PSALTIREA

ALBA IULIA
1651-2001

PSALTIREA

de la Alba Iulia

1651

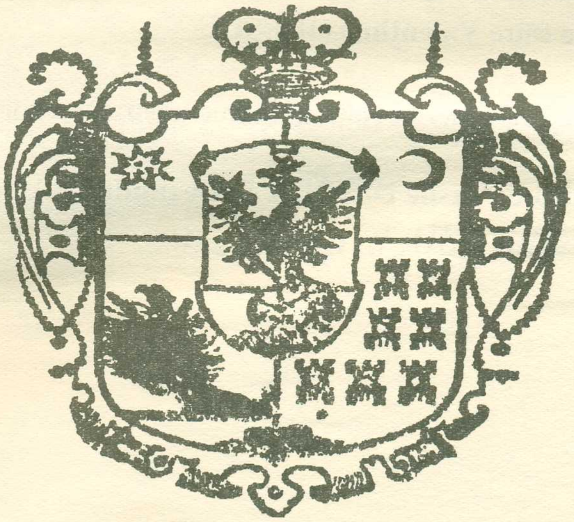

Consultanța științifică la scanarea textului chirilic a fost asigurată de **Sofia ŞTIRBAN** şi **Alexandru ŞTIRBAN**

Rezumatele studiilor introductive au fost traduse în engleză de către **Natalia MUNTEAN**, în franceză de către **Coralia HANDREA** şi în germană de către **Valentin TODESCU**

Cu sprijinul Imprimeriei Naționale Bucureşti, Director **Ion BARBU**

Tehnoredactare: **Vasile DĂNILĂ** şi **Alexandru BĂLȚAT**

PSALTIREA

de la Alba Iulia
1651

tipărită acum 350 de ani sub păstorirea
lui ***SIMION ŞTEFAN,*** *Mitropolitul Ardealului,*
şi văzând acum din nou lumina tiparului
cu binecuvântarea Înalt Prea Sfinţitului
ANDREI
Arhiepiscop al Alba Iuliei

ALBA IULIA
REINTREGIREA
2001

Psaltirea de la Alba Iulia
Monument în spiritualitatea transilvăneană

Mitropolitul Simion Ştefan rămâne celebru în istoria spiritualităţii transilvănene nu numai prin tipărirea ***Noului Testament,*** la 1648, ci şi prin tipărirea ***Psaltirii,*** în anul 1651. Aflăm din textul original că Psaltirea *« ... ce să zice cântarea a fericitului proroc şi împărat David, cu cântările lui Moisi şi cu summa şi rânduiala la toţi psalomii, izvodită cu mare socotinţă den izvod jidovesc pre limbă rumânească... cu toată cheltuiala a Măriei Sale Gheorghie Racoţi, craiul Ardealului... tipăritu-s-au întru a Măriei Sale tipografie dentâiu noao, în Ardeal în cetatea Belgradului... »* în anul 1651, 25 decembrie.

După ce pe vremea predecesorului meu, episcopul Emilian, a apărut monumentala ediţie critică a ***Noului Testament*** de la 1648, reimprimată încă o dată în 1988, iată că apare acum o importantă ediţie critică a ***Psaltirii*** din 1651. Colectivul care a trudit la această ediţie este alcătuit din distinşii cărturari: Prof. Dr. Mihai Moraru, Pr. Conf. Dr. Remus Onişor, Cerc. Şt. Alexandra Moraru, Prof. Dr. Iacob Mârza, Prof. Dr. Eva Mârza şi Prof. Dr. Mihai Gherman.

Asupra importanţei teologice, istorice şi ştiinţifice a cărţii stăruiesc profesorii amintiţi. Eu mă voi opri la aspectul ei duhovnicesc. Pentru că trebuie să ne fie foarte clar un lucru: Simion Ştefan n-a tipărit o carte pentru a ne da nouă posibilitatea să-i facem un studiu critic, ci pentru a pune la îndemâna credinciosului un mijloc de importanţă maximă ce îl ajută să se roage. Simion Ştefan prin operele sale *"se încadrează în curentul larg umanisto-renascentist de culturalizare a poporului şi de apărare a ortodoxiei, reprezentat la noi de marii săi contemporani: Varlaam al Moldovei, Ştefan al Ungrovalahiei, iar dincolo de hotare, de Petru Movilă al Kievului."* [1]

În tradiţia Bisericii Creştine, Psaltirea are o importanţă şi un rol unic. Din primele veacuri psalmii s-au întrebuinţat în cult, însoţiţi de melodii adecvate. În acelaşi timp însă, au fost rostiţi, şi sunt rostiţi, de către credincioşii laici şi de către călugări ca rugăciuni inspirate de Dumnezeu. Literatura patristică ne oferă nenumărate argumente în acest sens.

Dacă *"toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu"* (2 Timotei 3, 16), Psaltirea sintetizează ce este mai folositor din celelalte cărţi *"profeţeşte cele viitoare, ne aduce aminte de faptele istorice, dă legi pentru viaţă, ne învaţă cele pe care trebuie să le facem. Şi, ca să spun pe scurt, Cartea Psalmilor este o visterie obştească de învăţături bune, dând fiecăruia, după sârguinţa lui, ce i se potriveşte. Tămăduieşte rănile vechi ale sufletelor şi aduce grabnică*

---

[1] Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române,* vol. 2, Bucureşti, 1994, p.77

însănătoşire celui de cuvânt rănit, îngrijeşte pe cel bolnav şi păstrează sănătos pe cel care nu-i atins de boală, într-un cuvânt, îndepărtează, pe cât e cu putinţă, patimile care se înaripează în felurite chipuri în viaţa oamenilor." [1]

Folosiţi în serviciul religios, însoţiţi de muzică, psalmii le facilitează credincioşilor înţelegerea învăţăturii de credinţă. Se unesc astfel *"dogmele cu plăcerea cântatului, ca, odată cu dulceaţa melodiei, să primim pe nesimţite şi folosul cuvintelor de învăţătură."* [2]

Prin citirea psalmilor omul poate depăşi situaţii dificile legate de viaţa sa sufletească sau socială. *"În orice stare s-ar afla cineva, va găsi în Psaltire versuri care se potrivesc de minune şi care par a fi fost compuse anume pentru acea situaţie în care se află."* [3]

Când este cuprins de teamă, când puterile sufleteşti îi sunt paralizate, când se vede singur şi neajutorat, va spune dimpreună cu David: *"Domnul este luminarea mea şi mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa?"* (Psalmul 26, 1-2).

Când duşmanii îl înconjoară şi după socoteala omenească este pierdut, Îi spune Domnului necazul cu încredinţarea că va fi salvat: *"Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea; Mulţi zic sufletului meu: Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui! Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu"* (Psalmul 3, 1-3).

Când sufletul îi este întristat, când nu mai are nici o bucurie pe pământ, scăparea este la Dumnezeu. Aleargă la locaşul de închinăciune şi zice: *"Cât de iubite sunt locaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se săvârşeşte sufletul meu după curţile Domnului; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu. Că pasărea şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda"* (Psalmul 83, 1-5).

Dar şi când sufletul tresaltă de bucurie şi doreşte să-şi manifeste stările interioare, o face tot cu ajutorul psalmilor: *"Cântaţi în inimile voastre lui Dumnezeu,* zice Sfântul Pavel, *mulţumindu-I, în psalmi, în laude şi în cântări duhovniceşti"* (Coloseni 3, 16). Sau într-un alt loc: *"Vorbiţi între voi în psalmi şi în laude şi în cântări duhovniceşti, lăudând şi cântând Domnului, în inimile noastre"* (Efeseni 5, 19).

În vremurile noastre secularizate oamenii se roagă mai puţin. Odinioară călugării nevoitori citeau cu multă râvnă psalmii. Şi nu numai ei. Se spune că Mihai Viteazul ştia Psaltirea pe dinafară, atât de mult o repetase. Cunoaştem buni credincioşi chiar din contemporaneitate care citesc cu

---

[1] Sfântul Vasile cel Mare, *Omilii la Psalmi*, P.S.B. 17, Bucureşti, 1986, p.183

[2] *Ibidem*, p. 184.

[3] Dr.Gherasim Timuş, Episcopul Argeşului, *Note şi meditaţiuni asupra Psalmilor*, vol. I, Bucureşti, 1896, p.4

regularitate psalmi. Şi din mărturisirea lor aflăm că această nevoinţă nu rămâne fără roadă.

În vremurile noastre a trăit un mare duhovnic, părintele Paisie Olaru de la Sihla, om harismatic şi rugător. Credincioşii care ajungeau până la chilia lui simplă din Munţii Neamţului plecau acasă cu sufletul liniştit. Îi spovedea, le citea rugăciuni, dar îi şi învăţa. Referitor la citirea psalmilor spunea la un moment dat: *„părinţii noştri citeau zilnic Psaltirea, ca o rugăciune permanentă. Ba unii o ştiau pe de rost, şi o spuneau în şoaptă la muncă, sau mergând pe cale. Puţini dintre credincioşii de azi mai ştiu doar psalmul 50. Este păcat că noi nu cunoaştem puterea Psaltirii, frumuseţea duhovnicească a psalmilor. Cândva, o rosteau în ison, sau o cântau imitând pe sfinţii îngeri. Dar să nu uităm că cititul psalmilor este trupul rugăciunii, iar înţelesul adânc al psalmilor este sufletul rugăciunii. Trupul fără suflet este mort. Adică citirea psalmilor fără cugetare şi atenţie aduce puţin folos".*[1]

Sfatul pe care-l dăm noi credincioşilor, ori de ce condiţie intelectuală sau socială ar fi, este să citească măcar un psalm la rugăciunea de seară. Dacă e posibil chiar trei. Iar dacă sunt foarte râvnitori pot citi şi o catismă. Rezultatele nu se vor lăsa aşteptate.

Sfântul Vasile spune că *"psalmul este liniştea sufletelor, conducătorul păcii; potoleşte turburarea şi vâlvătaia gândurilor, înmoaie mânia sufletului şi înfrânează pe cel desfrânat. Psalmul leagă prietenii, uneşte pe cei de departe, împacă pe cei învrăjbiţi... Psalmul pune pe fugă pe demoni şi aduce pe îngeri într-ajutor; este armă pentru frica de noapte, odihnă pentru ostenelile zilei; este întărirea pruncilor, podoabă celor în floarea vârstei, mângâiere bătrânilor, găteală foarte potrivită femeilor."*[2]

Sunt conştient că această ediţie critică a Psaltirii are mai mult o importanţă ştiinţifică. Dar cine ştie la inima căruia dintre cercetători va lucra Duhul Sfânt făcându-l un iubitor al rugăciunii? Oamenii mari pot deveni şi credincioşi mari. Pot deveni mărturisitori ai lui Hristos şi mesageri ai celei mai serioase spiritualităţi din lume: spiritualitatea ortodoxă.

Îi mulţumim lui Dumnezeu că ne oferă şansa de a tipări această lucrare şi le mulţumim tuturor truditorilor care au pus suflet şi osteneală pentru realizarea ei. Ea constituie şi un pios omagiu, acum la împlinirea a 350 de ani de la prima ei apariţie, adus mitropolitului Simion Ştefan şi ucenicilor săi.

† A N D R E I
Arhiepiscopul Alba Iuliei

---

[1] Arhimandritul Ioanichie Bălan, *Părintele Paisie Duhovnicul*, Iaşi, 1993, p. 55.
[2] Sf. Vasile cel Mare, *Idem*, p. 184

The Psaltery from Alba Iulia

Archbishop Simion Ştefan remains famous in the history of the Transylvanian spiritual life not only for having printed *The New Testament* in 1648, but also for having printed *The Psaltery* in 1651.

In the tradition of the Christian Church *The Psaltery* has a unique importance and role. Ever since the first centuries the psalms have been used in worship accompanied by specific melodies. At the same time they have been recited by both secular Christians and monks as prayers inspired by God. The religious literature offers us innumerable examples in this respect.

In our more secular time people pray less. Earlier, monks would read psalms very eagerly. And not just them. They say that Michael the Brave knew *The Psaltery* by heart because he used to read it so often. We do know good Christians contemporary to us who regularly read the psalms.

This critical edition of Simion Ştefan's *Psaltery* undoubtedly has rather a scientific importance. But who can tell whose heart will be touched by the Holy Ghost and turned into a worshiper of prayer? Great people can become great Christians. They can become confessors into Christ and messengers of one of the most serious spiritualities in the world: the Orthodox spirituality.

We are thankful to God for offering us the opportunity to print this work and we wholeheartedly thank all those who took the effort for its realization. It also constitutes a pious homage to Archbishop Simion Ştefan and his apprentices, now, when we celebrate 350 years since its first apparition.

Le Psautier de Alba Iulia

Le métropolite Simion Ştefan reste célèbre dans l'histoire de la spiritualité de Transylvanie, non seulement pour avoir fait imprimer *Le Nouveau Testament* en 1648, mais aussi pour avoir fait imprimer le *Psautier* en 1651.

Dans la tradition de l'Eglise Chrétienne, le *Psautier* a une importance et un rôle unique. Dès les premiers siècles, les psaumes ont été utilisés dans le culte accompagnés par des chants adéquats. En même temps, les croyants laïques et les moines ont récité ces psaumes et les récitent encore en tant que prières inspireés par Dieu. La littérature patristique nous offre d'innombrables arguments dans ce sens.

De nos jours les gens prient moins. Autrefois, les moines pleins de zèle lisaient avec beaucoup d'ardeur les psaumes. Et ce n'étaient pas seulement eux qui le faisaient. On dit que Michel le Brave connaissait par coeur le *Psautier*, tant il l'avait récité. Nous connaissons de bons croyants contemporains à nous qui lisent régulièrement des psaumes.

Cette édition critique du *Psautier* de Simion Ştefan a, évidemment, plutôt une importance scientifique Mais qui sait au cœur de quel chercheur le Saint Esprit travaillera, en faisant celui-ci aimer la prière? Les grandes personnes peuvent devenir aussi bien de grands croyants. Ils peuvent devenir des probants de Christ et des messagers d'une des plus sérieuses spiritualités du monde: la spiritualité orthodoxe.

Nous remercions Dieu pour nous offrir la chance d'imprimer cet ouvrage et nous remercions tous ceux qui, en se donnant la peine, y ont mis une partie de leur âme et de la fatigue en vue de sa réalisation. Le ci-présent ouvrage constitue en même temps un pieux hommage rendu au métropolite Simion Ştefan et à ses apprentis, 350 ans après sa première parution.

Das Psalmenbuch aus Alba Iulia

Der Metropolit Simion Stefan bleibt als berühmt in der Geschichte der siebenbürgischen Geistlichkeit nicht nur durch den Druck des **Neuen Testaments** von 1648 sondern auch durch den Druck des **Psalmenbuches** aus dem Jahre 1651.

In der Tradition der christlichen Kirche besitzt das Psalmenbuch eine einzigartige Rolle. In den ersten Jahrzehnten schon wurden die Psalmen in den Kultus von passenden Melodien begleitet. Zur gleichen Zeit aber wurden und sie werden noch von laïschen Gläubiger und von den Mönchen als Gebete, die vom Gott inspiriert wurden, ausgesprochen. Die patristische Literatur bietet uns unzählige Argumente in diesem Sinne an.

In unseren Zeiten beten die Leute viel weniger. Früher lasen die Mönche mit sehr viel Eifer die Psalmen. Und nicht nur sie. Man sagt, daß Mihai der Tapfere das Psalmenbuch auswendig kannte, so viele Male hat er es durchgelesen. Wir kennen auch manche unserer Zeitgenossen die regelhaft die Psalmen lesen.

Diese kritische Auflage des Psalmenbuches von Simion Stefan hat selbstverständlich eine wissenschaftliche Wichtigkeit. Aber wer weiß beim welchem Herzen der Nachforschern das Heilige Geist arbeiten und ihn als Gebetslieber machen wird ? Auch die großen Leute können große Gläubiger

werden. Sie können zu Prediger Christus und Boote einer der gründlichsten Geistlichkeit aus der ganzen Welt - die orthodoxe Geistlichkeit - werden .

Wir danken Gott, daß er uns die Möglichkeit anbietet dieses Werk zu drucken und danken auch denjenigen Arbeitern die mit Seele und viel Mühe bei der Herausgabe dieses Werkes beigetragen haben. Das Werk bildet ein gottergebene Huldigung dem Metropoliten Simion Stefan und seiner Lehrlinge jetzt bei der Erfüllung von 350 Jahre seit dem ersten Druck der Arbeit.

Dialog cu Europa clasică

În perspectiva istoriografică a cercetărilor din ultimii ani, secolul al XVII-lea este interpretat, în contextul dezvoltării Țărilor Române, ca o perioadă cronologică fixată între două granițe istorice: momentul Mihai Viteazul (1593 - 1601) și instituirea unor noi regimuri politice, habsburgic în Transilvania, respectiv fanariot în Țara Românească și Moldova. În acest secol, marcat de consecințele moștenirii lui Mihai Viteazul, reprezentant autohton al cruciadei târzii, se realizează o consolidare a civilizației românești, fără să lipsească refacerea treptată a potențialului uman, progrese în sfera economicului și socialului, într-o ambianță europeană de dimensiuni clasice a monarhiei feudale. După anul 1683, care coincide cu asediul Vienei, se observă o evoluție concentrică spre efortul de eliberare de sub dominația otomană, fără să se lase așteptate urmările Reconquistei. Într-un astfel de context complex prin evenimente și însemnat datorită consecințelor imediate și îndepărtate, Țările Române manifestă o mai mare mobilitate politică, socială, economică, religioasă și culturală.[1]

Prima jumătate a secolului al XVII-lea înregistrează, pentru istoria Transilvaniei, continuarea sistemului politic al Principatului sub suzeranitatea Porții (cu păstrarea unei autonomii și a instituțiilor proprii), la care se adaugă o nuanțată situație economică și socială (dezvoltarea agriculturii, mineritului meșteșugurilor și breslelor, a comerțului; existența, pe mai departe, a unei țărănimi libere și aservite, cu numeroase obligații față de stăpânii de moșie și față de stat; lupta politică diversificată, cu forme accentuate de evoluție între puterea principală și marea nobilime etc.).[2]

O privire retrospectivă asupra Principatului Transilvănean este de natură să evidențieze, pentru aceeași epocă, întărirea puterii centrale, în timpul principelui Gabriel Bethlen (1613-1629); participarea transilvănenilor la războiul de 30 de ani (1618-1648), eveniment care coincide cu domnia lui Gheorghe Rákoczi I (1630-1648); câteva încercări de confederare a Țărilor Române; proiectul de alianță comună împotriva turcilor (1640-1648, 1657-1658, 1660-1661); dezvoltarea relațiilor politice, economice și, nu în ultimul rând, culturale între Țările Române, fenomen complex cauzat și de efortul

---

[1] O privire de ansamblu a situației la nivel continental, la Pierre Chanu, *Civilizația Europei clasice*. Volumul I-III. Traducere de Adrian Alexandru Dobrescu și Mircea Gheorghe, București, Meridiane, 1989. Considerații asupra epocii în spațiul românesc se găsesc la Mihai Bărbulescu, Dennis Deletant, Keith Hitchins, Șerban Papacostea, Pompiliu Teodor, *Istoria României*, București, Edit. Enc., 1998, pp. 239-281.

[2] *Istoria României*, III, București, Edit. Acad., 1964, pp. 96-124.

luptei comune contra turcilor, care continuă şi în timpul principelui Gheorghe Rákoczi II (1648-1657)[3] etc.

Politica absolutistă a principilor trasnsilvăneni a menţinut, în spiritul politic al Principatului care gravita în jurul formulei "Unio trium nationum", în afara vieţii politice şi culturale pe români, cu toate că aceştia constituiau majoritatea zdrobitoare a locurilor ţării. Însă, din raţiuni politice (mai ales în momente de vârf ale luptei dintre puterea centrală şi marea nobilime vindicativă), militare (contribuţia românilor la efectivul armatei principilor, participarea lor la mai multe înfruntări armate în acele decenii) şi economice (rolul populaţiei româneşti în diferite sectoare productive ale statului), fără să fie omise permanentele şi multiplele legături pe care românii transilvăneni le-au întreţinut, continuu, cu fraţii lor din Ţara Românească şi Moldova. O parte din principi au acordat atenţie diferenţiată şi problemelor bisericeşti şi culturale ale românilor din Transilvania, într-un moment când se manifestă procesul de asimilare al ideilor culturii postbizantine, a Reformei, Contrareformei, a umanismului târziu sau a Barocului.

O investigaţie asupra restauraţiei dominaţiei otomane, în ceea ce priveşte statutul juridic al raporturilor turco-române, ar fi de natură să constate, pentru începutul secolului al XVII-lea, o dezvoltare particulară a autonomiei, în care boierimea şi nobilimea ocupau un loc central, asupra cărora plana aspectul de Eyalet şi pentru Transilvania, Contrareforma. În acelaşi timp nu este lipsit de importanţă rolul de preeminenţă a Transilvaniei, raportat la Ţara Românească şi Moldova, Ţările Române fiind considerate provincii otomane cu statut privilegiat, capabile să-şi păstreze entitatea socială, cu toate că, nu o dată, funcţiile statului erau limitate.[4]

Insistenţele asupra raportului dintre societate şi politică, unde se conturează un regim nobiliar cu un important rol îndeplinit de Adunările de Stări, respectiv contradicţiile între tendinţele absolutismului princiar şi planurile regimului nobiliar în Transilvania, conduc spre un cadru instituţional caracteristic acelei zone europene, în zorii epocii moderne. Dacă în vremea lui Mihai Viteazul, Biserica Ortodoxă a înregistrat o renaştere, prin sinoadele convocate, în efortul de reorganizare a vieţii religioase şi de întărire a credinţei faţă de expansiunea catolică (unirea episcopilor de la Brest, 1595-1596), legăturile dintre Biserica Ortodoxă din Transilvania şi Mitropolia de la Târgovişte capătă o turnură nouă printr-o subordonare instituţională (ca urmare a tratatului din 1595). În timp ce Biserica Ortodoxă din Moldova şi Ţara Românească şi-a îndeplinit rolul de protejare a ortodoxiei ardelene faţă de presiunea calvină (mai ales în timpul principelui Gabriel Bethlen, care nu

---

[3] *Ibidem*, pp. 145-154, 161-163, 188-189, 192-194. Date noi la Susana Andea, *Din relaţiile Transilvaniei cu Moldova şi Ţara Românească în sec. al XVII-lea*, Cluj – Napoca, 1997.

[4] Concluzii recente la Călin Felezeu, *Statutul Principatului Transilvaniei în raporturile cu Poarta Otomană* (1541-1688), Cluj – Napoca, P.U.C., 1996, passim.

trebuie interpretată ca sinonimă cu maghiarizarea), către mijlocul veacului tendințele calvine se intensifică, subordonând, nu o dată, direct ori indirect, așezările românești.[5]

Dacă prefacerile spirituale înregistrate în Transilvania veacului al XVII-lea explică supremația calvină, care devine religie de stat, catolicismul obține un reviriment, oferindu-i-se posibilitatea unei refaceri instituționale. Anumite structuri organizatorice dovedește și unitarismul, pe când religia ortodoxă rămâne, pe mai departe, tolerată. Într-o astfel de situație, viața religioasă apare diferențiată sub aspect confesional, influențată fiind de starea materială și de un scăzut nivel de cultură al practicanților. În același timp, se observă o difuzare a culturii prin limbile vernaculare, în raport direct cu progresele Reformei, religiozitatea comunităților rurale fiind într-o indiscutabilă interdependență cu nivelul religiei populare.

Sub raportul înzestrării materiale, preoțimea română nu se deosebea de țărănime, cunoștințele ei erau sumare în ceea ce privește cultura și teologia, pastorația fiind prestată la un nivel primar. Preoții aveau slabe cunoștințe de citit și scris, după cum dovedesc anumite izvoare istorice interne, de unde și nivelul relativ scăzut în ceea ce privește credința. Mai adăugăm aici, și folosirea limbilor sacre, latina și slava, care au fost o barieră în răspândirea cunoștințelor religioase în mijlocul poporului. Comunitățile românești beneficiau de foarte puține școli, din cauza lipsei suportului material din partea autorităților princiare.[6]

Dacă în deceniul 2 al secolului al XVII-lea principele confirmă, în demnitate, pe episcopul Teofil de la Prislop, dispunând în același timp ca toți care au acaparat în trecut sau vor acapara averi și venituri ale preoților și bisericii românești să fie obligați a le restitui[7], la cererea repetată a mitropoliților ardeleni s-au emis, în spiritul curentului Reformei, pe seama românilor o serie de privilegii, inclusiv accesul la cultură prin școală. Este de domeniul evidenței, că ne aflăm în fața unui aspect al politicii absolutiste, dublată de tendințele de răspândire, prin școală și biserică, a calvinismului în sânul populației românești. A fost, să subliniem, o măsură suplimentară - dar nu secundară - de consolidare a Principatului, într-o epocă de criză politică, de luptă cu tendințele anarhice ale nobilimii transilvănene în defavoarea puterii centrale.[8]

---

[5] Mihai Bărbulescu ș. a., *Istoria României*, pp. 243-252.

[6] *Ibidem*, pp. 253-255.

[7] *Istoria României*, III, p. 150.

[8] Pompiliu Teodor, *Beziehungen zwischen Reformation und Rumänen im Spiegel vornehmlich rumänischer Geschichtsschreibung*, în *Luther und Siebenbürgen. Ausstrahlungen von Reformation und Humanismus nach Südosteuropa*. Herausgegeben von Georg und Renate Weber, Köln, Wien, Böhlau Verlag, 1985, pp. 78-94. Interesante puncte de vedere la Zenovie Pâclișanu, *Istoria Bisericii Române Unite*, în *Bună Vestire*, Roma, XIV, 3-4, 1975, pp. 42-93.

Politica şcolară promovată de principi pe seama românilor cu toate scopurile sale, mărturisite şi nemărturisite, de atragere la calvinism, a contribuit la dezvoltarea învţământului, nu numai sub aspect organizatoric-legislativ ci şi în direcţia formării unei noi pături de intelectuali. De fapt, acum apare un nou tip de cărturar, laic sau ecleziastic care slujeşte, după puteri, aspiraţiile societăţii. Legea din 1624 a principelui Gabriel Bethlen prin care copiii românilor puteau frecventa şcolile şi interesul manifestat de Susana Lorántffi, văduva principelui Gh. Rákoczi I, faţă de şcoala de la Făgăraş (1657) sunt două din momentele importante, care demonstrează convingător o astfel de politică trasată de coordonatele Reformei, pentru întărirea puterii centrale.[9] Suntem, de fapt, într-o epocă de trecere de la tradiţional la modern, când apar noi structuri şi graţie pasului uriaş, la scară continentală, de pătrundere pe verticală, în societate, a instrucţiei oamenilor prin şcoală, într-un dialog mental cu Europa civilizată, care a cunoscut din plin experienţa Umanismului şi Reformei.

Direcţii ale politicii Principatului transilvănean în domeniul culturii, cu referinţe concrete la carte şi la menirea ei în concepţia cercurilor princiare de la Alba Iulia, se observă şi în deceniul 3 al secolului al XVII-lea, odată cu accentuarea procesului de instituţionalizare al fenomenului. S-a plănuit înfiinţarea, în capitala Principatului a unei tipografii româneşti, urmărindu-se ca Biblia să fie tradusă şi în limba română.[10] Totodată, actele instalării unor mitropoliţi (Iorest, Simion Ştefan şi Sava Brancovici) cuprind referiri directe despre o astfel de politică (activitatea tipografică pe seama românilor, editarea de cărţi care să fie întrebuinţate în şcoli şi în biserică etc.) ca o dovadă a afirmării scrisului în limbile naţionale şi a expansiunii lui în societate.[11]

Că activitatea tipografică românească de la Bălgrad, care a debutat în deceniul 8 al secolului al XVI-lea prin tipărirea unui *Tetraevanghel slavonesc* de către diacul Lorinţ, sub patronajul mitropolitului Ghenadie I şi cu încuviinţarea principelui Christofor Báthory, şi s-a încheiat cu *Pâinea pruncilor*, 1702, a ilustrat o astfel de orientare culturală şi politică, este un adevăr demonstrat de istoriografia mai recentă.[12] Cine cercetează seria tipăriturilor româneşti de la Bălgrad şi aprofundează conţinutul dezbătut de ele, fără să scape din atenţie particularităţile grafice, mai ales la cărţile apărute începând cu mijlocul secolului al XVII-lea, nu poate să nu remarce, pe de o

---

[9] O sinteză a problemelor la Iacob Mârza, *Coordonnées de l'enseignement roumain en Transylvanie au XVII e siécle*, în *Revue roumaine d'histoire*, XXVI, 4, 1987, pp. 383-389. Noi interpretări la Denisa Legenda, *Dinamica învăţământului şi a ştiinţei de carte în Ţările Romane în secolul al XVII-lea*, în *Viaţă privată, mentalităţi colective şi imaginar social în Transilvania*. Coordonatori: Sorin Mitu, Florin Gogâltan, Oradea – Cluj, 1995-1996, p.186-204.

[10] *Istoria României*, III, p. 150.

[11] Iacob Mârza, *art. cit.*

[12] Ultimele consideraţii asupra producţiei tipografice la Eva Mârza, *Din istoria tiparului românesc. Tipografia de la Alba Iulia 1577-1702*, Sibiu, *Imago*, 1998.

parte, mesajul politic şi religios de orientare calvină, scontat de principii protectori ai tipăriturilor. Pe de altă parte, este vizibil scopul cultural major urmărit cu perseverenţă de cercul intelectual românesc de la Bălgrad, în frunte cu mitropoliţii şi cu cei care au lucrat efectiv la tipografie, într-un modern şi necesar proces de instituţionalizare a culturii prin activitatea tipografică subordonată bisericii şi servind scopurilor confesionale mărturisite. Punerea la dispoziţia populaţiei a unor texte religioase, traduse după modele clasice ale genului, într-o limbă înţeleasă de cei cărora le erau destinate, care alcătuiau majoritatea locuitorilor ţării; dezvoltarea dragostei faţă de litera scrisă sau tipărită şi pentru valorile spirituale cuprinse în paginile cărţilor; ridicarea poporului obidit, prin ştiinţa de carte, la o altă putere de înţelegere a vieţii şi valorilor ei umane erau, în mod firesc, elemente componente ale mobilului cultural şi politic, pentru care a militat nucleul de intelectuali de la Bălgrad, mai ales către mijlocul secolului al XVII-lea, sub oblăduirea lui Simion Ştefan şi Sava Brancovici. Nu trebuie să scăpăm din vedere nici mobilul cultural şi politic urmărit de principii calvini ai Transilvaniei, prin acordul pe care şi l-au dat faţă de tipărirea unor astfel de cărţi pe seama românilor la care se observă un indiscutabil dialog între carte şi societate. Într-o epocă de criză politică şi de implicaţii diplomatice europene, când nobilimea transilvăneană preponderent maghiară dovedea dezordine şi acţiuni politice anarhice, principii au emis privilegii pe seama românilor, printre care şi tipărirea de cărţi, tocmai pentru a şi-i apropia. Încercând sâ-i convertească pe români la religia calvină, ca o măsură de întărire a statului şi să-i contrapună nobilimii transilvănene vindicative, principii recunoşteau că românii erau superiori numeric în comparaţie cu naţiunile privilegiate şi îndeplineau un rol important în viaţa economică şi militară a statului.[13]

Nu este lipsit de interes ştiinţific, să rememorăm în acest context că Mitropolia Bălgradului a fost o instituţie religioasă şi culturală menită să favorizeze, prin însuşi scopul primordial al existenţei ei, un climat de emulaţie spirituală. Este indiscutabil, că această structură românească a impulsionat, în limitele politice şi economice ale Principatului, viaţa culturală de la Alba Iulia, spre mijlocul secolului al XVII–lea. S-a discutat şi s-a demonstrat deja, cu argumente suficiente şi convingătoare, că sub patronajul Mitropoliei şi cu concursul unor cercuri princiare direct interesate într-o anumită politică editorială, a funcţionat începând cu deceniul 4 al secolului al XVII-lea, cea mai activă oficină tipografică românească din Transilvania. Producţia editorială de carte de până la 1702 poartă amprenta unui atare centru cultural, pe coordonatele Barocului şi Reformei, în direcţia unui dialog cu Europa clasică, şi trimite, desigur, la activitatea câtorva personalităţi de diferite dimensiuni reprezentative pentru viaţa bisericească, politică şi culturală care întrunesc calităţile unui nou tip de cărturar din sfera laicului şi ecleziasticului,

---

[13] *Ibidem.*

de unde nu lipsesc accente raţionale. N-ar fi inutil, să ne gândim la seria unor mitropoliţi (Ghenadie, Ilie Iorest, Simion Ştefan, Varlaam, Ioasaf, Sava Veştemeanul, Atanasie Anghel ş.a.) principi ori oameni politici care vizau certe scopuri politice şi culturale (Gheorghe Rákoczi II, Mihai Apafi, Iosif Leopold, Gheorghe Banffi ş.a.) tipografi ori preoţi, adevăraţi ctitori de cultură românească (Popa Dobre, ieromonahul Silvestru, Ştefan din Ohrida, tipograful Rusu, Dimitrie logofăt, Ioan Zoba din Vinţ, tipograful Chiriac, Mihai Istvanovici, notarul Gheorghe din Daia, oborbibărul Bălgadului, Ştefan Raţ din Miceşti ş.a.) cu concursul cărora au apărut cărţi de dimensiunile politice şi religioase şi de indiscutabile consecinţe culturale ca ale celor care le vom enumera *Evanghelie cu învăţătură* (1641), *Noul Testament* (1648), *Psaltire* (1651), *Cărare pe scurt* (1685), *Ceasloveţ* (1687), *Rânduiala diaconstvelor* (1678), *Molitvenic* (1689), *Poveste la 40 de mucenici* (1689), *Chiriacodromion* (1699), *Bucoavnă* (1699), *Pâinea pruncilor* (1702).[14]

În lumina unor astfel de consideraţii istorice putem înţelege mai bine semnificaţia culturală şi politică a unui text românesc, tradus şi tipărit la Alba Iulia, la mijlocul secolului al XVII-lea. În speţă, este vorba de *Psaltire*, 1651, carte reprezentativă pentru producţia editorială a tipografiei din capitala Principatului transilvănean, axată pe coordonatele culturale ale Barocului şi Reformei. Pe firul unor certe tradiţii culturale şi politice, în secolul al XVII-lea versificarea psalmilor a devenit o uzanţă spirituală. Un caz concret – şi destul de frecvent, adăugăm – a fost răspândirea unor texte versificate, de nuanţă calvină, printre români. Dacă în deceniul 8 al secolului al XVI-lea apărea, la Oradea sau la Cluj, prima carte de cântece în limba română, în redacţie latină şi cu ortografie maghiară, o copie după acest opuscul se va realiza în anul 1642, de către Grigore Sandor din Lutiţa.[15] Mai mult decât atât, în 1648, Ştefan Fogaraşi a început traducerea psalmilor, după cum rezultă chiar din informaţii cuprinse în prefaţa *Catechismului*, întreruptă „din pricina altor ocupaţiuni". La universul unor astfel de preocupări culturale trebuie ataşată şi *Psaltirea* din 1651 cu mesajul ei de idei, pe care-l propune cititorului român, la mijlocul secolului al XVII-lea,[16] moment echivalent cu existenţa monarhiei feudale în plan central european.

---

[14] *Ibidem*. Opinii mai noi, care ar putea constitui subiectul unor discuţii asupra cărţilor româneşti de la Bălgrad, la Ana Dumitran, *Activitatea tipografică bălgrădeană din secolul XVII – sursă de evaluare a influenţei Reformei asupra Bisericii româneşti din Transilvania*, în *Studia Universitatis „Babeş Bolyai"* Series Theologica Graeco-Catholica Varadiensis, XLIV, 1-2, 1999, 159 – 174.

[15] Pentru descrierea cărţii, vezi Ioan Bianu şi Nerva Hodoş, *Bibliografia românească veche 1508-1830*, I, Bucureşti, 1898, pp. 184-190, nr. 60 (Mai departe, abreviat: *B.R.V.*); Szabo Károly, *Regi magyar könyvtár*, II, Budapest, 1885, pp. 207-208, nr. 752; Hiador Sztripszky, *Appendix ad I-II tomos operis Caroli Szabo Régi Magyar Könyvtár = Bibliographia Hungarica vetus = additationes et emendationes 1472-1711*, Budapestini, 1912, pp. 428-429, nr.2556.

[16] *B.R.V.*, I, p. 184, nr. 60.

O încercare de încadrare a *Psaltirii*, Bălgrad, 1651 în seria celor 7 tipărituri de acest gen, care au apărut în Țările Române în cursul secolului al XVII-lea,[17] începând cu tipăritura omonimă de la Govora, 1637 şi încheind cu aceea de la Bucureşti, editată de Antim Ivireanu, în 1694, ne permite să concluzionăm că textul românesc de la Bălgrad ne priveşte direct, datorită vocabularului folosit, dezvoltarea literaturii artistice naționale. Totuşi, este remarcabilă năzuința manifestată în paginile cărții pentru o limbă, care trebuie să fie înțeleasă de cei mulți. Şi din acest unghi al cercetării, *Psaltire*, Bălgrad, 1651 este reprezentativă pentru istoria românilor spre mijlocul secolului al XVII-lea, cu atât mai mult pentru evoluția limbii literare, perioadă pentru care este caracteristică tendință de laicizare a culturii, evidențiindu-se caracterul ei general românesc. Nu socotim că forțăm nota actualelor investigații, plasând *Psaltirea* bălgrădeană în seria celor peste 25 ediții, care au fost tipărite în Europa, pe parcursul secolului al XVII-lea. Alături de edițiile publicate în limbile greacă şi latină, cartea de al Alba Iulia trebuie inclusă în rândul versiunilor de *Psaltire* tipărite în *limbile naționale* („langues vulgaires" în istoriografia franceză).[18] Aceste ediții au îndeplinit, se ştie, un rol remarcabil în dezvoltarea istoriei culturale a continentului european în epoca Barocului, Reformei şi chiar a Luminilor.

Că traducerile româneşti din secolul al XVII-lea, editate de pildă în oficina tipografică de la Bălgrad, au reuşit, să recruteze un oarecare număr de prozeliți pentru calvinism, din rândul românilor, nu se poate nega. Însă, ele şi-au atins ținta în primul rând, pe plan cultural şi lingvistic, constituindu-se prin mesajul spiritual răspândit în teritoriile locuite de români drept unul din factorii importanți, care au contribuit, incontestabil, la consolidarea limbii române literare în epoca Barocului şi Reformei.[19] De fapt, acest fenomen trebuie să-l raportăm, în ultimă instanță, şi la influența umanistă europeană care a impus apariția unor traduceri editate în spirit critic şi filologic, prin transpunerea câtorva texte ale culturii continentale în limbile naționale. Tot acum, apar şi creații teologice originale, din care nu lipseşte spiritul de controversă şi chiar replica anticalvină la cărțile prozelite editate în Principatul ardelean.

---

[17] *Ibidem*, I, pp. 104-1-7, nr. 36-37; pp. 177-178, nr.58; pp. 209-214, nr. 65; pp. 226-230, nr. 70; pp. 335-337, nr.96.

[18] Jacques–Charles Brunet, *Manuel du libraire et de l'amateur de livres*, IV, Paris. Firmin–Didot, s.a., c. 919-945; *Supplément*, II, c. 321-326. cf. şi Albert Flocon, *Universul cărților. Studiu istoric de la origini până la sfârşitul secolului al XVIII-lea.* Traducere de Radu Berceanu. Cu o postfață de Barbu Theodorescu, Bucureşti, Edit. Şt. şi Enc.,1976, p. 248-290.

[19] Aprecieri asupra importanței culturale şi politice a textelor româneşti din această epocă, pentru care s-ar putea stabili şi valențe literare, la Dan Horia Mazilu, *Barocul în literatura română din secolul al XVII – lea*, Bucureşti, Minerva, 1976; Ion Istrate, *Barocul literar românesc*, Bucureşti, Minerva, 1982.

De altfel, mobilul cultural şi politic al *Psaltirii*, traduse şi tipărite în capitala Principatului transilvănean de Simion Ştefan şi colaboratorii săi, este comun pentru aproape toată seria de cărţi româneşti apărute la Alba Iulia, pe parcursul secolului al XVII-lea. Fără îndoială, explicaţia acestui amplu capitol de istorie culturală a românilor din interiorul arcului carpatic, oferită cu generozitate dintr-o perspectivă culturală modernă de filosoful din Lancrăm, este plauzibilă şi pentru textul din 1651: „Singurul lucru încuviinţat primitor, ca rezultat al invitaţiilor prereformatoare şi reformatoare a fost introducerea, ca la un obştesc semnal, al limbei româneşti în biserica ortodoxă, în locul slavonei sacre, care s-a menţinut atâta timp doar prin puterea tradiţiei. Ce uimitoare *putere de selecţie organică* [s.n.], faţă de valvârtejul ideilor novatoare din acest tulburător veac al istoriei ardelene!"[20]

În fond, o consecinţă a „selecţiei organice", la care făcea trimitere Lucian Blaga, ar putea fi şi răspândirea, în secolul al XVII-lea, a etnicului român-românesc, ca o manifestare particulară a ideii unităţii etnice, prin tipărituri de genul *Noul Testament*, 1648, *Psaltire*, 1651. Impunerea treptată a limbii române literare, prin răspândirea unor tipărituri de genul celor mai sus menţionate, a contribuit indiscutabil la afirmarea conştiinţei la nivelul elitei din mediul rural.

Iacob Mârza

Dialogue with Classical Europe

The purpose is, essentially, to offer a comprehensive picture of the historic period, concerning the political, economical, social, religious and cultural life of the Romanians in the first half of the 17th century. The choice of such a subject, in the attempt to capture the dialogue between the Romanian provinces and the classical Europe during the middle of the 17th century, is scientifically justified because the article provides, within the limits of a certain historiographic stratum, the conditions which facilitated, in the context of an indisputable process of assimilation of the ideas of the post-Byzantium culture, the emergence of the Reformation and Counter-reformation, of late Humanism or of the Baroque, of certain books printed in Alba Iulia in

[20] Lucian Blaga, *Trilogia culturii. Orizont şi stil. Spaţiul mioritic. Geneza metaforei şi sensul culturii.* Cuvântul înainte de Dumitru Ghişe, Bucureşti, Edit. pt. lit. univ., 1969, p.150. Un posibil punct de vedere la Iacob Mârza, *Selecţia organică şi cărţile româneşti vechi de la Bălgrad*, în *Discobolul*, Alba Iulia, 5, 1990, p. 6.

Romanian. Two examples are given *The New Testament*, 1648 and *The Psaltery*, 1651.

After setting the historic framework of the issue, the author suggests that the Romanian printings from Bălgrad (Alba Iulia), including *The Psaltery*, 1651, illustrate the power of organic selection in the Romanian Middle history, in a moment when the Romanian literary language was gradually asserting itself along with the institutionalization of culture in Church and School, not without the assertion of the national awareness at the level of the elite in the rural area.

Dialogue avec l'Europe classique

Le but proposé par l'auteur vise, en essence, la réalisation de l'esquisse du cadre historique, avec des renvois à la vie politique, économique, sociale, religieuse et culturelle des Roumains pendant la première moitié du XVIIe siècle. Le choix d'un tel sujet, dans l'effort de surprendre le dialogue des Pays Roumains avec l'Europe classique vers le milieu du XVIIe siècle, se justifie, de point de vue scientifique, puisque l'auteur esquisse dans les limites d'une certaine couche historiographique, les conditions qui ont facilité la parution, dans le contexte d'un indiscutable processus d'assimilation des idées de la culture post-byzantine, de la Réforme et de la Contraréforme, de l'Humanisme tardif ou du Baroque, de certains livres imprimés, à Alba Iulia, en roumain. On nous offre deux exemples: *Le Nouveau Testament*, 1648 et le *Psautier*, 1651.

Après avoir fixé le cadre historique du problème, l'auteur suggère le fait que les ouvrages roumains anciens imprimés à Bălgrad (Alba Iulia), y compris le *Psautier*, 1651, illustrent la force de sélection organique dans l'histoire moyenne des Roumains, à un moment où la langue roumaine littéraire s'impose graduellement, au fil de l'institutionnalisation de la culture dans l'Église et dans l'École, sans que l'affirmation de la conscience nationale au niveau de l'élite de l'univers rural manque.

Dialog mit der Klassischen Europa

Das von dem Verfasser vorgeschlagene Ziel unterstreicht die Skizzierung des historischen Rahmens mit Bemerkungen über das politische, wirtschaftliche, soziale, religiöse und kulturelle Leben der Rumänen in der ersten Hälfte des XVII-ten Jh. Die Wahl eines solchen Subjekts in unseren Bestrebungen den Dialog zwischen den Rumänischen Fürstentümer mit der klassischen Europa um die Mitte des XVII-ten Jh. zu erfassen, ist vom wissenschaftlichen Standpunkt gerechtfertigt, weil in den Grenzen einer bestimmten historiographischen Schicht die Bedingungen skizziert werden die in dem Kontext eines unbestreitbaren Prozeßes der Assimilation der Ideen der Nachbysantinischen Kultur, der Reform und Gegenreform, des späten Humanismus oder des Barocks, das Erscheinen einiger Bücher die in Alba Iulia in rumänischer Sprache gedruckt wurden, ermöglicht haben. Es werden zwei Beispiele angeboten: *Das Neue Testament*, 1648 und *Psalmenbuch*, 1651.

Nachdem der geschichtliche Rahmen des Problems fixiert wurde, suggeriert der Verfasser die Tatsache, daß die alten Druckschriften aus Bãlgrad, einschließlich auch das *Psalmenbuch*, 1651, die organische Auswahlkraft in der mittelalterlichen Geschichte der Rumänen illustriert, in einem Moment in der sich die literarische rumänische Sprache stufenhaft in der Richtung der kulturellen Institutionalisierung innerhalb der Kirche und der Schule imponiert ohne aber das die Durchsetzungskraft des Volksbewußtseins auf dem Niveau der Elite aus dem dörflichen Universum fehlt.

Consideraţii teologice asupra *Psaltirii*

Preliminarii

Psaltirea este fără îndoială cartea "*cea mai plină de simţământ şi de poezie religioasă*"[1] din toate câte compun Sf. Scriptură. Rolul ei în cultul Bisericii[2] şi locul ocupat de ea în evlavia poporului sunt binecunoscute. Şi la noi, ca şi în alte părţi ale lumii creştine, Psaltirea a fost şi este cartea poetică a credinţei.

Marele nostru istoric, Nicolae Iorga observa că "*din tot cuprinsul aşa de felurit al Vechiului Testament nu e nici o carte care să se poată mai mult potrivi pentru nevoile, pentru durerile şi nădejdile fiecăruia ca Psalmii; nici una nu poate sluji mai bine, cu toată împărăteasca-i strălucire, ca veşmânt pentru orice simţire umilă care nu e în stare să-şi găsească însăşi vorbele. În cele o sută cincizeci de mărturisiri, de rugăciuni, de imnuri, de tânguiri, se află tot sufletul omenesc în întoarcerea lui asupra sa însuşi şi în avântul plin de sfială şi de temere către puteri mai mari decât dânsul*".[3]

Căci la noi, de pildă, Psaltirea a fost "*cea mai răspândită carte a epocii*", bucurându-se de o largă difuzare printre credincioşi. Primele traduceri, în limba română, ale Bibliei sunt traduceri parţiale, şi anume Psaltirea. Şirul bibliografiei biblice, în româneşte, îl deschide o Psaltire, cunoscută sub numele de Scheiană, care datează după unii autori din sec. XV, iar după alţii de la începutul secolului XVI.[4] Ea a avut o influenţă însemnată asupra Psaltirilor ulterioare.[5] Explicaţia faptului că pentru prima dată la noi s-a tradus Psaltirea, constă în aceea că această carte este foarte utilizată în cult, apoi ea este şi o carte de rugăciuni apropiată sufletului fiecărui credincios. Din cele 2113 cărţi tipărite pe pământul românesc între anii 1508 şi 1830, cunoscute până acum, "*Psaltirea este aceea care are cele mai multe ediţii,*

---

[1] I. Bianu, Studiu introductiv la Dosoftei, *Psaltirea în versuri. Publicată de pe manuscrisul original şi de pe ediţiunea de la 1673*, Bucureşti, 1887, p. XXV

[2] v. Pr. T. Negoiţă, *Psaltirea în cultul Bisericii Ortodoxe*, Bucureşti, 1940; Pr. Al. N. Constantinescu, *Sfânta Liturghie şi Cartea Psalmilor*, în *Glasul Bisericii*, XXVIII (1969), nr. 1-2, p. 49-53

[3] N. Iorga, *Istoria literaturii religioase a românilor până la 1688*, Bucureşti, 1925, p. 375

[4] I. Bianu, *Psaltirea Scheiană*, Bucureşti, 1889

[5] Astfel Psaltirea lui Coresi, din 1577, este aproape identică cu Psaltirea Scheiană. De numele lui Coresi se leagă şi Psaltirea de la 1568 şi 1570 (v. Pr. Prof. Dr. N. Neaga, *Psaltirea românească din 1570 (400 de ani de la tipărirea ei)*, în *Mitropolia Ardealului*, XV (1970), nr. 4-6, pp. 257-261; Barbu Theodorescu, *Psaltirea. Însemnări bibliografice*, în *Glasul Bisericii*, XX (1961), nr. 5-6, p. 498 u.)

adică 91".[6] În afară de aceasta, ea fiind şi "*prima carte tradusă în româneşte a devenit un mijloc progresist de unificare a culturii Ţării Româneşti*".[7]

Prima Psaltire tipărită în româneşte în sec. XVII este cea de la Alba Iulia.[8] La 25 decembrie 1651, prin purtarea de grijă a mitropolitului Simeon Ştefan, a ieşit de sub tipar Psaltirea, având şi titlul evreiesc – Sefer tehilim –, în tiparniţa înfiinţată de principele Gheorghe Rakoczy I (1630-1648).[9]

Ca şi Noul Testament (1648), Psaltirea avea două "predoslovii", nesemnate – una adresată principelui Gheorghe Rakoczy II (1648-1660), alta (la sfârşitul cărţii) "*către cititori*". Din citirea primei prefeţe - mai extinsă – ne dăm seama că a fost scrisă de un teolog calvin, probabil de superintendentul calvin Gheorghe Csulay.[10] Astfel, în prima parte se argumentează – cu multe citate biblice – nevoia propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu în limba înţeleasă de credincioşi, deci o teză specific calvină.[11] Constatăm apoi că autorul vorbeşte numai de două taine: Botezul şi "Cina Domnului".

În Predoslovia a doua, către cititori, se arată metoda după care s-a făcut traducerea, care este aceeaşi metodă critică ca în Noul Testament (1648).[12] Traducătorii recurg la textul limbii ebraice[13] pentru motivul că ea este limba "*ce au grăit Duhul Sfânt în legea veche*". Dar ei au "*socotit (şi)*

---

[6] B. Theodorescu, *Cartea veche românească*, în *Mitropolia Olteniei*, XI (1959), nr. 7-8, p. 601

[7] Idem, *Psaltirea* ..., p. 499

[8] *Ibidem*, p. 513

[9] v. Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *325 de ani de la apariţia "Noului Testament de la Bălgrad"*, în *Biserica Ortodoxă Română*, XCI (1973), nr. 11-12, p. 1207

[10] *Ibidem*, p. 1213

[11] "*Pentru aceea, foarte-i de treabă şi în vremea de acum a şti limbi, ca să propovăduiască Evanghelia în toate limbile, întru limba lor ca să înţeleagă. Pentru aceea au dăruit şi pre apostoli în zua de Rusalii, ca să ştie în toate limbile, carea acum, cu mare osteneală o învaţă oamenii, a şti în toate limbile şi să propovăduiască Evanghelia lui Hristos şi să aducă oamenii la uniciunea credinţei, ce să zice la o credinţă dreaptă, iară cine grăieşte întru adunare în limbă streină pre sine întramadză, nu pre adunare, cum fac papii de Rîm şi cei băraţi (*preoţii catolici*) leanis şi patări ce se cheamă părinţi şi deavestăvnici şi călugăriţe, care nemică nu ştiu carte şi încă cântă "Tatăl nostru" şi "Ave Maria" şi psalmi în limbă streină, fără de toată ştiinţa, ce aceia-s ca gaiţele şi ca păsările carele-s fără de toată ştiinţa şi încă vor să grăiască ca şi omul; aşa şi aceia ce grăiesc în limbi streine neînţelegându-o*" (I Predoslovie)

[12] v. Şt. Ciobanu, *Istoria literaturii române vechi*, Bucureşti, 1989, p. 191

[13] Autorul Predosloviei arată că principele a poruncit "*slugilor măriei tale, împreună cu Simion Ştefan, mitropolitul din scaunul Bălgradului ... să izvodim Psaltirea lui David, den limbă jidovească pre limbă rumânească, ca să o poată ceti, înţelegându-o şi mic şi mare, pentru ca să vedem aiave că tot cinul besearicilor rumâneşti şi greceşti iaşte den Psaltire că toate slujbele dumnezăieşti sînt înfrumuşăţate cu psalmi den Psaltire*" (I Predoslovie)

izvoadele a mulți dascăli mari".[14] Și aici ca și în Noul Testament, la începutul capitolelor se dă *"summa și titulușul"*.

Noi ne vom opri în continuare la câteva generalități privitoare la valoarea teologică a cărții Psalmilor.

a. Importanța Psalmilor

Psalmii au avut o importanță și semnificație deosebită, atât pentru evrei, cât și pentru cei dintre "Neamuri". În ei se oglindește idealul pietății religioase și al comuniunii cu Dumnezeu, al părerii de rău pentru păcatul săvârșit și al cântării desăvârșirii, al umblării fără frică în întuneric, cu ajutorul luminii pe care o dă credința, al ascultării de Legea lui Dumnezeu, al bucuriei de a te închina Domnului, al părtășiei cu cei apropiați de Dumnezeu, al respectului față de cuvântul și învățătura Celui Preaînalt, al smereniei, al încrederii și al liniștii în mijlocul furtunii.[15] Ei sunt cea mai aleasă mărturie despre înălțimea și puterea sentimentelor pioase, pe care le-au trăit fii lui Israel în cursul atâtor veacuri. De aceea mulți cercetători ai Cărții Psalmilor consideră că *"subiectul acestor scurte, dar impresionante rugăciuni este Dumnezeu și omul. Dumnezeu în toată măreția Sa, în toată bunătatea, milostivirea și dreptatea Sa, iar omul cu toate slăbiciunile, lipsurile, trebuințele, păcatele și fărădelegile sale"*.[16]

Încă de la început, cei mai mulți dintre psalmi au fost destinați cultului divin ce se desfășoară la Templul din Ierusalim, fiind folosiți ca imne sau modele de rugăciune,[17] deoarece înfățișau dorințele și năzuințele sufletului omenesc de a se ridica, de la cele pământești, către cele mai înalte sfere spirituale.[18]

Este important să observăm că acest tip de literatură nu se limitează la psalmii din Vechiul Testament, ci poate fi găsit în diverse perioade ale istoriei evreilor, precum cea a exodului (Ieșire 15,1 u.), sau care a urmat imediat după

---

[14] O comparație cu Psaltirea Scheiană și cu Psaltirea lui Coresi din 1570 ne arată că au fost utilizate și acestea, precum și o traducere greacă a Psaltirii (v. Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *art. cit.*, p. 1214)

[15] v. *Psalmi*, în *Dicționar biblic*, Oradea, 1995, p. 1087

[16] I.C. Fillion, *La Sainte Bible , commentée d'après la Vulgate et les textes originaux*, t. IV, Paris, 1934, p. 7

[17] Cuvântul grecesc "psalmoi" pare să fi fost tradus din ebraicul "mizmor". Există de asemenea varianta greacă de "psalterion" în Codex Alexandrinus (sec. IV-V d.H.) sursă a termenului latinesc "psalterium" și a românescului "psaltire". Biblia ebraică nu a păstrat nici un titlu originar pentru ansamblul psalmilor, dar denumirile din literatura rabinică – Sefer Tehilim (Baba batra 14 b) – se regăsesc în scrierile Sfinților Părinți din Orient. Se presupune că apelativul ebraic (tefila = rugăciune) provine – sau a fost conservat – din epoca postexilică și a dobândit o conotație specifică de "slujire la Templu" (Ezra 3,10-11; Neemia 5,13; 12,24; 1 Paralip. 16,4,36; 23,5) (v. *Psalmi*, în "Dicționar enciclopedic de iudaism", ed. Hasefer, București, 2000, p. 645)

[18] v. Gh. Bogdaproste, *Valoarea moral-socială a "Cărții Psalmilor"*, în *Studii Teologice*, XXII (1970), nr. 1-2, p. 104

cucerirea Canaanului, sub conducerea lui Iosua (Jud. 5). Psalmul Anei (1 Sam. 2, 1-10) provine dintr-o perioadă foarte apropiată de vremea judecătorilor.

Literatura profetică cuprinde, de asemenea, exemple de psalmi (Oseea 6,1-3; Is. 2,2-4; 38,10-12; Ier. 14,7-9; Avacum 3,1 u.), iar din perioada postexilică ne parvin pasaje cum sunt Ezra 9,5-15 şi Neemia 9,6-39, care ne aduc aminte în mare măsură de aceste cântări de laudă.

b. Autorii Psalmilor

Cea mai mare parte a Psalmilor sunt scrişi de David.[19] Îi sunt atribuiţi acestuia un număr de şaptezeci şi trei de psalmi. Alţi autori numiţi în titlurile psalmilor sunt Asaf (49; 72-82), fiii lui Core (41-48; 86-87), Etam Ezrahitul (88), Heman Ezraheul (87) şi Moise (89).[20]

Deseori s-a susţinut că David nu a scris toţi cei 73 de psalmi, datorită faptului că, în gândirea populară, psalmistul David nu se aseamănă deloc cu războinicul David din cărţile lui Samuel şi ale Regilor. Ştim însă că David a fost cântăreţ (1 Sam. 16,17 u.) şi poet (2 Sam. 1,17 u.). Profetul Amos (6,5) face pomenire despre David numindu-l "*dibaci în cântece de liră*" şi iscusit în "*instrumente muzicale*".

În plus, Noul Testament nu numai că acceptă ideea că David este autorul unor psalmi, ci îşi bazează şi argumentele pe acest fapt.

Cercetătorii Scripturii sunt de acord, în mare parte, că perioada clasică de compunere a psalmilor a fost de la David şi până în perioada exilului babilonic. Colecţia finală a fost întocmită pe timpul lui Ezra şi Neemia. Se presupune că aceşti doi bărbaţi de seamă din istoria postexilică a poporului evreu au fost aceia care au clasificat psalmii.

c. Împărţirea Psalmilor

Diferitele clasificări ale psalmilor se fac din mai multe puncte de vedere, după sentimentele de care era stăpânit psalmistul, după tema tratată de diferiţi psalmi, după stilul lor, etc. Cu privire la înşirarea psalmilor, Sf. Părinţi au făcut cercetări amănunţite, dar se deosebesc unul de altul în această chestiune. Este sigur însă că psalmii n-au fost înşiraţi în ordinea lor cronologică. Se pare că Sf. Atanasie cel Mare are multă dreptate când afirmă că psalmii au fost aşezaţi în ordinea în care au ajuns în mâinile colecţionarilor.[21]

---

[19] Rabinii atribuiau întreaga Psaltire lui David. Aceeaşi părere era împărtăşită şi de unii Sfinţi Părinţi şi scriitori bisericeşti. Aşa credeau, de exemplu, Sf. Ioan Gură de Aur (Migne, P.G. LV, col. 556), Sf. Ambrozie (Praefatio in psalmos, Migne, P.L. XIV, col. 923), Fericitul Augustin (De civitate Dei, Migne P.L. XLI, col. 547), Teodoret de Cir (Migne, P.G. CXXX, col. 862), etc. Alţi, cum sunt Sf. Ilarie, Sf. Ipolit, Origen, Eusebiu al Cezareii, Sf. Atanasie cel Mare, Fericitul Ieronim, recunosc mai mulţi autori de psalmi (v. Pr. Prof. Vl. Prelipceanu, şi Pr. Prof. Nicolae Neaga, *Studiul Vechiului Testament*, Bucureşti, 1955, p. 211)

[20] *Ibidem* p. 212

[21] Jean Cales, *Le livre des psaumes*, traduit et commente, Paris, 1936, col I, p. 193

Cartea Psalmilor aşa cum o avem noi astăzi poate fi împărțită în cinci părți. Această diviziune îşi are originea în Septuaginta. Fiecare secțiune poate fi identificată prin faptul că se încheie cu o doxologie. Aceste doxologii sunt scurte, cu excepția ultimei, care încheie partea a 5-a; în acest ultim caz, un întreg psalm este consacrat acestei ultime doxologii. Primii doi psalmi joacă un rol de introducere generală.[22] Cele cinci cărți se împart după cum urmează: Cartea I: Ps. 3-40; Cartea a II-a: Ps. 41-71; Cartea a III-a: Ps. 72-88; Cartea a IV-a: Ps. 89-105; Cartea a V-a: Ps. 106-150. Mulți au văzut în această diviziune, în cinci părți, o încercare de a imita împărțirea Torei în cinci cărți (Pentateuhul).[23]

S-a sugerat ideea, că au existat colecții separate de psalmi în circulație, înainte de a fi adunați la un loc, în forma lor finală.[24] În Septuaginta, la fel ca în textul original ebraic, psalmii sunt în număr de o sută cincizeci (există în Septuaginta şi psalmul 151, dar acesta nu este canonic).

Numerotarea psalmilor nu este aceeaşi, textul ebraic deosebindu-se de cel grecesc, al Septuagintei.

Până la psalmul 8 amândouă textele sunt de acord. Apoi, traducătorii alexandrini ai Septuagintei au unit psalmul 9 şi psalmul 10 din textul ebraic, într-unul singur, numerotându-l cu 9. Aşadar, începând cu psalmul 9 diferența de numerotare dintre traducerile făcute după Septuaginta şi traducerile făcute după textul original ebraic sau după Vulgata, este de un psalm. Astfel Septuaginta are psalmii 10-112, iar Biblia ebraică (inclusiv Vulgata) numerotează aceeaşi psalmi de la 11-113. Mai departe, psalmii 114 şi 115, din originalul ebraic, sunt uniți de traducătorii Septuagintei formând psalmul 113, dar imediat după aceasta împart psalmul 116, din textul ebraic, în două, adică în psalmii 114 şi 115. Astfel, psalmii 117-146 din originalul ebraic corespund psalmilor 116-145 din Septuaginta, deci diferența dintre cele două texte rămâne tot de un psalm. Apoi psalmul 147 din textul original este împărțit în două, rezultând psalmii 146 şi 147 din textul grecesc, încât de aici înainte, amândouă textele sunt de acord pentru psalmii 148-150.

---

[22] v. *Psalmi*, în *Dicționar enciclopedic de iudaism ...*, p. 645

[23] v. N.H. Snaith, *Hymnes of the Temple*, London, 1951, p. 18-20

[24] Aşa cum au sugerat numeroşi cercetători ai Scripturii se pare că penultima fază finală de adunare la un loc a cărții Psalmilor a constat din strângerea unor grupuri de psalmi în trei psaltiri principale, folosite probabil în centre sau perioade diferite, după cum urmează: a). Psalmii lui David 3-40 sau 2-40, care reflectă o preferință pentru numele divin Iahve (Domnul); b). Psalmii fiilor lui Core, ai fiilor lui Asaf şi psalmi ai lui David 41-82 (Psaltirea Elohistă) unde predomină numele divin Elohim (Dumnezeu), grup căruia i s-a adăugat o anexă, ps. 83-88 în care predomină cuvântul "Iahve"; c). o colecție de psalmi, în cea mai mare parte anonimi, 89-150, care conțin din nou numele divin Iahve (Domnul), grup ce cuprinde alte subgrupuri, formate pe baza temei tratate sau a utilizării lor în cult (de ex. demnitatea de Împărat al lui Dumnezeu, ps. 92-99, Aleluia, ps. 112-117 (tradițional asociați cu sărbătoarea Paştilor); Cântările treptelor, ps. 119-133; psalmii de încheiere 145-150)

Pe scurt, Septuaginta uneşte într-un singur psalm, psalmii 9 şi 10 şi psalmii 114 şi 115 din Biblia ebraică şi desface în câte doi psalmi psalmul 116 şi 147 din acelaşi original ebraic.

Psaltirea lui Simeon Ştefan, are numerotarea psalmilor după Septuaginta.

O împărţire a Psalmilor s-ar putea face după titlurile sau cuvintele lămuritoare cu care încep. Avem astfel psalmi care au titlu de: a). ordin muzical. Ei încep cu expresia "*lamnasseah*", care a fost tradus prin "*maestrului de cântări sau dirijorului de cor*".[25] Din această categorie fac parte 55 de psalmi. Şase psalmi (4; 6; 7; 54; 55; 67) au în titlul lor cuvântul "*beneginoth*" (= "cu instrumente cu coarde"), ceea ce vrea să însemne că psalmul trebuie cântat acompaniat de instrumente cu coarde. Psalmul 5 are expresia "*El han-nehiloth*" (= "pentru flaut"). Psalmul 45 are cuvântul "*al alamoth*" (= "pentru soprană"; literal: "pentru fete tinere"). Cuvântul "*al hash-sheminith*" (= "cu voce groasă") se găseşte în Psalmul 6 şi 11. În 39 de psalmi apare de 71 de ori cuvântul "*selah*" (= "pauză", sau probabil "ridicarea tonului").[26]

b). O altă categorie de psalmi sunt cei care au titlul de ordin liturgic. În psalmii 37 şi 69 întâlnim expresia "*lehazkir*" (= "spre aducere aminte", sau "pentru o ofrandă comemorativă"). E posibil ca aceşti psalmi să se fi cântat la aducerea sacrificiilor (cf. Levitic 2,2). Psalmul 99 are cuvântul "*lethodah*" (= "pentru o jertfă de mulţumire") (cf. Levitic 7,12-15). Trei psalmi (8,80,83) au titlul "*al hag-gittih*". Se pare că aceştia se cântau cu prilejul terminării culesului viei, ca mulţumire adusă lui Dumnezeu (gat = "teasc"). Psalmii 105,106,110-118,134 şi 148-150 au ca titlu "*Aleluia*" (= "Lăudaţi pe Iahve"). Psalmii 119-133 sunt numiţi cu titlul de "*o cântare a treptelor*"; probabil erau cântaţi de pelerinii care urcau la Ierusalim.[27]

d). Avem apoi psalmi cu caracter istoric. Un număr de 13 psalmi exprimă în titlu prilejul cu care s-au scris. Psalmul 3 s-a scris: "când a fugit dinaintea lui Abesalom" (cf. 2 Sam. 15,9 u.). Psalmul 7 este scris cu prilejul "vorbelor lui Cus veniamitul" (e vorba, probabil, de Simei, vrăjmaşul lui David; cf. 2 Sam. 16,5 şi 19,16 u.). Psalmul 17 este identic cu cântarea din 2 Sam. 22, fiind scris: "*când Iahve a scăpat pe David din mâna vrăjmaşilor*". Psalmii 33,50,51,54,56,58,59,62 şi 141 au fost scrişi cu prilejul diferitelor întâmplări din viaţa lui David, despre care ne vorbeşte pe larg cartea 2 Samuel.[28]

În ceea ce priveşte titlurile, sau suprascrierile psalmilor, cei mai mulţi exegeţi cred că sunt adaosuri, făcute mai târziu decât epoca în care au fost

---

[25] Pr. Prof. Vl. Prelipceanu şi Pr. Prof. N. Neaga, *op.cit.*, p. 209

[26] v. Wilfrid Harrington, *Nouvelle introduction à la Bible*, Paris, 1970, p. 469

[27] *Ibidem*, p. 470

[28] v. R. de Vaux, *Le Livres de Samuel*, Paris, 1958

scrişi psalmii. Ele sunt o mărturie valoroasă despre caracterul, timpul şi autorii psalmilor.

O altă împărţire a psalmilor se poate face ţinând cont de tema tratată.

1. Psalmii de umilinţă, în care se exprimă încrederea în puterea lui Dumnezeu. Ei pot fi individuali[29] - când se exprimă recunoştinţa credinciosului evreu pentru scăparea dintr-un necaz, sau pentru vreo tămăduire fericită, – sau comuni[30] - când gratitudinea este la nivel naţional.[31] Israelitul nu se teme de nimic mai mult decât de o moarte prematură. Idealul său este o viaţă lungă (Ps. 101,25; cf. 90,15-16). Cântarea lui Iezechia, regele lui Iuda, exprimă foarte bine acest sentiment.

Psalmii aceştia explică de ce, adeseori, Dumnezeu trimite boala şi suferinţa, pentru a pedepsi păcatul (Ps. 37,4; 40,5). Nedreptatea fiind răspândită şi ea în Israel, credinciosul umil şi sărac îşi pune singura nădejde în Domnul, care este martorul cel adevărat şi bun în litigiile pe care el le are cu cei înstăriţi şi puternici (Ps. 106,31). Martorii cei falşi şi acuzatorii primesc, adesea, în Psalmi, epitete cum ar fi acelea de vânători (Ps. 7,16; 34,7; 56,6; 63,5; 139,5), hoţi (Ps. 16,9-12; 55,6), lei (Ps. 7,2; 16,12; 56,5), câini (Ps. 58,17-18), şerpi (Ps. 57,4-5). Dumnezeu este reprezentat adeseori cu trăsături umane. Te poţi apropia de El ca de un om, cu o familiaritate care ne surprinde.[32]

2. Psalmi de mulţumire[33], compuşi în cea mai mare parte pentru a fi folosiţi în cult. Nuanţa liturgică este, de exemplu perceptibilă în următoarele pasaje: Ps. 9,14; 91,1-4; 117; 137,1-2. Unii din aceşti psalmi vorbesc despre o adunare liturgică la Templul din Ierusalim: Ps. 39,10-11; 106,32; 113,18-19. Tot la Templu se face referire când este vorba de jertfele oferite ca urmare a unui jurământ: Ps. 106,22; 113,17. Aceşti psalmi sunt dovada existenţei unei ceremonii liturgice de mulţumire ce exista în Israel. Un Israelit ce a scăpat de un mare necaz urcă la Templu, adeseori însoţit de familia sa şi de prieteni şi aici era întâmpinat de unul sau mai mulţi preoţi. El aducea cu sine un animal pentru jertfă; aduna în jurul său un grup de credincioşi şi povestea ce a făcut Domnul pentru el. Totul se încheia cu ofrande sacrificiale. Psalmul 117 ne-a păstrat o

---

[29] Iată lista acestora: 5, 6, 7, 12, 16, 21, 24, 25, 26, 27, 30, 34, 37, 38, 40, 41, 42, 50, 53, 54, 55, 56, 58, 60, 63, 68, 69, 70, 85, 87, 101, 108, 119, 129, 139, 140, 141, 142.

[30] Aceştia sunt psalmii: 43, 57, 59, 73, 76, 78, 79, 81, 82, 84, 89, 107, 124, 136

[31] cf. W. Harrington, *op.cit.*, p. 473

[32] În Vechiul Testament unii bărbaţi de seamă, ai lui Israel, au avut privilegiul de "a sta de vorbă" cu Dumnezeu: Moise (Numeri 11,11-14), Iosua (Iosua 7,7-9), Ilie (1 Regi 17,20), Ieremia (Ier. 15,17-18; 20,27) (v. P. Drijvers, *Les Psaumes. Genres littéraires et thémes doctrinaux*, Paris, Cerf, 1958, p. 111-115)

[33] Psalmii prin care se aduce o mulţumire personală sunt următorii: 4, 9, 17, 29, 31, 33, 39, 62, 91, 106, 115, 117, 137; psalmii de mulţumire, cu caracter general, sau naţional, sunt aceea prin care se mulţumeşte lui Dumnezeu pentru un an bogat, pentru animalele sănătoase şi pentru recolte abundente (Ps. 64,66) (*Ibidem*, p. 57-69)

descriere remarcabilă a acestui gen de slujbă.[34] Psalmul 106 aparţine într-adevăr unei ceremonii de mulţumire, celebrată în comun.[35] Mulţi dintre credincioşii israeliţi alegeau una din marile sărbători – în special a Corturilor – pentru a-i aduce lui Dumnezeu mulţumire.

3. Imnele de laudă[36] datează de la începuturile istoriei lui Israel. Cântarea lui Miriam (Ieşire 15,21), sau a lui Moise (Ieşire 15,1-19) este expresia spontană a unei rugăciuni de preamărire a lui Dumnezeu, care şi-a manifestat puterea sa la trecerea poporului prin Marea Roşie. Cadrul în care putem fixa originea psalmilor de laudă sunt sărbătorile lui Israel (cf. 1 Sam. 1,3). Cântările erau executate în cor (Ps. 135; 117,2-4; 134,19-20). În psalmul 150 dirijorul invită pe fiecare instrumentist să se facă auzit. Participarea activă a poporului ia formă văzută, cu bateri din palme (Ps. 46,1;97,6-9), sau a aclamaţiilor pline de veselie (1 Regi 1,39-40). Se rostea numele divin Iahve, în general sub forma prescurtată – "*Iah*" în "*Alelu-Yah*" (= "Lăudaţi pe Domnul"). Un alt cuvânt, rostit de popor la aceste rugăciuni de laudă era "*Amin*" (Ps. 40,13; 71,21; 88,51; 105,48). Participarea poporului la aceste rugăciuni se exprima, de asemenea, prin gesturi şi mişcări ale corpului: ridicarea mâinilor (Ps. 27,2; 76,2; 133,2; 140,2), închinarea (Ps. 94,6; 95,8), îngenuncherea (Ps. 94,6), prosternarea (Ps. 5,8; 94,6).[37]

4. Psalmii împărăteşti[38]. Împăratul este, în numeroşi psalmi, subiectul principal. Nu este vorba de un gen literar nou; găsim în psalmii de laudă, de mulţumire, sau de pocăinţă, un loc special acordat regelui. Într-adevăr regele lui Israel joacă un rol important în religia poporului său. El participă la promisiunile, cu caracter supranatural, ale istoriei poporului ales. El este totodată reprezentantul lui Dumnezeu, însărcinat să conducă poporul şi apoi purtătorul de cuvânt al poporului, pe lângă Dumnezeu.[39] Cei mai mulţi dintre psalmii împărăteşti sunt de fapt psalmi mesianici.

Adevăratul rege al lui Israel este Iahve. Reprezentantul său pământesc a primit ungerea, el este "*ales să şadă pe tronul regatului Domnului, peste Israel*" (1 Paralip. 28,5). El trebuie să umble înaintea lui Iahve "*cum a umblat David*" (1 Regi 9,4; 2 Paralip. 7,17). Psalmul 44 descrie, în detaliu, măreţia şi

---

[34] Se pare că rugăciunea de mulţumire n-a fost niciodată privită ca aparţinând domeniului privat, cu atât mai mult cu cât ea se face la Templu (v. J. Steinmann, *Les Psaumes*, Paris, 1951, p. 239)

[35] Preoţii de la Templu îi grupau pe cei care aduceau mulţumiri, după favorurile pe care ei le-au primit. Avem astfel în psalmul 106 patru grupe distincte: călătorii (v. 4-9), prizonierii (v. 10-16), bolnavii (v. 17-22) şi corăbierii (v. 23-32) (v. W. Harrington, *op.cit.*, p. 479)

[36] Psalmii de laudă sunt: 8, 18, 28, 32, 67, 99, 102, 103, 110, 112, 113, 114, 116, 134, 135, 144-150 (*Ibidem*, p. 485)

[37] v. P. Drijvers, *op.cit*, p. 57-69

[38] Sunt consideraţi împărăteşti următorii psalmi: 2, 19, 20, 44, 71, 88, 100, 109, 131, 143

[39] R. de Vaux, *Les institutions de l'Ancien Testament*, Paris, 1958, t. I, p. 169

splendoarea care înconjura pe rege (v. 3,5,7,10). Alți psalmi completează această imagine. Fericirea și prosperitatea domniei sale sunt reprezentate ca efecte ale bunăvoinței Domnului. Regele nu este numai unsul Domnului, el este și fiul său (Ps. 2,7; 109,3), de aceea Dumnezeu îl binecuvintează și-i ascultă rugăciunile, îl însoțește în bătălii și-i dă victoria.[40]

Acești psalmi cuprind de asemenea rugăciuni pentru rege la urcarea pe tron, când e plecat în campanii militare, sau pur și simplu pentru a-i dori o domnie fericită și liniștită (Ps. 19,3,5,10; 44,5; 71,1-2; 143,12-14).

Domnul ia aminte la rugăciunile regelui și a poporului și îi asigură de fidelitatea promisiunilor sale (Ps. 2,7-9; 19,7-9; 88,20-38; 109,5-7; 131,11-18).

5. Psalmii Sionului[41]. După ce David a cucerit cetatea iebuseilor și-a făcut-o capitală a regatului său și a adus aici chivotul Legii, dând orașului strălucirea unui sanctuar. După ce aici a fost construit Templul, de către Solomon, Sionul a devenit cu adevărat centrul religios al regatului, locul pe care însuși Iahve l-a ales (Ps. 77,74-75; 67,17). În timpul exilului, Sionul a devenit centrul speranței mesianice (Is. 60;66; Zah. 8). Chiar dacă al doilea Templu n-a avut splendoarea celui dintâi și n-a fost construit după planul ideal al profetului Iezechiel (40-43), totuși el era orientat spre viitor, spre noul Ierusalim, care va fi capitala neamului omenesc.[42]

Psalmii Sionului sunt considerați acele rugăciuni, care se aflau pe buzele pelerinilor, ce urcau spre Cetatea Sfântă. Legea prevedea trei pelerinaje anuale[43]: Paști, Sărbătoarea Săptămânilor și Sărbătoarea Corturilor. Tot israelitul, adult, de sex masculin, era obligat să ia parte la acest pelerinaj (Ieș. 23,17; 34,23; Deut. 16,16). În mod practic însă, cei care locuiau departe de Ierusalim, alegeau numai una din aceste sărbători, pentru a face pelerinajul. Iudeii din diaspora făceau un efort deosebit, ca măcar o dată în viață, să facă o vizită la Ierusalim. Pelerinajele la Ierusalim erau frecvente și ceremonii speciale le însoțeau (Ps. 23; 83). Psalmul 23 poate fi plasat, cu o mare probabilitate, într-un context istoric precis: e vorba de aducerea chivotului la Ierusalim, de către David, la începutul domniei sale.[44] Psalmii 45,47 și 75 par să celebreze eliberarea Israelului de asediul lui Sanherib, din 701 î.d.H.

6. Psalmii împărăției Domnului.[45] Ideea că Iahve este împăratul lui Israel apare foarte devreme în istoria sfântă (Ieș. 15,18; Num. 23,21; Deut.

---

[40] v. L. Cheminant, *Le royaume d'Israël*, Paris, 1945, p.131

[41] Sunt considerați dedicați Sionului următorii psalmi: 23,45,47,75,83,86,121

[42] v. W. Harrington, *op.cit.*, p. 489

[43] v. Lavinia și Dan Cohn-Sherbok, *Introducere în iudaism*, București, Hasefer, 2000, p. 122

[44] W. Harrington, *op.cit.*, p. 489

[45] Putem așeza în această categorie următorii psalmi: 46,74,92,95-98

33,5; Jud. 8,22; 1 Sam. 8,7; 12,12). El domneşte în mijlocul poporului său, pe chivotul Legii, mai precis stă între heruvimii aşezaţi deasupra chivotului (Ps. 17,12; 79,2; 98,1). Aceşti psalmi, născuţi în contextul sărbătorilor liturgice ale lui Israel, sunt imne de laudă.[46] Adevăratul obiect al acestor psalmi este împărăţia universală ce va veni. Tema este una eshatologică. Cultul lui Israel se situa pe trei nivele diferite, trecutul, prezentul şi viitorul, unindu-se în una şi aceeaşi celebrare. Caracteristica acestor psalmi este aceea că Domnul se descoperă, El însuşi ca Stăpân şi Împărat. Apare, în aceşti psalmi, de cinci ori exclamaţia: "*Domnul împărăteşte*" (Ps. 46,8; 92,1; 95,9; 96,1; 98,1). În acelaşi timp privirea se îndreaptă spre viitor, spre acea epocă mult dorită, în care împărăţia se va manifesta peste tot.

7. Alte grupe de psalmi

a. Psalmi sapienţiali. Mulţi dintre psalmi vorbesc despre virtutea ce va fi recompensată şi despre păcatul ce va fi pedepsit.[47] O a doua grupă prezintă suferinţa celor drepţi şi prosperitatea necredincioşilor. I se cere lui Dumnezeu să intervină şi să restabilească dreptatea, pedepsind pe păcătoşi şi dând celor drepţi bunurile.[48]

O a treia categorie din aceşti psalmi pune în discuţie mulţumirea păcătoşilor, în mijlocul prosperităţii lor, şi fac menţiunea că adevăratul bine este să-l ai pe Dumnezeu.[49]

În a patra categorie ,de psalmi sapienţiali, se încadrează cei care vorbesc despre adevărata răsplată, care nu constă în prosperitate sau în nenorocire, nici în bunuri sau rele temporare (Ps. 16,14-15).[50]

b. Psalmii deuteronomici. Cinci psalmi (77,80,94,104,105) au strânse legături cu Deuteronomul şi par să aparţină unui cult particular. Temele împrumutate, de aceşti psalmi, din Deuteronom, sunt următoarele: 1). respectarea poruncilor (v. Deut. 5,1-2; 6,1-9); 2). invitaţia de a rămâne credincioşi adevăratului cult al lui Iahve (Deut.

6,10-16); această invitaţie este însoţită de ameninţări (Deut. 4,26-29; 8,19-20), de promisiuni (Deut. 6,18-19; 7,16-24) şi de o mare rodnicie (Deut. 7,13-15; 8,7-10); 3). amintirea elementelor exodului (Deut. 6,6-9; 11,18-21).[51]

Vom regăsi în aceşti psalmi ecoul ceremoniilor liturgice, care dau expresie concretă prescripţiilor Deuteronomului. Avem evocate în psalmi următoarele teme:

1. respectarea Legii şi a poruncilor (Ps. 80,5-6; 77,5-6; 104,8-10)
2. amintirea evenimentelor Exodului (Ps. 80,7-8; 104)

---

46 v. S. Mowinckel, *The Psalms in Israel's Worship*, Nashville, 1962, I, p. 106-192
47 E vorba de psalmii 1, 14, 51, 111, 118, 126, 127
48 În această categorie avem psalmii 9, 11, 13, 52, 93
49 Din această clasă fac parte psalmii 35, 90, 138
50 Aici avem psalmii 16,36,48,72
51 W. Harrington, *op.cit.*, p. 493

3. mustrarea (Ps. 80,9-12; 94,8-11; 77; 105)

4. făgăduinţe (Ps. 80,13-15)

c. Felurite rugăciuni. Cinci psalmi "ai treptelor" (120,122,125,132,133) formează o colecţie de rugăciuni, care deşi aparţin uneia, sau alteia din colecţiile mari de psalmi, totuşi au un caracter aparte. Psalmul 120 are ca obiect protecţia pe care Dumnezeu, cu dragoste şi statornicie, o acordă celor credincioşi ai săi, iar Ps. 122 are ca temă mila Domnului faţă de cel smerit. Bucuria şi veselia reîntoarcerii din exod este reliefată în ps. 125. Psalmul 132 pare să reflecte unirea armonioasă, ce domneşte peste iudeii întorşi din Babilon. În fine, psalmul 133 este o concluzie, care invită pe preoţi şi pe leviţi să laude pe Domnul, în templul său, în timpul nopţii.

d. Teologia cărţii Psalmilor

În general doctrina cuprinsă în psalmi, deşi nu sistematică, este o sinteză a întregii Sf. Scripturi, vorbind despre Dumnezeu, despre om, despre Providenţă, despre îngeri şi despre Mesia.

1. Dumnezeu Esenţa vieţii psalmistului a fost, fără îndoială, cunoaşterea lui Dumnezeu. Ei n-au precupeţit nici un efort în a lăuda măreţia Lui, în creaţie. În toate lucrările pe care le-a făcut El, în ceruri, pe pământ şi în mare, s-a făcut cunoscut ca Dumnezeu atotputernic, atotştiutor şi atotprezent.[52] El este de asemenea Dumnezeul istoriei, care îndreaptă totul spre o ţintă finală, pe care şi-a propus să o atingă. Dar acest Conducător al lumii, acest Împărat al împăraţilor este, de asemenea, Dătătorul Legii, este Judecătorul şi Apărătorul tuturor celor asupriţi, dar şi Mântuitorul lor.[53] De aceea El este milostiv şi credincios, drept şi fără de prihană, Cel Sfânt pe care oamenii şi îngerii Îl adoră. Domnul este singurul Dumnezeu. El este neschimbător şi veşnic (Ps. 101,26-28). Stăpânirea lui cuprinde veşnicia (Ps. 144,13). Psalmistul crede în Dumnezeu şi datorită ordinii din univers (Ps. 18,1). Cel ce tăgăduieşte pe Dumnezeu este un om nesocotit (Ps. 13,1). Peste tot se desprinde sentimentul prezenţei continue a lui Dumnezeu. El este bun şi răsplăteşte fiecăruia după faptele sale: păcatul este pedepsit, fapta bună este răsplătită.[54]

În legătură cu ideea despre Dumnezeu, se descrie şi Providenţa divină, în forme poetice. Dumnezeu poartă de grijă celor săraci (Ps. 9,9). Ca o pasăre ce-şi apără puii săi, aşa poartă de grijă Dumnezeu fiilor Săi (Ps. 35,7). El conduce pe credincioşi ca un păstor bun (Ps. 22) şi stă de-a dreapta omului drept (Ps. 15,8). El este Părintele tuturor oamenilor, iar purtarea Sa de grijă se arată peste toate făpturile (Ps. 103).

---

[52] v. H. Ringgren, *The Faith of the Psalmists*, London, 1963, p. 370

[53] v. *Psalmi*, în Dicţionar biblic ..., p. 1090

[54] v. Gh. Bogdaproste, *Valoarea moral-socială* ..., p. 105

2. Omul. Cu privire la om, psalmiştii amintesc două mari adevăruri dogmatice, şi anume înalta demnitate a omului, privit drept coroana creaţiei şi nemurirea sufletului (Ps. 8,3-6). Uneori omul este descris ca o fiinţă slabă, născut în păcate (Ps. 50,7). De aceea, fără ajutorul lui Dumnezeu, el se pierde. (Ps. 32,12-13; Ps. 72,27).

Dreptul Vechiului Testament, adică omul cuvios, care trăieşte după voia lui Dumnezeu şi stă în strânsă legătură cu El, are conştiinţa nemuririi sale (Ps. 22,4). În legătură cu omul stă şi morala, care constă în primul rând din împlinirea Legii lui Dumnezeu, singura cale de desăvârşire şi de dobândire a fericirii (Ps. 118).

Jertfa pe care Dumnezeu o cere credincioşilor este "inima curată" (Ps. 50,18).[55]

3. Mesia Unul din factorii cei mai importanţi în supravieţuirea naţională a lui Israel a fost speranţa mesianică. Această speranţă este centrată în jurul reîntoarcerii epocii lui David, a cărui domnie a marcat epoca de aur din istoria lui Israel. Imaginea lui Mesia, pe care o desprindem din cartea Psalmilor, trebuie privită sub două aspecte.

În primul rând, întrucât Mesia trebuie să fie un descendent al dinastiei davidice, El trebuie să fie Împărat în epoca mesianică. Psalmii zugrăvesc un Rege mesianic, de origine divină (Ps. 2). Epoca mesianică este zugrăvită în Ps. 121. În Ps. 109 Mesia este Împărat, Preot şi Biruitor, care stă întru slavă de-a dreapta lui Dumnezeu.[56]

În al doilea rând psalmii vorbesc despre Mesia care suferă. Unsul Domnului, Împăratul – Preot, al cărui tron va dăinui veşnic şi a cărui domnie de pace şi neprihănire va face ca neamurile să fie binecuvântate, trebuie să accepte o suferinţă îngrozitoare (Ps. 21;68).

Mântuitorul Iisus Hristos este Cel care interpretează aceşti psalmi, care după aceea vor fi consideraţi mesianici.[57]

4. Îngerii În Psalmi se vorbeşte de mai multe ori despre îngeri. Ei sunt descrişi ca slujitori ai Domnului, împlinind poruncile Lui. Ei sunt trimişi să împlinească ascultările cu care Dumnezeu îi încredinţează (Ps. 90,11 cf. Mt. 4,6 u.)

***

Psalmii au ocupat un loc deosebit de important în viaţa şi învăţătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Psalmii au constituit cartea de rugăciuni folosită în sinagogă şi în acelaşi timp cartea de cântări a marilor praznice de la

---

[55] v. Diac. Prof. O. Bucevschi, *Nedreptatea socială, piedică în calea mântuirii*, în *Studii Teologice* VI (1954), nr. 5-6, p. 237

[56] v. Drd. E. Pentiuc, *Actualitatea mesajului profetic veterotestamentar*, în *Glasul Bisericii* nr. 6-8/1983, p. 382 u.

[57] v. Pr. Prof. M. Basarab, *Domnul nostru Iisus Hristos ca interpret al Sf. Scripturi*, în *Mitropolia Ardealului* XXVIII (1983) nr. 5-6, p. 282 u.

Templu din Ierusalim. De aceea încă de la începuturile ei Biserica a folosit şi ea Psaltirea în rugăciunile şi cântările ei.[58]

Imnele de laudă ale Bisericii au fost modelate după psalmi (v. Luca 1,46 u; 1,68 u; 2,29 u).

Psalmii au fost surse de inspiraţie şi încurajare pentru Apostoli în vremea de persecuţie (v. F.A. 4,25 u.). Ei au fost folosiţi în transmiterea celor mai înalte învăţături cu privire la persoana şi activitatea Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Evrei 1,6,10-13; 2,6-8; 10,5-7).

Biserica, din toate timpurile, a folosit şi foloseşte această carte în toate activităţile ei cultice pentru a-L adora şi preacinsti pe Dumnezeu căruia I se închină în veci.

În Biserica Ortodoxă, Psaltirea este împărţită în 20 de catisme, pentru uzul liturgic. Psaltirea de la 1651 are şi ea această împărţire, dovadă că ea era destinată cultului bisericesc, dar şi diverselor împrejurări în care se aflau credincioşii.

Scopul traducerii Psaltirii lui Simeon Ştefan este evidenţiat şi în cele două Predoslovii de la începutul cărţii, în care se precizează că psalmii s-au "*izvodit*" spre "*întremarea sufletelor tuturor creştinilor*" şi "*spre învăţătura şi dojana*" acestora.

Psaltirea – spune mai departe autorul Predosloviei către cititori – "*iaste ştiinţă şi învăţătură despre toate lucrurile credinţei creştineşti, pentru a le crede şi a le face*".

Pr. Conf. Dr. Remus Onişor

The Psaltery – Theological Considerations

The Psaltery has had a special place in the religious life of the Romanian Christian people, being one of the most widely spread book in the history of our Church. The first translations of the Bible were translations of the Psalm-book. *The Psaltery*, known as *Psaltirea Şcheiană*, opens the line of the Romanian Biblical bibliography.

Out of the 2113 books printed on Romanian ground between 1508 and 1830, *The Psaltery* is the one which has had the most editions, namely 91.

---

[58] *Ibidem*, p. 283

The first *Psaltery* printed in Romanian in the 17th century is the one from Alba Iulia. It was printed under the care and supervision of the archbishop Simion Ştefan, in the printing press established by prince Gheorghe Rákoczi I (1630-1648), on 25th December 1651.

The Psaltery has two prefaces, unsigned, one addressed to prince Gheorghe Rákoczi II (1648-1660), and another to the readers. If we read the first preface – a more elaborate one – we can see that it was written by a Calvinistic theologian, probably superintendent Gheorghe Csulay. In this preface it is argued the necessity to speak God's word in the language understood by the parishioners. Only two holy mysteries are mentioned: the Baptism and the Lord's Supper. In the second preface dedicated to the reader it is shown the method according to which the translation was done, which is the same critical method as it was used for *The New Testament* in 1648.

The translation of *The Psaltery* into Romanian was done because of its necessity and importance in the Church rite, as well as the ideal of worship and of the communion with God which springs out of its content.

The Psaltery by Simion Ştefan has the numbering of the psalms after Septuaginta, for liturgical use.

The 1651 translation of *The Psaltery* was done for "the healing of the souls of all Christians" and also "for their learning and reprobation".

The Psaltery, says the author of the preface dedicated to the readers, is "knowledge and example about all things of the Christian faith, to believe and to follow".

Le Psautier-considérations téologiques

Le *Psautier* a occupé une place particulière dans la piété du peuple roumain dévoué, en étant un des plus répandus livres de l'histoire de notre Eglise. Les Premières traductions de la Bible ont été des traductions du *Psautier*. La file de la bibliographie biblique roumaine est ouverte par un *Psautier*, connu sous le nom de *Şcheiană*.

Des 2113 livres imprimés sur le territoire roumain, entre 1508 et 1830, le *Psautier* est celui qui a le plus d'éditions, à savoir 91.

Le premier *Psautier* imprimé en roumain au XVII-e siècle est celui de Alba Iulia. Le 25 décembre 1651, par les soins du métropolite Simion Ştefan, le *Psautier* est paru, dans l'imprimerie fondeé par le prince Gheorghe Rákoczi I er (1630-1648).

Le *Psautier* a deux avant-propos, qui ne sont pas signés, l'un adressé au prince Gheorghe Rákoczi II e (1648-1660) et l'autre aux lecteurs. En lisant le premier avant-propos – plus étendu – nous nous rendons compte que celui-ci a été écrit par un téologue calvinien, probablement le superintendent

Gheorghe Csulay. On y argumente la nécessité de prêcher la parole de Dieu dans la langue comprise par les croyants. On y parle de seulement deux sacrements: le Baptême et „Le Dîner du Seigneur". Dans le deuxième avant – propos – celui adressé aux lecteurs – on nous montre la méthode d'après laquelle la traduction a été faite, qui est la même méthode critique que celle du *Nouveau Testament* de 1648.

La traduction du *Psautier* en roumain a été faite aussi bien grâce à son importance dans le culte de l'Eglise, que grâce à l'idéal de piété et de communion avec Dieu, qui resssort de son contenu.

Les psaumes sont numérotés dans le *Psautier* de Simion Ştefan selon Septuaginta, le *Psautier* étant divisé en 20 cathismes pour l'usage liturgique.

La traduction du *Psautier* – celle de 1651 – a été faite pour „le rétablissement des âmes de tous les chrétiens" et en vue de leur „apprentissage et observation".

Le *Psautier* – dit l'auteur de l'Avant–propos aux lecteurs – est „science et enseignement sur toutes les choses de la croyance chrétienne, pour qu'on les croie et qu'on les fasse".

Das Psalmenbuch – Theologische Betrachtungen

Das Psalmenbuch besaß eine besondere Stelle in der Frömmigkeit des gläubigen rumänisches Volkes, wobei es eins der verbreitetsten Bücher in der Geschichte unserer Kirche war. Die ersten Bibelübersetzungen waren Übersetzungen des Psalmenbuches. Die Reihe der biblischen rumänischen Bibliographie wird von ein Psalmenbuch eröffnet, bekannt unter dem Namen „Şcheianã".

Von den 2213 auf dem rumänischen Boden, zwischen 1508 – 1830, gedruckten Bücher kannte das Psalmenbuch die meisten Auflagen und zwar 91.

Das erste Psalmenbuch das im XVII-ten Jh. ins Rumänische übersetzt wurde, erschien in Alba Iulia. Am 25. Dezember 1651 unter der Betreuung des Metropoliten Simion Ştefan wurde in der vom Fürsten Gheorghe Rákoczi I (1630 – 1648) gegründeten Druckerei das Psalmenbuch gedruckt.

Das Psalmenbuch besitzt zwei unbedeutsame Vorreden, eine an dem Fürsten Gheorghe Rákoczi II (1648 – 1660) gewendet und die andere an den Lesern. Aus der ersten Vorrede, die größer ist, erschließt man, daß sie von einem kalvinistischen Priester, möglicherweise von dem Superintendent Gheorghe Csulay, geschrieben wurde. Es werden hier Argumente für das Predigen des Gottes Wort in der Sprache der Gläubigen gebracht. Man spricht nur über zwei Heimlichkeiten: die „Taufe" und das „Abendmahl Gottes". In der zweiten Rede – an den Lesern gewandt – wird die Methode gezeigt nach

der die Übersetzung durchgeführt wurde, dieselbe kritische Methode wie auch beim Neuen Testament aus dem Jahre 1648.

Die Übersetzung des Psalmenbuches ins Rumänische wurde wegen ihrer Notwendigkeit und Wichtigkeit in dem Kultus der Kirche wie auch wegen des Ideals des Glaubens und des Zusammenlebens mit Gott, was aus dem Inhalt des Buches ergeht, durchgeführt.

Das Psalmenbuch von Simion Stefan ordnet die Psalmen nach Septuaginta, wobei es in 20 Katechismen für den liturgischen Gebrauch aufgeteilt wurde.

Das Psalmenbuch aus dem Jahre 1651 wurde für die „Verstärkung der Seelen aller Gläubigen" und für ihre „Lehre und Zurechtweisung" übersetzt.

Das Psalmenbuch – sagt der Verfasser den Lesern – ist „Wissenschaft und Lehre über die Sachen des christlichen Glaubens, um diese zu glauben und zu machen".

Locul *Psaltirii* de la Alba Iulia (1651) între traducerile românești ale *Cărții Psalmilor*

Studierea comparativă a vechilor traduceri românești ale psalmilor poate oferi date relevante pentru mai multe domenii ale istoriei vechii culturi românești (istoria bisericii, istoria limbii române literare, a tiparului, a versificației ș.a.), cu condiția să fie clarificate problemele referitoare la sursele folosite pentru realizarea traducerilor românești. Altminteri este greu să fie apreciate rezultatele eforturilor de transpunere în limba română a unui text poetic dificil, cu multe pasaje obscure chiar în sursele primare și cu modificări însemnate survenite în cursul transmiterii sale, prin intermediare diferite, într-o lungă perioadă de timp. În predosloviile multor traduceri românești ale unor texte biblice găsim rugămintea adresată cititorilor de a nu se grăbi să judece și "să ponosluiască", până nu vor fi comparat textul ce-l au sub ochi cu sursele folosite de traducători. ("*Deci, o, iubite cetitoriu, cetind cartea aceasta și, ce vei afla într-însa nu bine tălmăcit după <p>ricepânța ta, să nu defaimi îndată și numaidecât, până nu vei a<lă>tura izvoadele câtetreale de pre care am izvodit noi și am prepus, adecă cel slovenesc și cel lătinesc și cel elinesc de pre care au fost prepus cel mai denainte românesc*"[1]). În privința identificării surselor vechilor traduceri românești ale psalmilor trebuie spus că, mai ales în cazul "textelor rotacizante", ipotezele foarte divergente asupra datei efectuării primelor versiuni ale traducerilor au îngreunat mult abordarea problemei surselor folosite de traducătorii români și că, de fapt, din 1916, când I. A. Candrea încheie primul capitol, *Critica textelor*, din introducerea la ediția sa, rămasă până astăzi de referință, *Psaltirea Scheiană comparată cu celelalte psaltiri din sec. XVI și XVII traduse din slavonește*[2], cu o afirmație ce rămânea a fi dovedită[3], nu au apărut alte contribuții care să elucideze această problemă.

---

[1] Ms. Rom. 4389 B.A.R., 1^{v}, conținând traducerea *Vechiului Testament* în limba română, cca. 1680, versiune revizuită a protografului traducerii lui Nicolae Milescu; v. V. Cândea, *Rațiunea dominantă*, Edit. Dacia, 1979, pp. 125, 128-130 (cu referire la similitudinile dintre această predoslovie și cea a *Noului Testament* de la Alba Iulia din 1648; Al. Andriescu, *Locul Bibliei de la București în istoria culturii, literaturii și limbii române*, în *Monumenta linguae Daco-Romanorum. Biblia* 1688, Pars I, *Genesis*, Iași 1988, pp. 14-21, și text p. 165; cf. și în ediția de față, *Predoslovie cătră cetitori*, ff. 299^{v}, 300^{v} și f. <XVIII^{r}>: "Mai apoi de toate, rugăm pre cetitorii ceștii cărți să nu ne giudece numaidecât, până nu vor socoti izvoadele și veți afla pre ce cale am îmblat".

[2] București, Socec, 1916, p. CXII.

[3] *Ibidem*: "Cât privește textul slav de care se va fi servit traducătorul psalmilor, cercetările pe care le-am făcut ne-au format convingerea că trebuie să fi fost o versiune foarte apropiată de a Psaltirii sârbești de la 1346 a lui Branko Mladenovici [...] Multe cuvinte omise atât în Ps. Scheiană, cât și la Coresi și în manuscrisul Voronețean și care trebuiau firește să fi lipsit în textul slavon de care se servea traducătorul, lipsesc în Psaltirea

Nici în cazul psaltirilor slavo-române (Coresi, 1577[4]; Dosoftei, 1680) nu este identificat cu precizie tipul de versiune slavonă juxtapusă textului traducerii românești. Aceasta nici măcar atunci când identificarea acestui tip nu ar prezenta dificultăți deosebite, cum este cazul, de pildă, cu versiunea slavonă din *Psaltirea de-nțăles* (1680) a lui Dosoftei, versiune identică celei din *Biblia* de la Ostrog (1580-1581). Nici când e vorba de un raport de dependență între două versiuni românești ale *Psaltirii* nu dispunem întotdeauna de contribuții de critică textuală care să argumenteze respectiva dependență (de exemplu, în privința *Psaltirii* lui Antim Ivireanul, de la afirmația lui Émile Picot din 1886[5], după care *Psaltirea* românească tipărită de Antim în 1694 reprezintă reluarea unei traduceri mai vechi, nici până astăzi nu s-a precizat care ar fi această traducere mai veche, ci din contră, s-a considerat că tipăritura din 1694 ar fi o dovadă a bunei stăpâniri de către Antim, la acea dată, a limbii române, fără să se observe că textul tipărit este identic cu cel din *Biblia de la București).*

În cazul *Psaltirii* de la Alba Iulia, problema raporturilor dintre traducerea românească și sursele sale este însă mai complicată decât în exemplele citate mai sus. Întrebarea căreia încearcă să-i răspundă rândurile de mai jos este următoarea: Cât credit se poate acorda afirmației traducătorilor după care *Psaltirea* din 1651 este "*izvodită cu mare socotință den izvod jidovesc pre limbă rumânească*"?

Mai întâi vom încerca să prezentăm argumentele potrivit cărora un răspuns afirmativ la această întrebare nu ar fi imposibil. Vom prezenta apoi mai multe exemple de soluții de traducere adoptate în textul românesc, soluții care ilustrează în special rezultatele opțiunii traducătorilor în raport cu sursele, urmând ca în final să încercăm situarea versiunii românești din 1651 în contextul istoric al apariției umanismului filologic în Țările Române.

Mențiunea din foaia de titlu a *Psaltirii* nu este singura referință din cuprinsul cărții la versiunea ebraică. Ea se conjugă cu numeroase mențiuni din interiorul cărții, referitoare la cuvinte care lipsesc din textul ebraic și sunt adăugate după alte surse, în special după *Septuaginta*. Din referințele la textul ebraic existente în *Predoslovie cătră cetitori* de la sfârșitul cărții (ediția de față, ff. 299^v-300^r) se vede că autorii fac o distincție clară între *izvod* ("redacție", "versiune", uneori "model") și *limbă*. În cazurile în care

---

sârbească. Nu e însă locul aci să intrăm în amănunte asupra acestei chestiuni. Ne vom ocupa de ea cu altă ocazіune".

[4] Coresi, [*Psaltirea slavo-română*], 1577, ed. îngr. de B. P. Hașdeu, București, Tip. Academiei, 1881; Socec, 1894; Socec, 1896; ed. îngr. și stud. introd. de Stela Toma, București, Editura Academiei, 1976

[5] Émile Picot, *Notice biographique et bibliographique sur l'imprimeur Antime d'Ivir, Métropolitain de Valachie*, Paris, 1886.

se face referire la "*limba jidovască*" prin aceasta se înțelege "*limba ce-au grăit Duhul Sfânt în Leagea Veche prin proroci...*". În celelalte cazuri apar formulările: izvodul limbii jidovești, izvodul lui Izrail, izvodul jidovăsc (de mai multe ori, ca și în foaia de titlu). În schimb, în cele două predoslovii de la început apare de două ori afirmația că *Psaltirea* a fost izvodită "*den limbă jidovească pre limbă rumânească*". Dacă admitem că prin "*izvod jidovesc*" autorii se referă la o ediție bilingvă cu text ebraic și traducere latină, alta decât cea din *Vulgata*, atunci afirmația lor poate fi considerată corectă.

Am selectat câteva exemple din care se poate vedea că anumite soluții de traducere din versiunea româneasca a *Psaltirii* din 1651 diferă de textul *Vulgatei* și al *Septuagintei*, urmând versiunea *Nova* și diferențiindu-se astfel de toate celelalte vechi traduceri românești:

Psaltirea 1651

Ps. 77:69

Și zidi **ca polăți înalte** *sfinția Sa*, **ca** *pământul ce-l zidi în veac.*

Nova

Et extruxit sanctuarium suum **tanquam excelsa [palatia], veluti** *terram quam fundavit ut perpetuo subsistat*

La Bible de Jérusalem (BJ)

Il bâtit **comme les hauteurs*** *son sanctuaire*
Comme *la terre qu'il fonda pour toujours*
**les (êtres) hauts*

Septuaginta (urmată fidel de Biblia de la Ostrog și de Dosoftei, 1680)

Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Vetus Latina

Et aedificavit **sicut unicornium**

sanctificium suum **in** *terra quam fundavit in saecula.*

Ps. Scheiană

și feace **ca un-corn** *(Hurm.:* ca de inorog*) sfinția Sa* **în** *pămînt urdzi-o în veacu*

Dosoftei 1673

Și Ș-au zidit într-îns svânta casă

De scripeaște cu lucoare deasă,
Ca un corn de inorog *dând rază*
De li-i drag tuturor să o vadză
Că stă bine și dă cuviință
'Ntemeiată-n veci cu credință.

Dosoftei, 1680, f. 101v

şi zidi **ca de inorog** *sfințitoarea Sa,* **în** *pământ o au temeiat în veac.*

Biblia de la Bucureşti, 78:75

şi zidi **ca a inorodului** *svințenia Lui:* **la** *pământ întemeia pre dânsul în veac.*

Antim, 1694

Și zidi **ca a inorogului** *sfințenia Lui,* **la** *pământ întemeia pre dânsul în veac.*

Se vede din exemplul de mai sus atât coincidența dintre *Psaltirea* din 1651 și textul ebraic cu adausul din *Nova*, cât și diferența dintre această versiune și toate celelalte vechi versiuni românești, derivate din *Septuaginta.*

Un alt exemplu, din psalmul următor, 78:1

Psaltirea din 1651

Doamne, veniră limbile în moșia Ta și spurcară besearica sfântă a Ta și puseră Ierusalimul **grămadă de pietri**.

Nova

Venerunt Deus gentes in haereditatem tuam, polluerunt regiam sanctuarii tui, redegerunt Jerusalem **in acervos [lapidum].**

BJ

Dieu, ils sont venus,
Les païens, dans ton héritage,
Ils ont souillé ton temple sacré;
Ils ont fait de Jérusalem **un tas de ruines.**

Septuaginta

Ὁ θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.

Vetus

Deus, venerunt gentes in haereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: possuerunt Jerusalem **in pomorum custodiam.**

Biblia de la Bucureşti

Dumnezeule, veniră limbi la moșnenirea Ta,

spurcară biseareca cea svîntă a Ta,

Puseră Ierusalimul **ca o cramă.**

Antim, 1694, p. 118

Dumnezeule, veniră limbi la moştenirea Ta, spurcară

biseareca cea svîntă a Ta

Puseră Ierusalimul **ca o cramă.**

(Pentru versiunile Dosoftei 1680, care coincide cu Ostrog 1581, Ps. Scheiană, v. Dosoftei, *Opere*, I, ed. N. A. Ursu, Minerva, 1978, p. 508: apărătoare de poame; *Psaltirea* în versuri a lui Dosoftei utilizează imaginea cramei, care va reveni și în *Biblia de la București* : Doamne svinte, păgânii veniră / În țara Ta de o răsâpiră / Și Svânta Ta casă o spurcară / Ce da cuviință preste țară / Și feaceră Ierusalimul / **Ca o cramă** când i se ia vinul.)

Din nou *Psaltirea* din 1651 coincide cu *Nova* și cu *BJ*, diferențiindu-se de *Septuaginta* și de versiunile românești care descind din aceasta.

Aceeași situație o întâlnim și în *Cântările adause* cu specificarea că, de data aceasta, diferențele sunt între, pe de o parte *Psaltirea* din 1651, *Vetus* și *Nova*, iar pe de altă parte, *Septuaginta* și versiunile slavone și românești derivate din aceasta.

Psaltirea 1651, Moise 1:8 (Exod 15:8)

Și cu suflarea nărilor Tale **adunaş apele,** *stătură* **ca o grămadă** *apele, închegară-să și adâncurile în mijlocul mării.*

Vetus

In flatu narium tuarum **coacervatae sunt aquae,** *flumina constiterunt* **ut cumulus,** *abyssi coagulatae sunt in medio mari.*

Nova

Et in spiritu furoris tui **congregatae sunt aquae**, *stetit unda fluens, congregatae sunt abyssi in medio mari.*

Septuaginta,

καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. *ἐπάγη* ὡσεὶ τεῖχος *τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς* θαλάσσης.

Dosoftei 1680

Și cu duhul mâniei Tale **să desfeace apa** *(Ps. Scheiană/Hurm.: împărțise apa) îngroșară-se* **ca păreate** *apele, îngroșară-să și undele pre mijloc de mare.*

Biblia de la București

Și pren duhul mâniei Tale **se împărți apa**, *să închegară* **ca păreții** *apele, să închegară și valurile în mijlocul mării.*

Am dori după aceste câteva exemple, sperăm concludente, să abordăm și problema unui eventual protograf al versiunii românești din 1651. Am ales, în acest scop, modalitatea de a compara citatele din psalmi care apar în *Predoslovie către Măria Sa, Craiul Ardealului* din *Noul Testament* din 1648 și locurile corespunzătoare din *Psaltirea* de la 1651. Unele citate se vor regăsi cu diferențe neînsemnate în *Psaltirea* din 1651. De exemplu, referința la ps. 118:72 care apare în *Noul Testament* sub forma:

Mai bună mi-e mie leagea rostului Tău, decât mii de aur și de argint

se va regăsi în Psaltirea din 1651:

Mai bună-i mie leagea rostului Tău decât mii de aur și de argint

Dar, în afara citatelor care dovedesc o similitudine aproape perfectă între formele din 1648 și cele din 1651, există în alte cazuri și unele diferențe pe care le considerăm relevante pentru felul în care eventualul protograf a fost modificat în cursul elaborării versiunii din 1651. Astfel, între forma versetului 3 al psalmului 131 citată în *Noul Testament* (1648): *Să voiu mearge în casa mea, să voiu sui în așternutul mieu, să voiu da somnu ochilor miei au durmitare geanelor meale până când nu voiu afla locul Domnului, măcar să pieiu* și forma existentă în textul *Psaltirii* din 1651: *Să voiu întra în sălașul casei meale au să voiu sui spre așternutul patului mieu 4. Să voiu da somn ochilor miei sau sprânceanelor meale*

durmitare (și geanelor meale răpaos săva să pieiu) pot fi notate unele diferențe textuale mărunte, dar și existența unui pasaj (*măcar să pieiu / săva să pieiu*) care este comun numai acestor două cărți de la Alba Iulia, neregăsindu-se nici în versiunile din *Ps. Scheiană, Hurmuzaki*, Dosoftei, *Biblia de la București*, Antim și nici în *Septuaginta, Vetus, Nova* sau în textul ebraic. Singura explicație posibilă a prezenței acestui pasaj numai în citatul din *Noul Testament* și în versiunea *Psaltirii* din 1651 ar putea fi oferită de o notă la acest verset existentă în *Nova*, notă din care putem deduce eventuala eliminare din textele primare a unei formule de jurământ *(Male sit mihi)*, considerată a fi un sacrilegiu: *Cavebant Hebraei, ne cum juramento maledictionem aderent.* Putem deci presupune că a existat o versiune primară a traducerii românești încă înainte de data tipăririi *Noului Testament* din 1648. Acest protograf urma îndeaproape o ediție occidentală de tipul celor care, pe lângă vechea traducere latinească a textului psalmilor după *Septuaginta (Vetus Latina* – în una dintre numeroasele ediții umaniste care reproduceau această versiune după *Biblia Polyglotta Complutensis)* conțineau și o nouă traducere latină *(Nova)* a textului ebraic, marcând în note și, uneori, chiar în text adausurile introduse pentru a întregi semnificația deseori obscură a textului original, precum și variantele existente în alte redacții. Ambele versiuni ale traducerii latinești a psalmilor prezintă, în numeroasele ediții apărute în cei mai bine de 130 de ani care s-au scurs de la prima ediție în limba latină a *Septuagintei* în 1517 și până la tipărirea *Noului Testament* de la Alba Iulia din 1648, numeroase diferențe, în așa fel încât se poate spune că, prin denumirea de *Nova*, se înțelege mai degrabă *o serie de versiuni* succesive în limba latină, caracterizate prin efortul de a se apropia cât mai mult de forma originară a psalmilor. Această năzuință, exprimată încă din prefața cardinalului Cisneros la *Biblia Complutensis*, este reafirmată în majoritatea edițiilor umaniste ale textului biblic și o vom regăsi, formulată în termeni aproape identici, și în *Predoslovie cătră cetitori* din *Psaltirea* de la Alba Iulia din 1651 (v. în ediția de față, ff. 299^{r}-300^{v}).

Perfecționarea aparatului critic al edițiilor biblice este subordonată ideii de a restitui puritatea mesajului divin. În același timp aparatul critic avea și menirea de a facilita accesul cititorilor la text și de a-i oferi datele necesare înțelegerii corecte a acestuia. Toate aceste principii, evidente încă din timpul traducerii și tipăririi *Noului Testament* din 1648, sunt continuate prin traducerea și tipărirea *Psaltirii* din 1651. Deși sumele care apar atât în *Noul Testament*, cât și în *Psaltire*, reprezentau o noutate în editarea unor traduceri românești ale textului biblic, moderația cu care este introdusă această inovație îi conferă de la bun început statutul de modalitate receptă și, chiar dacă nu vom mai întâlni încă multă vreme între edițiile românești ale textelor biblice alte exemple de folosire consecventă a acestui tip de comentarii, totuși putem considera că inovația nu a fost respinsă *de plano* în

mediile ortodoxe. Conștienți de noutatea pe care o prezenta în spațiul ortodox demersul lor, autorii au încercat nu numai să aducă argumente de autoritate în sprijinul acțiunii lor, ci și să armonizeze noutățile pe care le aduceau cu tradiția transmiterii textului biblic în spațiul ortodox. Titlurile slavone ale cărților biblice, numerotația psalmilor după modelul folosit în *Septuaginta* arată că a existat dorința de a nu contraveni tradiției. Dacă în ceea ce privește recursul la *Septuaginta* dovezile textuale sunt destul de concludente, în ceea ce privește un eventual model slavon ele sunt mai puțin clare. Este adevărat că mai multe elemente formale (titlul slavon al cărții, ca și titlurile majorității psalmilor și cele ale cărților biblice din trimiterile marginale, formula de încheiere a cărții și alte câteva formule uzuale care apar în sume și predoslovii) par să indice și folosirea unei surse slavone în *Psaltirea* din 1651. De asemenea, menționarea unei *Biblii* slavone în *Predoslovie cătră cetitori* a *Noului Testament* din 1648 („... și am socotit și izvodul slovenescu carele-i izvodit slovenește din grecească și e tipărit în Țara Moscului") poate fi considerată o dovadă indirectă a consultării unei surse slavone și în cazul traducerii psalmilor. Cele două indicii care se dau despre acest „izvod slovenesc" și anume că reprezintă o traducere din greacă și că este „tipărit în Țara Moscului" permit identificarea sa cu *Biblia de la Ostrog* din 1581. Această ediție, deși are marcate grafic versetele psalmilor, nu conține și numerotarea acestora. Ponderea acestei posibile surse se rezumă probabil doar la titlurile și trimiterile în slavonă, nu însă și la alegerea anumitor soluții de traducere, pentru că, în aceste cazuri, prevalează neîndoielnic fidelitatea față de textul ebraic. Fără a diminua în vreun fel importanța elementelor paratextuale (predoslovii, sume, glose, note și comentarii marginale, adausuri în text marcate prin paranteze) trebuie spus însă că rezultatul cel mai important al travaliului filologic este însuși textul traducerii românești a psalmilor. Acesta are două caracteristici foarte valoroase: fidelitatea față de originalul ebraic și claritatea textului românesc. Dreapta cumpănă între aceste două deziderate nu putea fi obținută fără consultarea soluțiilor oferite de traduceri anterioare ale textului ebraic, în primul rând cele în greacă și în latină. În cazul *Noului Testament* din 1648 și al *Psaltirii* din 1651, fiind vorba de traduceri în limba română în care raportările la versiunile originale nu își propun să menționeze sau să comenteze eventualele diferențe existente între acestea, rezultatul criticii textuale îl reprezintă tocmai opțiunea pentru o anumită soluție și transpunerea corectă, nuanțată a acesteia în limba română. Exemplificăm această afirmație prin faptul că, deși glosele marginale reprezintă în majoritatea cazurilor varianta oferită de *Septuaginta*, există și câteva situații în care este preferată introducerea în text a formei din *Septuaginta* și menționarea marginală a echivalentului românesc al cuvântului din textul ebraic.

Textul traducerii românești a *Psaltirii* tipărit la Alba Iulia în 1651 reprezintă rezultatul activității mai multor cărturari grupați sub patronajul mitropolitului Simion Stefan. Aceștia se dovedesc a fi buni cunoscători ai principiilor criticii filologice umaniste a timpului. Ei păstrează metodologia aplicată în traducerea și tipărirea *Noului Testament* din 1648 (sistemul de trimiteri, glose și sume), aprofundând totodată aparatul critic prin referințele la versiunile textului ebraic al *Psaltirii* în comparație cu *Septuaginta* și *Vulgata*. Prin marcarea cuvintelor care lipseau din textul ebraic, *Psaltirea* din 1651 se distanțează substanțial de tot ceea ce se realizase până atunci în spațiul cultural post-bizantin. Din păcate, rezultatele efortului deosebit al acestor cărturari nu a fost fructificat de nici una dintre următoarele ediții românești ale *Psaltirii* (după știința noastră, următoarea ediție care va nota diferențierile față de textul ebraic va fi abia cea apărută peste mai bine de două secole la Pesta, în 1873, într-o limbă profund marcată de exagerările latiniste), lucru cu atât mai regretabil cu cât textul românesc din 1651 era nu doar foarte fidel surselor primare, ci și mult mai inteligibil decât o serie de versiuni românești ulterioare derivate din surse intermediare.

Mihai Moraru

The Place of *The Psaltery* from Alba Iulia (1651) Among the Romanian Translations of *The Book of Psalms*

The present research attempts to establish the place of the Romanian complete translation of the psalms, printed in 1651 in Alba Iulia, in relation with the Western humanist editions and with the tradition of the spreading of the Biblical text in the Orthodox area. Not only the para-textual elements are analysed (the glossaries, commentaries, notes concerning the additions or lacks from the primary editions), but also the accuracy of the translation in comparison with the Hebraic text. By confrontation with the Greek, Slovenian as well as other Romanian versions from the 16th and 17th century, the uniqueness of the version printed in Alba Iulia is underlined, as well as the moderation with which the positive methodological discoveries of the European humanist philological critique are introduced in the Romanian traditional culture.

La place du *Psautier* de Alba Iulia (1651) parmi les traductions roumaines du *Livre des Psaumes*

L' étude essaie de situer la traduction roumaine complète des psaumes, imprimée en 1651 à Alba Iulia, par rapport aux éditions humanistes occidentales et la tradition de la transmission du texte de la Bible dans l' espace orthdoxe. L'auteur y analyse les éléments paratextuels (gloses, commentaires, notes concernant les éléments rajoutés ou ceux qui manquent des versions primaires), aussi bien que la fidélité de la traduction par rapport au texte hébraïque. Suite à la comparaison avec des versions grecques, slavones et avec d'autres versions roumaines datant du XVI-e et du XVII-e, l'auteur met en évidence l'unicité de la version imprimée à Alba Iulia, tout comme la modération avec laquelle les gains méthodologiques de la critique philologique humaniste européenne sont introduits dans le cadre de la culture traditionnelle roumaine.

Der Platz des Psalmenbuches aus Alba Iulia (1651) zwischen den anderen rumänischen Übersetzungen der Psalmen

Die Studie versucht die Beziehungen zwischen der rumänischen Übersetzung der Psalmen aus dem Jahre 1651 und den humanistischen westlichen Auflagen wie auch mit der Tradition der Übertragung des biblischen Textes im orthodoxen Raum zu finden. Es werden sowohl die paratext Elemente (Glosse, Kommentare, Noten) wie auch die Treue der Übersetzung im Vergleich mit dem hebräischen Text analysiert. Durch den Vergleich mt griechischen, slawischen und andere rumänischen Auflagen aus dem XVI-XVII-ten Jh. unterstreicht man die Einzigkeit der Auflage das in Alba Iulia gedruckt wurde aber auch die Moderation mit der im Rahmen der traditionellen rumänischen Kultur die methodologischen Ergebnisse der europäischen humanistischen philologischen Kritik eingeführt wurden.

Artă tipografică şi orizont bibliologic

După *Evanghelii*, textul *Psaltirii* pare să fi fost preferat de tipografii de pe teritoriul Țărilor Române în prima fază a tiparului slavo-român şi apoi a celui românesc [1]. *Psaltirea* de la Bălgrad, tipărită în anul 1651 [2], va deveni pentru tipografia românească de la Alba Iulia o realizare prin care cercul de traducători şi tipografi îşi va justifica încă o dată, după editarea *Noului Testament* cu trei ani mai devreme [3], un loc de frunte între tipografiile de pe întregul teritoriu românesc. Pe când *Noul Testament* de la Alba Iulia a stârnit interesul istoricilor literari, autorilor preocupaţi de istoria bisericii şi s-a bucurat şi de atenţia bibliologilor, *Psaltirii* de la Alba Iulia nu i s-a acordat atenţie aproape de loc sau numai marginal [4].

Apariţia în tipografia albaiuliană a *Psaltirii*, la 1651, este indisolubil legată de tipărirea *Noului Testament* în anul 1648, acesta din urmă fiind primul rezultat al unei etape din istoria tiparului românesc şi albaiulian, prin intermediul căruia se pot bănui unele realităţi privind demersul editorial ce vizează ambele tipărituri. *Noul Testament* şi *Psaltirea* apar într-un context istoric influenţat de opţiunea confesională a curţii princiare de la Alba Iulia; într-o tipografie patronată atât de principele Gheorghe Rákoczi I prin superintendentul lui Ştefan Geleji, cât şi de mitropolitul Simion Ştefan al Bălgradului, dimensiunile contribuţiei lor sunt greu de evaluat astăzi. Prin apariţia acestor două cărţi se avea în vedere un deziderat propriu culturii europene acelor vremuri, editarea în limba naţională a *Sfintei Scripturi*.

Foile de titlu ale celor două tipărituri aduse în discuţie specifică aportul considerabil al contribuţiei principelui "[...] cu toată cheltuiala a măriei sale [...] Tipăritu s-au întru a măriei sale tipografie dentâi noao [...]", pe când aportul mitropolitului şi al colectivului de traducători şi tipografi poate fi identificat doar "printre rânduri", în prefeţele cărţii, prima de la început, fiind dedicată principelui, conform uzanţelor vremii (1 r.-8 v.), după care urmează *Predoslovie la Psaltire şi către cetitori* (9 r.-18 v.); iar cea de la sfârşit este destinată din nou cititorilor (299 v. – 300 r.). Despre autorii acestor două *Predoslovii* se poartă polemici încă din secolul al XIX-lea, ideea fiind preluată

---

[1] Ion Bianu, Nerva Hodoş, *Bibliografia românească veche 1508-1830*, (mai departe abreviat *BRV*) I, Bucureşti, 1903, passim.

[2] *Ibidem*, nr.60.

[3] *Ibidem*, nr.54.

[4] E.Mârza, *Psaltirea de la Bălgrad, 1651. 340 de ani de la tipărire*, în *Îndrumător pastoral*, XV, 1991, p.88-90; Iacob Mârza, *Rostul traducerii şi tipăririi "Psaltirii de la Bălgrad" în contextul secolului al XVII-lea. Importanţa acestui act religios, cultural şi politic. Circulaţia cărţii*, în *Revista istorică*, III, 1992, nr.5-6, p.511-527; O etapă a cercetărilor poate fi considerată lucrarea Eva Mârza, *Din istoria tiparului românesc Tipografia de la Alba Iulia 1577-1702*, Sibiu, Ed.Imago, 1998, p.34-49.

şi în secolul XX. Petru Maior consideră că "[...] în Prodoslovie aşa grăesc cătră Gheorghius Racoţi calvinii [...]", înţelegem de aici că *Predoslovia către crai* a fost scrisă de reprezentanţii bisericii calvine[5]. Independent de prima sursă, Mircea Păcurariu consideră drept autor al *Predosloviei* dedicate principelui pe un teolog calvin, aşa cum a declarat-o şi în cazul *Noului Testament*, şi îl nominalizează pe Gheorghe Csulay[6].

Analizând prima *Predoslovie*, aceasta cuprinde un pasaj scris la persoana întâi plural, din contextul căruia reiese că textul a fost elaborat în numele colectivului de traducători în limba română, în care este inclus şi mitropolitul Simion Ştefan "[...] ai porăncit noao slugilor măriei tale împreună cu Simion Ştefan mitropolitul din scaunul Bălgradului să izvodim Psaltirea lui David din limba jidovească pre limba rumânească, ca să o poată ceti înţelegându-o şi mic şi mare [...] pentr-aceia ne-am silit, din porunca măriei tale şi am izvodit şi le-am isprăvit cu cheltuiala măriei tale". Din istoriografia acestei probleme se desprind două ipoteze privind problema traducerii. În prelungirea fragmentului citat, nici una din aceste ipoteze nu pare să fie plauzibilă. Primul posibil traducător citat de Nicolae Iorga[7] ar fi ieromonahul Silvestru, cel care a început să traducă *Noul Testament* şi nu a terminat nici traducerea lui, decedând. Se mai nominalizează Ştefan Fogarasi care avea, în anul 1648, atunci când apărea *Catehismul* de la Alba Iulia cu litere latine şi ortografia maghiară, tradusă "parte din psalmii lui David"[8]. O îndoială privitoare la paternitatea lui Fogarasi asupra traducerii apare chiar la unii autori maghiari[9]. Singur mitropolitul Simion Ştefan, numit în *Predoslovie*, rămâne personalitatea pe care nu avem de ce să o punem la îndoială, însă, poate, nu în postura de traducător, ci patron spiritual şi al acestei ediţii. Din contextul *Predosloviilor* se mai desprinde o problematică, aceea referitoare la limba (poate limbile) din care s-a tradus. Nu ne-am propus să ne ocupăm de acest segment al cercetării, însă aici poate fi amintită intenţia lui Gheorghe Rákoczi exprimată în *Predoslovia către crai* de a trimite "[...] în toţi anii [...] cărtulari în ţări streine, să înveţe cu de-adânsul cuvântul lui Dumnezău [...]".

---

[5] Petru Maior, *Istoria bisericii românilor*, I, Ediţie îngrijită şi studiu introductiv de Ioan Chindriş, Bucureşti, 1995, p.145.

[6] Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, II, Bucureşti, 1994, p.76. În acelaşi ton s-a exprimat şi Timotei Cipariu în *Crestomaţie sau Analecte literarie*, Blasiu, 1858, p.XXII, considerând-o o carte calvină şi limba traducerii o consideră mai veche decât ediţia propriu zisă.

[7] Nicolae Iorga, *Istoria românilor din Ardeal şi Ungaria, I*, Bucureşti, Ed.Casei Şcoalelor, 1915, p.252-253, însă, acelaşi autor în *Istoria bisericii româneşti şi a vieţii religioase a românilor*, ed.II, Bucureşti, 1995, p.339 nu numeşte traducătorul *Psaltirii*. Ştefan Meteş, *Istoria bisericii românesti din Transilvania si Ungaria*, Sibiu, 1936, p.399 se îndoieşte de ipoteza lui N.Iorga conform căreia Silvestru ar putea fi traducătorul *Psaltirii*.

[8] Ştefan Meteş, op.cit., p.395.

[9] Juhász István, *A Reformáció az Erdélyi romanok között*, Kolozsvár, 1940, p.192.

Predoslovia cătră cetitori, aflată pe ultimele două pagini ale *Psaltirii* (299 r.-300 v.) abordează aceeaşi problemă a "izvodirii" textului, dar nici aceasta nu soluţionează problema în discuţie. Încheierea textului face lumină într-un singur sens: "... vă rugăm să iertaţi ce am greşit, au cuvânt, au în tipar [...]", bunăoară, această *Predoslovie* este scrisă în numele traducătorilor, dar şi al tipografilor. Ne întrebăm, dacă putem vorbi despre un singur colectiv de traducători şi tipografi români ai *Psaltirii*? Din aceste puţine rânduri reiese, că foarte probabil, da.

Am realizat această introducere în studiul bibliologic, dorind să evaluăm informaţiile despre condiţiile de tipărire a cărţii, tipografi sau editori, despre patroni ori alte realităţi care se cuvin să fie subliniate aici. Informaţii cu totul noi, nu credem că vom reuşi să aducem. Se pot doar aduna fărâme de date publicate de la *Bibliografia românească veche* până la diferite studii de autori şi se pot căuta înţelesuri ascunse în textele prefeţelor de atâte ori lecturate.

Din cercetarea actuală şi din cele de dată mai veche rezultă doar două nume certe legate de apariţia acestei ediţii a *Psaltirii*. Ne gândim la principele Gheorghe Rákoczi, sponsorul principal şi Simion Ştefan, reprezentant al grupului de români responsabili cu traducerea şi tipărirea în Mitropolia Bălgradului. Pe f. 294 v., la terminarea propriu zisă a textului *Psaltirii*, în josul paginii se află un text slavon în care sunt imprimate, într-un simplu chenar de ornamente tipografice, iniţialele "M.S.". Acest M.S. îi mulţumeşte lui Dumnezeu că a putut încheia lucrarea începută. Este singurul text mai complex tipărit în limba slavonă[10]. O părere privind dezlegarea tainei acestor iniţiale se datorează lui N.Iorga care, legând traducerea *Psaltirii* de numele ieromonahului Silvestru (probabil monahul Silvestru) îi atribuie acestuia iniţialele şi declară că "Nu poate fi Mitropolit Ştefan [...]"[11]. Dacă luăm în considerare că în anul 1651 Silvestru era de mult mort, chiar din timpul traducerii *Noului Testament*, traducerea lui a fost terminată la sfârşitul anului 1645, oricum înaintea începerii tipăririi, de ce ar fi trecut tipografii iniţialele numelui acestuia la încheierea tipăririi *Psaltirii*?! Să fi avut-o tradusă înaintea *Noului Testament*? Dacă nu poate fi vorba de ieromonahul Silvestru şi nici de mitropolitul Ştefan (care nu a folosit această formă a numelui), cine ar putea fi identificat sub aceste iniţiale? Deocamdată mai rămân probleme neelucidate.

Tipărirea *Noului Testament* şi a *Psaltirii* se realizează în tipografia princiară, nouă, orânduită probabil sub supravegherea superintendentului curţii, Gheorghe Csulay, însă nu fără implicaţii din partea grupului de cărturari români care a tipărit aceste cărţi. Vorbind despre tipărirea *Psaltirii*, trebuie

---

[10] Datarea tipăririi de pe foaia de titlu (ultimul rând) este formulată, de asemenea, în slavonă, totodată colontitlurile *Predosloviei la Psaltire şi cătr e cetitori* folosesc formula: *Predoslovie na Psaltiri*.

[11] N.Iorga, *Istoria românilor din Ardeal ...*, p.253 şi nota.

implicit să facem analogii cu prima carte apărută a acestei etape de activitate tipografică la Alba Iulia, *Noul Testament.*

După tipărirea primului set de cărţi româneşti la Alba Iulia în perioada 1639 – 1642, *Evanghelia cu învăţătură,* 1641 şi *Catehismul calvinesc,* 1642[12] urmează o perioadă, nu prea lungă, de pregătire pentru traducerea şi editarea *Noului Testament,* care se suprapune cu alegerea lui Simion Ştefan, noul arhiepiscop al Bălgradului (martie 1643). Rolul lui Simion Ştefan în funcţionarea nu numai a Mitropoliei Bălgradului, dar şi a tipografiei româneşti de aici este tratat în multe contribuţii ale autorilor mai vechi sau contemporani[13]. În acest context se realizează şi corpurile de litere necesare tipăririi unei opere de mari dimensiuni cum a fost *Noul Testament.* Executarea literelor are loc la începutul anului 1646[14]. Nu se ştie cine a fost gravorul, dar pe lângă tipografia princiară trebuia să fi existat un atelier specializat şi meşteri turnători de litere, fiindcă şi pentru imprimarea cărţilor în limbile latină, maghiară, ebraică se folosesc seturi de litere specifice pentru Alba Iulia. Este important de subliniat că pentru tipărirea *Psaltirii* se reiau seturile de litere ale *Noului Testament,* dar se va turna şi un corp special de mai mari dimensiuni, cu care va fi tipărit textul de bază al cărţii. Pentru aceasta fază a pregătirii tiparului pentru *Psaltire* nu deţinem nici o mărturie documentară specifică, dar considerăm că este util să amintim cele câteva nume de tipografi care au fost implicaţi în tipărirea *Noului Testament.*

Predoslovia către principe din *Noul Testament* evocă aducerea tipografilor străini "[...] de ne-au făcut tipografie şi le-ai dat plată din vistiiariul Măriei tale". După mai multe ipoteze lansate, privind aceşti tipografi străini, ei puteau fi meşteri ruşi[15], dar ipoteza nu a fost confirmată documentar; totuşi, nici prezenţa acestora nu a fost infirmată; nu se cunosc meşteri străini de Ţarile Române, care ar fi contribuit la tipărirea cărţilor româneşti de la Alba Iulia. Numele celor câţiva tipografi care au fost identificaţi pe parcursul mai multor decenii dovedesc că aceştia erau români. Unii dintre ei au venit de dincolo de munţi şi astfel puteau fi consideraţi străini de Ardeal. Deja Vasilie Popp, la 1838, se exprimă în acest sens şi lui îi se datorează şi cea mai veche informaţie privind un tipograf care nu este atestat la Alba Iulia, dar care

---

[12] Despre *Catehismul calvinesc* de la Alba Iulia, 1642 nu ştim cum a fost tipărit, nepăstrându-se exemplare; vezi şi E.Mârza, *op.cit.*, p.30-33.

[13] Date privind viaţa şi activitatea lui Simion Ştefan la E.Mârza, *op.cit.*, p. 34-44.

[14] S-a păstrat scrisoarea lui Gheorghe Rákoczi emisă la 7 ianuarie 1646, în care scrie lui Király-Daróczi Debreceni Tamás, administrator, să trimită 20 de chintale de antimoniu care lipseau pentru turnarea literelor. Vezi Bujdosodó Valentinus, *Adalék az elsö oláh Biblia történetéhez*, în *Századok*, V, 1871, p.718.

[15] Ipoteza îi aparţine lui Gabriel Ştrempel, *Sprijinul acordat de Rusia tiparului românesc în secolul al XVII-lea*, în *Studii şi cercetări de bibliologie*, I, 1955, p.40.

menționează intenția de a se deplasa la 1644 la mitropolitul de Bălgrad[16]. Ștefan tipograful sau Ștefan din Ohrida a fost considerat și de alți autori de după V. Popp potențialul tipograf al *Noului Testament* și astfel, poate, și al *Psaltirii* În contextul venirii sale la Alba Iulia, el își spune pentru prima dată tipograf[17].

Gheorghe Rusu din Sibiel "[...] fiind tipograf cu ceilalți frați anume Simion Ștefan, cu ajutoriul lui D[u]mnezeu am silit de [o] am tipărit"[18]. Iată, o altă atestare documentară a unui tipograf, care prin textul său îl implică încă o dată pe mitropolit în procesul tipăririi. Gheorghe Rusu din Sibiel (astăzi jud.Sibiu) este reprezentantul tipografilor ardeleni. În tipografia princiară și în secția ei care folosește cu precădere litere latine a lucrat în răstimpul cercetat meșterul tipograf Martin Maior din Brașov, cunoscut cu diferite forme ale numelui său. El a fost tipograful *Catehismului calvinesc* de la 1648; trebuia, deci, să fi știut românește sau era chiar român, supunându-se curentului maghiarizant, deoarece *Catehismul* a apărut cu ortografie maghiară. Rolul principelui în tipărirea cărților din tipografia princiară ar putea justifica prezența lui Martin Maior între tipografii români la 1648 și 1651.

Psaltirea, Bălgrad, 1651 este un volum in 4^0;

- tipărit într-o singură coloană, într-un chenar central și unul îngust exterior, în care se află glosele sau trimiterile marginale.
- Volumul are 16 și 21 de rânduri pe pagină.
- Textul este tipărit în negru, la început are și câteva rânduri tipărite cu cerneală roșie și inițiale roșii.
- Pentru imprimare s-au folosit cel puțin 5 corpuri de literă, unele litere pe foaia de titlu și prima pagina cu text au forme neregulate. Primul rând al foii de titlu, titlul *Psaltirii* apare în limba ebraică cu litere specifice.
- Componența unui exemplar complet reprezintă: Foaia de titlu, 18 foi nenumerotate + 300 foi. La călcâiul foilor există numerotare prin signaturi chirilice.
- Exemplarele analizate au un complex de greșeli de numerotare a foilor: după nr. 85 urmează 88, 87, 86, 89; în loc de 231 apare nr.241. Mai departe numerotarea este corectă[19].
- Între exemplarele păstrate au fost descoperite unele, cu mici diferențe în dispunerea rândurilor pe pagină, cu diferențe în lexic și în formulare.

---

[16] Vasilie Popp, *Disertație despre tipografiile românești în Transilvania și învecinatele țări de la începutul lor și până la vremile noastre, Sibiu, 1838*, ediție critică, studiu introductiv, note, indice de Eva Mârza și Iacob Mârza, Cluj-Napoca, Ed.Dacia, 1995, p.122, 161, 181.

[17] O ultimă concluzie și bibliografie la E.Mârza, op.cit., p.40-41.

[18] Florian Dudaș, *Carte veche românească din Bihor sec.XVI-XVII*, Oradea, 1977, p.72-73.

[19] Am analizat exemplarele de la Biblioteca Muzeului Național al Unirii, Alba Iulia, prin bunăvoința colegei Doina Dreghiciu; CVR 346 și CVR 571; ambele prezintă aceleași greșeli, ca și exemplarul din proprietatea particulară a domnului dr. Mihai Moraru.

Presupunem, că este vorba de trasuri diferite, corectate în timpul tipăririi, procedura utilizată şi în cazul imprimării *Noului Testament*[20].

- Textul *Psaltirii* este încadrat în chenare liniare simple, pe partea exterioară a paginilor apar două coloane; în prima dinspre centru se află numerotarea versetelor, iar în coloana exterioară apar trimiterile marginale; notele marginale, ca şi omisiunile din text sunt marcate cu câte o steluţă în text şi pe margine: f. [17] r., 1 r., 2 v., 14 v., 38 v., 39 r., 70 r., 93 r., 99 v., 121 v., 122 r., 133 v., 135 v., 136 v., 138 v., 156 r., 178 r., 220 v.[21].

Apectul grafic al cărţii este sobru, cu foarte puţine ornamente, propriu cărţilor de influenţă reformată. Doar pe foaia de titlu şi pe prima pagină a textului *Psaltirii* există iniţiale şi câteva cuvinte imprimate cu un tuş roşu deosebit de închis. Reprezentările grafice mai complexe din *Psaltire* sunt: stema Mitropoliei Bălgradului, sfânta Treime şi stema familiei Rákoczi, identice cu cele din *Noul Testament*. În text nu se foloseşte decât un singur tip de frontispiciu fitomorf care se întâlneşte şi în *Noul Testament*. Dintre ornamentele tipografice, aproape toate apar în ambele tipărituri, doar nişte floricele mici şi un fel de lanţ stilizat sunt noi în *Psaltire*. Dintre iniţialele decorative de mari dimensiuni, în *Psaltire* se folosesc 9 tipuri, dintre care 4 sunt nou create Z, I, K (în două ipostaze) şi T, dintre care T, Z şi I nu apar la această dimensiune deloc în *Noul Testament*[22]. Acesta este un tip de iniţială bogat ornamentată, având aspect alegoric, cu ornamente fitomorfe, zoomorfe şi antropomorfe. În setul de iniţiale de dimensiune mijlocie, 7 la număr, numai una, F este nou creată. Din cel de al treilea tip de iniţiale ornamentate, numai cu motive fitomorfe, pe paginile *Psaltirii* pot fi identificate 22 de tipuri, pe când în *Noul Testament* doar 16.

Pentru tipărirea *Psaltirii*, meşterii au folosit un singur sortiment de hârtie care este considerat hârtie manuală din zdrenţe[23]. Faptul că hârtia este produsă manual cauzează calitatea diferită din câte un volum al cărţii. Hârtia este marcată cu filigranul morii de hârtie de la Lancrăm, în trei variante de dimensiuni identice şi cu foarte mici diferenţe. Acesta reprezintă stema Transilvaniei utilizată în vremea lui Gheorghe Rákoczi I.

Câte exemplare au ieşit din tipografia albaiuliană, care a fost tirajul *Psaltirii*, nu ne este cunoscut. Suntem în măsură să apreciem doar faptul că tirajul *Noului Testament* trebuia să fi fost mai mare decât cel al *Psaltirii*. Până astăzi s-a păstrat un număr relativ mic de exemplare, incomparabil mai mic

---

[20] E.Mârza, *op.cit.*, p.42-43.

[21] Astfel de sistem de completare a textelor s-a folosit de tipografi şi în *Noul Testament*.

[22] Pentru comparaţie E.Mârza, *op.cit.*, p.162-170, 173-178.

[23] Sofia Ştirban, *Din istoria hârtiei şi filigranului: Tipografia românească a Bălgradului (sec.XVII)*, Alba Iulia, 1999, p.51-53.

decât cel al *Noului Testament*[24]. Cunoaştem că Timotei Cipariu avea un exemplar în biblioteca sa şi l-a descris destul de amănunţit în *Crestomaţie* şi în *Principia de limbă*[25]. Nicolae Iorga a publicat un valoros material documentar pentru cercetarea noastră prin, de multe ori discutatele *Scrisori şi inscripţii ardelene şi maramureşene*[26]. Studiind cărţile publicate de istoric de la diferite biserici, am putut constata că la începutul secolului se aflau exemplare din *Psaltire* la Cetatea de Baltă şi Haţeg[27]. O altă situaţie rezumativă se profilează în urma cercetării întreprinse de Mitropolia română unită de la Blaj, care la 1933 a intenţionat să obţină evidenţa cărţilor bisericeşti aflate la parohii[28]. Din ampla cercetare a materialului rezultat nu aflăm despre existenţa nici unui exemplar din *Psaltire*. De asemenea, trebuie menţionată contribuţia mai recentă la cunoaşterea patrimoniului de carte românească veche din documente de arhivă. Episcopia greco-catolică de Cluj-Gherla a concentrat inventarele bisericilor aparţinătoare cu un număr considerabil de cărţi româneşti vechi (aproximativ 4000 exemplare)[29]. Din acest număr considerabil a rezultat un singur exemplar cert al *Psaltirii*, Bălgrad, 1651. O cercetare recentă privind importanţa *Psaltirii* şi răspândirea ei aduce la lumina zilei un număr de cca 40 de exemplare existente, menţionate în materiale documentare mai vechi sau mai noi[30]. La acest număr se raportează şi cercetarea noastră: 5 exemplare la Biblioteca Academiei din Bucureşt[31], 5 exemplare la Arhiepiscopia din Sibiu[32], 4 exemplare la Biblioteca Academiei din Cluj[33], în Timiş[34], 3 exemplare la Biblioteca Naţională a României din Bucureşti[35], câte 2 exemplare la Alba Iulia în Biblioteca Muzeului Naţional al

---

[24] Spre exemplu faţă de cele 18 exemplare ale *Noului Testament* aflate în colecţiile albaiuliene spre sfârşitul deceniului nouă al secolului XX, astăzi numărul exemplarelor a crescut sensibil.

[25] T. Cipariu, *Crestomaţie* ..., p.100-113; Idem, *Principia de limba şi de scriptură*, Blasiu, 1846, p.101, 105. Exemplarul cu autograful lui T.Cipariu se află în Biblioteca Academiei din Cluj.

[26] Volumul II, Bucureşti, 1906.

[27] N. Iorga, *Scrisori şi inscripţii ardelene şi maramureşene*, II, Bucureşti, 1906, p.77, 110-111.

[28] Cornel Tatai-Baltă, Iacob Mârza, *Tipărituri româneşti vechi în judeţul Alba (o evidenţă din 1933)*, în *Apulum*, XXIV, 1987, p.259-268.

[29] Susana Andea, Avram Andea, *Cartea românească veche din Transilvania în inventare bisericeşti*, Cluj-Napoca, 1996, p.84; exemplarul a aparţinut parohiei Feleac din judeţul Cluj.

[30] Iacob Mârza, *Rostul traducerii şi tipăririi "Psaltirii de la Bălgrad"* , p.511-527.

[31] Rodica Popescu, *Tipărituri de la Bălgrad în colecţiile Bibliotecii Academiei R.S.R.*, în *Apulum*, XVIII, 1980, p.253-264.

[32] Doina Braicu, Victor Bunea, *Cartea veche românească din secolele XVI-XVII din colecţiile Arhiepiscopiei Sibiului*, Sibiu, 1980, p.84-85, nr.23.

[33] Titus Furdui, Iacob Mârza, *Tipărituri româneşti vechi imprimate la Bălgrad, conservate în fondul Colecţiilor speciale ale Bibliotecii Academieie Republicii Socialiste România Filiala Cluj*, în *Mitropolia Ardealului*, XX, 1975, nr.9-10, p.612.

[34] Ion B. Mureşianu, *Cartea veche bisericească din Banat*, Timişoara, Editura Mitropoliei Banatului, 1985, p.27.

[35] Exemplare nepublicate

Unirii[36], în Biblioteca Centrală Universitară "Lucian Blaga" din Cluj[37], la Biblioteca Brukenthal[38], câte 1 exemplar la Biblioteca Centrală Universitară din Bucureşti[39], la Muzeul de Istorie al Transilvaniei, Cluj, în judeţul Mureş la Ruşii Munţi[40], în judeţul Bihor se păstrează 1 exemplar în fragment[41], la Biblioteca judeţeană din Oradea[42], în fondurile Arhivelor din România, anume la Arad[43], la Turnu Severin[44], la Bucureşti[45], la Galaţi[46], Iaşi[47], la Mănăstirea Neamţ[48], Debrecen [49] şi un exemplar se află în proprietatea lui Mihai Moraru.

Materialele documentare mai vechi ca şi cele contemporane mărturisesc raritatea *Psaltirii* de la Alba Iulia. Numărul relativ mic al exemplarelor identificate astăzi, număr care cu siguranţa nu este definitiv şi care poate să mai crească, însă nu spectaculos, poate fi ori dovada unui tiraj restrâns ori a unei circulaţii intensive în timp, care a cauzat şi dispariţia prin uzare. *Psaltirea de Bălgrad* nu a circulat numai în Transilvania, a ajuns la Bucureşti, Galaţi, Turnu Severin, Iaşi, ceea ce este dovada faptului că ea a fost acceptată de români. *Psaltirea* este o carte sobră, impunătoare prin dimensiuni şi grafică. O carte de educare pentru români, care prin textul său şi însemnări manuscrise aflate în toate exemplarele păstrate, dovedeşte o mare utilizare în rândul românilor de dincoace şi de dincolo de munţi.

Eva Mârza

---

[36] Eva Mârza, Doina Dreghiciu, *Cartea românească veche în judeţul Alba secolele XVI-XVII Catalog*, Alba Iulia, 1989, p.110-111, nr.47, 48.

[37] Elena Mosora, Doina Hanga, *Catalogul cărţii vechi româneşti din colecţiile Bibliotecii Centrale Universitare "Lucian Blaga" Cluj-Napoca*, 1991, p.18, nr.15.

[38] Constantin Pascu, *Cartea românească veche în Biblioteca Brukenthal*, Sibiu, 1970, p.20.

[39] *Cartea românească veche în colecţiile Bibliotecii Centrale Universitare Bucureşti*, Bucureşti, 1972, p.21, nr.4.

[40] Elena Mihu, *Cartea veche românească în judeţul Mureş provenită din centrele tipografice ale vremii*, în *Îndrumător bisericesc misionar şi patriotic*, XI, 1987, p.83.

[41] Florian Dudaş, *Carte veche românească în Bihor sec.XVI-XVII [Catalog]*, Oradea, 1977, p.83, nr.58.

[42] Constantin Mălinaş, *Catalog de carte românească veche*, Oradea, 1993, p.33-34, nr.6.

[43] *Cartea românească veche în bibliotecile documentare ale Arhivelor Statului Catalog*, Bucureşti, 1985, p. 25, nr.6.

[44] Dan Buciumeanu, *Comori de carte veche românească şi străină Catalogul colecţiilor speciale ale Bibliotecii I.G.Bibicescu din Turnu Severin*, Bucureşti, Scrisul românesc, 1996, p.203, nr.4.

[45] *Cartea veche românească în colecţiile Bibliotecii Centrale Universitare Bucureşti*, Bucureşti, 1972, p.21, nr.4.

[46] G. Hîncu, *Cartea românească veche în Biblioteca "V.A.Urechia" Galaţi*, Galaţi, 1965, p.17, nr.7.

[47] Martin Bodinger, *Cartea românească veche în colecţiile Bibliotecii Centrale Universitare din Iaşi. (Cărţi rare şi preţioase vol.3)*, Iaşi, 1976, p.9, nr.11.

[48] Informaţie nepublicată ce se datorează colegului Emanuel Nadler.

[49] Ojtozi Eszter, *Rumunica a Debreceni egyetemi könyvtár allományából*, Debrecen, 1985, p.103, nr.2.

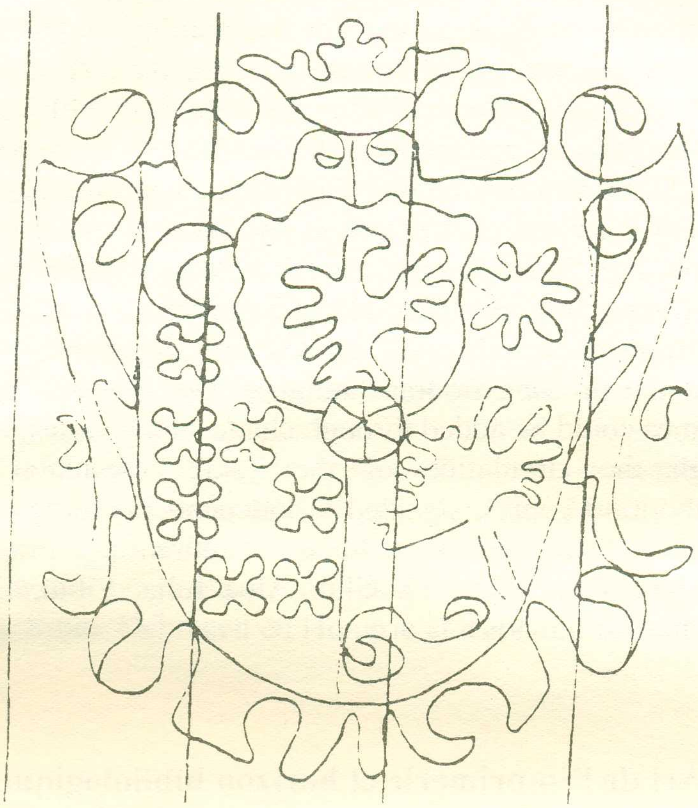

Typographic art and bibliological horizon

The bibliographical research presents the cultural and editorial context in which *The Psaltery* appeared in Romanian, in 1651.

The apparition in 1651 of *The Psaltery* is closely connected with the printing of *The New Testament* printed in Alba Iulia in the same Romanian printing press. Both appear in a historic context influenced by the confessional option of the royal court from Alba Iulia, in a printing press under the patronage of both prince Gheorghe Rákoczi through his superintendent Ştefan Geleji and archbishop Simion Ştefan of Bălgrad. By printing these two books a major purpose of the European culture of the time was attained, the publishing of the Holy Scripture in the national tongue.

From the present research as well as from the previous ones just two names occur which can undoubtedly be connected with the apparition of this edition of *The Psaltery*, namely Gheorghe Rákoczi, the main financial supporter and Simion Ştefan, the archbishop of Bălgrad, the spiritual patron of the book and representative of the group of Romanians responsible for the translation and the printing of the book. The printing press where *The New Testament* and *The Psaltery* were made was very probably the royal printing

press where there functioned, in the meantime, a Romanian workshop which later became an independent printing press near the archbishopric.

It is important to mention that for the printing of *The Psaltery* it was used the set of ordinary letters and initials from *The New Testament* which was completed with ordinary letters of a bigger size and with some initials of various size. The graphic appearance of *The Psaltery* is sober and elegant, without images, if we do not take into account the coat of arms of the Bălgrad archbishopric and the royal coat of arms. The book is printed on local paper made at the paper mill from Lancrăm, which belonged to the royal court, from which just one filigree was identified in three similar variants.

In the present article two names are put forward, of potential collaborators at the printing or translating of *The Psaltery* in Romanian to which other names could be added through chance discoveries.

Through the circulation of the book, nowadays we came to acknowledge about 40 copies, signaled in independent studies and catalogues in various corners of the country, in libraries, churches or private collections (Bucharest, Galați, Turnu Severin, Cluj, Alba Iulia, Sibiu, Debrecen from Hungary and other localities).

Art de l'imprimerie et horizon bibliologique

L'étude bibliologique expose le contexte cultural et éditorial dans lequel le *Psautier* en roumain est paru en 1651 à Alba Iulia.

La parution du *Psautier* en 1651 est étroitement liée à l'impression du *Nouveau Testament*, paru à Alba Iulia, dans la même imprimerie roumaine en 1648. Le *Psautier* et le *Nouveau Testament* paraissent dans un contexte historique influencé par l'option confesionnelle de la cour princière de Alba Iulia, dans une imprimerie qui était sous le patronage du prince Gheorghe Rákoczi par son superintendent Ştefan Geleji et sous celui du métropolite de Bălgrad, Simion Ştefan. Par la parution de ces deux livres on avait en vue un desideratum propre à la culture européenne de ces temps-là, l'edition de la Sainte Écriture dans la langue nationale.

De la recherche actuelle et de celle d'avant il n'en résulte que deux noms sûrs et certains, liés à la parution de cette édition particulière du *Psautier*, Gheorghe Rákoczi, le sponsor principal et Simion Ştefan, le métropolite de Bălgrad, le protecteur spirituel du livre et le représentant du groupe de Roumains responsables de la traduction et de l'impression du livre. L'imprimerie dans laquelle le *Nouveau Testament* et le *Psautier* ont été imprimés a été très probablement l'imprimerie princière dans laquelle fonctionnait à l'époque un atelier roumain, qui deviendra dans une autre étape une imprimerie indépendante auprès du palais métropolitain.

Il est important de mentionner le fait que pour l'impression du *Psautier* on utilise l'ensemble de lettres de ligne et initiales du *Nouveau Testament*, qui a été complété par des lettres de ligne d'une dimension plus grande et par certaines initiales de dimensions différentes. L'aspect graphique du *Psautier* est sobre et élégant, sans illustrations, si nous ne prenons pas en considération les armoiries du Palais Métropolitain de Bălgrad et celles de la famille princière. Le livre est imprimé sur du papier autochtone fabriqué dans le moulin à papier de Lancrăm qui appartenait à la cour princière où un seul filigrane en trois variantes similaires a été identifié.

Dans l'étude ci-présente, nous discutons sur quelques noms de potentiels collaborateurs à l'impression ou à la traduction du *Psautier* en roumain, noms auxquels nous pourrions ajouter encore d'autres, grâce aux découvertes faites par hasard.

Suite à la circulation du livre, aujourd'hui nous connaissons seulement environ 40 exemplaires signalés dans des études et des catalogues indépendants dans les plus diverses régions du pays, dans des bibliothèques, à des églises ou à des propriétaires privés (Bucureşti, Galaţi, Turnu Severin, Cluj, Alba Iulia, Sibiu, Debrecen en Hongrie et d'autres localités encore).

Druckkunst und bibliologisches Horizont

Die bibliologische Studie erfasst den kulturellen und verlegerischen Kontext in der das *Psalmenbuch* 1651 in Alba Iulia erschienen ist.

Die Herausgabe des Psalmenbuches im Jahre 1651 steht im Zusammenhang mit dem Druck des *Neuen Testaments* in derselben rumänischen Druckerei im Jahre 1648. Das *Psalmenbuch* und das *Neue Testament* erscheinen in einem historischen Kontext das von der konfessionellen Option des fürstlichen Hofes aus Alba Iulia in einer Druckerei die sowohl von dem Fürsten Gheorghe Rakoczi durch seinen Superintendent Stefan Geleji wie auch von dem Metropoliten Simion Stefan von Bălgrad beschützt, beeinflußt war. Die Herausgabe dieser beiden Bücher hatte als Zweck ein eigenes Ziel der europäischen Kultur dieser Zeiten und zwar die Herausgabe der Heiligen Schrift in der eigenen Volkssprache.

Aus den aktuellen und älteren Nachforschungen erschließt man mit Sicherheit zwei Namen die der Herausgabe dieses besonderen Psalmenbuches sehr nah waren und zwar Gheorghe Rakoczi, der Hauptsponsor und Simion Stefan, der Metropolit von Bălgrad, der geistliche Patron des Buches wie auch Vertreter der Gruppe von Rumänen, die mit der Übersetzung und den Druck des Buches verantwortlich waren. Die Druckerei, wo die beiden Bücher - das *Psalmenbuch* und das *Neue Testament* - herausgedruckt wurden, war sehr

wahrscheinlich die fürstliche Druckerei, wo in dieser Zeit eine rumänische Werkstatt wirkte, die später zu einer von der Metropolie unabhängige Druckerei wird.

Sehr nennenswert ist die Tatsache, daß man für den Druck des *Psalmenbuches* das Set mit den gemeinen Buchstaben und Anfangsbuchstaben vom *Neuen Testament* vervollständigt mit einigen gemeinen Buchstaben von größerer Dimension und mit einigen Anfangsbuchstaben von verschiedenen Maße benutzt hatte. Der graphische Aspekt des Psalmenbuches ist mäßig und elegant, ohne Illustrationen, wenn wir den Wappen der Metropolie von Bălgrad und den Wappen des fürstlichen Hofes nicht in acht nehmen. Das Buch wurde auf eigenes Papier, das von der Papiermühle aus Lancrăm das dem fürstlichen Hof angehörte, wo ein einziges Filigran in drei ähnlichen Varianten identifiziert wurde, hergestellt.

In der vorliegenden Arbeit werden einige Namen potentieller Mitarbeiter beim Druck und Übersetzung des Psalmenbuches in rumänischer Sprache besprochen. Zu diesen könnten auch andere Namen durch zufällige Entdeckungen hinzugefügt werden.

Wegen den Verkehr des Buches kennen wir heutzutage nur ungefähr 40 Exemplare die in unabhängige Studien oder Katalogen an verschieden Stellen im Lande (Bucuresti, Galati, Turnu Severin, Cluj, Alba Iulia, Sibiu, Debrecen in Ungarn wie auch in anderen Ortschaften) in Bibliotheken, in Kirchen, bei privaten Leuten signalisiert wurden.

Notă asupra ediției

Prilejuită de împlinirea a 350 de ani de la tipărirea sa, la Alba Iulia, în 1651, apariția ediției de față prezintă cititorilor o carte veche românească al cărei text, de o mare frumusețe și valoare, a rămas inaccesibil celor nefamiliarizați cu scrierea chirilică românească, ea nebeneficiind până acum de o editare modernă. Publicarea sa este importantă nu numai pentru cei interesați de istoria limbii sau a literaturii române, ci și pentru toți cei care doresc să cunoască îndeaproape valorile trecutului nostru cultural.

În reproducerea textului românesc al tipăriturii am optat pentru metoda transcrierii interpretative, cunoscută specialiștilor pentru avantajele pe care le oferă, procedeul urmărind să restabilească nu pronunția traducătorului, a redactorilor, ori pe aceea a tipografilor sau revizorilor săi, ci *limba textului*, care reflectă interferența mai multor factori care au determinat prezența deopotrivă a unor trăsături arhaice sau inovatoate de natură grafică sau lingvistică (fonetică, morfologică, sintactică și lexicală).

Transcrierea a urmărit, așadar, pe de o parte, să stabilească echivalențele dintre slovele chirilice și corespondentele lor latine, iar pe de altă parte, să adapteze caracterele chirilice la normele ortografice de astăzi, încercând o tratare cât mai fidelă și totodată cât mai unitară a grafiilor susceptibile de mai multe interpretări. S-a evitat în același timp uniformizarea limbii textului, care oglindește mai multe úzuri lingvistice, încercându-se o reproducere cât mai unitară a trăsăturilor cu caracter pur grafic. Așadar, în transcrierea textului au fost respectate în general normele ortografice actuale, în măsura în care grafiile nu reflectă forme arhaice, populare sau dialectale.

Slovele chirilice care nu ridică probleme deosebite în transcriere, valoarea lor fiind cea întâlnită în mod curent în scrisul vechi românesc, au fost echivalate după cum urmează: а = *a;* б = *b;* в = *v;* г = *g, gh (+ e, i);* д = *d;* ж = *j;* ѕ = *dz;* з = *z;* ї (ı)= *i;* к = *c, ch (+ e, i);* л = *l;* м = *m;* н = *n;* п = *p;* р = *r;* с = *s;* т, ѳ= *t;* ꙋ, оу = *u;* ф = *f;* х = *h;* щ = *șt;* ц= *ț;* ч = *ce, ci, c (+ e, i);* ш = *ș;* ю = *iu;* ѯ = *x;* ѱ = *ps;* џ = *ge, gi, g (+ e, i).*

O atenție sporită am acordat semnelor sau grupurilor de slove care pot avea mai multe valori fonetice. Slovele polifone care pun probleme de interpretare sunt următoarele:

ѣ, ѧ, ꙗ

ѣ (notat de regulă după consoană) a fost echivalat prin *ea* atât în cuvinte sau în legături sintactice care azi conțin diftongul *ea*, de tipul авѣ = *avea* 208^{v}; бѣт = *beat* 208^{v}, чѣꙋ = *ce-au* 202^{r}; нѣм = *neam* 109^{v}; плѣкж = *pleacă* 111^{r}, 190^{r} etc., în cuvinte în care uzul literar actual impune pronunția și scrierea cu *ia:* дацѣшь = *da-țe-aș* „da-ți-aș” 93^{v}, цѣи = *țe-ai* „ți-ai” 137^{v} (care pot reflecta în text rostiri populare), cât și în cuvinte de tipul *lege*, în care rostirile literare actuale sunt cu *e*: чѣрте = *cearte* 261^{r}; чѣсте = *ceaste* 202^{r}; дѣде = *deade* 213^{r}; грѣле = *greale* 174^{v}; лѣџѧ = *leagea* 299^{v}; мѣле = *meale* 106^{v}, 227^{v}; вѣке = *veache* 299^{v}; врѣмѧ = *vreamea* 111^{v} etc. Variantele scrise cu ѣ, ѧ - е de tipul *leage – lege* au fost păstrate în transcriere.

ѧ a fost redat prin *ea* sau *ia*, după cum urmează:

După consoană a fost echivalat prin *ea* (având aceeași valoare ca slova ѣ, cu care alternează); ачещѧ = *aceștea* 275^{v}; ачѣлѧш҄ = *acealeaș* 128^{r}; аколѧ = *acolea* 283^{r}; ашѧ = *așea* 207^{v}; чѧрте = *cearte* 261^{r}; дѧ = *de-a* 212^{r}; фѧте = *feate* 266^{r}; фѧцеи = *feației* 260^{r}; лѧпеде = *leapede* 261^{r}; мѧ = *mea* 118^{v}, 222^{v}; навѧ = *n-avea* 133^{r}; оурѣкѧ = *ureachea* 220^{r}; валѧ = *valea* 107^{v} etc. De asemenea, slovele ѧ, ꙗ (ca și ѣ) au fost echivalate, după к

și г prin *ea*, conform ortografiei actuale (și nu prin *ia*) în cuvinte de tipul кꙗмѫ = *cheamă* 124^{r}, 253^{r}; џюнгꙗтѫ = *giungheată* 211^{v}.

La inițială de silabă sau de cuvânt (inclusiv în cuvinte de origine slavă sau maghiară), când e urmat de *e, i* în silaba următoare, ѧ a fost transcris *ia*: аѧвє = *aiave* 215^{r}; бътаѧ = *bătaia* 204^{v}; кърȣѧ = *căruia* 121^{v}; чєѧ = *ceia* 212^{r}; гръѧщє = *grăiaște* 124^{r}; ѧзєр = *iazer* 209^{r}; мȣѧрѧ = *muiarea* 212^{r}; плоаѧ = *ploaia* 132^{v}; воѧ = *voia* 129^{r} etc.

Adaptând grafia tipăriturii la ortografia actuală ѧ și ꙗ au fost însă transcriși prin *ea* (și nu prin *ia*) în pronumele ѧ = *ea* 128^{r}; ѧлє = *eale* 215^{r}, în paradigma verbului *a fi*: ѧстє = *easte* 136^{v}, 209^{v}, precum și în determinativele (а)чѣѧ = *(a)ceaea* 100^{r}, 102^{r} etc.

ꙗ, ca și ѧ (cu care alternează în cuvinte de același tip) a fost transcris *ea* după consoană: дꙗ = *de-a* 214^{v}; дꙗфарѫ = *de-afară* 279^{r}; нꙗрѫ = *ne-ară* 294^{v} și prin *ia* la început de cuvânt sau silabă : кръꙗса = *crăiasa* 276^{r}; ꙗр҇бѫ = *iarbă* 204^{r}; ꙗсє = *iase* 268^{r}; тоꙗгȣл҇ = *toiagul* 244^{r}. Fac excepție, ca și pentru slova ѧ, ꙗстє = *easte* 174^{v}, pronumele personale și demonstrative *ea, eale, (a)ceaea* (vezi mai sus).

Succesiunile їа, їѧ, їꙗ au fost transcrise *ia* (și nu *iia*). Acest lucru s-a petrecut atât în cuvinte în care și în limba actuală *ia* notează hiatul (și nu diftongul), de tipul мънїѧ = *mânia* 297^{r}; търїѧ = *tăria* 215^{v} etc, cât și în cuvinte în care uzul literar actual recomandă pronunțarea cu diftong (și nu cu hiat), de tipul дїаволȣл҇ = *diavolul* 212^{r}; фїара = *fiara* 90^{v}; фїѧрє = *fiare* 126^{v}; мїѧрє = *miare* 278^{r}; мїарѫ = *mi-ară* „mi-ar” 180^{v}; пїардє = *piarde* 212^{v}; пїѧрдє = *piarde* 202^{r}etc.

De asemenea, succesiunile їа, їѧ, їꙗ au fost transcrise după к și г conform ortografiei actuale, *ea* (și nu *ia*) în grafii de tipul кїамѫ = *cheamă* 97^{v}; кїꙗмѫ = *cheamă* 92^{r}, 96^{r}, deși ele ar putea reflecta și pronunția mai veche, cu hiat. Soluția pe care am adoptat-o ține cont și de faptul că ortografia actuală are în vedere, în cazul cuvintelor *cheamă, gheață* etc., mai degrabă paradigma verbului, respectiv a substantivului, și nu pronunția; de altfel în tipăritură к și г sunt urmați de regulă de є (și nu de їє) în кєм = *chem* 277^{v}; кєма = *chema* 155^{r}, 182^{r}; кємарѧ = *chemarea* 221^{v}; кємȣ = *chemu* 163^{v}; џєнȣнкєлє = *genunchele* 213^{v}; гѣца = *gheața* 271^{r}; ꙟкєгарѫ = *închegară* 275^{r}; ꙟпърєкѣрѧ = *împărechearea* 202^{r}; ꙟпърєкєтȣра = *împărechetura* 296^{v}; мънȣнкє = *mănunche* 247^{r}; прєвєгєрилє = *preveghcrile* 112^{v}; прєвєгєтȣрїлє = *preveghcturile* 237^{r} etc., pronunțate probabil cu diftong, și nu cu hiat. De asemenea, гѣца = *gheața* 271^{r}, 291^{v}; ꙟпърєкѣрѧ = *împărechearea* 202^{r} sunt tipărite cu ѣ (care notează de regulă diftongul *ea*), și nu cu ѧ, їа, їꙗ.

O excepție în transcriere o constituie, din rațiuni de fonetică istorică, redarea lui їѧ, їꙗ prin *iia* (și nu prin *ia*) în formele de imperfect ale verbelor de conjugarea a IV-a, în care pronunția veche era cu hiat, și nu cu diftong ca astăzi: *pizmiia* „pizmeau” 203^{v}, *sfârșiia* „sfârșeau” 207^{r} etc.

Din același motiv succesiunea їи a fost transcrisă *ii* în *priimi* 293^{v}.

є a fost transcris *e* după consoană, respectiv *ie* la început de cuvânt sau de silabă, conform ortografiei actuale: єфтєн҇шȣгȣри = *ieftenșuguri* 126^{r-v}; єпȣрилѡрь = *iepurilor* 196^{v}; єширѧ = *ieșirea* 201^{r}; фїє = *fie* „fiică 82^{v}, 265^{v}; фъмѣє = *fămeaie* 217^{v}; мъєстрȣ = *măiestru* 104^{v}; сінає = *Sinaie* 121^{r}; воє = *voie* 267^{v} etc.; o excepție o constituie pronumele єи = *ei* 202^{r}; єль = *el* 205^{v}; єȣ = *eu* 212^{r} și unele forme din paradigma verbului *a fi*: єра = *era* 205^{v}; єрам 220^{r}; єщи = *ești* 223^{v}, precum și împrumuturile recente sau numele proprii care se scriu cu *e*, și nu cu *ie*, și în ortografia actuală, la inițială absolută sau silabică : аєндор = *Aendor* 158^{v}; доєгь = *Doeg* 94^{r}; єфрєм = *Efrem* 210^{v}; єгѵпєть = *Eghipet* 215^{r} etc.

ъ și ѫ au fost transcriși deopotrivă prin *â (î)* și *â*, conform ortografiei actuale în бръȣлʼ = *brâul* 213^{r}; латъ = *lată* 233^{v}; лъна = *lâna* 270^{v}; мъни = *mâni* 219^{r}; мънънʼкѫ = *mănâncă* 204^{r}; оморѫ = *omorî* 200^{v}; пънъ = *până* 221^{v}; пънѫ = *până* 223^{v}; ръȣ = *rău* 205^{r}; ръȣ = *râu* 133^{r}; рѫȣ = *râu* 117^{v}; сфъръмъ = *sfărâmă* 94^{v} etc.

ь nu a fost transcris, de regulă în finala unor cuvinte, întrucât am considerat că valoarea sa cea mai probabilă este zero în cuvinte susceptibile de un *u* sau *i* finali, de tipul дȣсешь = *duseș* 122^{r}; фълошь = *făloș* 113^{r}; гласъ = *glas* 287^{v}; тоць = *toț* 96^{r} etc. El a fost transcris *i* numai în grafii în care pronunția sa era sigură: амарь = *amari* 280^{r}; ничь = *nici* 193^{v}; ѡборь = *obori* (2 sg.) 96^{v} etc.

Datorită unor rațiuni de natură fonetică sau de dialectologie istorică ъ și ѫ au fost transcriși *ă* în cuvinte de tipul *lacrămi, năsip, rădica, răsipi* (pentru care textul nu prezintă forme cu *i*), iar ъ și ь = *î* în pluralul *țărî* „țări" 296^{r}.

ы = *â (î)* în grafii de tipul кымпилорь = *câmpilor* 196^{r}; жыртвеле = *jârtvele* 234^{v}; рынза = *rânza* 287^{r}; рыȣри = *râuri* 171^{r}; рыȣриле = *râurile* 209^{r}; сынџеле = *sângele* 281^{r}; сынʼть = *sânt* 234^{v}; стымпъръ = *stâmpără* 196^{r}; стрымбътатѧ 181^{r}; оуры = *urî* 150^{v}; оурыте = *urâte* 212^{r}; църы = pl. *țărî* 152^{r} (vezi alineatul de mai sus); etc. În text se întâlnesc variante de tipul *jertvă - jirtvă - jârtvă, jertvi – jirtvi – jârtvi* (scrise cu е și и; deci în aceste situații este greu de stabilit dacă ы nota pe *ă* sau pe *â*). Nu am întâlnit însă fonetisme de tipul *omori, singe, strimb(ătate), uri(ciune) etc.*, scrise cu и; așadar în grafiile de mai sus e mai aproape de realitatea textului transcrierea lui ы prin *â* (mai ales că textul prezintă frecvent forme scrise cu ъ în cuvintele respective).

ȣ și оу au fost redați prin *u* în cuvinte susceptibile de a fi fost pronunțate cu *u* final, chiar dacă ele alternau cu grafii în care finala e consonantică (scrisă în rând fără a fi urmată de alt semn grafic, suprascrisă sau urmată de ь sau de ieric).

La finala cuvintelor, după consoană, corespunzând valorii zero din limba contemporană, ь și iericul (ʼ) nu au fost transcriși, fiind echivalați pronunției zero, cu excepția cuvintelor *ară, dară, fără, iară, nemică, până*, în care norma textului, precum și proveniența sa, indică mai degrabă valoarea *ă* a lui ь care apare în finală alături de variantele cu ѫ și ъ. Această soluție a transcrierii cu *ă* final a fost adoptată pentru aceste cuvinte și în situațiile când ele sunt scrise cu р sau к suprascriși.

ю a fost redat prin *iu* atât în interiorul, cât și în finala cuvintelor de tipul *căutaiu* 230^{r}, *ceriul* 251^{r}, *dătătoriu* 187^{v}, *feliu* 187^{v}, *gunoiu* 217^{v}, *plecaiu* 212^{v}, *uitaiu* 232^{v}, *voiu* 210^{r} etc. Formele arhaice regionale cu ю = *iu* au fost redate ca atare în *cuiubul* 277^{v}, *uiut* 236^{v}, *uiutaiu* 237^{v}, 239^{r} etc., deși în text apar și variantele inovatoare cu *i: uita* 255^{r}, *uite* 255^{r}, scrise cu и.

Datorită faptului că termenii care se sfârșesc în *–riu, -ariu, -toriu* prezintă slova ю în toate cazurile în care sunt scriși fără suprascriere, notând pronunția moale a lichidei, grafiile în care acest tip de cuvinte sunt tipărite cu р suprascris au fost transcrise cu *–iu: agiutoriu* 225^{v}, *ceriu* 218^{r}; de asemenea, вер (cu р suprascris) = *veri* 7^{v}, 246^{r}, conform normei majoritare a textului, cu *i* final. Slova ю a fost transcrisă *i* numai în câteva situații în care reflectă grafii hipercorecte: адевърȣлȣю = *adevărului* 81^{v}.

ꙟ a fost transcris *î, îm, în:* ꙟмблȣ = *îmblu* 102^{r}; ꙟмплȣ = *împlu* 207^{r}; ꙟнълца = *înălța* 217^{r}; ꙟкȣе = *încuie* 287^{v}; ꙟпъкат = *împăcat* 93^{r} etc.

ѵ a fost echivalat cu *i*, el apărând în nume de origine recentă sau în antroponime și toponime străine, unde este modelat după grafiile originale: *Aviron* 204^{r}; *chit* 287^{r}; *chivot* 248^{v}; *Eghipet* 201^{r}; *filisteii* 101^{r}; *Idithum* 142^{v}; *issop* 93^{r}; *Moisi* 200^{r}; *tipariu* 300^{r}; *tituluș* 129^{v}; *Virsaveea* 92^{v} etc.

ѳ apare și el în aceeași categorie de cuvinte, în care redă o manieră grafică cultă, și a fost transcris *th*: *Dathan* 204^r, *Efrath* 249^r, *Goliath* 274^r, *Nathan* 92^r, *Thavor* 169^v etc., cu toate că ar putea nota pe *t* (cf. grafia ефратȣлȣи 154^v).

ѡ, о (primul, mult mai rar folosit, apărând mai ales la începutul cuvântului și al silabei) au fost transcriși prin *o*: адаоџе = *adaoge* 127^r; ѡкаръ = *ocară* 132 ^{r}; ѡрашеле = *orașele* 198^r; соломѡнь = *Solomon* 132^r; ѳеѡпіеи = *Theopiei* 123^r etc., cu excepția câtorva situații, puține la număr, în care au fost transcrise *oa*, deoarece slovele notează după toate probabilitățile diftongul: домне = *Doamne* 167^r; (а доа) ѡръ = *(a doua) oară* 92^v; гропа = *groapa* 14^r etc. De regulă *oa* este notat în tipăritură ѡа, оа: доаѡ = *doao* 111^v; ноаѡ = *noao* 108^v, 115^v, 183^v; роаѡа = *roaoa* 245^r; воаѡ = *voao* 245^r; зіѡа = *zioa* 135^v, 163^v; зȣоа = *zuoa* 91^r; зȣѡа = *zuoa* 101^r etc.; după consoană *oa* este notat frecvent prin succesiunea оа: доамˀне 123^r; фоарˀте = foarte 100^v; гроаза = *groaza* 116^v; моарˀтѧ = *moartea* 99^r; плоае = *ploaie* 116^v; соареле = *soarele* 132^v, 134^v; воастръ = *voastră* 111^r etc., ѡ fiind tipărit la inițiala cuvântului sau a silabei: ѡаменилѡрь = *oamenilor* 94^v, 146^v; ѡаселе = *oasele* 93^r, 190^v etc.

Nu au fost aplicate însă regulile ortografice actuale în transcrierea succesiunilor de slove ѡао = *oao* (nu *oauă*), ȣѡ = *uo* (nu *uă*): cf., mai sus, *doao, voao*; лȣѡ = *luo* 118^v; въдȣѡлорˀ = *văduolor* 121^r etc., și ѡо, оо = *oo* (nu *uă*) în cuvinte de tipul плоѡ = *ploo* 147^r; роѡрѣзъ = *roorează* 250^r (în care ortografia de astăzi recomandă scrierea cu *-ouă-*).

Pentru a indica existența hiatului, succesiunea оа (atunci când slovele notau sunete aflate în silabe diferite, nu în alcătuirea unui diftong) a fost transcrisă conform ortografiei actuale, *oua*: а доа = *a doua* 92^r etc.

Am marcat în transcriere reduplicările vocalice și consonantice cu caracter livresc din împrumuturi și nume proprii străine, care indică o atitudine cultă a autorilor și tipografilor cărții: *alliluia* 202^v; *Assir* 158^v; *Avraam* 85^v; *Marrah* 202^r; *Veelfegor* 202^{v}etc.

Cuvintele românești abreviate (prin suprascriere, contracție) au fost întregite tacit, ținându-se seama și de norma majoritară în cazul unor forme care sunt susceptibile de mai multe interpretări. De exemplu, în cazul cuvintelor *atunci (atunce), nici (nece, neci, nice)* scrise abreviat prin suprascriere, s-a optat pentru formele majoritare *atunci, nici (neci)*, deși în carte există dublete de tipul *atunce* 143^r - *atunci* 283^r, 285^r; *nece* 290^v, *nice* 203^v - *neci* 236^v, 248^r, *nici* 141^v, 248^v.

Conform normei majoritare, grafia съ с (care conține conjuncția urmată de pronumele reflexiv) a fost transcrisă *să să* , iar с (suprascris, pronume reflexiv) a fost transcris *se* când este precedat de verb (și nu *să*), ca în majoritatea situațiilor reprezentate de grafia scrisă desfășurat, fără abreviere (-*se*).

Dintre semnele diacritice folosite la tipărire nu am reținut decât chendima (``) și iericul (ˀ), care ar putea avea valoare fonetică în grafii precum ерˀ = *ieri* 173$^v$; лȣкрȣрˀ = *lucruri* 91$^v$; ш`` = *și* 207^v, 221^v etc.; în general însă nici iericul nu avea în text valoare fonetică, apărând frecvent atât la tăietura silabică, cât și în finala unor cuvinte, cu valoarea zero: арˀма = *arma* 281^r; аȣрˀ = *aur* 219^r; чарˀтъ = *ceartă* 179^r; дестȣлˀ = *destul* 209^r; фоарˀте = *foarte* 200^r; сингȣрˀ = *singur* 277^v etc. (de aceea nu l-am transcris în grafii de tipul юцˀ = *iuț* 275^r; ҁвецˀ = *înveț* 180^v; лȣишˀ = *luiș* 251^v.

Cifrele chirilice au fost transpuse în cifre arabe.

Întregirile de slove au fost marcate prin ‹ › iar omisiunile prin [ ] ; parantezele rotunde încadrează, în cuvintele în limba slavonă, slovele suprascrise.

Am îndreptat tacit greşelile evidente de tipar (вол = *vor* 180^r; ҁторакъ = *întoarcă* 104^r etc.), chiar atunci când ele ar fi necesitat o eventuală explicație mai amplă (ex. *liturghiile*, tip. леітуоргїиле f. V^v; *Valea Săriei*, tip. валѧ сѵрїен f. 107^v).

Textul chirilic a fost reprodus după două exemplare: unul din Biblioteca Filialei Academiei Române Cluj Napoca, nr. 159 (ff. I-XVIII) şi altul aflat în posesia lui Mihai Moraru (ff. 1-300); din motive tehnice, dimensiunile originalului nu au putut fi respectate cu strictețe decât pentru filele I-XVIII. Tot în textul chirilic, la foaia de titlu şi la ff. XII, XIII, 295-300, conturmurile unor slove foarte deteriorate au fost întărite.

Transcrierea textului a fost făcută pentru partea de la început, până la f. 89^{v}de către Alin Mihai Gherman, pentru ff. 90^{r}-199^{v} de către Mihai Moraru, iar pentru ff. 200^{r}-300^{r} de către Alexandra Moraru.

Transcrierea textului românesc propriu-zis respectă, de regulă, oglinda paginii originalului, abateri de la acest mod de reproducere fiind făcute doar în privința tăieturii silabice a unor cuvinte.

Indicațiile și trimiterile tipiconale marginale slavone, aflate pe coloana din dreapta (pe recto-ul filelor), respectiv pe cea din stânga (pe filele verso), tipărite abreviat cu caractere mărunte, nu au fost reproduse, din motive tehnice (spre deosebire de cuvintele sau secvențele în limba slavonă aflate în textul propriu-zis, care apar în transcriere internațională); am considerat mai utilă echivalarea lor cu numele sau abrevierile curente românești ale cărților biblice la care se trimite. Am încercat totodată să remediem unele inconsecvențe sau erori existente în original. Cea mai dificilă situație o prezintă, din acest punct de vedere, trimiterile la *Cărțile regilor* 1–4, care sunt citate în primii 17 psalmi, cu titlurile slavone, după împărțirea din *Septuaginta*, dar în *Predoslovie la Psaltire și cătră cetitoriu*, în psalmii 18–150 și în *Cântările adause* sunt citate după modelul occidental, astfel încât trimiterile cu titluri slavone 1–2 *Crstvo* sunt utilizate în primii 17 psalmi pentru 1–2 *Regi* (*Septuaginta*), dar în restul *Psaltirii* aceleași prescurtări sunt folosite pentru 3–4 *Regi* (*Septuaginta*). Ținând cont de predominanța trimiterilor făcute după model occidental, am adoptat același sistem de echivalări și pentru partea de început, motiv pentru care trimiterile 1-2 *C̄rstvo* au fost echivalate în primii 17 psalmi cu 1–2 *Sam.*, iar în restul *Psaltirii*, aceleași trimiteri au fost echivalate cu 1–2 *Regi*. Emendările unor trimiteri eronate sau incomplete au fost introduse între < >.

Lista de echivalențe a titlurilor slavone ale cărților biblice

Amo(s̄) = Amos
Apo(k̄) „Apocalipsa" = Apoc.
A(v̄), Avva(k̄) „Avacum" = Av.
Bi(t̄) „Facerea, Bitia" = Gen.
1 Cr(s̄), Cr(s̄)tvo „(Cartea) întâi împăraților" = 1 Sam. (în ps. 1 – 17) și 1 Regi (în ps. 18 – 150 și în *Cântări adause*)
2 Cr(s̄), Cr(s̄)tvo „(Cartea) a doua a împăraților" = 2 Sam. (în ps. 1 – 17) și 2 Regi (în ps. 18 – 150 și în *Cântări adause*)
Či(s̄) „ Numerii, Cisla" = Num.
Da(n̄) „Daniel" = Dan.
Dĕa(n̄), Dĕę(n̄), Dęa(n̄) „Faptele (apostolilor) = Fapt.
Efe(s̄) „(Epistola lui Pavel) către efeseni" = Efes.
E(k̄), Ek(l̄), Ekle(s̄) „Ecclesiastul" = Ecl.
E(r̄), Ere(m̄), Ie(r̄), Iere(m̄) „(Plângerile lui) Ieremia" = Ier.
E(v̄), Ev(r̄), Evre(ī), Evre(m̄), Evreo(m̄) „(Epistola lui Pavel) către evrei = Evr.
Eze(k̄) „Iezechiel" = Iezec.
Fili(p̄) „(Epistola lui Pavel) către filipeni"= Filip.

Ioi(l̅) = Ioil

Io(n̅) „(Evanghelia după) Ioan" = Ioan

1, 2, 3 Io(n̅) „(Epistola 1, 2, 3 sobornicească) a lui Ioan" = 1, 2, 3 Ioan

Io(s), O(s), Osię „Osea" = Os.

Io(v̅) = Iov

Isa(i) „Isaia" = Isa.

Is(ch), Isch(d)ĭ „Ieșirea, Ishodul" = Ex.

Isu(s̅) Na(v) „Iosua sau Isus Navi" = Ios.

Iu(d) „(Cartea) Iuditei" = Iud.

Kola(s̅) „Epistola lui Pavel către colaseni" = Colas.

1, 2 Ko(r̅), Korin(th̅), Kori(th̅) „(Epistola 1, 2 (a lui Pavel) către corinteni" = 1, 2 Cor.

1, 2 Kro(n̅) „(Cartea) 1, 2 a Cronicilor" (= 1, 2 Paralipomena) = 1, 2 Cron.; cf. și infra 1, 2 Pa(r)

Lu(k̅) „(Evanghelia după) Luca" = Luca

Ma(l̅) „Malahia" = Mal.

Ma(r̅) „(Evanghelia) după Marcu" = Mar.

Ma(th̅) „(Evanghelia) după Matei" = Mat.

Mi(ch̅) „Mihea" = Mih.

1 Mo(i) = „Cartea întâi a lui Moise" (= „Geneza") = Gen.; cf. și supra Bi(t)

5 Mo(i) „(Cartea) a 5-a a lui Moise" (= „Deuteronomul") = Deut.; cf. şi infra 2 Zako(n)

Ni(ž̅) „mai jos" = Ps.

1, 2 Pa(r̅), Para(l̅) „(Cartea) 1, 2 Paralipomena" (= „Cartea 1, 2 a Cronicilor") = 1, 2 Par.; cf. şi supra 1, 2 Kro(n)

1, 2 Pe(t̅) „(Episola) 1, 2 a lui Petru" = 1, 2 Petru

Pla(c̅) Ie(r) „Plângerile lui Ieremia" = Plân.

Pri(c̅) „Proverbele sau pildele lui Solomon" = Prov.

Ri(m̅) „(Epistola lui Pavel către) romani" = Rom.

1 Sa(m̅), Samo(il) „(Cartea) întâi a lui Samuel" („Cartea întâi a regilor") = 1 Sam.

2 Sa(m̅) „(Cartea) a doua a lui Samuel" (= „Cartea a doua regilor") = 2 Sam.

Su(d̅) „(Cartea) judecătorilor" = Judec.

1, 2 Thi(m̅) „(Epistola) 1, 2 (a lui Pavel către) Timotei" = 1, 2 Tim.

Vi(s̅) „mai sus" = Ps.

2 (Vtori) Zako(n̅) „A doua lege" (= Deuteronomul) = Deut.; cf. şi supra 5 Mo(i)

Cuvintele şi expresiile slavone existente în sume şi predoslovii au fost reproduse în transcriere internațională. Dăm mai jos traducerea acestora:

a = dar, iar

dne̅ = zile

ešteže = de asemenea

i pro(c̅), pročaę̅ = şi celelalte

na = la

o(t) rž̅(d)stva Chv̅a = de la naşterea lui Hristos

psaltirŭ, psa(l̅), psa(l)ti(r̅) = psaltire(a)

Slava s̅tei edinosuštněi i životvorę̧štei i nera(z)dělimėi Troicy, O(t)cu i S̅nu i S̅tmu D̅chu, vŭsegda ině i pr(s̅)no i vŭ veki věko(m̅) = Slavă Sfintei Celei de o fiinţă şi de viață

dătătoare şi nedespărţite Troiţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor

Stаа = sfânta

vŭ lěto = în anul

În coloana în care se află trimiterile în slavonă la cărţile biblice se găsesc însă şi o serie de glose marginale, corectări sau explicitări *în limba română* (semnalate în textul propriu-zis prin * sau prin ˜˜˜). Acestea au fost reproduse, ca şi textul *Psaltirii*, în transcriere interpretativă, dar din raţiuni de ordin tehnic, în cazul acestor marginalii (pentru care în original se recurge uneori la abrevieri prin suprascriere sau contragere) nu am putut respecta întocmai şi rândurile din tipăritură, ca în cazul textului de bază.

Am considerat utilă şi necesară introducerea, la sfârşitul ediţiei, a unui glosar, care are rolul de a facilita înţelegerea textului de către cititori: el cuprinde cuvinte rare, învechite, ieşite din uz sau care au numai o întrebuinţare regională restrânsă, termeni al căror sens diferă de cel literar actual, precum şi unele forme fonetice sau morfologice în legătură cu care lectorul modern ar întâmpina dificultăţi. Unii dintre termenii cuprinşi în glosar au fost incluşi într-un articol publicat în secolul trecut de Ion Papp, în revista lui Gustav Weigand „Jahresbericht des Instituts für rumänische Sprache (Rumänisches Seminar) zu Leipzig", Leipzig, 1896, p. 170 – 182 (cu unele greşeli de reproducere a unor cuvinte, inexactităţi sau lacune legate de semnificaţia acestora). În absenţa unei ediţii moderne, singurele surse lexicografice care au excerptat material din *Psaltirea de la Bălgrad* (DA, DLR şi TDRG[2]) au avut în vedere numai lista lui Ion Papp.

Subliniem că prin procedeul transcrierii interpretative folosit în ediţia de faţă ne-am propus reproducerea cât mai fidelă a limbii originalului, şi nu uniformizarea limbii sale; de aceea au fost respectate formele arhaice, populare, regionale, chiar dacă în tipăritură acestea alternează cu cele literare actuale. Semnalăm unele dintre particularităţile fonetice, morfologice şi sintactice ale cărţii:

a) fonetice: *aşa* 297^r – *aşea* 246^r; *ară* „ar" (auxiliarul condiţionalului prezent) 111^v – *are* 111^v; *bătgiocuri-va* 103^r; *blăstăma* 260^r; *cătră* 108^r; *demineaţă* 107^r; *deşărt* 245^r; *durmita* 240^v; *dzua* 190^v; *frâmseaţe* 266^v; *fumăga-vor* 265^r; *herbente* 124^r; *izbăvască* 259^r; *jehuit* 125^r; *împlea* 247^r; *îndărăpt* 247^r; *înherbântat* 136^r; *înfluri* 250^r; *mănunţeale* 159^v; *minciunoasă* 265^v; *nărociţ* 241^v; *nuor* 240^v; *păreate* 110^v; *perire* 260^r; *picioarile* 117^v; *rădice* 108^r; *răsipască* 120^v; *răsipeaşte* 120^v; *rrea* 263^r, 265^v; *sară* 107^r; *sfeaturi* 156^r; *spământăm* 174^r; *stinca* 110^v, 218^v; *strâga* 5^v; *streini* 65^v; *tinăr* 24^r; *tulbă* 245^v; *uşea* 260^v; *văduolor* 121^v; *vihor* 159^r etc.

b) morfologice: *ară* „ar" 111^v – *are* 111^v; *armeei* „armei" 113^r; *carii* „care" 247^r; *cura* „alergau" 284^v; *departă* „depărtează" 299^v; *feace* „făcu" 251^v; *făcum* „făcurăm" 286^v; *fum* „furăm" 244^v; *groape* „gropi" 260^r; *hotarăle* 139^r; *învâncură (învângură)* „învinseră" 115^v; *năpaste* „năpastă" 236^v; *peştere* „peşteră" 261^v; *sălci* „sălcii" 255^r; *soarte* „soartă" 244^r; *suferesc* „suferă" 151^r; *tatul* „tatăl" 293^r; *unghi* „unghii" 127^v; forme verbale iotacizate de tipul *să scoaţă* 151^v; *să văz* „să văd" 112^r; condiţional optativ: *au vrut acoperi* 243^r; *au vrut treace* 243^r; *grăbi-reaş* 98^v; *zice-reaş* 279^v; infinitive prohibitive: *nu atingereţi* 199^v; *nu facereţi* 199^v etc.

c) în cazul unor forme sintactice care reprezintă calcuri s-a folosit în transcriere cratima: *făcători-nedireptate* 62^v; *razima-picioarelor* „podnojie" 187^r etc.

Ediţia de faţă nu şi-a propus să ofere soluţii în privinţa problemelor complexe ale raportului textului cu sursele sale, ci doar să repună în circulaţie un text care, în pofida timpului scurs de la apariţia sa, acum 350 de ani, în tiparniţa Mitropoliei din Alba Iulia, se va dovedi accesibil şi interesant pentru cititorul modern, ce va aprecia cu siguranţă cursivitatea şi frumuseţea sa.

עטרתהלים

ѰАЛТИРЪ

Чєсєзѝчє. КЪНТАРЕ.

АФОРИЧІТУЛУЙ ПРРК ШИАМПЪРАТ ДАВД.

КУ КЪНТЪРИЛЕ ЛУЙ МОЙСИ.

ШИ КУ СУММА ШИ РЕНДУЯЛА, А ТОАТЕ ѰАЛОМИИ.

Изводитъ ку маре сокотинцъ, дин Извод Жидовеск, пре лимбъ Румъњескъ. Ку Ажюториюл луй Дмнезеу, ши ку ѫдемнаре ши порунка, деинпреунъ ку тоатъ келтуяла Ѫмпърьтей сале,

ГЕѠРГІЄ РАКОЦИ,

КРАЮЛ АрдЕалулуй, и проча.

Тупъритусаў ѫтру Ажюториул сале Тупографіи, Дин Тан Нолоу, ѫ Ардеал ѫ четате.

БЕЛГРАДУЛУИ.

Ѫ Анул, згрнд. А пр.ѫжествалу хва, ахна. декем. кє, дне.

Чинституа ши луминатул Сеню, ал Мърiеи сале Краюлуй Ардеалулуй, ши а Домнулуй пърцилор църъй оугоорещи, ши а Шпанулуй Съкуилор, Ѳїреже и прочаа.

Р Г

К А

Д П

Ч Ѕ

Є Ш

П П

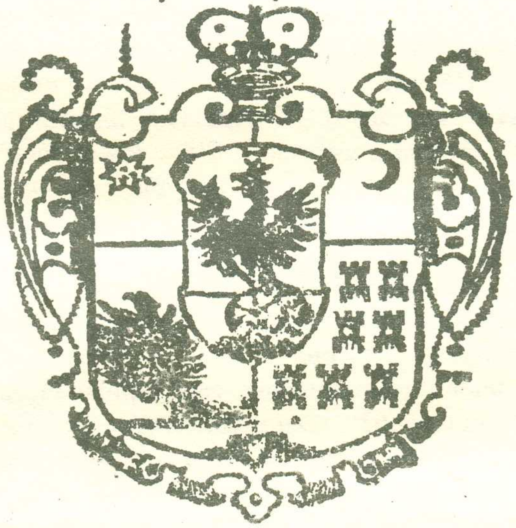

Абеце рика

А, Корн: Гла, Д, С, Д.

Ѫ Съборул Крещинилор, май боїнк агръи ку ѫцелесул, є, ку билиїтє, ѫвъцъінде пре алцїи, декът зечи мїи: де кувинте ѫ лимбъ стрїинъ.

<I>

מטרתהלים.

PSALTIRŬ,
ce să zice CÂNTAREA
A FERICITULUI PROROC ŞI ÎMPĂRAT
DAVID,
CU CÂNTĂRILE LUI MOISI
şi cu summa şi rânduiala la toţi psalomii,

izvodită cu mare socotinţă den izvod
jidovesc pre limbă rumânească,

cu agiutoriul lui Dumnezău şi cu îndemnarea
şi porunca, dempreună cu toată cheltuiala a Măriei Sale
GHEORGHIE RACOŢI,
CRAIUL ARDEALULUI *i pročaę.*
Tipăritu-s-au întru a Măriei Sale tipografie
dentâiu noao, în Ardeal, în cetatea
BELGRADULUI,
vŭ lěto 7159, a o(t) rž(d)stva Ch̃va 1651, deke(m̃) 25 d̃ne

Cinstitul şi luminatul semnu al Măriei Sale,
Craiului Ardealului şi a Domnului părţilor
Ţărâi Ungureşti şi a Şpanului săcuilor,
ešteže i pročaę

R C D Ţ S I

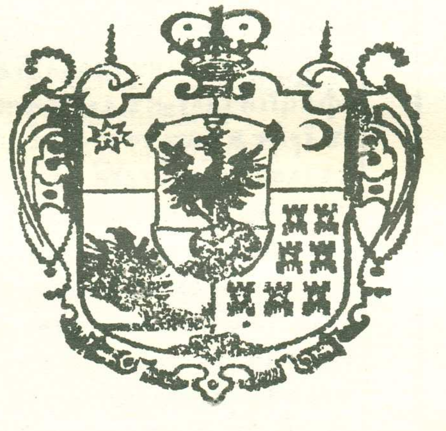

G A P U Ş P

1 Kori<n>(th̃), gla(ṽ) 14, s̃ch 19
În săborul* creştinilor mai voiesc a grăi cu înţeles 5 cuvinte, învăţând pre alţii, decât zeace mii de cuvinte în limbă striină.

*în besearica

ПРЕДОСЛОВІЕ КЪТРѪ МЪРІѦ СА,
КРАЮЛЬ АРДЕАЛУЛУИ.

Пнистітулуй ши луминатулуй, ши ѫфрьмсецатулуй ку дестойничіе ши ку крещинътате,

Милостивулуй

ГЕѠРГІЕ, РАКОЧИ-

динмилалуй дмнезъ Краю Ардеалулуй,

Дмнулуй пърцилор църъ оугурещи, ши Шпанулуй

Секуилорь, еще жѣ ѩпроа.

Дела Тата Дмнезъ, пентру Дмну нострꙋ Іс Хс:

Милѫ, Паче, ши домніе феричитѫ, кубируинцѫ

ѫфрьмсецатѫ, поѫтеск Мърій тале,

ка Домнулуй мїеу мілостив.

Бунуй Дмнуль тутурорь, ши мила луй ѫсте спре тоате фаптеле луй, аша кѫнтѫ ѫ Гърат шѝ прѣкꙋль Двдь, мачиве доамне Краю, Ѱалом, ѿ, С, Ѳ. Тутурорь чѣсъ зиче, ѫкѫ ши пизмашилорь луй ашеолилорь, карїи лупта не ѫчетат

ѫпротива Славей сфинцїей сале, къ пре динши ѫ къи рабдѫ, шїй цине спре бътаа чело пъкътош, ши фаче съръсаѥ Соареле сфинцїей сале, спре рън ши спре буни, ши плоае спре дирепци, ши спре недирепци, аша зиче Хс, лѫ, ма, е, с, ме. къ ръштата пъкътошилорь, ѫкѫ нупоате ѿпри ка съну фїе мила ши бунътата сфинцїей сале, ши спре ачеа, варѫ мила сфинцїей сале, ѫсте асупра атоате лукрурилѥ сфинцїей сале, къ наре сфинцїа са лукру ка ачела дин тру кареле съну стрълучаскѫ, мила ши бунътата сфинцїей сале, къ дей бичюл ши дин бътаа луй, ѫкъ съ арата, ши стрълучеще мила ши бунътата луи, къ слободе ѫтрун лок спре ѿамени, ѫлок де бичь, ши бътае, ѫтраалт лок ѥл ѫтоарче, дей бунътата луй спре бласеніе ши спре бине, къ дупѫ потопул апей кънд фъча ѿамении ѡраш, ши турну, дей сфатуль лорь чеа ѿрбь ши небунь, ври съй батьокорѣскѫ, ши съй батѫ, ши либа ѫтру кара грѣїа, тоц маини те, лиш десперци ѫтру мулте лимби, пентру кара ле фу апърсеи лукрурилорь чеа небуніеи, ши съръ сфирарѫ ѫпрнвсцїе ѫтоате пърцилѥ пъмѫнтулуй.

PREDOSLOVIE CĂTRĂ MĂRIA SA, CRAIUL ARDEALULUI,

Cinstitului și luminatului și înfrâmsățatu-
lui cu destoinicie și cu creștinătate,
milostivului
GHEORGHIE RACOȚI,
din mila lui Dumnezău Craiul Ardealului,
Domnului părților Țărâi Ungurești și Șpanului
săcuilor, *ešteže i pro(č)*,
de la Tatăl Dumnezău, pentru Domnul nostru, Isus Hristos,
milă, pace și domnie fericită, cu biruință
înfrâmsățată pohtesc Mării<i> Tale,
ca Domnului mieu milostiv!

Bunu-i Domnul tuturor și mila
Lui easte spre toate faptele Lui!"
Așea cântă împăratul și prorocul
David, milostive doamne Craiu, psalom
144, stih 9. „Tuturor" ce să zice? Încă și pizma-
șilor Lui, diavolilor, carii luptă neîncetat

împrotiva slavei Sfinției Sale, că pre dinșii în-
că-i rabdă și-i ține spre bătaia celor păcătoș; și
face să răsaie soarele Sfinții<i> Sale, spre răi și spre
buni, și ploaie spre direpți și spre nedirepți. A-
șea zice Hristos la Mathei 5, stih 45: că răotatea pă-
cătoșilor încă nu poate opri ca să nu fie mi-
la și bunătatea Sfinției Sale și spre aceia. Iară
mila Sfinției Sale easte asupra a toate lucrurile
Sfinției Sale, că n-are Sfinția Sa lucru ca acela din-
tru carele să nu strălucească mila și bunătatea
Sfinției Sale. Că den biciul și din bătaia Lui, încă
să arată și strălucește mila și bunătatea Lui,
că sloboade într-un loc spre oameni, în loc de bici
și bătaie, într-alt loc El întoarce den bunătatea
Lui spre blagoslovenie și spre bine; că după potopul apei,
când făcea oamenii oraș și turnu den sfatul
lor cel orb și nebun, vru să-i batgiocorească și
să-i bată. Și limba întru carea grăiia toț main-
te li-o despărți întru multe limbi, pentru ca-
rea le fu a părăsi lucrul lor cel nebunesc și să răs-
firară în pribegie în toate părțile pământului.

Іаръ ꙟ Тестаментꙋл нѡ, лѐ ꙟтореє ши лѐ дѣде благове-
ніе, Аптаило де щиꙋръ ꙟтоте лимбиле де пропове-
дꙋиръ, Еѵаліа ꙟтоте фъптꙋриле, М, ві, С, еі, зі.
ши Сосиръ ши пъгъніи ꙟтрꙋ оунирчюна крединцей,
кꙋ пророчие Ісаїа прркь, ді, С, иі. Зикънд, къ вор
гръи ѡрашеле Егѵптꙋлꙋи, ꙟлимба Хананейлоръ че
съ зиче, къ вор цинѣ ѡ крединцъ дирѣптъ, ши ѡ
лѣце, ши тоц ꙟтро лимбъ воръ кема пре дꙋмнезъꙋ
чел дирепт ꙟтрацюторю, ꙟтрꙋ ꙟпъръціа лꙋи Хс,
пентрꙋ щїинца лимбїей, акмꙋ ꙟкъ кіамъ дꙋмнезъ,
ꙟтоте зиле пре тоте лимбиле, де тре тоте ръспъти
тꙋриле, ши де нтоате небꙋніиле, спре крединца ши
спре щїинца лꙋи Хс ча дирѣптъ ши адевъратъ,
ши кꙋ ѡ инимъ. Пентрачѣа фоартей де требъ ши
ꙟвремѣ де акмꙋ аши ꙟлимби, ка съ проповедꙋиаскъ
Еѵаліа ꙟтоте лимбиле, ꙟтрꙋ лимба лор ка съ ꙟцелѣ
гъ. Пентрачаста аꙋ дърꙋит ши пре апли, ꙟзꙋа де
рꙋсалїи, деа, в. Ка съ щїе ꙟтоате лимбиле, каръ
акмꙋ кꙋ маре ѡстенѣлъ ѡ ꙟвацъ ѡаменїи аши
ꙟтоте лимбиле, ши съ проповедꙋиаскъ Еѵаліа лꙋ Хс, ши
съ адꙋкъ ѡаменїи ла оунирчюна крединцей, чеѥ зи

че а ї ѡ крединцъ дирѣптъ. Іаръ чине гръѧще ꙟтр
адꙋнаре, ꙟлимбъ стрїинъ, пре сине ꙟтръмаеъ нꙋ
пре адꙋнаре, нꙋмаи аша чине гръѧще ꙟлимбъ стре
инъ, ꙟвъцѫнд, ѡ кънтънд, ꙟ адꙋнаре, каръ нѫѡ
ꙟцелегъ аскꙋлтъторїи, ка чипоале, ши лаꙋтеле,
кареле нꙋ фак ѡсебитꙋръ, ꙟсꙋнет, ши нимѣ нꙋле
ꙟцелѣце: щи къ крединца асте детрꙋ аꙋзи, іаръ
аꙋзитꙋл асте де кꙋвънтꙋл лꙋи дмнезъꙋ, кꙋвън
тꙋлꙋи де проповедꙋитꙋръ, іаръ проповеданїа, тре
бꙋаще съ фїе ꙟлимбъ, съ ѡ поатъ ꙟцелѣце, ши съ
ѡ щїе аскꙋлтъторїи. Фрꙋмо дар алꙋи дмнезъꙋ
асте аши ꙟлимби, нꙋмаи съ віазе кꙋдинсеаи, ка съ
ꙟцелѣгъ ши алцїи че зиче, къ аинминтрѣ нимѣ нꙋ
ва пꙋтѣ лꙋа ꙟтръмаре, дикꙋвънтꙋл, сфнт.
Павель, апль, а, корн: ді. кꙋмꙋлте лꙋкрꙋри фрꙋ
моасе, аратъ ши адꙋче, ꙟнаинте къ нꙋи ниче оу фо
ло агръи ꙟлимбъ стреинъ, ꙟсъборъ. Атїю зиче а
ша, къ чине гръѧще ꙟлимбъ стреинъ, нꙋ гръѧще ѡ
аменилор че лаꙋ дмнезъ, нꙋ спре ꙟцелесꙋ ѡамениилор,
ши спре ꙟтръмарѣ лор, ꙋде нимѣ нꙋле ꙟцелѣце, ши
нимѣ нꙋъ ꙟтръмаеъ де кꙋвинтеле лꙋи.

ꙟ бесѣ-рикъ

ѐдса

LA MĂRIA SA CRAIU <III>

Iară în Testamentul Nou le întoarse și le deade blagoslove-
nie apostolilor, de știură în toate limbile de propove-
duiră Evanghelia a toate făpturile, Marcu, 16, stih 15, 17.
Și sosiră și păgânii întru uniciunea credinței.
Cum prorocise Isaia proroc, 19, stih 18, zicând că vor
grăi orașele Eghipetului în limba hananeilor, ce
să zice că vor ținea o credință direaptă și o
leage și tot într-o limbă vor chema pre Dumnezăul
cel dirept într-agiutoriu, întru împărăția lui Hristos.
Pentru știința limbiei acmu încă cheamă Dumnezău
în toate zile pre toate limbile, dentre toate rătăci-
turile și den toate nebuniile, spre credința și
spre știința lui Hristos cea direaptă și adevărată
și cu o inimă. Pentr-aceaea, foarte-i de treabă și
în vreamea de acmu a ști în limbi ca să propoveduiască
Evanghelia în toate limbile: întru limba lor, ca să înțelea-
gă. Pentr-aceasta au dăruit și pre apostoli în zua de
Rusalii, *Dĕa(n)* 2, ca să știe în toate limbile. Carea
acmu cu mare osteneală o învață oamenii, a ști
în toate limbile și să propoveduiască Evanghelia lui Hristos și
să aducă oamenii la uniciunea credinței, ce să zi-

PREDOSLOVIE

ce la o credință dereaptă. Iară cine grăiaște întru
adunare în limbă streină, pre sine întrămadză, nu
pre adunare; numai așa-i cine grăiaște în limbă stre-
ină, învățând au cântând în adunare, carea nu o
înțeleg ascultătorii: ca cimpoile și lautele
carele nu fac osibitură în sunet și nime nu le
înțeleage. Știm că credința easte dentru auzit, iară
auzitul easte den cuvântul lui Dumnezău cuvân-
tului den propoveduitură, iară propovedania tre-
buiaște să fie în limbă, să o poată înțeleage și să
o știe ascultătorii. Frumos dar a lui Dumnezău
easte a ști în limbi, numai să viaze cu dinsele, ca să
înțeleagă și alții ce zice, că aimintrea nime nu
va putea lua întrămare den cuvântul sfânt.

Pavel apostol, 1 Corintheani, 14, cu multe lucruri fru-
moase arată și aduce înainte că nu-i nici un fo-
los a grăi în limbă streină în săbor*. Întâiu, zice a-
șa: Că cine grăiaște în limbă streină, nu grăiaște oa-
menilor, ce lui Dumnezău, nu spre înțelesul oamenilor
și spre întrămarea lor; unde nime nu le înțeleage și
nime nu să întrămadză den cuvintele lui.

*în besearică

Ꙟдолѡарѫ, зиче къ чине грѣѣще ꙟлимби стреине,
нꙋмай пре сине съ ꙟтръмасѫ, нꙋ пре адꙋнаре, сꙋ де
пре е нимене нꙋл ꙟцелеџе, барѫ ноаѡ кꙋвѫ каде то
те сълѣ фаче пре ꙟтръмарѫ адꙋнѣріи. Ꙟтрѣ,
Ꙟсамънѫ кꙋвинтеле ꙟлимбѫ стреинѫ чингилоръ
Бꙋчинилао, Трꙋбителао, ши Ꙟлъꙋтелао, Ꙟтѣла де
Сꙋнѫ нꙋмай, ши нꙋ да ѿсебитꙋрѫ, денимикъсь ꙟ
трꙋ соціѫ ѿаменилао, кꙋ Трꙋбита де нꙋка сꙋфла
де Гътит, аꙋ де ꙟкълекат, ши де Гътит спре ръ
бою нимене нꙋсъба ши гъта, кꙋчи ва ци де те съци
нѫ, къ ши Дмнзъл атот пꙋтѣрникꙋ, Числа, і.
Порꙋчисе ѿаменилао съи ꙟпꙋстіе, саꙋ ціе де гласꙋ
Бꙋчинилзъ, ши ꙟслꙋжба дмнзѣѣскѫ, ши ла пꙋртъ
дере, къ де бꙋчина кꙋ, ѣ, Бꙋчине, требꙋѫ съсе адꙋне
тоатѫ мꙋлцимѫ. Барѫ де бꙋчина ко оунꙋл, нꙋмай
бътрѣнїи съ адꙋна, кꙋнд бꙋчина де пꙋчесь, тоа
тѫ табъра пꙋрчедѫ. Аша кꙋвинтеле ꙟлимбѫ стрей
нѫ, де нꙋсъба тълкꙋи съсе ꙟцелѣгѫ, денимикъсь
Сꙋнетеле лѡ ꙟтрꙋ адꙋнаре, ка ши гласꙋ чингилао
фѫрѫ ѿсебитꙋри, къ нимене нꙋсѫ ꙟтрамѫ дітрѣжале.
Ꙟпатра, Чине грѣѣще ꙟлимбѫ стреинѫ, нꙋмай

чій

чій простꙟ ꙟнаинта чѣлора че грѣѣще, къ ей нꙋй ꙟ
целе лꙋй нимикѫ, кꙋм нарѫ врѣ съ ꙟпрѣꙋне кꙋ ей
чѣще е, ши ꙟцелѣџе, ши мѣте ла инима лꙋй.
Ꙟ, е, Чине ꙟвацѫ аꙋ съ роагѫ лꙋй дмнзъ ꙟлим
бѫ стреинѫ, ꙟтрꙋ адꙋнаре, ѿпрѣще аскꙋлтъторїи
Събор ка съ нꙋ поатѫ зиче, Аминь, пре рꙋгъчюна лꙋй кꙋ
мꙋй ѡбична, къ пре че нꙋ ꙟцелѣџе нꙋ поате зиче,
Аминь, ка съ ꙟтърѣскѫ, кꙋ ачѣ ши съ пєчѣтлꙋ
ѣскѫ рꙋгъчюна лꙋй. Май апой ꙟтърѣще сингꙋръ
кꙋ пилда са, къ съва каꙋ врꙋт пꙋтѫ грѣи, маймꙋлт
декът алцїи, Павел ꙟлимби стреине, ши ꙟкѫ зиче
ꙟбесѣ аша, къ май воѫще ꙟтрадꙋнаре, съ грѣѣскѫ, є,
рікѫ кꙋвинте кꙋ ꙟцелесь ка съ ꙟвѣце ши алцїи, декъ
зѣче мїи де кꙋвинте ꙟлимби стреине, а, корн, ді,
с, ді. Престе ачѣста престе тоате, Дхꙋл дмнꙋ
лꙋй лꙋминат нидѫ ꙟнаинте, че требꙋѫще съ фаче
ꙟтрꙋ адꙋнаре, дедь, ꙟ Ѱало, ра. аша зиче, Вєтѣ
скѣсе ꙟпѣсънь нꙋмеле дмнꙋлꙋй, ши ꙟ Іерꙋмь лада
лꙋй, че кꙋй поате фи ачѣ, ка съ ꙟцелѣгѫ? де
ка съва вести ꙟлимбѫ стреинѫ. сфнть Павель ла
кола: г, с, ѕі. аша зиче, Сълъкꙋіаскѫ ꙟтрꙋ ной

диде

LA MĂRIA SA CRAIU <IV>

A doua oară zice că cine grăiaște în limbi streine
numai pre sine să întrămadză, nu pre adunare, unde
pre el nime nu-l înțeleage; iară noao ni să cade toa-
te să le facem spre întrămarea adunării. A treia:
asamănă cuvintele în limbă streină cinghiilor,
bucinilor, trâmbitelor și alăutelor. Acealea de
sună numai, și nu dau osebitură, de nimică-s în-
tru soția oamenilor; cu trâmbita de nu va sufla,
de gătit au de încălecat și de gătit spre răz-
boiu, nime nu să va ști găta, nici va ști de ce să ți-
nea. Că și Dumnezăul Atotputearnicul, Cisla 10,
porâncise oamenilor Săi în pustie să se ție de glasul
bucinului și în slujba dumnezeiască și la purcea-
dere; că de bucina cu 2 bucine, trebuia să se adune
toată mulțimea; iară de bucina cu unul, numai
bătrânii să aduna; când bucina de purces, toa-
tă tabăra purcedea. Așea, cuvintele în limbă strei-
nă, de nu să va tâlcui să se înțeleagă, de nimică-s
sunetele lor întru adunare, ca și glasul cinghiilor,
fără osibituri; că nime nu să întramă dintru eale.
A patra, cine grăiaște în limbă streină, numai

PREDOSLOVIE

ce-i prost înaintea celora ce grăiaște, că ei nu-i în-
țeleg lui nemică, cum n-ară vrea să împreune cu ei
ce știe el și înțeleage și easte la inima lui.
A 5: cine învață au să roagă lui Dumnezău în lim-
bă streină întru adunare*, opreaște ascultătorii
ca să nu poată zice „Amin" pre rugăciunea lui, cu-
mu-i obicina, că pre ce nu înțeleage, nu poate zice
„Amin" ca să întărească cu aceaea și să pecetlu-
iască rugăciunea lui. Mai apoi, întăreaște singur
cu pilda să, că săva c-au vrut putea grăi mai mult
decât alții Pavel în limbi streine, și încă zice
așea: că mai voiaște într-adunare* să grăiască 5
cuvinte cu înțeles, ca să învețe și alții, decât
zeace mii de cuvinte în limbi streine, 1 Corintheani 14,
stih 19. Preste aceastea preste toate, Duhul Domnu-
lui luminat ne dă înainte ce trebuiaște să facem
întru adunare: David în psalom 101 așea zice: „Vesteas-
că-se în Sion numele Domnului; și în Ierusalim, lauda
Lui!" Ce cum poate fi aceaea, ca să înțeleagă, dea-
ca să va vesti în limbă streină? Sfântul Pavel la
Colaseani 3, stih 16, așea zice: „Să lăcuiască întru noi

*săbor

*în beseareсă

дин десту а кꙋвинтеле лꙋй Хс, ꙗрѫ съ ако ѣсте ꙟ лимбѫ стрейнѫ, ꙟтрꙋ адꙋнъри кареле нꙋ ме съ нꙋ ле поатѫ ꙟцелеце, акола ну токма съ фіе дин дестꙋль, че нич оун фолось нꙋ ѣсте, кꙋвънтꙋль лꙋй Дмнезъꙋ, ꙟтрꙋ адꙋнъри. Сфинтеле Тайне, кꙋм ѣй Ботезꙋл, ши Чина Дмнꙋлꙋй, шипрочаа. Требꙋѣще съле слꙋжимъ, ши ꙟндрѣпта ло ши фолосꙋл лорь требꙋѣще съле спꙋнемь, ши алте крангꙋри а крединцей дрепте, требꙋѣще съле ръспꙋндем, *ꙗрѫ съ ле вом фаче ачела ꙟ лимба стрейнѫ, ꙟкаръ нꙋ ꙟцелегь аскꙋлтъторій, ѡй де акола че фолось ворь авѣ! де спре Чина Дмнꙋлꙋй, зиче Дмнꙋл Хс, съ ѡ фачеци спре помѣна лꙋй, ꙗрѫ съ ѡва фаче ꙟвъцъторюл ꙟ лимбѫ стрейнѫ, ши аскꙋлтъторій нꙋ ворь ꙟцелеце, атꙋнч че некꙋмь съфіе спре помѣна лꙋй Хс, че май въртось ва фи оуйтатѫ помѣна сфинцій сале ꙟ тъ чеа, помѣна морцій лꙋй Хс, ши алте бꙋнътаци а сфинцией сале, кꙋ детотꙋль съ зорь ꙟ гропа оуйтаріи, къ аскꙋлтъторій аꙋдь сꙋнетꙋль, ши оурлетꙋль кꙋвънтꙋлꙋй стрейнь, че ничи оу фолось нꙋй поть лꙋа. Пентрꙋ ачеа съ арата лꙋминать

...реꙋ ...рикѫ

* кꙋ ꙟцелесь

ши а авѣ динтрꙋ чѣста дин тоате, кърꙋгъчюниле дин традꙋнъри, ꙟкѫ ши дин траать лекꙋри, Лей гіоргінале, Рꙋгъчюнеле, ши кънтъреле, ши алте слꙋжбе Дмнезѣещи, кꙋмай чесь ꙟ десерт, ꙟ лимбѫ стрейнѫ, чи лора че нꙋ ѡ ꙟцелегь, ши ꙟнаинтѣ лꙋй Дмнезъꙋ, ꙟсѫ нꙋсь воите, кареле сь ꙟ лимбѫ стрейнѫ ши нꙋле ꙟцелегь, ши кꙋ винѫ съ ворь пъгꙋби, чеа че слꙋжеск, слꙋжба Дмнезеаскѫ, ꙟ лимбѫ стрейнѫ не ꙟцелегъндꙋѡ, кꙋм фак Папій де Рѫм, ши чей бърбаци лѣниш, ши Пътрри, че съ кѣмѫ пъринци, ши девестъвнічи, ши къльгърици, карій немикѫ нꙋ щіꙋ карте ши ꙟкѫ кънтѫ, Тата нострꙋ: ши авѣ Маріа, ши Псаломи, ꙟ лимбѫ стрейнѫ, фърѫ де тоатѫ щіинца, че а чеась ка гаицеле, ши ка папагъри кареле сь фърѫ де тоатѫ щіинца, ши ꙟкѫ ворь съ граюскѫ ка ши ѡмꙋль, аша ши ачѣ че грѣеск ꙟ лимби стрейне не ꙟцелегъндꙋѡ.

Ачеста тоате възъндꙋле, ши аꙋзиндꙋле а мѣнте Мъріа та Мативе доамне Краю, фоарте Дмнезеѣще, ши пре маре лаꙋда лꙋй Дмнезъꙋ, ай порънчит Нолѡ слꙋжнъ ѡ Мъріей тале ꙟпреꙋнѫ кꙋ, семеѡ

сте

LA MĂRIA SA CRAIU <V>

den destul cuvintele lui Hristos, iară să le vor vesti în limbă streină, întru adunare*, carele nime să nu le poată înțeleage, acolea netocma să fie den destul, ce nice un folos nu easte cuvântul lui Dumnezău întru adunări. Sfintele Taine, cumu-i Botedzul și Cina Domnului *i pročaę*, trebuiaște să le slujim și isprava lor și folosul lor trebuiaște să le spunem; și alte cranguri a credinței direapte trebuiaște să le răspundem*. Iară să le vom face acealea în limbă streină, în carea nu înțeleg ascultătorii, ei de acolea ce folos vor lua?

Despre Cina Domnului, zice Domnul Hristos să o facem spre pomeana Lui; iară să o va face învățătoriul în limbă streină și ascultătorii nu-i vor înțeleage, atunce necum să fie spre pomeana lui Hristos, ce mai vârtos va fi uitată pomeana Sfinției Sale în veaci, pomeana morții lui Hristos și alte bunătăți a Sfinției Sale cu de totul să vor îngropa și uita, că ascultătorii aud sunetul și urletul cuvântului strein, ce nici un folos nu-i pot lua. Pentr-aceaea să arată luminat

*în besearică

*cu înțeles

PREDOSLOVIE

și aiave dintr-aceastea din toate că rugăciunile dintr-adunări, încă și dintr-alte locuri, liturghiile, rugăciunele și cântările și alte slujbe dumnezeiești numai ce-s în deșărt în limbă streină celora ce nu o înțeleg, și înaintea lui Dumnezău încă nu-s voite carele-s în limbă streină și nu le înțeleg și cu vină să vor păgubi ceia ce slujesc slujba dumnezeiască în limbă streină neînțelegându-o, cum fac papii de Râm și cei bărați leaniș și patări, ce să cheamă părinți, și deavestâvnici, și călugărițe, carii nemică nu știu carte și încă cântă Tatăl nostru, și Ave Maria, și psalomi, în limbă streină fără de toată știința, ce aceia-s ca gaițele și ca pasările carele-s fără de toată știința, și încă vor să grăiască ca și omul; așea și aceia ce grăiesc în limbi streine neînțelegându-o.

Aceastea toate văzându-le și luându-le aminte Măria Ta, Milostive Doamne Craiu, foarte dumnezeiaște și pre mare lauda lui Dumnezău ai porâncit noao, slugilor Măriei Tale, împreună cu SEMEON.

Ла Марія Ца Чтітор.

СТЕФАНЪ, Митрополитул дин Скаунул Бѣлградулуй, Ардѣлуй, ш(и) проч(ая).

Сълзводинд ѱалтира луй Давид, дин лимба Жидовѣскъ пре лимба Румѫнѣскъ, ка съ о поатъ четі, ꙟцелегънду-о ши мічі ши маре. Пентру къ виде ꙟ ажвн съ тот чинул Бесѣричилорь, Румънѣщи, ши Грецѣщи, ачѣсте дин ѱалтире, къ тоате служобеле Дѫмнезѣещи, сѫнт ꙟфрѫмъсецате, ку ѱаломи дин ѱалтире: пентраче а ѡарте лъудъмь ѡбичаюль лорь, къ ау служба, ши рѫгъчюнь дин скрипттура сфѫнтъ. Ну дин афаль тѣрь ѡмѣнѣщи къ адевърь ꙟдешертуль чинитеск пре Дѫмнезъу ку афалъ тури ѡменѣщи. кум зиче ІС ла, МА, ЕІ, С. А. ши ла Ісаіа, КѲ, С, ГІ. чечумай ачѣста ау фост ѧмнитъ ла, къ нау фост чтиндь ꙟ лимба лор, че ꙟ лимба стреинъ кареа мулци нау фост ꙟцелегѫндь нечи попіи, нечи кума ꙟскултъторіи, пентру кареа мулци ау мерсь ку маре дорь ла бесѣрикъ, ка съ ꙟцелѣгъ, рѫгъчюниле ши кѫнтъриле, ши мѫнгъериле, кареле сѫнть ꙟ ѱалтире, ѧра неꙟцелегѫндь ау мерсу акасъ мѫхнициі, пентра

ЛАВ чѣ

Грамоте,

чѣ не ам скос дин порука Мъріей тале, ши ам ізводить, ши ат ам и презъкуть кусела тъ ла Мъріей тале, Кареле пехтимь ши іой дела Татъль Дѫмнулъ ностру ІС ХС, съ фіе спре лаудъ а пумилуи Сфинціей сале, ши пре ꙟтрьмареа съ фаплтелоръ тутурорь Крещинилорь.

Дупъ ачѣста рѫгъмь аінелаеъ Дѫмнезъо, съ тѣ кзите прѣ мъріа та, пъ тоатъ чинитъ Каса ши Цара Мъріей тале, ꙟтру ани мулци ши фѣричици, ꙟфлорѫндъ ку паче ши ку деітоате бѫнътъциле луй Дѫмнезъу, ши сътѣ а супть Скутул ши супть арипиле сфинціей Сале, ши съ ци фіе стинкъ таре, ка шиаш Давидь ꙟпротива а тутурорь пизмашилорь, ка съ путемь ши кои вѣта супть арипиле Мъріей тале ꙟпаче, лъудѫндь Кнумеле Татълуй, ши аль Фіюлуй, ши аль Духулуй Сфѫнть, Аминъ.

LA MĂRIA SA CRAIU <VI>

STEFAN, mitropolitul din scaunul
Belgradului, *ešteže i pročaę*,
să izvodim psaltirea lui David den limbă ji-
dovească pre limbă rumânească, ca să o poată ce-
ti, înțelegându-o și mic și mare; pentru că vedem
aiave că tot cinul bisearicilor rumânești
și grecești easte den psaltire, că toate slujbe-
le dumnezăiești sânt înfrâmsățate cu psalomi
den psaltire; pentr-aceaea foarte lăudăm obi-
ceaiul lor, că au slujbă și rugăciuni den Scrip-
tura Sfântă, nu din aflături omenești. Că – ade-
văr, în deșărtu-L cinstesc pre Dumnezău cu află-
turi omenești, cum zice Hristos la Mathei 15, stih 9
și la Isaia 29, stih 13. Ce numai aceasta au fost
sminteala, că n-au fost cetind în limba lor,
ce în limbă streină, carea mulți n-au fost înțe-
legând: neci popii, netocma ascultătorii. Pen-
tru carea mulți au mers cu mare dor la beseari-
că, ca să înțeleagă rugăciunile și cântările și
mângâierile carile sânt în psaltire; iară neînțe-
legând, au mersu acasă mâhniți. Iară pentr-a-

PREDOSLOVIE

ceaea ne-am silit din porunca Măriei Tale și
am izvodit și le-am isprăvit cu cheltuia-
la Măriei Tale, carele pohtim și noi de la
Tatăl, Domnul nostru Isus Hristos, să fie spre lau-
da numelui Sfinției Sale și pre întrămarea su-
fletelor tuturor creștinilor.

După aceastea, rugăm acelaș Dumnezău să te
custe pre Măria Ta cu toată cinstită casa
și țara Măriei Tale întru ani mulți și fe-
riciți, înflorind cu pace și cu de toate bună-
tățile lui Dumnezău și să te ia supt scutul
și supt arepile Sfinției Sale și să-ți fie
stincă tare, ca și lui David, împrotiva a tu-
turor pizmașilor; ca să putem și noi
via supt arepile Măriei Tale în pace,
lăudând numele Tatălui și al
Fiiului și al Duhului Sfânt.
Amin.

ПРЕДОСЛОВІЕ ЛА ѰАЛТИРЕ,

ШИ КЪТРѪ ЧЕТИТОРЮ.

Д(е)спре лаꙋ(д)ă ши де фолосꙋ ѰАлтиріи:

Ꙟ Ꙟаинте де тоате Ꙟтăи, Ꙟ Ꙟзведи ѰАлтира,

дин лимба Жидовяскѫ, пре лимба Рꙋмѫнѣскѫ.

Сѫ нꙋ ка фи де фолось, ꙟкѫ Ꙟ дешерт нꙋ ва фи кредиинилор;

(Ꙟсенте четиторю:) Сѫ арѫтѫ Ꙟтѫю честе, Ꙟ, лꙋкрꙋри.

Тѫи арѫтѫм, кѫ ѰАлтира ѩсте Карте Сфѫнтѫ, шіи лѫꙋдатѫ, ши фоартеи де фолось сꙋфлетꙋлꙋи ѡмꙋлꙋи. Ꙟ доилꙗ шарѫ, деспре Сѫ ла ѰАлтиріи. Ꙟ трейа шарѫ, деспре пѫрциле ши деспре рѫндꙋль ѰАлтиріи. Ꙟ патра шарѫ, Стꙗши дескрисоара ѰАлтꙋріи, чине Ꙟ аꙋ скрис ѰАлтꙋра, здь нꙋмаи сингꙋрь аꙋ ши алціи? Деспре ачаста кѫ врѣра лꙋи дамнезꙋ пре рѫнд коле грѫи, каре а. / в. / г. / д.

Ꙟ цеяатѫ то чититоріи креціни, кѫ тꙋи дедестоиникѫ ѰАлтира, шіи детребѫ. Ꙟ тѫю де дестоинитіа ши лаꙋда ѰАлтиріи. а.

Павель Апостоль, Ꙟ надоаш карте ла Тимоѳеи, глава, г, е, ѕі. Че зиче грѫиндь де спре тоатѫ скриптꙋра Сфѫнтѫ алеџіеи ноаш. Тоатѫ скриптꙋра де Дꙋмнезеꙋлꙋи рѫсꙋфлатѫ, шіи дефолось спре Ꙟвѫцѫтꙋрѫ, спре чертаре, спре дожанѫ, ши спре Ꙟвѫцѫтꙋрѫ кареи Ꙟ дерептате: ма вѫртось ка пентрꙋ рѫбдаре скриптꙋрилаш, нѫдѣжде сѫ авѣ, Ко: глава, еі, е, д. Ачаста тоате кꙋ аде вѫ сѫ по зиче де спре ѰАлтире. Кѫ ѰАлтира ѩсте рѫсꙋфлатѫ де Дꙋхꙋль Сфѫнть, пентрꙋ ачѣа и кате Сфѫнтѫ ꙋна дин кѫрциле Сфинте алеџіеи векии.

Шіи дефолось спре Ꙟтѫрира кредіинцїеи крешинеши, Кꙋ сѫ аратѫ динтраачаста, кѫ Хс ши Апостолии аꙋ адꙋсь мѫртꙋріи мꙋлте де спре мꙋлте лꙋкрꙋри дин ѰАлтире Ꙟ трꙋ ачѣа ноаш. Хс врѣнд сѫ арате кѫ Мессиа нꙋ нꙋма фіюл лꙋи Давид, адꙋсе кꙋвинтеле лꙋи Давид, Ꙟ каинте кареле скрисе Ꙟ ѰАлтира. Са. Зисе Домнꙋл Домнꙋлꙋи мїеꙋ, и прочаа. Ꙟ каре кꙋвинте кѫ ма

пре

<VII>

PREDOSLOVIE LA PSALTIRE
ŞI CĂTRĂ CETITORIU

Despre lauda şi de folosul psaltirii

Mainte de ce am înceape a izvodi psaltirea
den limbă jidovască pre limbă rumânească,
să nu va fi de folos încă în deșărt nu va fi creștinilor,
oh, iubite cetitoriu, să arătăm întâiu ceaste 4 lucruri:
Întâiu arătăm că psaltirea easte 1
carte sfântă și-i lăudată și
foarte-i de folos sufletului o-
mului. A doua oară, despre sum- 2
ma psaltirii. A treia oară, despre părțile și 3
despre rândul psaltirii. A patra oară, să știm 4
de scrisoarea psaltirii, cine au scris psaltirea:
David numai singur au și alții? Despre-aceastea,
cu vrearea lui Dumnedzău, pre rând vom grăi, ca să

înțeleagă toț cetitorii creștini câtu-i de destoi-
1 nică psaltirea și de treabă. Întâiu, de destoini-
cia și lauda psaltirii.

Pavel apostol în a doao Carte la Timothei, glava 3, stih 16, ce zice grăind despre toată Scriptura Sfântă a Legiei Noao: Toată Scriptura de Dumnedzeu-i răsuflată și-i de folos spre învățătură, spre certare, spre dojană și spre învățătură, carea-i în dereptate: mai vârtos, ca pentru răbdarea Scripturilor, nădeajde să avem (Corintheani, glava 15, stih 4). Aceastea toate cu adevăr să pot zice despre psaltire. Că psaltirea easte răsuflată de Duhul Sfânt, pentru aceaea-i carte svântă, una din cărțile sfinte ale Legiei Vechi.

Și-i de folos spre întărirea credinției creștinești, cum să arată dintr-aceasta că Hristos și apostolii Lui aduc mărturii multe despre multe lucruri din psaltire întru Leagea Noao. Hristos, vrând să arate că Mesia nu-i numai fiiul lui David, aduse cuvintele lui David înainte, carele-s scrise în psalm 109, stih 1: „Zise Domnul Domnului Mieu...” *i proča(a)*, în care cuvintele cheamă

прє Хс кѣи Дмнꙋль лꙋи дѣдь ; ма, кв, с, мг.

Иарѫ дꙋпѫ ꙟвіѣрѧ лꙋи Хс врѣнд а арѣта оунѣ нінѣнлѡрь сѣи, кѣ Месіѧ нєаꙋ кѣзꙋть акиꙋи, ши арвіѧ диꙟморци а, г, зи, ши апроповєдꙋи ꙟ нꙋмєлє лꙋи покѣинца ши єртѣчюнѧ пѣкатєлѡ, тꙋтꙋрѡ лиѣналѡрь, адꙋчє мѣртꙋріи нꙋ нꙋмаи дє ла Мѡси ши дєла Пррѡи, чи ши дин Ѱатирє, аши дєрѧ ши апаїн мѣртꙋриєшк дин Ѱатирє. Пєтрꙋ Апль ꙟпроповєданїѧ лꙋи динтѣи, карѧ фѣкꙋ ꙟ Іерли ꙟзиꙋа дирꙋсалїи, кѣтрѫ мꙋлцимѧ Жꙋдєѡ вилѡрь, врѣндь а арѣта кѣ Іс прикарєлєа рѣстигни нирѫ ꙟтє Хс аꙋ Месіѧ: адꙋчє дин, єі, Ѱа, с, лі, аг, ꙟкарєлє Пррѡчєщє дєспрє ꙟвіѣрѧ лꙋи Хс, ꙟ дѣ: в, с, кд. Шиарѫ Пєтрꙋ врѣдь а ꙟтѣри ꙟлтѣ нїи ꙟкрєдинцѧ лꙋи Хс, карїи єра атꙋнчи рѣсира, ꙟ Понть, ꙟ Галацїѧ, ꙟ Каппадокіѧ, ꙟ Асїѧ, ши ꙟ Ввѳанїѧ: ꙟтрѫтє пррѡчїи карєлє адꙋчє дєспрє Хс, адꙋчє кꙋвинтєлє ди Ѱало: рзі, с, кв. оунде зичє, Піатра карѧ нꙋѡ єокотирѫ зидиторїи, ачаста фꙋ капꙋл оунгюлꙋи. Кари кꙋвинтє Хс щїинд кѣ скриєє дєспрє єл лє адꙋчє ꙟнаинтѧ попилѡ ши кѣ

Лꙋ: кд, с, мѕ. и мд.

а Пє. в. с, з.

Дѣ: в. с, лд. лє

трѣнилѡ, м, ка, мв. Павєл апль, аши жєдєрѧ ꙟ антиѡхїѧ, повєстинд ꙟ сꙋнагѡга жидовилѡрь, врѣ сѣ арате кѣ Іс карєлє аꙋ фост рѣстигнит ꙟ Іерли ꙟтє Хс, а Месїѧ: адꙋчє мѣтꙋрїє, дє, в, Ѱа, і, з, зикѣндь: Фіюль мїєꙋ єщи тꙋ, єꙋ астѫзи тє нѣскꙋю; ши дє, єі, Ѱа, с, і. Зичє: Нꙋвєри да сфнтꙋль тѣꙋ сѣвазѫ пꙋтрєцюнє, *иарѫш Павєл: врѣндь сѣ арате кѣ шмꙋль, сѣ ꙟдєрѣптѫ ꙟнаинтѧ лꙋи Дмнзѣꙋ, дєкрєдинцѫ. Адꙋчє ꙟнаинтє кꙋвинтєлє лꙋи дѣдь, дєи, Ѱа: лв. с, в.

Жи: матєꙋ тѣ сѣвꙁѫ гропѫ

Динтрачаста дє тотє, потє вєдѧ сѣваи чинє, кѣ Хс ши апаїн лꙋи ацинꙋт Ѱатирѧ скриптꙋрѫ сфнтѫ.

*кри: д. с, ѕ, з, н.

Иарѫ акмꙋи врѣмє сѣгрѣим ши дє фолосꙋл Ѱалтирїи карѧ нїи дє ꙟвѣцѣтꙋрѫ ши дє ажꙋтѡрꙋ кꙋ зичє ши Апголꙋл. Ꙟтѣю ꙟ Ѱаломи ꙟтєщї нцѫ ши ꙟвѣцѣтꙋрѫ, дєспрє тоатє лꙋкрꙋрилє крєдинцїєи крєщинєщи, карєлє нїє алє крѣдє ши алє фачє: Карєлє нїє акрѣдє сꙋнть кꙋприньє ꙟкрєдинца Апостолѣскѫ, карєлє дєспрє Дмнзѣꙋ аꙋ дє спрє фаптєлє лꙋи дмнзѣꙋ, дєспрє дмнзѣꙋ нїє акрѣдє, кѣ Дмнзѣꙋ оунꙋл ꙟтрꙋ фирє, иа ꙟ фацѣ, г.

ат: г. с, ѕ.

NA PSALTI(R) <VIII>

pre Hristos că-i Domnul lui David (Mathei, 22, stih 43).
Iară după învierea lui Hristos, vrând a arăta uce-
nicilor Săi că Messiei i s-au căzut a chinui
și a învia din morți a 3 zi și a propovedui în
numele Lui pocăința și iertăciunea păcatelor
tuturor limbilor, aduce mărturii nu numai de
la Moisi și de la proroci, ce și din psaltire; așij-
derea și apostolii mărturisesc din psaltire. Petru
apostol, în propovedania lui dintâi, carea făcu
în Ierusalim în dzua de Rusalii cătră mulțimea jido-
vilor, vrând a arăta că Isus, pre Carele-L răstig-
niră, easte Hristos au Mesia, aduse din 15 psalom, stih 10,
11, în carele proroceaște despre înviarea lui Hristos, în
Deanie 2, stih 29. Și iară Pătru, vrând a întări israiltea-
nii în credința lui Hristos, carii era atunci răşchirat
în Pont, în Galația, în Cappadochia, în Asia
și în Vithania, într-alte prorocii carele aduce despre
Hristos, aduce cuvinte den psalom 117, stih 22, unde zice:
„Piatra carea nu o socotiră ziditorii, aceasta
fu capul unghiului". Care cuvinte Hristos, știind că-s
scrise despre El, le aduse înaintea popilor și bă-

(margin: Luca 24:46 și 44 — beside "numele Lui pocăința..."; 1 Petru, 2:7 — beside "Deanie 2, stih 29...")

PREDOSLOVIE

trânilor, Mathei, 21, 42. Pavel apostol, așijderea în An-
tiohia povestind în sinagoga jidovilor, vru
să arate că Isus, Carele au fost răstignit în Ierusalim,
easte Hristos au Mesia, aduce mărturie den 2 psalom, stih 7,
zicând: „Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi Te năs-
cuiu". Și den 15 psalom, stih 10, zice: „Nu veri da
Sfântul Tău* să vază putregiune". Iarăș Pavel,
vrând să arate că omul să îndereaptă înaintea
lui Dumnezău den credință, aduce înainte
cuvintele lui David, den psalom 31, stih 2.
Dintr-aceastea den toate, poate vedea săvai cine că Hristos
și apostolii Lui au ținut psaltirea – Scriptură Sfântă.
Iară acmu-i vreame să grăim și de folosul psal-
tirii, carea ni-i de învățătură și de dojană, cum
zice și apostolul. Întâiu în psalomi easte ști-
ință și învățătură despre toate lucrurile cre-
dinției creștinești, carele ni-e a le creade și a le
face. Carele ni-e a creade sânt cuprinse în credin-
ța apostolească, carele-s despre Dumnezău au des-
pre faptele lui Dumnezău. Despre Dumnezău ni-e a crea-
de că Dumnezău-i unul într-o fire, iară în față-i 3.

(margin: Fapt. 2:31,35 — beside "trânilor, Mathei..."; *Jidoveaște: Milostivul Tău să vază groapă — beside "Sfântul Tău*..."; Rom. 4:6,7,8 — beside "Iară acmu-i vreame..."; 1 Tim. 3:6 — beside "zice și apostolul...")

Ачастѧ тайнѫ не арѫтѫ нолѡ а авѣ, Прѣкꙋль
ꙟ ѱалоами: кѫ де Татѫль, шй де фіюль лꙋй оуниꙋ
нѫскꙋть грѫѧще ꙟна, б, ѱа: с, з. Фіюл миеꙋ
ешй тꙋ еꙋ астѫзи те нѫскꙋю, шй ѱа: рд, с, а.
Зисе дмнꙋль Дмнꙋлꙋй миеꙋ, ѩрѫ де спре Дхꙋль
Сфнть мѫртꙋрисѣще дѣде, ꙟ ѱа: и, с, гі. шй
Дхꙋль тѫꙋ чель сфнть нꙋль лꙋа дела мине, ꙟ ѱ:
ран, с, з. оудевою мѣрџе де дхꙋл тѫ, шй де фаца
та ꙋде вою фꙋџи, ѱа: рмг, с, ві. Дхꙋл тѫꙋ че
бꙋн сѫмѫ дꙋкѫ пре пѫмѫнт дерепт, дꙋпѫ ачѣа крѣде
ꙟкредница Апатескѫ кѫ Дмнзѫꙋй атот пꙋтерник,
де спре ачаста ꙟсѫ мѫртꙋрисѣще Дѣд, ꙟ ѱа: чі, е, а.
Чела че пꙋтрѣче ꙟтрацюторюл чилꙋл де сꙋсь, и про:
ѱа: ча, с, з, и. Чель че гѫти мѫгꙋрнале кꙋтѫ
рѣѧ еа, и про: ѩрѫ ѱаломь, рді, с, е, ѕ. шй
Дмнꙋль ностру спре тоци думнезѫин, и прочѧ:
дꙋпѫ ачѣстѧ афлѫмь, ꙟ ѱатире тоате ачѣстѧ
де спре дмнзѫꙋ. ꙟтѫю кѫ девечіе, ѱа: ра, с, ке.
А, б, кѫй фѫрѫ сѫвершеніе, ѱало, рли, с, и.
А, г, кѫ щинꙋторюль атоате, ѱалом, рли, е, а.
ѕ, аі, еі. А, д, кѫй ꙟцелепта, ѱа: рг, е, кд.

ѱало, рмѕ, с, е. шй ꙟцелечюна лꙋй маре нꙋ
мѫрь. А, е, кѫ бꙋнь, ѱа, лг, е, и, ѱа: ле, е, е.
А, ѕ, кѫй дирепт, ѱало, і, с, и. ѱало, ле, с, ѕ.
А, з, кѫй грѫиторю дирепт, ѱало, кі, с, ѕ. ѱало,
рмі, с, ѕ. А, и, кѫй сфнт, ѱало, чи, с, г. ѱало,
рі, с, и. А, д, кѫй воиник афаче че ва врѣ, ѱало,
рлд, с, ѕ. А, і, кѫй матив, ѱало, рв, с, и. А, аі,
кѫй маре дмнꙋл, рлд, с, е. Пѫнѫ акмꙋ а арѫтат
ꙟтрачѣщи ѱаломи кареле сѫгрѫеск де спре фира лꙋй
дмнзѫꙋ. ѩрѫ дꙋпѫ ачѣстѧ во грѫи де спре фаптеа
лꙋй дмнзѫ. Фаптеле лꙋй дмнзѫꙋ сѫнт ачаста.

ꙟтѫю, фаптеле лꙋмїей. А, в, Бирꙋинца шй цина
ра лꙋмїей. А, г, рѫскꙋмпѫрара лꙋмїей. А, д, сфинци
ра лꙋмїей. Асфінцꙋл лꙋмїей мѫртꙋрисѣще Дѣдь,
ѱало, рг, н н, с, д, и про: ѩрѫ дебирꙋинца шй де
цинѣра лꙋмїей мѫртꙋрисѣще, ѱало, рке, с, а, б.
и про: ѱало, ле, е, з. ѱало, рле, е, ке. ѱало, рмі,
е, з, и, и про. ѩрѫ де спре рѫскꙋмпѫрара, кѫ дмнзѫꙋ
аꙋ рѫскꙋмпѫрат пре ѡамении сѫй де моартѧ де вечіе.
каре рѫскꙋмпѫраре асте кꙋпринсѫ ꙟкредница апостолскѧ
оуде зиче кѫ крѣде ꙟ дмнꙋл ностру Іс Хс, фіюл

Această taină ne arată noao aiave prorocul în psalomi, că de Tatăl și de Fiiul Lui unul născut grăiaște în al 2 psalom, stih 7: „Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi Te născuiu". Și psalom 109, stih 1: „Zise Domnul Domnului Mieu". Iară despre Duhul Sfânt mărturisească David în psalom 8, stih 13: „Și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la Mine"; în psalom 138, stih 7: „Unde voiu mearge de Duhul Tău și de fața Ta unde voiu fugi?"; psalom 143, stih 12: „Duhul Tău cel bun să mă ducă pre pământ derept". După aceaea, creadem în credința apostolească, că Dumnezău-i Atotputearnic; despre aceasta încă mărturisească David în psalom 90, stih 1: „Cela ce petreace într-agiutoriul Celuia de sus" *i pro(č)*; psalom 64, stih 7, 8: „Cel ce găti măgurile cu tăria Sa"*i pro(č)*; iară psalom 114, stih 5, 6: „Și Domnul nostru – spre toți dumnezăii" *i proča.*

După aceastea aflăm în psaltire toate aceastea despre Dumnezău: Întâiu, că-i de vecie, psalom 101, stih 25.

A 2, că-i fără săverșenie, psalom 138, stih 8.

A 3, că-i știutoriul a toate, psalom 138, stih 1, 6, 11, 15. A 4, că-i înțelept, psalom 103, stih 24;

psalom 146, stih 5: „Și înțelepciunea Lui n-are număr". A 5, că-i bun, psalom 33, stih 8, psalom 35, stih 5.

A 6, că-i dirept, psalom 10, stih 8, psalom 35, stih 6.

A 7, că-i grăitoriu dirept, psalom 35, stih 6, psalom 145, stih 6. A 8, ca-i Sfânt, psalom 98, stih 3, psalom 110, stih 8. A 9, că-i volnic a face ce va vrea, psalom 134, stih 6. A 10, că-i milostiv, psalom 102, stih 8. A 11, că-i mare Domnul, 134, stih 5. Până acmu am arătat într-acești psalomi carele să grăiesc despre firea lui Dumnezău; iară după aceastea vom grăi despre faptele lui Dumnezău. Faptele lui Dumnezău sânt aceastea:

Întâiu, faptele lumiei. A 2, biruința și ținearea lumiei. A 3, răscu<m>părarea lumiei. A 4, sfințirea lumiei. De faptul lumiei mărturisească David, psalom 103 *i* 8, stih 4 *i pro(č)*; iară de biruința și de ținearea lumiei mărturisească psalom 123, stih 1, 2 *i pro(č)*, psalom 35, stih 7, psalom 135, stih 25, psalom 145, stih 7, 8 *i pro(č)*. Iară despre răscumpărarea: că Dumnezău au răscumpărat pre aleșii Săi de moartea de vecie, care răscumpărare easte cuprinsă în credința apostolească, unde zicem că creadem în Domnul nostru Isus Hristos, Fiiul

лѹй дмнезъ ѹнѹль нъскѹть де дхѹль Сфнт, ши
де Марїа фечоаръ. ѫкаре кѹвинте съ арата късъ
кѹмпърътóрю нострѹ есте Іс, Хс, дмнѹ нострѹ ка
релей дмнезъ адевъра ши ѡ адевъра ѱа, в, є, ѕ.
з, ѱало, ра, с, а. Де спре сфницире мъртѹри
сима ѫкредница апостолѣскъ, къ кредемь обесѣ
рекъ сфнтъ съборникъ, ѫпреѹнаръ сфнцилор ши
ертъчюна пъкателорь, ши скѹлъра моцилорь,
ши вїаца дeвечїе. Де спре бесѣрика сфнтъ мът
рисѣще ѱало, в, стн, н. Оунде зиче Татъ
къ ва да аибиле мошїа лѹй, ѱа: ка, стн, кн.
ѱа: рѕі, стн, а, ипрочаа. Де ѫпреѹнаръ сфн
цилорь мъртѹрисѣще, ѫ ѱало, ка, стн, кг.
Де ертъчюна пъкателорь, ѱало, ло, є, а. Де ѫ
вїаръ морцилѡ мъртѹрисѣще, ѱало, ѕі, є, еі.
Де спре вїаца девѣчї мъртѹрисѣще, ѱало, еі, є, аі.
Пѫнъ аиче а арътат фолосѹл ѱаломилѡ, де спре
ѫвъцътѹръ. Де ичи ѫнаинте во арътà късъ де
фолось ши ши де чертаре, къ ѱаломїи чартъ тоа
те еритичїиле, къ съва че еритичїе сѫпротивѣще
кѹ кредница крещинѣскъ, мъторїиле ѱаломилорь

ѫвій

ѡпате
а бесѣрїи сфе
теате
пре път
мъта
тъ ѫче
ш съвѡ
ѫпреѹн
дѹпъ
цюдек
тъ

ѫвинцеш кѹ съ аратъ ѫмѹлте лоκѹри. Дѹпъ аче
ста ѱаломїи де фолось, ши де ѫвъцътѹра кареа е
ѫдерептате, ши де спре вїаца ноастръ ча сфнтъ
ши дирѣптъ. ши ачѣстъ ніе ноаш афачи, кареле
недъ ноаш дмнезъ ѫнаинте, ачѣле, і, порѫнчи, ши
де спре ачѣста пре рѫнд мъртѹрисѣще ѱалтира,
къ ѫпорѫнка де ачѣю порѫнчѣще дмнезъѹ ачаесте
лѹкрѹри, (кареле съ афлъ пре рѫнд ѫ ѱалтире,)
Ачѣю фрика лѹй дмнезъѹ, ѱало, в, с, аі. Слѹжи
лѹй дмнезъ кѹ фрикъ, ѱало, е, є, н. ипро:
Аглъдѹинца порѫнчилѡ лѹй дмнезъ, ѱало, рні, є, а, в.
Кредница кѹ кареа креде фъгъдѹинцей лѹй дмнезъ,
ши нъдѣжда кареа изворѫще дин бѹнътъцие фъгъ
дѹинцелорь лѹй дмнезъ, ѱало, на, є, н. Мѡа ме
деаница нъдѣжда ма, ипроа. Нъдѣжда фїеска,
Ачѣю ѫ дмнѹл мъ нъдъдѹеск, ѱало, кв, є, а.
Ѫфрънџеръ инимїей пентрѹ пъкателе фапте, ѱало,
н, є, а. инима ѫфрѫнтъ ши смерита дмнезъѹ нѹ
оурѫще. Де смерита инимїей, ѱало, ѕа, є, а. дмне
нѹеж ѫнцъ инима ма, ипро. Ръбдаръ ѫтрѹ скъ
бе, ѱало, ли, є, в. Пѹш ротѹлѹй мїеѹ пазъ, ипро:

ѫна, в

NA PSA(L)TI(R)		<X>
lui Dumnezău Unul născut den Duhul Sfânt și den Maria Fecioară; în care cuvinte să arată că ră<s>-cumpărătoriul nostru easte Isus Hristos, Domnul nostru, Carele-i Dumnezău adevărat și om adevărat, psalom 2, stih 6, 7, psalom 109, stih 1. Despre sfințire mărturisim în credința apostolească, că creadem o beseareĉă sfântă*, săbornică, împreunarea sfinților, și iertăciunea păcatelor, și scularea morților, și viața de vecie. Despre beseareca sfântă mărturisească psalom 2, stih 8, unde zice Tatăl că-i va da limbile moșia Lui, psalom 21, stih 28, psalom 116, stih 1 *i pročaę*. De împreunarea sfinților mărturisească în psalom 21, stih 23. De iertăciunea păcatelor, psalom 31, stih 1. De învierea morților mărturisească, psalom 16, stih 15. Despre viața de veaci mărturisească, psalom 15, stih 11. Până acmu am arătat folosul psalomilor despre învățătură. De ici înainte vom arăta că-s de folos și și de certare, că psalomii ceartă toate ereticiile: că săva ce eriticie să protiveaște cu credința creștinească, mărturiile psalomilor		*o parte a besearicii sfente easte pre pământ, alta în ceriu și să vor împreuna după giudecată

		PREDOSLOVIE
		învinge-o, cum să arată în multe locuri. După aceastea-s psalomii de folos și de învățătura carea e în dereptate și despre viața noastră cea sfântă și direaptă; și aceastea ni-e noao a face, carele ne dă noao Dumnezău înainte, în ceale 10 porânci. Și despre acestea pre rând mărturisească psaltirea; că în porânca dentâiu porânceaște Dumnezău aceaste lucruri (carele să află pre rând în psaltire): Întâiu, frica lui Dumnezău, psalom 2, stih 11: „Slujiț lui Dumnezău cu frică", psalom 5, stih 8 *i pro(č)*; îngăduința porâncilor lui Dumnezău, psalom 118, stih 1, 2; credința cu carea creadem făgăduinței lui Dumnezău și nădeajdea carea izvorăște den bunătățile făgăduințelor lui Dumnezău, psalom 59, stih 8: „Moav, medelnița, nădeajdea mea" *i pro(č)ę*; nădeajdea fiiască: „Întâiu în Domnul mă nădăjduiesc", psalom 22, stih 1; înfrângerea inimiei pentru păcatele fapte, psalom 50, stih 9: „Inima înfrâmtă și smerită Dumnezău nu urăște"; de smerenia inimiei, psalom 130, stih 1: „Doamne, să nu să înălță inima mea" *i pro(č)* ; răbdarea întru scârbe, psalom 38, stih 2: „Puș rostului mieu pază" *i pro(č)*.

ꙟна, в, порѫнкѫ кон тинеще дмнзеꙋ слꙋба Їдсо адекѫ, шѝ ꙟпреꙋнѫ порѫнчеще єпрѫчюнѫ Їдоан ло, ѱало, рлд, є, ѕі, ві, зі, ні. Їдоаїн анбилорь йпро: ꙟна, г, порѫнкѫ порѫнчеще йсповеданїѫ пѫкателорь кѫтрѫ Дмнзеꙋ, акемѫ прѐ Дмнзеꙋ ꙟвремѣ детребѫ, даре декарь пентрꙋ єнимеле че амь аꙋзать делѫ Дмнзеꙋ, шѝ лаꙋда лꙋй дмнзеꙋ де спре ачеста де спре тоате мѫрꙋриеще ѱалтирѫ пегрѫдѫ, де йсповеданїе мѫртꙋрисеще, ꙟѱало, п, с, е. Цїе єꙋнꙋ амь грешить, ѱало, ла, є, е, шѝ пѫкатꙋль мїеꙋ нꙋль акоперйю, ѱало, д, є, а. йпрочаѧ: Декемарѫ лꙋй Дмнзеꙋ ꙟтрарютореи: ниче штерере нꙋ лесте ꙟ Тателъ ностру, каре сѫнꙋ се афлѫ ꙟѱатире: кѫ ꙟчерерѫ дитѫю, ꙟкаре потѣ сѫ сфинцаскѫ нꙋмеле лꙋй Дмнзеꙋ сѫть тоци ѱаломїи делаꙋдѫ лꙋй Дмнзеꙋ, шѝ ꙟкарей сѫдѫ хар лꙋй Дмнзеꙋ. ꙟна, в, черере, ꙟкаре черем сѫвїе ꙟпѫрѫцїѧ лꙋй дмнзеꙋ, сѫкꙋпринде рꙋгѫчюнѫ востре чїк ѱало, кѕ, с, в, Сѫкꙋнощемь прѐ пѫмѫнть кїлата. ꙟна, г, черере ꙟкарѫ зичем сѫфїе вомѫ лꙋй дмнзеꙋ, кꙋмꙋ ꙟчеаша шѝ прѐ пѫмѫнть, де ача

ꙟ ста

ста аша сѫроагѫ шѝ двдь, ѱало, кд, с, д, е. кѫлиле тале Дмне арятѫмн, ѱало, кѕ, є, аі. ꙟна, д, черере, ꙟтрꙋ карѫ черем пѫнѫ ностра де тоате зилеле, сѫкꙋпринде тоци ѱаломїи, ꙟкарїи сѫроагѫ двдь сѫлпѫзѣскѫ Дмнзеꙋ ꙟвремѣ де рѫзмирицѫ, шѝ роагѫ прѐ дмнзеꙋ сѫ йзбѫвѫскѫ дерѫꙋтѫци, ѱало, лз, є, ка, кв. Ѧ, е, Черере, ꙟкарѫ чере ертѫчюнѫ пѫкателорь, грѫеще двдь, ѱло, ні, с, гі. Грешалеле чине лева ꙟцелеце? шѝ тарѫ ѱало, кд, є, з, аі. Пѫкателе тинерецелор мѣле, йпрочаѧ. Ѧ, ѕ, черере ꙟкарѫ рꙋгамь прѐ Дмнзеꙋ сѫнꙋне дꙋкѫ ꙟнспите че сѫ не йзбѫвѫскѫ девиклѣнꙋль, грѫеще Двдь, ѱало, ні, є, гі. Ачеаста фїе деєтꙋле, де спре кемарѫ лꙋй Дмнзеꙋ ꙟтрарюторю ꙟвремѣ детребѫ, шѝ делаꙋда шѝ дедарѫ де харь лꙋй Дꙋмнезеꙋ, йпрочаѧ. Акмꙋ вени ла апатра, порꙋкѫ, ꙟкарѫ порꙋнчеще Дмнзеꙋ сѫ сфинцимь Сѫбѫта, адꙋнѣ ꙟначѣлѫ времии слꙋба лꙋй Дмнзеꙋ ста ꙟ сѫрбѫторе де спре карѫ грѫеще двдь, ѱало, кє, є, з, з, н. ꙟкꙋрорь шагарюль тѫꙋ Дмне,

шѝ

În a 2 porâncă conteneaște Dumnezău slujba idolească și împreună porânceaște urâciunea idolilor, psalom 134, stih 15, 16, 17, 18: „Idolii limbilor" *i pro(č)*. În a 3 porâncă porânceaște ispovedania păcatelor cătră Dumnezău, a chema pre Dumnezău în vreame de treabă, dare de har pentru binele ce am luat de la Dumnezău și lauda lui Dumnezău. Despre aceastea, despre toate mărturisească psaltirea pre rând: De ispovedanie mărturiseaște în psalom 50, stih 5: „Ție Unuia am greșit", psalom 31, stih 5: „Și păcatul mieu nu-l acoperiiu", psalom 9, stih 1 *i pročaę*. De chemarea lui Dumnezău într-agiutoriu, nece o cearere nu easte în „Tatăl nostru" care să nu se afle în psaltire: Că în cearerea dintâiu în care pohtim să se sfințească numele lui Dumnezău sânt toți psalomii de laudă lui Dumnezău și în carei să dea har lui Dumnezău. În a 2 cearere, în care cearem să vie împărăția lui Dumnezău, să cuprinde rugăciunea besearecii, psalom 66, stih 2: „Să cunoaștem pre pământ calea Ta". În a 3 cearere, în carea zicem „Să fie voia lui Dumnezău, cumu-i în ceriu, așea și pre pământ", de aceas-

tea așea să roagă și David, psalom 24, stih 4, 5: „Călile Tale, Doamne, arătă-mi", psalom 26, stih 11.

În a 4 cearere, întru carea cearem pâinea noastră de toate zilele, să cuprind toți psalomii, în carii să roagă David să-l păzească Dumnezău în vreame de răzmiriță; și roagă pre Dumnezău să-l izbăvască de răutăți, psalom 37, stih 21, 22. A 5 cearere, în carea cearem iertăciunea păcatelor, grăiaște David, psalom 18, stih 13: „Greșalele cine le va înțeleage?" și iară, psalom 24, stih 7, 11: „Păcatele tinereațelor meale" *i pročaę*. A 6 cearere, în carea rugăm pre Dumnezău să nu ne ducă în ispită, ce să ne izbăvască de vicleanul, grăiaște David, psalom 18, stih 13. Aceastea fie destule despre chemarea lui Dumnezău într-agiutoriu în vreame de treabă și de lauda și de darea de har lui Dumnezău *i pročaę*. Acmu venim la a patra poruncă, în carea porunceaște Dumnezău să sfințim sâmbăta; atunce, în acealea vremi, slujba lui Dumnezău sta întru jirtvire, despre carea grăiaște David, psalom 25, stih 6, 7, 8: „Încungiur oltariul Tău, Doamne"

на ѱатиръ,

ши ѱалом, кѕ, і, ѳ, ѱалом, ма, і, а в. ꙟчепи
жилеще черкьль ла извоарьле апелоръ, ѝпрочаѧ.
Пънѫ акъм а аръта де порѹнчиле табле́й дитъю,
кареле съ афлѫ ꙟ ѱалоами. Ѩрѫ де ичѧ ꙟнаинте
во гръй де порѹнчиле а адоаша таблѫ. ꙟна чии чѧ
порѹнкѫ порѹнчѣще Дмнѕѣѹ съ ши чинстѣскѫ фе
чорїи пре пъринцїи сън, ꙟпреѹнѫ ши тоци чей май
мари, пре чий маймари, карй ꙟлокѹль пъринцило
спре ачаста не ꙟдемнѫ двдь ѱалом, лг, і, аі.
Ве́ницй фїй, ши аскѹлтаци пре мине, ѝпрочаѧ. ши
ѩръш, ѱалом, ла, і, и, д. ꙟна ѳ, порѹнкѫ кѹн
тенѣще Дмнѕѣ връмъшїѧ, ши бѹкѹрїѧ де скърба
алтѹѧ: ши ꙟпротивѫ порѹнчѣще драгосте, ши
пърѣре рьѹ де некаоѧ пріѩтинѹлѹй, де ачѣста съ
плъние двдь, ѱ, м, і, е. ни маши ѿ мїей гръирѫ
рѣѹ мїе, ѝпрочаѧ. ши ѩрѫ ѱаломъ, иа, і, а. ш
ѩрѫ ѱалом, рн, і, г. ѩрѫ де фечорѹл лѹй де Аве
саломъ, ѱалом, г, і, а. драгостѣ ши пачѧ прїѧ
тенилор, неѿ лаѹдѫ ноаѡ: ѱалом, рлв, і, а, в, г.
ꙟна, ꙁ, Порѹнкѫ контенѣще Дмнѕѣѹ кѹрвїѧ;
де спре ачаста гръѧще двдь, ѱалом, ма, с, ꙁі, иі.

аі ѩрѫ

Предословїе,

ѩрѫ пъкътоасѹлѹй зиче Дмнѕѣѹ, ѝпрочаѧ. ши
ѩрѫ ѱаломъ, н, і, г, д, е. съ не поведѣще де
кѹрвїѧ лѹй. ꙟна, и, порѹнкѫ контенѣще фѹрти ша
голь, ши ꙟпротивѫ порѹнчѣще, дерепта те кътрѫ
прїѧтини. де спре ачѣста гръѧще, ѱалом, мд, с, и
съведѣй фѹрѹл алергай кѹ ѩрѫ, ѱалом, ді, і, а.
сѹвлътореи фърѫ де винѫ, ꙟтрачест, ѱалом, тоата:
ѝпро: ꙟна, і, порѹнкѫ непорѹнчѣще Дѹмнезеѹ
сънѹ грьи мартѹрїе стрѫмбѫ, спре прїѧтенѹл ноестрѹ,
де спре ачаста гръѧще двдь, ѱалом, ді, спре топь.
и ѱалом, ѕ, с, и. и ѱалом, па, с, а, г, д. ꙟна, і,
порѹнкѫ контенѣще Дѹмнезеѹ пофта чѧ рѣѫ, ши
ꙟпротивѫ порѹнчѣще, кареле кѹратѫ ши сфинтѫ.
де спре ачаста гръѧще двдь, ѱалом, и, с, н, ві. ши
съ дерепт ꙟноѧще: Аша кѹ щирѫ лѹй Дмнезеѹ
аръътъм, кѹмѹ съ ѹнцїе ѱаломии, де фолось, де
ꙟвъцътѹрѫ кареле ꙟдерепта те, де трачѣстѧ по
те фи зинеконтени віаца чѧ рѣѧ, ши съ ꙟдемне
спре віаца чѧ бѹнѫ. Аѹзїц рєгѹлѫ лаѹда ѱал
тирїи, дин гѹра лѹй Васїлїе, ши алѹи Златоѹстїи,
карїи тълкѹиндѫ кѹвинтеле лѹй Павел апл, ѹнде

зиче

NA PSA(Ľ)TIRĬ		<XII>
și psalom 26, stih 6, psalom 41, stih 1, 2: „În cę chip jeluiaște cerbul la izvoarăle apelor" *i pročaę*. Până acmu am arătat de poruncile tablei dentâiu carele să află în psalomi. Iară de icea înainte vom grăi de poruncile a a doaoa tablă. În a cincea poruncą poruncește Dumnezău să-ș cinstească fe- ciorii pre părinții săi împreună și toți cei mai mici, pre cei mai mari, cari-s în locul părinților. Spre aceasta ne îndeamnă David, psalom 33, stih 11: „Veniți, fii, și ascultați pre mine" *i pročaę* și iarăș, psalom 31, stih 8, 9. În a 6 poruncă cun- tenează Dumnezău vrăjmășia și bucuria de scârba altuia și, împrotivă, poruncește dragoste și păreare-rău de nevoia priatinului; de aceastea să plânge David, psalom 40, stih 5: „Pizmașii miei grăiră rău mie" *i pročaę*, și iară, psalom 51, stih 1 și iară, psalom 108, stih 3; iară de feciorul lui, de Ave- salom , psalom 3, stih 1: „Dragostea și pacea pria- tenilor ne-o laudă noao, psalom 132, stih 1, 2, 3. În a 7 poruncă contenește Dumnezău curvia: despre aceasta grăiaște David, psalom 49, stih 17, 18:		

		PREDOSLOVIE
		„Iară păcătosului zice-i Dumnezău" *i pročaę* și iară, psalom 50, stih 3, 4, 5, să ispovedeaște de curvia lui. În a 8 porâncă contenește furtișa- gul și, împrotivă, poruncește dereptate cătră priatini. Despre aceastea grăiaște psalom 49, stih 18: „Să vedeai furul, alergai cu el"; iarăș, psalom 14, stih 2: „Umblătoriul fără de vină", într-acest psalom tot *i pro(č)*. În a 9 porâncă ne porâncește Dumnezău să nu grăim mărturie strâmbă spre priatenul nostru. Despre aceasta grăiaște David, psalom 14 prespe tot *i* psalom 6, stih 8 *i* psalom 51, stih 1, 3, 4. În a 10 porâncă contenește Dumnezău pohta cea rrea și, împrotivă, porâncește carea e curată și sfântă. Despre aceasta grăiaște David, psalom 50, stih 8, 12: „Și Duh direpț înnoiaște". Așea, cu știrea lui Dumnezău arătăm cumu-s sfinții psalomi de folos, de învățătură carea e în direptate. Dintr-aceastea poa- te fiecine conteni viața cea rrea și să îndeamne spre viața cea bună. Auziț, rogu-vă, lauda psal- tirii din gura lui Vasilie și a lui Avgustin, carii, – tâlcuind cuvintele lui Pavel apostol, unde

зиче, тоатъ Скриптꙋра Сфѫнтъ, де Дѫмнезѣꙋ ѥсте
ѹсфлатъ: ш.пр. Аша грѣеск де Ѱалтире, ката
Ѱалтиреа кꙋпринде тоате лꙋкрꙋриле кареле сѫ де
фолос, лꙋкрꙋриле виитоаре ле пророчеще, чеꙗ вїе-
циле ѥфициꙋлꙋ челе трекꙋте ле поменеще: вїклѡ-
ле рѫндꙋїаще лѣцие, ле токмеще ѡвичаю: ѡ (пре-
скꙋрть сѫ зикъ кꙋ ѹн кꙋвѫнт) ѥсте вистїарю
а тоате ѫнвъцътꙋрило бꙋнь, вѣре кареле де аиреа
Спѫсенїей ѡмꙋлꙋй. кърѫнле челе де декꙋат але
инимилоръ ле виндекѫ. шѝ челоръ ноаѡ ѫкѫ ле
дѫ лѣк: битѣцїи врѫчкащїи, пречїн сѫнътоши
чїинїи шиѝ пъзѣще, шѝ скѣрба ѡ доꙗлеще,
Слъбичюна инимилоръ ноастре ѡ ѫтъреще: шѝ
рѫнзѣрнае ноастре ле ѫндерептѣзѫ, кѫ ѥзфїе пре
зоа лꙋй Дꙋмнезѣꙋ: кѫ връзꙋ Дꙋхꙋл Сфѫнтъ нѣмꙋ
ѡменеск, кѫй кꙋнiвоѥ але ѫдꙁїе спре фапте бꙋне
пѫнтрꙋ слъбичюна фирїй ѡменещи, чимай вѫрто
сѫ плѣкѫ спре фаптеле рѣле, аꙋзѫндꙋ ѫнапои
нъравꙋл вѣцїей креащинещи, аре тапт а се фѫкѫ:
ѫпреꙋнѫ кꙋ ѫвѫцътꙋриле Сфинте кѫнтече ꙋсфле-
тещи шѝ фрꙋмоасе шѝ деꙁмѣрдате шѝ кꙋ гласꙋри

 кꙋвїю

кꙋвїюшасе: сѫ прїимимъ кꙋ май маре дꙋлчацѫ
ѫвъцътꙋриле ѹсфлетещи шѝ кѫнтѣриле Ѱалмилоу
кꙋмъ фак шѝ врачїй чей щиꙋто кѫндъ даꙋ бѫꙋ-
тꙋрѫ амарѫ болнавꙋлꙋй, ѥй ѹнгꙋ ѹшеле пъха-
рꙋлꙋй динафарѫ кꙋ дꙋлчацѫ, кѫ сѫ ѹрѫскѫ фо-
лосꙋл лѣкꙋлꙋй, пентрꙋ амъръчюна бъꙋтꙋрїи. пре
трачѣ а ѹ афлат ноаѡ кѫнтѣриле Ѱалмилоръ,
кꙋ гласꙋри кꙋвїюшаѥ: Кѫ дѣрѫ фи ѡаре кꙋрїн по-
робочи, аꙋ тинери кꙋ фира, кѫтѫнд кꙋ гласꙋ кꙋ дꙋл-
ченїе ѫвъцѫтꙋ инимиле сале, кѫ нꙋ порꙋнка апанло,
нꙋ прерїм пертило, нꙋ ѡпоте прїн мꙋ тинева лесне,
де тре ѡменїи чей прощи шѝ лѣнеш, нꙋ ѡпот цина
минте дѣка ѥсь ди бесѣрикѫ, дарѫ кꙋвинтеле Ѱа-
лмилоръ, ле кѫтѫ шѝ акасѫ, шѝ ле поартѫ кꙋ
сине шѝ афарѫ: шѝ кѫнд ва фи чинева кꙋ инимѫ
амърѫтѫ шѝ мънїоасѫ саꙋ тристѫ, шѝ ва аꙋзи
гласꙋл кѫнтѣрилоръ Ѱалмилор нꙋмай дѣкѫт сѫ мѫ-
гѣ шѝ сѫ ѫнблѫзѣще. Ѱалмꙋл ѫте линище ини-
милоръ, шѝ пачѫ сѫꙋ дꙋлчелоръ, тꙋлбꙋрѫриле шѝ ѹ-
дѣле инимилоръ ле контенеще: кѫ пре мѫнїа мѫ-
ни, шѝ калпѫ ѡ ѫгоарѣ спре трезвїе. Ѱалмꙋл

[illegible]

NA PSA(L)TIRĬ <XIII>

zice: „Toată Scriptura Sfântă de Dumnezău-i ră-
suflată” *i pro(c̃),* – așea grăiesc de psaltire: „Cartea
Psaltirii cuprinde toate lucrurile carele-s de
folos; lucrurile venitoare le proroceaște, iară vie-
țile sfinților ceale trecute le pomeneaște; viilor
le rânduiaște leage și le tocmeaște obiceaiu și (pre
scurt să zic, cu un cuvânt), easte vistiariul
a toate învățăturilor bun, varecarele-s de lipsa
spăseniei omului. Că ranele ceale de demult ale
inimilor le vindecă, și celor noao încă le
dă leac; beteagii vrăciuiaște-i, pre cei sănătoș
ține-i și-i păzeaște; și scârba o domoleaște,
slăbiciunea inimilor noastre o întăreaște; și
gândurile noastre le îndereptează, ca să fie pre
voia lui Dumnezău. Că văzu Duhul Sfânt neamul
omenesc că-i cu nevoie a-l aduce spre fapte bune
păntru slăbiciunea firii omenești, ce mai vârtos
să pleacă spre faptele reale, lăsând înapoi
năravul vieției creștinești. Derept aceaea, ce făcu?
Împreună cu învățăturile sfinte cântece sufle-
tești și frumoase și dezmierdate și cu glasuri

PREDOSLOVIE

cuvioase, să priimim cu mai mare dulceață
învățăturile sufletești și cântările psalomilor,
cum fac și vracii cei știutori: când dau bău-
tură amară bolnavului, ei ungu usnele păha-
rului dinafară cu dulceață, ca să nu urască fo-
losul leacului pentru amărăciunea băuturii. Pen-
tr-aceaea au aflat noao cântările psalomilor
cu glasuri cuvioase. Ca, de-ară fi oarecarii po-
roboci au tineri cu firea, cântând cu glas, cu de-a-
dinsu învață-ș inimile sale; că neci porânca apostolilor,
neci prorocia prorocilor nu o poate priimi cineva lesne
dentre oamenii cei proști și leaneș, neci o pot ținea
minte deaca ies din besearică. Iară cuvintele psa-
lomilor le cântă și acasă și le poartă cu
sine și afară; și când va fi cineva cu inima
amărâtă și mânioasă sau tristă și va auzi
glasul cântărilor psalomilor, numaidecât să mân-
gâie și să îmblânzeaște. Psalomul easte liniștea ini-
milor și pacea sufletelor; turburările și un-
dele inimilor le conteneaște, că moaie mânia min-
tei și hlăpia o întoarce spre trezvie; psalomul

стрѣнџе прїетиніе, ꙟдзрѣтницїи авамѫнѫи, пиꙁма
шїи ꙟпакѫи. кѫ чине арѫ пута цина мѫнмуать
пимѫ прєꙍ, кѫнд слобоаде гласул ѱаломулуи кѫ
трѫ дмнѕѫ? пентрачѣа каре бине є мамаре ꙟтре
ꙍамени, ачѣа не адуче кѫнтарѫ ѱаломилорь.
драгостѧ ꙍ ꙟчинде, ши гласул лор ꙟпреунѫ иними
ле ꙍаменилорь. ѱаломул гонѣще пре драчїи ши ꙟ
дуче пре ꙟџерїи ꙟтрацюторюл ностру: ши ніє армѫ
ꙟфриканоцїеи: ꙟꙍстенѣлаа де ꙁи ніє ꙍдинѣлѫ:
ши поробочилорь пазѫ, тинерилорь фрѫмсецаре,
бѫтрѫнилорь мѫнгѫѧре, муерилорь луме бунѫ:
Пустіниле лѣ фаче лѫкуитоаре. Тѫргуриле лѣ фа
че трѣзве: прощилорь ꙟвѫцѫтурѫ, ꙟвѫцацилорь
темею, ꙟтрецилорь тѫріе, шїи гласуну ꙟтоате
ѕеѣрбчиле, ачаста сѫрбѫториле, ши адунѫриле лу
минѣѕѫ, ачаста кѫнцакарѣи дупѫ дмнѕѣу лу
рѣꙁѫ, ѱаломъ, дин инимѫ ꙟпїетритѫ иꙁвора
ѫ лакрѫм, ѱаломѫ є лукрул ꙟџереск, шїи слубѫ су
флетѣскѫ, ипротѧѫ. ѱаломѫ є вистїариюл ꙟтоа
те лукрурилорь буне, ши ꙍглинда фиреи ши минеи
ѫ инѕѫчїи, шїи грѫдина инимилорь крещинещи, лѣ

куль

куль зоалелорь суфлетещи. Сумма, ѱаломилор.
Ачаста карте а ѱаломилор купринде ꙟтру сине ꙟ
вѫцѫтури, лауде, ши рѫгѫчюни суфлетещи. ꙟвѫцѫ
турилє сѫнт де спре фирѣ, ши де спре фаптеле, ши де
пре мила луи Дмнеѕѫ, кѫтрѫ неамул луи Ісраиль? де
спре чинстѧ луи дмнѕѣу, де спре фѣрекѫчюнѧ дерп
чїѫ а омулуи, де спре фаџ ши де спре дерегѫторїа
луи Хс, кареи де спре Кинь, де спре Моарте, де
спре ꙟвїаръ, де спре Сѫнре ꙟ Іерь, де спре шедѣрѧ ди
дерѣпта луи дмнѕѫ, ши де спре кемарѣ лимбилоп пентру
проповѣданиѧ Еуаглїеи. Чѧрѫ маи пре скурть, сѫ
ма ѱаломилорь сѫ купринде ꙟтрѣите, г, лукрури.
а. Де ꙟнтѫю, сѫ плѫнџе де скѫрбеле ши де суспинѣ
б. леле ши де небоале луи. Недѫ ꙟчилните ꙍсента
юриле ши лукруриле Жидовилорь дедемуль.
г. Скріе, де спре Черю, де спре пѫмѫнть, де спре маре,
д. ши де спре тоть чеє ꙟтру ѫле. Пророчѣще де Хс,
ши де спре дерегѫтореа луи, каре є де ꙟспипиѧ ностру.
е. Пророчѣще де спре кемарѣ лимбилор ла жудекать,
ѕ ши де ꙟвїерѣ морцилорь. Грѫаще де Ста
Троицѧ, де Татъль, де Фіюль, ши де Дхуль Ст:

а, ѕ,

NA PSALTIRĬ <XIV>

strânge prietinie, îndărăptnicii asamănă-i, pizma-
șii împacă-i; că cine ară putea ținea mai mult
pizmă pre om, când sloboade glasul psalomului că-
tră Dumnezău? Pentr-aceaea, care bine e mai mare între
oameni, aceaea ne aduce cântarea psalomilor:
dragostea o încinde și glasul lor împreună inimi-
le oamenilor; psalomul goneaște pre dracii și a-
duce pre îngerii într-agiutoriul nostru; și ni-e armă
în frica nopției, în osteaneala de dzua ni-e odihneală;
și porobocilor – pază, tinerilor – frâmsețare,
bătrânilor – mângâiare, muierilor – lume bună;
pustiile le face lăcuitoare, târgurile le fa-
ce treazve; proștilor – învățătură, învățaților –
temeiu, întregilor – tărie; și-i glas unul a toate
besearecile: aceasta sărbătorile și adunările lu-
minează; aceasta – căința, carea-i după Dumnezău, lu-
crează; psalomul, din inimă împietrită izvoraș-
te lacrămi; psalomul e lucrul îngeresc și-i slujbă su-
fletească *i pročaę*. Psalomul e vistiariul a toa-
te lucrurilor bune și oglinda firei și milei
dumnezăiești și-i grădina inimilor creștinești, lea-

PREDOSLOVIE

cul boalelor sufletești. Summa psalomilor:
Ceastă Carte a psalomilor cuprinde întru sine în-
vățături, laude și rugăciuni sufletești; învăță-
turile sânt despre firea și despre faptele și des-
pre mila lui Dumnezău către neamul lui Israil; des-
pre cinstea lui Dumnezău, despre ferecăciunea dereap-
tă a omului, despre fața și despre deregătoria
lui Hristos, carea-i despre chin, despre moarte, des-
pre înviarea, despre suire în ceri, despre ședearea de-a
dereapta lui Dumnezău și despre chemarea limbilor pentru
propovedania Evangheliei. Iară mai pre scurt, sum-
ma psalomilor să cuprinde în ceaste 10 lucruri:
1 David proroc să plânge de scârbele și de ustenea-
2 lele și de nevoile lui. Ne dă înainte obicea-
iurile și lucrurile jidovilor de demult.
3 Scrie despre ceriu, despre pământ, despre mare
4 și despre tot ce e întru eale. Proroceaște de Hristos
și despre deregătoria Lui carea e de ispăsenia noastră.
5 Proroceaște despre chemarea limbilor la judecată
6 și de învierea morților. Grăiaște de *Sfaa*
Troiță, de Tatăl, de Fiiul și de Duhul Sfânt.

А,з, Спꙋне де ꙟцерн, де драчи, ши де сꙋфлетꙋль
ѡмꙋлꙋи. А,и, Дꙫ порꙋнчи деспре віаца крещи
нѣскꙫ. А,ѳ, Грꙋѧще де кꙋцетеле ши де нѣпите
ле дрꙋчещи. А,і, Спꙋне ши тълкꙋѧще порꙋнчеле
лꙋи дмнѕѫ: ши кꙋпринде лаꙋделе лꙋи дмнѕѫꙋ,
ши дꙋриле де харꙋ, рꙋгꙋчюнеле, мꙋнгꙋерилє, ши ꙟ
демꙋнтꙋрилє сꙋфлетещи. Дꙋпꙫ ачѣста
Ѱатира, кꙋпринде даре де харь пентрꙋ бꙋнефап
те алꙋи дмнезꙋ, плꙋнсꙋри ши рꙋгꙋчюни ꙟтот фе
люл де скꙋрбе, мꙋнгꙋери ши тꙋріе кредннціеи ши
лаꙋдꙫ ꙟтрꙋ кредннцꙫ, ши фꙋгꙋдꙋинцꙫ де даре
де харь кꙋтрꙫ дмнзꙋ: ипрочаѧ.

Маи вꙋртось кꙋпринд Ѱаломіи лаꙋделе лꙋи дꙋ
незꙋ, пентрачѣа жꙋдеѡвіи кіамꙋи, Техилим:
че сꙋзичи: карта лаꙋделорь. Ѥрꙫ нои зичем кꙋ
ꙟпатн, карта ѱаломилорь. дѣа: а,с,к. ши кꙋ
хс, ла лꙋка, кд, с, мд. Деспре пꙋрциле, ши де
спре рꙋндꙋл ѱалтиріи: Ѱалтира маи демꙋлт
оуніи ѡаꙋ ꙟпꙋрцит ꙟтрꙋи кип, алціи ꙟтралть
кип, кꙋрора кꙋ лиеаꙋ пꙋрꙋт: Жꙋдеѡвіи ѡаꙋ ꙟпꙋр
цит, е, пꙋрци. Ѥреѡним, аша мꙋртꙋрисѣще ꙟка

та

та лꙋи каре аꙋ скрис: ла Софроніе, аꙋ оуде ꙟсфꙋ
шитꙋ ѱаломꙋлꙋи скріе, * Амин, Амин. Ачіа гꙋн
дѣск кꙋ сꙋ сфꙋршаще, ѡкарте, ѥрꙫ ачѣле кꙋвинте
фіе, фіе. ле афлꙋ, скрисе, ла сфꙋршитꙋл ѱамꙋлꙋи,

фи фіе.

м, ѻа, пн, ре: ачесто, д, пꙋрци ле адаѹгь ен-
іа, е, ѱлѻ, делаѫ, рѕ, пꙋнꙫ ла, ри. Че ачаста ꙟпꙋр
цитꙋрꙫ а жꙋдовилорь, нꙋсꙫ токмѣще кꙋ скрип
тꙋра сфнтꙫ, пентрачѣа сфнтꙋл Е, оним, нꙋ ласꙫ
пре лок ꙟпꙋрцира лорь, чеи ꙟвенце пре еи ꙟкарта
че аꙋ скрн ла Софроніе, аша ши сфнтꙋл Хꙋларіе,
ꙟпредословіа ѱаломилѻ. Ѱалтира ши ꙟ Библіа
жидеѡвѣскꙫ, ши ꙟ изводира чилорь, ѻв, де кꙋтꙋ
лари, сꙋ кіамꙫ Карта лаꙋделорь, ши ла лоу, к,
с, нв. ꙟсꙋш дмнꙋл ІС грꙋѧще зикꙋнд, зисеꙋ
двдь ꙟкарта ѱаломилѻ, зисе дмнꙋл дмнеꙋлꙋи
мїеꙋ: ипрча. ши петрꙋ: дѣа, а, с, к. Рꙋндꙋ ѱало
милѻ, нꙋсꙫ токмѣще кꙋ врѣма ꙟчѣа че аꙋ фо
сть скриши, кꙋ сꙋ арꙫтꙫ а нꙋсе. кꙋ ѱаломꙋл а, г,
ла аꙋ скрн кꙋнд фꙋціа де наинта фѣціи фіюлꙋи
сꙋꙋ авесалѻ: ѥрꙫ ѱаломꙋ, ꙟ, н, кꙋ мꙋлт маинаи
те аꙋ фост скрн, кꙋндꙋл чертꙫ Надань прорꙋкь пре

кꙋр

NA PSA(L̃)TI(R̃)		<XV>
A 7, spune de îngeri, de draci și de sufletul omului. A 8, dă porânci despre viața crești-nească. A 9, grăiaște de cugetele și de ispite-le drăcești. A 10, spune și tâlcuiaște porâncele lui Dumnezău și cuprinde laudele lui Dumnezău și dările de har, rugăciunele, mângâirile și în-demnăturile sufletești. După aceastea, psaltirea cuprinde dare de har pentru bune fap-te a lui Dumnezău; plânsuri și rugăciuni în tot fe-liul de scârbe; mângâieri și tărie credinției; și laudă întru credință și făgăduință de dare de har către Dumnezău *i pročaę*. Mai vârtos cuprind psalomii laudele lui Dum-nezău: pentru aceaea jidovii cheamă-l Tehillim, ce să zice Cartea laudelor, iară noi zicem cu apostolii Cartea psalomilor, *Dĕa(n)* 1, stih 20, și cu Hristos, la Luca 24, stih 44. Despre părțile și des-pre rândul psaltirii: psaltirea mai de demult unii o au împărțit într-un chip; alții, într-alt chip, cărora cum li s-au părut. Jidovii o au împăr-țit <în> 5 părți. Ieronim așea mărturisească în car-		

		PREDOSLOVIE
*Fie, fie!		tea lui, care au scris la Sofronie au unde în sfâr-șitul psalomului scrie „Amin, amin"*, acia gân-desc că să sfârșaște o carte, iară aceale cuvinte „Fie, fie" le găsim scrise la sfârșitul psalomului 40, 71, 88, 105. Acestor 5 părți le adaogă ei al 5 psalom, de la 106, până la 108. Ce această împăr-țitură a jidovilor nu să tocmeaște cu Scrip-tura Sfântă; pentr-aceaea sfântul Ieronim nu lasă pre loc împărțirea lor, ce-i învenge pre ei în cartea ce au scris la Sofronie; așa și sfântul Hilarie, în predoslovia psalomilor. Psaltirea, și în Biblia jidovească și în izvodirea celor 72 de cărtu-lari, să cheamă Cartea Laudelor. Și la Luca 20, stih 42, Însuș Domnul Hristos grăiaște, zicând: Zis-au David în Cartea psalomilor: „Zise Domnul Domnului mieu" *i pro(č)ę*. Și *Petrŭ, Dĕa(n)* 1, stih 20, rândul psalo-milor nu să tomeaște cu vreamea în ceaea ce au fost scriși, cum să arată aiave: că psalomul a 3 l-au scris când fugiia denaintea feaței fiiului său, Avesalom; iară psalomul al 50 cu mult mai nain-te au fost scris, cându-l certă Nathan proroc prin<tru>

пъ́рвїѧ, ши пе́нтрꙋ врѣмъшїѧ. Ꙟръ ѱаломꙋ, рма. ши май деде мꙋ́лт а́cте скри, кънд съ ascꙋнсесе де Сꙋ́ꙋл ꙟпъратꙋ: Ꙟръ ѱало, рмг. кꙋ мꙋ́лт ши май де на́инте лаꙋ скрись, кънд саꙋ ловит кꙋ Голїа́д. Мꙋ́лци цинь аша къ ѱаломꙋл, ѳа, а́cте скри май апой де тоц, фїинд ь скри́сь кънд аꙋ ꙟчепꙋт Соломо́нь а ꙟпъръци, ши дꙋпъ ачел ѱало, аꙋ адаѡ ачесте кꙋвинте. Сꙟвърширъсе къ́нтъриле лꙋй Дѣд, фїюл лꙋй Їессей: Ѡ́ ръкъ веде къ ачест ѱало, нꙋй пꙋсь ꙟсфършитꙋл ѱалтирїи, чей май ꙟмилокь. Пе́нтрꙋ че сънт пꙋсѡ аша ѱаломїи пре рънд, кꙋм нꙋй циниємь акꙋм, ни мъръй нꙋй лесне аши?

Апатрашаръ, Де скрїиторїи ѱалтирїи:

Де скрїиторїи ѱаломилор, аша скрїе Хиларїе: мꙋлцинсь скрїитори ѱаломилор, къ оунїи саꙋ скри Дѣдь, алцїи Соломон, алцїи де Асафь, алцїи съ кїамъ алꙋй Їдїфꙋм, дар алцїи зик къ скриш де Фечорїи лꙋй Кореи, ши алцїи съ кїамъ къ алꙋ Мѡѷсеи. Ꙟръ де спре чеции ѱаломи, карїи наꙋ нꙋмеле скрїиторилорь сꙋ деасꙋпра ла ꙟчепенїе, че нꙋмай че аꙋ деасꙋпра ат* Титꙋлꙋш, де спре ачещѧ,

* скрисоринꙋмеле скрїиторилꙋ

ачестасе ѡбичаюл къртꙋларилорь челорь де де мꙋлт къ дей ѱаломꙋл, чее скри́сь нꙋмеле скрїиторюлꙋй деасꙋпра, де ачела съ цин ши чеѧ алалци, карїи наꙋ нꙋмеле скрїиторюлꙋй съ деасꙋпра, пънъ ꙟчела ѱало че аре алт нꙋме деасꙋпра, алꙋй съ скрїиторю.

Аша гръѧще ши Ероним ла Предословїѧ лꙋй Малахїѧ прркь: Карїи ѱаломи наꙋ нꙋмеле скрїиторюлꙋй деасꙋпра, цинъ кꙋсь ачелора, кърора лее скри нꙋмеле ла ѱало де май сꙋсь, де тракте́стъ де тоа те веде а сазѧ, кънд нꙋсъ поменꙋще нꙋмеле скрїиторюлꙋй ла врꙋн ѱало, атꙋнче ꙟцелꙋце късе ачелꙋѧ аскърꙋѧ ѱало а́cте, ши чел май де сꙋсь, аꙋ ва фи Дѣдь, аꙋ Кѡрїе, аꙋ Асафь, ипрочаѧ. Ꙟръ пънъ нꙋва веми алт ѱало, кꙋ нꙋме скри тот съ цин де чела че аре нꙋмеле скрїиторюлꙋй деасꙋпра.

Евидимїе зиче къ тоц ѱаломїи сънт скриш де Дѣдь. къ чеѧ че съ кїамъ алꙋй Мѡѷсеи, ши алꙋй Соломѡн, циче къ нꙋсь алорь, пе́нтрꙋ къ нꙋсъ а фла ла Второзако, нечи ꙟкърциле лꙋй Соломѡн, ши аꙋ врꙋт требꙋи съ пꙋе алꙋй Мѡѷсеи, май ꙟтъю, ши алꙋй Соломѡнь май апой. пе́нтрачеѧ

NA PSA(L)TI(R) <XVI>

curvia și pentru vrăjmășia. Iară psalomul 141 și mai de demult easte scris, când să ascunsease de Saul în peșteră; iară psalom 143 cu mult și mai denainte l-au scris, când s-au lovit cu Goliath. Mulți țin așa că psalomul 71 easte scris mai apoi de toț, fiind scris când au început Solomon a împărăți; și după acel psalom au adaos aceaste cuvente: „Obârșiră-se cântările lui David, fiiul lui Iessei". Și încă vedem că acest psalom nu-i pus în sfârșitul psaltirii, ce-i mai în mijloc. Pentru ce sânt puș așea psalomii pre rând, cumu-i ținem acum, nimărui nu-i lesne a ști!

A patra oară: de scriitorii Psaltirii.

De scriitorii psalomilor așea scrie Hilarie: „Mulți-s scriitori psalomilor: că unii i-au scris David, alții – Solomon; alții, de Asaf, alții să cheamă a lui Idithom; iară alții zic că-s scriș de feciorii lui Corei; și alții să cheamă că-s a lui Moissi. Iară despre cești psalomi, carii n-au numele scriitorilor săi desupra la începenie, – ce numai ce au desupra alt tituluș*,– despre aceștea

*scrisoare numele scriitoriului

PREDOSLOVIE

acesta e obiceaiul cărtularilor celor de demult: că den psalomul ce e scris numele scriitoriului desupra, de acela să țin și ceia alalți, carii n-au numele scriitoriului său desupra, până în cela psalom ce are alt nume desupra, a lui său scriitoriu.

Așea grăiaște și Ieronim la Predoslovia lui Malahia proroc: „Carii psalomi n-au numele scriitoriului desupra gicem că-s a celora cărora li-e scris numele la psalom de mai sus". Dentr-aceastea, den toate vedem aiavea: când nu să pomeneaște numele scriitoriului la vrun psalom, atunce înțeleagem că e a celuia a căruia psalom easte și cel mai de sus, au va fi David, au Corie, au Asaf *i pročaę*. Iară până nu va veni alt psalom cu nume scris, tot să țin de cela ce are numele scriitoriului desupra.

Evthimie zice că toț psalomii sânt scriș de David: că ceia ce să cheamă a lui Moisei și a lui Solomon – gice că nu-s a lor; pentru că nu să află la *Vtoro Zako(n)*, neci în Cărțile lui Solomon; și au vrut trebui să puie a lui Moisei mai întâiu și a lui Solomon mai apoi. Pentr-aceaea

цичє кѣ скрїнторюл тȢтȢрорь ѱаломилор Двдь, ши дѹпѫ ачѣѧ аȢ дат ѱаломи кѫнтѫторилор, лȢй Асафь, лȢй Еман, лȢй Адань, ши фичорилорь лȢй Корей. Иарѫ карти ѱаломи нӑȢ нȢмеле скрїнторилор деспра, ачѣѧ ӑкѫ зичє кѣ тоци ӑлȢй Двдь. ши аціи мѹцй ӑкѫ мѫртȢрисєск аша.

Иарѫ ной ведє ачѣста: ӑтїю кѫ атоц ѱаломилор, ӑтїю ле ӑїте скрїнторю Дх҃ѹл Сфнть. кѫ деспре ачѣста мѫртȢрисѣщє Петрь Апль, д҃ѣа, а҃, с҃, ѕі. ши Павель, кѫ єврїи, г҃, с҃, з҃. ши ӑнсѹши Двда аȢ зис, в҃, самои, и кг҃, с҃, в҃, ши ѱаломмд, с҃, а҃. Ӑибама кондїю скрїнторю ӑдєграбѫ: ӑпротїва. деспре ачѣѧ аȢ Моѵсїи, аȢ Двдь, аȢ алціи фїинте карти, аȢ скрй ѱаломїи, еи аȢ фост нѹмай ка оу кондїю. Иарѫ Дх҃ѹл сфнт аȢ фость скрїнторюл кареле аȢ ӑдирептат кодеюл, ши минта лорь. пентрачѣѧ нѹ требѹѧщє сѫ ӑщетини мѹт деспре кондїю, дїака щїи скрїнторюл. Ачаста ӑ кѫ арата кѫ парта ча маймѹлтѫ де ѱаломи аȢ скрй Двдь, кѫ ла сфѫршитȢл ѱаломȢлȢи, о҃а, зиче оуде зиче ӑсвѫршитȢл кѫнтечелор лȢй Двдь,

в҃, паралипоменѹ, зиче кӑȢ рѫндѹить кѫнтѫтори де ѱаломи. мѹлци зик аша, кѫ ѱаломїи иаȢ стрѫнсȢ ӑтрѹн лок Ездра, дѹпѫ робїа чеȢ фост ӑВавулонь. ши иаȢ ӑпѫрцит аша пре скрїнтори кареле ӑче време аȢ фост скрй. алціи зик кѫ иаȢ стрѫсȢ Изикїаш Краю, иарѫ ной не авѫнд деспре ачѣѧ мѫртȢрїе ла скрїптѹра сфнтѫ нѹво сѫ спори кȢ винте мѹлте, оуде таче Дх҃ѹл сфнт ной ӑкѫ вотѫчѧ, деставл ніе кѫ щи кѫи скрїнторю дхѹл єть, шїи стрѫнсѫ ши рѫндѹитѫ де ӑамени Дх҃ѹлѹи сфнть. Лѹѫнд ачѣста пѫнѫ ӑича, ӑчепем кѹ ажюторюль лѹй Дмнєзѹ: ла Изводь.

Фернчить Бѫрбать:

gice că e scriitoriul tuturor psalomilor David
și după aceaea au dat psalomi cântătorilor,
lui Asaf, lui Emman, lui Athan și feciori-
lor lui Corei; iară carii psalomi n-au numele
scriitorilor desupra, aceia încă zice că-s toți
a lui David. Și alții mulți încă mărturisesc așa.
Iară noi vedem aceastea: întâiu, că a toț psalomi- 1
lor întâiu le easte scriitoriu Duhul Sfânt; că
despre aceasta mărturisească Petr Apostol, *Dĕa(n)* 1,
stih 16 și Pavel, *Kŭ Evreo(m)* 3, stih 7; și însuși
David au zis, 2 Samoil *i* 23, stih 2 și psalom
44, stih 1: „Limba mea – condeiu scriitoriu îndegrabă"
i pročaę. Derept aceaea, au Moisei, au David, au
alții fietecarii au scris psalomii, ei au fost
numai ca un condeiu; iară Duhul Sfânt au fost
scriitoriul carele au îndireptat condeiul și min-
tea lor. Pentr-aceaea nu trebuiaște să ostenim mult
despre condeiu, deaca știm scriitoriul. Aceasta în- 2
că arată că partea cea mai multă den psalomi
au scris David; că la sfârșitul psalomului 71
cetim unde zice: „Obârșitul cântecelor lui David",

2 Paralipomenun zice c-au rânduit cântători de
psalomi. Mulți zic așea, că psalomii i-au strânsu
într-un loc Ezdra, după robia ce-au fost în Vavi-
lon și i-au împărțit așea pre scriitori, carele
în ce vreame au fost scris. Alții zic că i-au strânsu
Izichiaș-Craiu. Iară noi, neavând despre aceas-
tea mărturie la Scriptura Sfântă, nu vom să sporim cu-
vinte multe: unde tace Duhul Sfânt, noi încă vom
tăcea; destul ni-e că știm că-i scriitoriul Duhul Sfânt
și-i strânsă și rânduită de oamenii Duhului
Sfânt. Lăsând aceastea până aicea,
înceapem cu ajutoriul lui
Dumnezău la
izvod.

„Fericit bărbat..."

на Ѱалтирь

Май апой де тоате рꙋгъмь пре четиторїи чещїи
кърцї, съ нꙋне цїюдече нꙋмай де кътъ, пънъ нꙋ вор
сокоти, и звоаделе ши веци афла пре че кале амь
ꙟмблать.

Адевъръ ши нои оамении сънтем, ши амь пꙋтꙋть
ши греши, съва къ амь силить дей кътъ амь пꙋ
тꙋт сънꙋ грешимь.

Май вьртось де тоате пре ачаста нем силить,
съ цинем ꙟцелесꙋль дꙋхꙋлꙋй Сфънть, къ Скриптꙋ
ра фъръ ꙟцелесь, есте ка ши трꙋпꙋл фъръ сꙋфлет.

Ачаста не рꙋгъмь ши пофтимь, дела Татъль дꙋм
незъꙋ ши дела Дмнꙋль ностръ Іс Хс,
кꙋмь съ нє ꙟцелепцѣскъ Дꙋхꙋль Сфънть:
ка съ ꙟцелѣцеци воа сфинцїей
Сале, ши съ фачеци каселе
сънть скрисе ꙟтраста кар
те, спре слава лꙋй
Дмнезеꙋ, ши
спре испита
воастръ, аминь.

пре

Преалꙋминатꙋл Сеинꙋ ал Сфинтеи ши недеспърцитей
Троицы, Храмꙋл Митрополиеи Бълградꙋлꙋи, дин Ардеал.

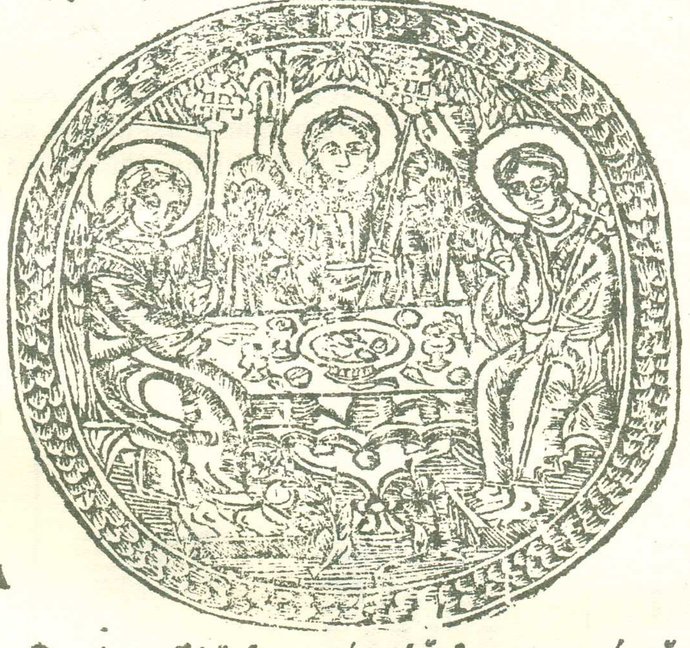

С М А Б М

С Б М В И

Слава стѣй единосꙋщнѣй и животворѧщей и
нераздѣлимѣй троицы, оц҃ꙋ и сн҃ꙋ и стомꙋ дх҃ꙋ,
всегда и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡⷨ, аминь.

NA PSA(Ľ)TIRĭ		<XVIII>
Mai apoi de toate rugăm pre cetitorii ceștii cărți să nu ne giudece numaidecât până nu vor socoti izvoadele și veți afla pre ce cale am îmblat. Adevăr și noi oameni sântem și am putut greși, săva că am silit den cât am putut să nu greșim.. Mai vârtos de toate pre aceasta ne-am silit să ținem înțelesul Duhului Sfânt, că scriptura fără înțeles easte ca și trupul fără suflet.. Aceasta ne rugăm și pohtim de la Tatăl Dumnezău și de la Domnul nostru Isus Hristos, um să vă înțelepțească Duhul Sfânt, ca să înțeleageți voia Sfinției Sale și să faceți carele sânt scrise în ceastă carte, spre slavă lui Dumnezău și spre ispăsenia voastră. Amin.		

		Prealuminatul semnu al Sfintei și nedespărțitei Troiți, hramul Mitropoliei Belgradului din Ardeal S M A B M S B M V I *Slava s͠tĕi edinosuštnĕi i životvorȩštei i nera(z)dĕlimĕi Troicy, O(t)cu i S͠nu i S͠tmu D͠chu vŭsegda inĕ i pr(s)no i vŭ vĕki vĕko(m). Aminĭ.*

[illegible]

*Сеферъ Техиллимъ. — *Жидовеще.

Че съ зиче.

Картѧ лаудєлоръ,

сау,

Псаломилоръ луи Давид.

Сумма,) Псаломъ а. (Псаломулъ [illegible] — Сумма псаломулуи луи, дин тѫи.

Ачест псалом динтѫи, арать д[е] ха[р]ли сфинть, кумуи лукрулъ кредин[ч]ошилоръ, ши а некредин[ч]ошилоръ, [у]деннѫнду

А — пре

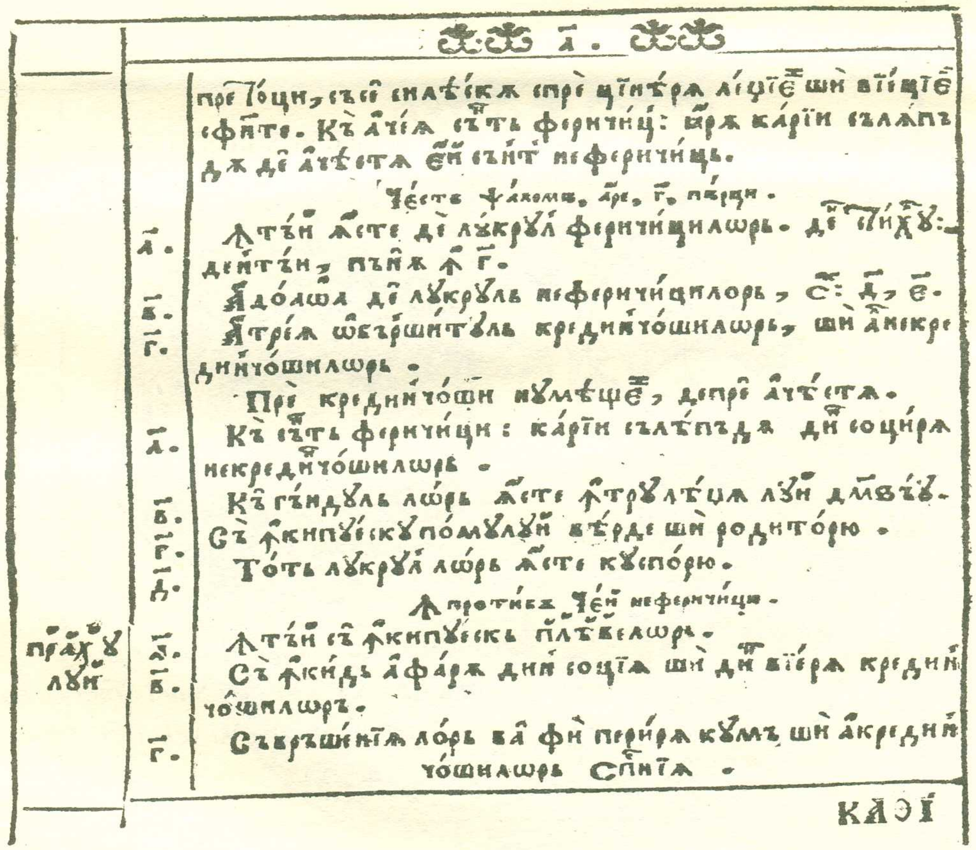

а.

пре Юцин, съсе енатѣскѫ спре цинтѣрѧ лѣцїѣ ши вїїщїє сфинте. Къ ачїа сѫть фериччиці: іарѫ карїи сълѫпъ дѫ де ачѣста ей сънт неферичиць.

Ачесте псаломъ, аре, г. пърци.

а. Ачтѣн ѧсте де лукрул феричицилоръ. де стихул: динтѫи, пънѫ ↑ г.

в. Ядолѡа де лукрулъ неферичицилоръ, с: д, е.

г. Ятрѣѧ ѡбършитулъ кредин[ч]ошилоръ, ши а некредин[ч]ошилоръ.

Пре кредин[ч]ошн нумещє, депре ачѣста.

а. Къ сѫть феричиці: карїи сълѣпъдѫ дин социрѧ некредин[ч]ошилоръ.

в. Къ гъндулъ лоръ ѧсте ↑трулѣцѧ луи думезъу.

г. Съ ↑кипуѣскъ помулуи верде ши родиторю.

д. Тоть лукрул лоръ ѧсте кусպорю.

↑противѫ чей неферичиці.

а. Ачтѣи съ ↑кипуѣскъ плѣвелоръ.

в. Съ ↑кидъ афарѫ дин соцїа ши дин вїєрѧ кредин[ч]ошилоръ.

прах у луи — г. Съвършинтѫ лоръ ва фи перирѧ кумъ ши а кредин[ч]ошилоръ спитѧ.

КАЗЇ

		1
A LUI DAVID PROROC ȘI ÎMPĂRAT CÂNTARE SEFER TEILLIM*, **ce să zice** CARTEA LAUDELOR **sau** A PSALOMILOR LUI DAVID		*Jidovește
Summa) **Psalom 1** (Psalomului		
În cest psalom dintâi, arată Duhul Sfânt cumu-i lucrul credincioși- lor și al necredincioșilor, îndemnându		Summa psalomu- lui dintâi

		1
		pre toți să se silească spre ținearea legiei și vieției sfinte, că aceia sânt fericiț; iară carii să leapădă de aceastea, ei sânt nefericiț.
		Cest psalom are 3 părți:
	1	Întâi easte de lucrul fericiților, den stihul dintâi, până în 3.
	2	A doaoa, de lucrul nefericiților, stih 4, 5.
	3	A treia, obârșitul credincioșilor și al necredincioșilor.
		Pre credincioși numeaște-i de pre aceastea:
	1	Că sânt fericiți carii să leapădă din soțirea necredincioșilor.
	2	Că gândul lor easte întru leagea lui Dumnedzău.
	3	Să închipuiescu pomului vearde și roditoriu.
	4	Tot lucrul lor easte cu sporiu.
		Împrotivă, cei nefericiți:
*prahului	1	Întâi să închipuiesc pleavelor*.
	2	Să închid afară din soția și din vierea credincioșilor.
	3	Săvârșenia lor va fi perirea; cum și a credincioșilor, spăsenia.

КАѲІЗМА ПЕРВАꙖ.

ѰАЛОМЪ ДВЗЪ, А.

(ЧЕСТЬ ѰАЛОМЬ ꙟ КАРТА ЖИДОВЕСКЪ)

Нарь Тутулуишъ.

Феричить бърбатъ, кареле н'у ꙟблъ ꙟ сфатул некурацилѡр, шѝ ꙟкала пъкътошилѡр н'ау стътут, шѝ ꙟскаунул батџокорошилѡр н'ау шезуть: а.

Че ꙟтру леџа домнулуй воа луй, шѝ ꙟтру леџа луй гъдеще зуа шѝ ноаптѣ. в.

Шѝ ва фи ка унь помь съдить г.

лъгъ ръурилє апелѡр, че дъ родул съу ла времѧ са, шѝ фрунза луй нукаде: шѝ то че фаче спорещєсє.

д. Ну аша некураціи, (нуаша) че ка праху че ꙟ бътул. (де пре фаца пъмът:)

е. Дерепт ачѣа нуворь ста некураціи ꙟ џюдє: нєче пъкътошіи ꙟ сфатул дирєпцилѡр.

ѕ. Къ щіє домнул кала дирєпцилѡр: шѝ кала некурацилѡр пєрива.

Ѱаломъ, Двдвъ в.

Чєсте ѱалом ꙟ карта Жидов: ...

Чєсть ѱаломъ аре, г, пърци.

Апарта дєтє пророкул ... сфатул пизмашилѡр, карелє ꙟпотрива луй дедь шѝ луй Хс.

а. ... кът некончало ... дешатъ.

		2
Kathizma pervaja *Psalomŭ Dv(d)vŭ 1** (Acest psalom în cartea jidovască	Stih	*Ferecăciunile bărbatului
n-are tituluș)	1	
Fericit bărbat carele nu îmblă în sfatul necuraților și în calea păcătoșilor n-au stătut,		Prov. 1:10, 15 și 4:14, 15
în scaunul batgiocoroșilor* n-au șezut,	2	*în săborul necredincioșilor Deut. 17:19
Ce întru leagea Domnului – voia lui și întru leagea Lui gândeaște-se zua	3	
și noaptea. Și va fi ca un pom sădit		Ios. 1:8 Ier. 17:8

		CATHISMA
Iov 21:18; Ps. 35:5		lângă râurile apelor, ce-ș dă rodul sau la vreamea sa; și frundza lui nu cade; și tot ce face sporeaște-se.
Isa. 29:5; Iov	4	Nu așea, necurații, (nu așea), ce ca prahul ce-l ia vântul (de pre fața pământului).
13:3 *în adunarea	5	Derept aceaea, nu vor sta necurații în giudeț, nece păcătoșii în sfatul* direpților.
	6	Că știe Domnul calea direpților; și calea necuraților peri-va.
Fapt. 4:25 Summa		*Psalomŭ Dv̆(d)vŭ 2* Cest psalomu în cartea jidovească easte întâiu, iară cei 70 de cărtulari l-au pus al doilea. Cest psalom are 3 părți: În partea dentâi prorocul scrie sfatul pizmașilor, carele-i împrotiva lui David și lui Hristos.
	1	Arată că nevoința lor easte deșartă;

Нє дѫ ꙟнаинте паза ши сфатꙋль лꙋй дмнзєꙋ, в.
ꙟпротива лꙋй дмдѕ ши лꙋй Хс.
ꙟдєнѫ дмдѕ краий ши лимбилє ши тоци ѡамєнїи, г.
сєи плєчє сꙋпт бирꙋинца лꙋй Хс, ши сєи ласє
дє сфатꙋрилє лѡра чєлє дєшартє.

ѰАЛОМЪ. в.

с: а.
Кєрєпчє сѫ ꙟглоѕирѫ лимбилє; ши ѡамєнїи кꙋцєтарѫ ꙟдєшєрть ?

в.
Стѫтꙋрѫ ꙟнаинтє Краий пѫмѫнтєщи, ши сѫ сфѫтꙋєскꙋ домнїи дєпрєꙋнѫ, ꙟпротива дмнꙋлꙋй:
ши ꙟпротива Хртосꙋлꙋй лꙋй. (Зиксѫ:)

г. (Сѫдєцꙋ гꙋ дѡ.)
Сѫ рꙋмпємь лєгѫтꙋрилє лѡр; ши сѫлєпѫдѫмь дєла ной ꙟꙋгꙋрилє лѡр.

д.
Чєль чєвїєцꙋєщє ꙟчєрю рѫдєйва, ши дмнꙋль батцокорїйва прє єй.

(Дєла: гї с, аг. Хс єстє чєль ꙟ чєкꙋлаꙋ нєскꙋт... ꙟтꙋй ... Та ... дєвєчии.)

є.
Атꙋнчє ва грѫи кѫтрѫ єй ꙟтрꙋмѫнїѧ са; ши кꙋ оурџїѧ са спѫмѫнтайва прє єй. (Зикѫдь,)

ѕ.
Ѥрѫ єꙋ рѫндꙋитам Краюль миєꙋ спрє Сїѡн мѫгꙋра сфнтѫ амѧ.

з.
Спꙋнєвою рѫндꙋала лꙋй: дмнꙋл зисє кѫтрѫ минє, фїюль миєꙋ єщи тꙋ; єꙋ астѫзи нѫскꙋтє.

и.
Чєрє дєла минє, шицвою да лимбилє мошїѧ та, ши бирꙋинца марџинилє пѫмѫнтꙋлꙋй.

ѳ. (Євр. а. с, є. нє. є. ни кє. с, и поа. с, н. Ап. в. с г. нд. є.)
Здробивєй прє ѥлє кꙋ тоїаг дєфїє, ши ка васꙋл ѡларюлꙋй сфѫрмалєвєй.

ї.
Ши акмꙋ Краи ꙟцєлєцицивѫ, ꙟвѫцавѫ џюдєкѫторїи пѫмѫнтꙋлꙋй.

аї.
Слꙋжи дмнꙋлꙋй кꙋ фрикѫ, ши

1		3
Ne dă înainte paza și sfatul lui Dumnezău împrotiva lui David și lui Hristos;	2	
Îndeamnă David craii și limbile și toți oamenii să se pleace supt biruința lui Hristos și să se lase de sfaturile lor ceale deșearte.	3	
Psalom 2	Stih	
Derep ce să înglotiră limbile, și oamenii cugetară în deșert?	1	
Stătură înainte craii pământești; și să sfătuiescu domnii dempreună împrotiva Domnului și împrotiva Hristosului Său, (zicând:)	2	
„Să rumpem legăturile lor și să lepădăm de la noi funile lor*!”	3	*sau giugul lor
Cel ce vețuiaște în ceriuri râde-i-va; și Domnul batgiocori-i-va pre ei.	4	

		CATHISMA
Fapt. 13:33	5	Atunce va grăi cătră ei întru mânia Sa; și cu urgia Sa spământa-i-va pre ei, (zicând:)
	6	„Iară Eu rânduit-am craiul Mieu spre Sion, măgura sfântă a Mea.”
*Hristos să zice că L-au născut astăzi, că atunci L-au arătat Tatăl că-i născut, săva că-i mai nainte de veaci	7	Spune-voiu rânduiala Lui; Domnul zise cătră Mine: „Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi născuiu-Te*!
	8	Ceare de la Mine și-Ț voiu da limbile moșia Ta; și biruința – marginele pământului.
Evr. 1:5; 5:5; Ps. 22:28; Ps. 71:8; Apoc. 2:27; 9:5	9	Zdrobi-vei pre eale cu toiag de fier și ca vasul olariului sfărma-le-vei.”
	10	Și acmu, crai, înțelepțiți-vă; învățați-vă, giudecătorii pământului!
	11	Slujiț Domnului cu frică și

л.

въ букараци луи ку кутремурь.

Съруташ фіюл (луаци аівъцътура) ві.
ка сънусъ мъніе (дмнул,) ши съ-
періцидикала дирепть. гі.

Къд съва апріде адеграбъ мъніа
луи,феричиц тоци чеа чесъ нъдъ-
дуеску ăтру ĕль.

д.

Псалом Дадвь, г.

Кътивуле луи Дадс, кѫнд фугіа дефаца фіюлуи сеу луи Авесаломь.

Аначіетс псаломь сѫтс трей лукруре.

а. Ăть плъцѣра лу Двдь. Адоаша мънгъѣра лу. в.
Атреа ши рѣгъчюна луи. г.
Къ ăтьй съплъкца Пентру роана фіюлуи сеу д.
Авесаломь, ши пентру мулцима пизмашилорь.
Съмънгъе пънилдуши къдъ да ăтру дмнзъу фіі в.
дь дмнзъу мътуиторю ши фолоситорю луи.
Сѣ рбагъ луи дмнзъу, съ пъзъскъ де пизма г.
ший сей.

Сумма

Псало

К і,

с. ## Псаломь Двь, г.

а. Доамне къ съ ăмулціръ пизма-
ший міей? кътуе демулци
чеа чесъ рдикъ спре мине.
в. Мулци гръеськь суфлетулуи міеу:
наре ĕ спніе ăтру дмнзъу. (шелаг)
иселаг ăче, ку бѣт фапуруре. г. Іаръ ту дмне скутиторюль міеу
ещи, слава ма, ши ăналци ка-
пуль міеу.
д. Ку гласуль міеу, кътръ домнуль
стригаю, ши мъ аузи дин мъгура
сфинціей сале.
е. Еу мъ кулкаю, ши дормію, ши
мъ скулаю, къ дмнул мъ пъзѣще.
ѕ. Нумъ темь де міи де оамени,
карі маў ăпрециюра пре мине. скоалъ

Дмне

1		4
vă bucurați Lui cu cutremur.		Ps. 34:9; Prov.
Sărutați Fiiul, (luați învățătură); ca să nu Să mânie (Domnul) și să periți din calea direaptă,	12	6:20; Isa. 30:18; Ier. 17:7; Rom.
când să va aprinde îndegrabă mânia Lui. Fericiț – toți ceia ce nădăjduiescu întru El.	13	9:33; 10:11; 1 Petru 2:6
Psalomĭ Dv(d)vŭ 3		
Cântecul lui David când fugiia de fața fiiului său, lui Avesalom		Summa 2 Sam. 15
În acest psalom sânt 3 lucruri:		
1. Întâi, plângerea lui David. A doaoa, mângâiarea lui.	<1>, 2	
A treia, și rugăciunea lui.	3	
Că întâi să plângea pentru goana fiiului său, Avesalom, și pentru mulțimea pizmașilor.	1	
Să mângâie puindu-și nădeajdea întru Dumnezău, fiind Dumnezău mântuitoriul și folositoriul lui.	2	
Să roagă lui Dumnezău să-l păzească de pizmașii săi.	3	

		CATHISMA
		Psalomĭ Dv(d)vŭ 3
	1	Doamne, cât să înmulțiră pizmașii miei! Câtu-s de mulți ceia ce să rădică spre mine!
*Șela: acest cuvânt face „pururea”	2	Mulți grăiesc sufletului mieu: „N-are el spăsenie întru Dumnezău!” (Șela)*
	3	Iară, Tu, Doamne, scutitoriul mieu ești, slava mea; și înalți capul mieu.
	4	Cu glasul mieu către Domnul strigaiu; și mă auzi din măgura Sfinției Sale.
	5	Eu mă culcaiu și dormiiu și mă sculaiu; că Domnul mă păzeaște.
	6	Nu mă tem de mii de oameni carii m-au împregiurat pre mine. Scoală,

а҃. | е҃.

дмне, мѫнтꙋѧщемѫ дмнѕѣꙋль мїеꙋ. | Нп҃. кз҃. с҃. г҃.

з҃. Кѫ тꙋ бѫлꙋш пре тоц пимашїи мїей престе фалчи, динцїи пѫкѫтошилѡрь здробишїи.

и҃. Адомнꙋлꙋй ѧсте спенїѧ, ши спре ѡаменїи тѣй бласенїѧ та. (сїла) | Їс: мг҃. с҃. аі, Їре в҃: лг҃. осїа гі. с҃. д҃.

СЛАВА:

Ѱаломъ Двдъ, д҃.

Честе ѱаломь Арі д҃, перци.

а҃. Ꙟтѫй, роагѫ двь предꙋмнезѣꙋ, сѫль апере де гоана лꙋй Саꙋль. | сꙋмма

в҃. Дꙋпѫ ачѣа, ꙟдемнѫ пре сфѣнчїи лꙋй Саꙋ, сѫ нꙋ ѡбь сънꙋй стѣ лꙋй ꙟпротивѫ.

г҃. Атреѧ сѫроагѫ лꙋй, дꙋмнезѣꙋ сѫ арате мила са кѫтрѫ дѫнсꙋль.

д҃. Апатра дѫ каръ лꙋй дꙋмнезѣꙋ пентрꙋ кѫлаꙋмѫ тꙋнт пре ель.

Б | Ѱало

кА҃.

Ѱаломъ, Двдъ, д҃.

С: Кънтекꙋль лꙋй Двдь, дате мамарелꙋи алѫѵгашилѡрь.

а҃. Къндꙋте кїе, аꙋзимѫ дмнезѣꙋль дирептѫцїи мѣле; ꙟскѫрбѫ лѫцитꙋмїай; милꙋѧщимѫ, ши аскꙋлтѫ рꙋгѫчюна мѧ.

в҃. Фїй ѡаменилѡрь пѫнѫ кѫнд вецѫ ꙟтоарче слава мѧ ꙟтрꙋ мишоаре, (Пѫнъ кѫнд) юбиць ꙟдешерт? ши кѫꙋтаци минчюни? (села) | Жидѡ: аꙋ бѫба цило | Стѣ ꙟце лѣце де свѣтни лꙋй Саꙋ

г҃. Сѫцици кѫ дмнꙋль шаꙋ але шїе милосꙋл: дмнꙋл аꙋзимъва кѫнд вою стрѫга кѫтрѫ дѫнсꙋль. | Жидѡ:

д҃. Мънїѧцивѫ, ши нꙋ греширеци; грѫиции ꙟтрꙋ инима воастрѫ, ши | кꙋ тре мꙋраци вѫ,

ꙟтрꙋ

1		5
Doamne, mântuiaște-mă, Dumnezăul mieu.		Ps. 27:3
Că Tu bătuș pre toț pizmașii miei preste falci, dinții păcătoșilor zdrobiși-i.	7	Isa. 43:11; Ier. 2:33; Os.13:4
A Domnului easte spăsenia; și spre oamenii Tăi – blagoslovenia Ta (Sela). Slava.	8	
Psalomŭ Dv(d)vŭ 4		
Cest psalom are 4 părți:		
Întâi, roagă David pre Dumnezău să-l apere de goana lui Saul.	1	Summa
După aceaea, îndeamnă pre sfeatnicii lui Saul să să puie gios, să nu-i stea lui împrotivă.	2	
A treia, să roagă lui Dumnezău să-Ș arate mila Sa către dânsul.	3	
A patra, dă har lui Dumnezău, pentru că l-au mântuit pre el.	4	

		CATHISMA
	Stih	*Psalomŭ Dv(d)vŭ 4* Cântecul lui David dat mai marelui alăutașilor
	1	Cându Te chiem, auzi-mă, Dumnezăul direptății meale! În scârbă lărgitu-mi-ai; miluiaști-mă și ascultă rugăciunea mea.
*Jidoveaște: au bărbaților *să înțăleage de sveatnici<i> lui Saul	2	Fii<i> oamenilor*, până când veț întoarce slava mea întru micșorare? (Până când) iubiț în deșert și căutați minciuni*? (Sela)
	3	Să științi că Domnul Ș-au ales Șie milosul; Domnul auzi-mă-va când voiu strâga către Dânsul.
*Jidoveaște: cutremurați-vă	4	Mâniați-vă* și nu greșireț; grăiți întru inima voastră și

ꙟтрꙋ ащернꙋтꙋль воѕтрꙋ ши
тъчецн. (Сéла:)
Жъртвіци жъртва диреп тъціе, ши є.
вѫ нъдъждꙋици ꙟтрꙋ дмнꙋль.
Мꙋлци грѫеск, чине ва фаче съ- ѕ.
ведемь бине? сѫдикѫ спре ной лꙋ-
мина фецей тале дмне.
Датай веселіе ꙟтрꙋ инима ма, з.
декът ꙟврѣма че съ ꙟмꙋлцѣще
грѫꙋлꙋ ши мꙋстꙋл лор. (ши оулоюль,)
Ꙟпаче дей превнѫ мъвою кꙋлка н.
ши вою адорми, къ тꙋ дмне ꙟсꙋц
фачи съмѫ съ лъкꙋещ ꙟтрꙋ нъ-
дъждꙋире.

ѰАЛОМЪ, Є.

Ꙟчѣсть ѱаломь сꙋнте а, лꙋкрꙋри.

Сꙋмма

а. Роагѫ Двдь пре дмнезъꙋ съ аскꙋлте рꙋгъчюниле,
с, в. г. д.

в. Съ мъргѣ ши съ недеждꙋѧще кътра аскꙋлта
дмнезъꙋ. с, є. ѕ. з. н.

г. Роагѫ пре дмнезъꙋ, съль ꙟдирептезе пре ель, ши
съ ціе ꙟвіацѫ ефитѫ. с, д: і.

д. Ꙟпатра съ роагѫ върꙋшнице зе дмнезъꙋ пре пимѫ
шін лꙋи, ши пре є съль иръвакѫ, сти, аі, ві, гі.

Ѱалóмь, Двдъ, Є.

с. Кꙋнтикꙋл лꙋи Двдь, дате маимарелꙋи къчинеторилорь.

а. Граюриле мѣле але ꙟоурѣкн
доне, ꙟцелѣце стрига̀рѫ ма.

в. Иа аминте гласꙋл рꙋгъчюне
мѣле, ꙟпъратꙋл міеꙋ ѿ дмнезъꙋл
міеꙋ; къ ціе мъроги.

Жидсоѿ: гтнце вою рꙋгъчюне,

г. Дмне диминѣца аꙋзивей гла-
сꙋл міеꙋ, де диминѣцѫ ꙟнаинте-
вою ста, ши вою превегѣ.

Къ

1		6
întru așternutul vostru și tăceți. (Sela)		
Jârtviți jârtva direptăției și vă nădăjduiți întru Domnul.	5	
Mulți grăiesc: „Cine va face să vedem bine?” Rădică spre noi lumina feației Tale, Doamne!	6	
Dat-ai veselie întru inima mea, decât în vreamea ce să înmulțeaște grâul și mustul lor (și uloiul).	7	
În pace dempreună mă voiu culca, și voiu adormi; că Tu, Doamne, Însuț faci să mă sălășluiesc întru nădăjduire.	8	
Psalom 5		
În cest psalom sânt 4 lucruri:		

		CATHISMA
Summa	1	Roagă David pre Dumnedzău să-i asculte rugăciunile, stih 2, 3, 4.
	2	Să mângâie și să nedejduiaște că-l va asculta Dumnezău, stih 5, 6, 7, 8.
	3	Roagă pre Dumnezău să-l îndirepteaze pre el și să-l ție în viață sfântă, stih 9, 10.
	4	A patra, să roagă să rușineaze Dumnedzău pre pizmașii lui și pre el să-l izbăvască, stih 11, 12, 13.
		Psalomĭ Dv̄(d)vŭ 5
	Stih	Cântecul lui David, dat mai marelui bucinătorilor
	1	Graiurile meale ia-le în urechi, Doamne! Înțeleage strigarea mea.
	2	Ia aminte glasul rugăciunei meale, Împăratul mieu și Dumnedzăul mieu, că Ție mă rog.
*Jidoveaște: găti-Ț-voiu rugăciune	3	Doamne, dimineața auzi-vei glasul mieu; de dimineață înainte-Ț* voiu sta și voiu preveghea.

а. | з.

д. Къ нꙋ ещи дмнꙁеꙋ войтo де стръ-
бътате: нꙋ съл҄ъшлꙋаще лънгъ
тине виклѣнꙋл҄ь. | ръꙋл҄ь

е. Нече воръ ста ꙟнаинта окилор
тъй небꙋнїи: оурътай тоци фъ-
кътoрїи дестръмбътате.

ѕ. Пїардевей грънторїи деминчюни:
бърбатꙋл҄ь върсъторю десъньце ши
виклѣнь оурѫщел҄ь дмнꙋл҄ь. | Жидовь: скаберь: дмнꙋлꙋ делe.

з. Їаръ еꙋ ꙟтрꙋ мꙋлцима милїй
тале ꙟтраво ꙟкаса та, ши плека-
мъво ꙟбесѣрека сфнцїи тале ꙟ-
фрика та.

н. Дмне ꙟдерепѣтъмъ ꙟтрꙋ дире-
птата та, пентрꙋ пизмашїи мїей,
ꙟдерепѣзъ ꙟнаинтѣа мѫ калѣ та.

Бг | Къ

ка,

рн: г. с: гі. | д. Къ нꙋ асте ꙟростꙋл҄ь лꙋй дере-
птате, инима лоръ дешартъ, грꙋ-
мазїи лоръ момънть дешкись,
кꙋ лимба са съ кꙋчерескꙋ.

ꙇфатꙋ лоръ сꙋ пъръри

і. Пꙋстїаще пре ей дмне, съ казъ
де сфатꙋриле сале, пентрꙋ мꙋлци-
ма стръбътъцилоръ сале скоате
пре ей; къ саꙋ противить цїе.

аі. Ши съ веселѣскъ тоци, карїи не-
деждꙋескꙋ ꙟтрꙋ тине, ꙟвѣк съ бꙋ-
кꙋре: ши акопере пре ей, ши съ воръ
весели ꙟтрꙋ тине, карїи юбъск нꙋ-
меле тъꙋ.

ві. Къ тꙋ веи блви дирептꙋл҄ь дмне,
къ кꙋ бꙋнъ воꙗ та ка кꙋ оун скꙋт
кꙋрꙋнавей пре ел҄ь.

Ѱало

1		7
Că nu ești Dumnezău voitoriu de strâm- bătate; nu sălășluiaște lângă Tine vicleanul*.	4	*răul
Nece vor sta înaintea ochilor Tăi nebunii; urât-ai toți fă- cătorii de strâmbătate.	5	
Piarde-vei grăitorii de minciuni; bărbatul vărsătoriu de sânge și viclean urаște-l* Domnul.	6	*Jidovеaște: scârbă-i Domnului de el
Iară eu întru mulțimea milii Tale întra-voiu în casa Ta și pleca- mă-voiu în beseareca Sfinții<i> Tale, în frica Ta.	7	
Doamne, îndereaptă-mă întru direp- tatea Ta; pentru pizmașii miei, îndereaptă înaintea mea calea Ta.	8	

		CATHISMA
Rom. 3:13 *sfatul lor – supărări	9	Că nu easte în rostul lui derep- tate; inima lor – deșartă*; gru- mazii lor – mormânt deșchis; cu limba sa să cucerescu.
	10	Pustiaște-i pre ei, Doamne; să cază den sfaturile sale; pentru mulți- mea strâmbătăților sale scoate pre ei, că s-au protivit Ție.
	11	Și să să veselească toți carii ne- dejduiescu întru Tine; în veac să să bu- cure; și acopere pre ei, și să vor veseli întru Tine carii iubăsc nu- mele Tău.
	12	Că Tu veri blagoslovi direptul, Doamne; că cu bunăvoia Ta, ca cu un scut curuna-vei pre el.

ѰАЛОМЪ, ѕ.

Чесь Ѱаломе ар. в, Прѣцн.

Ѫпарта дентѫи сѫ роагѫ Двдъ лѹй Дмнзъѹ, а. Сѹмма:
сѫль изъбъвѣскѫ де боала лѹй. і, в, д.
Ѫна в, парте, сѫ лаѹдѫ ѫпротива пизмашилорь в.
лѹй, кѫ ва аѹзи Дмнѹль рѹгъчюна лѹй, С: д, г, аг.

Ѱаломъ Двдъ, ѕ.

Кѫнтекѹль лѹй Двдъ, дате маймарелѹй кѫнтѫторю С:
ѫна, и, стрѹнѫ.

Доамне нѹмѫ чѣрта пре мине а.
ѫтрѹ оурџіа та, ничи ѫтрѹ
мъніа та мѫ изъби. бате
Милѹѩщемѫ Дмне, кѫ лъницедь в.
сѫнть; виндекъмѫ Дмне; кѫ сау
тѹрбѹрать ѡаселе мѣле.
Ши сѹфлетѹль мїеѹ сау тѹрбѹрат г.

фоар

въ зъбовикѹа цюторю тъѹ, фоарте: ѩрѫ тѹ Дмне пънѫ кънд?
д. Ѫтоарнъте Дмне, ши изъбъвѣще
сѹфлетѹль мїеѹ, ши спъсѣщемѫ
пентрѹ мила та.
е. Кѫ нѹй ѫтрѹ моарте апомени
пре тине, ши ѫтрѹ мормѫнт чине
Испове ва лъѹда пре тине:
ѕ. Ѹстенитам ѫтрѹ сѹспинара мѫ,
ѫтоатѫ ноаптѫ фа ѫнота па
тѹль мїеѹ; кѹ лакръме мѣле оуд
ащернѹтѹль мїеѹ.
з. Тѹрбѹратѹсаѹ де мъніе окюль
мїеѹ, ши сау ѫвекить пентрѹ то
Мѳ: з. С: кг. Лѹ: гі. С: кѕ. пизмашїи мїеи.
и. Депъртацивѫ дела мине тоци
фъкъторіи де стръбъзїате, кѫ аѹз

до

1		8
Psalom 6		
Cest psalom are 2 părți.		Summa
În partea dentâi să roagă David lui Dumnezău să-l izbăvească de boala lui, stih 2 – 9.	1	
În a 2 parte să laudă împrotiva pizmașilor lui, că va auzi Domnul rugăciunea lui, stih 9, 10, 11.	2	
Psalomŭ Dv(d)vŭ 6		
Cântecul lui David dat mai marelui cântătoriu în a 8 strună	Stih	
Doamne, nu mă certa pre mine întru urgia Ta; nici întru mânia Ta mă izbi*.	1	*bate
Miluiaște-mă, Doamne, că lânged sânt; vindecă-mă, Doamne, că s-au turburat oasele meale;	2	
Și sufletul mieu s-au turburat	3	

		CATHISMA
*vei zăbovi cu agiutoriul Tău		foarte; iară Tu, Doamne, până când*?
	4	Întoarnă-Te, Doamne, și izbăveaște sufletul mieu și spăseaște-mă pentru mila Ta.
*ispovedi	5	Că nu-i întru moarte a pomeni pre Tine și întru mormânt cine va lăuda* pre Tine.
Mat. 7:23; Luca 13:27	6	Ustenit-am întru suspinarea mea; în toată noaptea fac a înota patul mieu, cu lacrămele meale ud așternutul mieu.
	7	Turburatu-s-au de mânie ochiul mieu și s-au învechit pentru toț pizmașii miei.
	8	Depărtați-vă de la mine toți făcătorii de strâmbătate, că auzi

дмнул гласул плъньцерїи мєле.
Аузитау дмнул ругъчюна ма; д̄.
дмнул ругъчюна ма прїими.
Рушинезесе, ши съсе кутремуре г̄.
фоарте тоци пизмашїи мїеи, съ
се ꙟтоарне ши съсе рушинезе фо-
арте курънд. СЛАВА.

Псаломь, ꙁ̄.

Трїи лукруре похтеще Двд дела дмнзеу ꙟчесте Псалом.

Съ роагъ съ изъбъвяскъ де Саул ши де Слуцниле а̄. Сумма
луи, ши пре сїи контенескъ ши съ пїарзъ, с̄ в̄.
пънъ, ꙟ, аї.
Съ лаудъ кън ва аузи дмнзеу ругъчюна луи, в̄.
с̄: аї. пънъ ла, иї.
Съфъгъдуяще къва да хаpъ луи г̄. а̄, чьртео с̄, ꙁї.
думнзеу: с̄, иї.

Псаломъ Двд, ꙁ̄.

Деачисть лукру, а̄. чьрте: на. | с̄: | Кънтекул луи Двд: мъеструл кареле кънтъ дмнулуи де пре кувинтеле луи Хусїе фїюл луи Їеменїи.

а̄.

в̄. Доамне дмнзъул мїеу, спре тине нъдъдуїю избъвещимъ де тоци гониторїи мїеи ши мъ мънтуяще.

г̄. Съ ну кумва ръпаскъ ка оун леу суфлетул мїеу; съль румпъ не авънд, чине съль избъвяскъ. — вїаца ма,

д̄. Доамне дмнезъул мїеу, сам фъкуть ачеста, сау асте недерепта-те ꙟтру мънуле мєле:

сау а плъти — є̄. Сам дат ръу челуа че ау вїият ку мине ꙟпаче, ши съ нам избъвит пимашул мїеу, (чи м'агонїа) фъръ винъ.

1		9
Domnul glasul plângerii meale.		
Auzit-au Domnul rugăciunea mea;	9	
Domnul rugăciunea mea priimi.		
Rușineaze-se și să se cutremure	10	
foarte toți pizmașii miei; să		
se întoarne și să se rușineaze foar-		
te curând. Slava.		
Psalom 7		
Trei lucrure pohtește David de la Dumnezău în cest psalom:		Summa
Să roagă să-l izbăvască de Saul și de slugile	1	
lui și pre ei să-i contenească și să-i piarză, stih 2,		
până în 11.		
Să laudă că-i va auzi Dumnezău rugăciunea lui;	2	
stih 11, până la 18.		
Să făgăduiaște că va dar har lui	3	1 Sam. 17
Dumnezău, stih 18.		

		CATHISMA
	Stih	*Psalomŭ Dv(d)vĭ 7*
*de acest lucru 1 Sam. 24:<11>		Cântecul lui David măiestru, carele-l cântă Domnului despre cuvintele lui Husie, fiiul lui Iemenei*
	2	Doamne, Dumnezăul mieu, spre Tine nădăjduiiu; izbăveaște- mă de toți gonitorii miei și mă mântuiaște.
*viața mea	3	Să nu cumva răpască ca un leu sufletul mieu*, să-l rumpă, nea- vând cine să-l izbăvească.
	4	Doamne, Dumnezăul mieu, s-am fă- cut aceasta, sau easte nederepta- te întru mânule meale,
*sau am plătit	5	s-am dat rău* celuia ce au viat cu mine în pace și să n-am izbăvit pizmașul mieu (ce mă goniia) fără vină,

д.

Гонѣскѫ пимашꙋ міе віаца мѧ, .ѕ
ши съ͡ѡ приꙁѫ, ши съ͡ѡ калче пре
пъмѫнтꙋ віаца мѧ, ши слава мѧ
съ͡ѡ пꙋе ꙟпрахь.
Скоалѫ дмне ꙟтрꙋ мъніѧ та, з.
ꙟнѫлцъте пентрꙋ мъніѧ пиꙁма-
шилорь міей: ши ѐскоалѫ доамне
дмнꙁъꙋль міеꙋ ꙟтрꙋ порꙋнка ка-
рѣй порꙋнчить.
Ши ꙟдꙋнарѧ ѡаменилорь ꙟкꙋн- и.
цюрѫтеворь, ши пентрꙋ ачаста те-
вери ꙟтꙋрна ꙟтрꙋ нълциме.
Дмнꙋлъ ва цюдека ѡаменіи, цю- ѳ.
декъмѫ дмне дꙋпѫ дирептатѧ
мѧ, ши дꙋпѫ невиновъціѧ мѧ
чее ꙟтрꙋ мине.

і.
Жидсо: пріве гѣꙁъ, сѫ адꙋ спремине цюдека та чѣи пріими.

в в Съи

ка,

а, П...: кн, с. д, Іре: аі ѳ, к. и ѕі. і і. и в, і, кі. Апо: в. ѳ. кг.
скꙋтꙋ

і. Съсе сфършаскѫ ръꙋтатѧ пъ-
кътошилорь, ши ꙟтърѣще пре че
дирептꙋ, тꙋ кареле испитещи ини-
миле ши ръръꙋнкіи дмнꙁъ дирептꙋ.
аі. Ацюторюль міеꙋ дела дмнꙁъꙋл
че мѫнтꙋѧще дирепціи кꙋ инима.
ві. Дмнꙁъꙋ цюдекъторю дирептъ
ши таре ши съмъніе ꙟтоате ѕи-
ле (пре чѣль стръмбꙋ.)
гі. Сънꙋсъва ꙟтꙋрна, спата са ва
аскꙋци, аркꙋль сѣꙋ ꙟтинделва:
ши гъталва.
ді. Шиива гъти армеле морціи: сѫ-
ӕцилe сале съцетъндꙋле спре го-
ниторіи міей кꙋ фіербентѣлѫ.
еі. Итѫ наще недерептате, ши ꙟ-

ꙟчепꙋ

Ісѡ: ѕ. ѕі ѳ ле. Ісаі. н, а.

1		10
Gonească pizmașul mieu viața mea și să o prinză; și să o calce pre pământ viața mea; și slava mea să o puie în prah.	6	
Scoală, Doamne, întru mânia Ta înalță-Te pentru mânia pizma- șilor miei; și scoală*, Doamne, Dumnedzăul mieu, întru porunca ca- re-ai poruncit.	7	*Jidovește: preveghează să aduci spre mine giudecata ce-ai priimit
Și adunarea oamenilor încun- giura-Te-vor; și pentru aceasta Te veri înturna întru nălțime.	8	
Domnul va giudeca oamenii; giu- decă-mă, Doamne, după direptatea mea și după nevinovăția mea ce e întru mine.	9	

		CATHISMA
1 Cron. 28:9; Ier. 11:20; 17:10; 20:12; Apoc. 2:23	10	Să se sfârșască răutatea pă- cătoșilor; și întărește pre cel drept, Tu, carele ispitești ini- mile și rărunchii, Dumnezău drept!
*scutul	11	Agiutoriul* mieu – de la Dumnezăul ce mântuiaște direpții cu inima.
	12	Dumnezău – giudecătoriu drept și tare; și Să mânie în toate dzi- le (pre cel strâmbu).
	13	Să nu să va înturna, spata Sa va ascuți, arcul Său întinde-l-va și găta-l-va.
Iov 15:35; Isa. 59:4	14	Și-i va găti armele morții, să- getile Sale săgetându-le spre go- nitorii miei cu fierbenteală.
	15	Iată, naște nedereptate și în-

ѧ҃і.

чепꙋ дꙋꙟере ши ва наще мѣчюнъ.

Гроапа ѡ скꙋрмъ ши ѡ сꙋпъ: ши ѕі.

къзꙋ ꙟгроапа че ѡфъкꙋ.

Ꙟтꙋрнасъва вікл ешꙋгꙋл лꙋй спре зі.

капꙋл лꙋй, ши спре крѣщетꙋл лꙋй

погоръва стръмбътата лꙋй.

Исповедимъвою домнꙋлꙋй дꙋпъ иі.

дерептата лꙋй, ши кънтавою нꙋ-

мелꙋй домнꙋлꙋй ꙟнълцать.

ѧ҃і.	
Іѡ. д.	
с: н. нн,	
д, с ѕі. і.	
, б. при	
е. в. кв.	

Ѱаломъ, и.

Сꙋмма

Лаꙋдъ двдь предомнꙁъꙋ ꙟчесть кънтік пентрꙋ а.

бинеле че аꙋ фъкꙋть кꙋ ель,

Спꙋне кѣ саꙋ арътать слава лꙋй домнезꙋ пре б.

сте тоть пъмѫнтꙋль.

Ѱаломъ Давѣдъ, и.

Кѫнтекꙋль лꙋй двдь дать кънтъторюлꙋй деспре Гѣтѣ. а.

Бг Доа

Ка:

б. Доамне домнезъꙋль ностръ,

кѫтꙋй деминꙋнать нꙋмеле

тъꙋ пе пре тоть пъмѫнтꙋль;

кареле аꙋ пꙋсь слава та спре черюре.

Мѳ. ка. г. Дин ростꙋль поробочилорь ши сꙋ-

с, ѕі. гъторилор ꙟтемеѧтай пꙋтѣре пен-

трꙋ пизмашій тъй, съ здробещи

пизмашꙋль ши изгънданторюль.

д. Кѫнд възь черюриле тале лꙋкрꙋл

Ѧтѣні дѣщелорь тале, лꙋна ши стѣ-

Ѧшъкꙋ леле кареле лѣй ꙟтемеѧть.

цетъ.

е. Че ѧсте ѡмꙋль дець адꙋчи амин-

те де ель: саꙋ фіюл ѡмꙋлꙋй дел

Іѡ. з. с, сокотещи пре ель?

ѕі. нижс

ѳмг, с, г. ѕ. Съва кѣ лай микшорать пре ель

ѳвр. в. кꙋ пꙋцинель де кѫть ꙟщерін, кꙋ

с, ѕ

славъ

1		11
cepu dureare și va naște minciună.		
Groapa o scurmă și o săpă; și căzu în groapa ce o făcu.	16	Iov 4:8; Ps. 9:16; 10: 2; Prov.5:22
Înturna-să-va vicleșugul lui spre capul lui; și spre creaștetul lui pogorî-va strâmbătatea lui.	17	
Ispovedi-mă-voiu Domnului după dereptatea Lui și cânta-voiu numelui Domnului înălțat.	18	
Psalom 8		Summa
Laudă David pre Dumnezău în cest cântec pentru binele ce au făcut cu el.	1	
Spune că s-au arătat slava lui Dumnedzău preste tot pământul.	2	
Psalomĭ Dv(d)vŭ 8	Stih	
Cântecul lui David dat cântătoriului despre ghithit	1	

		CATHISMA
	2	Doamne, Dumnedzăul nostru, câtu-i de minunat numele Tău prespre tot pământul, carele au pus slava Ta spre ceriure.
Mat. 21:16	3	Din rostul porobocilor și sugătorilor întemeiat-ai puteare pentru pizmașii Tăi, să zdrobești pizmașul și izbânditoriul.
*atunci așa cugetă	4	Când văz ceriurile Tale, lucrul deagetelor Tale, luna și stealele, carele le-ai întemeiat*.
	5	Ce easte omul, de-Ț aduci aminte de el, sau fiiul omului, de-l socotești pre el?
Iov 7:16; Ps. 143:3; Evr. 2:6	6	Săva că l-ai micșorat pre el cu puținel decât îngerii; cu

ꙟ҃. ві.

слꙋбѫ ши кꙋ чїсте кꙋрꙋнатай пре є҃.

Ши лай пꙋсь пре єль спре тоате ӡ.
лꙋкрꙋриле мѫниилорь тале, ши ай
плекать тоате сꙋпть пичоаріле лꙋй.

Ѡйле ши боій тоате ачѣстѧ, и.
ꙟкѫ ши фїериле кѫмпилорь.

Пасѣриле черюлꙋй, ши пещїи мѫ- ѳ.
рїей, ши че трѣче кѫрѫриле мѫрїей.

Дмне домнꙋль ностръ, кѫт ꙋй і.
минꙋнать нꙋмеле тѫꙋ пре спе то-
ть пѫмѫнтꙋль. СЛАВА:

ѰАЛОМЬ, а҃.

Дѣдь ꙟчїесть Ѱалом ꙟфаца фїилорь лꙋй Їиль, а. оꙋмма:
дѫ харь лꙋй дꙋмнезꙋ пїнтрꙋ бирꙋинца че аꙋ дать
ꙟпротива фꙋлиистѣнилор. де на, в, с, пѫнѫ, ді.

Дꙋпѫ ачѣѧ сѫ роагѫ сѫль пѫзѣскѫ ши сѫль ціе в.

ши

ꙟ҃ ка,

шй де ичи ꙟколѫ ꙟпротива пизмашилорь лꙋй,
карїи врѫ сѫсе рѫдиче спре єль. с҃, ді. и про:

с҃, КАѲІСМА, в҃. ѰАЛО ДВВЬ ѳ҃.

Грѣчаще а. Кѫтекꙋл лꙋй Двд ꙟбѫгѫторюлꙋй деспре Хамꙋтлабе. и про:

де рѫзбо в.
юл лꙋй
Двд кꙋ
Голїад
а, цртво
зі. з, в.

Исповедѣскꙋмѫ дмнꙋ-
лꙋй кꙋ тоатѫ инима
ма: спꙋневою тоате
минꙋниле тале.

г. Бꙋкꙋрамѫвою ши мѫ-
вою весели ꙟтрꙋ тине, кѫтавою
нꙋмелꙋй тѫꙋ ꙟнѫлцате.

д. Кѫ сау ꙟтꙋрнать пимашїи мїей
ꙟдѫрѫть, ꙟпїедекарѫсе ши перирѫ

де

1		12
slavă și cu cinste curunat-ai pre el.		
Și l-ai pus pre el spre toate lucrurile mânilor Tale; și ai plecat toate supt picioarile lui:	7	
Oile și boii, toate aceastea, încă și fierile câmpilor.	8	
Pasările ceriului și peștii mă-riei și ce treace cărările mării.	9	
Doamne, Domnul nostru, câtu-i minunat numele Tău prespe tot pământul. Slava.	10	
Psalom 9		Summa
David în cest psalom în fața fiilor lui Israil dă har lui Dumnezău pentru biruința ce i-au dat împrotiva filisteanilor, den al 2 stih, până 14.	1	
După aceaea, să roagă să-l păzească și să-l ție	2	

		CATHISMA
		și de ici încolea împrotiva pizmașilor lui, carii vrea să se rădice spre el, stih 14 *i pro(č).*
*grăiaște de războiul lui David cu Goliath 1 Sam. 17:2	Stih	**Cathisma 2.** ***Psalo(m) Dv(d)vŭ* 9***
	1	Cântecul lui David, învângătoriului, despre Halmutlaben *i pro(č)*
	2	Ispovedescu-mă Domnului cu toată inima mea: Spune-voiu toate minunile Tale.
	3	Bucura-mă-voiu și mă voiu veseli întru Tine; cânta-voiu numelui Tău, Înălțate!
	4	Că s-au înturnat pizmașii miei îndărăpt, împiedecară-se și periră

де найнта феціи тале.

Къ фъкꙋши цюдеката ма ши пъра ма, шезꙋтай ꙟскаꙋнь цюдекънд дерепта̄те. е.

Чертатай лимбиле, ши аи пиердꙋть стръмбꙋл: нꙋмеле лорь цѣрсꙋлай ꙟвѣчь ши ꙟвѣчии де вѣк. ѕ.

Пизмашꙋлꙋи сфършитꙋиса пꙋстиирнле ꙟвѣк: ши ѻрашеле ло карелеа лѣи ръсипит помана перитꙋлѣꙋ кꙋ але. з.

Ши дмнꙋль ꙟвѣкъ ва ръмъна гътата спре цюдекатъ скаꙋнꙋл съ. и.

Ши е ва цюдека лꙋма ꙟдерептате, цюдекава ѡаменилорь ꙟдерептате. ѳ.

Ши вафи дмнꙋл ꙟнълцаре сꙋрꙋ- і.

нп, че: ѕ: гі. ѯ: ѕ. д. нп, лѕ. е. ла.

Г манꙋ

нмг, е. а. ча. е, в.

манꙋлꙋи, ши ацюторю ꙟврѣме де скърбъ.

аі. Ши съвор нъдъждꙋи ꙟтрꙋ тине чеа че щиꙋ нꙋмеле тъꙋ, къ нꙋла пре чеа че каꙋтъ прегине дмне.

ві. Кънтаци дмнꙋлꙋи лъкꙋиторюлꙋи ꙟсиѡнь, вестици ѡаменило фаптеле лꙋи:

Съцѣлѣ дерепц ло чель въеат.

гі. Къ каꙋтъ сънцеле кꙋ саꙋ поменить де ель, нꙋ саꙋ оуита де стригара съракилорь.

ді. Милꙋащемъ дмне: везь скърба ма че пацꙋ де пизмашии мѣи, кареле мъ ꙟналци дипорциле морцїе.

еі. Ка съ вестескꙋ тоате лаꙋделе тале ꙟпорциле фѣтей сиѡнꙋлꙋи, съ-

ма

1		13
denaintea feaţii Tale.		
Că făcuşi giudecata mea şi pâra mea, şezut-ai în scaun giu- decând dereptate.	5	
Certat-ai limbile şi ai pier- dut strâmbul; numele lor ştersu- -l-ai în veaci şi în veacii de veac.	6	
Pizmaşului sfârşitu-i-s-au pus- tiirile în veac; şi oraşele lor ca- rele le-ai răsipit pomana peritu- le-au cu eale.	7	
Şi Domnul în veac va rămânea; gătat-au spre giudecată scaunul Său.	8	
Şi El va giudeca lumea în dereptate; giudeca-va oamenilor în dereptate.	9	Ps. 95:13; 97: 9
Şi va fi Domnul înălţare suru-	10	Ps. 36:39; 43:1; 91:2

		CATHISMA
		manului şi agiutoriu în vreame de scârbă.
	11	Şi să vor nădăjdui întru Ti- ne ceia ce ştiu numele Tău, că nu laş pre ceia ce caută pre Tine, Doamne.
	12	Cântaţi Domnului, lăcuitoriu- lui în Sion, vestiţi oamenilor faptele Lui.
*sângele dereptilor cel vărsat	13	Că caută sângele*, că s-au pome- nit de El: nu S-au uitat de stri- garea surumanilor.
	14	Miluiaşte-mă, Doamne, vezi scârba mea ce paţu de pizmaşii miei, Ca- rele mă înalţi din porţile morţiei.
	15	Ca să vestescu toate laudele Tale în porţile featei Sionului, să

а.

дı.

сѫмѫ бꙋкꙋрь де спінıа та.

Афꙋндарѫсе лимбиле ꙟгроапа че ѕı.
фѫкꙋрѫ ꙟмрѣжа че аскꙋнсерѫ ꙟ
принсеcѫ пичорꙋль лорь.

Кꙋноскꙋтꙋй Дмнꙋл джюдекат зı.
че фѫкꙋ: ꙟфаптꙋ мѫнꙋло сале ꙟкѫ
чи виноватꙋ: (ахіеста кꙋнт де пꙋрꙋра,)

Ѫтоарчесевор некрединчоші ꙟ- иı.
мормѫнть, ши тоате лимбиле
кареле ꙋйтѫ пре Дмнѕѫꙋ.

Кѫ нꙋвафи ꙋйтать сѫрꙋманꙋл ѳı.
ꙟвѣкь, ши нѫдѣжда сѫрꙋманн-
лорь нꙋва пери ꙟвѣкь.

Скоалѫ Дмне, касѫ нꙋсѫ ꙟтѫ- к.
рѣскѫ омꙋль: сѫсѫ джюдече лим-
биле ꙟнаинта та.

ен: ѕ. г.
ѕı.

Г б — Пꙋне

ка.

*
аꙗт ѱа
ло анта
е ꙟпѣці
ꙟб. ꙟка
жидоба:
кѫ сѫ ѕсе
бсекалꙋри
де кареле
грѣаще.
пре ном
ціием рѣ
дꙋлб грѣ
чилоре,
ши тело:
б. денѕ
водите:
*
ен: ѕ. с.
ѕı. нд.
с. нѕı.
при: е.
е: кв.
нн. гı. а.
и кв. с.
б.

ка. Пꙋнеле Дмнелорь фрикѫ, сѫщіе
лимбиле кѫ ѡамени сѫнтꙋ. (сіла)
кв. *Пентрꙋче Дмне стаи де парте? те
аскꙋнѕи ꙟвремеа че сѫнте ꙟскѫрбѫ?
кг. *Ѫфѫліе недерептꙋль сѫпѫрѫ сѫ-
рꙋманꙋль: сѫсѫ принѕѫ ꙟкꙋџетеле
ꙟкареле кꙋџетѫ.
кд. Кѫ сѫ лаꙋдѫ недирептꙋль ꙟпофта
инимій сале, ши пре скꙋмпꙋ блѫвѣ-
ще, ꙟтѫрітѫ пре Дмнꙋль.
ке. Недирептꙋл пентрꙋ фѫліа карѣ
аратѫ ꙟфацѫ нꙋ каꙋтѫ пре Дмѕѫ
нече Дмѕѫꙋ ꙟтоате кꙋџетеле лꙋй.
кѕ Кꙋ дꙋроаре сѫнт кѫиле лꙋй ꙟто-
атѫ времеа: ꙟнѫлцате сѫнт джюдекѫ-
ріле тале дела фаца лꙋй, пре то-

ци

1		14
mă bucur de spăsenia Ta.		
Afundară-se limbile în groapa ce făcură; în mreajea ce ascunseră î<și> prinseră piciorul lor.	16	Ps. 7:16
Cunoscutu-i Domnul din giudecata ce făcu; în faptul mânulor sale încâlci-se vinovatul. (Acesta-i cuget de pururea)	17	
Întoarce-se-vor necredincioșii în mormânt și toate limbile carele uită pre Dumnezău.	18	
Că nu va fi uitat surumanul în veac și nădeajdea surumanilor nu va peri în veac.	19	
Scoală, Doamne, ca să nu să întărească omul; să să giudece limbile înaintea Ta.	20	

		CATHISMA
	21	Pune-le, Doamne, lor frică, să știe limbile că oameni sântu (Sela).
*acest psalom aicea e împărțit în 2 în cartea jidovască, că să usebesc lucrurile de carele grăiaște, iară noi ținem rândul grecilor și celor 70 de izvóditori	22	*Pentru ce, Doamne, stai departe? Te ascunzi în vreame ce sântem în scârbă?
	23	*În fălie nedereptul supără surumanul: să să prinză în cugetele în carele cugetă.
	24	Că să laudă nedireptul în pohta inimii sale și pre scumpul blagosloveaște, întărită pre Domnul.
Ps. 7:16; 9:16; Prov. 5:22; Ps. 13:1; 52:2	25	Nedireptul pentru fălia carea arată în față nu caută pre Dumnedzău, nece-i Dumnedzău în toate cugetele lui;
	26	Cu duroare sânt căile lui în toată vreamea, înălțate-s giudecările tale de la fața Lui, pre toți

ѯ ⁘ л. ⁘

цн пизмашїи лꙋй ва сꙋфлѫ.

кз Зисе ꙟтрꙋ иннма са, нꙋмъ воꙋ къ

клъти динтѣм пънѫ ꙟнтѣм къ

нꙋй вине лꙋй ръꙋ.

ки Де блъстѣмь ростꙋль лꙋй пли-

нꙋй ши де амъцитꙋрѫ ши де ви-

кленїе: сꙋпт лимба лꙋй оустенѣ-

лѫ ши стръмбътате.

кд Шедѣва ꙟлок де лешꙋире, съꙋ-

моарѫ ꙟтра аскꙋнсꙋ пре чѣл невн-

нова: Очїи лꙋй пръвекꙋ пре сꙋрꙋма.

л Лешꙋѫще ꙟтрꙋ аскꙋнсь ка лѣꙋл

ꙟсълашꙋль съꙋ; лешꙋѫще съ ръ-

паскѫ сꙋрꙋманꙋль, ръпѣще пре сꙋ-

рꙋмань кънд ꙋл траџе ꙟтрꙋ мрѣ-

жа са.

Гг ꙟ

Бат цо кори, | Рн: г. С: дї. | Бълогꙋ съꙋ,

⁘ ка, ⁘

ла. Ꙟфрънтꙋ ши смериты съ ара тѫ,

ши нъвълѣще кꙋпꙋтѣрѫ са спре

сꙋрꙋмани.

лв. Зиче ꙟтрꙋ иннма са, оуитатꙋ-

саꙋ дмнꙁъꙋ, аскꙋнсꙋшаꙋ фаца са

ка съ нꙋ вадзѫ пънѫ ꙟвѣкь.

лг, Скоалѫ дмне дмнѕъꙋ, ръдикѫ

мъна та нꙋте оуита де спре сꙋрꙋ-

мань.

лд Пентрꙋ че мънїе недирѣптꙋл пре

дмнѕъꙋ? късдь зиче ꙟтрꙋ иннма

са, къ нꙋ верн късꙋта.

ле. Четꙋ вѣꙁ къ ръꙋтате ши оурџїе

привѣщн, съ фїе да ꙟмънꙋле тале:

спре тине ша лъса сꙋрꙋманꙋ къꙋга

са, съракꙋлꙋй тꙋ ѥщи аџютори.

Здро

Нн: нг. С: ѕ.

1		15
pizmașii lui va sufla*.		*batgiocori
Zise întru inima sa: „Nu mă voiu clăti din neam Până în neam”, că nu-i vine lui rău.	27	
De blăstăm rostul lui pli- nu-i, și de amăgitură, și de vi- clenie; supt limba lui – ustenea- lă și strâmbătate.	28	Rom. 3: 14
Ședea-va în loc de leșuire, să o- moară într-ascunsu pre cel nevi- novat; ochii lui prăvescu pre suruman.	29	
Leșuiaște întru ascuns, ca leul în sălașul* său; leșuiaște să ră- pască surumanul; răpeaște pre su- ruman, cându-l trage întru mrea- jea sa.	30	*bârlogul său

		CATHISMA
	31	Înfrâmtu și smerit să arată și năvăleaște cu putearea sa spre surumani.
Ps. 93:7	32	Zice întru inima sa: „Uitatu- S-au Dumnedzău, ascunsu-Ș-au fața Sa, ca să nu vază, până în veac”.
	33	Scoală, Doamne Dumnezău, rădică mâna Ta; nu Te uita despre suru- man.
	34	Pentru ce mânie nedireptul pre Dumnezău când zice întru inima sa că nu veri căuta?
	35	Ce Tu vez că răutate și urgie privești; să fie daț în mânule Tale; spre Tine ș-au lăsat surumanul câștiga sa; săracului Tu ești agiutoriu.

Здробѣще брацꙋл недрептꙋлꙋй лѕ
шй виклѣнꙋлꙋй: кꙋтавей стрꙋмъ-
бътатѣ лꙋй шй нꙋшвей афла.
Дмнꙋл ꙟ ꙟпъра ꙟвѣкь, шй лз
ꙟвѣчь, перирꙋ лимбиле де спре пъ-
мѫнтꙋл лꙋй.
Пофта смерицилор аꙋзи Дмне, лн.
гътещи инималор шй ꙟ аминте
оурѣкѧ та.
Съ цюдечи сърачꙋлꙋй шй Сꙋрꙋ- лѳ
манꙋлꙋй, ка съ нꙋ адаꙋгъ стрꙋмбꙋл
ма мꙋлт а здроби омꙋ пре пъмѫнт.

мѳ: кд, с: а. нр мѕ, єгі нрнѕ, єд, їєре: і. єі, пла їє: є. і, ді дѧ: д. с. ла, нѕ. єкѕ

Ѱаломъ, г.

Ꙟчесть ѱалом Двдь сꙟпльнице лꙋй Дмнзѣꙋ в.
де виклениїе шй де напасте пизмашилор лꙋй.
Дꙋпъ аче ꙟш ꙟ лꙋкрꙋл сѣꙋ спре цюдеката лꙋй а.
Дмнзѣꙋ, кареле цюдекъ шй пре стрꙋмби ши недерепци.

Сꙋмма:

Ѱало

с:

Ѱаломъ Двдъ, г.

а. Кънтекꙋл лꙋй Двдъ, дате кънтъторюлꙋй.
в. Спре Дмнꙋл мамь недъждꙋит
дарꙋ кꙋм зичеци сꙋфлетꙋлꙋй
мїеꙋ, фꙋӡи ꙟ мꙋнтеле во-
трꙋ ка о пасъре?
г. Къ іака недирепции ꙟтинсъръ аркꙋ
гътирꙋ съӡата са ꙟкоаӡъ, съ съ-
ӡате ꙟтꙋнерекь пре чей дирепци
кꙋ инима.
д. Кънд съ здробеск темелїиле
дарь дирептꙋл че ва фаче?
е. Дмнꙋл ꙟ бесерека сфнтъ а са,
скаꙋнꙋл Дмнꙋлꙋй ꙟчерюрей: окіи
лꙋй въд, шй ӡѣнеле лꙋй испитеск
фїи оаменилор.

темїю сѫ ꙟце лѣцие сватꙋ ш пꙋта пима:

Двд: в. с. к.

Дмнꙋл

1		16
Zdrobeaște brațul nedireptului și vicleanului; căuta-vei strâmbătatea lui și nu o vei afla.	36	
Domnul îi împărat în veac și în veaci! Periră limbile despre pământul Lui.	37	Ps. 29:9; 145:13; 146:9; Ier. 10:10; Plân. 5:19; Dan. 4:31; 6:26
Pohta smeriților auzi, Doamne, gătești inima lor și ia aminte ureachea Ta.	38	
Să giudeci săracului și surumanului, ca să nu adaugă strâmbul mai mult a zdrobi omul pre pământ.	39	
Psalom 10		Summa
În cest psalom, David să plânge lui Dumnezău de viclenie și de napastea pizmașilor lui.	1	
După aceaca, îș ia lucrul său spre giudecata lui Dumnezău, Carele giudecă și pre strâmbi și nedercpți.	2	

		CATHISMA
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vŭ 10***
	1	Cântecul lui David dat cântătoriului
	2	Spre Domnul m-am nedăjduit; dară cum ziceț sufletului mieu: „Fugi din muntele vostru ca o pasăre”?
	3	Că, iaca, nedirepții întinsără arcul, gătiră săgeata sa în coardă, să săgeate în tunearec pre cei direpți cu inima.
*temeiul să înțeleage svatul și putearea pizmașilor	4	Când să zdrobescu temeliile*, dară direptul ce va face?
Av. 2:20	5	Domnul – în beseareca sfântă a Sa; scaunul Domnului în ceriure-i; ochii Lui văd și geanele Lui ispitescu fii<i> oamenilor.

ꙁ і.

а.		**зі.**
Дмнул іспитѣще дірептул: ѩръ недірептул ші юбіторію де стрѣбътъ, оурѣще суфлетул луі.	ѕ.	томул адоноу луі,
Плоаш спре недірепці лацурі, фокъ, ші піатръ пучоасъ, ші вънть кувіхоръ, фіва партѧ пъхарулуі лоръ.	з.	
Къ дірептуі дмнул ші дерептатѧ юбѣще, пре дірепту вѣдеа фаца луі. **СЛАВА.**	и.	
Ѱалом, аі.		
Тріи, пѣрці аре честе ѱалом.		сумма
Роагъ Двъ пре дмнъ съ пъзѣскъ пре єль ші пре алалці дерепці карії єра прнбеції де Саул, с, в, г.	а.	
Дупъ ачѣѧ съ мънгъе аръ тѣнду кредінцалуі ласкултарѣ рушъчюнілуі кълба ізбъві дмзъу	в.	

д   де

ꙁ ка, ꙁ

		де съвъръраръ луі Саул. с, д, є. ѕ. з.
	г.	Адуче намінте пѡта са ші ѡ ѧнтърѣще арътъду къ дмнзъу аре къщигъ де єль. с, и. д.
	с,	**Ѱалом. Двъ, аі.**
	а.	Кънтекул луі Дѣдь, карє къвітатормаі ал, и, спре Бас.
Ісаі: нѕ. є, а.	в.	Мънтуащемъ дмне, къ съ сфършш мілосул, ші съ ампуцінаръ кредінчошіи дін фііи ѡаменілоръ.
	г.	Мінчюнъ гръѧще фіѣтѧшь чине кътръ прііатенул съу, ку бузеле кучѣрниче ші ку інімъ ѧндоитъ
	д.	гръѣскъ. Піардева дмнул тоате бузеле ку чѧниче ші лимба мъреацъ.
	є.	Каріи зікь, лимба ноастръ вом ѧнтърі: бузеле ноастре ку ноі

сънтъ

1		17
Domnul ispitește direptul, iară nedireptul și iubitoriul de strâmbătăț ureaște-l sufletul Lui*.	6	*al Domnului
Ploao spre nedirepți lațuri, foc și piatră pucioasă și vânt cu vihor fi-va partea păharului lor.	7	
Că direptu-i Domnul și dereptatea iubeaște; pre direptu veade-l fața Lui. Slava.	8	
Psalom 11		
Trei părți are cest psalom:	Summa	
Roagă David pre Domnul să-l păzească pre el și pre alalți derepți, carii era în pribegie de Saul, stih 2, 3.	1	
După aceaea să mângâie arătându credința lui în ascultarea rugăciunii lui, că-l va izbăvi Dumnezău	2	

		CATHISMA
		de supărarea lui Saul, stih 4, 5, 6, 7.
	3	Aduce înainte pohta sa și o întărească, arătându că Dumnezău are câștigă de el, stih 8, 9.
	Stih	*Psalomĭ Dv(d)vŭ 11*
	1	Cântecul lui David dat cântătoriului al 8, spre Vasur
Isa. 57:1	2	Mântuiaște-mă, Doamne, că să sfârși milosul și să împuținară credincioșii din fii<i> oamenilor.
	3	Minciună grăiaște fiiteșcine cătră priatinul său; cu buzele cuceamice și cu inimă îndoită grăiesc.
	4	Piarde-va Domnul toate buzele cuceamice și limba măreață,
	5	carii zic: „Limba noastră vom întări, buzele noastre cu noi

а.

ні.

сѫнтꙋ чине нїй ноаѡ домнꙋ?

ѕ. Пентрꙋ пꙋстїира сꙋрꙋманилорь,
ши пентрꙋ сꙋспинара мишейлорь,
акмꙋ скꙋламъвой зиче дмнꙋль:
пꙋнеявой ꙟмънтꙋире пре чела къ-
рꙋмай ера пꙋсѫ мрѣжа.

в. црте: кв. е, г. ни ѕ. ела крні е. рм при. л. е, з.

з. Ꙟрѫ кꙋвинтеле дмнꙋлꙋй, кꙋвин-
те кꙋрате, арџинт кꙋрѫцит ꙟкꙋпто-
рю де пъмѫнт, де з ѡри лъмꙋрит.

и. Тꙋ дмне цинель шиль пъзѣще
де нѣмꙋль ачеста пънѫ ꙟвѣкь.

ѳ. Ꙟпрецюрь ꙟмблѫ нединрецї, кънд
сѫ ꙟналцѫ фїй ѡаменилорь че ма
денемикь.

Сꙋмма:

Ѱаломь, ві.

ꙟчесть ѱалом ꙟкдъ сѫ платице лꙋй дмнзъꙋ, а.

ди мꙋлте скѫрбе ши некой але лꙋи, кѫзꙋа ши ноа-
та лете ꙟтристаре ши ꙟнивое.

в. Сѫ роагѫ сѫль изъбъвяскѫ де пизмашїи лꙋй ши
сѫль ꙟтърескѫ.

с. Ѱаломь, Двдъ, ві.

а. Кънтикꙋле лꙋй Двд дать маймарелꙋй кънтъторилорь.

Пънѫ кънды дмне мъвей
в. оуйта пънѫ ꙟвѣкь? пънѫ
кънды вей аскꙋнде фаца та
де мине?

г. Пънѫ кънды вою пꙋне сфат ꙟтрꙋ
сꙋфлетꙋль мїеꙋ? дꙋрере ꙟтрꙋ ини-
ма мѧ зїꙋа? (ши ноапте.) пънѫ
кънд сѫ ва ꙟнѫлца пимашꙋл мїеꙋ
спре мине?

д. Каꙋтѫ ши аꙋзимѫ дмне дмне-
зъꙋль мїеꙋ: лꙋминеазѫ окїй мїе,

1		18
sântu. Cine ni-i noao Domnu?".		
„Pentru pustiirea surumanilor și pentru suspinarea mișeilor acmu scula-Mă-voiu – zice Domnul – pune-l-voiu în mântuire pre cela căruia-i era pusă mreajea."	6	
Iară cuvintele Domnului – cuvinte curate, argintu curățit în cuptoriu de pământ, de 7 ori lămurit.	7	2 Sam. 22:3<1>; Ps. 16:31; 118:140; Prov. 30:7
Tu, Doamne, ține-l și-l păzeaște de neamul aceasta, până în veac.	8	
Împregiur îmblă nedirepții; când să înalță fii<i> oamenilor cei mai de nemică.	9	
Psalom 12		
În cest psalom, David să plânge lui Dumnezău	1	Summa

		CATHISMA
		de multe scârbe și nevoi ale lui, că zua și noaptea easte în <în>tristare și în nevoie;
	2	Să roagă să-l izbăvască de pizmașii lui și să-l întărească.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vŭ 12***
	1	Cântecul lui David dat mai marelui cântătorilor
	2	Până când, Doamne, mă vei uita, până în veac? Până când vei ascunde fața Ta de mine?
	3	Până când voiu pune sfat întru sufletul mieu, dureare întru inima mea dzua (și noaptea)? Până când să va înălța pizmașul mieu spre mine?
	4	Caută și auzi-mă, Doamne, Dumnedzăul mieu, luminează ochii miei

кѫ сѫ нꙋ адормꙋ ꙟмоарте.

Сънꙋ кꙋм ва зикѫ пизмашꙋль мїєꙋ: бирꙋїю прѣ єль: ши пизмашїи мїєи съворь бꙋкꙋра сѫ мѣвою клът. є.

Ꙗрѫ єꙋ спре мила та нъдъждꙋєскꙋ бꙋкꙋрысѫ инима ма де мѫнтꙋира та, кънтавою домнꙋлꙋи чела че фъкꙋче міє бине. (ши воюкънта нꙋмелꙋи домнꙋлꙋи челꙋѫ де сꙋсь.) ѕ.

Ѱалома, гі.

Пѫтрꙋ пѫрꙋи Ꙗре чїсте Ѱаломь.

Спꙋне стрѫбътата ши виклеꙟїѫ дерегъторилѡ лꙋи Саꙋль ши єфътинчилорь лꙋи. с, д. а.

Мъигъе прє крединчоши къ домнꙋзъꙋ ліє кꙋминѫ ши ліє ажве лорь. с, є. в.

Чартѫ прѣ дерегъторїи лꙋи Саꙋль пентрꙋ че ась пъдѫ прє чии кредин чоши. с, ѕ. г.

Сꙋмма:

д. Роагѫ прѣ домнꙋзъꙋ сѫ избъвѣскѫ прє кредин чош де стръмбътата дерегъторилѡ лꙋи Саꙋль. і, з.

с. Ѱаломъ Двдь, гі.

Кънтекꙋль лꙋи Двде дать маимарелꙋи къ тъторилѡѕ.

вн: і, сд
ни, нв.
с, в.

а. Зисе небꙋнꙋль ꙟтрꙋ инима са: нꙋ ѥсте домнꙋзъꙋ: стрикарѫсе ши оурѫцн сѫфъкꙋрѫ ꙟфаптеле сале, нꙋ ѥсте чине сѫфакѫ бине. (нꙋ пѫнѫ ла оунꙋ)

рн: г.
с. і,

в. Домнꙋль де ꙟчерюре кꙋтѫ спре фїи оамениилѡ, сѫ вазѫ аꙋ ѥсте ꙟцелегъторю, ши кꙋтъторю пре домнꙋзъ.

г. Тоци сѫ ꙟдъръптарѫ, де преꙋнѫ сѫ ꙟпꙋцирѫ: нꙋи чине сѫ факѫ бине, нꙋи ниче оунꙋль.

д. Аꙋ нꙋ ꙟцелегь тоци фъкъторїи

1		19
ca să nu adormu în moarte.		
Să nu cumva dzică pizmașul mieu: „Biruiiu pre el!”; și pizmașii miei să vor bucura să mă voiu clăti.	5	
Iară eu spre mila Ta nădăjduiescu, bucură-să inima mea de mântuirea Ta, cânta-voiu Domnului celuia ce-m feace mie bine (și voiu cânta numelui Domnului celuia de sus).	6	
Psalom 13		
Patru părți are cest psalom:		Summa
Spune strâmbătatea și viclenia deregătorilor lui Saul și sfeatnicilor lui, stih 4.	1	
Mângâie pre credincioși, că Dumnezău li-e cu milă și li-e aiave lor, stih 5.	2	
Ceartă pre deregătorii lui Saul pentru ce leapădă pre cei credincioși, stih 6.	3	

		CATHISMA
	4	Roagă pre Dumnezău să izbăvască pre credincioși de strâmbătatea deregătorilor lui Saul, stih 7.
		Psalomŭ Dv(d)vĭ 13
	Stih	Cântecul lui David dat mai marelui cântătorilor
Ps. 10:4; 52:2	1	Zise nebunul întru inima sa: „Nu easte Dumnezău!” Stricară-se și urâți să făcură în faptele sale; nu easte cine să facă bine (nu-i până la unul).
Rom. 3:10	2	Domnul din ceriure căută spre fii<i> oamenilor, să vază au easte înțelegătoriu și căutătoriu pre Dumnezău.
	3	Toți să îndărăptară, dempreună să împuțiră; nu-i cine să facă bine, nu-i nice unul.
	4	Au nu înțeleg toți făcătorii

де стръмбътате, къ мънъикъ
ѡаменіи міей кум аре мънка пъне
ши пре дмнул нул кіамъ?
Акола съвѫ ѫфрикоша де фрикъ. (оунде ну ера фрикъ,) къ дмнзъ
ѫсте нѣмул дирепт улуй. е.
Сфатул сурманулуй фачец де
рушине, че дмнул ѫсте нъдѣжда луй. ѕ.
Чине ва да дин Сіѡн спсеніе
луй Іиль? кънд ва ѫтоарче домнул робіѫ оаменилор съй, букурасъва Іаковь, ши съ ва весели
Іиль. з.

СЛАВА:

ѫтра
цюто:

Сумма.

Ѱалом, ді.

ѫчесть Ѱаломь арат Двдь, каріи ачѣѫ че а.
ворь

ворь лъкуи ѫчерю ши ѫферекъчюнѫ девѣкь, нумаи
сингури крединчоши.

в. Пентрачѣ арата стрьбътата фъцарничилор, карій съ ѫкре ши еи къ ворь лъкуи ѫчерю, пентру къ цинь ѡбичеюль лецей де афаръ.

Ѱаломъ Двдь, ді.

с. Кънтикуле луи Дѣдь.

а. Доамне чине ва съ лъкуи

в. ѫтру кортул тѣу? чине ва лъкуи ѫмъгура сфнцій тале?

г. Чине ѫмблъ ѫтрегь, ши фаче дерептате, ши гръѫще адевърь ѫтру инима са: афъръ виинъ, ни: ка. гъ. лг. ѕ. еі.

д. Кареле ну дефаймъ ку лимба са, ши ну фаче рѣу пріѫтинулуй съу, ши микшураре ну прімѣще ѫпротива пріѫтинулуй съу.

оурци

1		20
de strâmbătate, că mănâncă oamenii miei cum are mânca pâine și pre Domnul nu-L cheamă*?		*într-agiutoriu
Acolea să vor înfricoșea de fri- că (unde nu era frică), că Dumnezău easte neamul direptului.	5	
Sfatul surumanului faceți de rușine; ce Domnul easte nădeaj- dea lui.	6	
Cine va da din Sion spăsenie lui Israil? Când va întoarce Dom- nul robia oamenilor Săi, bu- cura-să-va Iacov și să va veseli Israil. Slava.	7	
Psalom 14		Summa
În cest psalom arată David carii-s aceia ce	1	

		CATHISMA
		vor lăcui în ceriu și în ferecăciunea de veac: numai singuri credincioșii;
	2	Pentr-aceaea arată strâmbătatea fățarnicilor carii să încred și ei că vor lăcui în ceriu, pentru că țin obiceaiul legei de afară.
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vĭ 14***
	1	Cântecul lui David
	2	Doamne, cine va sălășlui întru cortul Tău? Cine va lăcui în măgura Sfinții<i> Tale?
*au fără vină Ps. 24:4; Isa. 33:15	3	Cine îmblă întreg* și face dereptate și grăiaște adevăr întru inima sa.
	4	Carele nu defaimă cu limba sa și nu face rău priatinului său și micșurare nu priimeaște împro- tiva priatinului său.

Урчиситуй ꙟнаинта окиулуй　є.
стрѣмбул, ꙗръ пре чѣ че съ тѣмъ
де дмнул чинстеще, съ ва къ
ꙟ журат спре пагубъшь, ꙟкъ нул
ꙟтоарче.
Банїй съй нуй дъ ꙟкамъта ши　ѕ.
платъ ꙟпротива невиноватулуй
ну ѧ.
Чине ва фаче ачѣста нусъ ва клъ-　з.
ти ꙟвѣкъ.

Ѱаломь, єі.

ꙟ честь ѱаломь пророчеще Двдь де г. лукрурѣ.

Сумаа:

ꙟтѣи де кинь.　а.
Адоаша де моарте.　в.
Атрѣа ши де ꙟвїиарѣ луй хс.　г.

Ѱаломь Двдвъ, єі.

нн: мѳ. с: д.
чест ѱал: а єі, то грѣаще де хс, съ купри де ла ꙟѡан. ꙟ зі. ка.

а. Кънтикул луй Двдь аурит.
в. Пъзѣщемъ дмне, къ спре-
тине нъдъждуеску.
г. Зи (ѡ суфлетул миеу) дом-
нулуй, дмнзъул миеу єщи ту,
бунътъциле мѣле нуцй де лисъ.
д. Че сфинцилорь карїи сънть пре-
пъмѫнт: ши кувиюшинло ꙟтру-
карїи ѧсте тоатъ воа ма.
є. Мулцисъвор дурорнле лорь, карїи
гръбеску дупъ (дмнзъу) стреинь:
нувои жирви жиртвеле лор дин сън-
це, нечи вои луа нумеле лорь спре
бузеле мѣле.
Дмнул ѧте пата мошїй мѣле,
ши пъхарул миеу ѧсте: ту цїи

пъ

2		21
Urgisitu-i înaintea ochilor Lui strâmbul, iară pre ceia ce să tem de Domnul cinstească-i, săva că au giurat spre pagubă-ș, încă nu-l întoarce.	5	
Banii săi nu-i dă în camătă și plată împrotiva nevinovatului nu ia.	6	
Cine va face aceastea nu să va clăti în veac.	7	
Psalom 15 În cest psalom proroceaște David de 3 lucruri:		Summa
Întâi, de chin;	1	
A doaoa, de moarte;	2	
A treia, și de înviarea lui Hristos.	3	
Psalomĭ Dv(d)vŭ 15		

		CATHISMA
Ps. 49:9	1	Cântecul lui David aurit Păzeaște-mă, Doamne, că spre Tine nădăjduiescu.
Cest psalom a 15 tot grăiaște de Hristos; să cuprinde la Ioan în 17 cap	2	Zi, (o, sufletul mieu) Domnului: Dumnezăul mieu ești Tu, bunătățile meale nu Ți-s de lipsă,
	3	ce sfinților carii sânt pre pământ și cuvioșilor întru carii easte toată voia mea.
	4	Mulți-să-vor durorile lor, carii grăbescu după (Dumnezău) strein; nu voiu jirtvi jirtvele lor din sânge, neci voiu lua numele lor spre buzele meale.
	5	Domnul easte partea moșii<i> meale, și păharul mieu easte; Tu ții

б.

кв.

пѫта ма мїе.

з. Фѹнїилем къзѹрѫ мїе ѫлокь де-
фътать: пентрачеа ши мошїе
фрѹмоасъм кѫзѹ мїе.

н. Блгвеск пре дмнѹль карелем дѣ-
де мїе сфать: ѫкъ ши ноапта
мѫ ѫвацѫ пре мине ръръѹнкїи мїей.

д. Ѫнаинта ма пѹю пре дмнѹль
пѹрѹра: къ де дреапта ма ѥсте,
нѹмъвою клъти.

і. Пентрачеа бѹкѹръсе инима ма,
ши сау веселить слава ма: ѫкъ
ши трѹпѹль мїеѹ съл ъшлѹаще
ѫтрѹ нъдежде:

аі. Къ нѹ вери лъса сѹфлетѹл мїеѹ ѫ-
мормѫнть; нечи вор лъса мило-

аїоар тѣ
пла: іе: г. є. кд.
амнєъ вени
дѣа: б. ж. с. ке.
анмба ма
дѣа: б. нгі. є. аі

кі,

сѹль тѣѹ съ вазъ пѹтрежѹне.

ві. Фъ съцїѹ къраръ вїецїей: сацїѹ
бѹкѹрїнлош ѥсте кѹ фаца та: фръ-
мсеце сѫнть ѫдерѣпта та ѫвѣк.

Псалом, ѕі.
ѫчїсте Псаломѹ съ роагъ Дѣдь лѹи дмнзеѹ.

Сѹмма:
а. Съ избъвескъ ш съ цїе пре ѥ, де гона лѹи Саѹл.
в. Ши съль шпрескъ пре ѥль, съ нѹ кѹма съшь избъ
дѣскъ спре Саѹле ши съ нѹ ашѹаскъ ѫпротива
вїецїей лѹи.
г. Дѹпъ ачаѥсъ мъгъе кѹ нъдежда вїецїи де вечїе.

Псаломъ Двдъ, ѕі.

ръгъчюна лѹи Двдь.

а.
в. Аскѹлтъ дмне дерептата (ма,) ѧ аминте стригарма ма, аскѹлтъ ръгъчюна ма, каре нѹи де бѹзе ѫшелътоаре.

2		22
partea mea mie.		
Funile-m* căzură mie în loc des- fătat; pentr-aceaea și moșie frumoasă-m căzu* mie.	7	*au soartea *au mi să veni
Blagoslovescu pre Domnul, Carele-m dea- de mie sfat; încă și noaptea mă învață pre mine rărunchii miei.	8	Plân. 3:24
Înaintea mea puiu pre Domnul pururea, că de-a direapta mea easte; nu mă voiu clăti.	9	Fapt. 2:25
Pentr-aceaea bucură-se inima mea și s-au veselit slava* mea; încă și trupul mieu sălășluiaște întru nădeajde:	10	 *limba mea
Că nu veri lăsa sufletul mieu în mormânt, neci veri lăsa milo-	11	Fapt. 2, 3:35

		CATHISMA
		sul Tău să vază putrejune.
	12	Fă să știu cărarea vieției, sațiul bucuriilor easte cu fața Ta, frâm- seațe sânt în dereapta Ta în veac.
		Psalom 16
Summa		În cest psalom să roagă David lui Dumnezău:
	1	Să-l izbăvească și să-l ție pre el de goana lui Saul.
	2	Și să-l oprească pre el, să nu cumva să-ș izbân- dească spre Saul și să nu leșuiască împrotiva vieției lui.
	3	După aceaea să mângâie cu nădeajdea vieții de vecie.
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vŭ 16***
	1	Rugăciunea lui David
	2	Ascultă, Doamne, dereptatea (mea), ia aminte strigarea mea, ascultă rugăciunea mea, care nu-i den buze înșelătoare.

К.

Дела фаца та съ ѫсѫ цюдекат г.
мѧ: ѻкїй тъй свазѫ дерепт ат.

Испититай инима мѧ, черка д.
тꙋмай де ноапте, испититꙋма,
ши най афлать ѫтрꙋ мине (недирепта
тати:) че гъндескꙋ, ачеѧ гръѧ
ще гꙋра мѧ.

Депре фаптеле алторь ѻамени, е.
пентрꙋ кꙋвентеле бꙋзелорь тале,
еꙋ мамь пъзить де кърърнле ѫ
дърѣпникꙋлꙋй.

Чине пашїй мїей ѫкъръріле тале, ѕ.
съ нꙋсѫ змиптескѫ пичоарел мѣл.

Еꙋ кемь пре тине, къ мѫ аꙋзи з.
пре мине Дмнезъꙋ: плѣкѫ оу
рѣкѧ та мїе, ши аꙋзи граю мїеꙋ.

ѡ г миниꙋ

КА.

и. Миниꙋнѣзѫ мптиле тале, мъй
тꙋнторюл нъдъдꙋнторилорь спре
тине, де чеѧ че сързникѫ ѫпро
тива дирептей тале.

ѳ. Пъзещемѫ ка лꙋмїна ѻкюлꙋй:
сꙋпт оумбра арепїлор тале аскꙋдемѫ.

і. Де фаца недирепцилор, карїи мѫ
сꙋпъръ, пизмашилорь мїей, карїи
грѣїи мѧ са мѫ яꙋ ѫпрецюр пентрꙋ вїаца мѧ.

аі. Кꙋ ръръꙋникюль съꙋ акоперирешь
фаца, кꙋ лимба лор гръеск фълїе.

ві. Ѫтрꙋ ѫмблара ноастрѫ акмꙋ
нѣꙋ лꙋат ѫпрецюрь, ѻкїй лорь пꙋ
плекар се съ ѫ тинзѫ серѫ ѫпротива ноастрѫ, плекън
мрѣжѫ дꙋсе спре пъмѫнть.

гі. Асѣмънъсе леꙋлꙋй, кареле пох

тѣщ

2		23
De la faţa Ta să iasă giudecata mea, ochii Tăi să vază dereptate.	3	
Ispitit-ai inima mea, cercatu-m-ai de noapte, ispititu-m-ai şi n-ai aflat întru mine (nedireptate); ce gândescu, aceaea grăiaşte gura mea.	4	
De pre faptele altor oameni, pentru cuventele buzelor Tale, eu m-am păzit de cărările îndărăpnicului.	5	
Ţine paşii miei în cărările Tale, să nu să zmintească picioarele meale.	6	
Eu chem pre Tine, că mă auzi pre mine, o, Dumnezău: pleacă ureachea Ta mie şi auzi graiul mieu.	7	

		CATHISMA
	8	Minunează milostile Tale, Mântuitoriul nădăjduitorilor spre Tine, de ceia ce să rădică împrotiva direaptei Tale.
	9	Păzeaşte-mă ca lumina ochiului; supt umbra arepilor Tale ascunde-mă
	10	de faţa nedirepţilor carii mă supără, pizmaşilor miei, carii mă iau împregiur pentru viaţa mea.
*grăsimea sa	11	Cu rărunchiul* său acoperiră-ş faţa, cu limba lor grăiesc fălie.
*plecară-se să întinză mreaje	12	Întru îmblarea noastră acmu ne-au luat împregiur, ochii lor puseră împrotiva noastră, plecându-se* spre pământ.
	13	Aseamănă-se leului, carele poh-

тѣще съ̑ ръпѣскѫ : шѝ лѐулуй
тѝнъръ чѐ шаде ȃтрꙋ ȃскꙋнсꙋ.

Скоалѫ дмне, ꙗ҆ прѐ денаинте фаца луй, плѣкъ прѐ є҆л, мънтуѧще вїаца мѧ, де чѐль нечрепт карелӗй армѧ та. ді҃.

Пъзѣщемѫ де оамени, кꙋ мѫна та ѽ доамне: де ѽамени чесь де лꙋме, ȃкърора парте ѧсте ȃчастѫ лꙋме, кърора ле оумплии пътечиле лорь де вистїѧрюль тъу, ȃкърора фечори съ̑ сатурѫ, шѝ ласѫ ръмъшицеле порѣбочилорь съ. еі҃.

Єу ȃтрꙋ дерепта̀те воѝ ведѧ фаца та, сътꙋрамъ вою де фаца та кънд мъ воѝ дещепта. СЛАВА. ѕі҃.

КАѲІЗМА, Г҃. БЪКОНЕЧ,

ȃчесте ѱаломь Дѣдь дпѫ харѣ луй дмнезеу.

а҃. Пентрꙋ кѫ лаꙋ избъвить де пизмашїи луй.

Сꙋмма. в҃. Кѫ ау шѝ ȃвъчкꙋть прѐ єй.

С҃: а҃. Кънтекулѣ луй Дѣдь слꙋгїи дмнулꙋй, кареле аꙋ грѣить дмнулꙋй кꙋвинтеле ачестуй кънтекь, ȃ зꙋа чѣль избъви прѐ єль дмнꙋль де ȃ мѫна тꙋтꙋрорь пизмашилорь луй, шѝ де мѫна луй Саꙋль. Шѝ зисе.

ѰАЛОМЪ, ЗІ҃.

в҃. Юбѣскꙋте дмне търїа мѧ.
г҃. Дмнꙋл стѝнка мѧ, шѝ четатѧ мѧ, шѝ избъвиторю мїеу, дмнезъꙋль мїеу търїа мѧ, ȃтрꙋ єль мѫ нъдъдꙋеськь, скꙋтꙋль мїеу, шѝ корнꙋл мънтꙋ-

Ѳѵсїє: є҃. с҃, гі҃.

2		24
teaște să răpească, și leului tinăr, ce șade întru ascunsu.		
Scoală, Doamne, ia pre denainte fața lui, pleacă pre el! Mântuiaște viața mea de cel nedirept, carele-i arma Ta.	14	
Păzeaște-mă de oameni cu mâna Ta, o, Doamne, de oameni ce-s den lume, a cărora parte easte în ceastă lume, cărora le umpli pântecile lor den vistiariul Tău; a cărora feciori să satură și lasă rămășițile porobocilor săi.	15	
Eu întru dereptate voiu vedea fața Ta, sătura-mă-voiu de fața Ta când mă voiu deștepta. Slava.	16	

		CATHISMA
		Cathizma 3. ***Vŭ konec***
		<Psalom 17>
Summa	1	În cest psalom David dă har lui Dumnedzău:
	2	Pentru că l-au izbăvit de pizmașii lui; Că i-au și învâncut pre ei.
Stih	<1>	Cântecul lui David, slugii Domnului, carele au grăit Domnului cuvintele acestui cântec în dzua ce-l izbăvi pre el Domnul den mâna tuturor pizmașilor lui și den mâna lui Saul. Și zise:
		Psalom 17
	2	Iubăscu-te, Doamne, tăria mea!
Evr. 2:13	<3>	Domnul – stinca mea și cetatea mea și izbăvitoriul mieu; Dumnezăul mieu – tăria mea; întru El mă nădăjduiesc, scutul mieu și cornul mântu-
Ier. 2:13		

ГЄ
аціюто
рѣліле

нрїй мѣле, ꙟнълцара мѧ.
Пре дмнꙋль чель лъꙋдать кемь: д.
ши мъва избѣвн де пнмаші мїє.
Ꙟпрецюраръмѫ дꙋрорнле морцїє, є.
ши ръꙋрнле ѡаменнлѡр ръй кꙋтре-
мꙋраръмѫ.
Дꙋрорнле мормънтꙋлꙋй ꙟкꙋн- ѕ.
цюраръмѫ, лꙋаръмѫ пре денанте
кꙋрселе моцїен:
Пентрачѣа ꙟстрнмтоара мѧ, з.
кемаю пре домнꙋль, ши стрнгаю
кътрѫ дмнзъꙋль мїєꙋ, ши аꙋзи
дей бесѣрнка (сфнтѫ) а са гласꙋл
мїєꙋ, ши стрнгарѧ мѧ ꙟнаинтѧ
лꙋй, ꙟтрѫ ꙟꙋрекнле лꙋй.
Клътисе ши съ кꙋтремꙋрѫ пъмъ- и.

тꙋль, ши темелїнле мꙋнцнлор съ
клътирѫ: клътиръсе къ ера мъ-
нїѧть (дмнзъꙋ) пре ей.
ѳ. Ръдикъсе фꙋмь дей мънїѧ лꙋй,
ши фок амнтꙋнторю де гꙋра лꙋй,
ши кърбꙋнн апрнниши дела ель.
і. Ши плекѫ черюрнле ши погорѫ,
ши негꙋрѫ сꙋпть пнчоареле лꙋй.
аі. Ши ꙟмблѫ спре Херꙋвнмн, ши
збоарѫ: збоарѫ спре арепнле вън-
тꙋлꙋй.
ві. Ши пꙋсе ꙟтꙋнѣречнле коперемѫнт
шїе: ꙟпрецюрꙋль лꙋй кортꙋль съꙋ:
апе ꙟтꙋнекате ꙟтрꙋ ноѡрїн въ-
дꙋхꙋлꙋй.
гі. Дестрълꙋчнрѧ чей ꙟнаинтѧ лꙋ,

3		25
irii meale, înălțarea mea.		
Pre Domnul cel lăudat chem*; și mă va izbăvi de pizmașii miei.	4	*agiutoriu
Împregiurară-mă durorile morției și râurile* oamenilor răi cutremurară-mă.	5	*realele
Durorile mormântului încungiurară-mă, luară-mă pre denainte cursele morției.	6	
Pentr-aceaea în strimtoarea mea chemaiu pre Domnul și strigaiu către Dumnezăul mieu; și auzi den besearica (sfântă) a Sa glasul mieu și strigarea mea înaintea Lui întră în urechile Lui.	7	
Clăti-se și să cutremură pămân-	8	

		CATHISMA
		tul și temeliile munților să clătiră; clătinară-se, că era mâniat (Dumnezău) pre ei.
	9	Rădică-se fum den mânia Lui, și foc amistuitoriu den gura Lui, și cărbuni aprinși de la El.
	10	Și plecă ceriurile și pogorî; și negură – supt picioarele Lui.
	11	Și îmblă spre heruvimi și zboară; zboară spre arepile vântului.
	12	Și puse întunearecile coperemânt Șie; împregiurul Lui – cortul Său: ape întunecate întru noorii văzduhului.
	13	De strălucirea ce-i înaintea Lui

Г. КЅ.

трекꙋръ норїи, гриндине ши къ-
рбꙋни де фокь.
ді. Ши тꙋнъ дин чериюри Дмнꙋль, ши
ꙟнълцатꙋль дѣде гласꙋль сꙋ,
гриндине ши кърбꙋни де фокь.
єі. Слобози съӕециле сале, ши й ръ-
шкиръ пре ей: ши слобози фꙋл-
џереле ши й пїердꙋ пре ей.
ѕі. Ши съ арътаръ адъпкꙋриле апелор,
ши съ дескоперирь темелїиле лꙋ-
мїей, де чертарѣ та Дмне, де сꙋфла-
рѣ дꙋхꙋлꙋй мънїеи тале.
зі. Тримѣсе де сꙋсь, ши мъ лꙋѡ пре
мине: ши мъ скоасе дин апе мꙋлте.
иі. Избъвимъ де пизмашꙋль мїеꙋ
пꙋтѣрникь, ши де ꙋрѫциенторїи

ЖВ мїей

КА.

мїей: къ маи тари ера декъ мине.
ді. Лꙋаръмъ пре денаинте ꙟтрꙋ зꙋа
сꙋпърърїи мѣле, ши фꙋ Дмнꙋль
тоягꙋль мїеꙋ.
к. Ши мъ скоасе ꙟ лъргъмънтꙋ, и-
збъвимъ кътьм вои мїе.
ка. Плътимь Дмнꙋл дꙋпъ дерептатѣ
мѣ, дꙋпъ кꙋръцїѧ мънꙋлор мѣле
дѣдемь.
кв. Къ ам пъзит къиле Дмнꙋлꙋй,
ши намь фъкꙋть стръбꙋ ꙟтокъ-
дꙋмъ дела Дмнезеꙋль мїеꙋ.
кг. Къ тоате ꙋндерецеле лꙋй ꙟнаинта
мѣ сꙋнть, ши дерептъциле лꙋй нꙋ-
лѣм депъртать де мине.
аікꙋрѫ кд. Ши амь фо ꙟтрегь ꙟнаинта лꙋй,

ши

3		26
trecură noorii, grindine și căr- buni de foc.		
Și tună din ceriuri Domnul și Înălțatul deade glasul Său – grindine și cărbuni de foc.	14	
Slobozi săgețile Sale și-i răș- chiră pre ei; și slobozi ful- gerele și-i pierdu pre ei.	15	
Și să arătară adâncurile apelor și să descoperiră temeliile lu- miei de certarea Ta, Doamne, de sufla- rea Duhului mânii<i> Tale.	16	
Trimease de sus și mă luo pre mine; și mă scoase din ape multe.	17	
Izbăvi-mă de pizmașul mieu putearnic și de urgisitorii	18	

		CATHISMA
		miei, că mai tari era decât mine.
	19	Luară-mă pre denainte întru dzua supărării meale, și fu Domnul toiagul mieu.
	20	Și mă scoase în lărgământu, iz- băvi-mă, că-m voi mie.
	21	Plăti-m Domnul după dereptatea mea, după curăția mânulor meale deade-m.
	22	Că am păzit căile Domnului și n-am făcut strâmbu, întorcân- du-mă de la Dumnedzăul mieu.
	23	Că toate giudeațele Lui înaintea mea sânt; și dereptățile Lui nu le-am depărtat de mine.
*au curat	24	Și am fost întreg* înaintea Lui

шѝ ма́мь фери́ деструбъла́та м҃а.
Шѝ дѐде мі́е д҃мнѹ́л дѹпъ дере- ке.
тата м҃а, дѹпъ кѹръці́а мъ́нѹло
мѣле ѫ̂наи́нта ѻ҆́килорь лѹ́й.
Кѹ мл҃тивіи мл҃тивь ве҃ фѝ, шѝ кѕ
кѹ бърба́тѹль невинова невинова́т
ве҃ фѝ.
Шѝ кѹ̂ але́сѹль але́сь ве́рь фѝ, шѝ кз
кѹ̂ ѫ̂дърѣптникѹль ѫ̂дърѣ́пникь
ве́рь фѝ.
Кѫ̂ тѝ ѻ҆́мѹль плека́ть спъсе́щи, кн.
шѝ ѡ҆кїи ѫ̂нъца́ци пле́чи.
Кѫ̂ тѝ стрълѹче́щи лѹми́на м҃а: кѳ.
д҃мне д҃мнезъ́ѹль мі́еѹ лѹмине́зи
ѫ̂тѹнѣречиле мѣле.
Кѫ̂ кѹ ти́не зробі́ю та́бърѹль, л.

шѝ кѹ̂ д҃мнезъ́ѹл мі́еѹ трекѹ́ю зи́-
дѹль.
ла Ѫ̂трѣ́гъ ка́ла д҃мнезъ́ѹлѹй мі́е:
кѹвъ́нтѹл д҃мнѹлѹй кѹръци́тѹй:
шѝ скѹ́ть тѹтѹро́рь нъдъдѹито́-
рилор ѫ̂трѹ ѐль.
лв Кѣ чи́ней д҃мнезъ́ѹ фъ́ръ д҃мнѹл?
са́ѹ чи́не пѹтѣрник фъръ д҃мнезъ-
ѹль но́стрѹ?
лг Д҃мнезъѹ́й чи́не мъ ѫ̂чи́нџе кѹ
пѹтѣре ши пѹ́се ѫ̂трѣ́гъ ка́ла м҃а.
лд Пѹ́индь пичо́ареле мѣле ка̂ ачѣ́р-
билорь, шѝ спре̂ нъ́лцїй фа́чемъва
а́ста̀. Ка́реле ѫ̂ва́цъ мъ́нѹле ле
мѣле спрѐ ръзбо́ю, шѝ зробѣ́ще
а́ркѹль де̂ а̂ра́ме ѫ̂бра́целе мѣле.

3		27
și m-am ferit de strâmbătatea mea.		
Și-m deade mie Domnul după derep-	25	
tatea mea, după curăția mânulor		
meale înaintea ochilor Lui.		
Cu milostivii milostiv veri fi și	26	
cu bărbatul nevinovat, nevinovat		
veri fi.		
Și cu alesul ales veri fi și	27	
cu îndărăptnicul îndărăpnic		
veri fi.		
Că Tu omul plecat spăsești	28	
și ochii înălțați pleci.		
Că Tu strălucești, lumina mea,	29	
Doamne, Dumnezăul mieu, luminezi		
întunearecile meale.		
Că cu Tine zdrobiiu tabărul,	30	

		CATHISMA
Deut. 32:4; Dan. 4:34; Apoc. 15:3; 2 Sam. 22:31		și cu Dumnezăul mieu trecuiu zi-
		dul.
	31	Întreagă-i calea Dumnezăului mieu;
		cuvântul Domnului curățitu-i
		și scut tuturor nădăjduito-
		rilor întru El.
Ps. 12:7; Ps.119:140; Prov. 30:5	32	Că cine-i Dumnezău, fără Domnul?
		Sau cine-i putearnic, fără Dumneză-
		ul nostru?
Deut. 32: 39; 2 Sam. 2:2; Ps. 85:8; Isa. 45:5	33	Dumnezău-i Cine mă încinge cu
		puteare și puse întreagă calea mea,
	34	Puind picioarele meale ca a cer-
		bilor și spre nălții face-mă-va
	35	a sta. Carele învață mânule
		meale spre războiu; și zdrobeaște-se
		arcul de arame în brațele meale.

Шѝ дáтꙋмїаⷮ скꙋтꙋл спⷭнїей тá-
ле, шѝ дирѣпта та рѫзимáтꙋ- лѕ
мѫ прⷷе мине, шѝ ѫвъцътꙋра та
ѫнълцáтꙋмѫ.
Лъргитай лóкꙋль пáшилорь мїей лз
сꙋпть мине, шѝ нꙋ слъбирѫ глез-
нилє мѣле:
Гонитамь пизмáшїи мїей, шѝ лн
ѧмь принсꙋ прⷷе ѥи, шѝ нꙋмамь ѫ-
торсꙋ пънѫ нꙋѧм сфършиⷮ прⷷе ѥи.
Стръпꙋнсꙋѧмь прⷷе ѥи шѝ нꙋсѫ лѳ
путꙋрѫ скꙋла, къзꙋрѫ сꙋпть пи-
чоареле мѣле.
Шѝ май ѫчинсꙋ прⷷе мине кꙋ вър- м.
тꙋте спре рѫзбою, шѝ ай плекáть
пизмáшїй мїей сꙋпть мине.

атѣа мѫ ѫвъца.

шѝ мтⷪ

ма Шѝ мїай дáть чербича пизма-
шилоⷬ мїей мїе, шѝ оурътóрїй мїей
ѧмь тъѧть.
мв Стрига шѝ нꙋ ѥра чине съй мъ-
тꙋѧскѫ: кътрѫ дмнꙋль шѝ нꙋй
мг аꙋзи прⷷе ѥи. Шїй зробїю
прⷷе ѥи шѝ фꙋрѫ ка прахꙋль ѫнай-
тѧ вънтꙋлꙋй, шѝ ка тина оули-
целорь кълкáю прⷷе ѥи.
мд Избъвишимѫ де пригóанеле ѡа-
менилорь, пꙋсꙋмай кáпь лимби-
лорь, ѡáменїй че нꙋй кꙋноцѣ слꙋ-
ме жиръмь мїе. Ѫтрꙋ аꙋзꙋл-
оурекїей аскꙋлтáръмѫ, фечóрїи стрї-
ини минцирѫми мїе.
жи мѕ Фечóрїй стрїини вещезирѫ, шѝ

къзꙋ

3		28
Şi datu-mi-ai scutul spăseniei Ta- le şi direapta Ta răzimatu- m-au pre mine şi învăţătura Ta înălţatu-m-au*.	36	 *aceaea m-au învăţat
Lărgit-ai locul paşilor miei supt mine; şi nu slăbiră glez- nile meale.	37	
Gonit-am pizmaşii miei şi i-am prinsu pre ei; şi nu m-am în- torsu, până nu i-am sfârşit pre ei.	38	
Străpunsu-i-am pre ei şi nu să putură scula; căzură supt pi- cioarele meale.	39	
Şi m-ai încinsu pre mine cu vâr- tute spre războiu şi ai plecat pizmaşii miei supt mine.	40	

		CATHISMA
	41	Şi mi-ai dat cerbicea pizma- şilor miei mie şi urâtorii miei i-am tăiat.
	42	Striga, şi nu era cine să-i mân- tuiască, cătră Domnul; şi nu-i
	43	auzi pre ei. Şi-i zdrobiiu pre ei şi fură ca prahul înain- tea vântului şi ca tina uli- ţelor călcaiu pre ei.
	44	Izbăvişi-mă de prigoanele oa- menilor, pusu-m-ai cap limbi- lor; oamenii ce nu-i cunoştea slu-
	45	jiră-m mie, întru auzul urechiei ascultară-mă. Feciorii stri- ini minţiră-mi mie.
*<veşte>ji<ră>	46	Feciorii striini veştezìră* şi

г.

		кд.
къзꙋрѫ: ши кꙋтарѫ кꙋ кꙋтремꙋр.		
Віꙋй дмнꙋль, шій блвить Тареле міеꙋ, ши сѫ ꙟнальцѫ дмнꙁъꙋль спніи меле.	мз	
Дмнꙁъй кареле дѫ избъдѫ міе ши плекѫ оамениі съпт мине.	ми	
Избъвиторюль міеꙋ де пиꙁмаши міей, ши де чеѧ че сърдикѫ спре мине май ꙟнълцать, ши де бърбатꙋл недирепть избъвитꙋма.	мд.	мънто
		рн: еі. с. д.
Деретачеѧ лаꙋдꙋ пре Тине ꙟтрꙋ лимби дмне, ши нꙋмелꙋй тъꙋ воiю кънта.	н.	
Мърйдь спніѧ ꙟпъратꙋлꙋй съꙋ, ши фъкънд милѫ оунсꙋлꙋй съꙋ лꙋй Двдь, ши семинцiей лꙋй пънѫ ꙟвѣкь. СЛАВА:	на.	

ѕ Ѱалом

Ка:

Ѱаломъ, кі.

	а.	Ддс Прркь ꙟчесть Ѱаломь пропобѣдꙋаще ши лаꙋдѫ.
Схима:	б.	Ꙟтѣй Слава. Адоаѡ ꙟцелепчюна.
	г.	А трѣѧ пꙋтѣрѧ.
	д.	Апатра ши бꙋнѫтата лꙋй дмнеꙁѣꙋ карѫ сѫ аратѫ дин темеятꙋль чещїи лꙋми, ши май вьртось ѧсте арътатѫ дин кꙋвънтꙋл лꙋй дмнꙁъꙋ, ши ꙟтрꙋ инималѣ кредиинчошилорь ѧсте оатонтѫ ши скрисѫ де дхꙋль Сфнть, Ка сѫ фіи ꙟвъцътори фирїе ши скриптꙋрїи сфнте.
		Кѫ ꙟтрꙋ фире тьѡтоимь, пърѫ кꙋ кꙋвѫнтꙋль лꙋй дмнꙁъꙋ нерѫвенимь. Пърѫ сѫнꙋнѣва дѫ дхꙋль сфнть ꙟвъцъторюль чел дин лъꙋнтрꙋ, рѡ.
		Ꙟдешертꙋ сѫ априйндь фъклїйле фїирїей.
		Ши кꙋвинтеле скриптꙋрїей, ꙟдешерть ꙟтингꙋ оурѣкилѣ, Сънꙋва слобоꙁи дхꙋа Сфнт ꙟтрꙋ инимилѣ ноастре лꙋмина фирїей, ши кꙋвънтꙋ милїей.
		Ачаста грѣѧще де, г. фелюре де ꙟвъцѫтꙋри.
	а.	Ꙟтѣй пъне ꙟвъцътꙋрѫ тꙋтꙋрорь оамениилорь.
	б.	Дꙋпѫ ачеѧ ѧсте скриѧ ꙟвъцътꙋра Бесѣричей, ꙟкарѫ апꙋкѫ дмнꙁѣꙋ прѣчестїѧ са, арътъндꙋ къ

маꙋ

3		29
căzură și căutară cu cutremur.		
Viu-i Domnul, și-i blagoslovit Tarele mieu și să înalță Dumnezăul spăsenii<i> meale.	47	
Dumnezău-i Carele-m dă izbândă mie și pleacă oamenii supt mine.	48	
Izbăvitoriul mieu de pizmașii miei*, și de ceia ce să rădică spre mine m-ai înălțat, și de bărbatul nedirept izbăvitu-m-ai.	49	*mânios
Derept aceaea laudu pre Tine întru limbi, Doamne, și numelui Tău	50	Rom. 15:9
voiu cânta: „Mărind spăsenia împăratului Său și făcând milă unsului Său, lui David, și seminției lui, până în veac". Slava.	51	

		CATHISMA
		Psalom 18
Summa	1	David proroc în cest psalom propoveduiaște și laudă
	2	întâi slava. A doaoa, înțelepciunea.
	3	A treia, putearea.
	4	A patra, și bunătatea lui Dumnedzău, carea să arată din temeiatul ceștii lumi și mai vârtos easte arătată din cuvântul lui Dumnezău; și întru inimile credincioșilor easte oltoită și scrisă de Duhul Sfânt; că să fim învățători firiei și Scripturii Sfinte.
		Că întru fire ne oltoim, iară cu cuvântul lui Dumnezău ne răvenim. Iară să nu, <nu> ne va da Duhul Sfânt, învățătoriul cel dinlăuntru, rod.
		În deșertu să aprind făcliile firiei.
		Și cuvintele Scripturiei în deșert atingu urechile, să nu va slobozi Duhul Sfânt întru inimile noastre lumina firiei și cuvântul miliei.
		Aicea grăiaște de 3 fealiure de învățături:
	1	Întâi, pune învățătură tuturor oamenilor.
	2	După aceaea, easte scrisă învățătura besearecei, în carea au pus Dumnezău prorocestvia Sa, arătându că

нау фъкут нечи куоун нъ кумь ку беетрика луй.

Пънъ мила луй дмнзъу че дй лъунтру стръбътъ г.

тоаре ш҃тарь кара ръмъне пънъ ꙟвѣ, чеелъзичь,

оунеоара дхулуй сфить кара не ꙟвацъ

пре ной ѣпре тоате.

Ѻ:

Ψаломь Двдвъ, ні.

Кънтекуль луй Двдь дать маймарелуй кънтъторилорь. а.

Чериюриле спуй слава луй дмн- в.
зъу, шй фаптуль мънулор
луй вестѣще търіе.

Зуа зилеей ꙟзбукнѣще кувънт, г.
шй ноапта нопцїей спуне ꙟцелечюне.

Нуй глась нечи кувинте оунде съ- д. жидсо̄ порыка лорь, рп: г. ѕ, пе.
нуеѧ аузъ гласуль лорь, спре тоть
пъмънтуль ѣшй вѣстѫ лорь.

Шй пънъ ꙟмарцинеле лумїей гра- е.
юриле лорь, пусе соарелуй корту ꙟ-

ѕ в҃ трꙋ

ѕ. труѫле. Шй ѣль ка оунь
мире ѣшиндь дй къмара са, буку-
ръсе ка оунь путѣрникь алергъд
з. ꙟтру кала са. Дй марцинга
чериюрилорь ѣширѫ луй: шй ꙟкун-
чериюрилорь цурарѫ луй пънъ ла марцинеле пъ-
мънтулуй: шй нуй чине съсе аскун-
зъ де къладура луй.

и. Лѣцѫ дмнулуй ꙟтрѣгъ, ꙟтоа-
че суфлетеле мъртурїѫ дмнулуй
жидсо̄ нїщиꙋ торти. кредйнчоасъ ꙟцелепцѣще поробочій.

д. Поръннчиле дмнулуй дерѣпте ве-
селитоаре йнимїей: поръика дом-
нулуй курать луминътоаре ѻкн-
ї. лорь. Фрика дмнулуй ку-
рать ръмъне пънъ ꙟвѣкь: цю-

ді

3		30
n-au făcut neci cu un neam cum cu beseareca Lui;		
Pune mila lui Dumnezău cea dinlăuntru străbătă-	3	
toare și tare, carea rămâne până în veac, ce să zice		
unsoarea Duhului Sfânt, carea ne învață		
pre noi spre toate.		
Psalomĭ Dv(d)vŭ 18	Stih	
Cântecul lui David dat mai marelui cântătorilor	1	
Ceriurile spun slava lui Dumne-	2	
zău, și faptul mânulor		
Lui vestește tărie.		
Dzua dzileei izbucnește cuvânt	3	
și noaptea nopției spune înțelepciune.		
Nu-i glas, neci cuvinte unde să	4	
nu să auză glasul lor; spre tot		
pământul ieși veastea* lor		*jidovește: porunca lor
și până în marginele lumiei, gra-	5	Rom. 10:18
iurile lor; puse soarelui cortu în-		

		CATHISMA
	6	tru eale; Și el, ca un
		mire ieșind din cămara sa, bucu-
		ră-se, ca un putearnic alergând
	7	întru calea sa. Din marginea
		ceriurilor – ieșirea lui, și încun-
		giurarea lui – până la marginele pă-
*ceriurilor		mântului*, și nu-i cine să se ascun-
		ză de căldura lui.
	8	Leagea Domnului întreagă întoar-
		ce sufletele; mărturia Domnului
*Jidovește: neștiutorii		credincioasă înțelepțește porobocii*;
	9	Porâncile Domnului – dereapte, ve-
		selitoare inimiei; porânca Dom-
		nului – curată, luminătoare ochi-
	10	lor. Frica Domnului cu-
		rată rămâne până în veac; giu-

декърнꙋ дмнꙋлꙋй адевърате ꙟде-
рептате дяпреꙋнꙗ.

нн: ри. с. ое, прн: н. с: аı. нн рн. е, рг.
Май дорнтесь де кътъ аꙋрꙋль, аı.
шн де кът аꙋрь мꙋлть лъмꙋрнт:
шн май дꙋлчн де кътъ міꙗрꙗ ш
де кътъ стредꙗ фагꙋрꙋлꙋй.

* пієтри кꙋпе.
Слꙋга та ꙟкꙗ сълꙋмнеꙁꙗ ден бı.
трꙋ єле: шн ꙟ пъзнтꙋра ачело-
ра єсте платꙗ мꙋлтꙗ.

Грешалеле чине ле ва ꙟцелѣце? гı.
де аскꙋнселе мѣле кꙋръцѣщемꙗ.

Шн ферѣще слꙋга та, (де пъкате) дı.
нъпрасниче, съ нꙋ мн ꙟвъгꙗ міе,
атꙋнче вой фн ꙟтрегꙋ шн вой фн
кꙋрать де пъкать маре.

Шн фієцн пре вое кꙋвнтеле ротꙋ- еı.

пърꙋре
лꙋй міеꙋ, шн кꙋцетꙋль ннмій
мѣле ꙟнаннта та дмне, търіа
мꙗ шн ръскꙋмпъръторюль міеꙋ.

Ѱалом, кı.

а. Сꙋмма: Їнлтѣнтн ꙟчест ѱалом ꙟтъй роагꙗ дмнезъ пе
трꙋ Двдь краюль лорь съй дꙗ бирꙋнре спре пнма
штнн лꙋй. С: в, пънꙗ ꙟ, з.

в. Дꙋпꙗ ачѣа спꙋне нъдѣждꙗ лорь карꙗ аꙋ де
спре бирꙋнца краюлꙋй лорь. С: ꙁ, пънꙗ ꙟ, д.

г. Роагꙗ съле аскꙋлте дмнезеꙋ рꙋгъчюнꙗ лорь.

Ѱаломъ Двдъ, кı.

с. а Кънтекꙋль лꙋй Двдь дать дъскалꙋлꙋй кътъторюлꙋй.

в Скꙋлтеꙋте Дмнꙋль ꙟꙁꙋа
* дннлокꙋ ібн: небоїй тале, ꙟнацете нꙋме-
ле дмнезъꙋлꙋй лꙋй Іакѡв.

фълосъ къцн: г. Тримѣцꙗ аџюторю цїе * дн сфн-
цїе, шн дн Сіѡнь разнмѣте пре

тине

3		31
decările Domnului – adevărate, îndereptate dempreună.		Ps. 118:72; Prov. 8:11; Ps. 118:103
Mai dorite-s decât aurul și decât aur mult lămurit* și mai dulci decât miarea și decât stredea fagurului.	11	*pietri scumpe
Sluga Ta încă să luminează dentru eale; și în păzitura acelora easte plată multă.	12	
Greșalele cine le va înțeleage? De ascunsele meale curățească-mă.	13	
Și fereaște sluga Ta (de păcate) năprasnice, să nu-mi învângă mie; atunce voiu fi întregu și voiu fi curat de păcat mare.	14	
Și fie-Ți pre voie cuvintele rostu-	15	

		CATHISMA
*purure		lui mieu și cugetul inimii meale înaintea Ta*, Doamne, tăria mea și răscumpărătoriul mieu.
Summa		**Psalom 19**
	1	Israilteanii în cest psalom întâi roagă Dumnezău pentru David, craiul lor, să-i dea biruire spre pizmașii lui, stih 2, până în 7.
	2	După aceaea spune nădeajdea lor carea au despre biruința craiului lor, stih 7, până în 9;
	3	Roagă să le asculte Dumnezău rugăciunea lor.
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vŭ 19***
	1	Cântecul lui David dat dascalului cântătoriului
	2	Asculte-te Domnul în dzua nevoii tale, înalțe-te numele Dumnedzăului lui Iacov.
*din locul svânt **folosască-ți	3	Trimeață-ț agiutoriu ție din sfinție*, și din Sion razime-te** pre

тине. Поменѣскъсе де тоате жиртвеле Тале ши тоате арселе тале грасе фіе. д.
Дѣ-ць ціе дмнул дупъ инима та, ши тоть сфатул тъу ꙟмплеа. є.
Букураневом де спніа та, ши ꙟтру нумеле дмнезъулуй нострꙋ: (мъриневомь) ꙟмпле дмнуль тоате черериле тале. ѕ.
Акꙋм кꙋноскꙋ, кау спъсит домнꙋль оунсꙋль съу аузива пре ел дин чериюль сфинціи сале, путерникъ ва фи спніа дирептей луй. з.
Ачещиа ꙟкаръ ши чеа ꙟкай съ ꙟкреда, яръ ной ꙟтру нумеле домнꙋлуй дмнезъулуй ностру кемъ. и.
Ачеа съплекаръ ши къзуръ яръ ѳ.

ной нескулъмь ши нерꙋдикъм.
і. Дмне спъсѣще (ꙟпъратꙋль) ши аузне ꙟтру зуа чеа вом кема.

Ачеєсту ꙟпъратꙋ съ ꙟцелеце Хс.

Ва сꙋмма:

Ѱаломъ, к.

а. Ачесть ѱалом ꙟнатѣнтіи ꙟтьй дау каръ луй дмнезъу пентрꙋ бинеле чеу фъкут луй Девдь Краюлорь сти, в. пънъ ꙟ, д.
в. Дупъ ачѣа поменіескь нъдѣждеа че ау депре бирꙋинца пимашилорь. с, д. пънъ ꙟ, ѳ.
г. Роагъ пре дмнезъу сьй мълцумаскъ ши пре ей ши пре Краюль лорь.

с,

Ѱаломъ Двдь, к.

а. Кънтикꙋль луй Девдь дать даскалꙋлуй кънтъторилорь.
в. Доамне ꙟтру вътута Та букуръсе ꙟпъратꙋ, ши ꙟ спніа Та веселѣщесе фоарте.
г. Датай луй пофта инимій луй, ши

3		32
tine. Pomenească-Se de toa-	4	
te jirtvele tale și toate arsele		
tale grase fie. Dea-ț ție Domnul	5	
după inima ta și tot sfatul		
tău împle-l. Bucura-ne-vom	6	
de spăsenia ta și întru numele Dum-		
nezăului nostru (mări-ne-vom); îm-		
ple-ț Domnul toate cearirile tale.		
Acum cunoscu c-au spăsit Dom-	7	
nul unsul Său, audzi-va pre el din		
ceriul sfinții<i> Sale; putearnică		
va fi spăsenia direaptei Lui.		
Ceștea în cară și ceia în cai să în-	8	
credea; iară noi întru numele Dom-		
nului Dumnezăului nostru chemăm.		
Aceia să plecară și căzură, iară	9	

		CATHISMA
		noi ne sculăm și ne rădicăm.
*acestu împărat să înțeleage Hristos **-va	10	Doamne, spăsească (împăratul*) și auzi-ne** întru dzua ce-L vom chema.
		Psalom 20
Summa	1	În cest psalom israilteanii întâi dau har lui Dumnezău pentru binele ce-au făcut lui David, craiul lor, stih 2, până în 4.
	2	După aceaea pomenesc nădeajdea ce au despre biruința pizmașilor, stih 4, până în 9.
	3	Roagă pre Dumnezău să-i mântuiască și pre ei și pre craiul lor.
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vĭ 20***
	1	Cântecul lui David dat dascalului cântătorilor
	2	Do<a>mne, întru vârtutea Ta bucură-se împăratul și în spăsenia Ta veseleaște-se foarte.
	3	Dat-ai lui pohta inimii lui și

потарѡтѹлѹ лѹй на ѡпрй дела є.
д. Къ лай лѹат пре денайте кѹ благ-
венїнле бинелѹй, ши ай пѹсь ꙟка-
пѹль лѹй корѹнѫ де аѹрь кѹрать. | Апїітр ѩкѹпі.
е. Вїацѫ черѹ дела тине, ши ай да
лѹй зиле лѹнци ꙟвѣкь де вѣкь.
ѕ. Марей слава лѹй ꙟтрѹ спнїѧ та:
славѫ ши фрѫмсѣце ай пѹсь спре є.
з. Къ ай пѹсь спре єль блвенїе пънѫ
ꙟвѣкь, веселитай пре єл кѹ бѹкѹ-
рїѧ фѣцей тале.
и. Къ ꙟпърат ѹл недедѹѫщесе ꙟдо-
нѹль, ши мила ꙟнатѹлѹй нѹсъва
ѳ. клъти. Афлава мъна та
тоцй пнмашїй тъй, дирѣпта та
ва афла пре чеѧ че ѹрѫскѹ пре тин.

ı. Къ вери пѹне пре єй ка ѹнь кѹп-
торю де фок ꙟврѣмѧ мънїей та-
ле: дмнѹль ꙟтрѹ мънїѧ са пїѧр-
дева шїй ва амнѧѹй пре єй фокѹ.
аı. Родѹл лорь де пре пъмѫнт пїѧ-
делвей, ши съмънца лорь дитре
фїй ѡаменилорь.
вı. Къ плекарѫ спре тине рѫѹ кѹцет-
рѫ, сфа кареа нѹл пѹтѹрѫ испръви.
гı. Кънй пѹсешь пре єй ка ѹнь знѣ-
мъй ꙟтрѹ веӗеле тале, токмиве-
съцецнле ши ве съцета спре фаца ло
ꙟналцъте дмне ꙟтрѹ търїѧ та,
кънтавом ши вом лъѹда пѹтѣ-
рѧ та. Слава.

Ѫкоад ае тале

3		33
pohta rostului lui n-ai oprit de la el.		
Că l-ai luat pre denainte cu blagoslo-	4	
veniile binelui și ai pus în ca-		
pul lui corună de aur curat*.		*au pietri scumpe
Viață ceru de la Tine și i-ai dat	5	
lui dzile lungi în veac de veac.		
Mare-i slava lui întru spăsenia Ta,	6	
slavă și frâmseațe ai pus spre el.		
Că ai pus spre el blagoslovenie, până	7	
în veac, veselit-ai pre el cu bucu-		
ria feaței Tale.		
Că împăratul nedejduiaște-se în Dom-	8	
nul și mila Înaltului nu să va		
clăti. Afla-va mâna Ta	9	
toți pizmașii Tăi, direapta Ta		
va afla ceia ce urăscu pre Tine.		

		CATHISMA
	10	Că veri pune pre ei ca un cup-
		toriu de foc în vreamea mâniei Ta-
		le: Domnul întru mânia Sa piar-
		de-i-va și-i va amistui pre ei focul.
	11	Rodul lor de pre pământ piar-
		de-l-vei și sămânța lor, dintre
		fii<i> oamenilor.
	12	Că plecară spre Tine, rău cugeta-
		ră sfat carele nu-l putură isprăvi.
	13	Că-i puseș pre ei ca un znea-
*au coardele Tale		măn; întru venele Tale* tocmi-veri
		săgețile și veri săgeta spre fața lor.
		Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta;
		cânta-vom și vom lăuda putea-
		rea Ta. Slava.

Ѱалом, ка.

Ачесть ѱалом се купрінде Пърчестіа де прі Кинуль, ши Моарта, ши Вієрѧ луй Хс, ши де Пърѫціа луй ча суфлетѣскѫ. — Сумма:

Аратьсе агрїжи Хс ѫтрачеасть ѱалом, дї, е, лукрурі.

Атъй дескърба чі ава ла время рѫстигнирїи а.
луй, ши се роагѫ луй дмнезѣу сѫ ѫ избъвѣскѫ дин
тратѣ.

Ава нъдѣжде къ ава аузи дмнезѣу, ши се фъгъ в.
дуѫще къ ва дахарь луй дмнезѣу пентру избъ
вирѫ дин моарте.

Ѱалом Двдь, ка.

Кънтекуль луй Двдь дать дъскалулуй кънтъторилорь а.
ла время зорилорь.

Думнезъул мїеу дмнезъул в. Ма: кѕ.
мїеу, къче мѫ лъсаши, де с, мѕ.
пъртъндуте де спъсїа мѫ, Ма: еі.
ши де кувинтеле баетулуй мїеу? с, лд.
Дмнезъуль мїеу стригу зуа ши г.

ши нумѫ аузи, ши ноаптѧ, ѫкѫ
д. на тъчере. Іарѫ Ту сфнт ещ
карелѣ віезн ѫтру лаudеле луй Ісль.
е. Спре тине нъдъждуирѫ пърин-
цїи ноштри, нъдъждуирѫ ши из-
бъвитуай пре ей.
нп: кд. в: г, лв в. ѕ. Кътрѫ тине стригарѫ ши съспъ-
сирѫ: спре тине нъдъждуирѫ ши
нуеѫ рушинарѫ.
з. Іарѫ еу сънть віѧрме ши нум:
батџокурѫ ѡаменилорь ши ѡка-
рѫ нъродулуй.
Ма: кѕ. лд. н. Тоци чеа че мѫ въдь пре мине
батџокурескумѫ, гръеск ку ростуу-
риле ши клътеску ку капетеле:
Ма: кѕ. с: мг. д. Зикънд нъдъждуитусау спре

3		34
Psalom 21		
În cest psalom să cuprinde prorocestvia despre chinul și moartea și învierea lui Hristos și de împărăția Lui cea sufletească.		Summa
Arată-se a grăi Hristos într-acest psalom de 2 lucrure:		
Întâi, de scârba ce avea la vreamea răstignirii Lui; și Să roagă lui Dumnezău să-L izbăvască din-tr-aceaea.	1	
Avea nădeajde că-L va auzi Dumnezău și Să făgă-duiaște că va da har lui Dumnezău pentru izbă-virea din moarte.	2	
Psalomĭ Dv(d)vĭ 21	Stih	
Cântecul lui David dat dascalului cântătorilor la vreamea zorilor	1	
Dumnezăul mieu, Dumnezăul mieu, căce mă lăsași, de-părtându-Te de spăsenia mea și de cuvintele vaietului mieu?	2	Mat.27:47; Mar.15:34
Dumnezăul mieu, strigu dzua, și	3	

		CATHISMA
		nu mă auzi; și noaptea încă
	4	n-am tăceare. Iară Tu, Sfânt ești, Carele viezi întru laudele lui Israil.
	5	Spre Tine nădăjduiră părin-ții noștri, nădăjduiră și iz-băvitu-i-ai pre ei.
Ps. 24:3; 30:2; Isa. 49:23; 34:6; Rom. 9:33	6	Cătră Tine strigară și să spă-siră, spre Tine nădăjduiră și nu să rușinară.
	7	Iară eu sânt viarme, și nu om, batgiocură oamenilor și oca-ră nărodului.
Mat. 27:39	8	Toți ceia ce mă văd pre mine batgiocurescu-mă; grăiesc cu rostu-rile și clătescu cu capetele,
Mat. 27:43	9	zicând: „Nădăjduitu-s-au spre

дмнꙋль изъбъвѣскъль пре ѥль: ши
скоацъ пре ѥль къ ѧꙋ воитъ лꙋи.
Къ тꙋ ѥщи чела че маи скось пре і.
мине дин згъꙋ, нъдѣждемн ѥщн
дела цицеле маичїи мѣле.
Спре тине сънтъ арꙋнкать дин аі.
згъꙋ: ши дин згъꙋль маичїи мѣлє
дмнзъꙋль мїеꙋ ѥщи тꙋ.
Нꙋте депъртъ де мине, къ скър- ві.
ба апроапеи, къ нꙋм ѧте ацюторю.
Ѫкꙋнцюраръмъ цинчи мꙋлци, ши гі
таꙋрїи васанꙋлꙋи, ѫкꙋнцюраръмъ.
Ши дешкисеръ спре мине гꙋра ло, ді
ка оунь леꙋ ръпиндь ши ръкниндь.
Ка апа сънтъ върсат, ши съ ръ- еі
щкираръ тоате ѡаселе мѣле ши

фꙋ инима мѧ ка чѣра топиндꙋсе,
ѫмиѫлокꙋль мацелорь мѣле.
ѕі Ши съ оускъ ка ꙋнь лꙋтъ търїѧ
мѧ, ши лимба мѧ съ липи де цинцилє
мѣлє ши ма пꙋсь ѫпрахꙋл морцїи.
зі Къ мъ ѫкꙋнцюраръ пре мине къ-
нїи, адꙋнарѧ виклѣнилорь ѫкꙋн
цюраръмъ ши съпаръ мъннꙋле мѣ-
ле ши пичоареле мѣле.
иі Ши нꙋмъраръ тоате ѡаселе мѣ-
ле, ѥаръ ѥи кꙋтъ ши привескꙋ спре
ѳі мине. Ѫпърциръ вешминтеле мѣле шїе: ши пре вешмънтꙋл
мїеꙋ арꙋнкаръ соръци.
к Іаръ тꙋ дмне нꙋте депърта де
мине, търїѧ мѧ гръбѧще ѫтра-

Ма: кѕ. с, ле.
Ма: еі. с, кд. лѵ.
кг. ѕ, лг.
Іоа: ді. с, кг.
Лѵ: ке. с, лд.
Іоа: ді. с, кд.

цюто

3		35
Domnul, izbăvască-l pre el și-l scoață pre el, că i-au voit Lui.”		
Că Tu ești Cela ce m-ai scos pre mine din zgău, nădeajde-mi ești de la țițele maicii meale.	10	
Spre Tine sânt aruncat din zgău și, din zgăul maicii meale, Dumnezăul mieu ești Tu.	11	
Nu Te depărta de mine, că scârba aproape-i, că nu-m easte agiutoriu.	12	
Încungiurară-mă giunci mulți, și taurii Vasanului încungiurară-mă.	13	
Și deșchiseră spre mine gura lor, ca un leu răpind și răcnind.	14	
Ca apa sânt vărsat și să răș- chirară toate oasele meale și	15	

		CATHISMA
		fu inima mea ca ceara, topindu-se în mijlocul mațelor meale.
	16	Și să uscă ca un lut tăria mea, și limba mea să lipi de gingiile meale, și m-ai pus în prahul morții.
Mat. 27:35; Mar.15:24; Luca 23:33; Ioan 19:23 Luca 25:34; Ioan 19:24	17	Că mă încungiurară pre mine câ-nii, adunarea vicleanilor încun-giurară-mă și săpară mânule mea-le și picioarele meale.
	18	Și număra-voiu toate oasele mea-le, iară ei caută și privescu spre
	19	mine. Împărțiră veșmente-le meale șie, și pre veșmântul mieu aruncară sorți.
	20	Iară Tu, Doamne, nu Te depărta de mine, Tăria mea, grăbeaște într-a-

цинторюль міеу.
Скоате де армѫ еуфлетул міеу, ка.
ши ди мѫна кѫнилорь оуниноу-
рул міеу.
Мѫнтуѧщемѫ ди гура леулуй, кв.
ши ди коарнеле инорсогилор аузи- ци
мъвей.
Спуневои нумеле тъу фрацилорь кг. Евр(ео), е, бі.
міен, ꙟмижлокул адунърилорь
лъудатевои. (Зичвою) кд.
Чем че въ тємец де дмнул лъ-
дацъ пре ель, тоатъ съмънца луй
Іаковь слъвицъ пре ель, ши въ
тємец де ель тоатъ съмънца
луй Іиль. Къ нау оуръто нечи ке
ау лепъдат смерєніѧ сурумануллуй,

ши на аскунсу фаца са де днсул: ши
кънд стрига кътрѫ днсул аузиал.
кѕ Де Тинеи лауда ма ꙟтру адунаре
маре, фъгъдуиницеле меле далевою
ꙟнаинта челуѫ че съ тєме де ел.
кз Мънкавор сурумании, ши съво
сътура, лъудаворь пре дмнул ка-
рїи каутѫ пре ель, віѧва инима
ки. лорь ꙟвечь. Поменисъво Вн. б, с. н ни, ов. х, с, алим(н)ѕ е, д.
ши съворь ꙟтоарче? кътрѫ дмну
тоате марџинилє пъмънтулуй:
ши съворь плека ꙟнаинтѧ Та то-
ате фъмѣнле лимбилорь.
кѳ Къ а домнуй Ѧсте ꙟпърѫціѧ ши
домнєще спре лимби.
л. Мънкарѫ ши съ плекарѫ тоц гра-

3		36
giutoriul mieu.		
Scoate de armă sufletul mieu,	21	
și din mâna cânilor unișo-		
rul mieu.		
Mântuiaște-mă din gura leului	22	
și din coarnele inoroghilor* auzi-		*<inoro>gi<lor>
mă-vei.		
Spune-voiu numele Tău fraților	23	Evr. 2:12
miei, în mijlocul adunărilor		
lăuda-Te-voiu. (Zice-voiu:)	24	
„Ceia ce vă teameț de Domnul, lău-		
daț pre El; toată sămânța lui		
Iacov, slăviț pre El; și vă		
teameț de El, toată sămânța		
lui Israil. Că n-au urât, neci	25	
au lepădat smerenia surumanului;		

		CATHISMA
		și n-au ascunsu fața Sa de dinsul; și
		când striga cătră Dinsul auziia-l.
	26	De Tine-i lauda mea întru adunare
		mare, făgăduințele meale da-le-voiu
		înaintea celuia ce să teame de El.
	27	Mânca-vor surumanii și să vor
		sătura; lăuda-vor pre Domnul ca-
		rii caută pre El, via-va inima
Ps. 2:8; 72:11; 86:9	28	lor în veaci. Pomeni-să-vor
		și să vor întoarce cătră Domnul
		toate marginile pământului;
		și să vor pleca înaintea Ta toa-
		te fămeile limbilor.
	29	Că a Domnu<lu>i easte împărăția și
		domnească spre limbi.
	30	Mâncară și să plecară toți gra-

г. | лз.

шїи пъмѫнтꙋлꙋй, ꙟнаинтѫ лꙋй
въ во́ръ плекà то́ци чѣ́ѫ чè погóръ
ꙟпꙋ́лбере, кáрiле вїáца сà нꙋ́шаꙋ
ꙟвїѫ́ть. Шѝ съмѫ́нца лꙋ́ ла
лꙋ́й вà слꙋжѝ, вестѝсъва дмнꙋлꙋй
нѣ́мꙋль веннто́рiю.
Веннвóрь шѝ вóрь вестѝ дерепта́ лв
тѫ лꙋй: ѡа́меннлорь нъскъто́рiи
ка́рѫ фъкꙋ̀ (дмнꙋль.)

ѰАЛОМЬ, кв.
Ачѣ́сть ѱа́ломь дѣда зъмъигъ, ꙟпротѝва сꙋ
рꙋмънитѣй шѝ сꙋпърърїй кꙋпа́за шѝ кꙋ̀ юкотѝнца
лꙋй дмнзеꙋ, ка́рѫ сꙋ а́рътáть кътръ е́ль.

Ѱа́ломъ Двьль, кв.
Ка́нтикꙋль лꙋй Двдь.
Дóмнꙋль мѫ̀ па́ще прè мѝне а.
шѝ ꙟтрꙋ нимѝкъ нꙋ́мъвою

[illegible]. [illegible]

Ка:

в. анпсѝ. Ꙟлóкь дè пъшꙋ́не
мѫ̀ сълъшлꙋѫ́ще, шѝ ла а́пе дè ръ-
па́ꙋсь мѫ̀ дꙋ́че.
г. Сꙋфлетꙋль мїѐꙋ ꙟтóарнъль, ш
мѫ̀ дꙋ́че спрè къръ́рiле дерепте́цїи
пе́нтрꙋ нꙋ́меле лꙋй.
д. Съвà дѣ́ш ꙟмбла̀ прè ва́лѫ оꙋ́м-
брїй мóрцїей, нꙋ́мѫ тѐм дè ръꙋ́ къ̀
тꙋ̀ кꙋ мѝне е́щи: нꙋя́сша та̀ шѝ
тоѧ́гꙋл тъꙋ, а́чѣла мѫ̀ мъ́нгъе.
е. Гъте́щи ма́сѫ ꙟнаинта мѣ, ꙟ-
дерепта́тꙋль пизма́шилор мїе́й, нѣ-
тедь а́й фъкꙋ́ть кꙋ оꙋлóю ка́пꙋль
мїеꙋ, шѝ пъха́рꙋл мїеꙋ дѝ дестꙋ́л.
ѕ Ꙟкѫ бѝнеле шѝ мѝла вóрь венѝ
спрè мѝне ꙟтóате ѕѝлеле вїе́цїй

мила

3		37
șii pământului; înaintea Lui să vor pleca toți ceia ce pogor în pulbere, carile viața sa nu o au		
înviat. Și sămânța lor Lui va sluji, vesti-să-va Domnului neamul venitoriu.	31	
Veni-vor și vor vesti derepta- tea Lui oamenilor născători, carea făcu (Domnul).	32	
Psalom 22 În cest psalom David să mângâie împrotiva su- rumăniei și supărării, cu paza și cu socotința lui Dumnezău, carea i-au arătat cătră el. *Psalomŭ Dv(d)vĭ 22*		Summa
Cântecul lui David	Stih	Isa. 40:11; Ier. 23:4
Domnul mă paște pre mine și întru nimică nu mă voiu	1	

		CATHISMA
Iezec. 34:23; Ioan 10:11; Petru 2:25; Ps. 3:16; 117:6	2	lipsi. În loc de pășune mă sălășluiaște și la ape de ră- paus mă duce.
	3	Sufletul mieu întoarnă-l și mă duce spre cărările dereptății pentru numele Lui.
	4	Săva de-aș îmbla pre valea um- brii morției, nu mă tem de rău, că Tu cu mine ești; nuiaoa Ta și toiagul Tău, acealea mă mângâie.
	5	Gătești masă înaintea mea în direptul pizmașilor miei; nea- ted ai făcut cu uloiu capul mieu și păharul mieu, din destul.
	6	Încă binele și mila vor veni spre mine în toate dzilele vieții

мєле, ши вои съ ълъшлаци ꙟкаса
домнулуй ꙟтрꙋ лꙋнцй ѕиле.

Ѱалом, кг.

ꙟчєсть Ѱалом двдъ дъ хар лꙋй дмнзъꙋ, ши ꙟвацъ ши ꙟдємнъ пре крєдинчоши, спре фрика лꙋй дмнзъꙋ. Сꙋмм:

ꙟтъй дъ хар пентрꙋ бинеле чеꙋ фъкꙋть кꙋ ꙟнъ, аскꙋрꙋ мъдꙋларию ѡра ши єль. а.
Къ гаꙋ ръдикать пре єй престє тоате лименле в.
ши ѡꙟз алєсь съфїє ѡамєнїй съй.

Ѱалом Двдъ, кг.

Кѫнтекꙋле лꙋй Двдс ꙟтрꙋ єуна дєсъмбєте. С:

Іесхо: а. е, є, є. Мо: і. е, ді. іо. ма. з в. нн м. а. е. бі, а. Корн: і. е, кѕ. кн.

Аль дмнꙋлꙋй ѧсте пъмѫн- а.
тꙋль ши ꙟплѣра лꙋй: лꙋ-
ма ши лъкꙋиторій ꙟтрꙋ ꙟ.
Къ єль спре мъри лаꙋ ꙟтемеꙗт в.
ши спре ѫпе лаꙋ ꙟтърить пре єль.
Чине ва сꙋи ꙟмъгꙋра дмнꙋлꙋй? г.

бн. ді. е. а. Іеаг. е, ді. еі.

 ши чи н

ши чине ва ста ꙟлокꙋ сфнт ал лꙋй?
д. Чєль кꙋ мѫнꙋле невиновате, ши
кꙋ инимъ кꙋратъ, кареле нꙋ ръди-
къ сꙋфлєтꙋль съꙋ спре дешєрть,
нечи съ цоаръ стрѫмбꙋ.
е. Ачєла ва лꙋа благословенїє дєла дмнꙋл,
ши дєрептатє, дєла дмнзъꙋль ми-
ѕ. спнїй лꙋй. Ачєстай нѣмꙋль
къꙋтъторилѡ пре дмнꙋл, къꙋтъ-
торилѡ фаца дмнзꙋлꙋй лꙋй Іакѡв.
з. Рѫдикаци порцй *капетеле воастре,
ши въ ръдикаци порци дєвєчїє, ка
съ ꙟтре ꙟпъратꙋл славєє.
и. Чине ачєста ꙟпърат ал славєєй?
Дмнꙋль тарє ши пꙋтєрникь, дом-
нꙋль пꙋтєрникь ꙟръзбои.

по арт съ ꙟцє лєцє ꙋшїле вєсѣри ї лꙋй соломѡ.

*капєте ле съ ꙟцелєгь прагꙋл ꙋшїлѡ десꙋпр-

ръди

3		38
meale și voiu sălășlui în casa Domnului întru lungi dzile.		
Psalom 23		
În cest psalom David dă har lui Dumnezău, și învață și îndeamnă pre credincioși spre frica lui Dumnezău:		Summa
Întâi dă har pentru binele ce-au făcut cu Israil, a căruia mădulariu era și el.	1	
Că i-au rădicat pre ei preste toate limbile și i-au ales să fie oamenii Săi.	2	
Psalomŭ Dv(d)vŭ 23	Stih	
Cântecul lui David întru una de sâmbete	1	Ex. 9:5; Deut. 10:14; Iov 41:2; Ps. 49:12; 1 Cor. 10:26,28
Al Domnului easte pământul și împlearea lui, lumea și lăcuitorii întru ea.		
Că El spre mări l-au întemeiat	2	
și spre ape l-au întărit pre el.		
Cine va sui în măgura Domnului	3	Ps. 14:1; Isa. 33:14,15

		CATHISMA
		și cine va sta în locul sfânt al Lui?
	4	Cel cu mânule nevinovate și cu inimă curată, carele nu rădică sufletul său spre deșert, neci să gioară strâmbu,
	5	acela va lua blagoslovenie de la Domnul, și dereptate de la Dumnedzăul ispăsenii<i> lui.
	6	Acesta-i neamul căutătorilor pre Domnul; căutătorilor – fața Dumnezăului lui Iacov.
*poarta să înțeleage ușile besearicii lui Solomon **capetele să înțeleg pragul ușilor desupra	7	Rădicați, porți*, capetele** voastre, și vă rădicați, porți de vecie, ca să între Împăratul slaveei.
	8	Cine-i acesta Împărat al slaveei? Domnul tare și putearnic, Domnul putearnic în războiu.

г. лд.

д. Ръдикацивъ порци капетеле во- порци
астре, ши ръдикацивъ порци де- де вѣк
вечіе, ка съ ѫтре ѫпъратул сла- съ ѫцелег оу
веей. г. Чинеи ачеста ѫпъра- шілебе
ал славеей? Домнул ши- сѣрет
рѣгурилоръ ачела ѩсте ръмъй
ѫпъратул славеей. тоаре
пънъ
вавені
Хс.
ѫпъра
тулъ
ѩсте
Хс.

СЛАВА:

Іг Каѳі

КАѲІСМА, Д. ѰАЛОМЪ

Давъ, кд.

сумма: Май въртос ачесть ѱаломь съ купринде руга-
чюна ши мъгъаръ луй Давь. Кѫ Давь мъ-
те фълюри де лукрури чѣре дела Домнезѣу.
а. Избъвиръ де низмашти луй, Ши ѫдрептаре
ку кузинтул ши ку Духуль сфинть. Ши чѣре
в. ѣргъчюна пъкателорь. Дупѫ ачаста съ
мъгъе кънд ѫдъръ кѣра ари ла Домнезъу къй ва да
Домнезѣу луй атѣа.

ѰАЛОМЬ, кд.

Кънтекуле луй Давь.

а.
в.
г.

Ктръ тине Доамне ръ-
дику суфлетул миеу.
Домнезъул миеу спре
тине нъдъдуеску, съ
нуиъ рушинезе, ши съ нусъ бу-

куре

3		39
Rădicați-vă, porți, capetele voas- tre și rădicați-vă, porți* de vecie, ca să între Împăratul sla- veei. Cine-i acesta Împărat al slaveei? Domnul și- reagurilor, acela easte Împăratul* slaveei. Slava.	9 10	*porțile de veac să înțeleg ușile besearecii rămâitoare până va veni Hristos *Împăratul easte Hristos

Summa		**Cathisma 4.** ***Psalomŭ*** ***Dv(d)vŭ 24***
		Mai vârtos în cest psalom să cuprinde rugă- ciunea și mângâiarea lui David. Că David mul-
	1	te fealiuri de lucruri ceare de la Dumnezău: Izbăvirea de pizmașii lui Și îndereptare
	2	cu cuvântul și cu Duhul Sfânt. Și ceare iertăciunea păcatelor. După aceastea, să mângâie cu nădeajdea carea are la Dumnezău, că-i va da Dumnezău lui acealea.
	Stih	**Psalom 24**
	1	Cântecul lui David
Ps. 22:6; 30:2; 33:6; 70:2	2	Către Tine, Doamne, ră- dicu sufletul mieu.
	3	Dumnezăul mieu, spre Tine nădejduiescu; să nu mă rușinezi și să nu să bu-

д.	м.

курепн ꙁмашїн мїей де мине.

д. Кꙿ тоци карїи ащептꙿ пре тине нꙋсеворь рꙋшина, гарꙿ рꙋшинасевор фꙿкꙿторїи де рꙿꙋ фꙿрꙿ де винꙿ.

е. Кꙿиле тале дмне спꙋнемн, ши кꙿ- рꙿрале тале ꙟвацꙿмꙿ.

ѕ. Ꙟдиреptꙿмꙿ ꙟтрꙋ адевꙿрꙋль тꙿꙋ, ши ꙟвацꙿмꙿ пре мине: кꙿ тꙋ ещи дмнеꙁꙿꙋль спсїи мїеле; кꙿ пре тине ащептꙋ тоатꙿ ꙁꙋа.

з. Адꙋцї аминте дмне де милеле тале, ши де мꙿтивничїиле тале, кꙿ динвѣкь сꙿнтꙋ.

и. Пꙿкателе тинерецелорь мѣле, ши грешалеле мѣле нꙋле помени, че дꙋпꙿ мила та адꙋцї аминте де

мине

	ка:

мине, пентрꙋ бꙋнꙿтата та дмне.

ѳ. Бꙋн ши дирепт ꙋй дмнꙋль: пентрачѣа ꙟвꙿцаꙿ пꙿкꙿтоши ꙟтрꙋ

і кала са. Ꙟдерептава блꙿнꙁїи ꙟцюдекатꙿ, ꙟвꙿцава блꙿнꙁїи ꙟтрꙋ кала са.

аі. Тоате кꙿиле Дмнꙋлꙋй милꙿ сꙿть ши адевꙿрь, карїи пꙿꙁескꙋ легꙿтꙋра лꙋй ши мꙿртꙋрїиле лꙋй.

ві. Пентрꙋ нꙋмеле тꙿꙋ дмне, ꙗртꙿ- ми стрꙿмбꙿтатa мѣ кꙿ мꙋлтꙿ.

гі Чине ꙗсте ѡмь де сꙿтѣме де дмнꙋль? пре ачела ꙟвꙿцава калꙗ карѣ сꙿ ш алѣгꙿ.

ді Сꙋфлетꙋл лꙋй ꙟтрꙋ бине ва петрѣче, ши сꙿмꙿнца лꙋй ва мо-

шени

4		40
cure pizmașii miei de mine.		
Că toți carii așteaptă pre Tine nu se vor rușina, iară rușina-se-vor făcătorii de rău fără de vină.	4	Ps. 26:11; 85:11; 118:<36>
Căile Tale, Doamne, spune-mi; și cărările Tale învață-mă.	5	
Îndireaptă-mă întru adevărul Tău și învață-mă pre mine; că Tu ești Dumnezăul spăsenii<i> meale, că pre Tine așteptu toată dzua.	6	Ps. 102:17; 105:1; 106:1; 135:1; Ier. 33:11
Adu-Ț aminte, Doamne, de milele Tale și de milostivniciile Tale, că din veac sântu.	7	
Păcatele tinereațelor meale și greșealele meale nu le pomeni, ce după mila Ta adu-Ț aminte de	8	

		CATHISMA
		mine, pentru bunătatea Ta, Doamne.
	9	Bun și direptu-i Domnul; pentr-aceaea învăța-va păcătoșii întru
	10	calea Sa. Înderepta-va blânzii în giudecată, învăța-va blânzii întru calea Sa.
	11	Toate căile Domnului milă sânt și adevăr, carii păzescu legătura Lui și mărturiile Lui.
	12	Pentru numele Tău, Doamne, iartă-mi strâmbătatea mea, că multă-i.
	13	Cine easte om de să teame de Domnul, pre acela învăța-l-va calea carea să-ș aleagă.
	14	Sufletul lui întru bine va petreace și sămânța lui va moș-

д.

Ма.

щенѝ прѣпъмѫ́нть.
Та́йна дмнꙋлꙋй съ ва̂ аръта̀, че́- єі
лора чѐ съте́мь дѐ е́ль, шѝ легъ-
тꙋ́ра лꙋй ва̂ аръта̀ ло́рь.
Окій мі́ей пꙋ́рꙋрѣ спре дмнꙋль, ѕі
къ̂ е́л ва̂ скоа́те динкꙋ́реж пинчо́ареле
мѣ́ле. Ка́ꙋтѫ спре ми́не ши зі
мѫ̂ милꙋа́ще, къ̀ е́ꙋ съ̂тꙋ си́нгꙋр
шѝ сꙋрꙋма́нь.
Скъ́рбеле и́нимі мѣ́ле ѫмꙋлци́- иі
ръсѫ, дѝнево́иле мѣ́ле скоа́темѫ.
Ве́зи сꙋпъра́рѣ мѧ̀ шѝ ѡстена́- ѳі
ла чѧ̀, шѝ ла́сѫ тоа́те пъка́теле
мѣ́ле. Ка́ꙋтѫ спрѐ пиз- к Іѡа. ѳ. с. ке.
ма́шїи мі́ей къ̂ са́ꙋ ѫмꙋлци́ть,
ши кꙋ̂ оу́ръчи́не недиръ́птѫ мѫ̀ оу-

й ръ́рѫ

кѧ.

ръ́рѫ пре ми́не.
кд. Пъзѣ́ще сꙋфлеꙋль мі́еꙋ шѝ и̂з-
бъвѣщемѫ: ка̂ съ нꙋ́мѫ рꙋшине́з,
къ̂ спре ти́не ма́мь нъдеждꙋи́ть.
ке. Ѫтреці́ѧ ши деретатѧ пъза́къмѫ
пре ми́не: къ̂ пре ти́не тѐ а̂щепть
кг, (дмне.) Ръскꙋмпъръ
дмне прѐ Їнлѧ, дин тоа́те скъ́рбеле лꙋ́й.

Ѱа́ломъ, ке.

Ѫ чѣсте ѱа́ломь роа́гѫ Дде прѣ дмнезеꙋ:

Сꙋ́мма: а. Ѫтъ́й съ а̂ изъ́бъва́скѫ прѐ е́ль дѝ вънза́рѣ пиз-
ма́шилорь лꙋй ка́рїи е́ра̀ Са́ꙋль, кꙋ̂ съ фъ̂ ни́чїи лꙋ̂.
в. Дꙋ́пѫ а̂тѣ́ѧ роа́гѫ прѐ дмнезеꙋ съ пъзѣ́скѫ вїа́
ца лꙋ́й ѫръзбоае.

с: **Ѱа́ломь Ддвъ, ке.**
а. Ка́нтикꙋль лꙋй Дде.

Жю́де

4		41
teni pre pământ.		
Taina Domnului să va arăta ce-	15	
lora ce să tem de El, și legă-		
tura Lui va arăta lor.		
Ochii miei – pururea spre Domnul;	16	
că El va scoate din cursă picioarele		
meale. Caută spre mine și	17	
mă miluiaște, că eu sântu singur		
și suruman.		
Scârbele inimii meale înmulți-	18	
ră-să; din nevoile meale scoate-mă.		
Vezi supărarea mea și ostenea-	19	
la mea și lasă toate păcatele		
meale. Caută spre piz-	20	Ioan 1:25
mașii miei, că s-au înmulțit		
și cu urâciune nedireaptă mă u-		

		CATHISMA
		râră pre mine.
	21	Păzeaște sufletul mieu și iz-
		băveaște-mă, ca să nu mă rușinez;
		că spre Tine m-am nădejduit.
	22	Întregia și dereptatea păzască-mă
		pre mine; că pre Tine Te aștept,
	23	(Doamne). Răscumpără,
		Doamne, pre Israil, din toate scârbele lui.
Summa		**Psalom 25**
		În cest psalom roagă David pre Dumnezău:
	1	Întâi, să izbăvască pre el de vânzarea piz-
		mașilor lui, carii era Saul cu sfeatnicii lui.
	2	După aceaea, roagă pre Dumnezău să păzească via-
		ța lui în războaie.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vŭ 25***
	1	Cântecul lui David

д. | мв.

ѳ. вн. з. е. д.

Ю́декъмъ Дмне: къ є̂ ꙟтре- б.
ціа мѧ ꙟбла́н, ши ꙟдмнꙋл
ма́мь нъдъжѕꙋи́ть: нꙋ
мъ вои клъти.
Йспитѣщемъ Дмне, ши мъ черкъ- г.
къ пре ми́не, ꙟтрѣбѣ рърꙋнкїи
мїей ши инима ма.
Къ мила та ꙟнаи́нта окилорь д.
мїей ѩсте, ши ам ꙟбла́ть ꙟтрꙋ
адевъръл тъꙋ.
На́мь шезꙋт кꙋ ѡа́мени мъчи- е.
но́ши, ши кꙋ ѡа́мени фъцарничи
на́мь ꙟтра́ть.
Ꙋръскꙋ съборꙋль виклѣнилорь, ѕ.
ши кꙋ чей некредничо́ши нꙋ ше́з.
Спъл ꙟтрꙋ невиновъціе мъ́нꙋле з.

жидовъ дешпикъ ръръкн

Іѡ. ла. є. г. кн. а. ѕ. а.

н̃е мем

ка

меле, ши ꙟкꙋнюрю олта́рюль тъꙋ
и. Дмне: Ка съ ми аꙋѕи гла́сꙋл
дъндꙋць ла́ꙋдъ, ши съ спꙋю то́ате
чюде́силе та́ле.
ѳ. До́мне юбъскꙋ съла́шꙋль Ка́сей
та́ле, ши ло́кꙋль кортꙋлꙋй сла́вей
і. та́ле. Нꙋ адꙋна кꙋ пъкъ-
то́шїи сꙋфлетꙋль мїеꙋ, ши кꙋ бъ-
ба́цїи ꙟкрꙋнтъторй вїа́ца ма.
аі. Ꙟтрꙋ а къро́ра мъ́ни ѩсте пъка,
ши дирѣпта ло плинъ де адема́нъ.
ві. Иаръ еꙋ ꙟтреціа ма ꙟблаꙋ, пе-
трꙋ ачѣа избъвѣщемъ (Дмне)
ши мъ милꙋа́ще.
гі. Пичо́рꙋл мїеꙋ стътꙋ ꙟдирептате:
ꙟсъборарѣ блгве́скꙋ пре Дмнꙋль.

и сповѣдирїй,

бъꙋтоꙋ десъце

деми тъ.

дешкꙋ пъръ

Ψа́лом

4		42
Judecă-mă, Doamne, că eu în <în>tregia mea îmblaiu și în Domnul m-am nădăjduit; nu mă voiu clăti.	2	Ps. 7:9
Ispitește-mă, Doamne, și mă cearcă pre mine, întreabă* rărunchii miei și inima mea.	3	*jidovește: despică rărunchii
Că mila Ta înaintea ochilor miei easte și am îmblat întru adevărul Tău.	4	Iov 31:3; Ps. 1:1
N-am șezut cu oameni mincinoși; și cu oameni fățarnici n-am întrat.	5	
Urăscu săborul vicleanilor; și cu cei necredincioși nu șezu.	6	
Spăl întru nevinovăție mânule	7	

		CATHISMA
*ispovedirii		meale și încungiur oltariul Tău, Doamne. Ca să-mi auzi glasul dându-Ț laudă* și să spuiu toate ciudesile Tale.
	9	Doamne, iubăscu sălașul casei Tale și locul cortului slavei
*vărsători de sânge	10	Tale. Nu aduna cu păcătoșii sufletul mieu și cu bărbații încruntători* viața mea,
*de mită	11	întru a cărora mâni easte păcat și direapta lor plină-i de ademană*.
*descumpără	12	Iară eu în <în>tregia mea îmblu; pentru aceaea izbăvește-mă*, (Doamne) și mă miluiaște.
	13	Piciorul mieu stătu în direptate: în săboară blagoslovescu pre Domnul.

д.

мг.

Ψалом, ке.

Мъргъсеж Дѣдъ ачесть Ψалом ампротива гонирїи луй Саул. а. Сумма:

Ши роагъ пре Дмнзъу съл пъзѣскъ при ѥл ди урциїа луй Саул. в.

Ши съ адирѣте афуга лу ка съну фака лукру некувиїшсу, лу съшь изгониндаска питру сине. г.

Ψалом Двдь, кѕ.

кс, а. Мн: ѕ, ѕ, н. нн, рѕ.

Кънтекул луй Дѣде маинте де помазанїе.

ДОмнулуй лумина ма, ши в.
спсїа ма, де чине машь
тѣме? Дмнулуй търїа
виецїй мѣле, де чине ма съ спъмѫнта:

Кънд съ апропїа спре мине ръи, г. ѕк, г, ѕ.
съ мънънче трупул мїеу, супъръ-
торїи мїей ши пизмашїи мїей, ѥй
съ потикнирж, ши къзурж.

иг — съ

Ка:

д. Съ ех ворь ши тъбъръ спре мине
тъбъръ, ну съ ба тѣме инима ма:
съ ех ва скула спре мине ѡасте, ѥу
спре д ънеу нъждуеску. Ахимлъ

е. Уна ам черут дела дмнул,
ачѣа каут, ка съ лъкуеску ака-
са дмнулуй атоате зилеле виецї
мѣле, ка съ въз фръмсѣца дом-
нулуй, ши съ ѡ каут а бесѣрека лу.

ѕ. Къ м ъва аскунде пре мине акотул Аръцелѫ лъкашул къ ча... адъпостълуй...
съу, аѕиуа де невое, ши м ъва аскун-
де пре мине атру аскунсул ко-
тулуй съу, ши спре пїатръ анъ-
лцамъва пре мине.

з. Ши акму ва анълца капул мїеу
спре пизмашїи мїей, карї апрецюръ

пре

4		43
Psalom 26		Summa
Mângâie-să David în cest psalom împrotiva gonirii lui Saul.	1	
Și roagă pre Dumnezău să-l păzească pre el de urgia lui Saul.	2	
Și să-l îndireapte în fuga lui, ca să nu facă lucru necuviosu au să-și izbândească pentru sine.	3	
Psalomĭ Dv(d)vĭ 26	Stih	
Cântecul lui David mainte de pomazanie	1	Mih. 7:8; Ps. 117: <15>
Domnulu-i lumina Mea și spăsenia mea; de cine m-aș teame? Domnulu-i tăria vieții meale; de cine m-aș spământa?	2	
Când să apropia spre mine răii să mănânce trupul mieu, supărătorii miei și pizmașii miei, ei să poticniră și căzură.	3	Ps. 3:7

		CATHISMA
	4	Să să vor și tăbărî spre mine tabără, nu să va teame inima mea; să să va scula spre mine oaste, eu
*Lui mă		spre Dânsu* nă<dă>jduiescu.
	5	Una am cerut de la Domnul; aceaea caut, ca să lăcuiescu în casa Domnului în toate dzilele vieții meale, ca să văz frâmseațea Domnului și să o caut în beseareca Lui*.
*înțeleage-se: să caute voia lui Dumnedzău din cuvântul Lui	6	Că mă va ascunde pre mine în cortul Său, în dzua de nevoie; și mă va ascunde pre mine întru ascunsul cortului Său și spre piatră înălța-mă-va pre mine,
	7	Și acmu va înălța capul mieu spre pizmașii miei, carii împregiură

Д. МД.

пре мине, ши вои жертви ӑкортуа
луй жертва (букуріей) ши ӑстрингъ-
ріен, кънть ши кънтабоу дмнулуй.
Аузи дмне гласул мієу, че стрі, н.
мнаучащемъ, ши аузімъ пре мине.
Ціе зиче инима ма, кътъ фаца ма, ѳ.
фаца та каут дмне. (дкріпт ата)
Ну аскунде фаца та де мине, ши і.
нуте ӑтурна ку мъніе спре слуга
та: ацюторі мієу ай фост, нумъ
пъръси пре мине, нечи мъ лъса пре
мине дмнезъул спсіей меле.
Къ татъ мієу ши мума ма пъръ- аі. Вен: кд. С. д. Вин. пе С. мел. ві.
сиръмъ, ѣръ дмнул прінимимъ.
Ӑвацъмъ дмне пре мін ӑкалеа та ві.
ши мъ ду пре мине пре кърарѣ дн-
дрѣ

КА:

репътъцій пентру пизмашіи мієи.
гі. Нумъ да пре мине пре воѧ пизъ-
машилор мієи: къ съ скуларъ спре
мине мъртуриситорі мінчиноши,
ши грънторі стръмбътате.
Бел: ке. С. д. лг. С. в. Дел: в. С. г. ді. (Перить амь крутъ фи) де нам врут
ть креде къ вою веда бунътата
дмнулуй спре пъмънтул віилор.
еі. Ащептъ пре дмнуль, ӑтърбе-
щете, ши ва ӑтъри дмнезъу ини-
ма та, ащептъ пре дмну. Слав:

Ψалом, кз.

Сумма: а. Ачест Ψалом девдь, роагъ пре дмнезъу, съль
пъзаскъ де гонитоірі луй, ши съй пларъ пре ей.
в. Дупъ ачѣ дъ лауда луй дмнезъу пентру къ
оу аузить ругъчюна луй.
г. Май апой роагъ пентру избъвира луй Іиль.

Ψалом

4		44
pre mine și voiu jertvi în cortul Lui jertva (bucuriei) și a strigă- riei; cânt și cânta-voiu Domnului.		
Auzi, Doamne, glasul mieu ce strig, miluiaște-mă și auzi-mă pre mine.	8	
Ție zice inima mea: „Căutaț fața mea!” Fața Ta caut, Doamne. (Dirept aceaea:)	9	
Nu ascunde fața Ta de mine și nu Te înturna cu mânie spre sluga Ta; agiutoriul mieu ai fost, nu mă părăsi pre mine, neci mă lăsa pre mine, Dumnedzăul spăseniei meale,	10	
Că tatăl mieu și muma mea pără- sira-mă, iară Domnul priimi-mă.	11	Ps. 24:1; 85:11; 118
Învață-mă, Doamne, pre mine în calea Ta și mă du pre mine pre cărarea di-	12	

		CATHISMA
		reptății pentru pizmașii miei.
	13	Nu mă da pre mine pre voia piz- mașilor miei, că să sculară spre mine mărturisitori minciunoși și grăitori-strâmbătate.
Isa. 25:9; 33:2; Av. 2:3	14	(Perit am vrut fi), de n-am vrut creade că voiu vedea bunătatea Domnului spre pământul viilor.
	15	Așteaptă pre Domnul, întăreaș- te-te și va întări Dumnedzău ini- ma Ta; așteaptă pre Domnul. Slava.
Summa		**Psalom 27**
	1	În cest psalom David roagă pre Dumnedzău să-l păzască de gonitorii lui și să-i piarză pre ei:
	2	După aceaea dă laudă lui Dumnedzău pentru că i-au auzit rugăciunea lui;
	3	Mai apoi roagă pentru izbăvirea lui Israil.

Ѱáломъ Дв҃дь, кз҃. с҃.

Кѫнтекꙋль лꙋй Двдь.

Кѫтрѫ тине стригъ, Дмне Дꙋмнезъ- а҃. нн, рмк. ѕ҃.
рїа мѣ нꙋ тъчѧ̀ де мине,
сънꙋ кꙋм вѧ тачь де мине,
шѝ съмѫ̀ асамъ̀ челора чѐ погорь
ꙟмормѫнтꙋ.

Аскꙋлтѫ (Дмне) гласꙋл рꙋгъчюни- в҃.
лор меле, кънд стригъ кътрѫ тине,
шѝ кънд рѫдикꙋ мѫнꙋле меле
кътрѫ бесерека сфинцїи тале. бн: бз.

Нꙋмѫ траџе пре мине кꙋ пъкътó- г҃. їс: г.
шїи, шѝ кꙋ фъкъторїи недрептá-
те: карїи грѫеск паче кꙋ прїатни-
нїи съй, їарѫ ꙟтрꙋ инима лор есте
рѫꙋ. Дѫле лорь (Дмне) дꙋпѫ д҃.

К фáп

фáптеле лорь, шѝ дꙋпѫ виклєнїа
фáптелорь лорь: дꙋпѫ лꙋкрꙋꙋль
мѫнꙋлорь лорь дѫле лорь, плѫтѣ-
щеле плáта лорь.
е҃. Къ нꙋ ꙟꙋ ꙟминте фáптеле дóм-
нꙋлꙋй, шѝ лꙋкрꙋль мѫнꙋлорь лꙋй,
здробива пре ей, шѝ нꙋва ꙟтемеѧ̀
пре ей.
ѕ҃. Блгвит Дмнꙋл, къ̀ аꙋзѝ гласꙋль
рꙋгъчюнилорь меле.
з҃. Дмнꙋлꙋй търїа мѣ, шѝ скꙋтꙋл
мїеꙋ, спрѐ дънсꙋ нъдъдꙋѝ инима
мѣ, шѝ мáꙋ ꙟџютáть: шѝ сáꙋ ве-
селить инима мѣ: шѝ кꙋ кънте-
кꙋл мїеꙋ вою лъꙋдѧ̀ пре ел.
и҃. Дмнꙋлꙋй търїа ачесторa, шѝ

търїа

4		45
Psalomŭ Dv(d)vĭ 27		
Cântecul lui David	Stih	
Cătră Tine strig, Doamne, tăria mea; nu tăcea de mine: să nu cumva taci de mine, și să mă asamăn celora ce pogor în mormântu.	1	
Ascultă, (Doamne), glasul rugăciunilor meale, când strig cătră Tine și când rădicu mânule meale cătră beseareca Sfinții<i> Tale.	2	Ps. 142:7
Nu mă trage pre mine cu păcătoșii și cu făcătorii-nedireptate, carii grăiesc pace cu priiatinii săi, iară întru inima lor easte rău.	3	Ps. 12:3; Ier. 9:8
Dă-le lor, (Doamne), după	4	

		CATHISMA
		faptele lor și după viclenia faptelor lor; după lucrul mânulor lor dă-le lor; plătească-le plata lor.
	5	Că nu iau aminte faptele Domnului și lucrul mânulor Lui; zdrobi-va pre ei și nu va întemeia pre ei.
	6	Blagoslovit – Domnul, că auzi glasul rugăciunilor meale.
	7	Domnulu-i tăria mea și scutul mieu, spre Dânsu nădăjdui inima mea și m-au agiutat; și s-au veselit inima mea; și cu cântecul mieu voiu lăuda pre El.
	8	Domnulu-i tăria acestora și

търїа спсенїи оунсꙋлꙋй съꙋ.

Спсаще ѡамєнїи тъй ши блгва- д.
ще мошїа та, шїй паще прѣ єй,
шїй ӑнаꙋлцъ пънъ ӑвѣкь.

Ѱаломь, кн.

Ачѣсть ѱалом Двдь ӑтьй ӑдѣнъ прѣ путѣр- а. Сꙋмма:
кичїи чѣщїи лꙋми сь лаꙋде ши сѣ чинѣстѣскъ прѣ
дмнзъꙋ чѣа адєвърать.

Дꙋпъ ачѣа єль сѣгꙋрь ӑкъ лаꙋдъ прѣ дмнзъꙋ. в.

Ѱаломъ Двдъ, кн.

Кынтекꙋль лꙋй Двдь де прѣ съвършита кортꙋлꙋй. с:

Аꙋць дмнꙋлꙋй, фїй путѣр- а.
ничилорь, адꙋчєць дмнꙋлꙋй
славъ ши тьрїє.

Даць дмнꙋлꙋй славъ нꙋмєлꙋй в.
лꙋй, ӑкинаць-въ дъдь чинєте до-
мнꙋлꙋй ӑлокꙋл сфнцїи лꙋй. ӑфрꙋмсєцъ

г. Гласꙋль Дмнꙋлꙋй спрє апє, дмнє-
зъꙋл славєй тꙋнъ, Дмнꙋль спрє
апє мꙋлтє.

д. Гласꙋль Дмнꙋлꙋй ӑтърїє, Гла-
сꙋль Дмнꙋлꙋй ӑславъ.

є. Гласꙋль Дмнꙋлꙋй фрѫнџє Кєдрїи,
ши зробѣщє Дмнꙋл Кєдрїи Лꙋ-
ванꙋлꙋй.

ѕ. Шїй фаче асьлта ка оунь џꙋнкꙋ:
Лꙋванꙋль ши Сиронꙋль ка пꙋиꙋл
Їнорѡцилорь. мꙋнтєлє Ермонꙋлꙋй

з. Гласꙋл Дмнꙋлꙋй слобоаде паръ
дє фокь.

и. Гласꙋл Дмнꙋлꙋй кꙋтрємꙋръ пꙋ-
стїа, ши кꙋтрємꙋръ Дмнꙋл пꙋ-
стїа Кадисꙋлꙋй. Сїнаїи

4		46
tăria spăsenii<i> unsului Său.		
Spăseaște oamenii Tăi și blagosloveaș-te moșia Ta; și-i paște pre ei și-i înalță, până în veac.	9	
Psalom 28		Summa
În cest psalom, David întâi îndeamnă pre putearnicii ceștii lumi să laude și să cinstească pre Dumnezău cel adevărat.	1	
După aceaea el sângur încă laudă pre Dumnezău.	2	
Psalomŭ Dv(d)vŭ 28		
Cântecul lui David despre săvârșenia cortului	Stih	
Daț Domnului, fii<i> putearnicilor, aduceț Domnului slavă și tărie.	1	
Daț Domnului slavă numelui Lui, închinați-vă, dând cinste Domnului în locul* sfinții<i> Lui.	2	*în frâmseață

		CATHISMA
	3	Glasul Domnului – spre ape, Dumnezăul slaveei tună; Domnul – spre ape multe.
	4	Glasul Domnului – în tărie, glasul Domnului – în slavă.
	5	Glasul Domnului frânge chedrii și zdrobeaște Domnul chedrii Livanului.
*muntele Ermonului	6	Și-i face a sălta ca un giuncu; Livanul și Sirionul* – ca puiul inorogilor.
	7	Glasul Domnului sloboade pară de foc.
*Sinaii	8	Glasul Domnului cutremură pustia; și cutremură Domnul pustia Caddesului*.

д. | мз.

Гласꙋл Дмнꙋлꙋй фаче де накꙋ д.
чютеле, ши декоапере дꙋмбрѫвиле,
ши ꙟбесѣрекь лꙋй тоци (ѡаменіи)
грѫеськь лꙋй славѫ.
Дмнꙋл ꙟповою шаде, ши ва ше- і.
да Дмнꙋл ꙟпѫрать ꙟвѣчь.
Дмнꙋл ва да тѫріе ѡаменилѡр аі.
сѫй: Дмнꙋл блгсва ѡаменіи сѫй
ꙟпаче.

Ѱаломь, кѳ.
Чіесте ѱаломь аре, д, Пѣрци.

Сꙋмма:

ꙟпарта дитѫй, арата кꙋм лаꙋдѫ избѫви дмне а.
зеꙋ зикѫндь кѫ лаꙋ трась пре ель дин скѫрбѫ ка дин
трош фѫнтѫнѫ. а, б, Парте ꙟдѫа в.
пре креднинчоши сѫ лаꙋде пре дмнзѫꙋ, пентрꙋ бине
ле че аꙋ арѫтать кѫтрѫ ей пїерзѫндь пре ѫвѣ
ѫаломь ши пре сфѣтничїи лꙋй.
ꙟна, г, Спꙋне невоиле ши скѫрбеле лꙋй ши кꙋ г.

Кг | лаꙋ

ка:

лаꙋ скоась дмнзѫꙋ динтрꙋ атѣла.
д. ꙟна, д. Фѫгѫдꙋаще кѫ ва лѫꙋда ꙟтоатѫ врѣ
ма пре дмнзѫꙋ.
с. Ѱаломь Двдь, кѳ.
а. Кѫнтекꙋль лꙋй Двдь, Кѫнтаре ꙟнерѣма сфнцирїи
Касїй лꙋй.
в. Налцꙋте пре тине Дмне,
кѫ май ꙟнѫлцаи пре мине
ши нꙋ лѫсаши сѫсѫ бꙋкꙋре
пнмашїи мїей де мине.
г. Дмне дмнзѫꙋ мїеꙋ, стригаю кѫ-
трѫ Тине ши мѫ виндекаши пре мине.
д. Дмне скосеши дин мормѫнть сꙋ-
флетꙋль мїеꙋ, цинꙋтꙋмай віꙋ сѫ-
нꙋ фіꙋ кꙋ чеа че погорь ꙟгроапѫ.
віаца ма е. Кѫнтаци Дмнꙋлꙋй мꙋтиѣнничїи
іфнцїи лꙋй, ши лѫꙋдаци пре ель кꙋпома-

на

4		47
Glasul Domnului face de nascu ciutele și descoapere dumbrăvile și în beseareca Lui toți (oamenii) grăiesc Lui slavă.	9	
Domnul în povoiu șade și va șe-dea Domnul împărat în veaci.	10	
Domnul va da tărie oamenilor Săi, Domnul blagoslovi-va oamenii Săi în pace.	11	
Psalom 29		Summa
Cest psalom are 4 părți:		
În partea dintâi, arată cum l-au izbăvit Dumne-zău, zicând că l-au tras pre el din scârbă, ca din-tro-o fântână.	1	
A 2 parte, îndeamnă pre credincioși să laude pre Dumnezău pentru bine-le ce au arătat cătră ei, pierzând pre Ave-salom și pre sfeatnicii lui.	2	
În a 3, spune nevoile și scârbele lui și cum	3	

		CATHISMA
		l-au scos Dumnezău dintru acealea.
	4	În a 4, făgăduiaște că va lăuda în toată vrea-mea pre Dumnezău.
	Stih	*Psalomĭ Dv(d)vĭ 29*
	1	Cântecul lui David cântat în vreamea sfințirii casei lui
	2	Înalțu-Te pre Tine, Doamne, că m-ai înălțat pre mine și nu lăsaș să să bucure pizmașii miei de mine.
	3	Doamne, Dumnezăul mieu, strigaiu că-tră Tine și mă vindecaș pre mine.
*viața mea	4	Doamne, scoseș din mormânt su-fletul mieu*; ținutu-m-ai viu, să nu fiu cu ceia ce pogor în groapă.
*sfinții	5	Cântaț Domnului, milostivnicii* Lui și lăudaț pre El cu poma-

на сфинцiи луй.
Кѫ клипѣлѫ ѫте ꙟмъниiа луй, ѕ.
ши вiѣцѫ ꙟтру воа луй: сѣра съ-
лъълъуацiе плъницерѫ, ши диминѣ-
ца ва фи букурiа.
Iаръ еу зиш ꙟтру пача мѫ: з.
ну мъ вою клъти ꙟвѣчь.
Дмне дй бунъ воа та ꙟтърита н.
мунцѣле мiеу: аскунсай фаца та
ши фуи спъмѫтать. (Ѧтунчи)
Кътрѫ тине стригаю Дмне, ши ѳ.
дмнулуй мѫ ругаю, (зикънд).
Че фолосуй ꙟсънцел мiеу кънд і.
вою погорѫ ꙟгроапѫ? аду лъудате-
ва пре тине църъна? а вестиба аде-
върул тъу?

лу

мънт- ле съ ꙟ целеџи ꙟпърѫ цiа лу

жиѡ: Саль съкiм вемѫн ту де жѣли

аі Аузимѫ Дмне ши мѫ милуа-
цие: Дмне фiими ꙟтру ажюторю.
ві Ѫторсай плънсул мiе мiе ꙟтру бу-
курiе, делегатай сакул мiеу ши
май ꙟчинсу ку веселiе.
гі Пентру ачѣа кънтава цiе сла-
ва мѫ ши нуба тъча:
ді Дмне дмнзъул мiеу, ꙟвѣчь и
споведимъвою цiе. СЛАВА:

Ѱалом, л.
Чiета ѱаломъ аре, г. Пѫрци.

Сумма: а. ꙟтъи дъ харъ луй Дмнзеу, кѫ лау избъвить
пре ел де гоана луй Саул, ши асфѣтничнао луй
ши съроагѫ сънпiарзѫ пре ей.
в. Ѧдоашарѫ, Роагѫ пре дмнзъ пентру вининле че ау
г. фъкуть ку ел. Ѧтрiа, ꙟдѣмнѫ креди
чошiи съ лауде ши ей пре дмнзъу, пентру избъви
ра че ау арътать кътрѫ ей.

Ѱалом

4		48
na Sfinții<i> Lui.		
Că clipeală easte în mânia Lui și viață, întru voia Lui: seara sălășluiaște plângerea și dimineața va fi bucuria.	6	
Iară eu dziș întru pacea mea: „Nu mă voiu clăti în veaci!”	7	
Doamne, din bunăvoia Ta întărit-ai muntele* mieu; ascuns-ai fața Ta și fuiu spământat. (Atunce)	8	*muntele să înțelege împărăția lui
Cătră Tine strigaiu, Doamne, și Domnului mă rugaiu, (zicând):	9	
„Ce folosu-i în sângele mieu, când voiu pogorî în groapă? Au lăuda-Te-va pre Tine țărâna? Au vesti-va adevărul Tău?”	10	

		CATHISMA
	11	Auzi-mă, Doamne, și mă miluiaște; Doamne, fii-mi întru agiutoriu.
*Jidoveaște sac să cheamă veșmântu de jeale	12	Întors-ai plânsul mieu mie întru bucurie, dezlegat-ai sacul* mieu și m-ai încinsu cu veselie.
	13	Pentru aceaea cânta-va Ție slava mea; și nu va tăcea.
	14	Doamne, Dumnezăul mieu, în veaci ispovedi-mă-voiu Ție. Slava.
		Psalom 30
Summa		Cest psalom are 3 părți:
	1	Întâi, dă har lui Dumnezău că l-au izbăvit pre el de goana lui Saul și a sfeatnicilor lui și să roagă să-i piarză pre ei.
	2	A doua oară, roagă pre Dumnezău pentru binele ce au făcut cu el.
	3	A treia, îndeamnă credincioșii să laude și ei pre Dumnezău pentru izbăvirea ce au arătat cătră ei.

Ѱаломь, Двдъ, л.

Кѫнтекꙋль лꙋй Двдъ, дать дасkалꙋлꙋй кꙟнтърнаоре.

С, а.

Тине нъдъждꙋитамь Доамне, съ нꙋ мѫ рꙋшине ꙟвѣкь: ꙟдирептата та избъвѣщемѫ пре мине. в. | бн: ке. с. ѕ. ке. с: в, г.

Плѣкѫ кътрѫ мине оурѣкꙗ та, ꙟдеграбѫ скоатемѫ пре мине: фіи міе стнкѫ тарє ши касъ кꙗсѫ ꙟтъритѫ съмѫ ціи пре мине. г. | іса: ма. с: вг. | длмнѕ

Къ тьріа ма ши търіа ма ещи тꙋ, ши пентрꙋ нꙋмеле тъꙋ дꙋмѫ пре мине, ши мѫ ꙟдирептѣзѫ. д.

Скоатемѫ пре мине декꙋрса, кара аскꙋнсърѫ міе? къ тꙋ ещи търіа ма Дмне. е.

лѵ. кг с, мѕ.

ѕ. Ꙟмъна та даꙋ сꙋфлетꙋль міеꙋ: къ май ръскꙋмпърат пре мине Доамне Дмнезъꙋль адевърꙋлꙋй.

з. Ꙋрътамь пре чеꙗ че цинь ꙟдешертърнле ꙟдешърт; іарѫ еꙋ мѫ нъдъждꙋескь ꙟдмнꙋль.

и. Бꙋкꙋрамъвой ши мѫ вой весели ꙟтрꙋ мла та, къ въѕꙋшь сꙋпърарѣ ма, лꙋатай аминте скръба ꙟнимій мѣле.

ѳ. Ши нꙋмай ꙟкисъ пре мине ꙟтрꙋ мъна пимашилорь, чеай фъкꙋт съта ꙟлъциме пичоареле мѣле.

і. Мілꙋащемѫ Дмне, къ сꙋпъраремїе, тꙋрбꙋратꙋсаꙋ де мъніе окїй міеꙋ, сꙋфлетꙋль міеꙋ ши пътечелє міеꙋ.

4		49
Psalomĭ Dv(d)vŭ 30	Stih	
Cântecul lui David dat dascalului cântărilor	1	Ps. 22:6; 25:2,3
În tine nădăjduit-am, Doamne, să nu mă ruşinez în veac; în direptatea Ta izbăveaşte-mă pre mine.	2	
Pleacă cătră mine ureachea Ta, îndegrabă scoate-mă pre mine; fii mie stincă tare* şi ca o casă întărită să mă ţii pre mine.	3	Isa. 49:23 *Dumnezău
Că stinca mea şi tăria mea eşti Tu; pentru numele Tău du-mă pre mine şi mă îndireptează.	4	
Scoate-mă pre mine den cursa carea ascunsără mie, că Tu eşti tăria mea, Doamne.	5	

		CATHISMA
Luca 23:46	6	În mâna Ta dau sufletul mieu, că m-ai răscumpărat pre mine, Doamne, Dumnezăul adevărului.
	7	Urât-am pre ceia ce ţin îndeşertările în deşărt; iară eu mă nădăjduiesc în Domnul.
	8	Bucura-mă-voiu şi mă voiu veseli întru milostea Ta, că vădzuş supărarea mea, luat-ai aminte scârba inimii meale.
	9	Şi nu m-ai închis pre mine întru mâna pizmaşilor, ce ai făcut să stea în lărgime picioarele meale.
	10	Miluiaşte-mă, Doamne, că supărare mi-e; turburatu-s-au de mânie ochiul mieu, sufletul mieu şi pântecele mieu.

д҃.

Кѫ̀ сѫ сфъ́ршѝ дѐ дꙋрѣре віꙗца аі
мѧ̀, шѝ а́ній мїей дѐ сꙋспинаре, слъ-
би́таꙋ тъ́рїа мѧ̀ пе́нтрꙋ стръмбъ-
та́тѧ мѧ, шѝ ѡ҆а́селе мѣ́ле сѫ ро-
асеръ. Тꙋтꙋро́рь пнима́ши- ві.
лорь мїей лѣ́м фост батџо́кꙋрѫ,
шѝ ма́й въ́рто́сь вечи́нилорь мїей,
шѝ кꙋноскꙋ́цилорь мїей спа́ймѫ:
ка́рїи мѫ̀ ведѧ̀ прѐ ми́не афа́рѫ фꙋ-
цїѧ̀ дѐ ми́не.
Ꙋйта́ть фꙋ́ю ка̀ оунь морт де ла гі
и́немѫ, шѝ фꙋ́ю ка оун ва́с пїедꙋ́т.
Кѫ̀ аꙋѕїю батџо́кꙋра амꙋ́лци, ши ді
де тоа́те ла́тꙋриле ам фри́кѫ, кѫн-
дꙋсе сфътꙋнѧ̀ дѐ преꙋнѫ спрѐ ми-
не: кѫ кꙋџета̀ съ прими́ѕѫ прѐ сꙋфле-

л҃а тꙋль

н҃.

Іѡ҃, аі. с, гі. ни҃ кѕ, ї. ві.

к҃а:

еі тꙋль мїеꙋ. Ꙟ҆ръ е҆ꙋ д҃мне
спрѐ ти́не мѫ̀ нъдъдꙋ́їю: Зи́шь
д҃мнеꙁъꙋль мїеꙋ е҆щи тꙋ̀.
ѕі Ꙟтрꙋ мъ́на та̀ сѫ́ть време́нїле мѣ́-
ле, избъвѣ́щемѫ дин мъ́на пнима́-
шилорь мїей, шѝ дегони́торїи мїей.
зі Лꙋминѣ́ꙁѫ фа́ца та̀ спре слꙋ́га та̀,
избъвѣ́щемѫ пре ми́не пе́нтрꙋ ми́-
иі ла та̀. Д҃мне сѫ нꙋ́мѫ рꙋ-
шине́ꙁь, кѫ прѐ ти́не тѣ́м кємат
рꙋшинѣ́ꙁеасѫ пъкъто́шїи, шѝ сѫ
погоаръ ꙟ҆мормъ́нть.
ѳі Ꙟ҆мꙋцѣ́скѫ бꙋ́ꙁеле минчю́ноасе,
ка́реле гръ́ескь ꙟпроти́ва дире́птꙋ-
лꙋй а҆спрꙋ, кꙋ фълїе шѝ кꙋ оуръ-
к. чю́не. Кѫ́тꙋ е де мꙋ́лт би-

ніаї

їа; зи лїаї мѣлї

ꙟтацїо то́рїю

Іса: ка. ѕ, д. е, ко: в. ѕ д.

4		50
Că să sfârși de dureare viața mea și aii miei, de suspinare; slă- bit-au tăria mea pentru strâmbă- tatea mea și oasele meale să roa-	11	Iov 19:13; Ps. 37:12
seră. Tuturor pizmași- lor miei le-am fost batgiocură; și mai vârtos, vecinilor miei. Și cunoscuților miei – spaimă; carii mă vedea pre mine, afară fu- giia de mine.	12	
Uitat fuiu, ca un mort de la inemă; și fuiu ca un vas pierdut.	13	
Că audziiu batgiocura a mulți și den toate laturile am frică, cân- du se sfătuiia dempreună spre mi- ne; că cugeta să prindză pre sufle-	14	

		CATHISMA
	15	tul mieu. Iară eu, Doamne, spre Tine mă nădăjduiiu. Ziș: „Dumnezăul mieu ești Tu” .
*sau zilele meale	16	Întru mâna Ta sânt vremile mea- le*; izbăvește-mă din mâna pizma- șilor miei și de gonitorii miei.
	17	Luminează fața Ta spre sluga Ta; izbăvește-mă pre mine pentru mi-
*într-agiutoriu	18	la Ta. Doamne, să nu mă ru- șinez, că pre Tine te-am chemat*; rușineaze-să păcătoșii și să pogoară în mormânt.
	19	Amuțească buzele minciunoase carele grăiesc împrotiva direptu- lui aspru, cu fălie și cu urâ-
Isa. 64:4; 2 Cor. 2:9	20	ciune. Câtu e de mult bi-

нелеїзꙋ, (Дмне) кареле ай аскꙋнсь
челора че сътемь де тине, кареле
ай фъкꙋт нъдъждꙋиторилор ꙟтине,
ꙟнаинта фiилорь оаменилѡ.
Аскꙋнзи пре ей ꙟтрꙋ аскꙋнсꙋль ка
фецей тале, де фълiиле бърбацилорь; аскꙋнѕи пре ей ка ꙟтрꙋ кортъ де сфада лимбилорь. кв
Бꙋевить дмнꙋль кареле ꙟминꙋнѫ мила са мiе, ка ꙟтрꙋ четате ꙟтъритѫ.
Iарѫ еꙋ зичѫ ꙟграба мѫ, лепъдатꙋсь де наинта окилорь тъй, чѣ ꙟкъ ай аскꙋлтат гласꙋл рꙋгъчюнилорь мѣле, кѫнд стрига кътрѫ тине. кг
Юбици пре дом- кд

нꙋль тоци милоший лꙋй: пре крединчоши пъзѣще дмнꙋль, ши плътѣще де дестꙋль фъкъторилорь де фълiе.

ке Ꙟтърицивѫ, ши ва ꙟтъри дꙋмнезъꙋ инема воастрѫ, тоц чем че вѫ нъдъждꙋици ꙟдмнꙋль.

Ѱаломъ, ла.

Сꙋмма: Давидъ, ка оунъ Пррокъ дирепть алꙋй Дмнезъꙋ, ꙟчестъ Ѱаломъ, дъ ꙟвъцътꙋрѫ фоарте де фолось кредиичошилорь, ꙟвъцѫндь де трѣ, г, лꙋкрꙋри.

а. Ꙟтѫй аратѫ ꙟче стѫ ферекъчюна ѡмꙋлꙋй ꙟтѣ стѫ вiацѫ.

б. Адоаш, ꙟвацѫ чѣрѡ прiимъскъ пъкътошiй де ертъчюна пъкателѡ.

г. Атрѣiлѡрѫ, аратѫ, де че трiбꙋе съсе ферѣскѫ кредиiчошiи, съ нꙋ кꙋ ва съсѫ змiнтѣскѫ ꙟкредiнцѫ кꙋ кара [illegible] ертъчюна пъкателорь.

Ачест Ѱаломъ съкꙋпринде тоатѫ сꙋмма Еѵаггелiей, ши темеюль спсенiей ноастре.

4		51
nele Tău, (Doamne), carele ai ascuns celora ce să tem de Tine, carele ai făcut nădăjduitorilor în Ti- ne, înaintea fiilor oamenilor.		
Ascunzi pre ei întru ascunsul feaţei Tale, de făliile bărbaţi- lor; ascundzi pre ei ca într-un cort, de sfada limbilor.	21	
Blagoslovit – Domnul, Carele-m înminu- nă mila Sa mie, ca întro-o cetate întărită.	22	
Iară eu zicea în graba mea: „Lepă- datu-s denaintea ochilor Tăi!”; ce încă ai ascultat glasul rugă- ciunilor meale, când striga că-	23	
tră Tine. Iubiţi pre Dom-	24	

		CATHISMA
		nul toţi miloşii Lui; pre cre- dincioşi păzeaşte-i Domnul şi plăteaşte den destul făcători- lor de fălie.
	25	Întăriţi-vă şi va întări Dum- nezău inema voastră, toţ ceia ce vă nădăjduiţi în Domnul.
		Psalom 31
Summa		David, ca un proroc dirept al lui Dumnezău, în cest psalom dă învăţătură foarte de folos credincioşilor, învăţând de ceaste 3 lucruri:
	1	Întâi arată în ce stă ferecăciunea omului în ceas-
	2	tă viaţă. A doao, învaţă ce rod priimăsc păcătoşii den iertăciunea păcatelor.
	3	A treia oară, arată de ce trebuie să se ferească cre- dincioşii, să nu cumva să să zmintească în credin- ţă, cu carea iau iertăciunea păcatelor. În cest psalom să cuprinde toată summa Evangheliei şi temeiul spăseniei noastre.

Ѱа́ломь Двдь, ла҃.

Кꙟнтекꙋль лꙋй Двдь дѣсвцꙋтꙋръ.

Ферічи́цꙋй кꙋй съ ꙗ́ртѫ а҃. рн҃: д҃. с: з҃.
стрьмбътѫ́тѧ, шѝ кꙋй
саꙋ̀ ꙗ̂копери́ть пъка́тꙋл.
Ферічи́т бърба́т, кърꙋѧ б҃.
нꙋй сокотѣще дмнꙋль стрьмбъ- са́ꙋ ꙟ
тѫ́тѧ, не́чи ꙗ́сте ꙟтрꙋ̂ ннемѫ́ лꙋ гꙋ́ра са
ꙟшьлъчюне. Къ́ тъкꙋю, г҃.
ꙟвекирьсе ѡ̂ аселе мѣле, ꙟва́етꙋл
мїеꙋ тоатѫ зꙋа.
Къ̂ зꙋа шѝ ноа́пта съ̂ ꙟгреꙋѧ́зѫ д҃.
спре мине мъ́на та, ꙟтоа́рсесѫ рь-
венѧ́ла мѧ̀ спре спѣчетѫ де ва́рѫ. Прн: кн. с: гі. а, ѳ: д҃. с, д҃.
Пъка́тꙋль мїеꙋ циламь ꙗ̂ рътат є҃.
цїе, шѝ стрьмбътѫ́тѧ мѧ̀ нꙋ шам

ꙗ̂ко

ꙗ̂копери́ть: зи́шь, спꙋ́невоиѹ спре
ми́не фъръ лѣцинле мѣле дмнꙋлꙋ,
шѝ тꙋ̀ ай ꙗ̂рта́ть стрьмбътѫ́тѧ
ѕ҃. пъка́тꙋлꙋй мїеꙋ. Пе́нтрꙋ ꙗ̂чѣѧ
съ̀ роа́гѫ цїе то́ть мило́сꙋль, ꙟ-
врѣме детрѣбѫ: кꙋ ꙗ̂дебъ́рь оуде-
ле ꙗ̂ ꙗ̂пе мꙋ́лте нꙋсевор ꙗ̂пропїѧ̀ де
з҃. єль. Тꙋ̀ єшн ꙗ̂скꙋ́нсꙋл мїеꙋ, вн: д҃. с, і҃.
десꙋпъра́ре пъзѣщемѫ̀ прѐ ми́не,
кꙋ стрнга́ра нзбъви́рей ꙟпрецю́ръ-
и҃. мѫ прѐ ми́не. Ꙟцелепцитє-
воиѹ шѝ тѐ во́иѹ ꙟвъцѫ̀ прѐ ти́не ка́-
лѧ ꙟтрꙋ̂ ка́рѧ съ̂ ꙟмблн, сфътꙋ-
и́тевоиѹ кꙋ о́кюль мїеꙋ.
ѳ҃. Нꙋ фиреці кꙋмꙋ̀ е ка́лꙋл, шѝ мъ- пр: д҃. с: і.
ко́юль, ка́рїнсь фъ́рѫ ꙟцелепчюне,

кѫро

4		52
Psalomĭ Dv(d)vĭ 31		
Cântecul lui David de-nvățătură	Stih	
Fericitu-i cui să iartă	1	Rom. 4:7
strâmbătatea și cui		
s-au acoperit păcatul.		
Fericit bărbat, căruia	2	
nu-i socotească Domnul strâmbă-		
tatea, neci easte întru inema lui*		*sau în gura sa
înșălăciune. Că tăcuiu,	3	
învechiră-se oasele meale în vaietul		
mieu toată zua.		
Că zua și noaptea să îngreuiază	4	Prov. 28:13; 1 Ioan 1:9
spre mine mâna Ta, întoarse-să ră-		
veneala mea spre seacetă de vară.		
Păcatul mieu Ți l-am arătat	5	
Ție și strâmbătatea mea nu o am		

		CATHISMA
		acoperit. Ziș: „Spune-voiu spre
		mine fărălegile meale Domnului".
		Și Tu ai iertat strâmbătatea
	6	păcatului mieu. Pentru aceaea
		să roagă Ție tot milosul în
		vreame de treabă: cu adevăr unde-
		le a ape multe nu se vor apropia de
Ps. 9:10	7	el. Tu ești ascunsul mieu;
		de supărare păzeaște-mă pre mine,
		cu strigarea izbăvirei împregiură-
	8	mă pre mine. „Înțelepți-te-
		voiu și te voiu învăța pre tine ca-
		lea întru carea să îmbli, sfătu-
		i-te-voiu cu ochiul Mieu."
Prov. 9:10	9	Nu fireț cumu e calul și mâș-
		coiul, carii-s fără înțelepciune,

кърора ліе гура ꙟзъбалѫ ѿ ꙟфрѫ, ай ѡпри съ нусе апропіе де тине.

І. Мулте дурори пъкътошилоръ, іаръ пре нъдъждуиторюль ꙟ Домнул милаль ва ꙟкунцюра.

АІ. Букурацивъ ꙟ Домнуль, ши вѫ веселици дрепції, лъудаци тоци дрепції ку инимѫ. (Пр: кє. є, г. Пре Дмзъ.)

СЛАВА:

КАѲІСМА, Е. ѰАЛОМ ДВД: ЛВ.

Сумма: А. ꙟчест Ѱаломъ, Інвъцѣніїн крединчоши, ꙟтѣи съ ꙟдемнѫ пре лауда луй Дмнзеу, пентру фаптеле луй, пентру кареле съвѫ а ѥве.

ꙟцелепчюна, Путера, Ши бунътата луй Думнезеу, де С, де тъи, пънѫ ꙟ, К.

Б. Дупѫ ачѣ роагѫ Інвъцѣніїн пре Дмнзеу, съ ціе бунътата луй ꙟтоатѫ врѣма спре ей.

С, К, КА.

ѰАЛОМЪ, ЛВ.

С: Ачесте Ѱаломъ ал Жидсовь каре тот улуше, ши чей, О. де къстулари лау пусъ ꙟ грънде ку алалй Деде.

А. Букурацивъ дрепції ꙟ Домнул, кувіїнасъ лауда дрепцилоръ.

Б. Исповедицивъ Домнулуй ꙟлаутѫ, ꙟ навлѫ, ꙟ Ѱалтире ку, І,

4		53
cărora li-e gura în zăbală și în frâu, a-i opri să nu se apropie de tine.		
Multe durori-s păcătoșilor, iară pre nădăjdiutoriul în Domnul mila-l va încungiura.	10	
Bucurați-vă în Domnul, și vă veseliți, direpții! Lăudați, toți direpții cu inima* ! Slava.	11	Prov. 27:3 *pre Dumnezău

		Cathisma 5. *Psalo(m) ĭ Dv(d)v 32*
Summa	1	În cest psalom, israilteanii credincioși întâi să îndeamnă pre lauda lui Dumnezău pentru fap- tele Lui, pentru carele să văd aiave: Înțelepciunea, putearea și bunătatea lui Dum- nezău, den stih dentâi, până în 20.
	2	După aceaea, roagă israilteanii pre Dumnezău să ție bunătatea Lui în toată vreamea spre ei, stih 20, 21. **Psalomul 32**
	Stih	Cest psalom la jidovi n-are tituluș și cei 70 de cărtulari l-au pus în rând cu ai lui David.
	1	Bucurați-vă, direpții în Domnul, cuvioasă e la- uda direpților.
	2	Ispovediți-vă Domnului în lau- tă, în nablă, în psaltire cu 10

струне кънтаци луй.
Кънта луй кънтекь ноу, бине г.
кънтаци луй ку стригаре.
Къ дрепте кувънтуль дмну- д.
луй, ши тоть лукрул луй креди-
чосе. Юбеще дрептата е.
ши цюдеката (Дмнуль,) де
мила дмнулуй плине пъмънтул. кѳ, рме. е. хд.
Ку кувънтуль дмнулуй фъку- ѕ. Бы. ѕі. е: ѕ.
тесь черюриле, ши ку Духль росту-
луй луй тоть ширеґуль лорь. ітъла черюли
Стрънгъдь апеле мърїей ктроѡ з.
гръмадж, пуиндь адънкуриле к-
винтиаре. Темъсж де до- и. сау ф фоалі
муль тоть пъмънтуль, темъ-
сж дединеуль тоци лъкуиторїи

Бы: а. е, г. а. лумїей. Къ ель зисе, ши
фу: ель порунчи ши зидирьсе.
Іса: аі. е, г. г. Дмнуль спарџе сфатуль лимби-
лорь, ши стрикж куџетеле ѡаме-
нилорь (ши лепъдж сфатуль Боярилорь.) при: аі. с: ка. и ка ві. Іса: мѕ. е, і.
аі Ѩрж сфетуль Дмнулуй ѧж к-
векь, куцетеле инимий денемь
(пънж) кнемь.
ві. Фернчить немь, къруаїе домнул
Дмнезъуль луй: ши ѡаменїи ка-
рїи алесе мощїе луйшь.
нн, хд. е, е рмг, е. ві. гі Де черюре привеще дмнуль, ши
веде тоци фїий ѡаменилорь.
ді Де скаунуль сълъшлуирей луй,
привеще спре тоц лъкуиторїи пъ-
мънтулуй.

5		54
strune cântați Lui.		
Cântaț Lui cântec nou, bine cântați Lui cu strigare!	3	
Că direptu e cuvântul Domnu- lui și tot lucrul Lui credin- ciosu e.	4	
Iubeaște direptatea și giudecata (Domnul); de mila Domnului plinu e pământul.	5	Ps. 118:64
Cu cuvântul Domnului făcu- te-s ceriurile și cu Duhul rostu- lui Lui, tot șireagul* lor.	6	Gen. 16:7 *stealele ceriului
Strângând apele măriei întro-o grămadă, puind adâncurile în vistiare*.	7	
Teamă-să de Dom- nul tot pământul, teamă- să de Dinsul toți lăcuitorii	8	*sau în foale

		CATHISMA
Gen. 1:3	9	lumiei. Că El zise, și fu; El porunci, și zidiră-se.
Isa. 19:3	10	Domnul sparge sfatul limbi- lor și strică cugetele oame- nilor (și leapădă sfatul boiarilor).
Prov. 19:21; 21:30; Isa. 46:10	11	Iară sfeatul Domnului stă în veac, cugetele inimii – den neam (până) în neam.
	12	Fericit neam, căruia i-e Domnul Dumnezăul lui și oamenii ca- rii alease-i moșie Luiș.
Ps. 64:5; 143:15	13	Den ceriure priveaște Domnul și veade toți fii<i> oamenilor.
	14	Den scaunul sălășluirei Lui priveaște spre toț lăcuitorii pă- mântului.

ѳі.

Ниѐ.

Чине аȣ зидить де предъ ѡни милеле лоръ, шѝ ꙟцелеце тоате фанителе лоръ? ѳі.

Нȣсъва изъвви Краюл ꙟмълцима шиоргъргȣрилоръ, пȣтѣрникȣл нȣва скъпа ꙟмълцима пȣтѣрїей лȣи. ѕі.

Минчюнъ е калȣль ꙟспъсенїе, ꙟмълцима вертȣтей лȣи нȣва мънтȣи. зі.

Ꙗтъ ѡкюль дмнȣлȣи спре чеѧ че съ темь де ѣль, ши пре нъдъждȣиторїи ꙟтрȣ мила лȣи. иі.

Іѡ: ле. е, з. ни. лг. е, ѕ. д, Пе: г е, ві.

Съ изъбъвѣскъ де моарте сȣфлетеле лоръ, ши съ хрънѣскъ пре ѣи ꙟтрȣ фоамете. ѳі.

(Пентрȣ ачѣѧ) Сȣфлетȣль ностру ашѧптъ пре Дмнȣл: къ ажю- к.

М г торю

ка:

торюл ши скȣтȣль ностру ѧсте.

ка Къ ꙟтрȣ ѣль съ ва весели инема ноастръ, къ ꙟтрȣ нȣмеле сфнцїе лȣи нъдъждȣимь.

кв Фїе дмне мила та спре нои, кȣмь нендъждȣимь спре тине.

Ѱаломь, лг.

Сȣмма:

а. Двдь ꙟчїеть Ѱалом ꙟтъи лаȣдъ пре дмнезъ. пентрȣ къ лаȣ изъбъвить де перирѧ морцїеи, къ да къзȣсе ꙟмъна лȣи Авимелех, Краюль Фȣлистѣнилоръ, с, в. пъна ꙟ ѕ.

в. адоаоарѧ, арать къ Дмнезеȣ пре тоцї кредиинчошїи карїи кре ꙟтрȣ ѣль изъбъвещеи, ши ле дъ ꙟнаинте кареле фрика лȣи Дмнезеȣ къ адевър.

Ѱаломь Двдь, лг.

а. Самоила. е. еі ѕі.

с, Кънтекȣль лȣи Двдь, кѫндȣше скимбъ фаца, ꙟнаинта лȣи Авимелехъ, ши слободи ши съ дȣсе.

Благо

5		55
Cine au zidit dempreună inimile lor și înțeleage toate faptele lor.	15	
Nu să va izbăvi craiul în mulțimea șireagurilor, putearnicul nu va scăpa în mulțimea puteriei lui.	16	
Minciună e calul în spăsenie, în mulțimea vârtutei lui nu va mântui.	17	
Iată ochiul Domnului spre ceia ce să tem de El și pre nădăjduitorii întru mila Lui.	18	Iov 35:7; Ps. 33:6; 1 Pet. 3:12
Să izbăvască den moarte sufletele lor și să hrănească pre ei întru foamete.	19	
(Pentru aceaea) sufletul nostru așteaptă pre Domnul, că agiu-	20	

		CATHISMA
		toriul și scutul nostru easte.
	21	Că întru El să va veseli inema noastră, că întru numele Sfinției Lui nădăjduim.
	22	Fie, Doamne, mila Ta spre noi, cum ne nădăjduim spre Tine.
		Psalom 33
Summa	1	David în cest psalom întâi laudă pre Dumnezău, pentru că l-au izbăvit de perirea morției, când căzuse în mâna lui Avimeleh, craiul filisteanilor, stih 2, până în 6.
	2	A doua oară, arată că Dumnezău pre toți credincioșii carii cred întru El izbăveaște-i; și le dă înainte carea e frica lui Dumnezău cu adevăr.
		Psalomĭ Dv(d)vĭ 33
1 Sam. 21:15, 16	Stih	Cântecul lui David cându-ș schimbă fața înaintea lui Avimeleh și-l slobozi și să duse

є҃. ѯв.

Блг҃ловѣскъ пре Дмнꙋл ꙟто- а҃.
атъ врѣмѧ, пꙋрꙋрѧ лаꙋда
лꙋй ꙟтрꙋ ростꙋль миєꙋ.
ꙟ Дмнꙋл лаꙋдъсе сꙋфлєтꙋл миєꙋ: в҃.
аꙋзївоpь блъндзїи ши севорь весел.
Мърици пре Дмнꙋль кꙋ мине, ши г҃.
съꙟнълцъм нꙋмеле лꙋй депреꙋнъ.
Къꙋтай пре Дмнꙋль, ши мѧ д҃.
аꙋзи пре мине, ши де тоате кꙋтре-
мꙋриле мѣле изъбъвимѧ пре мине.
Къꙋтаворь спре єль, ши съворь є҃.
лꙋмина, ши фѣцеле лорь нꙋсеворь
рꙋшина. Ачесть сꙋрꙋмань ѕ҃.
стригъ, ши Дмнꙋль аꙋзиль: ши
де тоате скърбеле лꙋй избъви пре
єль. Тъбъраще ꙟџерꙋль з҃.

Дмнлꙋ

ка҃:

Дмнꙋлꙋй ꙟпрецюрꙋль челора че съ
тємь де єль, ши избъвѣще пре єи
н҃. Гꙋстаци, ши ведеци къ бꙋнꙋ е до-
мнꙋль: феричит бърбат кареле нъ-
дъждꙋаще спре єль.
ѳ҃. Тѣмецивъ де Дмнꙋл тоци сфи-
ции лꙋй: къ нꙋй липсъ челора че съ
тємь де єль.
Єїгаці і҃. Пꙋїй лєꙋлꙋй липсисъворь, ши
съворь флъмънзи: ꙗръ чеѧ че каꙋ-
тъ пре Дмнꙋль, нꙋсеворь липси
де тоть бинеле.
аі. Веници фїй аскꙋлтациме, фрика
Дмнꙋлꙋй ꙟвъцавою пре вой.
ві. Чинеє ачела бърбать чеши пофтѣ-
ще віаца, ибѣще зилеле съвазъ бине?

Пъ

5		56
Blagoslovesc pre Domnul în toa- tă vreamea; pururea lauda Lui – întru rostul mieu.	1	
În Domnul laudă-se sufletul mieu; auzi-vor blânzii și se vor veseli.	2	
Măriți pre Domnul cu mine și să înălțăm numele Lui dempreună.	3	
Căutaiu pre Domnul și mă auzi pre mine și de toate cutre- murile meale izbăvi-mă pre mine.	4	
Căuta-vor spre El și să vor lumina; și feațele lor nu se vor	5	
rușina. Acest suruman strigă și Domnul auzi-l și den toate scârbele lui izbăvi pre	6	
el. Tăbărăște îngerul	7	

		CATHISMA
		Domnului împregiurul celora ce să tem de El și izbăvească pre ei.
	8	Gustați și vedeți că bunu e Dom- nul; fericit bărbat carele nă-
	9	dăjduiaște spre El. Teameți-vă de Domnul, toți sfin- ții Lui; că nu-i lipsă celora ce să tem de El.
*bogații	10	Puii leului* lipsi-să-vor și să vor flămânzi; iară ceia ce cau- tă pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele.
	11	Veniți, fii, ascultați-mă, frica Domnului învăța-voiu pre voi.
	12	Cine e acela bărbat ce-ș pohteaște viața, iubeaște-ș zilele să vază bine?

е.

Пъзѣще лимба та де рѫу: ши гі
бузеле тале съ ну грѫіаскъ ншелъ-
чюне. Ътоарчете депре рѫу, ді
ши фъ бине: каутъ пачѣ, ши
те цине де ѧ.
Окій Дмнулуй спре дирепци, еі
ши урекиле луй спре стригарѣ лоⷬ.
Ѧръ фаца Дмнулуй потрива ѕі
фъкъторилорь рѫу, тае съ де спре
пъмѫнть помана лорь.
Стригъ дирепцій, ши Дмнуⷧ аⷹ- зі
дей, ши де тоате скърбеле лорь и
избъвѣще пре ей.
Апроапе е Дмнуⷧ де ѫфрѫнцій иі
ку инима, ши смериціи ку духуⷧ
спѣсе. Мулте скърбеле ди- ѳі

н ... ейп

Гз.
д, Пе: г
ѕ, і.
Іѡ: лѕ.
ѕ, з. ви.
лв. ѕ, иг.
д, Пе: г
ѕ, еі.

ка:

репт улуй: ши де тоате избъвѣще
к. пре ел Дмнуль. Пъзѣще
тоате оаселе луй, (Дмнуль)
унуль де трѫнсе нусева зробй.
ка Пре пъкътос ѡмоаръ-лва ръута-
тѧ, ши урѫторій дирептулуй пу
кв стійнорь. Ръскумпъра ва
Дмнуль сꙋфлетуле слугилорь са-
ле, ши нуворь пустій тоци чеѧ че
нъдъждуеск ѫтру ел. СЛАВА:

Псаломь, лд.

а. Ѫпіста псаломь лui Дв, ѡ пролѣгъ луй Дмнеззу съ
Сумма. избъвѣаскъ де гоана луй Саул, ши а ѡ фъттитн
в. лорь луй. Фратъ дупъ атѣа, кълъ го
нѣсе пре ель фѣръ девинъ.

Псаломь Двдь, лд.

Кѫнтикуле луй Двдо.

Пъра

5		57
Păzeaște-ț limba ta de rău; și buzele tale să nu grăiască înșelă-ciune.	13	1 Petru 3:10
Întoarce-te despre rău și fă bine; caută pacea și te ține de ea.	14	
Ochii Domnului – spre direpți; și urechile Lui – spre strigarea lor.	15	
Iară fața Domnului – împrotiva făcătorilor-rău; taie-să despre pământ pomana lor.	16	Iov. 36:7; Ps. 32:18; 1 Petru 3:12
Strigă direpții și Domnul au-de-i și den toate scârbele lor iz-băveaște pre ei.	17	
Aproape e Domnul de înfrânții cu inima; și smeriții cu duhul spăsească.	18	
Multe-s scârbele di-	19	

		CATHISMA
	20	reptului; și den toate izbăveaște pre el Domnul. Păzeaște toate oasele lui (Domnul), unul dentr-înse nu se va zdrobi.
	21	Pre păcătos omorî-l-va răota-tea și urâtorii direptului pus-tii-vor.
	22	Răscumpăra-va Domnul sufletul slugilor Sa-le și nu vor pustii toți ceia ce nădăjduiesc întru El. Slava.
		Psalom 34
Summa	1	În cest psalom, David să roagă lui Dumnezău să-l izbăvască de goana lui Saul și a sfeatnici-lor lui.
	2	Arată, după aceaea, că-l go-nesc pre el fără de vină.
		Psalomĭ Dv(d)vĭ 34
		Cântecul lui David

ѳ. | ни.

Пъръще дмне кꙋ пъръшiи мiеи: бътеце кꙋ чѣꙗ че въ бать кꙋ мине. а.
Апꙋкъ арма ши пáвъцъ: ши те скоалъ ꙟтрꙋ аꙗюторюль мiеꙋ. в.
Скоате фꙋще ши ꙟкиде кáлꙗ пре денаинтꙗ гонитóрилорь мiеи, г.
зи сꙋфлетꙋлꙋи мiеꙋ, спсенiꙗ та сънть еꙋ.
Рꙋшинезесъ, д. [illegible]
ши съсе сфiꙗскъ чѣꙗ че кáꙋтъ сꙋфлетꙋль мiеꙋ: ꙟтоаркъсе ꙟдъръть, ши съсе рꙋшинезе кáрiи кꙋщетъ мiе ръꙋ. [illegible]
Фiе ка праꙋва е. [illegible]
ꙟнаинтꙗ вънтꙋлꙋи, ши ꙟгерꙋл дмнꙋлꙋи гонѣскъ пре еи. [illegible]
Фiе кáлꙗ лоꙋ ꙟтꙋнекоасъ ши лꙋнеко- ѕ. [illegible]

Н е   лѧ

Кд:

съ, ши ꙟгерꙋ дмнꙋлꙋи гонѣскъ пре еи.
з Къ фъръ винъ аскꙋнсеръ мiе ꙟгроапъ кꙋрса лорь, фъръ винъ съпáръ гроапъ ꙟпротива сꙋфлетꙋ-
и. лꙋи мiеꙋ. Вiе спре ель ръснпира кáрꙗ нꙋ щiи, ши кꙋрса че аꙋ аскꙋнсь съль принзъ пре ел, кáзъ
ѳ. ꙟтрꙋ перире. Iаръ сꙋфлетꙋл мiеꙋ бꙋкꙋресе ꙟдомнꙋль, веселѣскъсе ꙟтрꙋ мънтꙋира лꙋи.
ı. Тоате оаселе меле зичеворь: дмне дмне, чине е ка тине, кáриле избъвещи скърбитꙋль де чель май таре де ель, ши сърꙋманꙋл ши лиситꙋл де чела че жехꙋащи пре ел.
аı. Скꙋларъсе мъртꙋриситорi мин-

тюло

5		58
Pâraște-Te, Doamne, cu pârâșii miei, bate-Te cu ceia ce să bat cu mine.	1	
Apucă armă și pavăță și Te scoală întru agiutoriul mieu.	2	
Scoate fuște și închide calea pre denaintea gonitorilor miei, zi sufletului mieu: „Spăsenia ta	3	
sânt Eu." Rușineaze-să și să se sfiască ceia ce caută su- fletul mieu; întoarcă-se îndărăpt și să se rușineaze carii cuge-	4	Ps. 39:15; 69:3
tă mie rău. Fie ca pleava înaintea vântului și îngerul Domnului gonească pre ei.	5	Iov 21:18; Ps. 1:4; Isa. 29:5; Os. 13:3
Fie calea lor întunecoasă și lunecoa-	6	

		CATHISMA
		să; și îngerul Domnului gonească pre ei.
	7	Că fără vină ascunseră mie în groapă cursa lor, fără vină să- pară groapă împrotiva sufletu-
	8	lui mieu. Vie spre el răsi- pirea carea nu ști; și cursa, ce au ascuns să-l prinză pre el, cază
	9	întru perire. Iară sufletul mieu bucure-se în Domnul, veseleas- că-se întru mântuirea Lui.
	10	Toate oasele meale zice-vor: „Doamne, Doamne, cine e ca Tine, Cari- le izbăvești scârbitul de cel mai tare de el și surumanul și lipsitul, de cela ce jehuiaște pre el!"
	11	Sculară-se mărturisitori min-

ѥ̄ | н̄д.

чюношїи, кареле нꙋціѧ ꙟтребамѫ.
Дѣдерѫ міе ръꙋ пентрꙋ бине, сін- ві.
гꙋрътате сꙋфлетꙋлꙋи міеꙋ.
Іарѫ еꙋ кънд болїѧ еи, вешю- гі.
мънтꙋль міеꙋ ера сакь; досъдїѧ
кꙋ пост сꙋфлетꙋл міеꙋ, ши рꙋгъ-
чюна мѧ ꙟсънꙋл міеꙋ съ ꙟтꙋрна.
Ка ла прїѧтенꙋль ши ла фрателе ді
міеꙋ не ꙟчетать мерцѧ ла ель:
кꙋм ашь плънџе пре мꙋма мѧ кꙋ
жале ашѧ мъ смерїю.
Іарѫ еи де невоѧ мѧ бꙋкꙋраръсе, еі
ѕтрѫсеръсѫ, ши съ адꙋнарѫ: шкїѡ-
пътъторїи, ши нꙋи щїѧ: шкъръ-
ръмѫ, ши нꙋ тъкꙋрѫ.
Адꙋнаръсѫ кꙋ фъцарничїи, ши ѕі.

жидсѡ ꙟшїсн ѡпъть рѫ мѧ

кꙋ

ка̄:

кꙋ батџокорѡшїи, батџокоринд ши
скръшнинд спре мине кꙋ динцїи съи.
зі. Іарѫ тꙋ Дмне пънѫ кънд вери
превии? скоате сꙋфлетꙋль міеꙋ де
ръꙋтатѧ лор, де леи ꙋнꙋль міеꙋ.
иі. Лъꙋдавою пре тине ꙟсъбор маре,
ꙟтрꙋ ѡамени пꙋтерничи лъꙋ-
ді. датевою. Съ нꙋсе бꙋкꙋре ка-
ринсь пизмашїи міеи фъръ де ви-
нѫ: нечи карїи мѫ ꙋръск пре ми-
не ꙟдешърть, кангиндь кꙋ окии.
к. Къ нꙋ гръескь паче, че ꙟпроти-
ва смерицилорь пъмънтꙋлꙋи кꙋ-
цетѫ кꙋвинте ꙟшелъътоаре.
ка Ши лъръцирѫ спре мине гꙋра са:
ѕисерѫ, бине бине, въѕꙋ окии нострꙋ.

въѕꙋ

сꙋфле тꙋль.
мн. лк. с. г.
г. еі. ѳ. ві.

5		59
ciunoși; carele nu știia întreba-mă.		
Deaderă mie rău pentru bine, sin- gurătate sufletului mieu.	12	
Iară eu, când boliia ei, veș- mântul mieu era sac; dosădiia cu post sufletul mieu și rugă- ciunea mea în sânul mieu să înturna.	13	
Ca la priatenul și la fratele mieu, neîncetat mergea la el; cum aș plânge pre muma mea cu jale, așa mă smeriiu.	14	
Iară ei, de nevoia mea* bucurară-se, strânseră-să și să adunară șchio- pătătorii, și nu-i știia; ocărâ- ră-mă, și nu tăcură.	15	*Jidovește: în șchiopătarea mea
Adunară-să cu fățarnicii și	16	

		CATHISMA
		cu batgiocoroșii, batgiocorind și scârșnind spre mine cu dinții săi.
*sufletul	17	Iară Tu, Doamne, până când veri previ? Scoate sufletul mieu de răotatea lor, de lei – unul* mieu.
Ps. 32:3	18	Lăuda-voiu pre Tine în săbor mare, întru oameni putearnici lău-
	19	da-Te-voiu. Să nu se bucure ca- rii-s pizmașii miei fără de vi- nă; neci carii mă urăsc pre mi- ne, în deșărt clipind cu ochiul.
Ioan, 15:25	20	Că nu grăiesc pace, ce împroti- va smeriților pământului cu- getă cuvinte înșălătoare.
	21	Și lărgiră spre mine gura sa; dziseră: „Bine e, bine, vădzu ochiul nostru.”

е. ѯ.

Възꙋшь Дмне нꙋ тъчѧ, Дмне кв
нꙋте делꙋнга де мине.
Дешꙗптъте (Дмне) ши пре- кг
вегѣѕѫ пре џюдеката мѧ: Дмне-
зъꙋль міеꙋ ши Дмнꙋль міеꙋ спре
пъра мѧ.
Џюдекъмѫ Дмне дꙋпѫ дирепта- кд
тѧ тѧ, Дмне Дмнезъꙋль міеꙋ, кѧ
съ нꙋсе бꙋкꙋре де мине.
Съ нꙋ ѕикѫ ꙟтрꙋ іннема са, би- ке
нее бине сꙋфлетꙋлꙋй нострꙋ: ниче
съ ѕикѫ, ꙟгиџитꙋламь пре ѥль.
Рꙋшинѣзеѕѫ, ши съсе сфиꙗскѫ де кѕ
преꙋнѫ чѣ ѧ чесе бꙋкꙋрѫ де рꙋꙋ міе:
ꙟбрачесе кꙋ рꙋшине ши кꙋ сфіалѫ
карі съмъреск спре мине.

букꙋ

Ка:

кз Бꙋкꙋресе ши веселѣскъсе, (ши зи-
кѫ пꙋрꙋрѫ) каріи воеск дирепта та
мѧ, мърѣскъсе Дмнꙋль, кареле
воꙗще пача слꙋгіи сале.
ки Ши лимба мѧ гръива, дирепта-
тѧ тѧ, (тоатѫ зꙋа лаꙋда тѧ.)

Ѱаломъ, ле.

Ꙋесте ѱаломь аре, а, Пѣрци.

Сꙋмма: ꙟтѣй Съ плѫнџе Дѣдъ де ръꙋтата шиетрѫмбѣ
тата некредингошилоръ, ꙟтрꙋ каріи віѧ ѥль шіи
ѥра ꙟ домни ꙟтрꙋ ѥи. пънѫ, ст, в.
Нꙋмърѫ, з, фѣлюри де пъкат кареле фъчѧ атеѧ:
а. Пъкатꙋль детѣй ѥра фъръ фрика лꙋй Дмне-
зеꙋ. сти, в.
в. Сі фъліѧ ꙟръꙋтате: ст, г.
г. Ѳра ꙟшилъторн, ст, д.
д. Нꙋ ѥра фъкътори де бине. ст, д.
е. Сѣ сфътꙋіѧ ꙟпротива дирепцилоръ, ст, е.

Нъ

5		60
Văzuș, Doamne, nu tăcea; Doamne, nu Te delunga de mine.	22	
Deașteaptă-Te, (Doamne) și preveghеadză pre giudecata mea, Dumnezăul mieu și Domnul mieu, spre pâra mea.	23	
Giudecă-mă, Doamne, după direptatea Ta, Doamne, Dumnezăul mieu, ca să nu se bucure de mine.	24	
Să nu dzică întru inema sa: „Bine e, bine sufletului nostru”, nice să dzică: „Înghițitu-l-am pre el”.	25	
Rușineaze-să și să se sfiască dempreună ceia ce se bucură de răul mieu; îmbrace-se cu rușine și cu sfială carii să măresc spre mine.	26	

		CATHISMA
	27	Bucure-se și veselească-se (și zică pururea) carii voiesc direptatea mea: „Mărească-Se Domnul, Carele voiaște pacea slugii Sale!”
	28	Și limba mea grăi-va direptatea Ta, (toată zua – lauda Ta).
		Psalom 35
Summa		Cest psalom are 4 părți:
		Întâi, să plânge David de răotatea și strâmbătatea necredincioșilor întru carii via el și-i era a domni întru ei, până stih 6.
		Numără 7 fealiuri de păcate carele făcea aceia:
	1	Păcatul dentâi era fără-frica lui Dumnezău, stih 2.
	2	Să făliia în răotate, stih 3.
	3	Era înșelători, stih 4.
	4	Nu era făcători de bine, stih 4.
	5	Se sfătuiia împrotiva direpților, stih 5.

Нъпрасничи ера спре ръшътате. ѕ҃.
Съ лїасѫ спре рѣꙋ ꙟтоата време. з҃.
Ꙟна доаша парте, Двдь се мѫстрѣ кꙋ соко ти в҃.
ца ши кꙋ мила лꙋй дꙋмнезеꙋ ꙟпротива пизма
шилоръ, дї, ѕ҃, с҃, пънѫ, ле.
Ꙟна, г҃, парте, роагъсе лꙋй дꙋмнезеꙋ пен г҃.
трꙋ сине, ши пентрꙋ алци крединтоши.
Ꙟна, д҃, парте нъдъждꙋѧщесе ꙟ дмнꙋль къ д҃.
ва пїерде прѣ пизмашїи лꙋй.

Ѱаломь Двдь, ле. с҃:

Кѫнтекꙋль лꙋй Двд ал слꙋжбеи лꙋй дмнезеꙋ, дат даскалꙋ а҃.
лꙋй кѫнтечилоръ.

Зиче фъръ де лѣце челꙋй в҃.
недирептъ, ꙟлъꙋнтрꙋль ии
немїеи мѣле, нꙋе фрика лꙋй | пре сине
дмнезеꙋ ꙟнаинта окилоръ лꙋй. | воаїе
Къ съ кꙋчерѣще ꙟсꙋне ꙟнаинта г҃. | съ зикѫ ꙟчит,
окилоръ лꙋй, съсе афле стръмбъта- | възълаци

о та

та лꙋй спре оурѫчюне.
д҃. Кꙋвинтеле ростꙋлꙋй лꙋй стръмбъ-
тате ши ꙟшелъчюне: пъръситꙋ-
сау а ꙟцелѣце съ факъ бине.
є҃. Стрьмбътате кꙋцетъ ꙟтрꙋ ашер-
нꙋтꙋль съꙋ, стъ лѫнгъ кале нꙋ
бꙋнъ, рѫꙋль нꙋль пъръсѣще.
ѕ҃. Дмне пънъ ꙟчерюре е мила та,
ши адевърꙋл тъꙋ пънъ ла нꙋори.
з҃. Дирептатата та ка мꙋнций лꙋй
дмнезеꙋ, шиюдекъцеле тале адѫнк
маре: ѡамении ши добитоачеле
н҃. цїи Дмне. Кѫтꙋ де скꙋм-
пъ мила та Дмне: ши фїй оаме-
нилоръ съ нъдъждꙋеск ꙟтрꙋ оумбра
арепилоръ тале.

ꙟбѣ

(Margin gloss: недирептꙋлꙋй къ кꙋ ꙟдрезнирѣ къ порънилемелъдꙋи зеꙋ. ꙟтѫинтѫ ꙟчеїть гѫндꙋе ꙟтрꙋ инима ма къ нꙋ ꙟдине тѫ нар фрика лꙋдꙋи зеꙋ.)

5		61
Năprasnici era spre răotate.	6	
Siliia-să spre rău în toată vreamea.	7	
În a doaoa parte, David să mângâie cu socotința și cu mila lui Dumnezău împrotiva pizmașilor, den 6 stih, până 11.	2	
În a 3 parte, roagă-să lui Dumnezău pentru sine și pentru alți credincioși;	3	
În a 4 parte, nădăjduiaște-să în Domnul, că va piarde pre pizmașii lui.	4	
Psalomĭ Dv(d)vĭ 35	Stih	*pre sine; voia i-e să zică în cest stih: văz viața nedireptului, că cu îndrăznire calcă porâncile lui Dumnezău; atunci acest gându e întru inima mea, că nedireptul n-are frica lui Dumnezău
Cântecul lui David, al slugii lui Dumnezău, dat dascalului cântecilor	1	
Zice fărădeleagea celui nedirept înlăuntrul inemiei meale: „Nu e frica lui Dumnezău înaintea ochilor lui”.	2	
Că să cucereaște șie* înaintea ochilor lui, să se afle strâmbăta-	3	

		CATHISMA
		tea lui spre urâciune.
	4	Cuvintele rostului lui – strâmbătate și înșelăciune; părăsitu-s-au a înțeleage să facă bine.
	5	Strâmbătate cugetă întru așternutul său, stă lângă cale nu bună, răul nu-l părăseaște.
	6	Doamne, până în ceriure e mila Ta; și adevărul Tău, până la nuori.
	7	Direptatea Ta – ca munții lui Dumnezău; giudecările Tale – adânc mare; oamenii și dobitoacele ții, Doamne.
	8	Câtu e de scumpă mila Ta, Doamne; și fii<i> oamenilor să nădăjduiesc întru umbra arepilor Tale.

е.

Ѧбатъсе де саціȢль касей тале, ѳ.
шй де йзворȢль дȢлчецилорь тале
адъпи пре єй. Къ ла Тине ѧте і.
йзворȢль віецїей: ѫтрȢ лȢмина та
ведѣвомь лȢминѫ.
Лъцѣще мила та спре чея чѣте аі.
кȢноскь пре Тине, шй дерептатѧ
та спре дирепцїй кȢ йнема.
НȢ віе асȢпра мѧ пичорȢль фъло- ві.
сȢлȢй, шй мѫна пъкътошилорь
съ нȢмѫ ѫпенгѫ пре мине.
Аколѧ къзȢрѫ фъкъторїй де стрѫ- гі.
мбътате, ѫпешй фȢрѫ шй нȢсе пȢ-
тȢрѫ скȢла. Слава.

Ѱаломь, лѕ.

Деде ѫтѣсть Ѱаломь, мънгъе пре кредин̃чошии,

СȢмма.

Оѕ шїй

Ка:

шїй ѫвацѫ, съ нȢсѫ смин̃тѣскѫ де ферикъчюна
некредин̃чошилорь кара аȢ ѫтѣстѫ лȢме: дȢпѫ
чѣса ѫдѣмнѫ пре кредин̃чоши, съ стѣ некълтиц
ѫкредин̃цѫ, шй ѫплекаре кътрѫ ДȢмнезъȢ. съ нȢ
се потикнѣскѫ ѫферикъчюна некредин̃чошилорь
кȢмь арата тѣсте, є, лȢкрȢри.
а. Къ ферикъчюна некредин̃чошилор пȢцин ворбѣще, с, в.
в. къ дѫмнезъȢ нȢ пъръсѣще ѫтрȢ невоя пе чей секотъ
шїй йзбъвѣще де невоялорь. дї, г, с, пънѫ ка.
г. Къ пре некредин̃чоши пїердѣва дѫмнезъ. дї, д, с, пъ, лн.
д. Къ авȢцїа пȢцинѫ а кредин̃чошилор маи бȢнѣ
къ декът ча мȢлтѫ а некредин̃чошилорь, с, ві.
е. Къ пъкътошїй маи дїмȢлте ѡри съ нȢ ѫторкь
рȢмънїе, декъть дирепцїи.

Ѱаломь Двдь, лѕ.

С: КантикȢль лȢй Двдь.

Пре: кг. е, зі. кд, гъ, а. — а. НȢте мънїа спре некредин̃чоши,
ничепизми спре фъкъторїй
недирептате:

Къ сѣ

5		62
Îmbată-se de sațiul casei Tale; și den izvorul dulceților Tale adăpi pre ei.	9	
Că de Tine easte izvorul vieției; întru lumina Ta vedea-vom lumină.	10	
Lățeaște mila Ta spre ceia ce Te cunosc pre Tine; și dereptatea Ta, spre direpții cu inema.	11	
Nu vie asupra mea piciorul fălo- sului; și mâna păcătoșilor să nu mă împengă pre mine.	12	
Acolea căzură făcătorii de strâm- bătate; împenși fură și nu se pu- tură scula. Slava.	13	
Psalom 36 David în cest psalom mângâie pre credincioși		Summa

		CATHISMA
		și-i învață să nu să smintească de ferecăciunea necredincioșilor, carea au în ceastă lume; după aceaea, îndeamnă pre credincioși să stea neclătiț în credință și în plecare cătră Dumnezău, să nu se poticnească în ferecăciunea necredincioșilor, cum arată ceaste 5 lucruri:
	1	Că ferecăciunea necredincioșilor puțin trăiaște, stih 2.
	2	Că Dumnezău nu-i părăseaște întru nevoia lor, ce-i socoteaște și-i izbăveaște den nevoia lor, den stih 3, până cap.
	3	Că pre necredincioș piarde-i-va Dumnezău, den 9 stih, până 38.
	4	Că avuția puțină a credincioșilor mai sporni- că e decât cea multă a necredincioșilor, stih 16.
	5	Că păcătoșii mai de multe ori sânt în su- rumănie decât direpții.
	Stih	*Psalomŭ Dv(d)vĭ 36* Cântecul lui David
Prov. 23:17; 24:1	1	Nu te mânia spre necredincioș, nice pizmi spre făcătorii- nedireptate.

е.

в. Къ сѫ таѥ афарѫ кꙋрѫнд ка ѥрба, ши ка вердѧца ѥрбїей кꙋрѫнд кад.

г. Нъдъждꙋѧщете ꙟтрꙋ Дмнꙋль, ши фѫ бине: лъкꙋѧще спре пъмѫнт, ши паще ꙟтрꙋ адевърꙋль лꙋй:

д. Дезміардъте ꙟ Дмнꙋль: шиць ва да цїе похтеле инимїй тале. (мн, на. с, ке.)

е. Ласѫ пре Дмнꙋль калѧ та, ши те нъдъждꙋѧще ꙟтрꙋ ѥль, ши ѥль ва фаче. (Ма: ѕ. с: ке. Лꙋ, ві.)

ѕ. Ши ва скоате ка лꙋминѫ дрептатѧ та: ши џюдекъриле тале ка амиазъзѧ. (с, ик. а, Пе: е. в, з.)

з. Тачи Дмнꙋлꙋй, ши не ꙟчетат аштептѫ пре ѥль, нꙋ те мънїѧ пре ачела че сѫ спорѣще ꙟ калѧ са, ши пре бърбатꙋль кълкъторю де лѣџе. (плъкъ ти)

о г Пър

ка:

и. Пърърѣщете де мънїе, ши ласѫ оурџїа: нꙋ пизми, сѫ нꙋ фачи рѫꙋ.

ѳ. Къ фъкъторїи де рѫꙋ тъѧсе-во афарѫ: ѧрѫ карїи аштептѫ пре Домнꙋль, ачеѧ вор мощени пъмѫнтꙋ.

і. Ши ꙟкѫ пꙋцинел, ши нꙋ ва фи пъкътосꙋль: кꙋтавери локꙋль лꙋй, ши нꙋ се ва афла.

(Ма: е. с. ѕ.) аі. Ѧрѫ блѫнзїи вор мощени пъмѫнтꙋль, ши се вор дезмиерда ꙟтрꙋ мꙋлцимѧ пъчїей.

ві. Кꙋџетѫ рѫꙋ пъкътосꙋль, ꙟпротива дрептꙋлꙋй, ши скръшнѣще спре ѥль кꙋ динцїи сѫй.

гі. Ѧрѫ Домнꙋль рѫдеши де ѥль: къ веде къ аꙋ венит зꙋа лꙋй.

Домѫ

5		63
Că să taie afară curând, ca iar- ba; și ca verdeața ierbiei curând cad.	2	
Nădăjduiaște-te întru Domnul și fă bine; lăcuiaște spre pământ și paște întru adevărul Lui.	3	
Dezmiardă-te în Domnul; și-ț va da ție pohtele inimiei tale.	4	
Lasă pre Domnul calea ta și te nădăjduiaște întru El; și El	5	
o va face. Și va scoate ca o lumină direptatea ta; și giu- decările tale, ca amiazăzea.	6	Psalt. 54:25; Mat. 6:25; Luca 12:22; 1 Petru 5:7
Taci* Domnului și neîncetat așteaptă pre El; nu te mânia pre acela ce să sporeaște în calea sa și pre bărbatul călcătoriu de leage.	7	*pleacă-te

		CATHISMA
	8	Părăseaște-te de mânie și lasă ur- gia; nu pizmi, să nu faci rău.
	9	Că făcătorii de rău tăia-se-vor afară; iară carii așteaptă pre Dom- nul, aceia vor moșteni pământul.
	10	Și încă puținel și nu va fi păcătosul; căuta-veri locul lui, și nu se va afla.
Mat. 5:5	11	Iară blânzii vor moșteni pă- mântul și se vor dezmierda în- tru mulțimea păciei.
	12	Cugetă rău păcătosul împro- tiva direptului și scârșneaște spre el cu dinții săi.
	13	Iară Domnul râde-Ș de el, că veade că au venit zua lui.

Армѫ сколесърѫ пъкътошии, ш ді
трасъ аркѹлъ съѹ, съ шборѫ чо
сѹрѹманѹл шй лнпсинтѹлъ, съ цй-
ге пре чей де кале дирепте.
Чѣ арма лоръ ѫтрава ѫтрѹ инн- еі
ма лоръ, шй арчеле ло фрънцесъво.
Май бинее пѹцинелѹл дирептѹлѹй, ѕі
де кътъ богъцій мѹлте пъкъ-
тошилоръ. Къ брацеле пъ- зі
кътошилоръ фрънцесеворъ, іаръ
пре чей дирепци ѫтърійва Дмнѹл.
Щй Дмнѹль зилеле ѫтрецилѡ, иі кала
шй моші лоръ ѫвѣкъ ва фи.
Нѹсъворъ рѹшина ѫвреме ръ- ѳі
штате, шй ѫвреме де фоамете
сътѹрасъворъ. Къ пъкътош к.

п. рй

Ка:

перйворъ, шй пимашии Дмнѹлѹй,
(ка скъсима міелѹлѹй аминтѹнее-
воръ) шй ка фѹмѹль перйворъ.
ка Ѫпрѹмѹт ѫ пъкътосѹль, шй нѹ
плъте: іаръ дирептѹль, іасте
кв ѫдѹратъ шй дѫ. Къ бла҃вици
де ель мощеннйворъ пъмънтѹль:
шй блстъмацін де ель търасево
кг афарѫ. Дела дмнѹл съ ѫде-
рептѫ пашій ѡмѹлѹй, шй кала
кд лѹй ѡ воеще. Кънд ва кѫдѧ,
нѹсева зароби, къ дмнѹл ціне мъ-
ке на лѹй. Поробокъ амь фост,
шй амь ѫбътрънитъ; шй нѹ амь
възѹтъ пре дирептѹл пъръситъ,
ниче съмънца лѹй къѹтънд пъйне.

Тоа

5		64
Armă scoasără păcătoşii şi	14	
trag arcul său, să oboară gios		
surumanul şi lipsitul, să giun-		
ghe pre cei den cale direaptă.		
Ce arma lor întra-va întru ini-	15	
ma lor şi arcele lor frânge-să-vor.		
Mai bine puţinelul direptului,	16	
decât bogăţii multe păcă-		
toşilor. Că braţele pă-	17	
cătoşilor frânge-se-vor; iară		
pre cei drepţi întări-i-va Domnul.		
Şti<e> Domnul zilele* întregilor;	18	*calea
şi moşia lor în veac va fi.		
Nu să vor ruşina în vreame de ră-	19	
otate; şi în vreame de foamete		
sătura-să-vor. Că păcătoşii	20	

		CATHISMA
		peri-vor şi pizmaşii Domnului
		(ca grăsimea mielului amistui-se-
		vor) şi ca fumul peri-vor.
	21	Împrumut ia păcătosul şi nu
		plăteaşte; iară direptul easte
	22	îndurat şi dă. Că blagosloviţii
		de El moşteni-vor pământul;
		şi blăstămaţii de El tăia-se-vor
	23	afară. De la Domnul să înde-
		reaptă paşii omului şi calea
	24	Lui o voiaşte. Când va cădea,
		nu se va zdrobi; că Domnul ţine mâ-
	25	na lui. Poroboc am fost,
		şi am îmbătrânit; şi nu am
		văzut pre direptul părăsit,
		nice sămânţa lui căutând pâine.

зє.

Тоатъ зуа милуѣаще, ши ѫпрумu- кє
тѣзъ (дрептул) ши съмънца
луй ѫблвеніе ѥсте.
Ѫтоарчете де ла ръу, ши фъ бі- кз
не, атунче вей лъкуи ѫвѣкь:
Къ Дмнул юбѣще юдекатъ, ки
ши ну пъръсѣще млтівничій съ,
че ѫвѣчи съворь пъзи: ѥаръ съмън-
ца недрепцилоръ тъіасева афаръ.
Дрепцій моштенівор пъмънтул, кѳ
ши воръ лъкуи ѫвѣчь пре ѥль.
Ростуль дрептулуй гръива ѫ- л.
целечюне, ши лимба луй гръиба
юдекатъ. Лѣцѧ Дмнезъу ла
луй луй ѫтру инема луй, пентру
ачѣа нусе воръ потікни пичоареле

П луй

нн, лг. с. єі.

ѥаръ чіи фъръ де лє ци иго нінево

ачесть къвънт нуе жидовъ:

кѧ:

лв луй. Пъндѣще пъкъто-
сул пре дрептул, шіль каутъ
съ ѡмоаръ пре ѥль.
лг Іаръ Дмнул нулава лъса пре ѥл
ѫмънуле луй, ниче ва ѡсънди
пре ѥль, кънду-й ва юдека.
лд Ащѣптъ пре Дмнул, ши пъ-
зѣще калѧ луй: ши те ва ѫнълцѧ
пре тине, съмощенеши пъмънтул:
кънд воръ фи тъіаци пъкъто-
шіи: афаръ ведѣвей.
лє Възуи недрептул ѫнълцъндул-
се, ши лъцинндусе ка оу арборе вѣр-
лѕ де: Ши трекуи, ши ѥатъ
ну фу: ши кълутаи пре ѥл ши нусе
лз афлъ. П аминте ѫтрегул,

ши

5		65
Toată zua miluiaște și împrumu- tează (direptul); și sămânța lui în blagoslovenie easte.	26	
Întoarce-te de la rău și fă bi- ne; atunce vei lăcui în veac.	27	Psal. 33:15
Că Domnul iubeaște giudecată și nu părăseaște milostivnicii Săi, ce în veaci să vor păzi; iară sămân- ța nedirepților tăia-se-va afară*.	28	*iară cei fără
Direpții moșteni-vor pământul și vor lăcui în veaci pre el.	29	de leage izgoni se-vor;
Rostul direptului grăi-va în- țelepciune și limba lui grăi-va	30	acest cuvânt nu e
giudecată. Leagea Dumnezău- lui Lui – întru inema lui; pentru aceaea nu se vor poticni picioarele	31	jidoveaște

		CATHISMA
	32	lui. Pândeaște păcăto- sul pre direptul și-l caută să-l omoară pre el.
	33	Iară Domnul nu-l va lăsa pre el în mânule lui, nice va osândi pre el cându-i va giudeca.
	34	Așteaptă pre Domnul și pă- zeaște calea Lui; și te va înălța pre tine să moștenești pământul; când vor fi tăiați păcăto- șii, afară vedea-vei.
	35	Văzuiu nedireptul înălțându- se și lățindu-se ca un arbure vear-
	36	de. Și trecuiu și iată, nu fu; și căutaiu pre el și nu se
	37	află. Ia aminte întregul

ѕ҃.

шѝ вѣ́зи дирѣ́птꙋль, кѫ̀ сфѫ̀ршѝ-
тꙋль ѻ̂честꙋ́ѧ ѐ па́че.

Ꙗ́рѫ кѫ̂лкѫтóрїи де алѣ́це де̄ преꙋ́-
нѫ рѫсипи́севорь, шѝ рѫмѫ̀шице-
ле некꙋра́цилорь ꙗ̄рѫ́севорь ѻ̂фа́рѫ. лн҃

Ꙗ́рѫ мѫ̄нтꙋ́ира дирѣ́пцилорь ѐ
дѐ ла̂ Дм̄нꙋль ка́реле ѐ тѫрі́ѧ лóрь
ѻ̂врѣ́ме де скѫ́рбѫ: лѳ҃

Ꙗџю́тѫ Дм̄нꙋ́ль прѐ є̄́и, шѝ
избѫвѣ́ще прѐ є̄́и: избѫвѣ́-
ще прѐ є̄́и дѐ пѫкѫтóши,
шѝ спѫса́ще прѐ є̄́и, кѫ̂
нѫдѫ̄дꙋ́ирѫ ѻ̂трꙋ̂ є̂. м҃

СЛА́ВА.

П г҃ Каѳі

КА́ѲІСМА, ѕ҃. Ѱа́ло̄ Дв҃в: лз҃.

Сꙋмма: а҃. Рóагѫсѫ Двдъ ѻ̂тріѧсть ѱа́ломꙋ лꙋ̄и дꙋмнезѣꙋ, сѫ ѝ юшꙋрѣ́зе сꙋпѫрарѧ лꙋ̄и, шѝ дꙋрóриле ші скóрпии те де бóала лꙋ̄и сꙋ́нлѣ стѫ́мпѣре:

в҃. Дꙋ́пѫ ѻ̂тѣ́ѧ сѫ́льпѫзѣ́скѫ прѐ є̄ дѐ пизма́шїи лꙋ̄и, шѝ сѫ́ль виндѣче.

г҃. Дꙋ́пѫ ѻ̂тѣ́ста плѫ́нџесѫ дѐ греꙋта́тѧ бóалеи лꙋ̄и; шѝ дѐ хикленїѧ пизма́шилорь лꙋ̄и.

Чѣ́реѧ дѐ тѫ́и, скрисѫ̀ є, дѐ, в҃, ѕ҃, пѫ́нѫ, ѻ̂, гі.
Ѫдóаша тѣ́реѣ, дѐ, гі, ѕ҃, пѫ́нѫ ѻ̂ка̂.

ѕ҃. Ѱа́ломь, лз҃.

а҃. Кѫ́нтекꙋле лꙋ̄и Двдъ, деспре помáна свтеи.

ѻ̂тѣта и ѻ̂треле ѱа́ло̄, дѐ по кѫ̄иџѫ в҃. Дóа́мне нꙋ́мѫ чѣ́ртѫ̀ прѐ ми́не ѻ̂трꙋ̂ оу́џїѧ тѫ̀, ни́че мѫ̄ педѣ́пси прѐ ми́не ѻ̂трꙋ̂ мѫ̄нї

тѫ̀

5		66
și vezi direptul; că sfârși- tul acestuia e pace.		
Iară călcătorii de leage dempreu- nă răsipi-se-vor și rămășițe- le necuraților tăia-se-vor afară.	38	
Iară mântuirea direpților e de la Domnul, Carele e tăria lor în vreame de scârbă.	39	
Agiută Domnul pre ei și izbăveaște pre ei; izbăveaș- te pre ei de păcătoși și spăseaște pre ei, că nădăjduiră întru El. Slava.	40	

		Cathisma 6. *Psalo(m) ĭ Dv(d)v 37*
Summa	1	Roagă-să David în cest psalom lui Dumnezău să iușureaze supărarea lui și durorile ce-s scorni-te den boala lui să i le stâmpere;
	2	După aceaea, să-l păzească pre el de pizmașii lui și să-l vindece.
	3	După aceastea, plânge-să de greutatea boalei lui și de hiclenia pizmașilor lui.
		Cearerea dentâi scrisă e den 2 stih, până în 13.
		A doaoa cearere, den 13 stih, până în cap.
	Stih	**Psalom 37**
*acesta e al treilea	1	Cântecul lui David despre pomana sâmbetei*
psalom de pocăință	2	Doamne, nu mă certa pre mine întru urgia Ta, nice mă pedepsi pre mine întru mânia

та. Къ съџециле тале съ г.
ꙟфипсъръ ꙟтру мине, слобозитай
спре мине мъна та.
Нуе ꙟтрещие ꙟтрупул міе де мъ- д.
ніа та, ну іасте паче ꙟ ѡаселе мѣ-
ле пентру пъкатул міеу.
Къ стръбълъциле мѣле ковъширъ е.
капул міеу, ши ка ѡсарчинъ гра
ꙟгреуиаръсъ спре мине.
Путрезиръ, ши съ ꙟпуциръ ра- ѕ.
неле мѣле, пентру небуніа ма.
Слъбитамь ши мамь гърбовит з.
фоарте, тоатъ зуа ꙟжале ꙟблу.
Къ инилѣ мѣле ꙟплурънсъ де фиеби- и. вин тру-
тѣлъ, ши ну іасте ꙟтрещие ꙟтру- ле міе,
пул міеу.

ѳ. Слъбитусь ши здробит фоарте,
ръкніи десупиниара инимиеи мѣле.
і. Доамне ꙟнаинтата іасте тоатъ
похта ма, ши суспинара ма нуе
аскунсъ де тине.
ꙟмине аі Инима ма батесъ, лъсъмъ вър-
тута ма: ши лумина окилорь
міеи, ши ачѣа ꙟкъ нуе ку мине.
ві. Соціи міеи ши пріатиніи міеи,
стътуръ лънгъ рана ма, ши фра-
ціи міеи де парте стътуръ.
гі Ши ꙟтинсеръ лаџури, каріи кър-
та суфлетул міеу, ши каріи кър-
ута ръул міеу грэіа деръмъцътъ-
ци, ши ꙟшълъчиуни гъдіа тоа-
ді тъ зуа. Іаръ еу ка оунь

6		67
Ta. Că săgețile Tale să înfipsără întru mine; slobodzit-ai spre mine mâna Ta.	3	
Nu e întregie în trupul mieu de mânia Ta; nu easte pace întru oasele meale pentru păcatul mieu.	4	
Că strâmbătățile meale covârșiră capul mieu; și ca o sarcină grea îngreoiară-să spre mine.	5	
Putreziră și să împuțiră ranele meale pentru nebunia mea.	6	
Slăbit-am și m-am gârbovit foarte; toată dzua în jeale îmblu.	7	
Că iile* meale împlură-să de fierbinteală; și nu easte întregie în trupul mieu.	8	*vintrele mieu

		CATHISMA
	9	Slăbitu-s și zdrobit foarte; răcniiu de suspinarea inimiei meale.
	10	Doamne, înaintea Ta easte toată pohta mea; și suspinarea mea nu e ascunsă de Tine.
*în mine	11	Inima mea bate-să*; lăsă-mă vârtutea mea; și lumina ochilor miei și aceaea încă nu e cu mine.
	12	Soții miei și priatinii miei stătură lângă rana mea; și frații miei departe stătură.
	13	Și întinsără laturi carii căuta sufletul mieu; și carii căuta răul mieu grăiia strâmbătăți și înșălăciuni gândiia toată dzua.
	14	Iară eu, ca un

ѕ. | ѯи.

сꙋрдь нꙋ аꙋзꙋ, ши ка ꙋнь мꙋть
кареле нꙋ дешкиде гꙋра са:
ѥꙋсь ка ꙋнь ѡмь че нꙋ аꙋде, єг.
ничь сынть чертъри ꙟгꙋра лꙋи.
Къ пре тине ашептъ Дмне, тꙋ ѕі. аꙋзи мъвє,
ръспꙋндевери Дмне Дмнезъꙋл мїеꙋ.
Къ зичеа, съ нꙋ кꙋмь ва съ се бꙋ- зі.
кꙋре де мине: карїи мъреска ростꙋ-
ль съꙋ спре мине, кънд съ клътꙟ-
ще пичорꙋль мїеꙋ.
Къ ѥꙋсь гата спре съпъраре, ши иі.
дꙋрера ма ꙟнаинтеа ма есте пꙋ-
рꙋрѧ. Къ стрꙋмбътатѧ ді.
мѧ мъртꙋрисескꙋ, ши грижескꙋ-
мѫ де пъкатꙋль мїеꙋ.
Ирѫ пизмашїи мїеи вїецꙋиндь, к.

єтъ

ка.

ꙟтъресꙋсе, ши съ мꙋлцеску чеѧ
че ꙋръскь пре мине фъръ де винъ.
ка Ши чеѧ чемь дау рѣꙋ пентрꙋ бине,
противескꙋсе мїе, пентрꙋ къ мѫ-
цїю де бине. Нꙋмѫ лъса пре
кв мине Дмне, Дмнезъꙋл мїеꙋ нꙋте
де лꙋнга демине. Гръбеще ꙟтрꙋ
кг ажꙋторꙋл мїеꙋ, Дмне спасеніа мѧ.

ѰАЛОМЪ, ли.

Сꙋмма:
а. Спꙋне Двдь ꙟчест Ѱаломь ꙟтѣю кꙋмь еаꙋ фи-
рить съ нꙋ ръспꙋнзѧ ꙟпротива лꙋи Дмнезъꙋ,
пентрꙋ стрꙋмбътатѧ пизмашилорь лꙋи, карїи
кътa пре ѥ ꙟ боала лꙋи кꙋ ꙟшълъчюне, с, в, г, д.
б. Дꙋпъ ачѣѧ съ роагъ лꙋи Дмнезъꙋ, съ ꙟфакъ
адевърать деспре дешертъчїа вїецїи лꙋи: съ ерте
пъкателе лꙋи: ши съ ꙟль виндече де боала лꙋи.
г. Дꙋпъ ачеста аратъ надѣжда каре аре ꙟ Дмне
зъꙋ къ ꙟ ва избъви пре ѥль.

Ѱало

6		68
surd, nu audzu; și ca un mut, carele nu deșchide gura sa. Eu-s ca un om ce nu aude, nice sânt certări în gura lui. Că pre Tine aștept; Doamne, Tu răspunde-m-veri*, Doamne, Dumnezăul mieu. Că zicea: „Să nu cumva să se bu- cure de mine carii măresc rostul său spre mine, când să clăteaș- te piciorul mieu". Că eu-s gata spre supărare și durearea mea înaintea mea easte pu- rurea. Că strâmbătatea mea mărturisescu-o și grijescu- mă de păcatul mieu. Iară pizmașii miei viețuind	 15 16 17 18 19 20	 *audzi-mă-vei

		CATHISMA
        Summa	 21 22 23 1 2 3	întărescu-se; și să mulțesc ceia ce urăsc pre mine fără de vină. Și ceia ce-m dau rău pentru bine, protivescu-să mie, pentru că mă țiiu de bine. Nu mă lăsa pre mine, Doamne, Dumnezăul mieu, nu Te delunga de mine. Grăbeaște întru ajutoriul mieu, Doamne, spăsenia mea. **Psalom 38** Spune David în cest psalom întâiu cum s-au fe- rit să nu răpștească împrotiva lui Dumnezău pentru strâmbătatea pizmașilor lui, carii căuta pre el în boala lui cu înșălăciune, stih 2, 3, 4; După aceaea, să roagă lui Dumnezău să-l facă adevărat despre deșerția vieții lui, să iarte păcatele lui și să-l vindece de boala lui; După aceastea, arată nădeajdea carea are în Dumne- zău, că-l va izbăvi pre el.

Ѱаломъ Двъ, лн. С:

Кѫнтекꙋлъ лꙋи Двдъ, дате дъскълꙋлꙋи кѫнтърилоръ. а.
лꙋи Ідꙋдоумъ.

Ѕиш, пъзибои кѫиле мѣле, в.
сънꙋ грешеск кꙋ лимба ма:
Пꙋш ростꙋлꙋи мїеꙋ пазѫ,
пънѫ кѫндъ ва фи пъкътосꙋл
ѫнаинта ма. Амꙋцитам г.
тъкѫндъ, тъкꙋи де бине: ши дꙋ-
рѣра ма ѫнойсе.
Афіербѫнтъсе инима ѫтрꙋ мине, д.
ши ѫтрꙋ кꙋцетꙋл мїеꙋ априндесе
фок, дꙋпѫ ачѣа грѫии кꙋ лимба
ма. Арать ми Дмне сфършит- е.
тꙋл мїеꙋ, ши мъсꙋра ѕилелор
мѣле кѫтꙋи? съ щїꙋ кѫ сѫнт

ꙋ пѫнѫ

ни, ріг. ж. с. д.

ѕ. пънѫ ла ѡ врѣме. Ꙗтѫ ѡпа-
мѫ ай пꙋс ѕилеле мѣле, ши врѣ-
мѧ ма ка ѡ нимикъ ѫнаинта Та,
кꙋ адевъръ тот ѡмꙋл нꙋмай
дешъртъчюне, сѣва кѫсѫ вѣде ачест.
з. Кꙋ адевъръ нꙋмай кип ѫмблѫ омꙋ:
кꙋ адевъръ ѫдешерт сѫ ѫкъцин-
гѫ: адꙋнѫ, ши нꙋ щїе чинеле ва кꙋ
и. лѣце. Ши акмꙋ че ащѣт
Дмне? нъдѣжда ма ѫтрꙋ тине
ѳ. ѥсте. Де тоате фъръ ле-
циле мѣле избъвѣщемѫ: ѫбат
цокꙋрѫ небꙋнꙋлꙋи нꙋмѫ пꙋне пре
і. мине. Къ амꙋцїи, ши нꙋ
дешкиш ростꙋл мїеꙋ кѫ тꙋ фъ-
кꙋш ачаста.

Де

		69
Psalomŭ Dv(d)vŭ 38	Stih	
Cântecul lui David dat dascalului cântărilor,	1	
lui idithum		
Dziș: „Păzi-voiu căile meale	2	
să nu greșesc cu limba mea.		
Puș rostului mieu pază,		
până când va fi păcătosul		
înaintea mea. Amuțit-am,	3	
tăcând; tăcuiu de bine și du-		
rearea mea înnoi-se”.		
Înfierbântă-se inima întru mine	4	
și întru cugetul mieu aprinse-se		
foc; după aceaea grăiiu cu limba		
mea: „Arată-mi, Doamne, sfârși-	5	
tul mieu și măsura dzilelor		
meale câtu-i? Să știu că sânt		

		CATHISMA
Ps. 143:4	6	până la o vreame”. Iată, o pal-
		mă ai pus dzilele meale și vrea-
		mea mea ca o nimică-i înaintea Ta;
		cu adevăr tot omul numai
		deșertăciune-i. Săva că să veade a sta,
	7	cu adevăr numai chip îmblă omul;
		cu adevăr în deșert să încâști-
		gă; strânge, și nu știe cine le va cu-
	8	leage. Și acmu ce aștept,
		Doamne? Nădeajdea mea întru Tine
	9	easte. De toate fără-le-
		gile meale izbăveaște-mă; în bat-
		giocură nebunului nu mă pune pre
	10	mine! Că amuțiiu, și nu
		deșchiș rostul mieu; că Tu fă-
		cuș aceasta.

Депъртѣѕъ де мине бичюл тъ: аі
де чертарѫ мъниилорь теале сфъшъ-
скꙋмѫ. Кѫдь баци ѿмꙋл бі.
кꙋ чертъри, пентрꙋ стрѫмбъꙗте,
ши фачи десѫ топѣще ка ѿ моле
похта лꙋй, кꙋ адевърь тот ѿмꙋл
дешерцїе ѥсте. Аꙋѕи Дмне гі
рꙋгъчюна ма, ши стригара ма
ꙟаш ꙟоурекн, лакръмиле мѣле нꙋ
тъча: къ стреинь сѫнт еꙋ латине,
ши немѣрникь, ка тоци пъринцїи мїей. Пъръсѣщете де мине,* ді
ши мъвоиꙟтъри, пънѫ нꙋвои
мѣрџе ши нꙋвои май фи.

Жидовь
де рѣз
боюль

а. Пара:
кд. е, г.
ни, рні.
в, ді.
Еврѣ. аі.
с, гі.

* амѫ сꙋ
пера

Ѱаломъ, ла.

ꙟчесть Ѱаломь пророчѣще Двдь, де патемеле а.

Сꙋмма:

лꙋй Хс, ши де дерегъторїа Пречестїи лꙋй. Адъꙋ
пре Хс ꙟнаинте кꙋмь аре грън съꙗгъръ Хс, ши
спꙋне ꙟтѫю кꙋмь лаꙋ избъвить Дмнезъꙋ, де че
кинь маре че пъци, ꙟмꙋтеле Масаиниилорь кѫд
аскꙋдѫ сꙋдори крꙋте. де, в, с, пънѫ, ꙟ, в.
в. Дꙋпѫ аче̃а проповѣдꙋаще мила лꙋй Дмнезъꙋ,
кътрѫ тоть Соборꙋль кредиичошилорь. Чема
върто̃сь тѣсте, в, лꙋкрꙋри: ертъчюна пъкателор
ши ветиралор: ш де преꙋнѫ арата къ е ѥсте рѫдꙋи
деал Татъ съл факе амъдоаш, съвестѣскѫ пѫ
гателе дамениилор шисъл ете. де, в, е, пънѫ ꙟ, бі.
г. Май апой роагѫ пре Татъль съль избъвѣскѫ
де кинꙋриле че ава апъци пре Кръче, ши събатѫ
пре пизмашти лꙋй. де, бі, с, пънѫ, ꙟкапь.

Ѱаломь Двдь, л.д.

ꙟсфършите, Кънтекꙋль лꙋи Двдь.

с: а. И щептънд ащептаи пре До-
в. мнꙋл, ши плекъ спрѣкама са-
мїе, ши аꙋѕи рꙋгъчюна ма.

6		70
Depărtează de mine biciul Tău; de certarea* mânilor Tale sfârșăs-	11	 *Jidovește:
cu-mă. Când bați omul cu certări pentru strâmbătate și faci de să topeaște ca o molie pohta lui, cu adevăr tot omul	12	de războiul
deșerție easte. Auzi, Doamne, rugăciunea mea, și strigarea mea ia-o în urechi, lacrămile meale nu tăcea; că strein sânt eu la Tine și nemearnic, ca toți părin-	13	1 Cron. 29:15; Ps. 118:19; Evr. 11:13
ții miei. Părăseaște-Te de mine* și mă voiu întări; până nu voiu mearge și nu voiu mai fi.	14	*a mă supăra
Psalom 39		Summa
În cest psalom proroceaște David de patemele	1	

		CATHISMA
		lui Hristos și de deregătoria prorocestvii<i> Lui. Aduce pre Hristos înainte, cum are grăi sângur Hristos și spune întâiu cum l-au izbăvit Dumnezău de cel chin mare ce păți în Muntele Maslinilor, când asudă sudori crunte, den 2 stih, până în 6.
	2	După aceaea, propoveduiaște mila lui Dumnezău cătră tot soborul credincioșilor. Ce mai vârtos ceaste 2 lucruri: iertăciunea păcatelor și vestirea lor; și dempreună arată că El easte rânduit de la Tatăl să le facă amândoao, să vestească pă- catele oamenilor și să le iarte, den 6 stih, până în 12;
	3	Mai apoi roagă pre Tatăl să-L izbăvească de chinurile ce avea a păți pre cruce și să bată pre pizmașii lui, den 12 stih, până în cap.
	Stih	*Psalomĭ Dv(d)vĭ 39*
	1	În sfârșit, cântecul lui David
	2	Așteptând așteptaiu pre Dom- nul; și plecă ureachea Sa mie și auzi rugăciunea mea.

Б. | ОІ.

Ши мѫ скоасе де гроапа скърбей, г.
ши де тина лутулуй, ши пусе спре
стинкѫ пичоареле меле, ши ꙟди-
рептѫ пашїй мїей.
Ши пусе ꙟ ростул мїеу кънтекь д.
ноу, лауда Думнезъулуй ностру:
ведѣвор мулци ши сѧвор теме,
ши съвор нъдъжди спре Дмнуль.
Ферич'ить бъбат кареле пусе пре е.
Дмнул нъдѣжда луй, ши ну къ-
утѫ спре фълошн, ши спре плекъ-
торїи спре минчюни.
Мулте фачи ту Дмне Дмнезъул ѕ.
мїеу, минуниле тале ши куцете-
ле тале, деспре ной, ниме нуле по-
ате ръндуи цїе: сашь врꙗ але вест
є г ши

Ка:

Євр. і. с: є. ѕ, з, ѳ, а, са: ѳ: н: хо. ка ѕ, ѕ. ши але гръи маи мулте де кумь
лѣшь путꙗ гръи.
з. Жъртве ши дарури ну врусеши,
че мїай сфределить мїе урекиле,
арселе ши жъртвеле пентру пъкат
і: є. ѳ, мѕ. н. ну потй. Атунче зиш ꙗтѫ
венїю: ла ꙟчепутул къцїй скрисуй
ви: г. с, ві. ѳ. де мине. Съ фак воꙗ та Ду-
мнезъул мїеу, врун: ши лѣцꙗ та
ꙟмижлокул мърунтанлор меле.
кн, лд. с, ні. і. Веститамь дирептате ꙟсъборь
мульть: ꙗтѫ бузеле меле ну кон-
тенїю, Дмне ту щїй.
аі. Дирептата та намь аскунсу ꙟ-
тру инима ма: адевърул тъу ши
спсенїꙗ та зиш: ну аскуншь мила
та

6		71
Și mă scoase den groapa scârbei și den tina lutului și puse spre stincă picioarele meale și îndireptă pașii miei.	3	
Și puse în rostul mieu cântec nou: lauda Dumnezăului nostru; vedea-o-vor mulți și să vor teame și să vor nădăjdui spre Domnul.	4	
Fericit bărbat carele puse pre Domnul nădeajdea lui, și nu căută spre făloși și spre plecătorii spre minciuni.	5	
Multe faci Tu, Doamne, Dumnezăul mieu; minunile Tale și cugetele Tale despre noi nime nu le poate rândui Ție; s-aș vrea a le vesti	6	

		CATHISMA
		și a le grăi, mai multe-s de cum le-aș putea grăi.
Evr. 10:5,6,7,8; 1 Sam.15; Ex. 21:6	7	Jârtve și daruri nu vruseși, ce mi-ai sfredelit mie urechile; arsele și jârtvele pentru păcat
Iov 5:46	8	nu pohtiș. Atunce ziș: „Iată, veniiu, la începutul cărții scrisu-i
Gen. 3:15	9	de Mine”. Să fac voia Ta, Dumnezăul mieu, vruiu; și leagea Ta – în mijlocul măruntailor meale.
Ps. 34:18	10	Vestit-am direptate în săbor mult; iată, buzele meale nu conteniiu, Doamne, Tu știi.
	11	Direptatea Ta n-am ascunsu întru inima mea, adevărul Tău și spăsenia Ta ziș; nu ascunș mila

ѕ.

ОБ.

та̀ шѝ адевъ́рꙋль тъ́ꙋ дѐ събо́рь
мꙋ́лть. Ꙗ́ръ тꙋ Дмне нꙋ̀ ві.
делꙋ́нга̀ ꙟдꙋръ́риле та́ле дѐ ми́не,
ми́ла та̀ шѝ адевъ́рꙋль тъ́ꙋ пꙋ́рꙋ-
ра мъ пъзѣ́скъ прѐ ми́не.
Къ мъ ꙟпрецꙋра́ръ ръꙋтъ́ци гі
фъ́ръ дѐ нꙋ́мъръ, кꙋпри́нсеръмъ
прѐ ми́не фъръдълеџиле мѣ́ле, шѝ
нꙋ̀ пꙋтꙋ́и ведѣ̀, ма́й мꙋ́лци сꙋ́нтꙋ сау
дѐ къ́ть пъ́рꙋль ка́пꙋлꙋй мі́еꙋ, шѝ
и́нима мѣ пъръсимъ прѐ ми́не.
Воа́ще Дмне а мъ̀ избъвѝ прѐ ді
ми́не, Дмне спрѐ ацюто́рюль мі́еꙋ
гръбѣ́ще. Рꙋшинѣ́зесе, шѝ еі
съсъ спъімъ́скъ дѐ преꙋ́нъ чѣ чѐ ка́-
ꙋтъ сꙋ́флетꙋль мі́еꙋ съ ль піарзъ:

сꙋсе

вн, ка. о, к.

вн, лд. с. д, кѕ. нн, ... с, г.

ка.

съсе ꙟтоа́рне ꙟдъръ́пть шѝ съсѐ рꙋ-
шинѣзе воитоа́рій ръꙋлꙋй мі́еꙋ.
ѕі Пꙋстіа́скъсе дꙋпъ пла́та рꙋши́-
ній ло, ка́рій зи́к мі́е, би́ней, би́ней.
зі Бꙋкꙋресе шѝ съсѐ веселѣ́скъ то́ци
чѣ че ка́ꙋтъ прѐ ти́не Дмне: шѝ
зи́къ пꙋ́рꙋра мъръ́скъсе Дмнꙋль
дѐ ка́рій ꙗбъ́скъ спсніа та̀.
иі Ꙗ́ръ еꙋ сꙋ́ркмань съ́нть шѝ лип-
си́ть, ꙗ́ръ Дмнꙋль гріжа́ще дѐ
ми́не: ацюто́рюль мі́еꙋ шѝ скꙋти-
то́рюл мі́еꙋ ещи, Дꙋмнезъꙋл мі́еꙋ
нꙋ̀ пеестѝ. Сла́ва.

ѱалом, м.

Дѐ дъ ꙟчіеть ѱа́лом, ла́ꙋдъ прѐ Дꙋмнезъꙋ,
пі́нтрꙋкъ лаꙋ внид, ка́ть де бо́ала лꙋй. шѝ де пре

ꙋнъ

вн, ка. с, з, и.

вп ... : ѕ.

Сꙋ́мма:

6		72
Ta și adevărul Tău de săbor mult. Iară Tu, Doamne, nu delunga îndurările Tale de mine; mila Ta și adevărul Tău puru- rea mă păzească pre mine.	12	
Că mă împregiurară răotăți fără de număr, cuprinseră-mă pre mine strâmbătățile meale și nu putuiu vedea; mai mulțitu-s-au decât părul capului mieu și inima mea părăsi-mă pre mine.	13	
Voiaște, Doamne, a mă izbăvi pre mine, Doamne, spre agiutoriul mieu grăbeaște.	14	Ps. 21:20
Rușineaze-se și să să sfiască dempreună ceia ce ca- ută sufletul mieu să-l piarză.	15	Ps. 34:4, 26; 69:3

		CATHISMA
		Să se întoarne îndărăpt și să se ru- șineaze voitorii răului mieu.
Ps. 21:7,8	16	Pustiască-se după plata ruși- nii lor, carii zic mie: „Bine-i, bine-i”.
	17	Bucure-se și să se veselească toț ceia ce caută pre Tine, Doamne; și dzică pururea: „Mărească-se Domnul de carii iubăsc spăsenia Ta!”.
Ps. 21:7	18	Iară eu suruman sânt și lip- sit; iară Domnul grijeaște de mine. Agiutoriul mieu și scuti- toriul mieu ești, Dumnezăul mieu; nu pesti. Slava.
		Psalom 40
Summa	<1>	David în cest psalom laudă pre Dumnezău pentru că l-au vindecat de boala lui; și dempre-

ꙋнѫ пофтѣще бинеле лꙋй Дмнезъꙋ пре чеа челаꙋ
кътат ѫбоала лꙋй, ши лаꙋ мѫнгъят с҃, в҃ г҃ д҃.
в҃. Дꙋпѫ ачѣѧ адꙋче ѫнаинте рꙋгъчюниле сале,
кꙋ каре се рꙋга, атꙋнче лꙋй Дмнезъꙋ, кънд
ера бонавь ши ера ѫпрецюрат де пизмашій лꙋ,
ѫ, є҃, с҃, пънѫ ѫ, ві.
г҃. Май де апой поменѣще рꙋгъчюниле лꙋ. с҃, ві.

Ѱаломь Двдъ, м҃.

с҃: а҃. Кънтекꙋл лꙋй Двдь, де Дѧкалꙋлꙋй кѫнтърилорь.

в҃. Ферич[и]ть де чела че сокотѣще сꙋрꙋманꙋль: (ши мишелꙋль,) ѫзи денебое избъвива пре ел Дмнꙋл.
г҃. Дмнꙋль пъзива пре ель, ши ва ѫвіѧ пре ель, Ферич[и]т ва фи спре пъмѫнть, ши нꙋль ва да пре ель пре пофта пизмашилорь лꙋй.

д҃. Дмнꙋл ѫтърива пре ель пре патꙋль дꙋрерій лꙋй, тот ашернꙋтꙋ лꙋй, тоть стратꙋль лꙋй де боала лꙋй лай ѫторсь.
є҃. Еꙋ зишь, Дмне милꙋіащемѫ, ши виндекѫ сꙋфлетꙋль мїеꙋ, къ
ѕ҃. грешію цїе. Пизмашій мїей зикь де мине ръꙋ, кънд ва мꙋри, ши ва пери нꙋмеле лꙋй?
з҃. Ши де веніѧ чинева де трꙋ ей съмѫ вазѫ мичюнѫ грънѧ, иннима лꙋй адꙋна ѫтръ сътате ши: еши дь афарѫ грънѧ.
и҃. Ѫпреꙋнѫ спре мине шоптіѧ тоци чеѧ че мѫ ꙋръскь пре мине, ши спре мине кꙋцета ръꙋ.

6		73
ună pohteaște binele lui Dumnezău pre ceia ce l-au căutat în boala lui și l-au mângâiat, stih 2, 3, 4.		
După aceaea, aduce înainte rugăciunile sale, cu carele să ruga atunce lui Dumnezău, când era bolnav și era împregiurat de pizmașii lui, în 5 stih, până în 12.	2	
Mai de apoi pomenеaște rugăciunile lui, stih 12.	3	
Psalomĭ Dv(d)vŭ 40	Stih	
Cântecul lui David, dat dascalului cântărilor	1	
Fericit de cela ce soco- teaște surumanul (și mișelul); în dzi de nevoie izbăvi-va pre el Domnul.	2	
Domnul păzi-va pre el și-l va învia pre el; fericit va fi spre pământ; și nu-l va da pre el pre pohta pizmașilor lui.	3	

		CATHISMA
	4	Domnul întări-va pre el pre pa- tul durerii lui; tot așternutul lui, tot stratul lui den boala lui l-ai întors.
	5	Eu ziș: „Doamne, miluiaște-mă și vindecă sufletul mieu, că
	6	greșiiu Ție". Pizmașii miei zic de mine rău: „Când va muri și va peri numele lui?"
	7	Și de veniia cineva dentru ei să mă vază, minciună grăiia, inima lui aduna strâmbătate șie: ieșind afară grăiia.
	8	Împreună spre mine șoptiia toți ceia ce mă urăsc pre mine și spre mine cugeta rău,

ѯ.

(зикъ дл) Лукрул стрьбътъціате ꙟтру ел; пентру ачѣа зичеши нусъва скулà. ⁞ Ѧкъ ши бъбатул чела че кьута пачѫ ма, ꙟкареле мъ ꙟкредѫ, кареле мъка пъна ма, рьдикъ спре мине къкъю. а.

Ꙟръ ту Дмне милуіащемъ, ши мъ рьдикъ, ши вою плъти лор. аі

Ꙟтру ачаста амь куноскут къ воещи міе, къ нусъ букуръ пнимашул міеу де мине. ві.

Ꙟръ пре мине ꙟтру ꙟтрецііа ма май цинуть, ши май ꙟтъріть ꙟнаинта та ꙟвѣкь. гі

Блвить дмнул дмнзъл луй ІІл, де вѣкь пънъ ꙟвѣкь, фіе фіе. ді

ОД.

і., ѯі. ѯі

Ѳ Ѕ ⁞ Ѱалт

ѯ КА: ѯ

Ѱалом, ма.

Сумна: Двд фіинд ꙟпрвеціе де урціа луи Саул, плъницеа луи Дмнзъ, де дорта инимиеи сале, кіра ава пентру къ ну пута ꙟтра ꙟкортул луи Дмнзъ, ши пентру батжокоріа пимашило лу ку нъдъжда че ава кътръ Дмнзъу зикънд къ дешат: плъницеж ши де ачаста ка сънул пъръсит съ Дмнзъу пре ел, май апой съ мънгъе ку нъдеждж че аре ꙟтру Дмнзъу, кълва изъви пре ел де тоате скърбеле луи.

С. Ѱалом Двдь, ма.

а. Кънтикуле луи Двд, де ꙟвъцътуръ дат даскалулуи кънтърилор, ꙟтре фій луи Кореи.

в. Че кипь доръще чебул, де изводръле апелор, аша доръще суфлетул міеу кътръ тине Дмне.

г. Ꙟсътошазъ суфлетул міеу къ-

тръ

6		74
(zicând): „Lucrul strâmbătăției	9	
easte întru el; pentru aceaea zace și		
nu să va scula”. Încă și bărba-	10	Ioan, 13:18
tul cela ce căuta pacea mea, în carele mă încredea, carele mânca pâi-nea mea, rădică spre mine călcâiul.		
Iară Tu, Doamne, miluiaște-mă și mă rădică și voiu plăti lor.	11	
Dentru aceasta am cunoscut că-m voiești mie, că nu să bucură pizma-șul mieu de mine.	12	
Iară pre mine întru întregia mea m-ai ținut și m-ai întărit înaintea Ta în veac.	13	
Blagoslovit – Domnul Dumnezăul lui Israil den veac până în veac. Fie, fie!	14	

		CATHISMA
		Psalom 41
Summa		David, fiind în pribegie de urgia lui Saul, plânge-să lui Dumnezău de durearea inimiei sale, carea avea pentru că nu putea întra în cortul lui Dumnezău, și pentru batgiocoria pizmașilor lui cu nădeaj-dea ce avea cătră Dumnezău, dzicând că e deșar-tă; plânge-să și de aceasta, ca să nu-l părăseas-că Dumnezău pre el; mai apoi să mângâie cu nă-deajdea ce are întru Dumnezău, că-l va izbăvi pre el den toate scârbele lui.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vĭ 41***
	1	Cântecul lui David den învățătură, dat dascalului cântărilor, între fii<i> lui Corie
	2	În ce chip doreaște cerbul de izvoarăle apelor, așea doreaște sufletul mieu cătră Tine, Doamne.
	3	Însătoșadză sufletul mieu

ѕ.

оѕ.

кътръ Дмнезъул віу, (ѕикън)
кънд вою вени ши мъвою аръта
ꙟнаинта луй Дмнезъу?
д. Фуръ міе лакръмиле мѣле пъне
ѕуа ши ноаптъ: кънд ми зичѫ
міе тоатъ ѕуа, унде есте Дум-
незъул тъу? Десупре ачѣстѣ є.
помениндумъ, върса ꙟтру мине
суфлетул міеу, къ еу мерџѫ
маинте ку мулциме, дукъндумъ
ку ей пънъ ла Каса Дмнулуй:
ку Глас де букуріе ши де лаудъ,
ку мулциме че празнуіаще.
ѕ. Пентру че те мъхнеци суфлетуле
міеу, ши пентру че съ нези ꙟтру
мине? нъдъждуіаще ꙟтру Дмнзеу, къ

сг ꙟкъ

ка:

ꙟкъ мъвою исповедуи луй пентру
испъсеніиле Фѣцей луй.
з. Дмнезъул міеу, турбуратуса
ꙟтру міне суфлетул міеу, пентру
къ мъ поменеск де тине, де пъ-
мънтул Іорданулуй, ши а Ермо-
нулуй, де мъгура микъ.
и. Адънк пре адънк кіамъ,
ꙟ сунетул четърнелор тале, То-
ате унделе тале ши валуриле тале
престе мине трекуръ.
ѳ. (Аша гъндеск) Зуа порънчива До-
мнул мила са ши ноаптѣ кън-
текул луй ку мине: ши ругъчюна
мѫ ва фи кътръ Думнезеул віе-
і. цієй мѣле, Зичевою Думне-

ꙟцелеѕ цеее пао ку вико че кад дътека пресо те търна

ѕіѳ

6		75
către Dumnezăul viu (dzicând:) „Când voiu veni și mă voiu arăta înaintea lui Dumnezău?”		
Fură mie lacrămile meale pâine dzua și noaptea, cându-mi zicea mie toată dzua: „Unde easte Dumnezăul Tău?”	4	
Despre aceastea pomenindu-mă, vărsa întru mine sufletul mieu. Că eu mergea mainte cu mulțime, ducându-mă cu ei până la casa Domnului, cu glas de bucurie și de laudă, cu mulțime ce prăznuiaște.	5	
Pentru ce te mâhnești, sufletul mieu, și pentru ce sunezi întru mine? Nedăjduiaște întru Dumnezeu, că	6	

		CATHISMA
		încă mă voiu ispovedui Lui, pentru ispăseniile feaței Lui.
	7	Dumnezăul mieu, turburatu-s-au întru mine sufletul mieu, pentru că mă pomenesc de Tine, den pământul Iordanului și al Ermonului, den măgură mică.
*Înțeleage-se ploi cu vicol, ce cad den ceriu ca pre o cetărnă	8	Adânc pre adânc cheamă în sunetul cetârnelor* Tale; toate undele Tale și valurile Tale preste mine trecură.
	9	(Așa gândesc:) Dzua porânci-va Domnul mila Sa; și noaptea cântecul Lui – cu mine; și rugăciunea mea va fi către Dumnezăul vieției meale.
	10	Zice-voiu Dumne-

ѕ. оѕ

ꙁъꙋлꙋй, стинчей мѣле, кѫче тѣ
оуйци де мине? ши пентрꙋ че ꙟм-
блꙋ жѫнник пентрꙋ ꙟпресꙋрара пиꙁ-
машꙋлꙋй? Спатѫ десникѫ аі
ѡаселе мѣле, кѫнд мѫ батцоко-
ріа пре мине пиꙁмашій мїей, ꙁи-
кѫнд еи міе ꙟтоатѫ ꙃꙋа, оунде
ѩсте дꙋмнеꙁъꙋль тѫꙋ?
Кѫчи ещи мѫхнить сꙋфлетꙋль ві
міеꙋ; ши кѫчи сꙋнн ꙟтрꙋ мине?
Ащептѫ пре Дмнеꙁѫꙋ, кѫ ꙟкѫ
мѫ вою исповѣдꙋи лꙋй, испиторю
феції мѣле, ши Елꙋй Дмнеꙁел міе.

Ѱаломь, мв.

Ачесть ѱаломь Двдь ꙟтію роагъсе лꙋй Дꙋмне- а. Сꙋма:
ꙁъꙋ, [illegible] лꙋй Саꙋль, ши
сѫй

ка:

сѫй де лꙋй слобоꙁіе а ꙟтра ꙟкортꙋль лꙋй, ши сѫ
слꙋжаскѫ аколѣ кꙋ алалци крединчошии наинта
лѣꙁїи лꙋй, ѕ, а, в, г, д.
в. Дꙋпѫ ачѣа съмъигъе кꙋ нѫдѣжда че аре ꙟтрꙋ
Дꙋмнеꙁѫꙋ деспре избъвира лꙋй, ѕ, е.

Ачесть ѱаломь аре, в, пърци.

Ꙟпарта дентѫю, кꙋпринде черера лꙋй Двд, ѕ, а.
Ши арата дирепта черерїи лꙋкꙋ, д, лꙋкрꙋри.
а. Ꙟтѫю кꙋ дерептата лꙋкрꙋрилор лꙋй, кѫ елꙋ
невиновать ꙟнаинтѣа лоукрꙋри кꙋ кареле сѫпре
пꙋна спре ел, ст, а.
в. А доаша рѫ, арата стрѫбътата пизмашилор лꙋ.
г. А трѣиа шара, де нѫдѣжде кара аре ꙟтрꙋ Дмнꙁѣ.
д. А патра шарѫ, детрꙋ невоа лꙋй че пате.
Ꙟна, в, парте сѫ кꙋпринде мѫнгъара лꙋй, де ам-
ръчюна ши де фрика лꙋй.
Ши депреꙋна спꙋне нѫдѣжда лꙋ че аре депре нѫвѣре.

Ѱаломъ Двдь, мв.

ѕ, Кѫнтикꙋль лꙋй Двд.

щю

6		76
zăului, stincei meale: „Căce Te uiți de mine? Și pentru ce îmblu jalnic pentru împresurarea pizmașului?” Spată despică	11	
oasele meale când mă batgiocoriia pre mine pizmașii miei, zicând ei mie în toată dzua: „Unde easte Dumnezăul Tău?”		
Căci ești mâhnit, sufletul mieu și căci suni întru mine? Așteaptă pre Dumnezău, că încă mă voiu ispovedui Lui, Ispăsitoriul feații meale; și Elu-i Dumnezeul mieu.	12	
Psalom 42		Summa
În cest psalom David întâiu roagă-se lui Dumnezău să-l izbăvească de urgia lui Saul și	1	

		CATHISMA
		să-i dea lui slobozie a întra în cortul Lui și să slujască acolea cu alalți credincioși naintea lăzii Lui, stih 1, 2, 3, 4.
	2	După aceaea, să mângâie cu nădeajdea ce are întru Dumnezău despre izbăvirea lui, stih 5.
		Acest psalom are 2 părți:
		În partea dentâiu cuprinde-se cearerea lui David, stih 1.
		Și arată direptatea cearerii lui cu 4 lucruri:
	1	Întâiu, cu dereptatea lucrurilor lui, că elu-i nevinovat în acealea lucruri cu carele să prepuia spre el, stih 1.
	2	A doua oară, arată strâmbătatea pizmașilor lui.
	3	A treia oară, den nădeajde carea are întru Dumnezeu.
	4	A patra oară, dentru nevoia lui ce pate.
		În a 2 parte să cuprinde mângâiarea lui de amărăciunea și de frica lui.
		Și dempreună spune-ș nădeajdea lui ce are despre izbăvire.
		Psalomŭ Dv(d)vĭ 42
	Stih	Cântecul lui David

Ꙋдекꙋмѫ Дмне, шй пъраще а.
пъра мѫ, де лѝпса нѐ мѫтїй-
вѫ, шй де ѿм ꙟшъльтори
шй нѐ дирепть ӥзбъвѣщемѫ.
Къ тꙋ ѥшй Дꙋмнезъꙋл търїей в.
мѣле, дирептче май лепъдать? ш
дирептчѐ ꙟмблꙋ жѧлникь пентрꙋ
ꙟпресꙋрарѧ пизмашꙋлꙋй?
Тримите лꙋмина Та, шй адевъ- г.
рꙋль тъꙋ, але мѫ ворь повъцй ш
мѫ ворь дꙋче пре мине ꙟмъгꙋра
сфнцїей тале, ш ꙟтрꙋ котꙋл тъ.
Шй вою ꙟтра кътрѫ Олтарю лꙋй д.
Дмнзъꙋ, кътрѫ Дмнзъꙋль весе-
лїей шй бꙋкꙋрїей мѣле: шй те вою
лъꙋда пре тине ꙟтрꙋ лаꙋтѫ, ѿ

Т Дмнѣ

Дмнзъꙋль Дмнзъꙋль мїеꙋ.
е. Пентрꙋ чѐ тѣй пърꙋсить сꙋфле-
тꙋль мїеꙋ, шй пентрꙋ чѐ те тꙋрбꙋ-
ри ꙟтрꙋ мине? нъдъждꙋаще ꙟ-
трꙋ Дꙋмнезеꙋ, къ ꙟкѫ мъвою й-
споведꙋй лꙋй, къ ѥлꙋй спъсенїиле
фѣцїй мѣле, ш Дмнзел мїе. Слава:

Ѱалом, мг.

Сꙋмма: Ачест ѱалом кꙋпринде рꙋгъчюна їꙋдеилорь, карїй вїа ꙟтрꙋ зилеле Маккавеилорь, карїй сѫ рꙋга лꙋй Дꙋмнезеꙋ сѫй ӥзбъвѣскѫ де хиклѣнїѧ лꙋй Антїохь ꙟпъратꙋ.

Шй сѫроагѫ сѫй аскꙋте пентрꙋ ачесте, з, лꙋкрꙋри:
а. Къ Дмнзеꙋ а фост пърѣнте мꙋлть пърйнцилор лор, а, в, г, д.
в. Къ ѥй ꙟкѫ сънъдъждꙋеск ꙟтрꙋ ачелаш Дꙋм
г. незъꙋ, е, ѕ, з. Къ пентрꙋ ачаста ӥз
бъвире ворь лъꙋда пре ѥль, е, и, д.
д. Къй гонеск пре ѥй фъръ милѫ пизмашїй лорь,

6		77
Judecă-mă, Doamne, și pârește pâra mea de limba nemilostivă; și de om înșălătoriu și nedirept izbăvește-mă.	1	
Că Tu ești Dumnezăul tăriei meale; dirept ce m-ai lepădat și dirept ce îmblu jalnic pentru împresurarea pizmașului?	2	
Trimite lumina Ta și adevărul Tău; eale mă vor povăți și mă vor duce pre mine în măgura sfinției Tale și întru cortul Tău.	3	
Și voiu întra cătră oltariul lui Dumnezău, cătră Dumnezăul veseliei și bucuriei meale; și Te voiu lăuda pre Tine întru lautã, o,	4	

		CATHISMA
		Dumnezăul, Dumnezăul mieu.
	3	Pentru ce te-ai părăsit, sufletul mieu, și pentru ce te turburi întru mine? Nădăjduiaște întru Dumnezeu, că încă mă voiu ispovedui Lui, că Elu-i spăseniile feații meale și Dumnezeul mieu. Slava.
		Psalom 43
Summa		Cest psalom cuprinde rugăciunea israilteanilor, carii via întru zilele maccaveilor, carii să ruga lui Dumnezeu să-i izbăvească de hiclenia lui Antioh-Împărat.
		Și să roagă să-i asculte pentru ceaste 7 lucruri:
	1	Că Dumnezău au fost părinte milostiv părinților lor, stih 2, 3, 4.
	2	Că ei încă să nădăjduiesc întru acelaș Dumnezău, stih 5, 6, 7.
	3	Că pentru această izbăvire vor lăuda pre El, stih 8, 9.
	4	Că-i gonesc pre ei fără milă pizmașii lor,

де, і, сті, пѣнѫ, иі, ши де, к, пѣнѫ, ке.
Кѫ ей аꙋ фостъ стътътори ꙟслꙋжба дꙋмнезеѧ е.
скѫ ши ꙟ адевъръ щїинцїи чересщи, де, иі, с, пѣнъ, кг.
Къ ачестѣ скърбе ей ле пать пентрꙋ дꙋмнезеꙋ ѕ.
ши пентрꙋ мъртꙋрїѧ черъ скѫ, с, кг.
Къ еꙋи фъкъторю де бине, с, кг. з.

Честь ѱаломъ аре, е, пърци,

Парта дентѣю поменѣще мила ши бꙋнътатѧ че аꙋ фъкꙋть кꙋ пърницїи лоръ, е, в г д.

Ана, в, аѣсте рꙋгъчюнѧ че съроагѫ сеи избъвѣ скѫ де пизмашїи лоръ, де, е, с, пѣнѫ, і.

Ана, г, адꙋкъ аминте пизма че аꙋ пъцить де пизмашїи лоръ, де, г, с, пѣнѫ, иі.

Ана, д, Спꙋнь къ аꙋ стътꙋть таре ши некълтици ꙟслꙋжба дꙋмнезеескѫ, де, иі, с, пъ, кд.

Ана, е, Сѫпомене скъ де аџюторюль лꙋи дмнѕеꙋ.

Ѱаломь, мг,

с. Кѫнтекꙋль деневъцѫтꙋрѫ, дате дасъкалꙋлꙋи фїилорь лꙋи Кореѥ.
а.

Т в Дмн

в. Дꙋмнезеꙋ кꙋ оурекиле ноастре аꙋзитамь, Пърйнцїи ноштри спꙋсꙋнѣꙋ ноаѡ, лꙋкрꙋль че ай фъкꙋт ꙟзилеле лорь, ꙟзилеле де демꙋлть. (ле)
(лепъдать)
г. Тꙋ кꙋ мъна та ай скось лимбиле, ши ай съдить пре ей: Сꙋпъратай лимбиле ши ай спорить пре ей. (иі, од. с, и.) (пре їили)
д. Къ нꙋ кꙋ арма са биръирѫ пъмѫнтꙋль, ши брацꙋль лорь нꙋ спъсѝ пре ей: че дирѣпта та, ши брацꙋль тъꙋ, ши лꙋмина фѣцей тале, къ лѣи воить лорь. (пре їили)
е. Тꙋ сингꙋрь ешти ꙟпъратꙋ мїеꙋ, ши Дмнѕъꙋль мїеꙋ, порꙋнчеще спъсенїе лꙋи Їаковь.

Пентрꙋ

6		78
den 10 stih, până 18 și den 20, până 25.		
Că ei au fost stătători în slujba dumnezeiască și în adevărul științii cerești, den 18 stih, până 23.	5	
Că aceaste scârbe ei le pat pentru Dumnezeu și pentru mărturia cerească, stih 23.	6	
Că Elu-i făcătoriu de bine, stih 23.	7	
Cest psalom are 5 părți: Partea dentâiu pomenească mila și bunătatea ce au făcut cu părinții lor, stih 2, 3, 4. În a 2 easte rugăciunea ce să roagă să-i izbăvească de pizmașii lor, den 5 stih, până 10. În a 3 aduc înainte pizma ce au pățit de pizmașii lor, den 10 stih, până 18. În a 4, spun că au stătut tare și neclătiți în slujba dumnezeiască, den 18 stih, până 24. În a 5 să pomenesc de agiutoriul lui Dumnezeu.		
Psalom 43	Stih	
Cântecul de-nvățătură dat dascalului fiilor lui Corie	1	

		CATHISMA
*le	2	Dumnezeu*, cu urechile noastre auzit-am, părinții noștri spusu-ne-au noao lucrul ce ai făcut în zilele lor, în zilele de demult.
*lepădat Ps. 79:8 *pre israili *pre israili	3	Tu cu mâna Ta ai scos* limbile și ai sădit pre ei*; supărat-ai limbile și ai sporit pre ei*.
	4	Că nu cu arma sa biruiră pământul și brațul lor nu spăsi pre ei, ce direapta Ta și brațul Tău și lumina feaței Tale, că le-ai voit lor.
	5	Tu singur ești Împăratul mieu și Dumnezăul mieu; porâncească spăsenie lui Iacov.

Пе́нтрꙋ ти́не пр̑имѧ́шїн но́цр҃ ѫ̑пꙋ̆́нцейвомь кꙋ ко́рнь, шѝ пре̑ нꙋ̆мелє тъ́ꙋ кѫ̑ка́вомь прѐ че́ѧ чѐ съ̑ ско́алѫ спрѐ но́й. ѕ҃.

Къ̑ нꙋ̆мъвоѩ нъдъждўѝ ѫ̑трꙋ а҆́ркꙋль мїе́ꙋ, шѝ а҆́рма мѧ̑ нꙋ̆мъва мъ̑тꙋ̆ѝ прѐ ми́не. з҃.

Чѐ тꙋ̑ неве́й мъ̑тꙋ̆ѝ дѐ пр̑имѧ́шїн но́црн, шѝ че́ѧ чѐ оу̑ръ́скь прѐ но҃рꙋ̆шъна́йвей. (Дѷѱа́лмь а҆те́ѧ) и҃.

Прѐ дмнезъ́ꙋ во́м лъ́ꙋдѧ то́атѫ ꙃꙋ̆а, шѝ нꙋ̆мелꙋ̆й тъ́ꙋ небо̑ ѥ҆спобедꙋ̆ѝ ѫ̑вѣ́кь. ѳ҃.

Пи́рѫ а҆́кмꙋ̀ нѣ́й лепъда́ть, шѝ нѣ́й рꙋ̆шина́ть прѐ но́й, шѝ̀ нꙋ ѥ҆́шѝ (дмне) кꙋ̀ шнрѣ́гꙋрнлѥ но́аре. і҃. | нн҃, и҃д. с҃, г҃.

Тг҃ Шѝ

аі҃. Шѝ нѣ́й ѫ̑то́сꙋ прѐ но́й ѫ̑дъръ́т ѫ̑найнта пр̑имѧ́шилорь нѡ́щрн, шѝ че́ѧ чѐ оу̑ръѧ̀ прѐ но́й жехꙋ̆и́рѫ

ві҃. прѐ но́й. Да́тай прѐ но́й кѧ̀ ѻ҆́йле дѐ мъ̑ка́ре, шѝ ѫ̑трѐ лимби ръсфира́тꙋнѣ́й: | лѡ́рь

гі҃. Въ̑дꙋ̆́та̑ ѡ҆а́менїн тъ́й фъ́рѫ пре̑: шѝ на́й мꙋ̆́лцн лꙋ̆́крꙋ кꙋ пре́цꙋ ло̑.

ді҃. Пꙋ̆са́й прѐ но́й ѡ҆ка́рѫ вечи́нилорь но́щрн, батцо́кꙋрѫ шѝ ръ́сь че́лора чѐ̑ ѫ̑прецꙋ̆рꙋ̆л̑ но́стрꙋ. | нн҃, ѻн. с҃, д҃. од. г҃. з҃. є҆ре: кд҃, е҃, д.

єі҃. Пꙋ̆са́й прѐ но́й пи́лдѫ пъгъ̑нило̑, шѝ клъти́ре дѐ ка́пь нѣ́мꙋрнлорь.

ѕі҃. То́атѫ ꙃꙋ̆а рꙋ̆шинѧ мѧ̑ ѫ̑найнта мѧ̑ а҆́сте, шѝ сфїа́ла фѣ́цїй мѣ́ле а҆копери́тꙋмаꙋ.

Пе́нтр

6		79
Pentru Tine pizmașii noștri împunge-i-vom cu corn și pren numele Tău călca-vom pre ceia ce să scoală spre noi.	6	
Că nu mă voiu nădăjdui întru arcul mieu și arma mea nu mă va mântui pre mine.	7	
Ce Tu ne vei mântui de pizmașii noștri; și ceia ce urăsc pre noi rușâna-i-vei. (Derept aceaea)	8	
Pre Dumnezău vom lăuda toată dzua și numelui Tău ne vom ispovedui în veac.	9	
Iară acmu ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pre noi și nu ieși, (Doamne,) cu șireagurile noastre.	10	Ps. 59:3

		CATHISMA
	11	Și ne-ai întorsu pre noi îndărăpt înaintea pizmașilor noștri; și ceia ce urâia pre noi jehuiră
*lor	12	pre noi. Dat-ai pre noi ca oile de mâncare* și între limbi răsfiratu-ne-ai.
	13	Vândut-ai oamenii Tăi fără preț și n-ai mulțit lucrul cu prețul lor.
Ps. 78:4; 79:7; Ier. 24:9	14	Pus-ai pre noi ocară vecinilor noștri, batgiocură și râs celora ce-s împregiurul nostru.
	15	Pus-ai pre noi pildă păgânilor și clătire de cap neamurilor.
	16	Toată dzua rușinea mea înaintea mea easte; și sfiala feații meale acoperitu-m-au,

ЗІ Пе́нтрѹ кѹвѫ́нтѹл ѡкъръто́рилѡ,
шѝ а̑дефъимъто́рилорь, пе́нтрѹ
пима́шѹль шѝ пе́трѹ извъдито́рю.
ИІ А̑ча́ста тоа́тъ венѝ спрѐ но́и, шѝ
ꙟкъ на́мь оуита́ть прѐ ти́не, шѝ
на́мь мини́цит ꙟтрѹ лѣгъ́тѹра та̀. ... пача
ДІ Шѝ нѹсъ ꙟтѹрнъ ꙟнапо́и инима
но́астръ, ни́чи плека́ръ па́шіи но́-
щри дѐ къръ́риле та́ле.
К. Сѫ ва̀ кѫ нѣи здроби́ть прѐ но́и
ла̀ ло́кѹль бълаѹрѹлѹи, шѝ нѣи а̑-
копери́ть кѹ̀ оу́мбра мо́рціеи.
КА Дѣм фѝ оуита́ци нѹмеле Дѹм- тъ
незъ́ѹлѹи но́стрѹ, шѝ а́мь фи ръ-
дика́тъ мѫ́ниле но́астре кѫтръ
Дмнезъ́ѹ стре́инь :

дѹ

КВ А̑ѹ на́ръ къѹта̀ Дмнезъ́ѹ а̑ча́-
ста? кѫ е̑л щіе а̑скѹнселе иниміеи.
КГ Кѫ пе́нтрѹ ти́не ѡморъ́ци сѫнтем,
тоа́тъ ꙁѹа: пре́цѹници сѫнтем ка̀
ѡи́ле спрѐ цюнгѣре.
КД Превегѣзъ кѫчи до́рми Дмне?
дещѣптъте, шѝ нѹ̀ лепъда̀ прѐ
КЕ но́и ꙟвѣкь. Пе́нтрѹ чѐ а̑скѹн-
зи фа́ца та̀, шѝ те оуи́ци дѐ скъба
но́астръ, шѝ дѐ сѹпъра́ра но́астръ?
КЅ Кѫ са́ѹ плека́ть пѫнъ ꙟпѹлбере
сѹфле́тѹль но́стрѹ, шѝ са́ѹ липи дѐ
пъмѫнть пѫнтечеле но́стрѹ.
КЗ Скоа́лъ (Дмне) ꙟтрѹ а̑цюто́-
рюль но́стрѹ, избъвѣще прѐ но́и
пе́нтрѹ ми́ла та̀.

ѱа́ло

6		80
pentru cuvântul ocărâtorilor și a defăimătorilor, pentru pizmașul și pentru izbânditoriul.	17	
Aceasta toată veni spre noi, și încă n-am uitat pre Tine și n-am mințit întru legătura* Ta.	18	*pacea
Și nu să înturnă înapoi inima noastră, nici plecară pașii noș- tri den cărările Tale,	19	
săva că ne-ai zdrobit pre noi la locul bălaurului și ne-ai a- coperit cu umbra morției.	20	
De-am fi uitat numele Dum- nezăului nostru și am fi ră- dicat mânile noastre către dumnezău strein,	21	

		CATHISMA
	22	au n-ară căuta Dumnezău aceas- ta? Că El știe ascunsele inimiei.
	23	Că pentru Tine omorâți sântem toată dzua, prețuiți sântem, ca oile spre giungheare.
	24	Preveghează, căci dormi, Doamne, deșteaptă-Te, și nu lepăda pre
	25	noi în veac. Pentru ce ascunzi fața Ta și Te uiți de scârba noastră și de supărarea noastră?
	26	Că s-au plecat până în pulbere sufletul nostru și s-au lipit de pământ pântecele nostru.
	27	Scoală, (Doamne,) întru agiuto- riul nostru, izbăvească pre noi pentru mila Ta.

ѕ. | па.

Ѱаломъ, мд.

Ачест ѱалом пророчеще де Хс, ка де мꙋреле бисеричий, ши ал лаꙋдъ, де фрꙋмсеца, ши де дꙋлчаца кꙋвинтелор лꙋй, де фрꙋмсеца вешминтꙋлꙋй лꙋй, ши де мꙋрꙁеала вешминтꙋлꙋй лꙋй чел ымпърътеск, ши де дерегъториа ымпъръцией лꙋй, ши де Лоѓоѕдита лꙋй, де, е, сті, пънъ, ꙁі. а. Сꙋмма:

Дꙋпъ ачеа лаꙋдъ бисерика каре е Лоѓоѕдита лꙋй Хс, деспре фрꙋмсеца вешминтꙋлꙋй ши деспре фрꙋмсеца ей, ши деспре чинстеа кꙋ каре чинстеще пре Мꙋреле ей, де, і, ѕ, пънъ, ві. в.

Дꙋпъ ачеста ындеамнъ пре Лоѓоѕдита кареа е бисерика, съ-ш ꙋите Мꙋрелꙋй сеꙋ ши съ-л чинстеаскъ пре ел, сті, аі, ві. г.

Ѱаломъ, ма.

с:

Кынтикꙋл де ын артꙋире спре Крини, дат даскалꙋлꙋй Фийлоре лꙋй Коре де ынцелегере. а.

Иѕъꙋкни-ещие инима мѣ кꙋ-вънт бꙋн: зик еꙋ лꙋкрꙋри- в. скоат

ѕ. ле ме

ле меле ымпъратꙋлꙋй, лимба мѣ
Кондеиꙋ скриитоꙋлꙋй де грабъ.
г. Ма фрꙋмос ещи фоарте де кът фиии
оаменилор: върсатꙋсаꙋ фрꙋмсеце
ын бꙋзеле тале. пентрꙋ ачѣа бла(г)ос-
ловитꙋтеꙋ Дꙋмнеꙁеꙋ ын вечи.
д. Ынчинџе арма та спре коапса та
пꙋтерниче, слава та ши фрꙋмсе-
е. ца та. Ши ынмърнира та кꙋ
норок съ ымбли спре кꙋвънтꙋл
адевърꙋлꙋи, блъндецей ши дирепт-
тъцией, ши атꙋнче те ва ынвъца
пре тине дирѣпта та, спре лꙋкрꙋ-
ре минꙋнате. Съџециле тале
ѕ. аскꙋците, кът съ каꙁъ оамений
сꙋпт тине, ын трꙋ инима приматеш

лорь

6		81
Psalom 44		Summa
Acest psalom proroceaște de Hristos, ca de mirele besearicii, și-L laudă de frâmseațea și de dulceața cuventelor Lui, de frumseațea veșmântului Lui și de miroseala veșmântului Lui cel împărătesc și de deregătoria împărăției Lui și de logodita Lui, den 5 stih, până 17.	1	
După aceaea, laudă besearica, carea e logodita lui Hristos, despre frumseațea veșmântului și despre frâmseațea ei și despre cinstea cu carea cinsteaște pre Mirele ei, den 10 stih, până 16.	2	
După aceastea, îndeamnă pre logodita, carea e besearica, să să pleace Mirelui său și să-L cinstească pre El, stih 11, 12.	3	
Psalom 44	Stih	
Cântecul den îndrăgire spre crini, dat dascalului fiilor lui Corie, de înțelepciune	1	
Izbucneaște*, inima mea cuvânt bun: zic eu lucruri-	2	*scoate

		CATHISMA
		le meale împăratului, limba mea-i condeiu scriitoriului degrabă.
	3	Mai frumos ești foarte decât fiii oamenilor; vărsatu-s-au frumseațe în buzele tale, pentru aceaea blagoslovitu-te-au Dumnezău în veaci.
	4	Încinge arma ta spre coapsa ta, putearnice, slava ta și frumsea-
	5	țea ta. Și în mărirea ta cu năroc să îmbli spre cuvântul adevărului, blânziei și direptăției; și atunce te va învăța pre tine direapta ta spre lucru-
	6	re minunate. Săgețile tale ascuțite-s, cât să cază oamenii supt tine, întru inima pizmași-

лѡрь ꙟПъра́тꙋлꙋй стръбъ́тꙋтаꙋ.
з. Скаꙋнꙋль тъꙋ Дꙋмнезъꙋ, рꙋмъне | Євре́, а. с, и.
ꙟвѣкь ши ꙟвѣкь: тоꙗгꙋль ди-
рептъцїей, ѧсте тоꙗгꙋль ꙟпъръцїей
и. та́ле. Юбе́ции дирепта́тѧ,
ши оурѣции стръбъта́тѧ: пе́нтрꙋ
ачаста тѣꙋ оуне́ꙋ пре тине Дꙋмне-
зъꙋ, Дꙋмнезъꙋль тъꙋ кꙋ оуло́ю
бꙋкꙋрїей, май въртось де со́цїи тъ.
ѳ. Смѵрнѫ, стактїе, ши Ка́сїѧ,
мѵро́сꙋль вешминтелѡр тале, скоасе | полатꙋ ꙟфрꙋмсеца-те кꙋ оасе де пилъ
де пола́те де пи́ль, де ка́реле весе-
лиръ пре ти́не.
ї. Фѣтеле ꙟПъра́цилорь, ꙟтре чи-
сти́теле та́ле: стъ ꙟПърътѣса
та дєа дирѣпта та, ꙟвешминте

де аꙋрь де ѿфирь. | ѿфи́рꙋль ѧсте ѿстров ꙟдїеи фа́ць аꙋр кꙋ ра́ть
аі. Аꙋзи фїе ши ве́зи, ши плѣкѫ
оурѣкѧ та, ши те оуитѫ де ѡаме-
нїи тъй, ши де Ка́са тътъне тъꙋ.
ві. Ши ва по́хти ꙟПъра́тꙋл фрꙋм-
сѣцѧ та, къ єлꙋй Дꙋмнꙋль тъꙋ,
ши те плѣкѫ лꙋй.
гі. Ши фѣтеле Тѵ́рꙋлꙋй, кꙋ Да́рь
рꙋга́ворь фа́цата Бога́цїи ѡаме-
ді. нилорь. То́атъй слъви́тѫ
Фа́та ꙟПъра́тꙋлꙋй де лъꙋтрꙋ,
вешмъ́нтꙋль єй де аꙋрь цесꙋть.
єі. ꙟвешми́нте ꙟпистри́те дꙋкꙋ-сѧ
ꙟПъра́тꙋлꙋй, ши фечо́ареле че ꙟм-
блѫ дꙋпѫ ѧ, ши со́ацеле єй адꙋ-
чесеворь ла ти́не.

6		82
lor împăratului străbătut-au.		
Scaunul Tău, Dumnezău, rămâne	7	
în veac și în veac; toiagul di-		
reptății easte toiagul împărăției		
Tale. Iubești direptatea	8	
și urăști strâmbătatea; pentru		Evr. 1:8
aceasta te-au unsu pre tine Dumne-		
zău, Dumnezăul tău, cu uloiul		
bucuriei, mai vârtos de soții tăi.		
Smirnă, stactie și casia –	9	
mirosul veșmintelor tale, scoase		
den polate de pil*, den carele vese-		*polate înfrumsețate cu
liră pre tine.		oase de pil
Featele împăraților – între cins-	10	
titele tale; stă împărăteasa		
ta de-a direapta ta, în veșminte		

		CATHISMA
*Ofirul easte un ostrov		de aur den Ofir*
unde se face aur curat	11	Auzi, fiie, și vezi, și pleacă
		ureachea ta, și te uită de oame-
		nii tăi și de casa tătâne-tău.
	12	Și va pohti împăratul frum-
		seațea ta, că elu-i domnul tău,
		și te pleacă lui.
	13	Și featele Tirului, cu dar
		ruga-vor fața ta bogații oame-
	14	nilor. Toată-i slăvită
		fata împăratului denlăuntru;
		veșmântul ei – de aur țesut.
	15	În veșminte împistrite ducu-o
		împăratului; și fecioarele ce îm-
		blă după ea și soațele ei adu-
		ce-se-vor la tine.

ѕ. | пг.

Адꙋчесевѡ кꙋ Бꙋкꙋріе ши кꙋ Ве- ѕі
селїе маре, ши ꙟтра́вор ꙟ Пола́та
ꙟ Пъра́тꙋлꙋй. ꙟ Ло́кꙋл Пъри- зі
цилѡрь тъй фивор Фий тъ: пꙋ-
невей пре є͠ домни пре то͠ пъмѫнтꙋ.
Поменивом нꙋмеле тъꙋ ꙟтрꙋ то- иі
нъ нѣмꙋ ши нѣмꙋ: пентрꙋ ачѣа ꙗпо-
ведїсевѡ цїе ѡ͠менї ꙟ вѣк ши ꙟ вѣк.

Ѱаломь, ме.

Ꙟчест ѱало͠ Ієрѫмаєти лаꙋдѫ пре д͠мнезеꙋ, пен-
трꙋ кѫ а избѫвит ѡрашꙋл лꙋ де мѫинїле пѫгѫнилор лꙋ. а.
Пре карїи ꙟкїпꙋѫщем кꙋтремꙋрꙋлꙋй пъмѫнтꙋлꙋ в.
ши ꙟ вобатꙋлꙋй мѫрїей, пре карїи ꙗ спъмѫнта д͠мнезеꙋ
ши ꙗ афрнкошѫ. Ѱаломь, ме. Ѕ,
Дѣскаллꙋлꙋй фїилор лꙋй Кореѣ, кꙋнтаре де тайне. а.
Д͠мнезеꙋ нїе ноаѡ скѫпаре в.
ши тѫрїе, ажюторїи ꙟ скѫбе

Сꙋмма:

афла

ка:

афлатꙋламь фоарте.
г. Дирепть ачѣа нꙋнеюмь тѣме
кѫнд се ва клъти пъмѫнтꙋл, ши
дерѫ кѫда мꙋнцїи ꙟтрꙋ инима
д. мѫрїей. Ши сꙋне ши тꙋрбꙋ-
реѫ апеле ей, кꙋтремꙋреѫ мꙋн-
цїи де нѫлцатꙋль ей.
є. Рѫꙋриле апей, веселивор Орашꙋл
лꙋй Д͠мнезеꙋ, ши локꙋль сфинт
акортꙋлꙋй ꙟнѫлцатꙋлꙋй.
ѕ. Д͠мнезеꙋй ꙟ мижлокꙋл лꙋй, пен-
трꙋ ачѣа нꙋсе ва клъти, ажюта-ва
пре ел Д͠мнезеꙋ, ꙟнаинте зорило?
з. Ръзгщирѫ лимбиле, ши се клъти-
рѫ ꙟ Пъръцїиле, дѣде гласꙋль сѫ
ши се топи пъмѫнтꙋль.

Д͠мнꙋл

6		83
Aduce-se-vor cu bucurie și cu ve- selie mare și întra-vor în polata	16	
împăratului. În locul părin- ților tăi fi-vor fii<i> tăi; pu- ne-vei pre ei domni pre tot pământul.	17	
Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul; pentru aceaea ispo- vedi-se-vor ție oamenii în veac și în veac.	18	
Psalom 45		Summa
În cest psalom ierusalimleanii laudă pre Dumnezeu pen- tru că au izbăvit orașul lor den mânile pizmașilor lor;	1	
Pre carii închipuiaște-i cutremurului pământului și învolbatului măriei; pre carii i-au spământat Dumnezeu și i-au înfricoșat.	2	
Psalom 45	Stih	
Dascalului fiilor lui Corie, cântec de taină	1	
Dumnezău ni-e noao scăpare și tărie; agiutoriu în scârbe	2	

		CATHISMA
		aflatu-L-am foarte.
	3	Dirept aceaea nu ne vom teame când să va clăti pământul și de-ară cădea munții întru inima
	4	măriei. Și sune și turbu- re-să apele ei, cutremure-să mun- ții den nălțatul ei.
	5	Râurile apei veseli-vor orașul lui Dumnezău și locul sfânt al cortului Înălțatului.
	6	Dumnezău-i în mijlocul lui; pen- tru aceaea nu să va clăti; agiuta-va pre el Dumnezău înaintea zorilor.
	7	Răpștiră limbile și să clăti- ră împărățiile, deade glasul Său și să topi pământul.

Дмнꙋль ширегꙋрилорь кꙋ нои н.
есте, четате натъ ние ноаш дꙋ-
мнезъꙋль лꙋи Іаковь.
Веници ши ведеци фаптеле До- ѳ.
мнꙋлꙋи, кареле аꙋ фъкꙋть пꙋстіи
пре пъмѫнть.
Ель ашазъ оцинь, пънъ ла ма- і.
цинилє пъмѫнтꙋлꙋи, фрѫнџе аркꙋль,
ши сфъръмъ сꙋлица, ши кареле
арделе кꙋ фокь. Пъръсици вѫ аі.
ши цинци къ еꙋсь Дмнзъꙋ: ѫ-
нълцамъвоиꙋ ѫтрꙋ лимбн, ѫнъ-
цамъвоиꙋ спре пъмѫнть.
Дмнꙋль ширегꙋрилорь кꙋ нои, ві.
четате натъ ние Дмнзъꙋль
лꙋи Іаковь. СЛАВА.

КАѲІСМА, з. ВЪКОНЕЧЬ,

Сꙋмма: а. Ѫтіесть Ѱало Інълцъриіи лаꙋдъ пре дꙋмнезеꙋ, пентрꙋ мила ши бинеле че аꙋ фъкꙋть кꙋ еи, май върътось къ аꙋ дать пре Хананеи ши пре вечинии лорь де ѫпрецюрь сꙋпть бирꙋинца лорь, с, д.
в. Ши аꙋ дать моше пъмѫнтꙋлꙋи Хананъ, с, е.
Кꙋво г. Ши сꙋть сънъ лъꙋдеи пъчии аꙋ ѫтра ѫбисѣрикъ.
тꙋлꙋи д. с, ѕ. Ши ла съвършить ва адꙋна лимба съ фіе оунь съборь кꙋеи.

Ѱаломь, мѕ.

с, Дѣспъвꙋдꙋи бꙋтърилорь, пентрꙋ рѫмъшицеле лꙋи
а. Кеорѣ кѫнтекь.
в. Тоци ѡамении, батецъ кꙋ мѫнꙋле, бꙋкꙋрацивъ лꙋи дмнзъꙋ ѫгла де веселіе.

6		84
Domnul șireagurilor cu noi easte; cetate naltă ni-e noao Dumnezăul lui Iacov.	8	
Veniți și vedeți faptele Domnului, Carele au făcut pustii pre pământ.	9	
El așază oștile până la marginile pământului, frânge arcul și sfărâmă sulița și carăle arde-le cu foc.	10	
Părăsiți-vă și știți că Eu-s Dumnezău; înălța-Mă-voiu întru limbi, înălța-Mă voiu spre pământ.	11	
Domnul șireagurilor cu noi-i, cetate naltă ni-e Dumnezăul lui Iacov. Slava.	12	

		CATHISMA
Summa		**Cathisma 7.** *Vŭ koneci*
		<Psalom 46>
	1	În cest psalom israilteanii laudă pre Dumnezeu pentru mila și binele ce au făcut cu ei, mai vârtos că au dat pre hananei și pre vecinii
*chivotului		lor dempregiur supt biruința lor, stih 4.
	2	Și le-au dat moșie pământul lui Hanan, stih 5.
	3	Și supt sămnul läziei* päciei au întrat în besearică,
	4	stih 6. Și la săvârșit va aduna limbile, să fie un săbor cu ei.
	Stih	**Psalom 46**
	1	Dascalului cântărilor, pentru rămășițele lui Corie cântec
	2	Toți oamenii, bateți cu mânule, bucurați-vă lui Dumnezău în glas de veselie!

ѯ. пв.

г. Кѫ дмнꙋлꙋй ꙟнáлть, шѝ ꙟфри-
кошетóрю, ꙟпъ́рать мáре престе
д. тóтъ пъмѫ́нтꙋл. Плекѫ ѡ҆á-
менїй сꙋпт нóй, шѝ ѧ҆мбиле сꙋпть
пичóареле нóастре.
е. Але́съꙋ нóаѡ мошїѧ нóастрѫ,
слáвѫ лꙋй Іакѡ́в пре кáреле юбѝ.
ѕ. Сꙋѝ дꙋмнезъꙋ, ꙟстригáре де бꙋ-
кꙋрїе, дмнꙋл ꙟтрꙋ гласꙋ де трѫбите.
з. Кѫнтáци дꙋмнезéꙋлꙋй нóстрꙋ,
кѫнтáцїй: кѫнтáци ꙟпъ́ратꙋлꙋй
и. нóстрꙋ кѫнтáцїй. Кѫ́й ꙟпъ-
рать а тóть пъмѫ́нтꙋл дꙋмнезъ:
кѫнтáцї лꙋй тóцй кꙋ ꙟцелеꙋцй.
ѳ. Ꙟпъръцѣще дꙋмнезъꙋ спрè лим-
би. Дꙋмнезъꙋ шѧде спрè скáꙋнꙋль

сфи

Кі:

ї. сфи́нть ал сеꙋ. Маймáрїи ѡ҆-
áменилорь адꙋнáръсѫ, кѫтрѫ ѡ҆á-
менїи дꙋмнезъꙋлꙋй лꙋй Авраáм,
кѫ дꙋмнезъꙋй скꙋтитóриль пъ-
мѫ́нтꙋлꙋй, фоáртей ꙟнълцáть.

Ѱалóмь, мз.

Сꙋма: а. Ачест ѱалóм лáꙋдѫ прè дꙋмнезъꙋ Ієрꙋсалимтѣнїи,
пентрꙋ кѫ ꙋ мѫнтꙋить дѐ пизмáшїй лорь, адекѫ
дѐ Сꙋнакрит шѝ дѐ Сирїáни ꙟзилеле лꙋй Езекїе
ꙟпърат: ꙋ дѐ Моавитѣни, шѝ дѐ Амонитѣни,
б. ꙟзилеле лꙋй Іѡсафáт Крáю. Кѫ ачесть
ѱалóм сѫ поáте ꙟцелеџе, фїеце дѐ кáре дѐ ачѣ-

ѕ. Ѱалóмъ, мз.

а. Кѫнтекꙋл шѝ ѱалмꙋл дат фечорилорлꙋй Корѣ сѫл пентрꙋ.
б. Мáрей Дмнꙋль шѝ лъꙋдатꙋй
фоáрте, ꙟѡрáшꙋль Дꙋмне-
зъꙋлꙋй нóстрꙋ ꙟ М[illegible]ꙋра

сфън

7		85
Că Domnulu-i înalt și înfri-	3	
coșetoriu, Împărat mare preste		
tot pământul. Pleacă oa-	4	
supt noi și limbile – supt		
picioarile noastre.		
Ales-au noao moșia noastră,	5	
slava lui Iacov pre carele-l iubi.		
Sui Dumnezău în strigare de bu-	6	
curie, Domnul – întru glas de trâmbite.		
Cântați Dumnezeului nostru,	7	
cântați-I, cântați Împăratului		
nostru, cântați-I. Că-i Împă-	8	
rat a tot pământul Dumnezău;		
cântaț Lui, toț cât înțeleageți.		
Împărățeaște Dumnezău spre limbi,	9	
Dumnezău șeade spre scaun		

		CATHISMA
	10	sfânt al Său. Mai marii oa-
		menilor adunară-să cătră oa-
		menii Dumnezăului lui Avraam;
		că Dumnezău-i scutitoriul pă-
		mântului, foarte-i înălțat.
Summa		**Psalom 47**
	1	În cest psalom laudă pre Dumnezău ierusalimleanii,
		pentru că i-au mântuit de pizmașii lor, adecă
		de Sinacrit și de siriani, în zilele lui Ezechie-
		Împărat; au – de moaviteani și de amoniteani,
	2	în zilele lui Ioasafat craiu. Că acest
		psalom să poate înțeleage fiete de care de aceia.
	Stih	**Psalom 47**
	1	Cântecul și psalomul dat feciorilor lui Corie, să-l cânte
	2	Mare-i Domnul și lăudatu-i
		foarte, în orașul Dumne-
		zăului nostru, în măgura

сфнта а лꙋй. Бине томитѫ г.
бꙋкꙋріа атоть пъмѫтꙋль, Мꙋн-
теле Сіѡнꙋлꙋй, ⋔коасте де спре
міазѫноапте, Ѻрашꙋль амарелꙋй
⋔Пъратꙋ. Дмнзъꙋ ⋔по- д.
лателе лꙋй кꙋноскꙋтꙋй, ⋔четат
наатѫ. Къ іатѫ ⋔Пърацiи е.
адꙋнаръсѫ, ши трекꙋрѫ ⋔преꙋнѫ.
Ей възꙋрѫ ши съмирарѫ: кꙋтре- ѕ.
мꙋраръсѫ ши сългръбирѫ.
Шійй кꙋпринсе акола кꙋтремꙋр, з.
ши дꙋрере каш нъскътоаре.
Кꙋ де вънтꙋль де спре ръсърить, и.
че зробеще Корабiиле Ѳарсидꙋлй,
ѡсѣфиратꙋсеꙋ. Кꙋм ам ѳ.
аꙋзить аша ам ши възꙋть, ⋔-

Ѻрашꙋль Дмнꙋлꙋй широ Бгꙋрило,
⋔Ѻрашꙋль Дмнзъꙋлꙋй ностроу,
Дмнзъꙋ ⋔търи пре е пънѫ ⋔вѣк.
і. Лꙋатамь аминте ѡ Дмнзъꙋ
мила-та, ⋔мижлокꙋль Бесѣрич-
аі. тале. Дꙋпѫ нꙋмеле тъꙋ
Дмнзъꙋ, аша ши лаꙋда та, ацiю-
це пънѫ ла сфършитꙋль пъмѫнт-
лꙋй: дирѣпта та плинъй де дирѣ-
ві. тате. Бꙋкꙋрасева мꙋнтел
Сiѡнꙋлꙋй, ши съворь весели фѣ-
теле Іоꙋдеей, пентрꙋ жꙋдекъцил
тале, (Дмне.)
гі. Ѫкꙋнꙋцꙋраци Сiѡнꙋл, ши лꙋац
⋔прежюрь, нꙋмъраци тꙋрнꙋриле лꙋй.
ді. Пꙋнеци инима воастрѫ спре търiа

7		86
sfânta a Lui. Bine-i tocmită	3	
bucuria a tot pământul, mun-		
tele Sionului, în coaste despre		
miazănoapte – orașul a marelui		
Împărat. Dumnezău în po-	4	
latele Lui cunoscutu-i, în cetate		
naltă. Că iată, împărații	5	
adunară-să și trecură împreună.		
Ei văzură și să mirară; cutre-	6	
murară-să și să grăbiră.		
Și-i cuprinse acolea cutremur	7	
și dureare, ca o născătoare.		
Ca de vântul despre răsărit	8	
ce zdrobeaște corabiile Tharsidului		
răsfiratu-se-au. Cum am	9	
auzit, așa am și văzut în		

		CATHISMA
		orașul Domnului șireagurilor;
		în orașul Dumnezăului nostru,
		Dumnezău întări pre el, până în veac.
	10	Luat-am aminte, o, Dumnezău,
		mila Ta, în mijlocul besearicii
	11	Tale. După numele Tău,
		Dumnezău, așea și lauda Ta agiun-
		ge până la sfârșitul pământu-
		lui; direapta Ta plină-i de direp-
	12	tate. Bucura-se-va muntele
		Sionului și să vor veseli fea-
		tele Iudeei, pentru giudecățile
		Tale, (Doamne).
	13	Încungiurați Sionul și-l luați
		împregiur, numărați turnurile lui.
	14	Puneți inima voastră spre tăria

з. — пз.

зі́дꙋлꙋй лꙋй, превѣ́цн пола́теле
лꙋй, ка̀ сѫ̂ спꙋ́неци нѣ́мꙋлꙋй вени-
то́рю. А҆че́ста Дмнзъꙋ́й, єі
Дмнзъꙋ́ль но́стрꙋ, ꙟвѣ́къ, шѝ
ꙟвѣ́чій дѐ вѣ́к: Є҆л не ва̂ ꙟдерепта̀
пѫ̂нѫ ла̀ мо́арте прѐ но́й.

Ѱаломь, мв.

Чесѣ Ѱа́ломь сѫзі́че ꙟвѫцѫто́рю, пе́нтрꙋ кѫ̀ а. Сꙋмма:
ꙟба́цѫ прѐ кредінчо́шии, ꙟ чі ки́пь трибꙋе сѫсѣ по́
арте кѫтрѫ Дмнзъꙋ, кѫ́ндꙋй чѣ́артѫ прѐ є́и,
шѝ кѫ́нд сѫ ꙟтри́стѣзѫ вѫзѫ́нд нѫро́кꙋль некре
дінчо́шилорь.
Ара́тѫле кѫ̀ ату́нче нꙋ трибꙋе сѫсѣ мѫнѣскѫ ꙟ в.
трꙋ иниа ма, чі ꙟкѫ май вѫрто́сь сѫ аибѫ нѫдѣжде
бꙋнѫ, спрѐ ачаста ꙟдемнѫ сѫ а минте, де в пъ ѕ.

Ѱаломъ, мн. с,

Кѫнтикꙋль фіилорь лꙋй Кореи, дать Дасъкалꙋлꙋй а.
Кѫнтъреціилорь.

фг Дꙋм

ка:

в. Аꙋзи́цн ачаста то́ате лимбиле,
лꙋа́цн ами́нте то́цн лѫкꙋи-
то́ріи пѫмѫ́нтꙋлꙋй.
г. Ѩкѫ шѝ во́й фіи́й ѡа́менилорь,
шѝ во́й фіи́й бѡіа́рилорь, ꙟпреꙋнѫ
бога́тꙋль шѝ сꙋрꙋма́нꙋль.
д. Ро́стꙋль міє́ꙋ грѫи́ва ꙟцелепціє?
шѝ кꙋ́цетꙋл и́нимїи мѣ́ле цїинцѫ.
кн, оѕ. с, в. Ма: гі. с, лѳ. є. Плека́ю спрѐ пи́лдѫ оурѣ́кѣа мѣа:
дешки́девою ꙟѰалтіре гѫчито́-
ѕ. риле мѣ́ле. Кѫ́чи ма́ш
тѣ́ме ꙟзи́ле дѐ пери́ре? кѫ́нд мѫ̀
ꙟкꙋ́нцюрѫ сѫрѫбѫта́та кѫлкѫ́нилор
з. мѣ́ле? Де́й чѣ́ чеѫ нѫдѫ-
ждꙋе́скь, ꙟтрꙋ авꙋціа лор, шѝ ꙟтрꙋ
мꙋлци́ма богѫцїіи лор ла́ꙋдѫсѫ.

пре

7		87
zidului lui, previți polatele lui, ca să spuneți neamului veni-		
toriu. Acesta Dumnezău-i, Dumnezăul nostru, în veac și în veacii de veac. El ne va înderepta până la moarte pre noi.	15	
Psalom 48		Summa
Cest psalom să zice învățătoriu, pentru că învață pre credincioși în ce chip trebuie să se poar- te cătră Dumnezău, cându-i ceartă pre ei și când să întristează, văzând nărocul necre- dincioșilor.	1	
Arată-le că atunce nu trebuie să se mâhnească în- tru inimă, ce încă mai vârtos să aibă nădeaj- de bună; spre aceasta-i îndeamnă să ia aminte, den 2, până 6.	2	
Psalom 48	Stih	
Cântecul fiilor lui Corie, dat dascalului cântărilor	1	

		CATHISMA
	2	Auziți aceasta, toate limbile, luați aminte, toți lăcui- torii pământului,
	3	Încă și voi, fiii oamenilor, și voi, fiii boiarilor, împreună bogatul și surumanul.
	4	Rostul mieu grăi-va înțelepție și cugetul inimii meale – știință.
	5	Plecaiu spre pildă ureachea mea; deșchide-voiu în psaltire gâcito-
Ps. 77:2; Mat. 13:35	6	rile meale. Căci m-aș teame în zile de perire, când mă încungiură strâmbătatea călcâilor
	7	meale? De ceia ce să nădăj- duiesc întru avuția lor și întru mulțimea bogătății lor laudă-să.

Прѐ фрáтеле ниме нꙋ̆ль поáте рь- и҃.
скꙋмпъра̀, ничи поáте да̀ лꙋ̆й дꙋм-
незъꙋ прéцꙋл рꙟкꙋмпърърïей лꙋ̆й.
Къ̀ скꙋмпъе ръскꙋмпърáрѧ сꙋфлє- ѳ҃.
тꙋлꙋ̆й лѡрь, де нꙋсѫ пꙋтѣрѧ
сфъ̆рши̇̀ ꙟвѣкь.
Ши̇̀ съ̀ вїѧзе ꙟкѫ пънѫ ꙟвѣкь, ї҃.
ши̇̀ съ̀ нꙋ вáзѫ пꙋтрецюне.
Къ̂ фїе чине вѣде къ̀ ꙟцелéпцїи а҃і.
ꙟкѫ мѡрь, ꙟпреꙋнѫ небꙋнꙋль шѝ
неꙟцелéпꙋль пїерь, ши̇̀ лáсѫ стрѝ-
иннлорь богътъцилле сáле.
Ши̇̀ ꙟкѫ кꙋцетꙋль лóрь ꙗ҆сте къ̀ в҃і.
вóрь ръмъна̀ кáселе лóрь ꙟвѣкь:
ши̇̀ сълáшиле лóрь де нѣмь пънѫ
ꙟнѣмь: пꙋ̆трꙋ а҆чѣꙗ̀ вестеск нꙋме-

ле лóрь прѐ пъмѫнть.
г҃і Ѡмꙋл сꙋмꙋл кáрелей ꙟчинсте ниче
ꙟтрꙋ ꙋна нꙋва ръмъна̀, асъмъ-
нáсъва добитóачелорь чѐ пїерь.
д҃і А҆чáстай кáлѧ лóрь, съва̀ кꙋй ꙟ-
трꙋ ꙟ небꙋнїе: ꙟкѫ ръмъшицеле
лóрь воéскꙋ кꙋ̀ рóстꙋль съꙋ.
є҃і Ка̀ ѡ҆ӥле пꙋневорь прѐ є҆й ꙟ ꙗ҆дь,
ши̇̀ моáрта ва̀ ꙟмнтꙋи прѐ є҆й, шѝ
ꙟдимминѣца а҆чѣꙗ̀ доми́ворь дн-
ре́пцїи прѐ є҆й, ши̇̀ фáца лóрь съва̀
ꙟвеки ꙟмомъть, дꙋпѫ чѐ ва̀ є҆шѝ
фїе чине де съла́шꙋль лꙋ̆й.
зꙋа́ дє а҆пой а҆ҳ о дéц лꙋ̆й ѕ҃і. Ѡмꙋл Дмнзъꙋ ва̀ ръскꙋмпъра̀ сꙋ-
флетꙋль мїеꙋ де пꙋтѣрѧ ꙗ҆дꙋлꙋй,
къ̀ндь мѣва прїймй да̀ сине.

7		88
Pre fratele nime nu-l poate răs- cumpăra, nici poate da lui Dumne- zău prețul răscumpărăriei lui.	8	
Că scumpă e răscumpărarea sufle- tului lor, de-a nu să putearea sfârși în veac.	9	
Și să viaze încă până în veac și să nu vază putregiune.	10	
Că fiecine veade că înțelepții încă mor, împreună nebunul și neînțeleptul pier și lasă stri- inilor bogătățile sale.	11	
Și încă cugetul lor easte că vor rămânea casele lor în veac și sălașile lor, den neam până în neam; pentru aceaea vestesc nume-	12	

		CATHISMA
		le lor pre pământ.
	13	Iară omul carele-i în cinste, nice întru una nu va rămânea; asămă- na-să-va dobitoacelor ce pier.
	14	Aceasta-i calea lor, săva că-i în- tru ea nebunie; încă rămășițele lor voiescu-o cu rostul său.
*zua de apoi a giudețului	15	Ca oile pune-vor pre ei în iad; și moartea va amistui pre ei; și în dimineața* aceaea domni-vor di- repții pre ei; și fața lor să va învechi în mormânt, după ce va ieși fiecine den sălașul lui.
	16	Iară Dumnezău va răscumpăra su- fletul mieu den putearea iadului, când mă va priimi la Sine.

Нꙋте тє́меке кѫ́нд сѣ̀ ѫ̂богъцѣ́ще ѡ́мꙋль: ꙗ̂ꙋ кѫ́нд сѣва̀ мꙋ́лци слав ка́сей лꙋй. з҃і

Кѫ̂ немикѫ нꙋва дꙋче кꙋ сине, кѫ̂дь ва̂ мꙋри, нич ва̀ погорѫ дꙋпѫ̂ є́ль сла́ва лꙋй. и҃і | г҃і, к҃ѕ, є҃, а҃і.

Сѫва̀ кѫ̂ сꙋфлетꙋль лꙋй ѫ̂віаца лꙋй сꙋ бавитъ, ши̂ ворь лъꙋда̀ прє̀ є́ль кѫ̀ ша́ꙋ фъкꙋть бине. ѳ҃і

Сѫва̀ кѫ̂ ꙗрѫ ацꙋнице віа́ца лꙋй, пѫнѫ ѫ̂віаца пърйцилорь лꙋй, ѫ̂кѫ пѫнѫ ѫ̂вѣке нꙋворь ведѧ лꙋминѫ. к҃.

Ѡмꙋль фиинд ѫ̂чинсте ши̂ нꙋ ѫ̂целѣце, асамъ-нѣсѫ добитоачело̂ ка́реле пїєр. Слава, к҃а

Ѱалѡмь, м҃є.

Чєсть Ѱа́ломь зичеи ѫ̂възъто́рю, пєнтрꙋ кѫ̀ ѫ̂вацѫ прє̀ крєдинчоши де слꙋжба лꙋй Дꙋмнєзѣꙋ ча̀ а҃. | Сꙋмма:

Х | дирєпт

дирѣптѫ: ши̂ ара́тѫ кѫ̀ слꙋжба Дꙋмнєзєѧскѫ чѧ дирѣптѫ нꙋ єстѫ̀ ѫ̂ѡбичаюриле лєцїєй дє нафа́рѫ, чѐ ѫ̂трꙋ ѫ̂гъдꙋинца сꙋфлєтѣскѫ ши̂ дє лъꙋн трꙋ кѫтрѫ лѣцѧ лꙋй Дꙋмнєзєꙋ, д҃і, а҃, с҃, пѫнѫ, з҃.

в҃. Дꙋпѫ ачѣста ара́тѫ кѫ̀ жєртвєлє фъца́рничилор нꙋле ꙗ̂бѣщє Дꙋмнєзєꙋ чєлє а̂ тъпъдѫ, д҃і, и҃, с҃, д҃і.

г҃. Ши̂ ѫ̂противѫ поѫтѣщє слꙋжбѫ сꙋфлєтѣскѫ

д҃. дєлъꙋнтрꙋ, с҃, д҃і, є҃і. Дꙋпѫ ачѣѧ ръспꙋнде пєнтрꙋ чє а̂тъпъдѫ, жъртвєлє фъца́рничилорь, ши̂ ѫ̂фрꙋнтѫ прє̀ єи, кѫ кꙋ кꙋвѫнтꙋл мъртꙋрисѣск дарѫ кꙋ фаптєлє калкѫ порꙋнчєлє лꙋ Дмнзѣ с҃, ѕ҃і, з҃і.

є҃. Да̀ сфършитъ чартѫ прє̀ фъца́рничи кꙋ пєрирѣ

ѕ҃. дє вѣчїє: Іарѫ ѫ̂противѫ слꙋжиторилорь ѫ̂ дирєпта́те, фъгъдꙋѧщєлє віа́ца дє вѣчїє.

с҃:

Ѱа́ломь, м҃д.

Кѫнтєкꙋль лꙋй Іѡсафє.

а҃. Дмнзѫꙋл Дꙋмнєзѫилѡр Дѡм-нꙋль грѫи, ши̂ кємѫ пъмѫ-тꙋль, дєла̂ ръсъріта Соаре-

7		89
Nu te teame când să îmbogățeaște omul; au când să va mulți slava	17	
casei lui. Că nemică nu va duce cu sine când va muri, nice va pogorî după el slava lui.	18	Iov 27:19
Săva că sufletul lui în viața lui s-au blagoslovit și vor lăuda pre el că ș-au făcut bine.	19	
Săva că ară agiunge viața lui până în viața părinților lui, încă până în veac nu vor vedea	20	
lumină. Omul fiind în cinste și nu înțeleage asamă- nă-să dobitoacelor carele pier. Slava.	21	
		Summa
Psalom 49 Cest psalom zice-se învățătoriu, pentru că învață pre credincioși de slujba lui Dumnezău cea	1	

		CATHISMA
		direaptă. Și arată că slujba dumnezeiască cea direaptă nu stă în obiceaiurile legiei denafa- ră, ce întru îngăduința sufletească și denlăun- tru către leagea lui Dumnezeu, den 1 stih, până 7.
	2	După aceastea, arată că jertvele fățarnicilor nu le iubeaște Dumnezău, ce le leapădă, den 8 stih, 14.
	3	Și împrotivă, pohteaște slujbă sufletească
	4	denlăuntru, stih 14, 15. După aceaea răspun- de pentru ce leapădă jârtvele fățarnicilor și înfruntă pre ei, că cu cuvântul mărturisesc, dară cu faptele calcă poruncele lui Dumnezeu, stih 16, 17.
	5	La sfârșit, ceartă pre fățarnici cu perirea
	6	de vecie. Iară, împrotivă, slujitorilor în direptate, făgăduiaște-le viața de vecie.
		Psalom 49
	Stih	Cântecul lui [Io] Asaf
	1	Dumnedzăul dumnedzăilor, Dom- nul grăi și chemă pământ- tul, de la răsărita soare-

з   ч.

лѹй пънъ ла апѹсь.
Де сіѡн фрѹмсеци де пламь, б. лоѹкъ
а мнезъѹ стрълѹчеще.
Веніва амнезъѹль ностpѹ, ши г.
нѹва тъча: фокь амнестѹнтори
ынаинта лѹй ва мерце, ши ымпре-
цюрѹль лѹй віхорь маре.
Кемава чериюриле де сѹсь, ши пъ- д.
мънтѹль спре цюдеката ѡамени-
лорь съй. (Зикъндь) Адѹнаци е.
міе сфинціи мiей, каріи фъкѹръ ле-
гътѹръ кѹ мине кѹ жертве.
Ши вестиръ чериюриле дірептата ѕ.
лѹй, къ амнезеѹ цюдекъторі ѥсте.
Аѹзиць ѡаменіи міеи ши вѹвои з.
гръи: (аѹзи) Ісраиле ши вои мър-

Хв   тѹ

Ка:

тѹрисиціе, амнезъѹ, амнезъѹл
и. гъѹ, сънт еѹ. Нѹ пентрѹ же-
ртвеле тале, чертъ, пре тине, ничи
пентрѹ арселе тале, (къ нау фость
ынаинта мя пѹрѹра.)
ѳ. Нѹвои пріймаи де каса та цюкь,
ничи де ѡколѹль тъѹ цапи.
і. Къ а мя ѥсте тоатъ фіара дѹм-
бръвіей, ши добитоачеле ытрѹ міи
аі де мѹнци. Кѹноскь тоате
пасъриле мѹнцилорь, ши фіара къ-
мпилорь кѹ мине ѥсте.
ві Девою фламъзи нѹвою зиче ціе,
къ а мя ѥсте лѹма ши плинѹл ей.
гі Аѹ доаръ вою мънка карна тау-
рилорь; аѹ вою бѣ съцеле цапилорь?

Іесхо: аі, ѳ, е. е, Мо, і е, аі. Іѡ, ма. е, б. ен, ве. о, а. А Ко, і. і, кв, кн.

7		90
lui până la apus. Den Sion, frumseaței deplin*, Dumnezău strălucează. Veni-va Dumnezăul nostru și nu va tăcea: foc amistuitoriu înaintea Lui va mearge, și împre- giurul Lui – vihor mare. Chema-va ceriurile de sus și pă- mântul spre giudecata oameni- lor Săi. (Zicând): Adunaț Mie sfinții Miei carii făcură le- gătură cu Mine cu jertve. Și vestiră ceriurile direptatea Lui, că Dumnezeu giudecătoriu easte. Auziț, oamenii Miei, și vă voiu grăi: (auzi), Israile, și voiu măr-	 2 3 4 5 6 7	 *loc

		CATHISMA
Ex. 19:5; Deut. 10:14; Iov 41:2; Ps. 23:1; 1 Cor. 10:26,28	 8 9 10 11 12 13	turisi ție: Dumnezău, Dumnezăul tău sânt Eu. Nu pentru jert- vele tale cert pre tine, nici pentru arsele tale (că n-au fost înaintea Mea pururea). Nu voiu priimi den casa ta giunc, nici den ocolul tău țapi. Că a Mea easte toată fiara dum- brăviei și dobitoacele întru mii de munți. Cunosc toate pasările munților și fiara câm- pilor cu Mine easte. De voiu flămânzi, nu voiu zice ție că a Mea easte lumea și plinul ei. Au doară voiu mânca carnea tau- rilor? Au voiu bea sângele țapilor?

ꙁ.

ꙗ҃а.

Жъртвеще луй Дмнезѣ лаудъ, ді
ши дъ чѣлуй де нъꙋціе фъгъдуинцеле тале.
Ши мъ кіамъ пр еі
мине, ꙟтру ꙁиоа скъбей
тале: ши те вою избъви пре тине,
ши мъвери чинсти пре мине.
Иаръ недирептулуй зисей Дмнезеу, пентру че повестеши ръндуѕі
іалеле меле, ши аи ꙟростул тъ
легътура мъ? Иаръ ту аи оу зі
рът чертарѣ, ши аи лепъдат кувинтеле меле ꙟдъръпть.
Съвеѣй фурул кураи ку ел: иі аллергаи
ши парта та ку курварии пунеи.
Ротул тъу слобозии спре ръу: ш ѳі
ку лимба та ꙟплетеши ꙟшелъчюни.

хе ѳіѕ

ка:

к. Шезии, ши ꙟпротива фрателуй
тъу гръеши, ши пре фіюл маичии
ка тале дефъимаи. Ачѣста фъ
кущ ши ам тъкут, дирепт ачѣѣ
пърутуцеу къ мъвою ꙟкипуиции:
че те вою черта пре тине, ш вою ръ
дуи ꙟнаинта окилор тъи, пъка
кв теле тале. Ацелѣцещ розуѣ
ачаста, чѣѣ че оуитаци пре Дмнезеу,
съну кумва съ ръпѣскъ, ш съ
ну фіе чине съ избъвѣскъ.
кг Чине жертвеще лаудъ, ачѣл мъ
чинстѣще, ш чин пун кала лу Дмнезеу.
ꙟнаинта са арътавою луй спиіа мѣ.

Ѱалом, и.

Сумма: А четт Ѱалом дв съроагъ луй Дмнзеу, ш търе, г, лукру

ꙟтън

7		91
Jârtvează lui Dumnezău laudă și dă Celui den nălție făgăduin- țile tale. Și Mă cheamă pre Mine întru agiutoriu în zuoa scârbei tale și te voiu izbăvi pre tine și Mă veri cinsti pre Mine.	14 15	
Iară nedireptului zise-i Dumne- zeu: Pentru ce povestești rându- ialele Meale și iai în rostul tău legătura Mea? Iară tu ai u- rât certarea și ai lepădat cu- ventele Meale îndărăpt.	16 17	
Să vedeai furul, curai* cu el și partea ta cu curvarii puneai.	18	*alergai
Rostul tău slobozi spre rău și cu limba ta împletești înșelăciuni.	19	

		CATHISMA
	20 21	Șędzi și împrotiva fratelui tău grăiești și pre fiiul maicii tale defăimi. Aceastea fă- cuș și am tăcut; dirept aceaea părutu-țe-au că Mă voiu închipui ție; ce te voiu certa pre tine și voiu rân- dui înaintea ochilor tăi păca-
	22	tele tale. Înțeleageț, rogu-vă, aceasta, ceia ce uitaț pre Dumnezeu, să nu cumva să vă răpească și să nu fie cine să vă izbăvească.
	23	Cine jertvează laudă, acela Mă cinstează. Și cine pune calea lui Dumnezeu înaintea sa, arăta-voiu lui spăsenia Mea.
Summa		**Psalom 50** În cest psalom David să roagă lui Dumnezeu și ceare 3 lucruri:

Ка: | гв.

Ꙟтѫю цѣреш ертъчюне пъкателорь, пентру кꙋр | а.
віѧ лꙋй че фъкꙋсе кꙋ Вирсавіѧ мꙋѧрѧ лꙋй Оуріе,
ши пентрꙋ връжмъшіѧ че ѡморѫсе пре Оуріе, ши
пре соціи лꙋй лѫнгѫ зидꙋль четъцій че съ кіѧмѫ
Равва, ді, г, с, пънѫ, ві. Ꙟдоаѡрѫ, цѣре | в.
Ꙟноире инимііеі лꙋй пре, дхꙋль сфѫнть, с, ві, гі. | г.
Ꙟтреіаѡарѫ пофтеще съ ціе дꙋмнезеꙋ пре кредин
цоши ши съй мꙋлцѣскѫ.
Ꙟдѣмнѫ пре дꙋмнезеꙋ съ аскꙋлте ꙟчаѧтѫ рꙋ | а.
гъчюне алꙋй кꙋ, ѕ, лъкрꙋми.
Къ дмнезеꙋй мілтиве, с, г. | в.
Къш кꙋноще пъкателе ши бънꙋаще де ѧлі, с, е. | г.
Къ черта́рѧ лꙋй дмнезъꙋ че аꙋ грѫит Наѳань, ръ | д.
брдатꙋѡлꙋ кꙋ воі бꙋнѫ, с, ѕ.
Къш кꙋноще пъкатꙋ ѿ слъбичюна фіреей лꙋ, с, з. | е.
Къ пре алцій пъкъто ва съй ꙟвѣце ши съй дꙋкѫ
спре покъинцъ. кꙋ пнада са, с, еі. | ѕ.
Къ воаще съ лаꙋде пре дмнезе ꙟтоатѫ времѧ. | с,

ѰАЛОМЬ, Дѣкъ н.

Кꙋнтикꙋль лꙋй Давід дате даскалꙋлꙋй кънтърілорь. | а. | в. еі. ві.
Кѫнда мѣрсе ла дѫнсꙋль Наѳань пророкь, дꙋ | в. | н аі.

пѫ

Ка:

пѫ че ꙟтрѫ ла Вирсавіѧ.

Пилꙋєщемѫ дмне дꙋпѫ ма
ре мила та, ши дꙋпѫ мꙋл | г.
цимѧ ꙟдꙋрърило тале, кꙋ
рѫцѣще фърѫ де лецїле мѣле.
Маи вътоось спалъмѫ пре мине, | д.
де стръбътата мѧ, ши де пъка
тꙋлꙋ міеꙋ кꙋръцѣщемѫ.
(Къ фърѫ лециле мѣле є ле кꙋ | е.
носкь, ши пъкатꙋль міеꙋ наинта
мѧ ате пꙋрꙋрѧ. Ціе ціе, сꙋнгꙋ | гл. г, е. а. | ѕ.
ѧ ам грешит, ши фъкꙋю рѫꙋ ꙟ
наинта окилорь тъи:) пентрꙋ
съте кꙋноцин къ єщи дирепт ꙟ
трꙋ кꙋвинтеле тале, ши кꙋра кънд
вери цюдека. Ѧтѫ є ꙟстръм | з.

бът

CATHISMA		92
Întâiu, ceare-ș iertăciune păcatelor pentru	1	
curvia lui, ce făcuse cu Virsaveea, muiarea lui Urie,		
și pentru vrăjemășia ce omorâse pre Urie și		
pre soții lui lângă zidul cetății ce să cheamă		
Ravva, den 3 stih, până 16. A doua oară, ceare	2	
înnoire inimiei lui pren Duhul Sfânt, stih 12, 13.		
A treia oară, pohteaște să ție Dumnezeu pre credin-	3	
cioși și să-i mulțească.		
Îndeamnă pre Dumnezeu să-l asculte în ceastă ru-	1	
găciune a lui cu 6 lucruri:		
Că Dumnezău-i milostiv, stih 3.	2	
Că-ș cunoaște păcatele și-ș bănuiaște de eale, stih 5.	3	
Că certarea lui Dumnezău, ce i-au grăit Nathan, răb-	4	
datu-o-au cu voie bună, stih 6.		
Că-ș cunoaște păcatul și slăbiciunea firiei lui, stih 7.	5	
Că pre alți păcătoș va să-i înveațe și să-i ducă		
spre pocăință cu pilda sa, stih 15.		
Că voiaște să laude pre Dumnezeu în toată vreamea.	6	
Psalomĭ Dv(d)vŭ 50	Stih	
Cântecul lui David dat dascalului cântărilor	1	2 Sam. 12 și 11
când mearse la dânsul Nathan proroc, du-	2	

		CATHISMA
		pă ce întră la Virsaveea
	3	Miluiaște-mă, Doamne, după ma-
		re mila Ta și după mul-
		țimea îndurărilor Tale cu-
		rățeaște fărădelegile meale.
	4	Mai vârtos spală-mă pre mine
		den strâmbătatea mea și de păca-
		tul mieu curățeaște-mă.
	5	(Că fărălegile meale eu le cu-
		nosc și păcatul mieu naintea
Rom. 3:4	6	mea easte pururea. Ție, Ție unu-
		ia am greșit și făcuiu rău î-
		naintea ochilor Tăi), pentru
		să Te cunoști că ești dirept în-
		tru cuvintele Tale și curat, când
	7	veri giudeca. Iată, eu în strâm-

бътате ꙟчепꙋт сът, ши ꙟпъка-
мъ нъскꙋ маика ма.
Итъ адевърꙋл де лъꙋнтрꙋ, юбе- н.
щиль ши ꙟцелепчꙋна чее ꙟтрꙋ а-
скꙋнсꙋ арътатꙋмиаи.
Спаламъ кꙋ * ѵссопь, ши мъ- д.
вои кꙋръци: спаламъ, ши маи
вѫртось де зъпада нъльбимъвои.
Аꙋзꙋлꙋи миеꙋ дъ бꙋкꙋріе ши ве- і.
селіе: съсе бꙋкꙋре ѡаселе че аи сфъ-
ръмать. Ꙟтоарчец фаца аі.
та дела пъкателе меле, ши тоа-
те стрѫмбътъциле меле кꙋръцѣ-
щеле. Инимъ кꙋратъ зи- ві.
дѣще: ꙟтрꙋ мине Дмне, ши Дхь
дирепть ꙟноаще ꙟлъꙋтрꙋл миеꙋ.

* ѵссопь. мете ѡ ѧрбѫ чнелꙋдь. ѡ. ѕ.

гі Нꙋ лепъда пре мине дела фаца та,
ши Дхль сфнт нꙋ лꙋѡ дела мине.
ді Дъми мие бꙋкꙋріа спсніеи тале,
ши кꙋ Дхь вонторю ꙟтърѣщемъ.
еі Ꙟвъцавои пре чеи фъръ де лѣце
спре кълиле тале, ши пъкътоши
съворь тꙋрна кътръ тине.
ѕі Избъвѣщемъ де сънџе ѿ Дмн-
зъꙋ, Дмнезъꙋл спсніеи меле,
ши лимба мѧ ва весли дерептатѧ та.
зі Дмне дешкиде бꙋзеле меле, ши
ростꙋль миеꙋ ва вести лаꙋда та.
иі Къ де вреи вои жъртва даѣшь,
арселе нꙋле воещи.
ѳі Жъртвеле лꙋи Дмнезъꙋ, Дхꙋль
ꙟфрѫнть: инимъ ꙟфрѫнтъ ши

7		93
bătate început sânt și în păcat mă născu maica mea.		
Iată, adevărul denlăuntru iubeș- ti-l și înțelepciunea ce e întru as- cunsu arătatu-mi-ai.	8	
Spală-mă cu issop* și mă voiu curăți; spală-mă și mai vârtos de zăpada nălbi-mă-voiu.	9	*issop easte o iarbă Num. 14:6
Auzului mieu dă bucurie și ve- selie, să se bucure oasele ce ai sfă- râmat.	10	
Întoarce-Ț fața Ta de la păcatele meale și toa- te strâmbătățile meale curățeaș- te-le.	11	
Inimă curată zi- deaște întru mine, Doamne, și duh dirept înnoiaște înlăuntrul mieu.	12	

		CATHISMA
	13	Nu lepăda pre mine de la fața Ta și Duhul Sfânt nu luoa de la mine.
	14	Dă-mi mie bucuria spăseniei Tale și cu duh voitoriu întărească-mă.
	15	Învăța-voiu pre cei fără de leage spre căile Tale și păcătoșii să vor turna cătră Tine.
	16	Izbăveaște-mă de sânge, o, Dumne- zău, Dumnezăul spăseniei meale, și limba mea va vesti dereptatea Ta.
	17	Doamne, deschide buzele meale, și rostul mieu va vesti lauda Ta.
	18	Că de-ai voi jârtva, da-Țe-aș; arsele nu le voiești.
	19	Jârtvele lui Dumnezău – duhul înfrânt; inimă înfrântă și

ѫтрнстатъ дмнзъꙋ нꙋѡ ꙋраци.

Фъ бине Дмне де бꙋнъ воѧ та к.
Сиѡнꙋлꙋй, зидѣще зидꙋриле
Іерлимꙋлꙋй. Атꙋнче войвє ка
жиртвеле дирептъцїей, арселе ши то-
те дарꙋриле: атꙋнче ворь адꙋче спре
олтарю тъꙋ цꙋчи. СЛАВА:

ѰАЛОМЬ, на.

Чартъ Дбдь ачесть ѱаломь пре доигь, пентрꙋ а. Сꙋмма:
възарѧ лꙋй ши а Попей лꙋй Авимелах попей челꙋ
маймари, кътръ Саꙋль, дє, г, с, пъ: з.
Дꙋпъ ачеѧ ѥ лаꙋдъ лꙋй доигь късква пїарде в.
Дмнзъꙋ. с, з, н, д.
Май апой мънгъеще кꙋ нъдежде че ари де спре г.
мътꙋнрѧ лꙋй, дє і, с, пъ: аі.
с,

Ѱаломь Двдъ, на.

ѫвъцътꙋра лꙋй Двде дать Дскалꙋлꙋй Кънтърилорь. а.

Съмма, а. Къндь аꙋ венить, доигь, и Дꙋмеанинꙋль ла
Саꙋль, ши аꙋ спꙋсь ши аꙋ зись: венитаꙋ Двдъ
ѫкаса лꙋй Авимелех.

г. Че те лаꙋзи ѫрꙋтате пꙋтѣ-
рниче? бꙋнътатѧ лꙋй дꙋм-
незъꙋй ѫтоатъ зи.
д. Кꙋчи кꙋцетъ лимба та ръспирни,
ка оунь бричю аскꙋцить фъкънд ѫ-
е. шелъчюне. Юбещи ръꙋ-
татѧ май вьртось декъть би-
неле, минчюни май вьртось агръи
декъть деретате.
ѕ. Юбещи тоате кꙋвентеле перирє,
ши лимбъ ѫшълътоаре.
з. Деретꙋ ачеѧ дмнзъꙋ ръспиите-
ва ѫвѣчи, лꙋатева ши чева змꙋлх

7		94
întristată Dumnezău nu o uraște.		
Fă bine, Doamne, den bunăvoia Ta,	20	
Sionului; zidează zidurile		
Ierusalimului. Atunce voi-veri	21	
jirtvele direptății, arsele și toa-		
te darurile; atunce vor aduce spre		
oltariul Tău giunci. Slava.		
Psalom 51		
Ceartă David în cest psalom pre Doeg pentru	1	Summa
vânzarea lui și a popei lui Avimeleh, popei celui		
mai mare, cătră Saul, den 3 stih, până 7.		
După aceaea să laudă lui Doeg că-l va piarde	2	
Dumnezău, stih 7, 8, 9.		
Mai apoi mângâi-se cu nădeajde ce are despre	3	
mântuirea lui, den 10 stih, până 11.		
Psalomĭ Dv(d)vŭ 51	Stih	
Învățătura lui David dată dascalului cântărilor	1	

		CATHISMA
1 Sam. 22:9	2	când au venit Doeg idumeeaninul la
		Saul și i-au spus și i-au zis: Venit-au David
		în casa lui Avimeleh.
	3	Ce te lauzi în răutate, putear-
		nice? Bunătatea lui Dum-
		nezău-i în toată zi.
	4	Căci cugetă limba ta răsipiri,
		ca un briciu ascuțit făcând în-
	5	șelăciune. Iubești rău-
		tatea mai vârtos decât bi-
		nele; minciuni mai vârtos a grăi
		decât dereptate.
	6	Iubești toate cuventele perirei
		și limbă înșălătoare.
	7	Derept aceaea Dumnezău răsipi-te-
		va în veaci, lua-te-va și te va zmul-

це де сълашул тъу, ши тева дез-
ръдъчина де пъмъ́нтул віилорь.
Ведевор дирепцїи (ачаста) ши п.
съ ворь теме, ши де ель ръдево
(зикъ́ндь,) Иатъ омул ѳ.
кареле нуу пусе пре Дмнезъу, търіє
шіє, че съ ́кредъ ́мулцима бо-
гъцїилорь сале, сау ́търит ́де-
шъртъчюна са.
Иаръ еу вою фи ка оу маслин ́фрун- ı.
зит ́каса луи Дмнезеу: нъдеждуію ́-
міла луи Дмнезеу ́вакь ши вечі де вечі.
Исповедимъвоюціе ́векь, къ аі.
аи фъкуть (ачаста) ши вою
аштепта Нумеле тъу къи бунь ́ґи-
инта милостивничилорь тъи.

Ѱалом, нв.

Сумма: а. Пльнуеште ачесть Ѱалом Давидь, де стръбътаа-
та ши де немантичиа, дерегъторилорь неммулх-
ціатъсилорь, маи въртось де алуи Саулъ ши а
сфетничилорь луи, ѕ, в, г, д, є.
в. Дупъ ачеа мерге пре кредииюши ́протива не-
мантивничилорь, ши ́дъмнъ съфіє ръдътори къ
г. Дмнезеу ва цина пре ель, иаръ пре немантиви
пїерденва, сти, ѕ, з,

Ѱаломъ Давидь, нв.

ѕ, Кънтекул луи Давидь пентру де ́вецъть, дать Даскалулуи
а. петрачилорь, чела кънте спре Махаладъ.

в. Зисе небунул ́тру инима
са, ну есте Дмнезъу; пу-
трезиръ ши фъкуръ стръм-
бътате оуръть, нуе чине съ факъ
г. біне. Дмнезъу къутъ де-
черю спре фіии оаменилорь, съ вазъ,

аў

7		95
ge den sălașul tău și te va dez- rădăcina den pământul viilor.		
Vedea-vor drepții (aceasta) și să vor teame și de el râde-vor	8	
(zicând): Iată omul carele nu puse pre Dumnezău tărie șie, ce să încredea în mulțimea bo- gățiilor sale; s-au întărit în de- șărtăciunea sa.	9	
Iară eu voiu fi ca un maslin înfrun- zit în casa lui Dumnezeu; nedejduiiu în mila lui Dumnezeu în veac și vecii de veac.	10	
Ispovedi-mă-voiu Ție în veac, că ai făcut (aceasta) și voiu aștepta numele Tău, că-i bun îna- intea milostivnicilor Tăi.	11	

		CATHISMA
		Psalom 52
Summa	1	Plânge-să în cest psalom David de strâmbăta- tea și de nemilostivnicia deregătorilor neamului israilteanilor, mai vârtos de a lui Saul și a sfeatnicilor lui, stih 2, 3, 4, 5.
	2	După aceaea, mângâie pre credincioși împrotiva ne- milostivnicilor și-i îndeamnă să fie răbdători, că
	3	Dumnezău va ținea pre ei, iară pre nemilostivi piarde-i-va, stih 6, 7.
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vĭ 52***
	1	Cântecul lui David plin de învățătură, dat dasca- lului cântărilor să-l cânte spre mahalath
	2	ise nebunul întru inima sa: Nu easte Dumnezău; pu- treziră și făcură strâm- bătate urâtă; nu e cine să facă
	3	bine. Dumnezău căută den ceriu spre fii<i> oamenilor, să vază

з.　ıѕ.

аꙋ ꙗсте ꙟцелегъторі, аꙋ кꙋтъторію
пре Дмнзъ. Чѥ тоци съ ꙟторсъ- д. Іѥ: г. с, і.
ръ, ꙟпреꙋнъ ꙟ съ старикаръ: нꙋе чінї
съ фаkъбінне, нꙋй нічи оунꙋль.
Аꙋ нꙋ ꙟцелегь тоци фъкъторї е.
де стръмбътате, карій мънънкъ
пре ѡамении міей кꙋмь аре мънка
пъйне; къ пре Днзъ нꙋл кїймъ.
Акола съ ꙟфрикошаръ кꙋ спай- ѕ. ꙟтрꙋ
мъ, оуде нꙋ ера спаймъ: къ Дꙋм- ацюто
незъꙋ ръсипѣще ѡаселе тъбъръ-
торилорь ꙟпротивъзи: рꙋшина-
тай пре еи, къ Дмнезъꙋ оуцисѣ
пре еи. Чине ва да ден Сіѡнь з.
спсеніе лꙋй Їль? къндь ва ꙟтоарче
Дмнезъꙋ робіа ѡаменилорь съи,

ка:

Бꙋкꙋрасевѣ Іакѡвь шї сева весели Їль.

Ѱаломь, нг.

Сꙋмма: ѕ: Роагъсе ꙟчість ѱаломь дедь лꙋ Дмнзъꙋ, съль
избъвѣскъ де гоана лꙋй Саꙋль, шї асфетничилорь лꙋй, ѕ, г, д, з. пентрꙋ, е, лꙋкрꙋри.
а. Къ ель ва лъꙋда кꙋй адевърать ꙟфъгъдꙋиници
ле сале, ѕ, г, з,
в. Къ елꙋй невиноватъ пентрꙋ атѣ съ роагъ съль
цюдеце дꙋпъ дерептатеа лꙋй, ѕ, г,
г. Къ пимашии лꙋй сънтꙋ стръини шї не мꙋтиви шї
гонѣскъ пре ель фъръ винъ, ѕ, е.
д. Къ пентрꙋ избъвиръ лꙋй ва жъртви лаꙋдъ лꙋй
Дмнзъꙋ, сти, и, д.
е. Дꙋпъ ацѣста съмъргъ, кꙋнъдѣде чи аре ꙟтрꙋ
Дмнзъ, къва избъви пре е, де пимашии лꙋй, ѕ.
ѕ, Ѱаломь, Двдъ нг.
а. Кънтекꙋль лꙋй Двде ꙟцелегъторію де Дасказꙋлꙋй
Кънтърилорь, пре стрꙋне.
в. Кънде венйръ зифѣии шї зисеръ лꙋй Саꙋль: аꙋ
нꙋе аскꙋнсꙋ дедь ла ной.

Дмне

7		96
au easte înțelegătoriu, au căutătoriu		
pre Dumnezău. Ce toți să întoarsă-	4	Ier. 3:10
ră împreună și să stricară; nu e cine		
să facă bine, nu-i nici unul.		
„Au nu înțeleg toți făcătorii	5	
de strâmbătate, carii mănâncă		
pre oamenii miei cum are mânca		
pâine, că pre <D>umnezău nu-L cheamă*?”		*întru agiutoriu
Acolea să înfricoșară cu spai-	6	
mă, unde nu era spaimă, că Dum-		
nezău răsipeaște oasele tăbărâ-		
torilor împrotivă-ți; rușinat-		
ai pre ei, că Dumnezău urgisi		
pre ei. Cine va da den Sion	7	
spăsenie lui Israil? Când va întoarce		
Dumnezău robia oamenilor Săi,		

		CATHISMA
		bucura-se-va Iacov și să va veseli Israil.
Summa		**Psalom 53**
	Stih	Roagă-se în cest psalom David lui Dumnezău să-l izbăvească de goana lui Saul și a sfeatnicilor lui, stih 3, 4, 7, pentru 5 lucruri:
	1	Că el va lăuda că-i adevărat în făgăduințile sale, stih 3, 7.
	2	Că elu-i nevinovat, pentru aceaea să roagă să-l giudece după dereptatea lui, stih 3.
	3	Că pizmașii lui sântu strâmbi și nemilostivi și-l gonesc pre el fără vină, stih 5.
	4	Că pentru izbăvirea lui va jârtvi laudă lui Dumnezău, stih 8, 9.
	5	După aceastea să mângâie cu nădeajde ce are întru Dumnezău, că-l va izbăvi pre el de pizmașii lui, stih 6.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vŭ 53***
	1	Cântecul lui David învățătoriu dat dascalului cântărilor pre strune
	2	când veniră zefeii și ziseră lui Saul: Au nu e ascunsu David la noi

з. | ꙇз.

Дмнезеуле ѫтрꙋ нꙋмеле тъꙋ спсаціемъ: ши ѫтрꙋ пꙋтѣ- г.
ра та ціѫдекъмъ.
Дмнезеуле аꙋзи рꙋгъчюна ма, д.
а амнте граюриле ростꙋлꙋй мїеꙋ.
Къ стреннїй скꙋларъсъ спре мине, є.
ши нѐ матнвїй каꙋтъ сꙋфлетꙋль
мїеꙋ, ши нꙋ пꙋсъръ пре дмнезъꙋ
ѫнаинта лорь. Ꙗтъ дмнезъ ѕ.
аціѫтемн мїе: ши дмнꙋлꙋй ѫтрꙋ
чѣ че пъзѣскь вїаца ма.
Пльтнва ръꙋл, (ачѣста) пнзмъ- з.
шилорь мїей: ѫтрꙋ адевърꙋль тъ
сфъръшаціей пре єй. Кꙋ вое воѫ и.
жертви цїе исповединъвоѫ нꙋме-
лꙋй тъꙋ Дмне, къ бꙋнꙋй.

ч Кь

кѧ:

а. Къ де тоатъ грижа изъвнтꙋ-
май, ши ѫтрꙋ пнмашї мїей
възꙋ окюль мїеꙋ.

Пєсиил пїмаш мїєй, Сѵмвол:

Ѱаломь, нд.

Ачїсть ѱаломь роагъ двдъ прѣ Дмнезѣꙋ, се
изъвѣтїскъ де Гоанълꙋй Авесаломь, ши аштамеии
лорь лꙋй. Дꙋпъ ачѣл сън тꙋрбꙋре дꙋ-
незѣꙋ прѣ єи ши сън пїарзъ, де а, с, пънъ, зі.
Роагъ прѣ Дмнезѣꙋ съль аскꙋлте пїнтрꙋ тѣсте,
а. є, лꙋкрꙋри. Къ єлꙋй пꙋсѣ аскъсъ ши ѫтрꙋ
нєвоѣ маре, с, г, є, ѕ, з, и.
в. Къ пнмашїи лꙋй фоарте силѣскь спрѣ є, і, д, д.
г. Къ ѫпресоаръ пнмашїи пекреднчоо, с, і, аі, ві.
д. Къ сфѣтникꙋль лꙋй чѣль май маре, (ѫцелѣцї
прѣ Ахїтофїль) аскъ сау скꙋлать спрѣ єль кꙋ пн-
машїи лꙋй, шиль ѡскърашї, с, гі, ді, єі.
є. Къ пнмашїи лꙋй сънтъ фъръ сѣмъ рѣй, с, ѕі.

Дꙋпъ ачѣста сѣмнѣ, къ нъдѣжда чє
аре ѫтѣсте патрꙋ лꙋкрꙋри.

Къ

7		97
Dumnezeule, întru numele Tău	3	
spăsească-mă și întru putea-		
rea Ta giudecă-mă!		
Dumnezeule, auzi rugăciunea mea,	4	
ia aminte graiurile rostului mieu.		
Că streinii sculară-să spre mine	5	
și nemilostivii caută sufletul		
mieu și nu pusără pre Dumnezău		
înaintea lor. Iată, Dumnezău	6	
agiute-mi mie și Domnulu-i întru		
ceia ce păzesc viața mea.		
Plăti-va răul (acesta) pizma-	7	
șilor miei. Întru adevărul Tău		
sfârșaște-i pre ei. Cu voie voiu	8	
jertvi Ție, ispovedi-mă-voiu nume-		
lui Tău, Doamne, că bunu-i.		

		CATHISMA
	9	Că den toată grija izbăvitu-
		m-ai și întru pizmașii miei
*perind		văzu ochiul mieu*.
pizmașii		
miei		**Psalom 54**
Summa		În cest psalom roagă David pre Dumnezău să-l
		izbăvească de goana lui Avesalom și a oameni-
		lor lui. După aceaea, să-i turbure Dum-
		nezău pre ei și să-i piarză, den 1 stih, până 17.
		Roagă pre Dumnezău să-l asculte pentru ceaste
	1	5 lucruri: Că elu-i pus în scârbă și întru
		nevoie mare, stih 3, 5, 6, 7, 8.
	2	Că pizmașii lui foarte silesc pre el, stih 4, 9.
	3	Că împresură pizmașii pe credincioș, stih 10, 11, 12.
	4	Că sfeatnicul lui cel mai mare (înțeleage-se,
		pre Achitofel) încă s-au sculat spre el cu piz-
		mașii lui și-l ocăraște, stih 13, 14, 15.
	5	Că pizmașii lui sânt fără seamă răi, stih 16.
		După aceastea să mângâie cu nădeajdea ce
		are în ceaste patru lucruri:

з. чн.

Кѫ пре єль Дмнзѫꙋ ма ꙋнннте ꙟкѫ лаꙋ нзбъвн де перн́ре, ст, ві. а.
Кѫ Дмнзъꙋн цꙋдексътόрю лꙋмїєн, с, к. б.
Кѫ сꙋпъртъторїнлꙋн нꙋсѫ ꙟтόркꙋ кътрѫ Дмнзѫ. г.
Кѫ хикленїє штребъта̀т фа спре є, є, ка, кв, к. д.

Ѱалом, Двд, нд. с,

Кѫнтекꙋл лꙋн Двд де ꙟвъцътꙋрѫ дате Даскалꙋлꙋн Кѫнтърилор, спре алевꙋтѫ. а.

Аꙋзи ꙟ оурекн Дмнзѫꙋ рꙋгъчю́нѫ мѫ, шн нꙋ те аскꙋнде де рꙋгъчю́нѫ мѫ. б.

Ꙟмѫ амнте шн аꙋзїмѫ кѫ мѫ плъ́нгꙋ ꙟ рꙋгъчю́нѫ мѫ, шн мѫ тꙋрбꙋрꙋ. г.

Де гласꙋль пнзмашꙋлꙋн, шн де сꙋпърарѫ недирептлꙋн, кѫ скорнескь спре мине мннчю́нѫ, шн ꙟ мъніє съ протнвеск мі. д.

ц б Пе

кв:

е. (Пентрачеа) Иннма мѫ доремѫ ꙟтрꙋ мине, шн спаймеле моцїен къзꙋрѫ спре мине.

е. Фрнкѫ шн кꙋтремꙋрь венн спре мине, шн мѫ акопернн кꙋтремꙋрь.

ꙟтъ́нї рекѫ

з. Шн зншь, чннем ва да мїє арепн ка порꙋмбꙋлꙋн, съ зборꙋ шн съмѫ ѡдн́хнеск.

н. Ꙗтѫ аш фꙋцн де парте, шн мꙋ сълъшлꙋн ꙟ пꙋстїє.

а. Гръбнреш (Дмне) амѫ нзбъвн, де вънтꙋль кареле съ сконтеще де вол́бꙋрѫ.

г. Пїарде Дмне, шн ꙟпарцн лнмбнле лорь: кѫ възꙋю нъпасте, шн пригоанѫ ꙟ ора.

аі. Кѫ зꙋѡа шн ноаптѫ ꙟкꙋнцнорѫ

знд

7		98
Că pre el Dumnezău mai nainte încă l-au izbăvit de perire, stih 19.	1	
Că Dumnezău-i giudecătoriul lumiei, stih 20.	2	
Că supărătorii lui nu să întorcu cătră Dumnezău.	3	
Că hiclenie și strâmbătate fac spre el, stih 21, 22, 24.	4	
Psalomŭ Dv(d)vŭ 54	Stih	
Cântecul lui David de-nvățătură dat dascalului cântărilor spre alăută	1	
Ia în urechi, Dumnezău, rugăciunea mea și nu Te ascunde de rugăciunea mea!	2	
Ia-mă aminte și auzi-mă, că mă plângu în rugăciunea mea și mă turburu	3	
de glasul pizmașului și de supărarea nedireptului. Că scornesc spre mine minciună și în mânie să protivesc mie.	4	

		CATHISMA
	5	(Pentr-aceaea) inima mea doare-mă întru mine și spaimele morției căzură spre mine.
*întunerecul	6	Frică și cutremur veni spre mine și mă acoperi cutremur*.
	7	Și ziș: Cine-m va da mie arepi ca porumbului, să zboru și să mă odihnesc?
	8	Iată, aș fugi departe și m-aș sălășlui în pustie.
	9	Grăbi-reaș (Doamne), a mă izbăvi de vântul carele să scorneaște den volbură.
	10	Piarde-i, Doamne, și împarți limbile lor, că văzuiu năpaste și prigoană în oraș.
	11	Că zuoa și noaptea încungiură

зидул луй, сфрѫмаце шй ръсъ-
таце ѫсте ѫмижлокул луй.
ві Недиреттъций ѫтру ел, шй нусѫ
дешѫртъзѫ де оулица луй, хиклені-
а, шй ѫшелъчюна.
гі Къ нумаву сѫкѫръть пре мине пи-
машул, къ ѫмь врути ръбда,
ничи чине мъ оуръѫ пре мине ръдъ-
кѫ спре мине ростул съу, къ мъ
врути аскунде де ел.
ді Че ту ѫаме фийнд асемене міе,
поваца ма шй пріатенул міеу.
єі Карій депреунѫ ку дулчацѫ не сфъ-
туіамь: шй ѫкаса дмнулуй мерѫ-
ѕі мь ѫтро соціе. Ѫдеградѫ нъ-
вълѣскѫ спре ей моарта, шй съ-

погоарѫ вій ѫиадь, къ ръутацей
ѫсоціа лорь, шй ѫмижлокул ло.
зі Иръ е кътрѫ дмнзъу стригь,
шй дмнул избъвимъва.
иі Сѣра, шй диминѣца, ши ла амі-
азъзи гръескь, не ѫчетать пънѫ
ва аузи гласул міеу.
ді Избъвитау ку паче віаца ма,
де часта чеми ера ѫпротивѫ, къ
к. мулци ера ку мине. Аузіва дум-
незъу шй ва педепси пре ей: чел че
ръмъне детъю, карій на скимбъри,
ка ни съ те де дмнзъ. Слобози
мъна са ѫтре ей, карій ера ѫпаче
ку е: спуркѫ легътура луй. (*Ѫпъ-
цирѫсе де мъніа фѣцей луй шй съ

дерѫу рѫбини на скимбъри
*Ѫчесте е, ку ѫкарта жидо:

7		99
zidul lui, strâmbătate și răo- tate easte în mijlocul lui.		
Nedireptăți-s întru el și nu să depărtează de ulița lui hicle- nia și înșelăciunea.	12	
Că nu m-au ocărât pre mine piz- mașul, că i-am vrut răbda; nici cine mă urâia pre mine rădi- că spre mine rostul său, că m-am vrut ascunde de el.	13	
Ce tu, oame, fiind aseamene mie, povața mea și priatenul mieu,	14	
carii dempreună cu dulceață ne sfă- tuiam și în casa Domnului mergeam	15	
într-o soție. Îndegrabă nă- vălească spre ei moartea și să	16	

		CATHISMA
		pogoară vii în iad, că răotate-i în soția lor și în mijlocul lor!
	17	Iară eu cătră Dumnezău strig și Domnul izbăvi-mă-va.
	18	Seara și dimeneața și la ami- ază zi grăiesc neîncetat, până va auzi glasul mieu.
	19	Izbăvit-au cu pace viața mea de oastea ce-mi era împrotivă, că
*den rău în bine n-au schimbări	20	mulți era cu mine. Auzi-va Dum- nezău și va pedepsi pre ei: cel ce rămâne dentâiu, carii n-au schimbări*, nici să tem de Dumnezău.
*Acest stih nu e în cartea jidovească	21	Slobozi mâna Sa între ei, carii era în pace cu El; spurcă legătura lui*. (Împăr- țiră-se de mânia feaței Lui și să

з. і.

ꙟпрогиіарѫ иннимиле лорь.)

Май мой де оутꙋл кꙋвител ростꙋлꙋй лꙋй, че ꙟтре иннима лꙋй ръбоѧсте: май мой де оуасонꙋ кꙋвителе лꙋй, ши ꙟчела сꙋнтамме. кв

Ласѫ спре дмнꙋль грижа та, ши ел теба хрѫни, нꙋва ꙟгъдꙋи съ кꙁѫ дирептꙋл ꙟвѣк. кг

Иарѫ тꙋ дмне, ꙟпецꙋи пре ей ꙟфъптъна пꙋтрецюней: къ бърбацїи върсъторꙋи де сѫнце ши ꙟшелъторꙋи, нꙋворь ꙟцꙋмътъца зилеле сале, иарѫ еꙋ дмне, мъндѫдꙋеск спре тине. кд

бм, ѕі. ж с, г. Ма: ѕ. ж с, к. Лv: бі. ж с, кб. а, Пе, г. ж с, з.

СЛАВА.

кафіс

КАѲІСМА, и. ВЪКОНЕЧЪ,

Ѱалом, пє.

Сумма:

Роагѫ Двдь пре Дмнзѫꙋ сѫль извъвѣскѫ де сꙋлѫ ши де сфѣтничїи лꙋи, пентрꙋ чѣте, в, лꙋкꙋри.

а. Къ фоарте сꙋпърѫ пре ѥль, ст, в, г, ѕ, з.

в. Къ факь лꙋй стрѫмбътѫтѣ, ст, и.

г. Дꙋпѫ ачѣѧ роага пре Дмнзѫꙋ съръсппѣскѫ пре

д. ѥй, ст, и. Дꙋпѫ ачѣста съмънгъе кꙋ крединца че аре кътрѫ Дмнзѫꙋ, ст, д, бі.

є. Ши акꙋме ꙟкꙋвѣнтꙋль ши ꙟфъгъдꙋинца лꙋи Дмнзѫꙋ, ст, є, аі.

ѕ. Ꙟпꙋтѣра лꙋи Дмнзѫꙋ, ст, ѳ, бі.

з. Иарѫ ꙟсокотинца ши избъвирѫ лꙋ Дмнзѫ, г, д, і.

и. Ла сфършить лаꙋдѫ пре Дмнзѫꙋ пентрꙋ избъвирѫ лꙋи, ст, гі, ді.

Ѱалом Двдъ, пє.

Дака

7		100
apropiară inimile lor). Mai moi-s de untul cuvintele rostului lui, ce între inima lui războiu easte; mai moi-s de uloiul cuvintele lui, și acealea sânt arme. Lasă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va îngădui să cază direptul în veac. Iară Tu, Doamne, împengi pre ei în fântâna putregiunei, că bărbații vărsători de sânge și înșelători nu vor îngiumătăța zilele sale. Iară eu, Doamne, mă nădăjduiesc spre Tine. Slava.	 22 23 24	 Ps. 16:3; Mat. 6:25; Luca 12:22; 1 Petru 3:7

Summa	 1 2 3 4 5 6 7 8	**CATIISMA 8.** *Vŭ konecŭ* **Psalom 55** Roagă David pre Dumnezău să-l izbăvească de Saul și de sfeatnicii lui pentru ceaste 2 lucruri: Că foarte-l supără pre el, stih 2, 3, 6, 7. Că fac lui strâmbătate, stih 8. După aceaea, roagă pre Dumnezău să răsipească pre ei, stih 8. După aceastea, să mângâie cu credința ce are cătră Dumnezău, stih 4, 12. Și anume: În cuvântul și în făgăduința lui Dumnezău, stih 5, 11. În putearea lui Dumnezău, stih 5, 12. Iară, în socotința și izbăvirea lui Dumnezău, stih 9, 10. La sfârșit, laudă pre Dumnezău pentru izbăvirea lui, stih 13, 14. ***Psalomĭ Dv(d)vŭ 55***

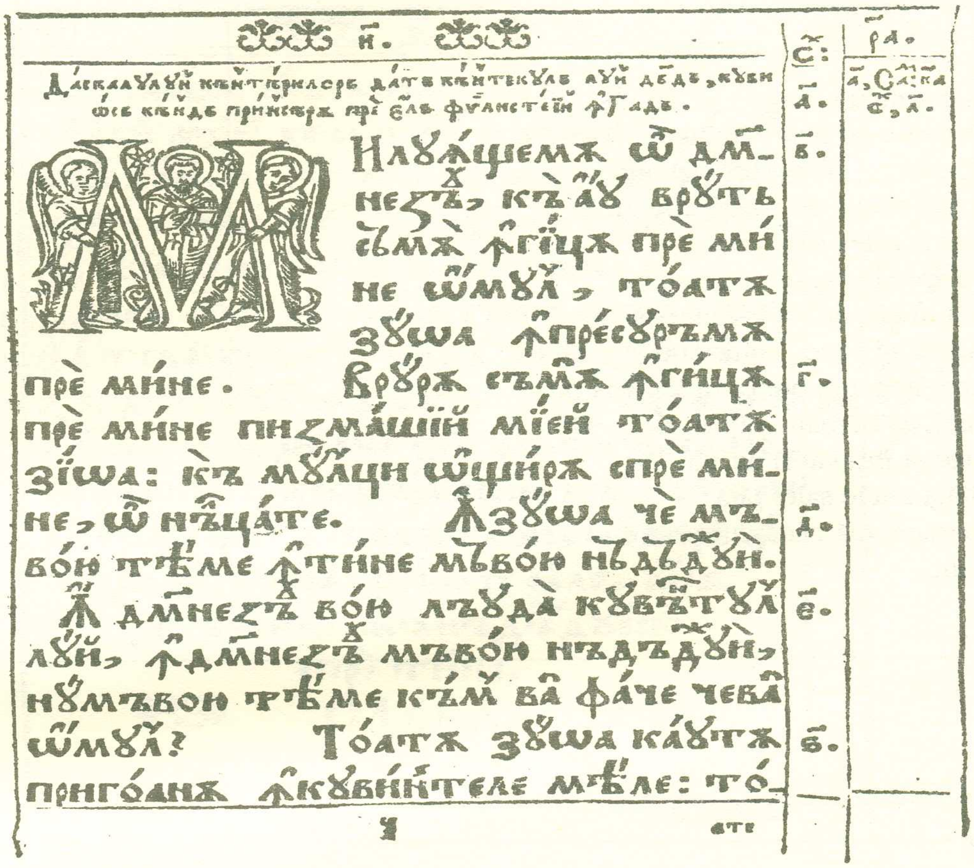

Даскалꙋлꙋй кънтърилоръ дат кънтекꙋл лꙋй Давид, кꙋнд фꙋџе кꙋнде принтръ пре Авесалом фиюл сꙋꙋ.

Мнлꙋцщемъ ѿ Дм- в.
незъ, къ ау врꙋть
съмъ ынгицъ пре мй
не ѿмꙋлт, тоатъ
зꙋша ынпресꙋръмъ
пре мине. Врꙋръ съмъ ынгицъ г.
пре мине пизмашїй мїей тоатъ
зїша: къ мꙋлци ѿщиръ спре мй-
не, ѿ нъцате. Ꙁзꙋша че мъ- д.
вою тъме ынтине мъвою нъдъдꙋи.
Ꙁ дмнезъ вою лъꙋда кꙋвънтꙋл е.
лꙋй, ын дмнезъ мъвою нъдъдꙋи,
нꙋмъвою тъме към ва фаче чева
ѿмꙋл? Тоатъ зꙋша каꙋтъ ѕ.
пригоанъ ынкꙋвинтеле меле: то-

ате

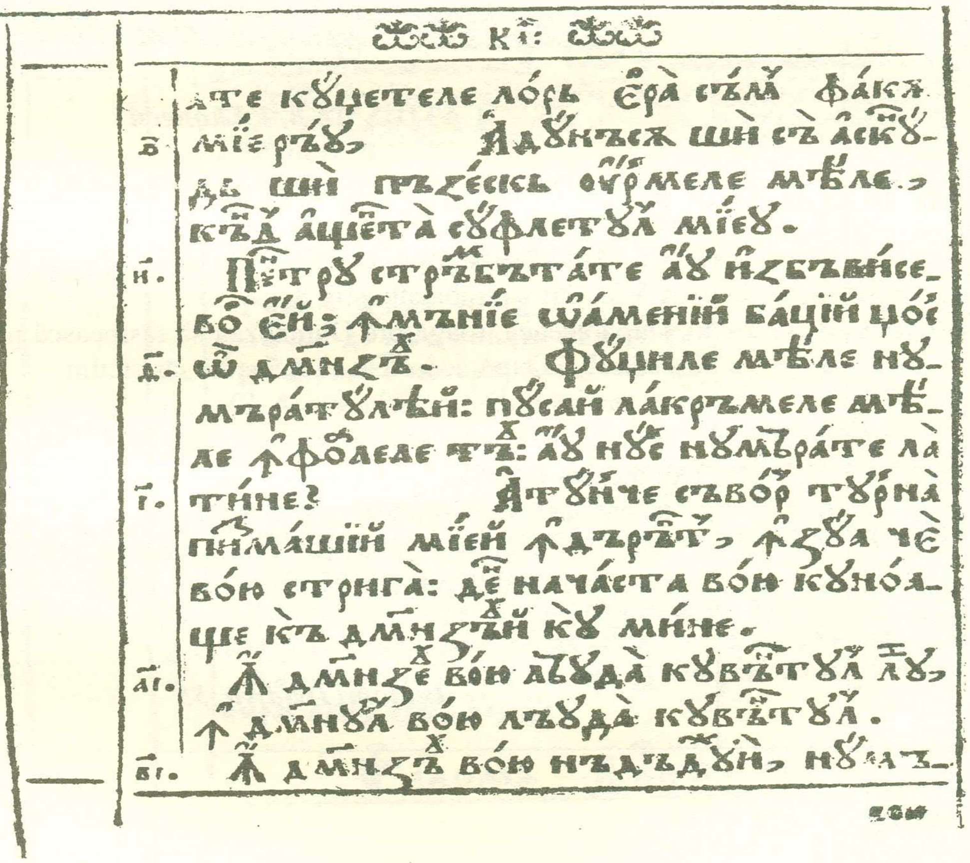

ате кꙋцетеле лорь ера съм фак ъ
в мїеръꙋ, Ꙗдꙋнъсъ ши съ аскꙋ-
дъ ши пръзессь ꙋрмеле меле,
къ ащета сꙋфлетꙋл мїеꙋ.
и. Петрꙋ стръбътате аꙋ ызбъвисе-
во ей; ынмънїе ѿаменїй бацїй цої
д. ѿ дмнзъ. Фꙋциле меле нꙋ-
мърат ꙋлеїй: пꙋсай лакръмеле ме-
ле ынфоалеле тъ: аꙋ нꙋс нꙋмърате ла
і. тине? Атꙋнче съвор тꙋрна
пизмашїй мїей ындъръпт, ынзꙋа че
вою стрига: де начаста вою кꙋноа-
ще къ дмнезъй кꙋ мине.
аі. Ꙁ дмнзе вою лъꙋда кꙋвънтꙋл лꙋ,
ын дмнꙋл вою лъꙋда кꙋвънтꙋл.
ві. Ꙁ дмнзъ вою нъдъдꙋи, нꙋ мъ-

8		101
Dascalului cântărilor dat, cântecul lui David, cuvi-	1	1 Sam. 21:1
os, când prinsără pre el filisteii în Gad		
Miluiaște-mă, o Dum-	2	
nezău, că au vrut		
să mă înghiță pre mi-		
ne omul; toată		
zuoa împresură-mă		
pre mine. Vrură să mă înghiță	3	
pre mine pizmașii miei toată		
zioa, că mulți oștiră spre mi-		
ne, o, Nălțate! În zuoa ce mă	4	
voiu teame, în Tine mă voiu nădăjdui.		
În Dumnezău voiu lăuda cuvântul	5	
Lui, în Dumnezău mă voiu nădăjdui;		
nu mă voiu teame că-m va face ceva		
omul. Toată zuoa caută	6	
prigoană în cuvintele meale; toa-		

		CATHISMA
		te cugetele lor era să-m facă
	7	mie rău. Adună-să și să ascund
		și păzesc urmele meale,
		când aștepta sufletul mieu.
	8	Pentru strâmbătate au izbăvi-se-
		vor ei? În mânie oamenii bați-i gios,
	9	o, Dumnezău! Fugile meale nu-
		măratu-le-ai, pus-ai lacrămele mea-
		le în foalele Tău: Au nu-s numărate la
	10	Tine? Atunce să vor turna
		pizmașii miei îndărăpt, în zua ce
		voiu striga; den aceasta voiu cunoaș-
		te că Dumnezău-i cu mine.
	11	În Dumnezeu voiu lăuda cuvântul Lui,
		în Domnul voiu lăuda cuvântul.
	12	În Dumnezău voiu nădăjdui, nu mă

п.   ѕв.

вою тремє, чє съ фак мїє ѡмаѹл:

г. Спрє мине сънт фъгъдѹинцелє та-
ле ѿ Дмнзъ, дазою лаѹдъ цїє.

д. Къ ай избъвить сѹфлетѹл мїеѹ
де моарте. (Окїи мїей де лакрѹме)
аѹ най избъвит пичоарєле мєлє
де лѹнекаре; съ плаѹ ꙟнаинта лѹй
Дмнзъ ꙟлѹмина вїилор.

Ψалом, нѕ:

Сѹма: Роагъсѫ Давид ꙟчєсть Ψалом лѹй Дмнзъ, съль избъвеаскъ прє ел де гоана лѹй Саѹл, ши лефтинитиарь лѹй, де, в, с, пънъ ꙟ, и.

Дѹпъ ачеа съмънгъ ꙟпротива пимаашнаолѹ, кѹ нъдѣждѣ че аре ꙟтрѹ Дмнзѹ, кѹ зичє ꙟ, и, і, гатай инимамѣ: Рѹгъчюна лѹй де избъвире ꙟтъреещю кѹвєнтє, в, лѹкрѹри.

а. Къ нъдѣжда лѹй єсте ꙟ Дмнзѹ с, в.
в. Ши анѹмє ꙟпѹтєра ши адєвѣрѹтата лѹй, с, г.

Ψл   Къ

ка:

г. Къ маинтє ѫкѫ де мѹлте ѡри лаѹ избъвить прє ел, стн, д.
д Къ гонитоїнлѹй фоартєсь нємлтини ши сь пѹтєрничи, стн, є.
є. Къ зефїи, ꙟдєнѫ прє сах ꙟпротива лѹ дв, і, є.
ѕ. Къ избъвира лѹ ва фи спрє лаѹда лѹ Дмнзъ, і, ѕ.
з. Къ гонитоїнлѹ, кѹ ꙟшелечюни лешѹєск дѹ є, і, з.

Ψаломъ Двдь, нѕ.

с, а. ꙟсвъ, кд. Даскалѹлѹй Кънтърилоре, нѹпїєрде, Кънтєкѹль лѹй Двдь кѹвъсѫ: Кънде фѹџїа дефаца лѹй Саѹль ꙟ Пєщєрѫ.

в. Милѹєщемъ ѿ Дмнєзъѹ, милѹєщемъ: къ ꙟтине съ нъдъждѹєще сѹфлетѹл мїеѹ: ши ꙟтрѹ оумбра арепилор тале нъдъждѹєскѹмъ: пънъ ворь трєчє
г. сѹпърърилє. Стригѹ кътръ Дмнзъѹль ꙟнълцать: кътръ

дмн

8		102
voiu teame; ce să-m facă mie omul?		
Spre mine sânt făgăduințile Ta- le, o, Dumnezău, da-voiu laudă Ție.	13	
Că ai izbăvit sufletul mieu den moarte (ochii miei, de lacrăme); au n-ai izbăvit picioarele meale de lunecare, să îmblu înaintea lui Dumnezău în lumina viilor?	14	
Psalom 56		
Roagă-să David în cest psalom lui Dumnezău să-l izbăvească pre el de goana lui Saul și a sfeat- nicilor lui, den 2 stih, până în 8.		Summa
După aceaea să mângâie împrotiva pizmașilor lui cu nădeajdea ce are întru Dumnezău, cum zice în 8 stih: „Gata-i inima mea...". Rugăciunea lui de izbă- vire întărească-o cu ceaste 6 lucruri:		
Că nădeajdea lui easte în Dumnezău, stih 2,	1	
și anume în putearea și în dereptatea Lui, stih 3.	2	

		CATHISMA
	3	Că mainte încă de multe ori l-au izbăvit pre el, stih 4.
	4	Că gonitorii lui foarte-s nemilostivi și-s pu- tearnici, stih 5.
	5	Că Zefei îndeamnă pre Saul împrotiva lui David, stih 5.
	6	Că izbăvirea lui va fi spre lauda lui Dumnezău, stih 6.
	7	Că gonitorii lui cu înșeleciune leșuiesc după el, stih 7.
1 Sam. 24	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vĭ 56***
	1	Dascalului cântărilor, „Nu piarde". Cântecul lui David, cuvios, când fugiia de fața lui Saul în peșteră
	2	Miluiaște-mă, o, Dumnezău, miluiaște-mă, că în Tine să nădăjduiaște sufletul mieu; și întru umbra arepilor Tale nă- dăjduiescu-mă până vor treace
	3	supărările. Strigu cătră Dumnezăul înălțat, cătră

Дмнѕъ́ꙋль чѐ ӑспръвѣще сꙋнъ́тá-
та са̀ спрѐ ми́не.
Тримѣтева де̑чéрю съмѫ̑ спеѣкѫ д.
прѐ ми́не, бъцокꙋри́ва прѐ чéла чева̑
ӑгици прѐ ми́не: тримѣтева мі́е
Дмнѕъ́ꙋ мі́ла са̀ ши̇̀ а̑девъ́рꙋ́л съ.
Йнима мáй ӑтрѐ лéн: зáк ӑтрѐ е.
ӑприѕъто́ри: ӑтрѐ фі́й ѡ̑áмени-
лорь, а̑къ́рора ди́йцнєь фꙋ́ще ши̇̀
съцéци, ши̇̀ ли́ба ло́рь спáтѫ а̑скꙋ-
ци́тѫ. Ӑнáлцъте спрѐ чé- ѕ. | ни. ӏз, с, ѕ.
рюри ѿ Дмнѕъ́ꙋ, ши̇̀ спрѐ то́т пъ-
мъ́нтꙋль слáва тà.
Мрѣже гъти́рѫ пáшилорь мі́ей, з. | ви, з. ѕі. д, ѕі.
плекáтаꙋ сꙋ́флетꙋль мі́еꙋ: съпáрѫ
ӑнаи́нта мѧ гроо́пѫ чè къѕꙋ́рѫ е

ӑтръ́нса.
н. Гáтай йнима мà ѿ дмнѕъ, гá-
тай йнима мѧ; кънть ши̇̀ лáꙋдь.
д. Дещѣптъте слáва мѧ, дещѣп-
тъ́сє ѱáлтирѧ ши̇̀ лáꙋта мѧ, скó-
лꙋмѫ дè дименѣцѫ.
і. Лъꙋдáвою прѐ ти́не ӑтрѐ ѡ̑áмен
дмне, ши̇̀ вою кънта ціе ӑтрѐ ли́би.
ви, лі. с, ѕ. ни, ӏѕ. с, е. | аі. Къ мáрей пънѫ ла̀ чéрюри мі́ла т,
ши̇̀ пънѫ ла̀ но́ри а̑девъ́рꙋ́л тъꙋ.
ві. Ӑнáлцъте спрѐ чéрюри ѿ дмнѕъ,
ш спрѐ то пъмъ́нтꙋ́л слáва тà.

ѰÁЛОМЪ, нз.

Сꙋ́мма: | а. Ӑчéст ѱáло дбдь съ пригонѣще кꙋ̀ сфътничі́и
лꙋ́й сáꙋль, пе́нтрꙋ къ̀ съ пꙋ́нь ӑпротива лꙋй ши̇́ль
въ́дь прѐ ель ӑнаи́нта лꙋ́й сáꙋль, ши̇̀ а̑ра́тѫ спрь
съта́та ло́рь, ді, в, с, пънѫ, з.

8		103
Dumnezăul Ce isprăveaște bunătatea Sa spre mine.		
Trimeate-va den ceriu să mă spăsească pre mine, batgiocuri-va pre cela ce va înghiți pre mine; trimeate-va mie Dumnezău mila Sa și adevărul Său.	4	
Inima mea-i între lei; zac între aprinzători, între fii<i> oamenilor, a cărora dinți-s fuște și săgeți, și limba lor – spată ascuțită.	5	
Înalță-Te spre ceriuri, o, Dumnezău, și spre tot pământul – slava Ta!	6	Ps. 107:6
Mreaje gătiră pașilor miei, plecat-au sufletul mieu; săpară înaintea mea groapă, ce căzură ei	7	Ps. 7:16; 9:16

		CATHISMA
		într-însa.
	8	Gata-i inima mea, o, Dumnezău, gata-i inima mea: cânt și laud.
	9	Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltirea și lauta mea; scolu-mă de dimeneață.
	10	Lăuda-voiu pre Tine între oameni, Doamne, și voiu cânta Ție între limbi.
Ps. 35:6; 107:5	11	Că mare-i până la ceriuri mila Ta și până la nori, adevărul Tău!
	12	Înalță-Te spre ceriuri, o, Dumnezău, și spre tot pământul – slava Ta!
		Psalom 57
Summa	1	În cest psalom David să prigoneaște cu sfeatnicii lui Saul pentru că să pun împrotiva lui și-l vând pre el înaintea lui Saul; și arată strâmbătatea lor, den 2 stih, până 7.

Н. ра.

Дѹпъ ачеа роагъ пре Дмнезѹ, съ фторакъ б.
сфатѹрилє лорь, ѕ҃, з҃, и҃, д҃.
Ла сфършита съ мѫнгъ авъд ндѣде кѫй ва фи г.
лѹкрѹль феричита, ѕ҃, і҃. ипрочѧ.
ѕ҃,

Ѱаломь Двдъ, нз.

Дасклълѹи кѫнтечилорь, дата кѫнтекѹль лѹи Деде, а.
нѣ фричєскѹль нѹль пїарде.

Ѹ кѹ адевъ воѝ адѹнаре грь- б.
ици деретате? аѹ деретѧц
цюдекаци фїи шаменило.
Че май вьртось стрьбътате ѫ- г.
трѹ инимъ фачеци? спре пъмѫнть
стрьбътате мѫнѹле воастре мъ-
сѹрж. Стреинатѹсеѹ не дирѣ- д.
цїи де згъѹ: рътъчитаѹ де пънте-
че, грънд минчини. Вениинѹл ло е.
ка вениинѹл шарпелѹи, ка а аспиде
сѹр

Ка:

сѹрде че астѹпъ оурѣкѧ са.
ѕ. Карѧ нѹ аѹде кѹвѫнтѹл фърмъ-
кътоpилорь, фърмъкътѹра, фър-
мъкъторюлѹи мъестрѹ.
з. Дмне зробѣще динцїи лорь ѫро-
тѹрилє лорь: мъсѣлеле леилѡ сфъ-
и. рѫмъле Дмне. Топаскъсж
ка апеле че кѹрь: трагѹши арчиле
сале, че фїе кѹмь аръ фи сфърьмате,
ѹконїка. ѳ. Ка чара че сътопѣще съсж петрѣ-
кж, ка нъскѹтѹль мѹерїи фъръ
де врѣме, съ нѹ вазж соареле.
і. Маинте де че аръ сѫнцѝ ѹнгъле востре
фокѹл пъдѹчеилѡ: ка карнѧ крѹ-
дж, аша мънїѧ ка вобѹра съ пїар-
аі. зж пре еи. Бѹкѹрасъва дирептѹл
кѫд

8		104
După aceaea roagă pre Dumnezău să întoarcă sfaturile lor, stih 7, 8, 9.	2	
La sfârșit să mângâie, având nădeajde că-i va fi lucrul fericit, stih 10 *i pro(č)ķ.*	3	
Psalomĭ Dv(d)vŭ 57	Stih	
Dascalului cântecilor dat, cântecul lui David; înțelesul: „Nu-l piarde”	1	
Au cu adevăr voi, adunare, gră- iți dereptate? Au dereptăți giudecați, fii<i> oamenilor?	2	
Ce mai vârtos strâmbătate în- tru inimă faceți; spre pământ strâmbătate mânule voastre mă-	3	
sură. Streinatu-se-au nedirep- ții den zgău, rătăcit-au den pânte-	4	
ce, grăind minciuni. Veninul lor – ca veninul șearpelui, ca al aspidei	5	

		CATHISMA
		surde, ce-ș astupă ureachea sa,
	6	Carea nu aude cuvântul fărmă- cătorilor, fărmăcătura făr- măcătoriului măiestru.
	7	Doamne, zdrobeaște dinții lor în ros- turile lor; măsealele leilor sfă-
	8	râmă-le, Doamne! Topască-să ca apele ce cur, tragu-și arcile sale, ce fie cum ară fi sfărâmate!
*scoica	9	Ca ceara* ce să topeaște să să petrea- că; ca născutul muierii fără de vreame să nu vază soarele!
	10	Mainte de ce ară simți tigăile voastre focul păduceilor, ca carnea cru- dă, așea mânia ca volbura să piar-
	11	ză pre ei! Bucura-să-va direptul

н:

ѕе.

кънд ва веда и зъбъда, спълава пи-
чоареле сале ꙟсъцеле пъкътосулуй.
Шй ва зиче омул, адевър аре ди- вı
ретул ро, адевъръ есте дꙟнезеу цю-
декъторю пре пъмънт. СЛАВА:

Псаломъ, пи.

Ачест Псалом Двдъ ꙟтъю съ роагъ луй дꙟнзеу, Съмаа:
съ избъвескъ де слушиле луй саул, шй де чеа че
ера тримеш съл омоаръ пре ел ꙟкаса са:

Дупъ ачеа съ роагъ луй дꙟнезеу съ пъргъ пре
пизмашїй луй: Дупъ ачеста съ мънгъе ку
ачаста кълава мътуи дꙟнезеу де пизмашїи луй.
Роагъсе съл аскулте пентру чеїте, г, лукрури.
Къ слушиле луй саул ашуеске пре ел съл оморъ. а.
с, д, е. Къ пизмашїй луй сънт форте тари в.
шй немилтиви, с, д, е. Къ елуй некиноват г.
Дупъ ачеста адуче алте, е, лукрури. пентру ка-
ре съ роагъ съл аузъ. Ꙟтъю, къ чеа че гоне- д.
скъ пре ел сънт некрединчоши, с, в.

Ш гонес

Ка:

в. Гонескул спре моарте, с, з. А, г, къ де скърба
луй съ лаудъ, с, и. А, д, къ дирещїи воръ по
мени цюдеката луй дꙟнезеу дирептъ де спре пи
машїй луй, с, ѕі. А, е, къ некредин чошїи шко
луа аминте, къ дꙟнзеу цюдекъ пре ей ꙟдиректате,
пентру ръутата лоръ.

а съ а ı с, ## Псаломъ Двдъ, кн.
е. аı. а. Кънтекул луй Двде, куїшес дате май марелуй Кънте-
рилоръ, спну пїерзи:
Кънд тримисе саул съпъзъскъ каса луй съ оморъ пре ел.

в. Избъвещемъ де пизмашїй
мїей дꙟнзеул мїеу, шй де
чеа че съ ръдикъ спре мине
г. мънтуещемъ. Скоатемъ де-
ла фъкъторїй де стръмбътате, шй
де бъбацїй ꙟкрунтъторн мънту-
д. ещемъ. Къ иатъ вънезъ су-
флетул мїеу, адунаръсъ спре мине

пъ арїи

8		105
când va vedea izbânda, spăla-va picioarele sale în sângele păcătosului.		
Și va zice omul: „Adevăr, are direptul rod; adevăr, easte Dumnezău giudecătoriu pre pământ!” Slava.	12	
Psalom 58		Summa
În cest psalom David întâiu să roagă lui Dumnezău să-l izvăbească de slugile lui Saul și de ceia ce era trimeș să-l omoară pre el în casa sa.		
După aceaea, să roagă lui Dumnezău să piarză pre pizmașii lui. După aceastea, să mângâie cu aceasta că-l va mântui Dumnezeu de pizmașii lui.		
Roagă-să să-l asculte pentru ceaste 3 lucruri:		
Că slugile lui Saul leșuiesc pre el să-l omoară, stih 4, 5.	1	
Că pizmașii lui sânt foarte tari și nemilostivi, stih 4, 5.	2	
Că elu-i nevinovat.	3	
După aceastea, aduce alte 5 lucruri, pentru care să roagă să-l auză:		
Întâiu, că ceia ce gonesc pre el sânt necredincioși, stih 6.	1	

		CATHISMA
	2	Gonescu-l spre moarte, stih 7. A 3, că de scârba lui să laudă, stih 8. A 4, că direpții vor pomeni giudecata lui Dumnezeu direaptă despre pizmașii lui, stih 13. A 5, că necredincioșii-ș vor lua aminte că Dumnezeu giudecă-i pre ei în direptate, pentru răotatea lor.
1 Sam. 19:11	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vŭ 58***
	1	Cântecul lui David, cuvios, dat mai marelui cântărilor, „Să nu pierzi”
		Când trimise Saul să păzească casa lui, să-l omoară pre el
	2	Izbăveaște-mă de pizmașii miei, Dumnezeul mieu, și de ceia ce să rădică spre mine
	3	mântuiaște-mă! Scoate-mă de la făcătorii de strâmbătate și de bărbații încruntători mântuiaște-mă!
	4	Că iată, vânează sufletul mieu, adunară-să spre mine

та́рїи, фъръ вина ма̀ ѿ фъръ пъ-
ка̀тꙋл міє доамне. Фъръ ст҃ръбъ- е.
тала ма алегаръ, ѿ съ гъ̀тїръ: ско-
лъте ꙟтимпинара ма ши везъи.
Ши тꙋ Доамне думнезъꙋль ширъ- ѕ.
гꙋрилорь, думнезъꙋль лꙋй Їсль, а
аминте съчерци тоате лимбиле:
ка̀ съ нꙋ милꙋещи тоць фъкъто-
рїи де стръмбътате.
Ꙟтоарчесъворь спре сѣаръ, латръ з.
ка кънинеле, ши ꙟкꙋнџꙋръ ѻрашꙋ.
Иатъ гръеск кꙋ гꙋра лорь, арме и. бн, і. ѯе, аі.
сът ꙟбꙋзеле лорь: (къ зи,) чине
ва аꙋзи? Иаръ тꙋ Доамне ръ- ѳ.
девей де ей, батџокоривери тоате
лимбиле. Пънъ ва фи пꙋ- і.

шъ тър

ка:

тѣра лꙋй спре тине привеск: къ
Думнезъꙋй ꙟнълцъторюль міеꙋ.
аі. Думнезъꙋль милей мѣле, ꙟтим-
пинамъва пре мине: думнезъмва а-
ръта съ вързь, (поꙗта) спре пима-
ві. шїи міеи. Нꙋ ѡморъ пре
ей, съ нꙋ кꙋмва съ оуйте ѡамени
міей: фъй съ приveцѣскъ кꙋ пꙋ-
тѣра та, ши ѡборь пре ей, Доамне
гі. скꙋтꙋль ностру. Пентрꙋ пъ-
катꙋль гꙋрїй лорь, (пентрꙋ) кꙋ-
въинтꙋль бꙋзелорь лорь: съсе прин-
зъ ꙟтрꙋ фълїа лорь, пентрꙋ блъ-
стемꙋль ши минчюна че вестеск.
ді. Кончениѣщией ꙟтрꙋ мъніе, конче-
нѣщией съ нꙋ фіе: ѿ съ щіе къ Дꙋ-

нєзъ

8		106
tarii, fără vina mea și fără pă-		
catul mieu, Doamne. Fără strâmbă-	5	
tatea mea alergară și să gătiră. Scoa-		
lă-Te în timpinarea mea și vezi!		
Și Tu, Doamne, Dumnezăul șirea-	6	
gurilor, Dumnezăul lui Israil, ia		
aminte să cerți toate limbile,		
ca să nu miluiești toț făcăto-		
rii de strâmbătate!		
Întoarce-să-vor spre seară, latră	7	
ca câinele și încungiură orașul.		
Iată, grăiesc cu gura lor; arme	8	Ps. 10:11
sânt în buzele lor, (că zic): „Cine		
va auzi?” Iară Tu, Doamne, râ-	9	
de-vei de ei, batgiocori-veri toate		
limbile. Până va fi pu-	10	

		CATHISMA
		tearea lui, spre Tine privesc; că
		Dumnezău-i înălțătoriul mieu.
	11	Dumnezăul milei meale întim-
		pina-mă-va pre mine; Dumnezău-m va a-
		răta să văz (pohta) spre pizma-
	12	șii miei. Nu omorî pre
		ei, să nu cumva să uite oamenii
		miei; fă-i să pribegească cu pu-
		tearea Ta și obor pre ei, Doamne,
	13	scutul nostru! Pentru pă-
		catul gurii lor, (pentru) cu-
		vântul buzelor lor, să să prin-
		ză întru fălia lor, pentru blăs-
		temul și minciuna ce vestesc.
	14	Conceneaște-i întru mânie; conce-
		neaște-i, să nu fie; și să știe că Dum-

к.	із.

нєꙁъ дмнєѕще ꙟтру Іаковь, ши
ꙟтру хотарєле пъмѫнтулуй.
Ши съ ворь ꙟтурна спре саръ, ꙟь- єі
траворь ка кѫйнєле, ши ворь ꙟкун-
џюра ѡрашул. Єй съ воръ ръс- ѕі
фира съ мънѫнче: ши де ну съворь
сътура рѫщиворь. Іаръ єу кѫн- ꙁі
тавой путѣрѣ та, ши вой лъу-
да динсь дедимѣнѣцѫ мила та:
къ міай фость міє фолоситоріу, ши-
скъпаре міє ꙟтру зуа грижіи мѣлє.
Ѡ търіѧ мѧ ціє вою кѫнта: къ ні
Дмнꙁъу фолоситоріу міє у, Дмн-
ꙁъул милїи мѣлє.

Псаломь, нд.

Плѣнїцїсе Дв҃дъ ꙟтїєсть Псаломь, депързиръ	Сумма:

шг	інл

Ка:

Іалтѣнилорь, кару ꙟꙁилеле лѹй Саул, в, г, є, бі.
Ши де ръдникару луй Авнеръ, ши де алуй Ивбо
жить, дупъ моарта луй Саулъ, с, д.
Дупъ ачѣ роагъ пре Дмнєꙁъу съй фіє ꙟтра
џюторію, ꙟскърбеле луй, с, г, д, гі.
Май апой мъгъйсе къ нъдѣжда бируинцїей спре
пимашїи луй, с, ѕ, пънъ, ді.
Роагъ пре Дмнꙁъу съль аскулте пентру чѣстє
а. в, лукрури. Къ кредничошїи детре Іалтѣ
ни сѫнть драџи луй дмнꙁъу, с, з.
б. Къ аџюторюль ѡменєскѹ ѧсте де шърту, с, гі.
Дупъ ачѣста, с, а, в. Спуне чине ау скрисъ
чєсть Псаломь ши кърора ау фость дать, ши ку
че фѣлю де струне ла кѫнтать, ши пєтру чє.

с, Псаломь Дв҃въ, нѳ.

а. Кѫнтекуль луй Двдь дамамареалуй кѫнтъторюлуй, ꙟ, ѕ.
струне спре ꙟвъцътуръ.

в, Са: н.
є, г. гі.
а Па: ні.
с, г. бі.

б. Кѫндь ѡщїа къ Сурїанїи, карїисъ ꙟмесопота
міѧ, ꙟпротива Сурїєи чє съкїамъ Сова: ши ꙟтѹ
нъдусѧ Іоав бъту идумѣгѣнїи ꙟвалѧ сурїє, ві.

ѡ Дмнє

8		107
nezău domnează întru Iacov și		
întru hotarăle pământului!		
Și să vor înturna spre sară, lă-	15	
tra-vor ca câinele și vor încun-		
giura orașul. Ei să vor răs-	16	
fira să mănânce; și de nu să vor		
sătura, răpști-vor. Iară eu cân-	17	
ta-voiu putearea Ta și voiu lău-		
da dins de dimeneață mila Ta,		
că mi-ai fost mie folositoriu și		
scăpare mie întru zua grijii meale.		
O, tăria mea, Ție voiu cânta, că	18	
Dumnezău – folositoriul mieu, Dumne-		
zăul milii meale.		
Psalom 59		
Plânge-se David în cest psalom de părăsirea		Summa

		CATHISMA
		israilteanilor, carea – în zilele lui Saul, stih 3, 5, 12,
		și de rădicarea lui Avner și de a lui Izbo-
		jit, după moartea lui Saul, stih 4.
		După aceaea, roagă pre Dumnezău să-i fie într-a-
		giutoriu în scârbele lui, stih 3, 4, 13.
		Mai apoi, mângâi-se cu nădeajdea biruinției spre
		pizmașii lui, stih 6, până 14.
		Roagă pre Dumnezău să-l asculte pentru ceaste
	1	2 lucruri: Că credincioșii dentre israilteani
		sânt dragi lui Dumnezău, stih 7.
	2	Că agiutoriul omenescu easte deșărtu, stih 13.
		După aceastea, stih 1, 2, spune cine au scris
		cest psalom și cărora au fost dat; și cu
		ce feliu de strune l-au cântat și pentru ce.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vŭ 59***
2 Sam. 8:3, 13;	1	Cântecul lui David dat mai marelui cântătoriului în 6
1 Cron. 18:3,		strune, spre învățătură
12	2	Când oștiia cu sirianii carii-s în Mesopota-
		mia împrotiva Siriei, ce să cheamă Soval; și întur-
		nându-să Ioav, bătu idumiteanii în Valea Săriei, 12<000>

Дмнезъꙋ лепъдасешине г. | нн. мг. с, г,
пре ной, ръсфиратꙋнѣй пре
ной, мънїатꙋтѣй пре ной,
ꙟтоарнъте кътръ ной.
Кꙋтремꙋратай пъмѫтꙋл, ши ла д.
здробит пре ел, виндекъ здробирн-
ле лꙋй, къ клътѣщесе.
Арътатай ѡаменило тъй юцн- е.
ме, адъпатꙋнѣй кꙋ вин де кꙋтремꙋр.
Датай челора че сѫ тем де тине ѕ.
стѣгъ, съл съдиче петрꙋ диретате.
Ка съ сѫ избъвѣскъ юбицїй тъй: з.
спѫсщей кꙋ дирѣпта та, ши аꙋзи-
мъ. Дмнезеꙋ грънта ꙟлокꙋл н. | ꙟцелт це ꙋри кꙋл лꙋ сихим
сфинть а съꙋ, бꙋкꙋрꙋмъ къ вою ꙟ-
пъци Сихимꙋл, ши вала лꙋй мъ-

сꙋра

жидо: дъть торюде лецї.

д. сꙋрашвою. Ал мїеꙋ ва фи Га-
лаадъ, ши ал мїеꙋ ва фи Манасїе,
ши Ефрꙋмъ търіа капꙋлꙋй мїеꙋ,
Їоꙋда ꙟпъратꙋл мїеꙋ.
г. Моавъ ѡала спълътꙋрїи мѣ-
ле, спре Їдꙋмен лепъдавою ꙟкълць-
мънтꙋль мїеꙋ: бꙋкꙋръте мїе ѡ
аі Палꙋстинъ. Чине мъва дꙋче
пре мине ꙟчетате таре? чине мъва
повъци пре мине пънъ ла Едом?
ві Аꙋ нꙋ тꙋ ѡ Дмнезъꙋ кареле неле-
пъдасеши пре ной, ши нꙋ ешїай ѡ
Дмнзъ кꙋ ширѣгꙋреле ноастре.
гі Дъне ноаш аџꙋто ꙟ грижъ, къ
аџꙋторю ѡменеск ꙟдешетꙋй.
ді Кꙋ Дмнзъꙋ фачемь Витежїе,

ан

8		108
O, Dumnezău, lepădaseși-ne pre noi, răsfiratu-ne-ai pre noi, mâniatu-Te-ai pre noi; întoarnă-Te cătră noi!	3	Ps. 43: 10
Cutremurat-ai pământul și l-ai zdrobit pre el; vindecă zdrobirile lui, că clăteaște-se.	4	
Arătat-ai oamenilor Tăi iuțime; adăpatu-ne-ai cu vin de cutremur.	5	
Dat-ai celora ce să tem de Tine steag, să-l rădice pentru direptate.	6	
Ca să să izbăvească iubiții Tăi, spăseaște-i cu direapta Ta; și auzimă!	7	
Dumnezeu grăit-au în locul sfânt al Său: „Bucuru-Mă, că voiu împărți Sihimul* și valea lui mă-	8	*înțeleage-se uricul lui Sihim

		CATHISMA
	9	sura-o-voiu. Al Mieu va fi Galaad și al Mieu va fi Manasie; și Efrim – tăria capului Mieu, Iuda – împăratul* Mieu,
*jidoveaște: dătătoriu de leage	10	Moav – oala spălăturii Meale; spre idumei lepăda-voiu încălțământul Mieu. Bucură-te Mie, o, Palistină!"
	11	Cine mă va duce pre mine în cetate tare? Cine mă va povăți pre mine până la Edom?
	12	Au nu Tu, o, Dumnezău, Carele ne lepădaseși pre noi? Și nu ieșiiai, o, Dumnezău, cu șireagurele noastre?
	13	Dă-ne noao agiutoriu în grijă, că agiutoriul omenescu în deșertu-i.
	14	Cu Dumnezău facem vitejie

шѝ е́ль ва̂ къ́лкѐ прѐ пиѕма́-
шїи но́щери.

Ψа́ломъ, ѯ.

Сꙋ́мма:

Ꙟтїєст ψа́ло̂ дѣдь ро́агъ ꙟтѣю прѐ Дмнзѣꙋ, а.
съ пъзѣскъ прѐ є́л де го́ана лꙋ́й Авесало̂, є, в, г.
Кѫ майнайнте ꙟкъ ла́ꙋ избъвита прѐ є́ль де го́ в.
ана лꙋй Са́ꙋль, с, д.
Шѝ фъгъдꙋ́аще къ де́ла̂ избъвѝ ва̂ лъꙋда̀ прѐ г.
нꙋ́меле лꙋй, с, д.
Дꙋпѫ а̂чѣ́а съмъгѣ́е а̂вѣдь нѫдѣ́де къ Дмнзѣꙋ д.
ва̀ да̀ Кръне́рѫ лꙋй, с, є, ѕ.
Ма́й а̂по́й ро́агъ прѐ Дмнзѣꙋ съ́и ꙟтъръ́скъ є.
Кръне́рѫ лꙋй, ш а̂семнъцїей лꙋй, ма̀ бѣто а̂лꙋ Хс.

Ψа́ло́мъ, Двдъ, ѯ.

с,

Къ́нтекꙋль лꙋй Двдь дате бъ́йтъто́рюлꙋй спрѐ стръ́не. а.

Аꙋзи дмнзѣꙋ стрига́рѫ мѧ, в.
ꙟ а̂ми́нте рꙋгъчю́на мѧ.
Дела ма́рцена пъмѫнтꙋлꙋй г.

стрига́вою кътръ тѝне, къ̂дꙋй
ꙟ а̂мъръчю́не и́нима мѧ: спрѐ стѣ-
къ на́лтъ дꙋ́мъ прѐ мѝне.
д. Къ̀ мїа́й фо́сть мїе нъдѣжде,
шѝ тꙋ́рнꙋ дѐ търї́е дѐ фа́ца пнма́-
є. шилоръ мї́ей. Аъкꙋ́ивою ꙟ-
съла́шꙋль тъꙋ ꙟвѣкь; нъдъдꙋи́-
вою ꙟтрꙋ а̂скꙋ́нсꙋл а̂ре́пилоръ та́ле.
ѕ. Къ̀ тꙋ Дмнзѣꙋ а̂ꙋзи́шь, рꙋгъ-
чю́на мѧ; да́тай мошїа чѣ́лора чѐ
съ̀ те́мь дѐ нꙋ́меле тъꙋ.
Зи́ле спрѐ зи́ле ꙟ Пъра́тꙋлꙋй а̂ла́-
з. щейвери, шѝ фи́воръ а̂нїи лꙋй де-
нѣмь пънъ ꙟнѣмь.
Лъкꙋ́иба пънъ ꙟвѣкь ꙟнаи́нта
и. лꙋй Дмнзѣꙋ, ми́лъ шѝ а̂девърꙋ

8		109
și El va călca pre pizma- șii noștri.		
Psalom 60		Summa
În cest psalom David roagă întâiu pre Dumnezău să-l păzească pre el de goana lui Avesalom, stih 2, 3.	1	
Că mai nainte încă l-au izbăvit pre el de goa-na lui Saul, stih 4.	2	
Și făgăduiaște că, de-l va izbăvi, va lăuda pre numele Lui, stih 9.	3	
După aceaea, să mângâie, având nădeajde că Dumnezău-i va da crăirea lui, stih 5, 6.	4	
Mai apoi, roagă pre Dumnezău să-i întărească crăirea lui și a seminției lui, mai vârtos a lui Hristos.	5	
Psalomŭ Dv(d)vŭ 60	Stih	
Cântecul lui David dat cântătoriului spre strune	1	
Auzi, Dumnezău, strigarea mea!	2	
Ia aminte rugăciunea mea!		
De la margenea pământului	3	

		CATHISMA
		striga-voiu cătră Tine, cându-i în amărăciune inima mea; spre stin- că naltă du-mă pre mine.
	4	Că mi-ai fost mie nădeajde și turnu de tărie de fața pizma- șilor miei.
	5	Lăcui-voiu în sălașul Tău în veac; nădăjdui- voiu întru ascunsul arepilor Tale.
	6	Că Tu, Dumnezău, auziș rugă- ciunea mea; dat-ai moșia celora ce să tem de numele Tău.
	7	Dzile spre dzile împăratului ada- oge-i-veri și fi-vor anii lui den neam până în neam.
	8	Lăcui-va până în veac înaintea lui Dumnezău; milă și adevăr

П. ГI.

гътеще кареле сфъръмѫ пре є(i).

д. Аша вой кънта Нумелуй тъу ꙟвечи, ши вой плини фъгъдуинца мя дзи ꙟ дзи. СЛАВА:

Сумма:

Псаломъ, ѯа.

Мънгъере ꙟтѫю Давид ꙟчепе Псаломъ, ꙟпротива гониторилоръ, карiи єра слуџиле луй Саул: ши чертѫ пре єi пентру къ гоня пре єi: е, в, г, пъ, вi.

Мъргъере къ четѣ, д, лукрури.

а. Къ нъдеждя луй ѫсте ꙟтру ѫџюториюль луй Думнезеу, а, в, г, б, з, н.

в. Къ Думнезеу ѫсте путернiи ши ва йзбъви, е, вi.

г. Къ Думнезеу де мулте ѡри ша арътат бунътатя са кътрѫ єль, а, гi.

д. Къ Думнезеу ѫсте дирепт ши ва фаче диретате, дупъ ѫчестя дѫ ꙟвъцътуръ ѡаменилор луй Думнезеу.

Де пре четѣ, є, лукрури.

а. Съ ѫ нъдѫждуяскѫ пре Думнезеу. а, д.

Ѱ в Сѣш

КА:

в. Съш версе инима са ꙟнаинтя луй Думнезеу, ругъндусѫ ши плъгъндусѫ де супъръриле ло. а, д.

г. Съ нушь пуе нъдѣжда ꙟтру ѡамени, е, г.

д. Съ нусѫ нъдѫждуяскѫ ꙟпресурѫ ши ꙟръпири е, аi.

є. Съ наибѫ нъдѣжде ꙟтру богъцiе.

Псаломъ Давидъ, ѯа.

а. Кѫнтекул луй Давид дат ꙟкъпътъториюлуй чeлуй маи маре, пре Iдуѳумъ.

в. Ну май ꙟтру Думнезеу съ ѡдихнѣще суфлетул мiеу, къ де ла ѧль єстi спъсiя мя.

г. Нумай єлуй єсте ка мя, ши спъсенiя мя, ꙟнъцъториюл мiеу, пентру ачѣя нумъвой луника фоарте.

д. Пънѫ кънд вець лешуи фiете пре чине? ѡморъць вець фи вой тоць: ка ѹн пъреѣте плекат, ши ка ѹн га-

дь

8		110
găteaște, carele să păzească pre el.		
Așa voiu cânta numelui Tău în veaci, și voiu plini făgăduința mea den dzi în dzi. Slava.	9	
Psalom 61		
Mângâie-se întâiu David în cest psalom împrotiva gonitorilor, carii era slugile lui Saul, și ceartă pre ei pentru că goniia pre el, stih 2, 3, până 12.		Summa
Mângâie-se cu ceaste 4 lucruri:		
Că nădeajdea lui easte întru agiutoriul lui Dumnezău, stih 2, 3, 6, 7, 8.	1	
Că Dumnezău easte putearnic și-l va izbăvi, stih 12.	2	
Că Dumnezău de multe ori Ș-au arătat bunătatea Sa cătră el, stih 13.	3	
Că Dumnezău easte dirept și va face direptate.	4	
După aceastea, dă învățătură oamenilor lui Dumnezeu, de pre ceaste 5 lucruri:		
Să să nădăjduiască spre Dumnezău, stih 9.	1	

		CATHISMA
	2	Să-ș vearse inima sa naintea lui Dumnezău, rugându-să și plângându-să de supărările lor, stih 9.
	3	Să nu-ș puie nădeajdea întru oameni, stih 3.
	4	Să nu să nădăjduiască în presurări și în răpiri, stih 11.
	5	Să n-aibă nădeajde întru bogăție.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vŭ 61***
	1	Cântecul lui David dat cântătoriului celui mai mare spre idithum
	2	Numai întru Dumnezău să odihneaște sufletul mieu, că de la Elu-i spăsenia mea.
	3	Numai Elu-i stinca mea și spăsenia mea, înălțătoriul mieu; pentru aceaea nu mă voiu luneca foarte.
	4	Până când veț leșui fiete pre cine? Omorâț veț fi voi toț: ca un păreate plecat și ca un gard

дь сурпа́т. Нумай че съ сфъ- е҃.
туеск ка съ нусъ ънаце че съ фіе
ѡ҆боръ, ꙗ҆бъскь мѝчинн ку ро́стул
съ бла́веск, ш҃ ку и҆нним блатъмъ.
Ѫсъ нумай луй Дмнезъ плѣкъ- ѕ҃.
те суфлетул міеу, къ дела е҆луй
нъдѣжда мѧ. Къ е҆луй стнк з҃. дмѯѵ
мѧ, ш҃ спсенїѧ мѧ, ънъцима мѧ,
нумъвои клъти. Ѫ дмнезеуй и҃. дмѕъ
спсенїѧ мѧ, шѝ сла́ва мѧ, є҆тинка
търїей мѣле, шѝ нъдѣжда мѧ
ъ дмнезъуй. Нъдъждуицн ѳ҃.
ънтру е҆ль ънто́атъ врѣма ѡ҆ ѡ҆а́-
менн, върса́цн ънаинта луй и҆нн-
ма воастръ, къ Дмнезъуй аџю-
то́рюль ностру. Нумай де шъ- і҃.

ш҃г цїе

Бо́ѧри лоръ		цїе сѫть фій ѡ҆а́меннлоръ, мѝчю- но́шн фій бърба́тулуй: де са́ръ пу- не ънкумпънъ май ꙗ҆шо́ри а́ръ фи дѐ къть дешерцїѧ.
Іѡ: лд. С. аі. При. кд. С, бі, Єрѣ: лв. С. де. Еѕ: ѳ С, кѕ. лг, с. к. М: ѕі. С, кз. Рм: в. С. ѕ. Ко: е. С, і. Єфі, ѕ С, к. Кол, г. С, кв. Пе: ѕ. Апо: кв в, бі.	аі.	Нувъ нъдъдуиреци ънпресура́ре ш҃ ънръпи́ре: ну фиреци ъндеше́рци ѕ де съво́рь мулцн богъцїиле, нувъ пунеци и҆нима спрѐ ѧле.
	ві	Ѡ҆да́тъ гръи Дмнезъу, дѐ доа ш ѡ҆ри ѡ҆а́мь аузит, къ Дмнезъуй
	гі.	путѣрникь. Шѝ кълй ата доа- не мила, къ ту дай фіете куй дупъ фа́пта луй.
		Ѱ А Л О М Ь, ѯв: Луїст ѱало двдь съ ро́агъ шѝ съмънгъе ънтру дъ нєзъу: къ фуџинд дѝ фаца луй са́ул ръ т ъчїѧ ънпу
		стїѧ

8		111
surpat. Numai ce să sfă-	5	
tuiesc ca să nu să înalțe, ce să fie		
oborât; iubăsc minciuni, cu rostul		
său blagoslovesc, și cu inima blastămă.		
Însă numai lui Dumnezău pleacă-	6	
te, sufletul mieu, că de la Elu-i		
nădeajdea mea. Că Elu-i* stinca	7	*Dumnedz<ă>u
mea și spăsenia mea, înălțimea mea;		
nu mă voiu clăti. În Dumnezeu-i	8	
spăsenia mea și slava mea; stinca*		*Dumnedzău
tăriei meale și nădeajdea mea		
în Dumnezău-i. Nădăjduiți	9	
întru El în toată vreamea, o, oa-		
meni, vărsați înaintea Lui ini-		
ma voastră, că Dumnezău-i agiu-		
toriul nostru. Numai deșăr-	10	

		CATHISMA
		ție sânt fii<i> oamenilor, minciu-
*boiarilor		noși-s fii<i> bărbatului*; de s-ară pu-
		ne în cumpănă, mai iușori ară fi
		decât deșerția.
Iov 34:11; Prov.	11	Nu vă nădăjduireți în presurare și
24:12; Ier. 32:19;		în răpire, nu fireți îndeșerți;
Iezec. 7:27;33:20;		de să vor mulți bogățiile, nu vă
Mat. 16:27; Rom.		puneți inima spre eale.
2:6; 2 Cor. 5:10;	12	O dată grăi Dumnezău, de doao
Efes. 6:8; Colas.		ori o am auzit, că Dumnezău-i
3:25; 1 Petru 17;	13	putearnic. Și că-i a Ta, Doam-
Apoc. 22:12		ne, mila, că Tu dai fietecui
		după fapta lui.
		Psalom 62
		În cest psalom David să roagă și să mângâie întru Dum-
		nezău; că fugind de fața lui Saul, rătăciia în pus-

стїа Іоудеей, ши сърѹга лѹй Дмнезеѹ, сѫй да сло
возїе съ поатъ мєрџе ѫ кѡртѣа лѹй Дмнезъ, спре
слѹжба Дѹмнезеѣскѫ. дї, в, с, пѣнѫ, д.

Съмѣнгъ кѹндѣ же бѹнѫ къ ва ава съвършит
бѹнъ, с, д. Нъдѣжда пѹиндѹ ѫтѣете, д, лѹкрѹ.

Сѹмма:

д. Ѫтѣю кълва цинѫ пре ел Дмнезеѹ. с, д.
в. Къ ва пїарде пре пизмашїи лѹй. с, і, аі.
г. Кълва рѫдика пре ел спре Ѕрънре. і, ві.
д. Къ сзворъ рѹшинѣ тоци пизмашїи лѹй.

Ѱалом Дввъ, зв.

с. Кѫнтекѹл лѹй Двдъ Кѫнде, єра ѫ пѹстїа Іоудеей.

а. Доамне Дмнезъѹл мїеѹ днесь дедимене́цѫ те каѹт, де тине ѫ съ тошазѫ сѹфлетѹл мїеѹ, дорѣще де тине трѹпѹл мїеѹ, ѫ чест пъмѫнт пѹстїю съчето ши фъръ де апе. а Сѫ, кі, аі єі.
в. Аша ка съ привеск ѫтрѹ єфнцїа та, съ вѣзь пѹ- ксчѹл

тѣра

тѣра та ши слава та.
г. Къ май бѹнъ й мила та декѫть
вїаца, пентрѹ ачѣа лѫдатевор пре
тине оусне́ле мѣле.
д. Аша те вою блгви ѫтрѹ вїаца
ма, ѫ нѹмеле тъѹ рѫдикавою
є. мѫнѹле мѣле. Ка де грѫсиме
ши де оусоаре съ ѫплѹ сѹфлетѹл
мїеѹ, ши кѹ оусне де бѹкѹрїе лѫдѫ
пре тине ростѹл мїеѹ.
ѕ. Кѫнд мїадѹкь аминте де тине
ѫтрѹ ашернѹтѹриле мѣле, ши ѫ-
превегериле мѣле де ноапта мѫ гѫ-
з. деск де тине. Къ ай фость а-
џюторю мїе, ши ѫ оумбра арепилоръ
и. тале бѹкѹрѹмѫ. Липитѹса

сѹфл

8		112
tia Iudeei și să ruga lui Dumnezeu să-i dea slobozie, să poată mearge în cortul lui Dumnezău, spre slujba dumnezeiască, den 2 stih, până 9.		Summa
Să mângâie cu nădeajde bună, că va avea săvârșit bun, stih 9, nădeajdea puindu-ș în ceaste 4 lucruri:		
Întâiu, că-l va ținea pre el Dumnezeu, stih 9.	1	
Că va piarde pre pizmașii lui, stih 10, 11.	2	
Că-l va rădica pre el spre crăire, stih 12.	3	
Că să vor rușina toți pizmașii lui.	4	
Psalomŭ Dv(d)vĭ 62		
Cântecul lui David când era în pustia Iudeei	Stih	1 Sam. 25:14,15
Doamne, Dumnedzăul mieu, dins de dimeneață Te caut. De Tine însătoșază sufletul mieu, doreaște de Tine trupul mieu în cest pământ pustiiu, săcetos și	1	
fără de ape. Așea, ca să privesc întru sfinția* Ta, să văz pu-	2	*cortul

		CATHISMA
		tearea Ta și slava Ta.
	3	Că mai bună-i mila Ta decât viața, pentru aceaea lăuda-Te-vor pre Tine usnele meale.
	4	Așea Te voiu blagoslovi întru viața mea; în numele Tău rădica-voiu
	5	mânule meale. Ca de grăsime și de unsoare să împlu sufletul mieu, și cu usne de bucurie laudă pre Tine rostul mieu.
	6	Când mi-aduc aminte de Tine întru așternuturile meale, și în prevegherile meale de noaptea mă gân-
	7	descu de Tine. Că ai fost agiutoriu mie, și în umbra arepilor
	8	Tale bucuru-mă. Lipitu-s-au

н҃. рг҃і.

сүфлетүль міеү де тине, іаръ дирѣпта та мъ разимъ.
ѳ. Іаръ чеа че каүтъ а піарде сүфлетүль міеү, ѫтрава ѫ дедесүптүл пъмѫнтүлүи. Даци-вор фи
і. ѫ мѫнүле армеей, фи-вор пърцѧ вүлпилоръ. Іаръ Краюль веселисева ѫтрү Днезъү, лъүдасъ-ва тот чела че съ цоаръ пре ель.
аі. Къ съ ва аступа гүра челора че грѣеск үмѫчюни. мъка
ві.

Ψалом, ѯг.

Ачест ψалом күпринде, в҃, лүкрүри.
Ѫтѣи рүгъчюна дүпъ атѣа мѫгъара лүи Двд: къ ѫтѫи съ роагъ лүи Дмнзъү ка съ-л избъвяскъ де пизмашии лүи ши де гоана лүи Саүль, ши де сфатүль сфѣтничилоръ лүи, д҃, в҃, с҃, пънъ, н҃. Сүмне:

ѕ дүпъ

Ка:

Дүпъ атѣа съ мъгүе авѫндь нъдѣжде къ-л ва избъви Дмнзъү пре ель, іаръ пре пизмашии лүи пиярдей ва пентрү тѣсте, в҃, лүкрүри.
Ѫтѫи, къ воа лоръ стъ тот спре пиярдеря невиновацилоръ, с҃, д҃, е҃. А, в҃, Къ инима лоръ сау ѫтърит ѫръутате, с҃, ѕ҃. А, г҃, Къ съ лаү дъ ѫтоатъ врѣмѣ челоръ невиноваць, і҃, ѕ҃.
А, д҃, Пентрү къ-і фълошь. А, е҃, Къ ѫблъ а пиярде пре алції, і҃, з҃. А, ѕ҃, Пентрү къ съ сфътүеск ѫтрү аскүнсү.

Ψалом Двдъ, ѯг.

а. Кѫнтекүль лүи Двдь ла даскалүлүи кѫнтъторилоръ.
в. Аүзи Дмне гласүль міеү, ѫ рүгъчюна ма: де фрика пизмашүлүи пъзѣще віяца
г. ма. Аскүнде мъ де сфатүл виклѣнилоръ, ши де адүнаря фъкъторилоръ недирѣптате:

Карїи

8		113
sufletul mieu de Tine, iară di- reapta Ta mă razimă.		
Iară ceia ce caută a piarde sufle- tul mieu întra-vor în dedesuptul	9	
pământului. Dați vor fi în mânule armeei, fi-vor partea* vul- pilor! Iară craiul ve-	10	*mâ<n>carea
seli-se-va întru Dumnedzău, lău- da-să-va tot cela ce să gioară pre El.	11	
Că să va astupa gura celora ce gră- iescu minciuni.	12	
Psalom 63 În cest psalom cuprinde 2 lucruri: Întâi, rugăciunea; după aceaea, mângâiarea lui David; că întâi să roagă lui Dumnezău ca să-l izbăvască de pizmașii lui și de goana lui Saul și de sfa- tul sfeatnicilor lui, din 2 stih, până 8.		Summa

		CATHISMA
		După aceaea, să mângâie, având nădeajde că-l va izbă- vi Dumnezău pre el, iară pre pizmașii lui piarde-i- va pentru ceaste 6 lucruri: Întâi, că voia lor stă tot spre piarderea nevi- novaților, stih 4, 5. A 2, că inima lor s-au întărit în răotate, stih 6. A 3, că să lau- dă în toată vreamea celor nevinovaț, stih 6. A 4, pentru că-s făloș. A 5, că îmblă a piarde pre alții, stih 7. A 6, pentru că să sfătuiesc întru ascunsu.
		Psalomĭ Dv(d)vŭ 63
	1	Cântecul lui David dat dascalului cântătorilor
	2	Auzi, Doamne, glasul mieu în rugăciunea mea; de frica pizmașului păzeaște viața
	3	mea! Ascunde-mă de sfatul vicleanilor și de adunarea fă- cătorilor-nedireptate.

п.

д. Кари аскꙋциръ ка ѡ армъ лимба рді.
са трасъръ съцѣта са кꙋвъ́т амар:
ка съ съцѣте ꙟтрꙋ аскꙋнсꙋ невино-
ватꙋль, ꙟдеграбъ слобоаде съцѣ-
циле ши нꙋ съ теме:
є. Ꙟтърескь шие кꙋвънт викленъ, ки. ді. г. є.
гръескь де лацꙋриле аскꙋнсе ши зи
чине ва веда пре єи.
ѕ. Испитиръ фъръ де лециле ши и
спръвиръ испита испититъ, ши
адънкꙋль инимией фиете кървꙋ.
з. Ши съцетъ ꙟтрънишии Дмнзъꙋ
съцѣтъ ꙟдеграбъ, нꙋмай декът
фꙋръ ранеле лорь.
и. Ши съ ꙟпиедекаръ ꙟшинишь кꙋ
лимбиле лорь, фꙋцивор тоци ка-

ъє рїи

ѳ. рїи вор веда. Ши съ теме-
ръ тоци ѡаменїи, ши вестиръ
лꙋкрꙋль лꙋй Дмнзъꙋ: ши лꙋкрꙋл
лꙋй ꙟцелѣсеръ:
ї. Веселисъва дирептꙋл ꙟ Дмнꙋл,
ши ва нъдъждꙋи ꙟтрꙋ єль:
ши съ вор лъꙋда тоци че
кꙋ инимъ дирептъ.

СЛАВА:

КАѲС

8		114
Carii-ș ascuțiră ca o armă limba sa, trasără săgeata sa – cuvânt amar – ca să săgeate întru ascunsu nevinovatul; îndegrabă sloboade săgețile, și nu să tem.	4	
Întăresc șie cuvânt viclean, grăiesc de laturile ascunse și zic: „Cine va vedea pre ei?”	5	Ps. 11:2
Ispitiră fărădelegile și isprăviră ispita ispitită și adâncul inimiei fietecăruia.	6	
Și săgetă într-înșii Dumnezău săgeată îndegrabă, numaidecât fură ranele lor.	7	
Și să împiedecară înșiș cu limbile lor, fugi-vor toți ca-	8	

	9	rii vor vedea. Și să temură toți oamenii, și vestiră lucrul lui Dumnezău, și lucrul Lui înțeleaseră.
	10	Veseli-să-va direptul în Domnul și va nădăjdui întru El, și să vor lăuda toți cei cu inimă dreaptă. Slava.

КАѲІСМА, Ѳ. ВЪ КОНЕЧЪ,

Ѱалом, ѯа.

Ачеста ѱалом съкїамъ хархик, пентру къ ӂтру ачеста дау харь ѡаменїи луй Іилъ, луй Думнезеу, пентру мулте бунътъци трупешти ши суфлетешти, май въртось пентру чаеле, в, лукрурн.
Ӂтъй, пентру къ ау аскултать ругъчюна лорь. с, в, г, ѳ. А, в, Пентру къ ӂртѫ пъкателе лорь, і, д. А, г, Пентру кау ръдунть ӂтре ей чинул думнезееску ку кувїинцѫ, і, е.
А, д, Къ ӂтъреще цара лорь, і, з.
А е, Пентру кау ашезать пиламашти лорь ши ау фъкуть паче лорь, і, и, ѳ. А, ѕ, Пентру ка фъкуть пъмънтуль ло родитор, і, г. шпро:

Ѱалом Давидъ, ѯд.

Дат даскалулуй Кънтъторилорь, ѱаломуле: Кънтекуль луй Давидъ.

е, а.

зг ц ѕі

в. ЦІе цинсѫ каде Домне ладѫ ӂ Сїѡн, ши цїе цинсъ дъ фъгъдуинц (ӂ Іерусалим,)
г. Аскулаци ругъчюна пентру ачеа кътрѫ тине вине тоть трупуль.
д. Фаптеле недирепте ӂвъкурън, че грешалеле ноастре тулле курѫцеши.
е. Фериччитуй пре кареле вей алеце шилл вей прїими, съсе сълълуаскъ ӂпрениѫ фоарьле тале: сътурамнево де бунътатъ касеи тале, ши де сфинцїнле Бесерїчїей тале.
ѕ. Гроазниче ръспунзи ноаш ӂдирептатата та, о Думнезъуль спасе ноастре, нъдежда тутуро марџинилорь пъмънтулуй, ши ачелора

		115
Cathisma 9 ***Vŭ konecŭ*** **Psalom 64** Acest psalom să cheamă harnic, pentru că întru acesta dau har oamenii lui Israil lui Dumnezău pentru multe bunătăți trupești și sufletești, mai vârtos pentru ceaste 6 lucruri: întâi, pentru că au ascultat rugăciunea lor, stih 2, 3, 6. A 2, pentru că iartă păcatele lor, stih 4. A 3, pentru c-au rânduit între ei cinul dumnezeiescu, cu cuviință, stih 5. A 4, că întărească țara lor, stih 7. A 5, pentru c-au așezat pizmașii lor și le-au făcut pace lor, stih 8, 9. A 6, pentru c-au făcut pământul lor roditoriu, stih 10 *i pro(č).* ***Psalomĭ Dv(d)vŭ 64*** Dat dascalului cântătorilor, psalomul. Cântecul lui David	Stih 1	Summa

		CATHISMA
	2	Tie Ți să cade, Doamne, laudă în Sion și Ție Ți să dă făgăduința (în Ierusalim).
	3	Asculți rugăciunea, pentru aceaea cătră Tine vine tot trupul.
	4	Faptele nedireapte învâncură-ne; ce greșealele noastre Tu le curățești.
	5	Fericitu-i pre carele vei aleage și-l vei priimi să se sălășluiască în pritfoarăle Tale. Sătura-ne-vom de bunătatea casei Tale și de sfințiile beseareciei Tale.
	6	Groaznice răspunzi noao în direptatea Ta, o, Dumnezăul spăseniei noastre, nădeajdea tuturor marginilor pământului și acelora

чѣсь пре маре де парте.
Чела че ꙟтърещн мꙋнцїи кꙋ пꙋ- з҃.
тѣрата, кареле тѣй ꙟчисꙋ кꙋ
търїе. Чела че ꙟчетези сꙋ- и҃.
нетꙋль Мърилорь, сꙋнетꙋл вꙋлꙋ-
рилорь лорь, ръцирѧ лꙟбилорь.
Ши съ темь лъкꙋиторїй марцин- ѳ҃.
нилѡ пъмѫнтꙋлꙋй де сѣмнеле тале,
веселезщи ешитꙋл диминецїей ши
серїей. Черчетатай пъмѫнтꙋл ı҃.
ши лай адъпат, ꙟбогъцитꙋлай
дин десꙋл: рꙋꙋл лꙋй дмнзеꙋ съꙟплꙋ
де апе: гътещи хранѫ лор, къ аша
гътещи пре ел. Бразделе лꙋй аı҃.
ле адъпи ши фачь де каде плоае пре
браделе лꙋй ши мꙋй кꙋ повою де

плоае, ши бл҃вещи родꙋл лꙋй.
вı҃. Кꙋнꙋни анꙋл кꙋ бꙋнътатѧ та,
ши кърърíле тале пикѫ гръсиме.
гı҃. Пикѫ пре сълашеле пъсторилорь
пꙋстїей, ши мъгꙋриле кꙋ бꙋкꙋрїе ꙟ-
дı҃. чингꙋсѫ. Ꙟбръкъсе пъшꙋна кꙋ
ѡй ши въйле съ акоперирѫ кꙋ грꙋ
(пѣтрꙋ че) стрига ши кꙟтѫ.

Сꙋмма: Ѱаломь Двдъ, ке.

Ачест ѱалом дꙋ харь лꙋй дмнзеꙋ атею нꙟмꙋл
лꙋй Їиль пєтрꙋ къ нꙋ мꙟнтꙋит де пизмашїи ло
рь, е, а, пънѫ, гı. Дꙋпѫ ачѣа дѫ харь ши
двдь пррокь пєтрꙋ къ лаꙋ избъвит дмнзеꙋ де мꙋ
тѫ перире, в, гı. Пєтрꙋ ачѣа ꙟдѣмнѫ двдь
пре нꙟмꙋль лꙋй Їиль ши пре тоци крещинити съ дѫ
харь лꙋй дмнзеꙋ пєтрꙋ къ нꙋ мꙟнтꙋить де пизма
а҃. шїи лорь, Атꙋю къ нꙋ избъви де гроза пизма
в҃. шилорь, е, р, Ни кꙋ котеит сꙋнꙋле факѫ рꙋꙋ,

9		116
ce-s pre mare departe.		
Cela ce întărești munții cu pu-	7	
tearea Ta, Carele Te-ai încinsu cu		
tărie. Cela ce încetezi su-	8	
netul mărilor, sunetul valu-		
rilor lor, răpștirea limbilor.		
Și să tem lăcuitorii margi-	9	
nilor pământului de seamnele Tale.		
Veselești ieșitul dimeneției și		
seriei. Cercetat-ai pământul	10	
și l-ai adăpat, îmbogățitu-l-ai		
din destul; râul lui Dumnezeu să împlu		
de ape; gătești hrană lor, că așea		
gătești pre el. Brazdele lui	11	
le adăpi și faci de cade ploaie pre		
brazdele lui; și-l moi cu povoiu de		

		CATHISMA
		ploaie și blagoslovești rodul lui.
	12	Cununi anul cu bunătatea Ta
		și cărările Tale pică grăsime.
	13	Pică pre sălașele păstorilor
		pustiei și măgurile cu bucurie în-
	14	cingu-să. Îmbracă-se pășunea cu
		oi și văile să acoperiră cu grâu
		(pentru ce) strigă și cântă.
		Psalomĭ Dv(d)vŭ 65
Summa		În cest psalom dau har lui Dumnezău întâiu neamul
		lui Israil, pentru că i-au mântuit de pizmașii lor,
		stih 1, până 13. După aceaea, dă har și
		David proroc pentru că l-au izbăvit Dumnezău de mul-
		tă perire, stih 13. Pentru aceaea îndeamnă David
		pre neamul lui Israil și pre toți creștinii să dea
		har pentru că i-au mântuit de pizma-
	1	șii lor: Întâiu, că i-au izbăvit de groaza pizma-
	2	șilor, stih 3. I-au contenit, să nu le facă rău,

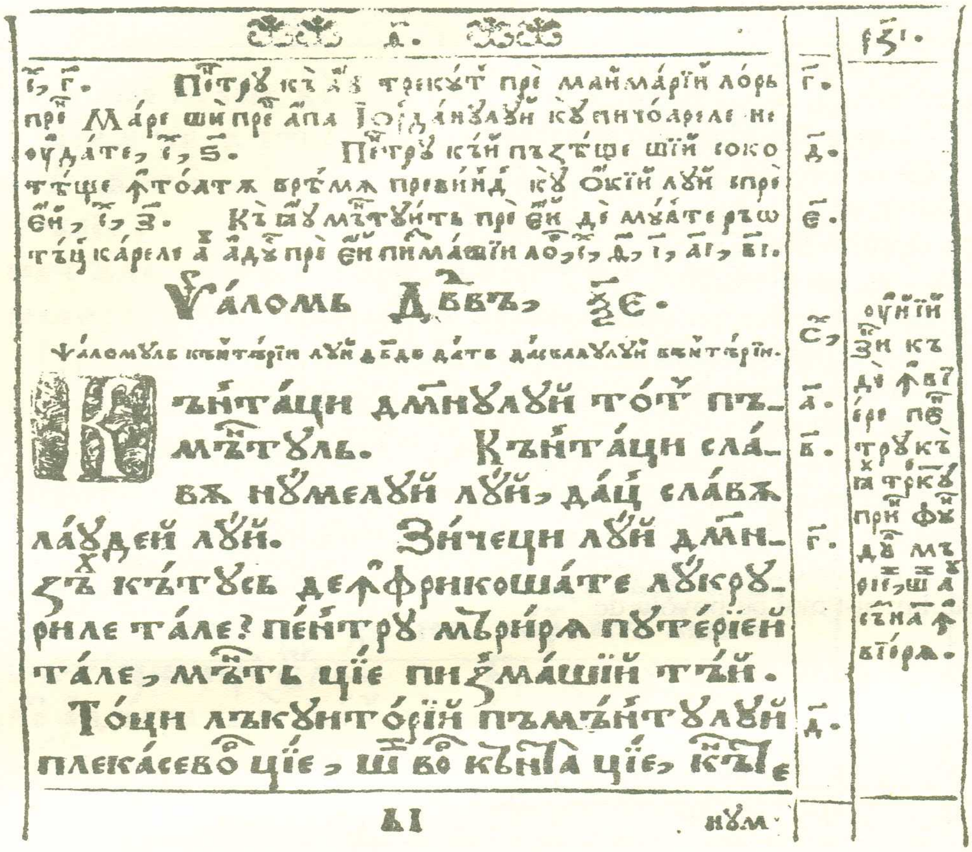

к. ѯѕ.

ї, г. Пїтрꙋ кѫ ѧѕ трєкꙋт прє маймарїй лорь прє Марє ши прє апа Їорданꙋлꙋй кꙋ єпитоарєлє нєоудатє, ї, ѕ. г.
Пїтрꙋ кїй пъзєщє шїй єкотєщє ꙟтоатѫ врѣма прєвинд кꙋ окїй лꙋй спрє єй, ї, з. д.
Кѫ иꙋ мътꙋить прє єй дє мꙋатє ръꙋтъцкарєлє а адꙋ прє єй пимꙗшїй лор, ї, д, ї, аї, вї. є.

Ѱаломь Двдвъ, ѯє.

Ѱаломꙋль кѫнтарїи лꙋй дєдє датє дєскалꙋлꙋй кѫнтарїи. ѕ,

Кънтаци дмнꙋлꙋй тот пъмѫтꙋль. а.
Кънтаци славѫ нꙋмєлꙋй лꙋй, даць славѫ б.
лаꙋдєй лꙋй. Зичєци лꙋй дмнзъ кѫтꙋсь дє ꙟфрикошатє лꙋкрꙋрилє тале? пєнтрꙋ мърира пꙋтєрїєй г.
тале, мѫть цїє пизмашїй тѫй.
Тоци лъкꙋиторїй пъмѫнтꙋлꙋй плєкасєво цїє, ши во кѫнта цїє, кѫ тє д.

кї нꙋм.

Оунїй зик къ дє ꙟвєрє пътрꙋ къ ꙟтрєкꙋ прин фꙋдꙋ мърїє, ши а сєна ꙟвїора.

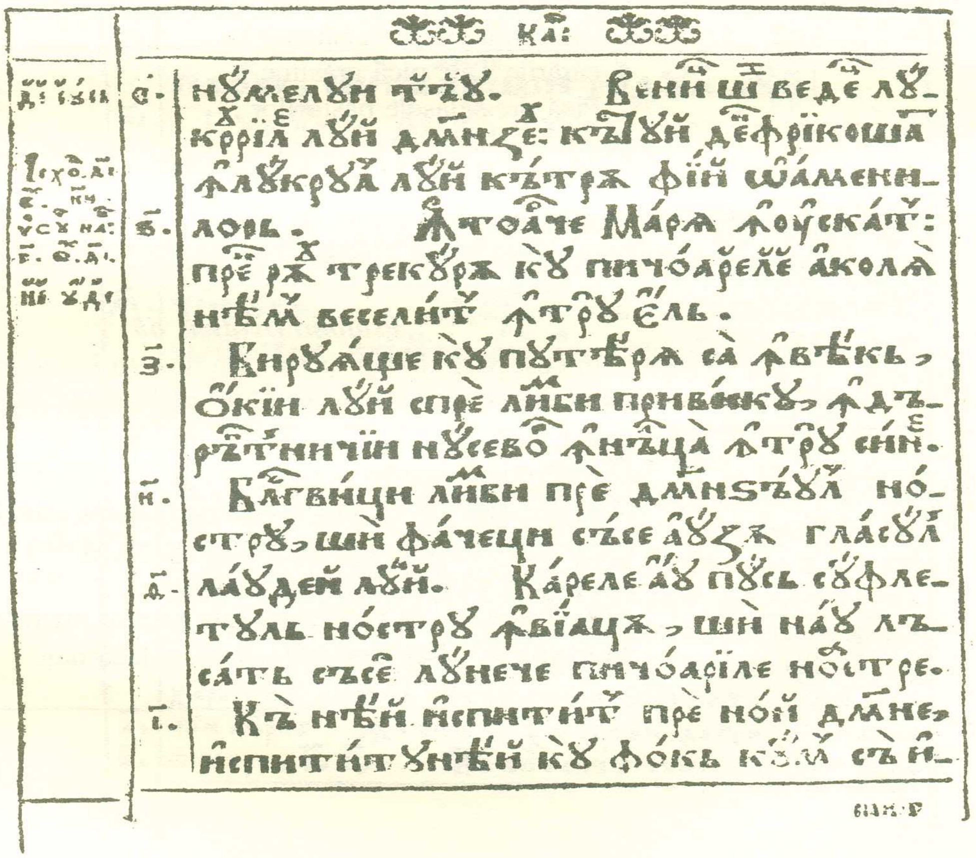

ка.

є. нꙋмєлꙋи тѣꙋ. Вєнїй ши вєдє лꙋкрꙋрїлє лꙋй дмнзє: кѫ ꙟлꙋй дє фрїкоша ꙟ лꙋкрꙋл лꙋй кътрѫ фїй wамєнилорь.
ѕ. ꙟтоарчє Мара ꙟ оускат: прє рѫ трєкꙋрѫ кꙋ пичоарєлє аколѫ нєꙋм вєсєлит ꙟтрꙋ єль.
з. Вирꙋащє кꙋ пꙋтѣра са ꙟвѣкь, окїи лꙋй спрє лимби привєскꙋ, ꙟдъръзтничїи нꙋсєво ꙟнъца ꙟтрꙋ єин.
и. Блгвици лимби прє дмнзъꙋл ностръ, ши фачєци съ сє аꙋзѫ гласꙋл
ѳ. лаꙋдєй лꙋй. Карєлє аꙋ пꙋсь сꙋфлєтꙋль ностръ ꙟвїацѫ, ши наꙋ лъсать съ сє лꙋнєчє пичоарїлє ностре.
ї. Къ нєй испитит прє ной дмнє, испититꙋнєй кꙋ фокь кꙋм съ и-

Дє ꙋзꙋї Їс Хс аї є. кч. ѵсх на: г. ѳ. дї. нє ꙋдє

вїи:г

9		117
stih 3. Pentru că au trecut pre mai marii lor	3	
pren mare și pren apa Iordanului, cu picioarele ne-		
udate, stih 6. Pentru că-i păzeaște și-i soco-	4	
teaște în toată vreamea, prevind cu ochii Lui spre		
ei, stih 7. Că i-au mântuit pre ei de multe răo-	5	
tăț carele au adus pre ei pizmașii lor, stih 9, 10, 11, 12.		
Psalomĭ Dv(d)vŭ 65		Unii zic că „De
Psalomul cântării lui David dat dascalului cântării	Stih	Înviere”, pentru că
Cântați Domnului tot pă-	1	i-au trecut prin
mântul. Cântați sla-	2	fundul mariei și au
vă numelui Lui, daț slavă		sămnat Învierea
laudei Lui. Ziceți lui Dumne-	3	
zău: Câtu-s de înfricoșate lucru-		
rile Tale! Pentru mărirea puteriei		
Tale mânt Ție pizmașii Tăi!		
Toți lăcuitorii pământului	4	
pleca-se-vor Ție și vor cânta Ție cânte<ce>		

		CATHISMA
	5	numelui Tău*. Veniț și vedeț lu-
*de sus		crurile lui Dumnezeu, câtu-i de-nfricoșat
		în lucrul Lui către fii<i> oameni-
Ex. 14:28; Ios. 3:4	6	lor! Întoarce marea în uscat,
*neude		pren râu trecură cu picioarele*; acolea
		ne-am veselit întru El.
	7	Biruiaște cu putearea Sa în veac,
		ochii Lui spre limbi privescu, îndă-
		rătnicii nu se vor înălța întru sine.
	8	Blagosloviți, limbi, pre Dumnedzăul nos-
		tru; și faceți să se auză glasul
	9	laudei Lui: Carele au pus sufle-
		tul nostru în viață și n-au lă-
		sat să se lunece picioarile noastre.
	10	Că ne-ai ispitit pre noi, Doamne,
		ispititu-ne-ai cu foc, cum să is-

ДА.

ѕпит Ещє арѫитꙋл.   Дꙋсєсєшь аı
прє но ꙟмрєж, ши ай ꙟчисꙋ кꙋ скъ-
бє милоачєлє ноастрє.   Пꙋсєсєши бı
ѿамєнии спрє капєтєлє ноастрє, ꙟ-
трасємꙋ ꙟфокь ши ꙟ апѫ ши нєи
скоси ꙟло дє рьпаѡ.   Ꙟтравои ꙟ- гı
каса та кꙋ жєртвє, давою цїє фъ-
гъдꙋинцилє мєлє.   Карєлє а фъ- дı
гъдꙋить оусєлє мєлє, ши аꙋ гръ-
нит ротꙋл мїєꙋ, ꙟтрꙋ грижа ма.
Жъртвѫ грасѫ вои ꙟнъцѫ цїє кꙋ єı
мꙋросєнїє дє бєрбєчи, жєртвивои цїє
бои ши цапи.   Вєнин, аꙋзицн, ѕı
ши вои спꙋнє (тꙋтꙋрорь тємъ-
торило дє дмнѕъ,) чє аꙋ фъкꙋт
кꙋ сꙋфлєтꙋл мїєꙋ.   Кътрѫ є кꙋ ѕı

ВІ б   с р і

КА:

гꙋра ма ам стригат, ши фꙋ ꙟнъ-
нı цат дє лимба ма.   Спрє стръбъ-
тате сам врꙋт къꙋта ꙟтрꙋ ини-
ма ма, нꙋма врꙋт аꙋзи прє минє
аı дмнꙋл.   Чє мѫ аꙋзи дмнѕъ,
ши лꙋѡ аминтє гласꙋл рꙋгъчиниєи
к. мєлє.   Блгвит дмнѕъ: карєл
нꙋ лєпъдѫ рꙋгъчина ма, ничє лꙋ-
ѡ мила са дєла минє.

ѰАЛОМЬ, ѯѕ:

Сѣма: Ачєст ѱало крєдинчошїи дє нъмꙋль лꙋи Їиль ро-
агѫ прє дꙋмнєзъ сълє фака лєрь бинє ши съшь а-
рате кътрѫ єи мила са, є, в, з, и.
а. Пєтрꙋ чєтє, д, лꙋкрꙋри.   Атъи къ дєшка а-
ръта мила кътрѫ єи тоци алєшїи лꙋи дєтрє пъ-
гъни ворь кꙋноаще ши ворь лꙋа аминтє бꙋнътатѫ
ѿ адирє тата б. лꙋи, є, г, є.   Къ тоци крєдинчошїи въꙁѫнд бꙋ-
нътатѫ лꙋи дмнѕъꙋ во да кѫрь лꙋи, є, а, ѕ.

к.ѕ. н.в

9		118
piteaște argintul. Duseaseș	11	
pre noi în mreaje și ai încinsu cu scâr-		
be mijloacele noastre. Puseaseș	12	
oameni spre capetele noastre, în-		
trasem în foc și în apă și ne-ai		
scos în loc de răpaos. Întra-voiu în	13	
casa Ta cu jerve, da-voiu Ție fă-		
găduințile meale Carele au fă-	14	
găduit usnele meale și au gră-		
it rostul mieu, întru grija mea.		
Jârtvă grasă voiu înălța Ție, cu	15	
mirosenie de berbeci, jertvi-voiu Ție		
boi și țapi. Veniț, auziți,	16	
și voiu spune (tuturor temă-		
torilor de Dumnedzău) ce au făcut		
cu sufletul mieu. Cătră El cu	17	

		CATHISMA
		gura mea am strigat, și fu înăl-
	18	țat de limba mea. Spre strâmbă-
		tate s-am vrut căuta întru ini-
		ma mea, nu m-au vrut auzi pre mine
	19	Domnul. Ce mă auzi Dumnezău
		și luo aminte glasul rugăciuniei
	20	meale. Blagoslovit – Dumnedzău, Carele
		nu lepădă rugăciunea mea, nice luo
		mila Sa de la mine.
		Psalom 66
Summa		În cest psalom credincioșii den neamul lui Israil roa-
		gă pre Dumnezău să le facă lor bine și să-Ș a-
		rate cătră ei mila Sa, stih 2, 7, 8,
	1	pentru ceaste 4 lucruri: Întâi, că de-Ș va a-
		răta mila cătră ei, toți aleșii Lui dentre pă-
*și direptatea		gâni vor cunoaște și vor lua aminte bunătatea*
	2	Lui, stih 3, 5. Că toți credincioșii, văzând bu-
		nătatea lui Dumnezău, vor da har Lui, stih 4, 6.

д. рді.

Кѫ съвóрь бꙋкꙋра̀ пѣнтрꙋ дирептáта лꙋй дмнзѫ, г.

с̃, е. Кѫ ворь лъꙋда̀ прѣ дмнзѫ слꙋжиндꙋй кꙋ фа̀- д.
те бꙋне ши кꙋ фрикѫ фїаскѫ.

ѰАЛОМЪ, ѯѕ. с̃,

Ѱáломꙋл ши Кѫнтекꙋл лꙋй Двдь, дать Даскалꙋлꙋй а.
Кѫнтѣторилорь спрѣ лаꙋтѫ.

Дмне милꙋѧщене прѣ нóй, ши б.
блгвꙋѣще прѣ нóй, лꙋминѣ-
зѫ фáца та, спрѣ нóй, (...) шинєм лꙋáщє

Сѫкꙋноáскѫ спрѣ пѫмѫнт кáлѧ г.
та, ши ꙟтрꙋ тоате лимбиле спѫсеніѧ та.

Атꙋнче теворь лъꙋда прѣ тине ѡ- д.
áменїи дмне, лъꙋдáворь прѣ тине
тóци ѡáменїи. Бꙋкꙋрáсъворь е.
ши съвѣ веселѝ лимбиле, кѫ вей ци-
дека ѡáменїи ꙟдрептáте, ши лим-
биле прѣ пѫмѫнт левей ꙟдрепта.

ЫІ г лъꙋд

ка:

ѕ. Лъꙋдáво прѣ тине ѡменїи дмне,
лъꙋдаво прѣ тине тóци ѡáменїи.

з. Атꙋнчи пѫмѫнтꙋл дáшва рó-
дꙋл съꙋ, блвинєва прѣ нóй дꙋмнꙋл,
Дмнзѫꙋл нóстрꙋ.

и. Блвинєва пре нóй дмнзѫꙋ ши а-
тꙋнчи тѣмесъворь деєл тóа-
те маргинилє пѫмѫнтꙋлꙋй. Слав:

ѰАЛОМЪ, ѯз.

Сꙋма: Двдь сáꙋ ꙟденáть спрѣ скрисоарѧ чїєстꙋй ѱáлом
дин дꙋпѣрѧ Кꙋвсотꙋлꙋй ꙟчетáта лꙋй двдь, кꙋм
съарáтѫ, ꙟ с̃, б, кı, є, ѕ. Пѣнтрꙋ ачѣа
а, лáꙋдѫ двдь прѣ Дмнзѫꙋ, пѣнтрꙋ избѫндирѧ спр
пимáшїи съй, с̃, б, г, д. а, б, Дꙋпѫ ачѣа
ꙟдѣмнѫ прѣ Їꙋдѣни съ лáꙋде прѣ Дмнзѫꙋ пѣтрꙋ
бꙋнѫтѫциле лꙋй кáреле аꙋ фѫкꙋть кꙋ маймарїи
лорь, ши фаче шикꙋ єй ꙟтоать зилє, дин, є, пт, ді.
а, г, Прѣтѣще дерѫскꙋмпѫрáрѧ ши слобозирѧ

нѣмꙋ

9		119
Că să vor bucura pentru direptatea lui Dumnedzău,	3	
stih 5. Că vor lăuda pre Dumnezău, slujindu-I cu fapte bune și cu frică fiiască.	4	
Psalom 66	Stih	
Psalomul și cântecul lui David, dat dascalului cântătorilor spre lautăă	1	
Doamne, miluiaște-ne pre noi și blagosloveaște pre noi; luminează fața Ta spre noi*.	2	*și ne miluiaște
Să cunoască spre pământ calea Ta și întru toate limbile, spăsenia Ta.	3	
Atunce Te vor lăuda pre Tine oamenii, Doamne, lăuda-vor pre Tine toți oamenii.	4	
Bucura-să-vor și să vor veseli limbile, că vei giudeca oamenii în direptate și limbile pre pământ le veri îndirepta.	5	

		CATHISMA
	6	Lăuda-vor pre Tine oamenii, Doamne, lăuda-vor pre Tine toț oamenii.
	7	Atunci pământul da-ș-va rodul său; blagoslovi-ne-va pre noi Domnul Dumnezăul nostru.
	8	Blagoslovi-ne-va pre noi Dumnezău și atunci teame-să-vor de El toate marginile pământului. Slava.
		Psalom 67
Summa		David s-au îndemnat spre scrisoarea cestui psalom din ducerea chivotului în cetatea lui David, cum
	1	să arată în stih 2, 25, 5, 6. Pentru aceaea, laudă David pre Dumnezău pentru izbândirea spre pizmașii săi, stih 2, 3, 4. A 2: după aceaea, îndeamnă pre israilteani să laude pre Dumnezău pentru bunătățile Lui carele au făcut cu mai marii lor și face cu ei în toate zile, din 5, până 14. A 3, proroceaște de răscumpărarea și slobozirea

ркѕ.

д.

нѣмлѹ лѹи Іиль, С, ді, еі. Ѧ, д, Лаѹдѫ пре Дмнзъѹ пентрѹ къ лъкѹаще ѫтрѹ еиш, С, ѕі, зі.

Ѧ, е, Шрѫ лаѹдѫ пре Дмнзъѹ пентрѹ къ гаѹ дать лѹи бирѹинцѫ ѫпреоуниѫ ши Пророчеще, де пре бирѹинца лѹи Хс ши де Сѹнѣт аѹ ѫ черю, і, ні, ді.

Ѧ, ѕ, Лаѹдѫ пре Дмнзъѹ пентрѹ бѹнътатѫ че фъкѹ кѹ ей ѫтоате зилe. Ѧ, з, Пророчеще де спре бирѹинца Іязычникилорь, С, кв, кг, кд.

Ѧ, и, Дъ лаѹдѫ лѹи Дмнзъѹ пентрѹ къ аѹ дъ кѹвсѹтѹль ѫтетатѣ лѹи, С, кі, кѳ.

Ѧ, ѳ, Ѧдѣмнѫ пре Іязычници съ лаѹде пре Дѹмнезъѹ, С, кз, ки. Ѧ, і, Пророчеще де спре търіа бирѹинцїи Іязычникилорь ши роагѫ Дмнзъѹ пентрѹ ѧ, С, кд. Ѧ, аі, Пророчаще де Първцїа Іязычникилорь ши де кемарѧ лимбилор, С, л.

Ѧ, ві, Роагъсѫ лѹи Дмнзъѹ съ сфъръмаскѫ пре пъмашїи лѹи, С, лд. Ѧ, гі, Пророчеще де спре кемарѧ пъгѫнилорь, С, лв. Ѧ, ді, Ѧдѣмнѫ тоате лимбиле съ лаѹде пре Дмнзъѹ, С, лг, лд, ле.

Ѧ, еі, Лаѹдѫ пре Дмнзъѹ ши аша сфършаще ачесть Ѱаломь.

Ѱаломь

Ка:

Ѱаломъ Двѣъ, зз.

С, Ѱаломѹль ши Кънтекѹль лѹи Двдь дать Даскалѹлѹи Кънтърилорь.

Ѱала, і, С, лв. в. Скоалесѫ Дмнзъѹ, ши ръсипаскъсѫ пизмашїи лѹи, ши съфѹгѫ де фаца лѹи чеа че

г. оурѫскѹ пре ель. Кѹмь сърѫ сипеще фѹмѹл ръсипинсей пре ей: кѹмь сътопеще чера де фаца фокѹлѹи, аша вор пери пъкътошїи де фаца лѹи Дмнзъѹ.

д. Ирѫ дерепцїи съ вор весели, ши съ вор бѹкѹра ѫнаинта лѹи Дѹмнезъѹ, ши съ во бѹкѹра кѹ бѹкѹріе.

е. Кънтаци лѹи Дмнзъѹ, кънтаци Нѹмелѹи лѹи: ѫнълцаци пре чела че

лѹи

9		120
neamului lui Israil, stih 14, 15. A 4, laudă pre Dumnezău pentru că lăcuiaște întru eiș, stih 16, 17. A 5, iară laudă pre Dumnezău pentru că i-au dat lui biruință împreună și proroceaște despre biruința lui Hristos și de suirea Lui în ceriu, stih 18, 19. A 6, laudă pre Dumnezău pentru bunătatea ce făcea cu ei în toate zile. A 7, proroceaște despre biruința israilteanilor, stih 22, 23, 24. A 8, dă laudă lui Dumnezău pentru că au dus chivotul în cetatea lui, stih 25, 26. A 9, îndeamnă pre israilteani să laude pre Dumnezău, stih 27, 28. A 10, proroceaște despre tăria biruinții israilteanilor și roagă Dumnezău pentru ea, stih 29. A 11, proroceaște de-mpărăția israilteanilor și de chemarea limbilor, stih 30. A 12, roagă-să lui Dumnezău să sfârșască pizmașii lui, stih 31. A 13, proroceaște despre chemarea păgânilor, stih 32. A 14, îndeamnă toate limbile să laude pre Dumnezău, stih 33, 34, 35. A 15, laudă pre Dumnezău; și așea sfârșeaște acest psalom.		

		CATHISMA
	Stih	***Psalomŭ Dv(d)vŭ 67***
Num. 10:35	1	Psalmul și cântecul lui David dat dascalului cântărilor
	2	Scoale-Să Dumnezău și răsipască-să pizmașii Lui, și să fugă de fața Lui ceia ce-L urăscu pre El.
	3	Cum să răsipeaște fumul, răsipi-i-vei pre ei. Cum să topeaște ceara de fața focului, așa vor peri păcătoșii de fața lui Dumnezău.
	4	Iară dereptii să vor veseli și să vor bucura înaintea lui Dumnezău; și să vor bucura cu bucurie.
	5	Cântați lui Dumnezău, cântați numelui Lui! Înălțaț pre Cela ce-au

Д҃. рк҃а.

сꙋ́нт спрѐ че́рюр, Дмнь, а̑те нꙋмеле
лꙋй, ши бꙋкꙋра́цивѫ ꙟнаинта лꙋй.
ѕ. Та́тъй съра́чилорь ши цюдекъто
въдꙋвилор, Дмнезъꙋй ꙟ сълашꙋл
з. сфинть алъ съꙋ. Дмнезъꙋй — ꙟкалъ
ка́реле съльшлꙋа́ще прѐ чей сингꙋ- — чі сꙋ̑тъ
ри ꙟфъмѣе, ши скоа́те пришиін — фі фъ
де принсоаре: иаръ ꙟдъръптничіин — мѣ ѳ
во́рь сълъшлꙋи ꙟ ло́кь сечето. — добъді ікь
и. Дмнезъꙋ кѫдь єшаи ꙟнаинта — фъмѣ
оаменилор тъ; кѫд ꙟбла ꙟпꙋсті.
ѳ. Пъмѫ́нтꙋль съ кꙋтремꙋрѫ, ꙟ- — Іс:х҃ ѳ: аі.
кѫ ши черюрнле пикарѫ де ла фаца
лꙋй Дмнезъꙋ, Сінае ꙟкѫ де фаца
Дмнезъꙋлꙋй лꙋй Іилъ.
і. Плоае десꙋлѫ деде Дмне спре

в ѿчина

К҃а:

ѿчина та, съ вай къ аꙋ фо слъбн-
тѫ, тꙋ ай ꙟтърить пре ѧ.
аі Тꙋрма та лъкꙋяще ꙟтрꙋ ѧ, гъ-
титꙋшай де бꙋнътатѧ та сꙋрꙋма-
ві нꙋлꙋй Дмне. Дмнꙋл де- — *с҃в: є. с, кє.
де кꙋвѫнть: ачелора каре вестіѧ — ꙟцелє
гі єра ширагь маре. * Краін ши- — свіи, мꙋіри
рѣгꙋрилорь фꙋцирѫ, фꙋцирѫ, ше- — чі кът
зътоарѧ акасѫ ꙟпърци добѫнда. — кѫд въ
ді Съ ва къ беці дормн, ꙟтре доаѡ — тꙋд в: пре Гѡ
грѫмъзи де піатрѫ фивеці ка ари- — атадь.
пиле порꙋмбꙋлꙋй арцеинцнте, ши
акърꙋѧ арипиле съкт акоперите кꙋ — ѕкърба шижіа
еі аꙋрь галбень. Кѫндь ва ръ- — нія
сфира атот пꙋтернікꙋл пре Краій
ꙟначе ль пъмѫнт, фивеи албꙋ ка

ѿма

9		121
suit spre ceriuri, Domn easte numele		
Lui; și bucurați-vă înaintea Lui.		
Tată-i săracilor și giudecătoriu	6	
văduolor; Dumnezău-i în sălașul		
sfânt al Său. Dumnezău-i	7	
Carele sălășluiaște pre cei singuri*		*ce sânt fără fămeaie, ei
în fămeaie** și scoate prinșii		dobândesc fămeaie
den prinsoare, iară îndărăptnicii		**în casă
vor sălășlui în loc secetos.		
Dumnezău, când ieșiiai înaintea	8	
oamenilor Tăi, când îmblai în pustie,		
pământul să cutremură, în-	9	Ex. 35: 18
că și ceriurile picară de la fața		
lui Dumnezău, Sinaie – încă de fața		
Dumnezăului lui Israil.		
Ploaie destulă dedeș, Doamne, spre	10	

		CATHISMA
		ocina Ta; săvai că au fost slăbi-
		tă, Tu ai întărit pre ea.
	11	Turma Ta lăcuiaște întru ea, gă-
		titu-o-ai den bunătatea Ta suruma-
	12	nului, Doamne. Domnul dea-
		de cuvânt; acelora care vestiia
*înțelegu-să muierile ce cânta	13	era șireag* mare. Craii și-
cându bătu David pre Goliath		reagurilor fugiră, fugiră; șe-
Jud. 15:25		zătoarea acasă împărți dobânda.
	14	Săvai că veț dormi între doao
**scârba și jelania		grămăzi** de piatră, fi-veț ca ari-
		pile porumbului argențite și
		a căruia aripile sânt acoperite cu
		aur galben. Când va răs-
		fira Atotputearnicul pre craii
		în acel pământ, fi-vei albu ca

д.

рѕѳ.

ѿ мѫтꙋꙟ ꙟ самсонь.

ѕі Мꙋнтеле лꙋи Дмнзъꙋи ка мꙋн-
теле лꙋи Бажань: мꙋнте нальть ка
мꙋнтеле лꙋи* Бажань.

*Васа грась нальть вити

зі Пентрꙋ че сътаць мꙋнци кꙋ мъ-
гꙋри? ачестаи мꙋнте ꙟтрꙋ кареле
похти Дмнзъꙋ съ лъкꙋїаскѫ, ши
дмнꙋль ва лъкꙋи ꙟтрꙋ ель ꙟ вѣк.

иі Карълe лꙋи дмнзъꙋ сънт доаѡ
зечи де мїи, мїи де ꙟцерꙗ: Дꙋм-
незеꙋи ꙟтре ѥ ка ꙟ сїнае ꙟ сфнцїе.

ді Сꙋитаи ꙟнълцимe, ши дꙋсешь (Ефе, д. с, и.)
пренсоара пренсѫ, ши луашь дарꙋри
спре ѡамени: ꙟкѫ ши пре ꙟдърът- (ꙟпъцїи)
нїи съ лъкꙋїаскѫ ꙟ сълашꙋ лꙋ дꙋмне.

к. Благословитꙋи дмнꙋль, кареле не дѫ

в҃і ꙟтоа

ка:

ꙟ тоате зилеле бꙋнътате, дмне-
зъꙋи спсенїа ноастрѫ.

ка Дмнзъꙋ, ноаѡ нїе дмнзъꙋ сп-
нїе: ши дмнꙋль Дмнзеꙋ не скоа-
кв те де моарте. ꙟсѫ Дмне-
зеꙋ ва здроби капетеле пнмашилѡр
съи, крещетꙋль кꙋ пърꙋ ꙟмблъ-
торилꙋи не ꙟчетат ꙟ пъкателе сале.

кг Зисе Дмнꙋль, де Васань ꙟтоар-
чевою пре ани мїей, адꙋчейвою де ꙟ-
кд дънкꙋль мърїей: Съсе ꙟкрꙋн-
те пичорꙋль тъꙋ ꙟ сънџе, ши лим-
ба кънилорь тъи, де сънџеле пн-
машилорь ши де ей.

ке Възꙋрѫ ꙟмблърнле тале ѡ дмне-
зъꙋ, ꙟмблърнле Дмнезъꙋлꙋи

(Чис. ка. ѳ, кг. Их, ді. ѕ, г.)

мїеꙋ

9		122
omătul în Salmon. Muntele lui Dumnezău-i ca mun- tele lui Bajan: munte nalt, ca muntele lui Bajan*. Pentru ce săltaț, munți cu mă- guri? Acesta-i munte întru carele pohti Dumnăzău să lăcuiască; și Domnul va lăcui întru el în veac. Carăle lui Dumnezău sânt doao- zeci de mii, mii de îngeri. Dum- nezeu-i între ei, ca în Sinaie, în sfinție. Suit-ai în nălțime și duseș prinsoarea prinsă și luaș daruri spre oameni*; încă și pre îndărăp- nici să lăcuiască în sălașul lui Dumnezeu. Blagoslovitu-i Domnul, Carele ne dă	 16 17 18 19 20	 *Vasaan, gras, nalt, vestit Efes. 4:8 *împărțiș

		CATHISMA
        Num. 21:23; Ex. 14:3	 21 22 23 24 25	în toate dzilele bunătate. Dumne- zău-i spăsenia noastră. Dumnezău noao ni-e Dumnezău spăse- nie; și Domnul Dumnezeu ne scoa- te den moarte. Însă Dumne- zeu va zdrobi capetele pizmașilor Săi, creaștetul cu păru îmblă- toriului neîncetat în păcatele sale. Dzise Domnul: „Den Vasan întoar- ce-voiu pre ai Miei, aduce-i-voiu den a- dâncul măriei Să se încrun- te piciorul tău în sânge și lim- ba cânilor tăi, den sângele piz- mașilor și den ei". Văzură îmblările Tale, o, Dumne- zău, îmblările Dumnezăului

К҃.　　ркг.

міе́ѹ, ши̇ Кра́юлѹй міе́ѹ, ка́реле　　⁀пъра
є́щи ⁀сфинціє. Ѫнаи́нте КЅ　　тѹлѹй,
мерца̀ кънтъто́рїи; дѹпѫ а̂чѣа
лъѹта́ші: ⁀мнлокъ фѣтеле кѹ-
тъмпене. Ѫ а̂дѹнъри блг҃вй КЗ　　⁀бесѣ
прѐ Дмнезъѹ, ши̇ прѐ Дмнѹль,　　ричи
ка́реи съ́теци де и̂звóрѹль лѹй Іл҃ь.　　и̇ ѣмѹ
А́кола̀ є́ра̀ Веніамúнь чéль мúкъ, КИ
домни́тори лóрь, Дóмнiи Іѹдеéй
ши̇ а̂дѹна́рѫ лóрь: дóмнiи Заболó-
нѹлѹй, Дóмнiи Нефѳалимѹлѹй.
Поръ́нчита̀ѹ Дмнезъ́ѹ съ̀те ⁀- КѲ
търéщи: ⁀търѣще ѿ Дмнезъ,
а̂чéста че̇ аи лѹкра́ть ⁀трѹнóи.　　в Пара. кг. ... ві.
Пéнтрѹ Бесѣрика Та кáріє ⁀ Іерѹ- Л.
лимь, а̂дѹчевóрь ціє Крáіи дарѹри.

Ѣ Г　　Г. ті

Кі:

Ѹлцѫ дитре̇ тіі де мáрі

ЛА Цiáрде тѹрма пѹртъто́аре ірсти̇е,
а̂дѹна́рѫ Гаврилорь, кѹ ціюнчіи Са-
менилорь, кáріи съфъле́къ кѹ фъ-
ръмитѹри де а̂рџи́нтѹ: ръсипѣ-
ще прѐ ѡамéніи че воéскъ ръзбóае.
ЛВ Вени́воръ дóмни мáри де Єгѵпє:
ши̇ ца́ра а̂рапѣскъ, де гра́бѫ ва̀ ти
де мъ́нѹле са́ле кътрѫ Дмнезъ́ѹ.
ЛГ Ца́ръле пъмъ́нтѹлѹй, кънтáци
лѹй Дмнезъ́ѹ, кънта́ци Дмнѹлѹй.
ЛД Чéла че̇ шáде спрѐ Черюриле чéрюри-
лорь, де демѹлть, ia тѫ да́де гла́-
ЛЕ сѹлъ лѹй гла́с пѹтѣрнич. Да́ци слáвѫ
лѹй Дмнезéѹ: мъріре лѹй спрѐ Іи́л:
ши̇ търіа лѹй спрѐ Нѡри.
ЛЅ Минѹна́ть є́щи Дмне ⁀сфинціиле

тале

9		123
mieu și craiului* mieu, Carele ești în sfinție. Înainte	26	*împăratului
mergea cântătorii; după aceaea, lăutaș; în mijloc, featele cu tâmpene. În adunări* blagoslovit	27	*în besearici
pre Dumnezău și pre Domnul, carei sânteți den izvorul* lui Israil.		* neamul
Acolea era Veniamin cel mic, domnitoriul lor, domnii Iudeei; și adunarea lor, domnii Zavolo- nului, domnii Neftalimului.	28	
Porâncit-au Dumnezău să te în- tărești; întăreaște, o, Dumnezău; aceasta ce ai lucrat întru noi.	29	2 Cron. 32:23;
Pentru besearica Ta cari e în Ierusa- lim aduce-vor Ţie craii daruri.	30	Ps. 75:12

		CATHISMA
*suliță de trestie de mare	31	Piarde turma purtătoare trestie*, adunarea taurilor cu giuncii oa- menilor carii să fălesc cu fă- râmituri de argintu, răsipeaș- te pre oamenii ce voiesc războaie.
	32	Veni-vor domni mari den Eghipet și Ţara Arăpească degrabă va tin- de mânule sale cătră Dumnezău.
	33	Ţărâle pământului, cântați lui Dumnezău, cântaț Domnului:
	34	Cela ce șade spre ceriurile ceriuri- lor de demult. Iată, deade gla-
	35	sul Lui, glas putearnic. Daț slavă lui Dumnezeu! Mărirea Lui – spre Iisrail, și tăria Lui – spre nori!
	36	Minunat ești, Doamne, în sfințiile

Д. | ркд.

тале, Дмнезъул луй Iил, Ель дъ путере ши търіе ѡаменилор съй, Благвитуй Дмнезъу. Слав:

Сума:

Ψалом, зн.

Ачест Ψалом съроагъ Двдъ луй Дмнезъ, съл изъбъвеаскъ Думнезъ де гоана луй Саул ши а влуцилор луй, ши съй пядеспсеаскъ пре пимашии луй. Ѧкъ ши Хс ѧкипул луй Двдъ съроагъ луй Думнезъ съл изъбъвеаскъ де гоана жидовилоръ, ши де дурериле ѧдулуй: ши съ пиеардъ пре пимашии луй. Къ аша съ арате къ ачест Ψалом гръеще Двдъ де сине, кри, еі, С, г, д. Де Хс ѧкъ гръеще ку съ арате ѧтр ачесте локури: М, кз, С, мн. М, еі, С, кг. Iѡ, ді, С, кд. Двдъ ѧтъреще ругъчюна са къ тръ Думнезъ, ку часте ацигъ ѧ, а, Къ де нуй ва ажюта Думнезъ, елуй ѡ перит, С, в, г, еі, ѕі, ні, л. А, в, Къ пре Думнезъ кемъ ѧтру ажюторю ку кредищъ хъръвите, С, д. А, г, Къ гонитории луй сънт мулци фъръ сеамъ, ши путерничи, С, е.

А, А,

Каі

А, д, Къ елуй невиноват, С, е, ѕ. А, е, Къ де нулва изъбъви пре ел Думнезъ пъръ кредичошии съвор рушина, С, з. А, ѕ, Къ ачиа гоанъ суфереще ѡ пентру Думнезъ, пентру къ фаче порунчиле луй къ дединъ, С, н, і. А, з, Къ пре дъсул вѫндул пре ятинии луй, С, д, ка. А, н, Къ нимита гониторилоръ луй нимика ну поате фолоси ку плъкул луй, С, аі, ві, гі. А, д, Къ ащептъ време милии луй Думнезъ, С, ді. А, і, Къ Думнезъуй фоате милос, ши мати, і, зі. А, аі, Къ Думнезъуй ситъторю ши дирепт ѧтоате фъгъдуинциле сале, і, зі. А, ві, Къ пимашии луй сънт ѡамени некредичоши, ши съворъ рушина, і, ді. А, гі, Къ Думнезъ щие къ гонеск фъръ де винъ, і, к. А, ді, Къ гонеска пизмашии луй фъръ милъ, і, кв.

А, еі, Къ пентру изъбъвира луй ва лъуда пре Думнезъ, і, ла, лв. А, ѕі, Къ дела мъгуи пре ель съворъ букура тоци кредичошии, і, лг, лд.

Ψалом Двдъ, зн.

Кѫнтекул луй Двдъ, Дат даскалулуй Кѫнтечилоръ. Ку. в. Стрѫне.

Спъ

9		124
Tale! Dumnezăul lui Israil, El dă puteare și tărie oamenilor Săi. Blagoslovitu-i Dumnezău! Slava.		
Psalom 68 În cest psalom să roagă David lui Dumnezău să-l izbă- vească Dumnezău de goana lui Saul și a slugilor lui și să-i pedepsească pre pizmașii lui. Încă și Hristos, în chipul lui David să roagă lui Dumnezău să-l iz- băvească de goana jidovilor și de durerile iadului; și să piarză pre pizmașii lui. Că aiavea să arată că <în> acest psalom grăiaște David de sine, *K Ri(m),* 15, stih 3, 4. De Hristos încă grăiaște cum să ra- tă în ceaste locuri: Math. 27, stih 48; Marcu 15, stih 23; Ioan, 19, stih 29. David întărează rugăciunea sa că- tră Dumnezău cu ceaste lucrure: În 1, că de nu-i va agiuta Dumnezău, elu-i om perit, stih 2, 3, 15, 16, 18, 30. A 2, că pre Dumnezău cheamă-L întru agiutoriu, cu credință herbente, stih 4. A 3, că gonitorii lui sânt mulți fără seamă și-s putearnici, stih 5.		Summa

		CATHISMA
		A 4, că elu-i nevinovat, stih 5, 6. A 5, că de nu-l va izbăvi pre el Dumnezău, iară credincioșii să vor rușina, stih 7. A 6, că acea goană sufereaște- o pentru Dumnezău, pentru că face poruncile Lui cu de-adins, stih 8, 10. A 7, că pre dânsul vându-l pri- atinii lui, stih 9, 21. A 8, că naintea gonito- rilor lui nimica nu poate folosi cu plânsul lui, stih 11, 12, 13. A 9, că așteaptă vreamea milii lui Dumnezău, stih 14; A 10, că Dumnezău-i foarte milos și milostiv, stih 17. A 11, că Dumnezău-i stătătoriu și dirept în toate făgăduințele Sa- le, stih 17. A 12, că pizmașii lui sânt oameni necredincioși și să vor rușina, stih 19. A 13, că Dumnezău știe că-l gonesc fără de vină, stih 20. A 14, că-l gonesc pizmașii lui fără milă, stih 22. A 15, că pentru izbăvirea lui va lăuda pre Dum- nezău, stih 31, 32. A 16, că de-l va mântui pre el, să vor bucura toți credincioșii, stih 33, 34. ***Psalomĭ Dv(d)vŭ 68*** Cântecul lui David dat dascalului cântecelor cu 6 strune

а҃.

рке.

Спѫсѣщемѫ дмне, къ ѫтрѫ- в҃.
рѫ апеле пънѫ ла суфлетул
міеу. Афундаюмѫ ѫ- г҃.
тинѫ адънкѫ, ши нам лок де астарѫ:
веніїю ѫтру адънкул апелор, ши у-
деле апелорь коперирѫмѫ.
Ѡстеніїю стригъндъ, ускатусѫ гру- д҃.
мазул міеу, слъбирѫ окій міей, а-
щептъндъ пре дмнезъу. Маимулі- є҃.
ци сънт декъ перій капулуй міеу,
карій урѫскь пре мине фърѫ де ви-
нѫ: ѫвъртошатусѫ пизмашій міей,
карій мѫ гонѣскь фърѫ де винѫ,
че нам жефуит атунче аплътит.
Дмне ту щій небуніа мѫ, ши ѕ҃.
пъкателе меле ну аскунсе де тине.

съи

кѫ҃:

з҃. Съ нусе рушинѣзе пентру мине,
карій ащѣптѫ пре тине, дмне ду-
мнезъу путѣрник: ниче съсе руши-
нѣзе пентру мине, карій каутѫ пре
тине дмнезъул луй іиль.

и҃. Къ пентру тине амъ суфери баиокурѫ, ши акопери рушина фаца мѫ.

ѳ҃. Стрѣинь фуи фрацилор міей, ши
немѣрник фійлорь маічій меле.

Іѡ: е҃. / о҃, зі / рн, еі / о҃. е҃.

і҃. Къ рвна касей тале амънтуаще-
мѫ: ши ѡкъръле че ѡкъра пре
тине къзурѫ пре мине.

пъст ул а҃і. Плънсамъ ши ам трудит ку ажунул
суфлетуль міеу, шимъ фу міе де
в҃і. батжокурѫ. Ши пуш веш мъ-
тул міеу сак: ши фуи лор ѫпилдѫ.

гриж

9		125
Spăseaște-mă, Doamne, că întra- ră apele până la sufletul	2	
mieu! Afundaiu-mă în tină adâncă și n-am loc de a starea; veniiu întru adâncul apelor și un- dele apelor coperiră-mă.	3	
Osteniiu strigând, uscatu-s-au gru- mazul mieu, slăbiră ochii miei aș- teptând pre Dumnezău.	4	
Mai mulți sânt decât perii capului mieu carii urăsc pre mine fără de vi- nă; învârtoșatu-s-au pizmașii miei carii mă gonesc fără de vină. Ce n-am jehuit, atunce am plătit.	5	
Doamne, Tu știi nebunia mea și păcatele meale nu-s ascunse de Tine.	6	

		CATHISMA
	7	Să nu se rușineaze pentru mine carii așteaptă pre Tine, Doamne, Dum- nedzău putearnic, nice să se ruși- neaze pentru mine carii caută pre Tine, Dumnedzăul lui Israil.
	8	Că pentru Tine am suferit batgiocu- ră și acoperi rușinea fața mea.
	9	Striin fuiu fraților miei și nemearnic fiilor maicii meale,
Ioan 2:17; Rom. 15:3	10	Că râvna casei Tale amistuiaște- mă și ocărâle ce ocărâia pre Tine căzură pre mine.
*postul	11	Plâns-am și am trudit cu agi<u>nul* sufletul mieu; și-m fu mie de batgiocură.
	12	Și puș veșmân- tul mieu sac și fuiu lor în pildă.

д.	рКв.
	Іѡ. л. є, д.

Гръіа ꙟпротива мѧ карїи шедѧ ГI
ꙟпоартъ, ши кънте фѹю бецїилор.
Іаръ є рѹгъчюна мѧ кътръ ти- ДI
не ꙟток дмне, ꙟвремѧ бѹнъ пль-
черїи тале: дмне пентрѹ мѹлцимѧ
милїей тале аскѹлтъмъ: пентрѹ а-
девърѹль спснїей тале.
Скоатемъ де тинъ ка съ нѹмъ ЕI
афѹнд, изъбъвѣщемъ де чеѧ че мъ
оурък, ши де адънкѹл апелорь.
Ка съ нѹмъ ꙟнѣче пре мине оу- ЅI
деле апелорь, ни съмъ ꙟгиць пре
мине адънкѹль, ни съш ꙟкиӡъ пре
мине фънтъна гѹра са:
Аскѹлтъмъ дмне, къ бѹнъ є ми- ЗI
ла та: дѹпъ мѹлцима єфтеиш-

гѹ-

КА:

гѹрилорь тале, каѹтъ спре мине.
НI Ши нѹ аскѹнде фаца та де слѹга
та, къ маре сѹпъраре амь: гръбѣ-
ще де мъ аскѹлтъ.
ДI Апропїйте сѹфлетѹлѹи мїеѹ, ши
избъвѣще, пентрѹ пимашїи мїей
К. избъвѣщемъ. Тѹ щїи окара
мѧ, ш рѹшина мѧ, ш мишрарѧ мѧ
наинтѧ та сънт то пимашїи мїей.
КА Окара здробитаѹ инима мѧ ш
мъ доаре: ши ащетаю пре чинеӯ ва
маи дѹрѧ, ши нѹ єра: ши ащетаи
мъгъиторю ши нѹ афлаю.
КВ Шим дѣдеръ мїе ꙟмъкаре фїарѣ,
ши ꙟсетѧ мѧ, адъпаръмъ кѹ
КГ оцеть. Фїе маса лорь ꙟна-

инте

мф: кѕ. є, лд. лѹ: кг. х, мд. мф: кѕ. є, лд. и ми.
мф: еi. х, кг, Іѡ, дг. є, кд. рм ег. ж, д.

9		126
Grăiia împrotiva mea carii ședea în poartă și cântec fuiu bețiilor.	13	Iov 30:9
Iară eu rugăciunea mea cătră Ti-ne întorc, Doamne, în vreamea bună plă-cerii Tale; Doamne, pentru mulțimea miliei Tale, ascultă-mă, pentru a-devărul spăseniei Tale.	14	
Scoate-mă den tină, ca să nu mă afund, izbăveaște-mă de ceia ce mă urăsc și de adâncul apelor.	15	
Ca să nu mă îneace pre mine un-dele apelor, nici să mă înghiță pre mine adâncul, nici să-ș închiză pre mine fântâna gura sa.	16	
Ascultă-mă, Doamne, că bună e mi-la Ta! După mulțimea ieftenșu-	17	

		CATHISMA
		gurilor Tale caută spre mine.
	18	Și nu ascunde fața Ta de sluga Ta, că mare supărare am; grăbeaș-te de mă ascultă!
	19	Apropii-Te sufletului mieu și izbăveaște-l; pentru pizmașii miei
	20	izbăveaște-mă. Tu știi ocara mea și rușinea mea și micșurarea mea; naintea Ta sânt toț pizmașii miei.
Mat. 27:39; Luca 23:49; Mat. 27:34 și 48	21	Ocara zdrobit-au inima mea și mă doare; și așteptaiu pre cine-l va mai durea, și nu era; și așteptaiu mângâitoriu, și nu aflaiu.
Mar. 15:23; Ioan 19:29; Rom. 12:9	22	Și-m deaderă mie în mâncare fiare; și în seatea mea adăpară-mă cu
	23	oțet. Fie masa lor îna-

ннта лорь лацъ, шй оуде нъдъдѹ-
ескьпіче, съсе змеиттѣскъ.
Ѧтѹнечесе окій лорь сънѹ вазъ, кд҃
шй мижлочел лорь, съсе слъбтѣскъ.
Варсъ спре ей мънїа та, шй оуцїа ке҃
мънїй тале кѹпринзъ пре ей.
Фїе полата лорь пѹстїе, шй ѧ- кѕ҃ дѣ҃л: а҃. ҃і, к҃.
корторйле лорь, съ нѹ фїе чине съ і҃са, нг҃. ҃і, а҃,
лъкѹіаскъ. Къ пре кареле ай кз҃
бътѹть гонескѹль, шй дедѹрѣрм
ръннцилорь тъй воровескѹ.
Ѧдаѡце стръбътате, спре стръ- ки҃ ма: кѕ҃. ҃і, ла.
бътата лорь, шй нич съвіе кътръ
деретата та. Съсе щѣргъ де кѳ҃
Карта віецѹнторилорь, шй кѹ дн-
репции съ нѹсъ скрїе.

л҃. Иръ еѹ сѹрѹмань шй бона сънт,
спїа та Дмне ѧлокь налть ѧ-
ла҃ налцъмъ. Ѧтѹнче лъѹда-
вою нѹмеле Дмнзъѹлѹй міеѹ кѹ
кънтекь, шй вою мъри пре ель кѹ
лв҃ лаѹдъ: Май драгъ ва фи дѡ-
нѹлѹй, де кътъ боѹль аѹ вицелѹл,
аръттънд коарне, шй оунги.
лг҃ Ведѣворь ачѣста сѹрѹманїи, шй
съворь весели, шй кътътори пре
Дмнзе, шй ва ѧвіа ннма воастръ.
лд҃ Пентрѹ къ аскѹлтъ пре сѹрѹмани
Дмнѹль, шй де приншїи съй нѹсъ
ле҃ скърбѣще. Лаѹде пре ель че-
рюриле шй пъмънтѹль, мъриле,
шй тоате кареле віазъ ѧтрѹнсе.

9		127
intea lor laț; și unde nădăjdu-		
iesc pace, să se zmentească.		
Întunece-se ochii lor, să nu vază;	24	
și mijloacele lor să se slăbească.		
Varsă spre ei mânia Ta și urgia	25	
mânii<i> Tale cuprinză pre ei.		
Fie polata lor pustie și în	26	Fapt. 1:20;
corturile lor să nu fie cine să		Isa. 53:4
lăcuiască. Că pre carele ai	27	
bătut gonescu-l și de durearea		
răniților Tăi vorovescu.		
Adaoge strâmbătăte spre strâm-	28	
bătatea lor și nici să vie cătră		Mat. 26:31
dereptatea Ta. Să se ștargă den	29	
cartea viețuitorilor; și cu di-		
repții să nu să scrie.		

		CATHISMA
	30	Iară eu suruman și bolnav sânt;
		spăsenia Ta, Doamne, în loc nalt î-
	31	nalță-mă. Atunce lăuda-
		voiu numele Dumnezăului mieu cu
		cântec; și voiu mări pre El cu
	32	laudă. Mai dragă va fi Dom-
		nului decât boul au vițelul
		arătând coarne și unghi.
	33	Vedea-vor aceastea surumanii, și
		să vor veseli și căutătorii pre
		Dumnezeu, și va învia inima voastră.
	34	Pentru că ascultă pre surumanii
		Domnul și de prinșii Săi nu Să
	35	scârbeaște. Laude pre El ce-
		riurile și pământul, mările
		și toate carele viază întru eale.

Къ д(о)мн(е)зъль с(ф)пъсе/щє Сіо́нъль, лє
шѝ вა̀ зидѝ ѡ̀ра́шєлє Їоу́деєи: шѝ
во́рь лъкуѝ акол̀о, шѝ во́рь моще-
нѝ прѐ в(ѣ)к. Шѝ съмъ́нца слу- лз
цилорь луѝ, мошіє во́рь луа̀ прѐ в(ѣ)к:
шѝ юбиторіи Нумєлуи тъу
во́рь лъкуѝ ѫтру в(ѣ)к.

Ψа́ломь, хѳ.

Ѫчѣсть Ψа́ломь ро́агъ Д(а)в(и)дь прѐ Д(о)мн(е)зъу, съль Сумма:
и́збъвѣскъ де гониторіи луи, де са́уль шѝ слуци-
ле луи: шѝ д(ѡ)ръ ѫ та́ѫ съро́агъ луи Д(о)мн(е)зъу съ ру-
шинѣзе прѐ ей. Х(ристо)с ѫкъ ѫтѣлꙗ́ш лукру-
рилє тєрє, съпть кипуле луи Д(а)в(и)дь, Кумь съ ара́тъ
ѫ Ψа́ломь, кд, с, дї, и проча́а.
Ѫтърѣще ругъчюнꙗ лу(и) ку тоа́те лукрурилє.
Къ дєла ауз(и)ши лъ уа ивъви прѐ ел въкура́сєво крє- а.
ди́тоши(и), в, є. Къ кредитоши(и) во ат(е) да прѐ дънє- в.
зіу, в, є. Къ єл ѫкъ съ пъзъдуꙗщ ѫтр дъне, г, в. г.

Ψа́ло(мь)

Ψа́ломь Д(а)в(и)дъ, хд.

а. Кънтєкуль луи Д(а)в(и)дь, Дать дьскалулуи Кънтъторилорь
спрє помѣнѫ.

в. Д(о)мн(е)зе скоа́темъ, д(о)мне грь-
бѣще ѫтру ацюто́рю міє.

бн: лє. г. Съсе рушинѣзе шѝ съ сфі-
ѕ, д. кѕ иа́скъ ка́рїи ка́утъ віа́ца ма:
нн, о. съ ѫтоа́не ѫдъръ́т ш(и) сьсе рушинѣзе
ѕ, гї. д. ка́рїи воєкь міє ръ(у). Съсє ѫтоане
ѫдє гра(в) рушїнъ дуе, ка́рї зи(к) міє, ꙗшꙗ
бинє бинє є. ꙗшꙗ. Букурєє ш(и) весєлѣскъсє де(с)
тоꙇ ка́рї ка́тъ прє Тінє: (д(о)мне) шѝ
съзи(кѫ), пуруря мърѣскъ Д(о)мн(е)зе ка́рєл
ѕ. юбѣщ спнѣїа Та. Ѣрь є съмъра съ(н)т
ш(и) сьрома(н), пє тра(в)ча́а ѡ(т) Д(о)мн(е)зе грьбѣ(ще)
кътръ мн(е): ацютору міє, ш(и) изъвѣторю
міє єщи доа́не ну пєтѝ. Сла́ва.

Кло(с) С

9		128
Că Domnul spăsează Sionul	36	
și va zidi orașele Iudeei; și		
vor lăcui acolo și vor moște-		
ni pre ea. Și sămânța slu-	37	
gilor Lui moșie vor lua pre ea;		
și iubitorii numelui Tău		
vor lăcui întru ea.		
Psalom 69		
În cest psalom roagă David pre Dumnezău să-l		Summa
izbăvească de gonitorii lui, de Saul și slugi-		
le lui. Și după aceaea, să roagă lui Dumnezău să ru-		
șineaze pre ei. Hristos încă acealeaș lucruri		
ceare, supt chipul lui David, cum să arată		
în psalom 39, stih 14 *i pročaę*.		
Întărească rugăciunea lui cu ceaste lucruri:		
Că de-l va auzi și-l va izbăvi pre el, bucura-se-vor cre-	1	
dincioșii, stih 5. Că credincioșii vor lăuda pre Dumne-	2	
zău, stih 5. Că el încă să nădăjduiaște întru Dumnezeu, stih 6.	3	

		CATHISMA
		Psalomĭ Dv(d)vŭ 69
	1	Cântecul lui David dat dascalului cântătorilor
		spre pomeană
	2	Dumnezeu, scoate-mă; Doamne, gră-
		bească întru agiutoriu mie.
Ps. 34:4, 26; 70:13	3	Să se rușineaze și să se sfi-
		ască carii caută viața mea.
		Să să întoarne îndărăpt și să se rușineaze
	4	carii voiesc mie rău. Să se întoarne
		îndegrabă, rușinându-se carii zic mie: „Așa,
*„Bine e, bine e!”	5	așa!”* Bucure-se și veselească-se de Tine
		toț carii caută pre Tine, (Doamne), și
		să zică pururea „Mărească Dumnezeu!” carele
	6	iubeaște spăsenia Ta. Iară eu supărat sânt
		și suruman; pentr-aceaea, o, Dumnezeu, grăbeaște
		cătră mine! Agiutoriul mieu și izbăvitoriul
		mieu ești, Doamne, nu pesti! Slava.

рка.

КАѲІСМА, Г. ѰАЛО ДВДН, З.

Суммар:

Роагъсѫ двдь лѹй Дмнзѣѹ ꙟчесть Ѱаломь, съ мѫтѹаскѫ пре ель Дмнзѣѹ де гоана лѹй Авесало, де кареле фѹџїѧ атѹчи: г, в, г, д, д, вї, нї.
Роагъсѫ съ пїарзѫ пре пизмашїи лѹ, г, гї, кд.
Рѹгъчюна лѹй пентрѹ съ аскѹлте Дмнезѣѹ ꙟдѣнъль кѹ тѣсте, ѕ, лѹкрѹри.
а. ꙟтъй, Къ ель шаѹ пѹс нъдѣжда ꙟтрѹ Дмнзѣѹ, с, а, е, ѕ, з, дї, ѕї, ка.
в. Пентрѹ къ Дмнзѣѹй дирепть, г, в, ѕї, дї.
г. Пентрѹ къ аѹ фъгъдѹить крединчошилорь, къ ка
д. пъзи кѹ ꙟцерїи сѣй, с, г, Пентрѹ къ мантѣ жкѫ лаѹ избъвить пре ель, г, г, ѕ, зї, к.
е. Пентрѹ къ ѹне воѧ съ лаѹде пре Дмнзѣѹ, с, и,
ѕ. дї, еї, нї, кг, кд. Пентрѹ къ съпъраѧ ши невоѧ лѹ ера фоарте гре. с, д, г, аї.

Ѱаломь Двдъ, з.

Ю Чест

Ка:

Честь Ѱало ꙟлибѫ Жѹдшвѧскѫ наре тїтѹлѹ.
(Іарѫ ꙟ чѣ Гречѣскѫ есте аша:)
с, Ѱаломѹ лѹй Двдъ фїилорь лѹй Іѡанадав, ши робицилорь динтъю.

ви: ла. в, к, г. а. Спре тине Дмне мѫ нъдъдѹю, ка съ нѹ мѫ рѹшине ꙟвѣкь.
в. Ꙟдрептата та избъвѣщемѫ ши скоатемѫ: плѣкѫ кътрѫ мине ѹрѣка та ши спъсѣщемѫ.
г. Фїимь мїе стинкѫ таре ꙟкарма съмѫ съ лъкѹескѹ, кътрѫ кара съ силескѹ, порѫчитай де избъвирѧ мѧ, къ тарїа мѧ ши търіа мѧ
д. ѥши тѹ. Дмнзъѹль мїеѹ, избъвѣщемѫ дин мѫна пъкъто-
.толѡн.

		129
		Summa
Cathisma 10. Psalo(m)ĭ Dv(d)vi 70		
Roagă-să David lui Dumnezău în cest psalom		
să-l mântuiască pre el Dumnezău de goana lui Ave-		
salom, de carele fugiia atunci, stih 2, 3, 4, 9, 12, 18.		
Roagă-să să piarză pre pizmașii lui, stih 13, 24.		
Rugăciunea lui pentru să-l asculte Dumnezău, îndeam-		
nă-L cu ceaste 6 lucruri:		
Întâi, că el ș-au pus nădeajdea întru Dumnezău,	1	
stih 1, 5, 6, 7, 14, 16, 21.		
Pentru că Dumnezău-i dirept, stih 2, 16, 19.	2	
Pentru că au făgăduit credincioșilor că-i va	3	
păzi cu îngerii Săi, stih 3. Pentru că main-	4	
te încă l-au izbăvit pre el, stih 3, 6, 17, 20.		
Pentru că i-e voia să laude pre Dumnezău, stih 8,	5	
14, 15, 18, 23, 24. Pentru că supărarea și	6	
nevoia lui era foarte grea, stih 9, 10, 11.		
Psalomĭ Dv(d)vŭ 70		

		CATHISMA
		Cest psalom în limbă jidovască n-are tituluș
		(iară în cea grecească easte așea:)
	Stih	Psalomul lui David, fiilor lui Ioanadav
		și robiților dintâiu
Ps. 31:2, 3	1	Spre Tine, Doamne, mă nădăj-
		duiiu, ca să nu mă rușinez
		în veac.
	2	În direptatea Ta izbăveaște-mă și
		scoate-mă! Pleacă cătră mine
		ureachea Ta și spăseaște-mă!
	3	Fii-m mie stincă tare în carea
		să mă sălășluiescu, cătră carea să
		silescu. Porâncit-ai de izbăvirea
		mea, că stinca mea și tăria mea
	4	ești Tu. Dumnezăul mieu,
		izbăveaște-mă din mâna păcăto-

ꙋлꙋй, дин мѫна недирептꙋлꙋй ши
немилостивꙋлꙋй. Кѫ тꙋ єшти є҃
ѫщептарѣ мѣ, Дмне, дмнезѣꙋ нѫ-
дѣждѣ мѣ дин тинереѣцеле мѣле.
Ꙟтрꙋ тине мамь рѫзимать дин ѕ҃.
згѣꙋ дин мацеле маичей мѣле тꙋ
май трась пре мине: де тине лаꙋда
мѣ пꙋрꙋрѣ. Кѫ минꙋне фꙋю з҃.
ѫмꙋлцил, ꙟсѫ тꙋ єшти нѫдѣждѣ мѣ
чѣ таре. Сѫсе ꙟпле ростꙋл и҃.
мїєꙋ де лаꙋда та, ши тоатѫ зꙋа
де слава та. Нꙋмѫ лепѫда ѳ҃.
пре мине ꙟ врѣмѣ бѫтрѫнѣцелор:
кѫнд сѫва сѫвѫрши вѫртꙋтѣ мѣ,
нꙋмѫ лѫса пре мине.
Кѫ зисерѫ пизмашїи мїей де мине і҃.

Кас кѫнть фрѫць жинꙋї

Ю в҃ ши

ши лешꙋиторїи вїецїей мѣле, де
преꙋнѫ сѫ сфѫтꙋєскꙋ.
аі҃ Зикѫнд, Дмнезѣꙋ лаꙋ пѫрѫсит
пре єль, гоници ши принидеци пре
єль: кѫ нꙋй чине сѫл изьбѫваскѫ.
ві҃ Дмне нꙋ те депѫрта де мине. Дꙋ-
мнезѣꙋл мїєꙋ грѫбѣще ꙟтрꙋ ажꙋ-
гі҃ торю мїє. Сѫсѫ рꙋшинѣзе
ши сѫ пїарѫ пизмашїи вїецїей мѣле;
сѫсе ꙟбраче ꙟшкарѫ ши ꙟрꙋшине
чѣ че каꙋтѫ рѫꙋ мїє.
ді҃ Ирѫ єꙋ пꙋрꙋрѣ мѫ нѫдѫдꙋєскꙋ
спре тине, ши адаꙋгь спре тоатѫ
лаꙋда та.
єі҃ Ростꙋл мїєꙋ вестѣще дирептатѣ
та, тоатѫ зꙋа спасенїѧ та, сѫва кѫ

кн, лд, є. д, ѕ. лд. г, гі. н, ѯд. г

нꙋй

10		130
sului, din mâna nedireptului și		
nemilosului. Că Tu ești	5	
așteptarea mea, Doamne Dumnezău, nă-		
deajdea mea din tinereațele meale.		
Întru Tine m-am răzimat din	6	
zgău, din mațele maicei meale Tu		
m-ai tras pre mine; de Tine-i lauda		
mea pururea. Că minune fuiu	7	
a mulți; însă Tu ești nădeajdea mea		
cea tare. Să se împle rostul	8	*ca să cânt frâmseațea;
mieu de lauda* Ta și toată zua		jidovește nu e
de slava Ta. Nu mă lepăda	9	
pre mine în vreamea bătrâneațelor;		
când să va săvârși vârtutea mea,		
nu mă lăsa pre mine.		
Că zisără pizmașii miei de mine	10	

		CATHISMA
		și leșuitorii vieției meale dem-
		preună să sfătuiescu,
	11	zicând: „Dumnezău l-au părăsit
		pre el; goniți-l și-l prindeți pre
		el, că nu-i cine să-i izbăvască!”
	12	Doamne, nu Te depărta de mine! Dum-
		nezăul mieu, grăbește întru aju-
Ps. 34:4, 6; 39:13; 69:3	13	toriu mie. Să să rușineaze
		și să piară pizmașii vieției meale,
		să se îmbrace în ocară și în rușine
		ceia ce caută rău mie.
	14	Iară eu pururea mă nădăjduiescu
		spre Tine și adaug spre toată
		lauda Ta.
	15	Rostul mieu vestește direptatea
		Ta toată zua, spăsenia Ta, săva că

нꙋй цїꙋ сáма. ꙟтрáвоѫ ꙟпꙋ- ѕі
тéрнле дмнꙋлꙋй, дмне поменївоѫ
дрепта́тъ та̀ си́нгꙋрь.
Дмне зъ́л мїеꙋ ꙟвъцáтꙋмай дн ‍зі
тинерéцеле мéле, шѝ пъ́нъ ácмꙋ
áм вести́т минꙋнiле тáле:
ꙟкъ пъ́нъ ꙟбътрънéце шѝ пъ- иі.
нъ ꙟкърꙋнтéце, дмнезъꙋл мїеꙋ
нꙋмъ лъса̀, пъ́нъ вóю вестѝ брáцꙋл
тъ шѝ пꙋтéрѧ та̀, áтоть нéмꙋль
кáрелей венитóрю. Шѝ дрептá- ѳі
тѧ та̀, дмне пъ́нъ ꙟнъцїе, къ̀ ай
фъкꙋт лꙋкрꙋри мáри: дмне чинéй
ка̀ тине? Кáреле мїай аръ́тáт к.
мїе скъ́рбе мꙋлте ши рéле, ши тéй
ꙟтóрсꙋ дѐ мáй ꙟвїáт, шѝ дн áдъ-

кꙋль пъмъ́нтꙋлꙋй скосéшимъ.
ка ꙟмꙋлцитáй спрѐ мине дестойни-
чїѧ мѧ, шѝ тéй ꙟтóрсꙋ дѐ мáй
мъгъѧт. (Шй дйн ада́нкꙋль пъ- жнд ѡ нꙋ
мъ́нтꙋлꙋй ïаръ мáй скоь)
кв Пентрꙋ ачéѧ є ꙟкъ лáꙋд прѐ ти-
не кꙋ Кꙋнди́н пентрꙋ дрептáтѧ ꙟ ѱáл тири:
та̀ дмне: къ́нть цїе ꙟтрꙋ лáꙋте
кг сфи́нтꙋл лꙋй Їиль. Бꙋкꙋръсъ
оусне́ле мéле кънд цїе, ши сꙋфле-
тꙋль мїеꙋ кáреле лáй избъви́т.
кд ꙟкъ шѝ лимба мѧ̀ ꙟтóате зиле
вестéще дрептáтѧ та̀; къ̀ са рꙋ-
шинáт шѝ сá батџокорить кáрїи
кáꙋтъ рáꙋль мїеꙋ.
ѱáломъ, ба.

ꙟчет

10		131
nu-i știu sama. Întra-voiu în pu-	16	
terile Domnului; Doamne, pomeni-voiu		
direptatea Ta singur.		
Dumnezăul mieu, învățatu-m-ai din	17	
tinereațele meale și până acmu		
am vestit minunile Tale.		
Încă până în bătrâneațe și pâ-	18	
nă în cărunteațe, Dumnedzăul mieu,		
nu mă lăsa, până voiu vesti brațul		
tău și putearea Ta a tot neamul		
carele-i venitoriu. Și direpta-	19	
tea Ta, Doamne, până în nălție, că ai		
făcut lucruri mari. Doamne, cine-i		
ca Tine, Carele mi-ai arătat	20	
mie scârbe multe și reale, și Te-ai		
întorsu, de m-ai înviat și din adân-		

		CATHISMA
		cul pământului scoseși-mă.
	21	Înmulțit-ai spre mine destoini-
		cia mea și Te-ai întorsu de m-ai
		mângâiat (și din adâncul pă-
*jidoveaște nu e		mântului iară m-ai scos)*.
	22	Pentru aceaea eu încă laud pre Ti-
**în psaltiri		ne cu chindii** pentru direptatea
		Ta, Doamne. Cânt Ție întru laute,
	23	Sfântul lui Israil. Bucură-să
		usnele meale, cântând Ție, și sufle-
		tul mieu carele l-ai izbăvit.
	24	Încă și limba mea în toate dzile
		vesteaște direptatea Ta; că s-au ru-
		șinat și s-au batgiocorit carii
		caută răul mieu.
		Psalom 71

Сумма:

Ачеста Ѱаломъ, Пертрече Двд, де Ампъръціа
луй Соломонъ, ши де преоуна ши де пъръціа луй
Хс, с, а, в, г. Дупъ ачеста дъ ха
луй Дмнзеу пентру къ шау аратат бунътата са
кътръ кредінчошіи сьй, с, ні, ді.

Ши се роагъ луй Дмнзъ пентру част, г, лукрури:

Атъй еидъ луй Соломонъ, търіе ши мъндріе а.
съ поатъ Ампъръци Адерептате, с, а.

Сьй споръскъ Ампъръціа луй, с, в. в.

Се фіе Ампъръціа луй ку свършеніе нърочитъ ши г.
феричитъ. Амперъціа чее де Соломонъ ши
де Хс, лаудъ пре Соломонъ ши пре Хс пентру
ачесте лукрури. Атъй, къ воръ Ампъръци а.
Адирептате, с, д, ѕ, ві, гі, ді.

Къ wаменіи де супт а чеа Ампъръціе, воръ фи в.
Аплаче ши феричици, с, є, ѕ, з, ѕі.

Мулциеворъ фіеръ сама, с, і, д, аі. г.

Къ воръ дарои алци Краи стреіни, с, і, єі. д.

Къ аіжест Ампъръціе ва цинъ врем мултъ, і, єі. є.

Къ wамніи сьй во фи кътръ ей ку драгосте ши ѕ.
ку дерептате, с, з. Къ кумеле лоръ ва фи з.

вести

вестить Атоатъ лума, с, зі.

Ѱаломъ Двъ, оа.

Ѱаломуле луй Двде, пентру Соломонъ.

а. Ампъра телуй — Дмне дъ цюдекъциле тале
Краюлуй, ши дирептата та
фіюлуй краюлуй.

в. Съ цюдече wаменіи тъй Адирептате, ши сърманіи тъй Ацюдекатъ.

ачр, а. с, кд, ке — г. Съ адукъ мунцій паче wаменилоръ, ши мъгурилле дирептате.

д. Цюдекава сърманіи wаменилоръ, ши ва спени фіи сърманилоръ, ши ва здроби супръторіюль.

є. Тъмесево де тине, пънъ ва сгръ
лучи соареле ши Луна, де немъ Анемъ.

лънъ — ѕ. Погоръва ка плоаа спре ларъ ко-

синтъ

10		132
În cest psalom proroceaște David de împărăția lui Solomon și dempreună și de-mpărăția lui Hristos, stih 1, 2, 3. După aceastea, dă har lui Dumnezău pentru că Ș-au arătat bunătatea Sa cătră credincioșii Săi, stih 18, 19.		Summa
Și să roagă lui Dumnezău pentru ceaste 3 lucruri:		
Întâi, să dea lui Solomon tărie și mândrie, să poată împărăți în dereptate, stih 1.	1	
Să-i sporească împărăția lui, stih 2.	2	
Să fie împărăția lui cu săvârșenie nărocită și fericită. În prorocia ce e de Solomon și de Hristos, laudă pre Solomon și pre Hristos pentru ceaste lucruri:	3	
Întâi, că vor împărăți în direptate, stih 4, 6, 12, 13, 14.	1	
Că oamenii de supt aceaea împărăție vor fi în pace și fericiți, stih 5, 6, 7, 16.	2	
Mulți-se-vor fără samă, stih 8, 9, 11.	3	
Că-i vor dărui alți crai striini, stih 10, 15.	4	
Că aceasta împărăție va ținea vreame multă, stih 15.	5	
Că oamenii săi vor fi cătră ei cu dragoste și cu dereptate, stih 7.	6	
Că numele lor va fi	7	

		CATHISMA
		vestit în toată lumea, stih 17.
		Psalomĭ Dv(d)vŭ 71
		Psalomul lui David pentru Solomon
*împăratului	1	Doamne, dă giudecățile Tale craiului* și direptatea Ta fiiului craiului*.
	2	Să giudece oamenii Tăi în direptate și surumanii Tăi, în giudecată.
1 Regi, 4:24, 25	3	Să aducă munții pace oamenilor și măgurile – direptate.
	4	Giudeca-va surumanii oamenilor și va spăsi fii<i> surumanilor și va zdrobi supărătoriul.
	5	Teame-se-vor de Tine până va străluci soarele și luna, den neam în neam.
*lână	6	Pogorî-va ca ploaia spre iarbă* co-

ї. | | рлг.

коситъ, ши ка повоюль че пикъ
пре пъмѫнт. Ѫнфлорива ѫн зиле- з.
ле луи дрептул, ши мулцимѧ пъ-
чіей пънъ нува фи Луна.
Ѫн пъръцива де маре пънъ ѫн маре, и.
ши дела рѫу пънъ ла марцініле пъ-
мѫнтулуи. Ѫнаинтѧ луи съ- ѳ.
вор плека лъкуиторій пустіей, ши
пизмашіи луи пулбере вор линџе.
Краій мъріей ши а островелоръ і.
дарури вор адуче: Краій Савей Аравіей,
ши Савей десопіей, даръ вор адуче.
Ши съ вор плека луи тоци Краій: ши аі.
вор служи луи тоате лимбиле.
Къ ва избъви съръманул че стри- ві.
гъ, ши пре сърачул каре наре аџю-

Ж торю

ка:

гі тори. Милъй ва фи де съръман
ши де липсит, ши суфлетеле съръма-
ді нилор ва спси. Де шелъчюнѧ
ши де стрѫмбътатѧ богацилоръ ва
избъви суфлетель лоръ, ши ва фи
скумпь сѫнџеле лоръ ѫнаинтѧ очи-
ѕі лор луи. Ши ва віѧ съръману-
ль, ши ва да луи * де аурулъ Савеи
Аравіей, ши съ ва руга пентру ел
пурурѧ тоатъ зуа благвива пре ел.
еі Ши фива ун пумну де грѫу ѫн пъмѫ-
нт съмъна ѫн върфуль мунцилоръ,
ѫн нъльцасева ка родуль Ливану-
луи, ши ѫнфлоривор денъ ораше ка
iарба пъмѫнтулуи. Фива ну-
зі меле луи (благвит) ѫн вѣчі, пънъ ва

фи

10		133
sită și ca povoiul ce pică		
spre pământ. Înflori-va în zile-	7	1 Regi 4:21
le lui direptul și mulțimea pă-		
ciei, până nu va fi luna.		
Împărăți-va den mare până în mare	8	
și de la râu* până la marginile pă-		*Efratului
mântului. Înaintea lui să	9	
vor pleca lăcuitorii în pustie; și		
pizmașii lui pulbere vor linge.		
Craii măriei și a ostroavelor	10	1 Regi 4:21 și 20
darure vor aduce; craii Savei Araviei		
și Savei Theopiei dar vor aduce.		
Și să vor pleca lui toț craii și	11	
vor sluji lui toate limbile.		
Că va izbăvi surumanul ce stri-	12	
gă, și pe supăratul ce n-are agiu-		

		CATHISMA
	13	toriu. Milă-i va fi de suruman
		și de lipsit; și sufletele suruma-
	14	nilor va spăsi. De-nșelăciunea
		și de strâmbătatea bogaților va
		izbăvi sufletul lor și va fi
		scump sângele lor înaintea ochi-
	15	lor lui. Și va via surumanul
*împăratul		și va da lui* de aurul Savei
		Araviei și să va ruga pentru el
		pururea; toată zua blagoslovi-va pre el.
	16	Și fi-va un pumnu de grâu în pământ
		sămănat în vârful munților;
*creaște-va		înălța-se-va* ca rodul Livanu-
		lui și înflori-vor den oraș ca
	17	iarba pământului. Fi-va nu-
		mele lui (blagoslovit) în veaci; până va

 ѓпд.

фїи соареле вестиееба нумеле луй:
ши съ бо благви ꙟтру ѥль тоате лим-
биле, ши во ферічи пре ѥль.
Благвить дмнуль дмнзъул луй ні.
Їлль, чела че фаче минуни сингурь.
Ши благвитуй нумеле славей луй ді
ꙟвѣчи, ши съ ва ꙟпла тот пъ-
мътул де слава луй, фїе, фїе. Сла:
Сфършитѫ руготчюнело луй Двд, фїюл луй Їессей. к.

Ψалом, об.

Чест Ψалом ѥсте ꙟвъцъторю, къ не ꙟвацѫ
къ Дмнзъу кредитошилорь, ле воѫще бине, иарѫ
пе кредитошилорь ръу, къ ѥ арата ꙟтраать кипь
ѡаменилорь, въздь стаца амъдурора ши аръниило
ши бунилорь, ачаста ꙟвъцътурѫ неѫ дѫ ꙟнаи
те, Сти, а. Ши съ аратѫ ді, в, ѕ, пі, ѕі. а.
Дупѫ ачаа ѡ ꙟтъръѥще, ді, ѕі, ѕ, пъ, кг. б.
Май апой ꙟкиде ачеста ꙟвъцътурѫ, ді, кг, ѕ, г.

Сума:

 пънѫ

пънѫ, ла сфършить.

Ψаломъ Дввъ, об.

Ψаломул луй Асафь.

с.
а. Ідевърь бунуй дмнзъу луй
Їлль, че челорь дирепцн ку
б. иннма. Иарѫ міе, пу-
цин де нумнеѫ лунекарѫ пичоарел
меле: ши пуцин де нусѫ върсарѫ
г. пашии мией. Къдь пимиа пре
чей небуни, кѫдь ведѫ пача пъ-
д. къ тошилорь. Къ нусь ꙟтру
легътурнле морцией, ши сънътоа-
є. сѫ бътута ло. Ши ꙟоустенѣ-
ла ѡмулуй нусѫнть, ши ку о-
аменіи нусѫ супърѫ.
ѕ. Пентру ачѣѫ ка оунь ланцу де

аур

10		134
fi soarele vesti-se-va numele lui		
și să vor blagoslovi întru el toate lim-		
bile și-l vor ferici pre el.		
Blagoslovit – Domnul Dumnedzăul lui	18	
Israil, Cela ce face minuni singur.		
Și blagoslovitu-i numele slavei Lui	19	
în veaci; și să va împlea tot pă-		
mântul de slava Lui. Fie, fie! Slava.		
Sfârșitul rugăciunelor lui David, fiiul lui Iessei.	20	
Psalom 72		
Cest psalom easte învățătoriu, că ne învață		Summa
că Dumnezău credincioșilor le voiaște bine, iară		
necredincioșilor – rău; că Să arată într-alt chip		
oamenilor, văzând viața amândurora, și a răilor,		
și bunilor; această învățătură ni să dă înain-		
te, stih 1. Și să arată den 2 stih, până 15.	1	
După aceaea, o întărește den 15 stih, până 23.	2	
Mai apoi, închide această învățătură, den 23 stih,	3	

		CATHISMA
		până la sfârșit.
	Stih	*Psalomŭ Dv(d)vŭ 72*
		Psalomul lui Asaf
	1	Adevăr, bunu-i Dumnezăul lui
		Israil, ce celor direpți cu
	2	inima. Iară mie pu-
		țin de nu mi să lunecară picioarele
		meale și puțin de nu să vărsară
	3	pașii miei, când pizmiia pre
		cei nebuni, când vedea pacea pă-
	4	cătoșilor. Că nu-s întru
		legăturile morției și-i sănătoa-
	5	să vârtutea lor. Și în ustenea-
		la omului nu sânt; și cu oa-
		menii nu să supără.
	6	Pentru aceaea, ca un lanțu de

аꙋрꙋ кꙋпрꙟде пре єй фъліа, фіете
кареа де є съ ꙟбракъ ꙟтрꙋ не міліѫ.
Ши пєтрꙋ гръєиме єлаꙋ афаръ ѡ- з.
кій ло, мєгꙋ ꙟгъдꙋрма йнимі ло.
Кꙋцетаръ ши гръиръ хиклєніє, и.
стръбътате ꙟфъліє гръєскь.
Пꙋи ꙟчєрн гꙋра са, ши лимба ло ѳ.
ꙟблѫ пре пъмънть.
Пєнтрꙋ ачєа ꙟтоаркꙋсе ѡамєні і.
лꙋй ꙟкоаче, сторкꙋсе лꙋй апе ꙟпъ-
харь де плинь. Ши зикь, кꙋм аі
аръ ци Дмнѕъꙋ? ши съ асте ції-
ницѫ ꙟнъціє? Йатъ, чєцин ві
пъкътош каріне пре лꙋме ꙟпачє мꙋ-
цєкꙋ бъгъціиле. Адєвъ ꙟдє- гі
шєть міамь кꙋръцн йнима ма,

ѫ г шѧ а

ши амь спълат ꙟневиновъціє мъ-
ді нꙋле мєле. Ши фꙋи бътꙋт
тоатѫ зіѡа, ши фꙋ сꙋпъраса мꙗ
ꙟтоате диминєцн.
Съвоꙗ зиче, спꙋнево ашꙗ: іатъ
еі нємꙋлꙟ фіилорь тъй, зичеворь къ-
амь грєшить. Пєнтрꙋ ачєа
ѕі гъндіꙗ съ щіꙋ ачаста: че єра ѡ-
стєнєлѫ ꙟнаинта окилор міей.
зі Пънѫ нам ꙟтрать* ꙟсфнціꙗ
лꙋй Дмнѕъꙋ, ши нам ꙟцелєсь съ-
иі върштꙋль лорь. Кꙋ адєвъ ꙟ-
локꙋри лꙋнекоасе ай пꙋсь пре єй, ши
оборь пре єй спре пꙋстіире.
ѳі Кꙋм фꙋръ ꙟпꙋстіире ашꙗ ꙟде-
грабь? сфърширъсѫ ши съ амнтꙋ-

нѧ

* ꙟкот ла ꙟкар єра ѡлтарю

10		135
auru cuprinde pre ei fălia, fiete- carele de ei să îmbracă întru nemilă. Și pentru grăsime stau afară o- chii lor; mergu în gândurile inimii lor. Cugetară și grăiră hiclenie, strâmbătate în fălie grăiesc Pun în ceriu gura sa și limba lor îmblă pre pământ. Pentru aceaea întorcu-să oamenii lui încoace, storcu-se lui ape în pă- har deplin. Și zic: „Cum ară ști Dumnezău?” și să easte ști- ință în nălție. Iată, cești păcătoș carii-s pre lume în pace mul- țescu bogățiile. Adevăr, în de- șert mi-am curățit inima mea	 7 8 9 10 11 12 13	

		CATHISMA
        *în cortul în care era oltariul	 14 15 16 17 18 19	și am spălat în nevinovăție mâ- nule meale. Și fuiu bătut toată zioa și fu supărarea mea în toate dimeneți! Să voiu zice: „Spune-voiu așea”, iată neamul fiilor tăi zice-vor că am greșit. Pentru aceaea gândiia să știu aceasta, ce era os- teneală înaintea ochilor miei, până n-am întrat în sfinția* lui Dumnezău și n-am înțeles să- vârșitul lor. Cu adevăr în locuri lunecoase ai pus pre ei și obori pre ei spre pustiire. Cum fură în pustiire așea înde- grabă? Sfârșiră-să și să amistu-

иръ де кꙋтремꙋри.
Сѫть ка вомнꙋль омꙋлꙋй дециѣ к.
тать, Дмне къдꙋйвей скꙋла (пре
морци) кипꙋль лорь вей оурѫ.
Кънд сѫ ꙟхербъта иннима ма, ка
ши ръргꙋнкїи мїей мъ ꙟпꙋнцꙗ.
Иаръ еꙋ не ꙟцелепть ера, ничи кв
ꙟцелецꙗ фꙋи ка ꙋн добиток ꙟн-
инта та. Ши еꙋ пꙋрꙋрꙗ кꙋ кг
тине фꙋи, цинꙋш мъна дирѣптѫ
а мѣ ш кꙋ сфатꙋл тъꙋ ꙟдирета-
тꙋмай, ш дꙋпъ ачѣѣ кꙋ славъ прї
митꙋмай пре мине.
Чинемїе мїе ꙟчерю (фъръ Тине?) кд
ши фъръ тине ꙟниме нꙋмъ дез-
мїердь пре пъмѫнть.

сфъ

ке Сфършисесе трꙋпꙋль мїеꙋ ши ин-
ма ма: иаръ стѫнка инимїй мѣле
ши пага ма есте дмнѕъ ꙟвѣк.
кѕ Къ иатъ чеа че сѫ делꙋнгъ де ти-
не перивор: де ръдъчина вери пре
тоць карїи кꙋрвинд сѫ лѣпъдѫ де ти.
кз Иаръ еꙋ цїеꙋ къ апропиндꙋмъ кѫ-
тръ дмнѕъꙋ мїй бꙋнь мїе, пꙋнтрꙋ
дмнѕї ачѣѣ мїам пꙋс нъдѣждѣ ꙟдмнꙋ, *
съ веетескꙋ тоате лꙋкрꙋриле лꙋй.
(ꙟПорциле фѣте Сїонꙋлꙋй.)

Сꙋмма: ѰАЛОМЪ, ОГ:
Роагъсѫ ачест ѱалом лꙋй дꙋмнезеꙋ, лъкꙋиторїи
ꙟ Їоудїа карїи ера ꙟприсоаре ꙟВавꙋлсонь, ка сѫ
сколцѫ пре ей дѣ прин соаре, С, А, Б, Г, Д.
Дꙋпъ ачѣа съ пїарѫ пре пимашїи лорь пре Ва
вꙋлсонени, С, І, ИІ, КГ.

рꙋгъ

10		136
iră de cutremuri.		
Sânt ca somnul omului deștep- tat; Doamne, cându-i vei scula (pre morți), chipul lor vei urî.	20	
Când să înherbânta inima mea și rărunchii miei mă împungea,	21	
iară eu neînțelept era, nici înțelegea; fuiu ca un dobitoc îna-	22	
intea Ta. Și eu pururea cu Tine fuiu, ținuș mâna direaptă a mea și cu sfatul Tău îndirepta- tu-m-ai; și după aceaea cu slavă prii- mitu-m-ai pre mine.	23	
Cine mi-e mie în ceriu, (fără Tine)? Și fără Tine în nime nu mă dez- mierd pre pământ.	24	

		CATHISMA
	25	Sfârșise-se trupul mieu și ine- ma mea; iară stinca inimii meale și partea mea easte Dumnezău în veac.
	26	Că, iată, ceia ce să delungă de Ti- ne peri-vor; dezrădăcina-veri pre toț carii curvind să leapădă de Tine.
*Dumnezeu	27	Iară eu știu că apropiindu-mă că- tră Dumnezău mi-i bun mie; pentru aceaea mi-am pus nădeajdea în Domnul*, să vestescu toate lucrurile Lui (în porțile featei Sionului).
Summa		**Psalom 73** Roagă-să în cest psalom lui Dumnezeu lăcuitorii în Iudeea, carii era în prinsoare în Vavilon, ca să-i scoață pre ei den prinsoare, stih 1, 2, 3, 19. După aceaea, să piarză pre pizmașii lor, pre va- viloneani, stih 10, 18, 23.

Ругъчюна лорь ѫтрїикош кучетте, і, лукру.
Къ дамнезъу ау легать пачѣ ку ѥй, ши ау фъгъ а.
дуить изевъире ши бунътате.
Ачаста арата къдь зисе ѥй къ ѥнть турма
пъшунїи луй Дамнезъу, с, а. ши адунаръ луй
Дамнезъу, с, в. ипротаа.
Къ пре май марїи лоу ау исе Дамнезъу ди робїа в.
луй Фарасонь, с, в, ві, гі, ді.
Къ иау фъгъдуить къва ачкуи ѫмунтеле Сїо г.
нулуй, ши акола ва аскулта ругъчюниле лор, і, в.
Къ фъръ мъгъжире не авъда жъртве ничї Прочи, і, д. д.
Къ пре мамарїи лорь, ау хрънїта ѫпустїе ку ма е.
нуни, с, ді. Къ пърицїи лорь ау трекут ѕ.
пре ѫмаре, ши пре ѫІорданъ, ши ау ашъзат ѫпъ
мънтуль ханаанулуй, с, еі. Къ фаче бине з.
кх ни мулъ шменеску, зъша, ши поамга, вара,
ши [illegible], с, ѕі, зі. Къ нау пътъре але и.
пъда ди пре еинь ата еупъраре, с, ді.
Къ фоарте екъбиц ши еупърац, с, ді, ка. ѳ.
Къ ѥй лорь съ лауде Нумеле луй Дамнезъу. г.
Дупа ачеста съ роагъ съ пїаргъ пре пиамашти

лорь пре вавулсонїнии.
а. Атуй къ Вавулсонтенїи пустїиеѥ бесерика лу
Дамнезъу де Ієрслимь, ді, г, с, пъна, д.
в. Къ хулеск пре Дамнезъу, с, і, иі, кв, кг.
г. Къ ѫмплъръ тоатъ Іудеа де асупричюне ши де
ръзгате, с, к.

Псаломъ, ог.

Кантекуль де ѫвъцътуръ дать луй Асафь.

а. Пентру че не ѥй лепъдат Дамне,
пъна ѫвекь? ши пентру
че фумегъ оурцїа мънїи Та;
спре шиле пъшунїей тале?
съборъ в. Адуци аминте де адунара та,
кареле ц'ѥй къщигать де тъю: ши
шй ръскумпърать, тоягуль мо-
шїей тале, ачесть мунт а луй Сїон
г. ѫкареле лъкуещи. Ръдикъць

10		137
Rugăciunea lor întăresco-o cu ceaste 10 lucruri:		
Că Dumnezău au legat pace cu ei și le-au făgă-	1	
duit izbăvire și bunătate;		
aceasta arată când zic ei că sânt turma		
pășunii lui Dumnezău, stih 1, și adunarea lui		
Dumnezău, stih 2 *i pročaę*.		
Că pre mai marii lor i-au scos Dumnezău din robia	2	
lui Faraon, stih 2, 12, 13, 14.		
Că S-au făgăduit că va lăcui în muntele Sio-	3	
nului și acolea va asculta rugăciunile lor, stih 2.		
Că-s fără mângâiare, neavând jârtve, nice proroci, stih 9.	4	
Că pre mai marii lor i-au hrănit în pustie cu mi-	5	
nuni, stih 14. Că părinții lor i-au trecut	6	
pren mare și pren Iordan și i-au așăzat în pă-		
mântul Hanaanului, stih 15. Că face bine	7	
cu neamul omenescu zuoa și noaptea, vara		
și iarna, stih 16, 17. Că n-au puteare a le-	8	
păda de pre sine acea supărare, stih 19.		
Că foarte-s scârbiț și supărat, stih 19, 21.	9	
Că ei vor să laude numele lui Dumnezău.	10	
După aceastea să roagă să piarză pre pizmașii		

		CATHISMA
		lor, pre vaviloneani:
	1	Întâi, că vaviloneanii pustiise beseareca lui
		Dumnezău den Ierusalim, den 3 stih, până 9.
	2	Că hulesc pre Dumnezău, stih 10, 18, 22, 23.
	3	Că împlură toată Iudeea de asupriciune și de
		răutate, stih 20.
	Stih	**Psalom 73**
		Cântecul de învățătură dat lui Asaf
	1	Pentru ce ne-ai lepădat, Doamne,
		până în veac? Și pentru
		ce fumegă urgia mânii<i> Tale
		spre oile pășuniei Tale?
*săborul	2	Adu-Ți aminte de adunarea* Ta,
		carele Țe-ai câștigat dentâiu și
		o ai răscumpărat, toiagul mo-
		șiei Tale, acest munte al lui Sion,
	3	în carele lăcuiești. Rădică-Ț

г.

слп.

пентокареле тале спре пꙋстіирѧ лорь
ꙟвекь, пре тоть пимашꙋл че фѫ-
че рѫꙋ ꙟсфинціѧ та.
Ръкнирѫ пимашіи тъи пре миꙗло- д.
кꙋль съборꙋлꙋ тале, сѣмнеле сале
пꙋсерѫ семнь. Кꙋноскꙋт фꙋ є.
фіете кареле рѫдикѫндь съкꙋриле
сале сꙋсь ка ꙟтрꙋ оунь арбꙋре.
Акмꙋ ꙟкѫ ꙋшиле съпате кꙋ съ- ѕ.
кꙋри ши кꙋ мѫꙗре ле здробескь.
Дѣдерѫ фокь ꙟсфинціиле тале, з.
ѿборѫндь ла пѫмѫнть спꙋркарѫ ко-
тꙋль нꙋмелꙋи тѫꙋ.
Ꙁисерѫ ꙟтрꙋ инима са, сѫле же- и.
хꙋим де преꙋнѫ, апринсерѫ тоате
кортꙋриле лꙋи Дꙋмнезѫꙋ де пре пѫ-

ꙟпотꙋ тъꙋ,

ка:

ѳ. пѫмѫнть. Сѣмнеле ноастре
нꙋле ведем, нꙋи маи мꙋлть Пророкь,
ниче нꙋ е нимe кꙋ нои кареле а щи
і. пѫнѫ кѫндь. Пѫнѫ кѫндь
тева ѿкъръ пре тине Дꙋмнезеꙋ пима-
шꙋль тѫꙋ; аꙋ блъстѫма-ва пима-
шꙋль нꙋмеле тѫꙋ пѫнѫ ꙟвекь?
аі. Пентрꙋ че ꙟтоарчи мѫна та, ши
дирѣпта та; скоате ѡ де миꙗлокꙋл
ві. сѫнꙋлꙋи тѫꙋ. Iарѫ Дꙋмнезѫꙋ
ꙟпѫратꙋль міеꙋ де тѫи, фаче
спѫсеніе пре миꙗлокꙋл пѫмѫнтꙋлꙋи.
гі. Тꙋ аи рꙋпть кꙋ пꙋтѣра та марѣ,
ши аи здробить капетеле кꙋ щилор
ді. ꙟ апе. Тꙋ аи здробить
капꙋль лꙋи *Левіатань, ши лаи дат

* ꙟцелеце фа раѡнь кърꙋа апъдатѫ трꙋпꙋ мара дѣмѫн кѫрѫ пѫтꙋри ле. ши фіерн: нехо. аі ѳ. ва.

10		138
picioarele Tale spre pustiirea lor în veac, pre tot pizmașul ce fa- ce rău în sfinția Ta*.		*în cortul Tău
Răcniră pizmașii Tăi pre mijlo- cul săboarălor Tale; seamnele sale	4	
puseră semn. Cunoscut fu fietecarele rădicând săcurile sale sus, ca întru un arbure.	5	
Acmu încă ușile săpate cu să- curi și cu maiure le zdrobesc.	6	
Deaderă foc în sfințiile Tale; oborând la pământ spurcară cor- tul numelui Tău.	7	
Dziseră întru inima sa: „Să le je- huim dempreună!" Aprinseră toate corturile lui Dumnezău de pre pă-	8	

		CATHISMA
	9	mânt. Seamnele noastre nu le vedem, nu-i mai mult proroc, nice nu e nime cu noi carele ară ști
	10	până când: Până când Te va ocărî pre Tine, Doamne, pizma- șul Tău? Au blăstăma-va pizma- șul numele Tău până în veac?
	11	Pentru ce întorni mâna Ta? Și direapta Ta scoate-o den mijlocul
	12	sânului Tău! Iară Dumnezău-i împăratul mieu dentâi, face spăsenie pre mijlocul pământului.
*înțeleage-se Faraon, căruia lepădă-i trupul marea, de-l	13	Tu ai rupt cu putearea Ta marea și ai zdrobit capetele chiților
mâncară pasările și fierile Ex. 14:21	14	în ape. Tu ai zdrobit capul lui Leviatan* și l-ai dat

Г.

мънкаре лъкуиторилорь ȣпустїе.
ЕІ Туай рупть фънтъна ши извору̀ль туай оускать ръурилє мари.
ЅІ Атай зуа, ши атай ноапта, ту ай гътата лумина, ши соарєле.
Іс хо, з. с, е, ѕ. чн: к. е, лі.
ЗІ Туай пусь тоате хотаръле пъмънтулуй, вара, ши iaна, ту леи ръдунт.
НІ Адуць аминте де ачаста, къ пимашул блатьмж пре дмнул, ши ѿмении небуни скъбеск пре нумеле тъу.
ѲІ Съ ну дай съборулуй пимашилор сȣфлетул турту̀релєй тале, съборул сурумании тъи ну оуйта пънж ȣвек.
К. Катж спре легътура та, къ са ȣплут локурїле ȣтунекате апъмънтулуи, де лъ-

пат...

КА:

КА кȣира не дирепцилор. Съ ну сє ȣтоаркж че зробит ку рушине, че мишелул ши сурумаиул съ ладе нумеле тъу.
КВ Сколж дмне, цредекж нъра та: адуци аминте де ѿкара та: карецi фаче небунул тоатж зуа.
КГ Ну уйта де гласул пимашилор тъи, ни сумeтул челор че съседикж спре тине: къ креще пуруре. Сла.

Псаломъ, од.

Сумма: Роагъсе двдь депреунж ку алаци ïнатени крещини, кари ръмасесе ку ель, ȣзиалеле луи саул ȣкаша ши дупж моартя луи, ши дъ хаpь луи дмнзъ петру къ ла у мънтуит пре ель де тоате скърбеле пимашилорь луи, ши ла ръдикат спре Кръирє, С, в.

Дупж ачеа сe роагж сьи дя ȣпъръцїє де пли, ши се кунoаскж ши ате нeмурн, але луи филь ши сесе плътесе тоци кътрж ель, съ ва аскултa дмнезъу ȣ-

тру

10		139
mâncare lăcuitorilor în pustie.		
Tu ai rupt fântâna și izvo-	15	
rul, Tu ai uscat râurile mari.		
A Ta-i zua și a Ta-i noaptea, Tu	16	Ex. 17:5, 6;
ai gătat lumina și soarele.		Num. 20:11
Tu ai pus toate hotarăle pă-	17	
mântului; vara și iarna Tu le-ai rân-		
duit. Adu-Ț aminte de aceasta,	18	
că pizmașul blastămă pre Domnul		
și oamenii nebuni scârbesc pre nu-		
mele Tău. Să nu dai săborului	19	
pizmașilor sufletul turturealei		
Tale, săborul surumanilor Tăi nu		
uita până în veac. Caută spre	20	
legătura* Ta, că s-au împlut locuri-		*pacea
le întunecate a pământului de lă-		

		CATHISMA
	21	cuirea nedirepților. Să nu să în-
		toarcă cel zdrobit cu rușine; ce mi-
		șelul și surumanul să laude numele
	22	Tău. Scoală, Doamne, giudecă pâ-
		ra Ta: adu-Ți aminte de ocara Ta,
		carea-Ț face nebunul toată zua.
	23	Nu Te uita de glasul pizmașilor
		Tăi, nici sunetul celora ce să rădică
		spre Tine, că creaște pururea! Slava.
		Psalom 74
Summa		Roagă-se David dempreună cu alalți israilteani creș-
		tini carii rămăsease cu el în zilele lui Saul, încă
		și după moartea lui. Și dă har lui Dumnezău pen-
		tru că l-au mântuit pre el den toate scârbele pizmași-
		lor lui și că l-au rădicat spre crăire, stih 2.
		După aceaea, să roagă să-i dea împărăție deplin, și
		să-l cunoască și alte neamuri ale lui Israil, și să se
		pleace toți cătră el. Să-l va asculta Dumnezău în-

Г. рм.

трꙋ ачаста потѫ алꙋй, єль ѫкѫ ва фаче ачѣсте
лꙋкрꙋри ѫтрꙋ ѫпърѫціѧ лꙋй: Рѫдика ва тоате а.
дина дирегѫтори дирєпци ѫчара лꙋй, ѕ, д.
Кѫ пре чей не дирєпцій ва чета, ді, є, ѕ, пѫ, г. в.
Кѫ а̂ зꙋпричюна ши не мила челорь фѫрѫ лѣце ва г.
нотени, ѕ, аі. Кѫ пре чей дирєпцій ва избѫви, ѕ, аі. д.

Ѱаломь, од. ѕ,

Дꙋ каладꙋлꙋй Кантарилоре, Нꙋ пієрде: Ѱалом, ши кѫнтек а.
Дате лꙋй Асафь

Лѫꙋдѫм пре тине дмне, лѫ- в.
ꙋдѫм пре тине, кѫ апроапей
нꙋмеле тѫꙋ: избѫвиціи
тѫй вестеск тоате минꙋниле тале.
Кѫнд вою лꙋа дерегѫторіѧ чей г.
рѫндꙋитѫ міе, єꙋ ѫ дирєпта те
вою цюдека. Топіасе пѫмѫн- д.
тꙋль ши тоци віецꙋиторіи спре єль:
Ꙗрѫ єꙋ вою ѫтѫри стѫлпіи лꙋй.

Зи

К.

є. Зишь небꙋнилорь, нꙋ небꙋнирєци,
ши пѫкѫтошилорь нꙋ ѫмнѫцарници
ѕ. корнꙋль. Нꙋ ѫнѫцареци ѫ-
нѫціїє корнꙋль востръ, ши нꙋ грѫн-
рєци кꙋ грꙋмазꙋль ѫвѫртошать.
з. Кѫ ничи дела рѫсѫрйтꙋль соарелꙋй,
ничи дела апꙋсь, ничи де пꙋстіє
и. вине ѫнѫцара: Кѫ Дмнезѫꙋ
цюдекѫторю єсте, пре чєсталь ѫм-
рѫще, ши пре чела ѫнальцѫль.
ѳ. Кѫ пѫхарꙋль ѫмѫна Дмнꙋлꙋй
єсте ши винꙋль че рꙋшаще ѫтрѫ-
сꙋль, ши є плинь де местекѫтꙋрѫ,
ши тоарнѫ де єа ши дрожділе лꙋй
ѫкѫ ле сꙋгь, ши ле беꙋ тоци пѫ-
кѫтошіи пѫмѫнтꙋлꙋй.

іпрє дꙋх незіне дирєпте алѫ, є: ка

Ꙗрѫ

10		140
tru această pohtă a lui, el încă va face aceaste		
lucruri întru împărăția lui: Rândui-va tutin-	1	
dinea diregători drepți în țara lui, stih 4.		
Că pre cei nedirepți-i va certa, den 5 stih, până 10.	2	
Că asupriciunea și nemila celor fără leage va	3	
conteni, stih 11. Că pre cei drepți-i va izbăvi, stih 11.	4	
Psalom 74		
Dascalului cântărilor; „Nu piarde". Psalom și cântec	1	
dat lui Asaf		
Lăudăm pre Tine, Doamne, lă-	2	
udăm pre Tine, că aproape-i		
numele Tău. Izbăviții		
Tăi vestesc toate minunile Tale.		
Când voiu lua deregătoria ce-i	3	
rânduită mie, eu în direptate		
voiu giudeca. Topiia-se pământ-	4	
tul și toți viețuitorii spre el;		
iară eu voiu întări stâlpii lui.		

		CATHISMA
	5	Ziș nebunilor: „Nu nebunireți!"
		și păcătoșilor: „Nu înălțariți
	6	cornul! Nu înălțareți în
		nălție cornul vostru și nu grăi-
*spre Dumnezeu		reți cu grumazul învârtoșat*!"
nedireptate.	7	Că nici de la răsăritul soarelui,
		nici de la apus, nici den pustie
Dan. 5:21	8	vine înălțarea. Că Dumnezău
		giudecătoriu easte; pre cesta-l sme-
		reaște și pre cela înalță-l.
	9	Că păharul în mâna Domnului
		easte și vinul ce rușaște într-în-
		sul; și e plin de mestecătură,
		și toarnă den el, și drojdiile lui
		încă le sug și le beau toți pă-
		cătoșii pământului.

Иаръ еȢ воiу вести ꙟ вѣкь, ши воiу кѫнта Дмнѕѫлꙋи лꙋи Iаковъ. Г.

Ши тоате коарнеле пъкътошилѡр воiу здроби, ши съворь ꙟнълца коарнеле дирепцилорь. АI.

Ѱаломь, ОВ.

Сꙋмма:

Ѡамениi дѣ Iоудѣꙗ да хаарь лꙋи Дꙋмнезеꙋ, (Карiи а бiꙋт ꙟ зилеле лꙋи Езекiе Краю.) пентрꙋ къ iаꙋ мѫнтꙋит пре еи дѣ робiꙗ Асѵрiеи карiи жехꙋниѣ цара лорь, чѣ фiинд ꙟпрещюрꙋл ѡрашꙋлꙋи Ѵнѣи ка съль батѫ. Бътꙋи пре еи Дмнезеꙋ кꙋ ꙟнџерꙋль сеꙋ, ѡморъндꙋи ꙟтрꙋѡ ноапте, рпе, дѣ мiи. Дꙋпѫ ачѣста спꙋне чѣ бине аꙋ фъкꙋть Дмнезеꙋ кꙋ еи, кѫндь иаꙋ избъвит дiн тра чѣле педѣпсе чѣ ꙟ аратѫ ꙟ чѣсте, Г, ѕ.ѡ.ѵ.:

Е. цр. аг. е. н. ле.

Къ аꙋ котенить съ нꙋ нъвълѣскѫ съпꙋстiа ꙗскѫ Iерлимѫ, С, Д. Къ аꙋ пiердꙋть кꙋ ꙟџерꙋ С, Е, Ѕ, З. Къ аꙋ дать жехꙋнтꙋрѫ ш добѫда дѣ стѣлж дела пимашiи ло, Е, Н, А, I. А. В. Г.

Ѱало

Ѱаломь, ОЕ.

С, А. Даскалꙋлꙋи кѫнтарилорь ꙟ лаꙋте, Ѱалом ши кѫнтечѣ дате лꙋи Асафь.

В. Кꙋноскꙋтꙋи ꙟтр Iоудѣꙗ дꙋмнезъ, ꙟтр Iналь маре нꙋмелꙋи.

Г. Ши iасте кортꙋль лꙋи ꙟ Салим ши лъкꙋирꙗ лꙋи ꙟ Сiѡнь.

Д. Акола аꙋ фрѫнт съџецiле аркꙋлꙋи, павъза, спата, ши ръзбоюль.

Е. Лꙋминать еши ши мърить дѣ мꙋнцiи жехꙋиреи.

тꙋлбꙋр Сѵрiꙗ нилѡ

Ѕ. Жехꙋинци фꙋрѫ тарiи кꙋ инима: адормиръ сомнꙋл съꙋ, ши нꙋ афларѫ (пꙋтѣре) ꙟ мѫнꙋле сале тоцi бърбацiи тарi.

З. Пентрꙋ чѣтарꙗта Дмнезъꙋ лꙋи Iакѡвъ, адꙋр-

мѣгаѫ

10		141
Iară eu voiu vesti în veac și voiu cânta Dumnedzăului lui Iacov.	10	
Și toate coarnele păcătoșilor voiu zdrobi și să vor înălța coar- nele direpților.	11	
Psalom 75		
Oamenii den Iudeea dau har lui Dumnezău (carii au viat în zilele lui Iezichie craiu), pentru că i-au mântuit pre ei den robia Asiriei, carii jehuise țara lor; ce fiind împregiurul orașului Limnei ca să-l bată, bătu-i pre ei Dumne- zău cu îngerul Său, omorându-i întru o noapte 185 de mii. După aceastea, spune ce bi- ne au făcut Dumnezău cu ei, când i-au izbăvit dentr-aceale pedeapse ce să arată în ceaste 3 lucru<ri>:		Summa 2 Regi 19:8, 35
Că au contenit să nu năvălească să pustiască Ierusalimul, stih 4.	1	
Că i-au pierdut cu îngerul, stih 5, 6, 7.	2	
Că le-au dat jehuitură și dobândă destulă de la pizmașii lor, stih 8, 9, 10.	3	

		CATHISMA
	Stih	**Psalom 75**
	1	Dascalului cântărilor în laute. Psalom și cântec dat lui Asaf
	2	Cunoscutu-i întru Iudeea Dum- nezău; întru Israil mare-i numele Lui!
	3	Și easte cortul Lui în Salim și lăcuirea Lui în Sion.
	4	Acolea au frânt săgețile arcu- lui, pavăța, spata și războiul.
*tabăra sirianilor	5	Luminat ești și mărit den munții jehuireei*!
	6	Jehuiți fură tarii cu inima: adormiră somnul său și nu afla- ră (puteare) în mânule sale toț bărbații tari.
	7	Pentru certa- rea Ta, Dumnezăul lui Iacov, adur-

мїтаꙋ карꙋль ши калꙋль. | Карїї ѡмор̃ ꙟпърацї

и. Тꙋ гроазник ещи, ши чине ва̃ ста ꙟнаинтата? Кънд съ ꙟчи̃ де мъніа та.

ѳ. Де черюри аи фъкꙋть съсе аꙋзъ џюдецꙋль, пъмънтꙋль сау спъмънтать, ши сау ѡдихнить.

і. Кънд съва скꙋла Дмнзъу спре џюдекатъ, съмънтꙋаскъ тоцѝ блънзїи пъмънтꙋлꙋи.

аі. Къ мъніа ѡаменїлорь лаꙋдъ пре тине, ши кꙋ ръмъшица мъніилор ꙟчи̃цейвери.

ві. Фъгъдꙋици ши даци Дмнꙋлꙋи Дмнзъꙋлꙋи ворꙋ, тоцѝ чеа че сънтꙋ ꙟпрецюрꙋль лꙋи: адꙋчеци лꙋи дарꙋри челꙋи ꙟфрико-

ѡ в шето́

гі. шетори. Чела че ꙟ сꙋфлетꙋл боиарилорь, ши ꙟсте ꙟфрикошетори Краилорь пъмънтꙋлꙋи.

Ψалом, ѻѕ:

Сꙋмма: а. Кꙋприндѐ чест Ψалом ꙟвъцътꙋръ дїнпре мъгъдара ѡмꙋлꙋи крещин, кꙋм трѣбꙋе съ се мъгъе де ка нꙋль аскꙋлтъ нꙋмаи де кът ꙟтрꙋ рꙋгъчюна лꙋи: ши кънд ꙋше депъртъ аџюторюл лꙋи дїкътръ ѐль, атеста съ арата ꙟпилда лꙋи Асафь: кареле спꙋне нъдѣжда са де спре аскꙋлтара рꙋгъчюнїи лꙋи, с̃, в.

в. Дꙋпъ ачѣа аратъ кꙋ сау рꙋгать кꙋ хїервеите ѣлъ, ши кꙋ тоатъ инима ꙟтрꙋ рꙋгъчюна лꙋи, ши ꙟкъ нꙋ лаꙋ аскꙋлтать, че ꙟкъ лаꙋ нѣпипитить, ді, г, с̃, пънъ, аі.

С̃, г. Дꙋпъ ачеста спꙋне кꙋ сау мъгъеть ꙟтрꙋ та нѣпи:

а. Даскалꙋлꙋи кътернао спре Іадꙋмь: Ψаломꙋл лꙋи Асафь.

в. Кꙋ гласꙋл мїеꙋ кътръ Дмнꙋл ам стригат, гласꙋл мїеꙋ кътръ Дмнзъ ши аскꙋлтъмъ:

10		142
mit-au carul și calul*.	8	*carii omorâră îngerul
Tu groaznic ești, și cine va sta înaintea Ta când să încin- de mânia Ta? Den ceriuri ai	9	
făcut să se auză giudețul, pă- mântul s-au spământat și s-au odihnit.		
Când să va scula Dumnezău spre	10	
giudecată, să mântuiască toți blânzii pământului.		
Că mânia oamenilor laudă pre	11	
Tine și cu rămășița mâniilor		
încinge-i-veri. Făgăduiți și	12	
dați Domnului Dumnezăului vostru, toț ceia ce sânteț împregiurul Lui; aduceți Lui daruri, Celui înfrico-		

		CATHISMA
	13	șetoriu, Cela ce ia sufletul boiarilor și easte înfricoșe- toriu crailor pământului.
Summa		**Psalom 76**
	1	Cuprinde cest psalom învățătură despre mân- gâiarea omului creștin, cum trebuie să se mângâie deaca nu-l ascultă numaidecât întru rugăciu- nea lui și cându-ș departă agiutoriul Lui de către el; aceastea să arată în pilda lui Asaf, carele spune nădeajdea sa despre ascultarea rugă-
	2	ciunii lui, stih 2. După aceaea, arată cum s-au rugat cu herbenteală și cu toată inima întru rugăciunea lui și încă nu l-au ascultat, ce încă l-au ispitit, den 3 stih, până 11.
	3	După aceastea, spune cum s-au mângâiat într-acea ispită.
Stih		
	1	Dascalului cântărilor spre Idithum. Psalomul lui Asaf
	2	Cu glasul mieu către Domnul am strigat; glasul mieu – către Dumnedzău și ascultă-mă.

Ꙟзꙋа сꙋпърърїй мѣле кътаю пре г.
Дмнѕъ: мъна ма єра тинсъ ноап
та не ꙟчета, (ши нꙋ оустени) сꙋ-
флетꙋл мїеꙋ нꙋ врѧ съсе мъгъе.
Поменїiамъ де Дмнѕъ, ши мъ д.
тꙋрбꙋра: гъдїiамъ, ши съ ꙟгиресꙋ-
ра сꙋфлетꙋ мїе: Цинꙋтай стре- є.
жꙋира окилор мїей, зробитꙋсь ши
нам пꙋтꙋт грѣи. Атꙋнче гъдїи- ѕ.
мъ де зилеле дентъю, ши де анїи ча
трекꙋт. Поменїiамъ де кънте- з.
кꙋль мїеꙋ: ноаптѧ ꙟтрꙋ инима
ма гъдїiамъ, лꙋа аминте сꙋфлетꙋ
мїеꙋ, зикънд. Аꙋ пънъ ꙟвѣчї и.
мъва лепъда Дмнѕъ? ши нꙋва май
врѧ съм фїе кꙋ бине?

ѿ г аꙋ

ка:

ѳ. Аꙋ доаръ сау сфършит пънъ ꙟ-
вѣкь мила лꙋй? аꙋ сфършитꙋсаꙋ
кꙋвънтꙋль лꙋй де нѣмь ꙟнѣмь.
ї. Аꙋ оуйтатꙋсаꙋ Дмнѕъꙋ да-
милꙋира? аꙋ ꙟкисаꙋ ꙟтрꙋ мънїа
аї са милеле сале? Ши зиш, слъби-
чюна мѣй ачѣста, дирѣпта че-
лꙋй де нъцїе скимбалева.
вї Поменїюмъ де лꙋкрꙋриле Дмнꙋ-
лꙋй, къ поменїiамъ дечепꙋть де
гї минꙋниле тале. Ши кꙋцетам
ꙟтоате лꙋкрꙋриле тале, ши де лꙋ-
крꙋриле тале гръiа зикънд.
дї Дмне ꙟсфинцїей кала та, чине
Дмнѕъꙋ маре ка Дмнѕъл ностру.
єї Тꙋ Дмнѕъꙋ че фачи минꙋни, фь-

кꙋта

10		143
În zua supărării meale căutaiu pre	3	
Dumnedzău; mâna mea era tinsă noap-		
tea neîncetat (și nu usteni), su-		
fletul mieu nu vrea să se mângâie.		
Pomeniia-mă de Dumnedzău și mă	4	
turbura, gândiia-mă și să împresu-		
ra sufletul mieu. Ținut-ai stre-	5	
juirea ochilor miei, zdrobitu-s și		
n-am putut grăi. Atunce gândiiu-	6	
mă de zilele dentâiu și de anii ce-au		
trecut. Pomeniia-mă de cânte-	7	
cul mieu; noaptea întru inima		
mea gândiia-mă, lua aminte sufletul		
mieu, zicând: Au până în veaci	8	
mă va lepăda Dumnedzău? Și nu va mai		
vrea să-m fie cu bine?		

		CATHISMA
	9	Au doară s-au sfârșit până în
		veac mila Lui? Au sfârșitu-s-au
		cuvântul Lui den neam în neam?
	10	Au uitatu-S-au Dumnezău de-a
		miluirea? Au închis-au întru mânia
	11	Sa milele Sale? Și ziș: Slăbi-
		ciunea mea-i aceasta; direapta Ce-
		lui den nălție schimba-le-va.
	12	Pomeniiu-mă de lucrurile Domnu-
		lui, că pomeniia-mă den ceput de
	13	minunile Tale. Și cugetam
		în toate lucrurile Tale, și de lu-
		crurile Tale grăiia, zicând:
	14	Doamne, în sfinție-i calea Ta! Cine-i
		Dumnezău mare ca Dumnezăul nostru?
	15	Tu, Dumnezău ce faci minuni, fă-

ГІ. | рмд.

кꙋтай кꙋноскꙋтѫ ꙟтрꙋ ѡамении
пꙋтєрата. Избъвитай ѕі.
кꙋ брацꙋл тъꙋ ѡамении тъй, фіи
лꙋй Іакѡв шиа лꙋй Іѡсифь.
Възꙋрътє прє тинє апеле дамнє, зі. Іс хо, ді с, ка.
възꙋрътє прє тинє апеле, ши сътє-
мꙋрѫ: адънкꙋреле ꙟкѫ сѣкльтирѫ.
Нꙋмѡріи оударѫ апеле, ши дєдє- иі. Іс хо, ді с, кд
рѫ тꙋнєть, ꙟкѫ ши съџєцилє тѧ-
ле стръбать. Гласꙋль тꙋнє- ѳі.
тꙋлꙋй тъꙋ, съ аꙋде ꙟвъздꙋхь;
фꙋлџириле тале лꙋминарѫ ꙟпрє-
џюрꙋль пъмънтꙋлꙋй, клътисє ши
сꙋ кꙋтремꙋрать пъмънтꙋль.
ꙟ Мѣрей калѧ та, ши кърърилє к.
тале ꙟ апе мꙋлтє: ши кърърілє тале

кꙋно

Ка:

ка нꙋсѫ кꙋнос. Повъцитай ѡам-
еніи тъй ка ѡиле, кꙋ мъна лꙋ Мѡѷсѣи
ши алꙋй Ааронь. СЛАВА:

КАѲІСМА, АІ. ѰАЛОМЬ, ОЗ.

Сꙋмма: Чест ѱалом ꙟте ꙟвъцътöрю, къ ꙟвацѫ ꙟтрꙋ єл
ши арата ѱаломникꙋль, къ Дмнезъꙋ воꙗще би
не ѡаменилорь съй шїй дирѣпть, ꙟтрꙋ избънди
ра пимашилорь, кꙋмь съ арата ꙟ ꙗбе де мꙋлтє
пилдє. Пърциле честꙋй ѱаломь май сꙋ
самѫ сꙋнть, в. ꙟчєпєнтѧ прєдоѕловїей ши
а. повѣстѧ лꙋкрꙋрилорь. ꙟ Прєдословїє, ꙟдємнѫ
прє оаменїи съ фїє аскꙋльтъторй, с, а.
в. Дꙋпѫ ачєѧ арата де прє че лꙋкрꙋри ва съ гръ
кѫ, є, в, г, д. ꙟ пала, в, пате повєстє де, г, лꙋкрꙋ.
а. ꙟтъю де бꙋнъ ꙗта лꙋй Дмнезей че а фъкꙋ оамє-
в. нилор, Спꙋне ни хїнничїѧ оаменилор, с, є.

а, г, а

10		144
cut-ai cunoscută întru oamenii		
putearea Ta. Izbăvit-ai	16	
cu braţul Tău oamenii Tăi, fii<i>		
lui Iacov şi ai lui Iosif.		
Văzură-Te pre Tine apele, Doamne,	17	
văzură-Te pre Tine apele şi să te-		
mură; adâncurele încă să clătiră.		
Nuorii udară apele şi deade-	18	
ră tunet; încă şi săgeţile Ta-		
le străbat. Glasul tune-	19	
tului Tău să aude în văzduh;		
fulgirile Tale luminară împre-		
giurul pământului; clăti-se şi		
fu cutremurat pământul.		
În mare-i calea Ta; şi cărările	20	
Tale, în ape multe; şi cărările Tale		

		CATHISMA
	21	nu să cunosc. Povăţit-ai oame-
		nii Tăi ca oile, cu mâna lui Moisi
		şi a lui Aaron. Slava.
Summa		
		Cathisma 11. Psalom 77
		Cest psalom easte învăţătoriu, că învaţă întru el
		şi arată psalomnicul că Dumnezău voiaşte bi-
		ne oamenilor Săi şi-i dirept întru izbândi-
	1	rea pizmaşilor, cum să arată aiave den multe
		pilde. Părţile cestui psalom mai cu
	2	samă sânt 2: Începenia predosloviei şi
		poveastea lucrurilor. În predoslovie îndeamnă
	1	pre israilteani să fie ascultători, stih 1.
	2	După aceaea, arată de pre ce lucruri va să grăias-
		că, stih 2, 3, 4. În a 2 parte povesteaşte de 3 lucruri:
		Întâiu, de bunătatea lui Dumnezeu, ce au făcut israiltea-
		nilor. Spune nehărnicia israilteanilor, stih 5.

Арата кую бъту Дмнзъу, пеитру нихърничиа ло. г.

Ѱаломъ, оз.

Кѫнтекъ ѫвъцътöрю Дать луи Асафъ. съ,

А Скултаци ѡамении мїен лѣца ма, плекаць оурѣка воастрѫ кътрѫ кувентела ротълуи мїеу. а.

Дешкидевою ѫпнидж ротул мїе: грънивою тайнеле де чепут. в.

Кареле аузим шн ле кунноскум, шн пърницїи ноцри ле спусерѫ ноаѡ. г.

Нулево аскунде де фїи лор, карїи ле вор повести нѣмулуи вениторн: лауделе Дмнулуи, ши путѣра луи ши минунниле луи че фъку. д.

вн, мд. съ, е. ма: гі. съ, ле.

ми шн ръ

е. мо, д. съ, д. ѕ. съ. з.

е. Шн ръдикѫ мъртурїе ѫ Їакѡв, ши пусе лѣце ѫ Їилъ, кара порѫнчи рънцилорь ноцри, ка съле спуе фи-

ѕ. лорь съи. Ка съле куноаскѫ нѣмуль вениторїю, ши фїи карїи вор наще скуласе-вор ши вор повести

з. фїилорь съи: Ка съ пуе спре Дмнзъу нъдѣжда са, ши съ ну уите лукрурилe луи Дмнзъу, ши съ пъзѣскѫ порунчиле луи.

и. Шн съ ну фїе ка пърнцїи лорь, ши съ ну фїе нѣмь де спъцить дела Дмнзъу ши ѫдъръпътник: нѣм кареле ну ш ѫдерѣптѫ инима са, ни фу кредничось луи Дмнзъу сфле-

ѳ. туль луи. Фїи луи Ефремь

мир, зі. оцто, ві. съ, аі. Дмо, з. съ, зі.

ѫ ...

11		145
Arată cum i-au bătut Dumnezău pentru nehărnicia lor.	3	
Psalom 77 Cântec învățătoriu dat lui Asaf	Stih	
Ascultați, oamenii miei leagea mea, ple- caț ureachea voastră cătră cuventele rostu- lui mieu.	1	
Deșchide-voiu în pildă rostul mieu, grăi-voiu tainele den ceput,	2	Ps. 49:5; Mat.13:35
carele auzim și le cunoscum, și părinții noștri le spuseră noao.	3	
Nu le vom ascunde de fii<i> lor, carii le vor povesti neamului venitoriu: laudele Domnului și putearea Lui și minunile Lui ce făcu.	4	

		CATHISMA
Deut. 4:9,6,7	5	Și rădică mărturie în Iacov; și puse leage în Israil, carea porânci pă- rinților noștri ca să le spuie fii-
	6	lor săi. Ca să le cunoască neamul venitoriu. Și fii<i> carii vor naște scula-se-vor și vor povesti
	7	fiilor săi. Ca să-ș puie spre Dumnezău nădeajdea sa și să nu uite lucrurile lui Dumnezău și să păzească poruncile Lui.
2 Regi 17; Os. 10:14;	8	Și să nu fie ca părinții lor, și să nu fie neam despărțit de la Dumnezău și îndărăptnic, neam carele nu-ș îndereaptă inima sa, nici fu credincios lui Dumnezău sufle-
Amos 7:17	9	tul lui. Fii<i> lui Efrem

ꙟ армаци съцетънд кꙋ аркꙋл,
ꙟтоарсерꙫ доꙋл ꙟзи де ръзбои.
і. Нꙋ пъзирꙫ пача лꙋи Дмнезъꙋ, ши ꙟтрꙋ лѣца лꙋи нꙋ врꙋрꙫ съ ꙟмбле. (Еѯ: зі с, з.)
аі. Ши съ оуитарꙫ де лꙋкрꙋриле лꙋи, ши де минꙋнилє лꙋи, кареле арътаꙗ-
се лорь.
ві Ꙟнаинта пъринцилор лорь, фъкꙋсе минꙋни ꙟпъмънтꙋл Егѵптꙋлꙋи, ꙟкъмпꙋл лꙋи Танисꙋлꙋи. (Исх. аі. с. ка и, с. и.) (Исх. гі с, ке. ни, ра. ел.)
гі Ꙟпърци мара, ши трекꙋ пре ей, ши фъкꙋ аста апеле ка огръмадъ.
ді Ши повъцꙋіа пре ей зꙋа кꙋ норꙋ, ши тоатъ ноаптѣ кꙋ лꙋминъ де фок. (Исх. зі. с, ѳ.) (Гл. Іатр)
еі Крепъ ептинка ꙟпꙋстіе, ши адъпъ пре ей, ка де адънкꙋри мари. (Чис. к. аі)
ѕі Ши скоасе апе де пиатръ: ши сло-

зі бози апе ка рꙋриле. Ши іарꙫ греширꙫ лꙋи, мъниинд пре ꙟнъл-
цатꙋл ꙟпъмънтꙋл сечетоась.
иі Ши испитирꙫ пре Дмнезъꙋ ꙟтрꙋ инима са, черънд мънкаре дꙋпъ
ѳі поѳта лорь. Ши гръирꙫ ꙟпротива лꙋи Дмнезъꙋ: зисерꙫ, аꙋ поате Дмнзъ гъти масъ ꙟпꙋстіе? (Чис. аі. а. а.)
к. Итъ лови пиатра ши еширꙫ апе, ши пъраеле съ ꙟмплꙋрꙫ де апе: аꙋ пꙋтѣва ши пъине да? аꙋ гътава карне оаменилорь съи? (Кꙋнѣре) (Исх. зі. с. ѕ.) (Чис. аі. а.)
ка Пентрꙋ ачѣ аꙋзи Дмнезъꙋ, ши съмъніе, ши съ ꙟчисе фок ꙟІаков: ши съ апрінсе мъніе спре Ісраиль.
кв Пентрꙋ къ нꙋ крезꙋрꙫ лꙋи Дмне-

11		146
înarmați, săgetând cu arcul, întoarseră dosul în zi de războiu.		
Nu păziră pacea lui Dumnezău; și întru leagea Lui nu vrură să îmble.	10	2 Regi 17:7
Și să uitară de lucrurile Lui și de minunile Lui carele arăta-	11	
se lor. Înaintea părinților lor făcuse minuni în pământul Eghipetului, în câmpul lui Tanios.	12	Ex. 14:21; 15:8
Împărți marea și trecu pre ei și făcu a sta apele ca o grămadă.	13	Ex. 13:22; Ps. 104:39
Și povățiia pre ei zua cu nuorul și toată noaptea, cu lumină de foc.	14	Ex. 17:6 *piatra
Crepă stinca* în pustie și adă- pă pre ei ca den adâncuri mari.	15	Num. 20:11; Ps. 104:41;
Și scoase ape den piatră și slo-	16	1 Cor. 10:4

		CATHISMA
	17	bozi ape ca râurile. Și iară greșiră Lui, mâniind pre Înăl- țatul în pământul secetos.
	18	Și ispitiră pre Dumnezău întru inima sa, cerând mâncare după
Num. 11:1,4	19	pohta lor. Și grăiră împro- tiva lui Dumnezău; ziseră: „Au poate Dumnezău găti masă în pustie?
*curseră Ex. 17:6	20	Iată, lovi piatra și ieșiră* ape; și pâraiele să împlură de ape. Au putea-va și pâine da? Au găta-va carne oamenilor Săi?”
Num. 11 :1	21	Pentru aceaea auzi Dumnezău și Să mânie, și să încinse foc în Iacov și să aprinse mânie spre Israil.
	22	Pentru că nu crezură lui Dumne-

зъꙋ, нии нъдъдꙋирѫ ⷩтрꙋ спніа лꙋ.
Шѝ съва̂ къ порънчѝсе Нꙋорило̂ дѐ кг
сꙋсь, шѝ дѐскисѣсе оушиле Черюлꙋи. Ісх: ѕі. г, ді.
Шѝ плоа́се ло̂ Ма́ннѫ де мънка́ре, кд Іѡ, ѕ. г, ла. а, Ко, г. г.
шѝ Пъи́не Чер'ѣскѫ дедѣсе ло́рь.
Пъи́на ⷩ Церѣскѫ мънкѫ̀ ѡмꙋл: ке Ісх. ѕі. г, гі. чи лі, г, ла.
мънка́ре тримѣсе ло́рь пънъ ла̂ саціꙋ.
Скорни̂ а̂ꙋстрꙋ де́ чер, шѝ а̂дꙋ- кѕ Въ тꙋл деларъ сърит
се кꙋ пꙋтѣ́рѧ са а̂ꙋстрꙋ.
Шѝ плоѡ̀ спрѐ є́и, ка́рне ка пра́хꙋ, кз
шѝ ка̀ нъсипꙋл мъріен пасъри збꙋ- Чис, ла, г, ла.
ръто́аре. Шѝ лѐ погорѫ̀ ⷩ мн- ки
локꙋль та́беріи ло́рь, шѝ ⷩ преціу-
рꙋль кортꙋрилорь ло́рь.
Шѝ мънка́рѫ, шѝ сѫ̀ сътꙋра́рѫ фо́- кѳ
а́те, къ̀ чѐ по́фтисе лѐ а̂дꙋсѣсе ло́рь.

Ѧг ⷩкѫ

Чис, лі. г, лг. а ко, г. є.
л. Ꙟнкѫ нꙋ є́ра̀ дѐ пърта́тѫ по́фта
ло̂, чѐ фіинд мънка́рѧ ло̂ ⷩ гꙋра ло̂.
ла Къ́нд съ̀ а̂принсе мъніѧ лꙋи дꙋм-
незъꙋ спрѐ є́и, шѝ ѡмо́рѫ̀ оуніи
Чис, лі. г, ѕі. дѐ гра́шіи ло́рь, шѝ прѐ а̂лешіи лꙋи
лв Ісраиль здробіи. Дꙋпѫ а̂чѣста
дꙋпѫ то́ате а́рѫ ма́и греширѫ, ши
нꙋ крезꙋрѫ минꙋниле лꙋи.
лг Пе́нтрꙋ а̂чѣ́ѧ съ̀ а̂митꙋирѫ зи́л-
ле ло́рь ⷩ дешерть, шѝ а̂нии ло̂ ⷩ-
лд деграбѫ. Къ́нд ѡморъ̀ прѐ
є́и, а̂тꙋнчѐ къꙋта̀ прѐ є́ль: шѝ сѐ
ⷩ тꙋрна̀ шѝ мънека̀ кътрѫ дмнзъ.
ле Шѝ съ̀ поменіа̀ къ̀ Дмнзъꙋ єсте
стинка ло́рь, шѝ Дмнзъль дѐ нъ-
ціен избъвито́рюль ло́рь. :

шѝ

11		147
zău, nici nădăjduiră întru spăsenia Lui, Și săva că porâncise nuorilor de sus și deșchisease ușile ceriului.	23	
Și plouase lor mannă de mâncare și pâine cerească dedease lor.	24	Ex. 16:14; Iov 6:31; 1 Cor. 10:3; Ex.
Pâinea îngerească mâncă omul mâncare trimease lor până la sațiu.	25	16:13; Num. 11:31
Scorni austru* den ceriu și adu- se cu putearea Sa austru.	26	*vântul de la răsărit
Și ploo spre ei carne ca prahul și ca năsipul măriei pasări zbu-	27	
rătoare. Și le pogorî în mij- locul taberii lor și împregiu- rul corturilor lor.	28	Num. <11>:31
Și mâncară și să săturară foar- te, că ce poftise, le adusease lor.	29	

		CATHISMA
Num. 11:33; 1 Cor. 10:5	30	Încă nu era depărtată pohta lor, ce fiind mâncarea lor în gura lor,
	31	când să aprinse mânia lui Dum- nezău spre ei și omorî unii den grașii lor și pre aleșii lui
Num. 14:16	32	Israil zdrobi-i. După aceastea după toate, iară mai greșiră și nu crezură minunile Lui.
	33	Pentru aceaea să amistuiră zile- le lor în deșert și anii lor, în-
	34	degrabă. Când omorâia pre ei, atunce căuta pre El și să înturna; și mâneca cătră Dumnezău.
	35	Și să pomeniia că Dumnezău easte stinca lor și Dumnezăul den năl- ție-i izbăvitoriul lor.

лі. | рмн.

Шѝ съ кꙋчнерїꙗ̀ лꙋй кꙋ ростꙋль съ҃ лѕ
шѝ кꙋ лимба са̀ мнцїꙗ̀ лꙋй.

Їаръ ѝнима ло̂ нꙋ ѐра̀ дирѣптъ лз
кꙋ є҃, нічи съ ꙟкрєꙁꙋръ ꙟпачꙗ лꙋ.

Їаръ ѐль фїинд мнлосъ, ѐртъ лн
строъмѣътатꙗ лорь шѝ нꙋй пїердꙋ:
шѝ дѐ мꙋлте ѡрн ꙟтоарсе оуцїа са,
нічи ꙟпринсе тоатъ мънїꙗ са̀.

Ѧдꙋсєш ѧминте къ трꙋпь: шѝ лѳ Іѡ҃: ѕ.ѳ.
авꙋрь трекъторн кареле нꙋсъ май Ѳ҃н, ѧі.
ꙟтоарнъ. Дѐ кътє ѡрн мъ- м. і. ѯ.
нїаръ пре ѐль ꙟпꙋстїє, шиль ꙟтъ-
ръгаръ ꙟпъмъ̂т сечетось.

Шѝ съ ꙟтꙋрнаръ шѝ испитиръ пре мa
Дмнꙁъꙋ: шѝ сфнтꙋль лꙋй Їиль
пꙋсеръй хотарь. Шѝ нꙋш адꙋ- мв

съ́ръ

кв:

серъ ѧминте де мъна лꙋй, ꙟꙁꙋа
чей иꙁбъвѝ пре ѐй дѐ мъна пнма-
мг шꙋлꙋй лорь. Нічи чєлꙋꙗ чѐ
пꙋсѣсе ꙟ Єгѵпеть сѣмнеле сале,
ш҃ мїнꙋнєлє сале ꙟкъмпꙋл лꙋй Танїсꙋ.
Іс҃х. з. к. мд Шѝ ꙟтоарсе ꙟсънџе ѧпеле лорь, ш҃
иꙁвоаръле лорь ка съ нꙋ бѣ.
Іс҃х. н. і. ке. ѕ. ме Тримѣсе пре ѐй тот фелюль де
мꙋщє, шѝ мъка пре ѐй: шѝ броаще,
кареле ѧмистꙋꙗ̀ пре ѐй.
Іс҃х. і. ѕі. мѕ Шѝ дѣде гъндачилорь родꙋл ло̂,
шѝ ѧгоннсита ло̂ лъкꙋстелорь.
Іс҃х. ѳ. кі. мз Шѝ бътꙋ кꙋ грїндине вїиле ло̂,
фръга- шѝ помѣтеле лор кꙋ фꙋлџерн.
рїи мн Шѝ дѣде добитоачеле лорь грн-
днніей, шѝ авꙋцїꙗ лорь, къ бꙋинло

ѧгри

11		148
Și să cuciriia Lui cu rostul său, și cu limba sa minții Lui.	36	
Iară inima lor nu era direaptă cu El, nici să încrezură în pacea Lui.	37	
Iară El, fiind milos, iertă strâmbătatea lor și nu-i pierdu; și de multe ori întoarse urgia Sa nici aprinse toată mânia Sa.	38	
Aduse-Ș aminte că-s trup și abur trecătoriu carele nu să mai	39	Iov 4:4
întoarnă de câte ori mâ- niară pre El în pustie, și-L întă- râtară în pământ secetos.	40	Num. 14:22
Și să înturnară și ispitiră pre Dumnezău; și Sfântul lui Israil	41	
puseră-i hotar. Și nu-ș adu-	42	

		CATHISMA
		seră aminte de mâna Lui în zua ce-i izbăvi pre ei den mâna pizma-
	43	șului lor, nici Celuia ce pusease în Eghipet seamnele Sale și minunele Sale în câmpul lui Tanios.
Ex. 7:20	44	Și întoarse în sânge apele lor și izvoarăle lor, ca să nu bea.
Ex. 8:24,6	45	Trimease pre ei tot feliul de muște, și mânca pre ei; și broaște, carele amistuia pre ei.
Ex. 10:13	46	Și deade gândacilor rodul lor și agonisita lor, lăcustelor.
*frăgarii	47	Și bătu cu grindine viile lor și pomeatele* lor, cu fulgeri.
	48	Și deade dobitoacele lor grin- diniei și avuția lor, cărbunilor

агрїнїшн. Тримѣсе спре єи ма
оуцїѧ мꙋщїеи сале, мꙋщїе, ши оуцїе,
ши скѫбѫ, тримицѣнд соліи рꙋѡ-
тѫцилорь. Кꙋмпѫнїю кѫрарѧ н.
мѫнїеи сале, ши нꙋ ѡпри де морте
сꙋфлетꙋль лорь, ши добитоачеле
ло дѣде моцїеи. Ши ѡморѫ на Іс х. ві. к. кд.
тот нѫкꙋтꙋл ӑтѫю, ӑпѫмѫтꙋл
Єгѵпетꙋлꙋи, пѫрга тѫрїилорь ӑко-
тꙋрнле лꙋи Хамь. Ши скоасе нв Іс хо. ві. с. лз.
ка ѡиле ѡаменїи сѫи, шїи повѫци
ка тꙋрма ӑпꙋстїе.
Ши скоасе кꙋ ӑдрѫзнире, ниче сѫ- нг Іс х. дг. кн. єі, г.
темꙋрѫ: ши пре пизмашїи ло ако-
перїи марѧ. Ши дꙋсе пре єи нд Іс х: єі. ѕ, гі. зі.
ӑхотарꙋль сфнцїеи сале, ӑче мꙋнт

чаꙋ агонисить дирѣпта лꙋи:
Ѵ. кг. Іс ѵ, ві. нє Ши лепѫдѫ лимбиле дела фаца ло,
ши фѫкꙋ сѫказѫ ӑсоате кꙋ фꙋнѧ
моши лорь: ши фѫкꙋ сѫлѫкꙋїа-
кѫ ӑсѫлашеле лорь нѣмꙋ лꙋи Іль.
Іс ѵ, а. с. в. г. нѕ Че ӑкѫ маи испитирѫ, ши мѫ-
нїарѫ Дмнзѫꙋл де нѫцїе, ши мѫ-
тꙋрїѧ лꙋи нꙋ пѫзирѫ:
ѡ ѕв, з. ѕ. нз Ши сѫ ӑнтꙋрнарѫ, ши фѫкꙋрѫ
хиклени ка ши пѫринцїи лорь, ӑ-
тꙋрнарѫсе: ка оунь аркꙋ стрѫмбꙋ.
ни Ши ӑтѫрѫтарѫ пре єль, кꙋ нѫ-
цїиле сале: ши кꙋ Ідолїи сѫи ӑ-
витарѫль спре мѫнїе.
нѳ Аꙋзи Дмнзѫꙋ ши сѫмѫнїе: ши
оурѫ фоарте пре Іиль.

11		149
aprinşi. Trimease spre ei	49	
urgia mâniei Sale, mânie şi urgie		
şi scârbă, trimiţând solii răo-		
tăţilor. Cumpăniiu cărarea	50	
mâniei Sale şi nu opri de moarte		
sufletul lor, şi dobitoacele		
lor deade morţiei. Şi omorî	51	Ex. 12:29
tot născutul-întâiu în pământul		
Eghipetului, pârga tăriilor în cor-		
turile lui Ham. Şi scoase	52	Ex. 12:37
ca oile oamenii Săi şi-i povăţi		
ca turma în pustie.		
Şi scoase cu îndrăznire, nice să	53	Ex. 14:28; 15:10
temură, şi pre pizmaşii lor aco-		
peri-i marea. Şi duse pre ei	54	Ex. 15:13,17
în hotarul sfinţiei Sale în cest munte		

		CATHISMA
		ce-au agonisit direapta Lui.
Num. 23; Ios. 12	55	Şi lepădă limbile de la faţa lor
		şi făcu să cază în soarte cu funea
		moşie lor; şi făcu să lăcuias-
		că în sălaşele lor neamul lui Israil;
Iud. 1:2,3	56	Ce încă mai ispitiră, şi mâ-
		niară Dumnezăul den nălţie, şi măr-
		turia Lui nu păziră.
Os. 7:6	57	Şi să înturnară, şi făcură
		hiclenie ca şi părinţii lor, în-
		turnară-se ca un arcu strâmbu.
	58	Şi întărâtară pre El cu năl-
		ţiile Sale, şi cu idolii săi în-
		vitară-L spre mânie.
	59	Auzi Dumnezău şi Să mânie şi
		urî foarte pre Israil.

Ши лъсъ кортул луй Силом, ѯ.
кортул ꙟтру кареле съ сълъшлуи
ꙟтру оамени. Ши дѣде ꙟ- ѯа. а ца, д. / с, і, аі.
робіе търіа луй, ши слава луй ꙟ-
мъна пимашулуй. Ши дѣде ѯв
спре армъ оаменіи съй, ши спре
мошіа луй съмъніе.
Пре тинеріи лор фокул ꙟмнтуи, ѯг
ши веергурниле лор ну фуръ чистите.
Попіи лор къзуръ де армъ, ши ѯд а ца. а / с. зг.
въдуꙋоле лор ну плънсеръ.
Иаръ Домнул съдещептъ ка де ѯе
сомн, ка оун путѣрник стри-
гъдь де вин. Ши бъту пре ѯѕ а ца. е ѕ / ѕ ѕ. л.
пимашіи съй де дърът, ши дѣде
лор бацокуръ ꙟвѣчи.

ѯв ши

ка:

ѯз Ши оуръ пре кортул луй Іосиф,
ши пре рꙋда луй Ефрем ну о алѣсе.
в ца. з. ѯи Че алѣсе рꙋда Іуден, мунтеле
Сіонулуй кареле ꙗби.
ѯѳ Ши зиди ка полъцни ꙟнатте сфн-
ціа са, ка пъмънтул че зіди ꙟвѣк.
а ца. ѕі, / с, аі. к ца / з с. н. о. Ши алѣсе пре Давыдь слуга са, ши
луо пре ел дела стаулул ойлор:
в ца. е. / ѳ. н. оа Ши дела апленкътоаре адусел пре
ел, съ паскъ пре Іаков ѡмул съ
ши пре Ісраиль мошіа са.
оӻ Ши пъску пре ей ꙟтрецꙗ инимі
сале, ши ку ꙟцелепчуна мънилор
сале пуртатуiау пре ей. СЛАВА:

ѰАЛОМЬ, ои.

Сꙋмма: ꙟвцът ѱалом Жидовь фтин ꙟробіа Вавилонулуй,

съ

11		150
Şi lăsă cortul lui Silom, cortul întru carele Să sălăşlui întru oameni.	60	
Şi deade în robie tăria Lui şi slava Lui, în mâna pizmaşului.	61	1 Sam. 4:10,11
Şi deade spre armă oamenii Săi şi spre moşia Lui Să mânie.	62	
Pre tinerii lor focul i-amistui şi vergurile lor nu fură cinstite.	63	
Popii lor căzură de armă şi văduole lor nu plânseră.	64	1 Sam. 4:17
Iară Domnul Să deşteptă ca den somn, ca un putearnic stri-gând de vin.	65	
Şi bătu pre pizmaşii Săi de-ndărăt şi deade lor batgiocură în veaci.	66	1 Sam. 5:6; 6:4

		CATHISMA
	67	Şi urî pre cortul lui Iosif, şi pre ruda lui Efrem nu o alease;
2 Sam 7	68	Ce alease ruda Iudei, muntele Sionului, carele-l iubi.
	69	Şi zidi ca polăţi înalte sfin-ţia Sa, ca pământul ce-l zidi în veac.
1 Sam. 16:11; 2 Sam. 7:8	70	Şi alease pre David sluga Sa şi luo pre el de la staulul oilor.
2 Sam. 5:2	71	Şi de la aplecătoare aduse-l pre el, să pască pre Iacov, omul Său, şi pre Israil, moşia Sa.
	72	Şi păscu pre ei <în> întregia inimii Sale şi cu înţelepciunea mânilor Sale purtatu-i-au pre ei. Slava.
Summa		**Psalom 78** În cest psalom jidovii, fiind în robia Vavilonului,

АІ. РНА.

сѫ роагѫ луи Дмнзѫу пѣнтру ачаѕте, Б, лукрѫ.
Сѫ пѣарѫ прѣ пимашіи лорь, прѣ Вавилонѣнии, А.
ши прѣ Ідумѣи : Сѫ ѩрте пѫкателе лорь, Б.
ши сѫи слобоазе дѣ прѣсоаре, С, Н, Д.

Пѣнтр дѣтѫю ѫтѫрѣскуѡ, кѫ ачѣсте, Д, лукрѫ.
Кау спуркат Бесѣрика луи Дмнзѫу, ши ау пустіи А.
ѡрашуль Іерлимулуи, С, А, З.
Кау ѡморѫть прѣ мулци дѣ кредин̃чошіи луі Дм Б.
незѫу, С, Б, Г, Г. Кѫ нѫ чинѣскь прѣ Дм Г.
незѫу, С, Ѕ. Кѫ аша сѫвѫ арѫтѫ дирѣптта Д.
луи ѫтрѣ пѫгѫни дѣка ꙟзбѫнди, пѣнтру сѫнџеле
слуџилорь сале, С, Г. Чѣрерѫ дѣ спрѣ пѣрирѫ
Ідумѣилорь ѫтѫрѣщеѡ кѫ ачѣсте, Б, лукрури.
Кѫ Ідумѣи бацокурѣскуи прѣ ѥи, С, Д. А.
Кѫ пѣ Дмнзѫу ѫкѫ хулѣскь, С, ВІ. Б.
Д(у)пѫ ачѣста роагѫсе сѫи скоацѫ дѣ робіе пѣтру
ачѣсте, З, лукрури: Кѫ дедемуѫть сѡферѣскь А.
скѫбе муге ши грѣле, С, А, Б, Г, Д, Е, Ѕ, З, Н, Д, Г.
ВІ, Б. Кѫ Дмнезѫ а те мати, С, Н. Пѣтру кѫ аша Г.
сѫ сѫ чинѣ(с)ти нумеле луи Дмнзѫ, С, Д. Кѫ дѫрѫ Д.
фати аи ммѣтрѫ хѫлѣсарѫ нумеле луи ѫтрѣ пѫгѫни

ВГ С,

КА:

Е. С, Г. Пѣтру кѫ ѥи цѣ ѫробіе, С, АГ.
Ѕ. Кѫ ѥи сѫт ѫперирѫ моцѣи, С, АГ.
З. Пѣтру кѫ лѣ вож сѫ ладе прѣ Дмнзѫ, С, ГІ,

С, Ѱаломъ, ОИ.

Ѱаломь дать луи Асафь.

А. Дмне, венірѫ лимбіле ѫмошіа
та, ши спуркарѫ бесѣрика
сфнтѫ а та, ши пусерѫ Іер-
лимул грѫмадѫ де пѣтри.
Б. Дедерѫ труп(у)риле сфнцило мѫ-
каре пасерило черюлуи, ши труп(у)ль
мілошіло тѫ фіерило пѫмѫнтулуи.
Г. Вѫрсарѫ сѫнџеле ло ка апа, ѫпрецу-
рул Іерлимулуи, ши ну єра чине сѫи
ѫгроапе. Фум де бацокурѫ ве-
чинилорь ноштри, рѫс ши ѡкарѫ че-
ло де ѫпрецюрул ноштрѫ.

Еи. н. Г. / С. АГ. / нн. Оа. / С. З.

Фѣнѫ

11		151
să roagă lui Dumnezău pentru aceaste 2 lucruri:		
Să piarză pre pizmașii lor, pre vaviloneani	1	
și pre idumei. Să iarte păcatele lor	2	
și să-i sloboaze den prinsoare, stih 8, 9.		
Pohta dentâiu întărescu-o cu ceaste 4 lucruri:		
C-au spurcat beseareca lui Dumnezău și au pustiit	1	
orașul Ierusalimului, stih 1, 7.		
C-au omorât pre mulți den credincioșii lui Dum-	2	
nezău, stih 2, 3, 10. Că nu cinstesc pre Dum-	3	
nezău, stih 6. Că așea să va arăta direptatea	4	
Lui între păgâni, de-Ș va izbândi pentru sângele		
slugilor Sale, stih 10. Cearerea despre perirea		
idumeilor întărească-o cu ceaste 2 lucruri:		
Că idumei<i> batgiocurescu-i pre ei, stih 4.	1	
Că pre Dumnezău încă hulesc, stih 12.	2	
După aceastea roagă-se să-i scoață den robie pentru		
aceaste 7 lucruri: Că de demult suferesc	1	
scârbe multe și greale, stih 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.		
A 2, că Dumnezău easte milostiv, stih 8; pentru că așa	<2>, 3	
să va cinsti numele lui Dumnezău, stih 9. Că de-ară	4	
face aimintrea, huli-s-ară numele Lui între păgâni,		

		CATHISMA
	5	stih 10. Pentru că ei gem în robie, stih 11.
	6	Că ei sânt în perirea morției, stih 11;
	7	Pentru că li-e voia să laude pre Dumnezău, stih 13.
	Stih	**Psalom 78**
		Psalom dat lui Asaf
	1	Doamne, veniră limbile în moșia Ta și spurcară besearica sfântă a Ta și pusără Ierusalimul grămadă de pietri.
	2	Deaderă trupurile sfinților mâncare pasărilor ceriului și trupul miloșilor Tăi, fierilor pământului.
	3	Vărsară sângele lor ca apa împregiurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.
Ps. 43:14 Ps. 79:7	4	Fum de batgiocură vecinilor noștri; râs și ocară, celor dempregiurul nostru.

ѧі. | рнв.

е. Пѫнѫ кѫнд те мѫнїй Дмне пѫ-
нѫ ꙟвѣкь? ши ва арде мѫнїѧ та
ѕ. ка фокꙋл? Варсѫ мѫнїѧ та | нн: пн. с: мз. Еуе. і. с. ке.
спре лимби че нꙋ кꙋноскь пре тине,
ши спре цѫрьі кареле нꙋмеле тѫꙋ нꙋл
з. кїамѫ. Кѫ ꙟгицирѫ пре Іакѡв,
ши локꙋл лꙋй пꙋстїирѫ.
и. Нꙋ те помени де стрѫбѫтѫциле | ісаꙗ. хд. с. д.
ноастре де тѫн, ꙟдеграбѫ сѫне ꙟ
пре ной пре денаинте милеле тале
Дмне, кѫ неам сꙋпѫра фоарте.
ѳ. Аџютѫ ноаѡ Дмнзеꙋл спѫсенїей но-
астре, пентрꙋ слава нꙋмелꙋй тѫꙋ, ши
не скоате пре ной, (Дмне) ши кꙋрѫ-
цеще пѫкателе дирептꙋ нꙋмеле тѫꙋ.
і. Сѫ нꙋ кꙋмва зикѫ лимбиле ꙋнде й

дꙋм

кі:

Дмнзеꙋл лор? ши сѫ кꙋноаскѫ ꙟ-
тре лимби, ꙟнаинта окилор ноштри,
изբѫндѫ сѫнџелꙋй робилор тѫи челꙋи вѫрсат.
аі. Сѫ ꙟтре ꙟнаинта та сꙋспинарѧ
робилорь, дꙋпѫ мѫрирѧ брацꙋлꙋй
тѫꙋ, ласѫй авїѧ фїй морцїей.
ві. Дѫ вечинилорь ноштри де шапте
ѡри ꙟсѫнꙋль лорь, батџокꙋра че
батџокорирѫ пре тине Дмне.
гі. Иарѫ ной ѡаменїй тѫй, ши оилѐ
пѫшꙋнїи тале лѫꙋдѫмь пре тине
(Дмне) ꙟвѣк: де неамь пѫнѫ
ꙟ неамь, вестимь лаꙋда та.

Ѱалом, од.

Сꙋмма: Честь ѱаломь кꙋпрїнде рꙋгѫчюнеле жїдовилорь карїи ера ꙟробїа Вавилоанꙋлꙋй, карїи сѫ рꙋга лꙋ

ꙟ [illegible]

11		152
Până când Te mânii, Doamne, pâ-	5	
nă în veac? Și va arde mânia Ta		
ca focul? Varsă mânia Ta	6	Ps. 88:47
spre limbi ce nu cunosc pre Tine		Ier. 10:25
și spre țărî carele numele Tău nu-l cheamă.		
Că înghițiră pre Iacov	7	
și locul lui pustiiră.		
Nu Te pomeni de strâmbătățile	8	Isa. 64:9
noastre dentâiu; îndegrabă să ne ia		
pre noi pre denainte milele Tale,		
Doamne, că ne-am supărat foarte.		
Agiută noao, Dumnezeul spăseniei noas-	9	
tre, pentru slava numelui Tău, și		
ne scoate pre noi, (Doamne), și cură-		
țeaște-ne păcatele dirept numele Tău.		
Să nu cumva zică limbile: „Unde-i	10	

		CATHISMA
		Dumnedzăul lor?" Și să cunoască în-
		tre limbi, înaintea ochilor noștri,
		izbânda sângelui vărsat a slugilor Tale.
	11	Să între înaintea Ta suspinarea
		robilor; după mărirea brațului
		Tău lasă-i a via fii<i> morției.
	12	Dă vecinilor noștri de șeapte
		ori în sânul lor batgiocura ce
		batgiocoriră pre Tine, Doamne.
	13	Iară noi, oamenii Tăi și oile
		pășunii Tale, lăudăm pre Tine,
		(Doamne), în veac; den neam până
		în neam vesti-om lauda Ta.
		Psalom 79
Summa		Cest psalom cuprinde rugăciunele jidovilor
		carii era în robia Vavilonului, carii să ruga lui

АІ.

рнг.

Дмнзѣѹ, сѣй скосъ дє робіє ши тѣдѹкѫ ꙟцірало,
с҃, в҃, г҃, д҃, є҃, и҃, єі҃, иі҃, ді҃, к҃.
Рѣгѫчюна лорь ꙟтърєскѹ кѹ тастє, д҃, лкрѣри.
Кѫ прє єй Дмнзѣѹ дє шдатѫ аѹ лѹат сѫнгъ па а҃.
заса, карє шарѫтѫ ꙟпилда пъстопѡлѹй, і҃, в҃.
Кѫ дмнзѣѹ аѹ фъгъдѹить кѫ ва аскѹлта рѹга в҃.
шамєнилорь сѣй: кара пиндѹеѫщи шєдѣра спрє
Хєрѹвимми, с҃, в҃. Кѫ слобозїа лорь ва … г҃.
дє вѹкѹрїє крєдинтошилорь, чєлорь прєши ꙟтрє, і҃,
нємѹри, ши ворь авѣ прилє асѫ адѹна кѫтрѫ ꙟй
сѣй: аша ши крєдинтошїи дє рѹда лѹй Вєнїамин,
карїи рѫмасєсє Іѹдїа, добѫндиворь чинѹль слѹжби
Дмнзѣщи: атѹнча чєрь кѫндь сѫроагѫ лѹй дѹ
нєзѣѹ сѫрѫдничє пѹтѣра са спрє Єфрємь, Вєнїамин,
ши Манасїа, с҃, г҃. Кѫ прє Дмнзѣѹ лє д҃.
мѹлтѹль роагѫ ꙟдєшєрть, с҃, є҃.
Кѫ єй оабдѫ нєвоїи грєлє, с҃, ѕ҃. є҃.
Кѫ прє єй вацокорєскѹй вєчнїк ло Ідѹмєїн, з҃. ѕ҃.
Кѫ аѹ скось прє єй дє Єгѵпєть ши аѹ дѹсь ꙟ Ха з҃.
нань, с҃, и҃, і҃, аі҃, ві҃, ѕі҃, иі҃.
Кѫ акѹмь сѫнть скоши дє цара лорь ши пать пє и҃.

дѣ

КА:

дєпѹсє дє пѫгѫни, с҃, гі҃, ді҃, зі҃.
д҃. Кѫ лѹй воа сѫ рѫмѫє ꙟслѹжба Дмнзѣска ши
ꙟтатать, с҃, зі҃.

Ѱаломь, ОД.

с҃, Дасклѹлѹй кєнтєторилорь, спрє…: стрїнє: мѫртѹрїє
а҃, Ѱаломь дать лѹй Асафє.

в҃. Пъсторю лѹй Ісль аскѹлтѫ:
карєлє повѫцєщи прє Іѡсифь
ка ѡиле, карєлє шєзи спрє Хєрѹ
г҃. вимми арате тє. Ꙟнаинта
лѹй Єфрємь, лѹй Вєнїаминь, ши
лѹй Манасїє, рѫдикѫ пѹтѣра та,
ши вино ноаѡ ꙟтрѹ аџюторю.
д҃. Дмнє ꙟтоарчє прє ной, ши ара
тѫ фаца та, ши спѫсиневомь.
є҃. Дмнє дмнзѣѹ пѹтѣрникь, пѫ
нѫ кѫндь тєвєри мѫнїа спрє рѹгѫ

чюна

Dumnezău să-i scoață den robie și să-i ducă în țara lor,
stih 2, 3, 4, 5, 8, 15, 18, 19, 20.
Rugăciunea lor întărescu-o cu ceaste 9 lucruri:
Că pre ei Dumnezău deodată i-au luat supt pa- 1
za Sa, carea o arată în pilda păstoriului, stih 2.
Că Dumnezău au făgăduit că va asculta ruga 2
oamenilor Săi, carea pilduiaști ședearea spre
heruvimi, stih 2. Că slobozia lor va fi 3
de bucurie credincioșilor, celor prinși între 10
neamuri, și vor avea prilej a să aduna cătră ai
săi: așea și credincioșii den ruda lui Veniamin,
carii rămăsease <în> Iudeea, dobândi-vor cinul slujbei
dumnezăiești. Aceasta cer când să roagă lui Dum-
nezău să rădice putearea Sa spre Efrem, Veniamin
și Manasia, stih 3. Că pre Dumnezău de- 4
multu-L roagă în deșert, stih 5.
Că ei rabdă nevoi greale, stih 6. 5
Că pre ei batgiocorescu-i vecinii lor, idumeii, stih 7. 6
Că i-au scos pre ei den Eghipet și i-au dus în Ha- 7
nan, stih 9, 10, 11, 12, 16, 18.
Că acum sânt scoși den țara lor și pat pe- 8

depse de păgâni, stih 13, 14, 17.
9 Că li-i voia să rămâie în slujba dumnezăiască ne-
încetat, stih 19.

Stih

Psalom 79

1 Dascalului cântătorilor spre 6 strune mărturie.
Psalom dat lui Asaf

2 O, Păstoriul lui Israil, ascultă!
Carele povățești pre Iosif
ca oile, Carele șăzi spre heru-
3 vimi, arată-Te înaintea
lui Efrem, lui Veniamin și
lui Manasie; rădică putearea Ta
și vino noao întru agiutoriu.
4 Doamne, întoarce pre noi și ara-
tă fața Ta; și spăsi-ne-vom.
5 Doamne, Dumnezău putearnic, pâ-
nă când Te veri mânia spre rugă-

чю́на ѡ̃а́менилорь тъ́й?
е҃. Хръне́щи прѐ є҃й кꙋ пъ́йнꙙ ла́кръ-
милорь, шїй а̂дъпи кꙋ ла́кръми
ѫ̂мъсꙋрѫ. з҃. Да́тай прѐ но́й при-
го́анѫ вечи́нилорь но́щри, ши̇ пи-
ма́шїй бащокоре́скь прѐ но́й.
и҃. Дмне дмнзъ́ꙋ пꙋтѣ́рникь, ѫ̂-
тоа́рчене, ши̇ лꙋминѣзѫ фа́ца та̀
ши̇ мѫнтꙋ́ици вом фи̇.
ѳ҃. Де̑ Єгѵ̀петь а̂дꙋсе́ши вицѫ дѐ вїе,
ши̇ скосе́шь пъгѫнїи съ̀ ѡ̀ съде́щи
прѐ ѫ҃. ї҃. Кꙋръци́тай ло́кꙋль
ѫ̂наи́нтѫ є҃й, ши̇ ѡ̂а́й ѫ̂ръдъчи-
на́ть прѐ ѫ҃, ши̇ ѫ̂плꙋ пъмѫ́нтꙋ́л.
а҃i. Копери́ръсе мꙋ́нцїи дѐ оу̑мбра є҃й,
ши̇ стълпъ́риле є҃й ка̀ Ке́дрїи лꙋ́й

ѱ҃ г҃ — дꙋ

вн: ѻд. е, в.

в҃i. Дмнзъ. Тѝдѫ̀ стъ̂пъ́рнле є҃й
пънѫ ла ма́ре, ши̇ ѡ̂дра́слеле є҃й пънѫ
ла̀ ръ́ꙋль Єфра́тꙋлꙋ́й.
г҃i. Пе́нтрꙋ чѐ ай рꙋ́пть га́рдꙋль є҃й,
ши̇ ѡ̀ кꙋле́гь прѐ ѫ҃ то̂ чѣ чѐ тре́кь
прѐ ка́ле?
д҃i. Са́пъѡ прѐ ѫ҃ Гнига́нꙋль съл̂ба́-
текь, ши̇ фїара къ̂пꙋлꙋ́й па́щеѡ прѐ
е҃i. ѫ҃. Дмнзъ пꙋтѣ́рник ѫ̂тор-
нъте, ши̇ кафѫ дѐ че́рю, ши̇ ве́зи:
ши̇ сокотѣ́ще вїѫ а̂ча́ста.
ѕ҃i. Ши̇ блъстъ́ръ ка́реле а̂ съди дїрѣ́п-
та та̀, ши̇ Кра́гꙋ̂л ка́реле ла́й ѫ̂гъ-
з҃i. ри́т цїе. А̂ре́ꙋй дѐ фо̂ ши̇ тъ̂ѫ
дѐ чертъ́рѫ мъ́нїей та́ле пїерь.
и҃i. Фїе мъ́на та̀ спрѐ бъ̂ба́тꙋль дн-

р҃в

11		154
ciunea oamenilor Tăi?		
Hrănești pre ei cu pâinea lacră-	6	
milor și-i adăpi cu lacrămi		
în măsură. Dat-ai pre noi pri-	7	Ps. 43:14; 78:4
goană vecinilor noștri; și piz-		
mașii batgiocoresc pre noi.		
Doamne, Dumnezău putearnic, în-	8	
toarce-ne și luminează fața Ta;		
și mântuiți vom fi!		
Den Eghipet aduseș viță de vie	9	Ex. 15:17
și scoseș păgânii să o sădești		Ps. 43:3
pre ea. Curățit-ai locul	10	Ex. 23:28
înaintea ei și o ai înrădăci-		Ios. 24:12
nat pre ea și împlu pământul.		
Coperiră-se munții de umbra ei	11	
și stâlpările ei, ca chedrii lui		

		CATHISMA
Ps. 71:9	12	Dumnezău. Tindea stâlpările ei
		până la mare și odraslele ei, până
		la râul Efratului.
	13	Pentru ce ai rupt gardul ei
		și o culeg pre ea toț ceia ce trec
		pre cale?
	14	Sapă-o pre ea gliganul sălba-
		tec și fiara câmpului paște-o pre
	15	ea. Dumnezău putearnic, întoar-
		nă-Te, și caută den ceriu; și vezi,
		și socoteaște via aceasta.
	16	Și vlăstariul carele au sădit direap-
		ta Ta și crangul carele l-ai întă-
	17	rit Ție arsu-i de foc și tăiat;
		de certarea mâniei Tale pier.
	18	Fie mâna Ta spre bărbatul di-

ртэпцей тале, ши спре фіюл ѡмулуй
кареле лай ꙟтърит цие.

ѳі Ши ну не вом депърта де тине, ꙟвіа-
цъне: ши нумеле тъу вом кема.

к. Дмне дмнзъу путерник, ꙟ-
тоарчене, ши луминеъзъ фаца та
ши мънтуиць вом фи.

Ѱалом, п:

Ачест ѱалом їнаїнтеа картеи ауртат дупъ
зилеле жюдекъторилор, дау хаор луи Дмнзъу
пентру бинеле чау фъкут ку ей, ши съ адуклинъ
ꙟтре ей ши съ дя хар луи Дмнзъу, с, в, пъ: з.
Дупъ ачеа Дмнзъу ле адуче аминте че бине
ау фъкут ку ей, с, з, пънъ ꙟ капът.
Ꙟтре алте лукрури, ши чеите, в, лукрури ачъ
ау фъкут ку ей. Скотау пре ей де ро-
біа Єгѵптенілор, с, з, и. Ау фъгъдуит къ де
ще лева фи але ꙟтру віата лор лева да, ѳі, а, і.

а.
в.

Ѱ г. Ѱало

кві

Ѱаломъ, п.

єі,

а. Дчеларулуй къптърилор, пентру Гудит, а луй Асафа.

в. Букураціваъ Дмнзеулуй търіей ноастре, кътаць Дмн-
зеулуй луй Іакѡв.

г. Луаць кътек, ши даць ꙟтъмпънъ,
кътек десміердат ку алъутъ.

д. Бучинаць ꙟлунъ ноаш ку бучень,
ꙟзи ръдуитъ а съръбъторіей ноастре:

є. Къ ачастаи ръдуитъ ꙟтру Їсраил,
ши ѡбичаю дела Дмнзеу луй Іакѡв.

ѕ. Мъртуріе а пус ачаста ꙟ Іѡсиф,
къд мерџа спре пъмънтул Єгѵптену-
луй, ши оуде аузіа лимбъ че нуш
ꙟцелеџа.

з. Траса де супт тъ-
ха умърул луй, ши мънуле луй,

Ісхо: кг.
с, зі.
Ємо: кѕ
с, зі,
ѡштл.

деля

11		155
reaptei Tale și spre fiiul omului carele l-ai întărit Ție.		
Și nu ne vom depărta de Tine; învia-ză-ne și numele Tău vom chema.	19	
Doamne, Dumnezău putearnic, întoarce-ne și luminează fața Ta; și mântuiț vom fi.	20	
Psalom 80		
În cest psalom israilteanii carii au viat după zilele giudecătorilor dau har lui Dumnezău pentru binele ce-au făcut cu ei. Și să îndeamnă întru eiș să dea har lui Dumnezău, stih 2, până 7.		Summa
După aceaea, Dumnezău le aduce înainte ce bine au făcut cu ei, stih 7, până în cap.		
Între alte lucruri, și ceaste 2 lucruri încă au făcut cu ei: Scos-au pre ei den robia Eghipetului, stih 7, 8.	1	
Le-au făgăduit că de ce le va fi lipsă întru viața lor le va da, stih 8, 9, 10.	2	

		CATHISMA
	Stih	**Psalom 80**
	1	Dascalului cântărilor, lângă ghithit, dat lui Asaf
	2	Bucurați-vă Dumnezeului tăriei noastre, cântaț Dumnezăului lui Iacov!
	3	Luaț cântec și daț în tâmpănă cântec dezmierdat cu alăută!
	4	Bucenaț în lună noao cu bucen, în zi rânduită a sărbătoriei noastre!
Ex. 23:17 Deut. 26:16	5	Că aceasta-i rânduită întru Israil și obiceaiul de la Dumnezeul lui Iacov.
*ieșiia	6	Mărturie au pus aceasta în Iosif, când mergea* spre pământul Eghipetului și unde auziia limbă ce nu o înțelegea:
	7	„Tras-am de supt tărhat umărul lui și mânule lui

ЛІ. | рнѳ.

дела кȣпторю съ лȣаръ.
Ꙟтрȣ скърбъ кемат'ȣмай, ши те-ам н.
избъвит пре тине: аȣзиту те-ам ꙟ-
трȣ аскȣнсȣл тȣнетȣлȣй, испити-
ту те-ам ла апеле * мерибей.
Аскȣлтаць шамений мiей, ши вой ѳ.
мъртȣрiси цiе Iиле, съ мъ верй аскȣл-
та пре мине. Ши съ нȣ ва фи ꙟ- ї.
трȣ тине дȣмнезъу стрѣйн, ни тевей
ꙟкина кътръ дȣмнезеу стрѣинъ.
Къ еȣсъ дȣмнȣл дȣмнезеȣл тъу, ка- аі
реле те-ам скос де пъмънтȣл егѵпе-
тȣлȣй дешкиде гȣра та ши швой
ꙟмпла. Ши нȣ аскȣлтаръ ш- ві
аменiй мiей кȣвънтȣль мiеȣ, ши
Iиль нȣмъ сокоти пре мине.

пiетр

ѯкȣлега
те акра
ла къ
мiдъ
Iсх. аі.
е. ді.
стъпъ
динъ ш
ихо. зі.
е. з.
* дипри
гоаня
ито. еі.
ѳ. в.

КА:

діа. ді. с, ѕі.	гі	Петрȣ ачѣа словозiй пре ей, ꙟ-
		трȣ търiа инимiей лор, ши ꙟбла ръ
	ді	ꙟсфѣтȣриле сале. О де-ȣ брȣ-
		ть аскȣлта шамении мiей де ми-
		не, ши Iиль са брȣт ꙟбла ꙟкъиле
	еі	мѣле. Ꙟдеграбъ аш фи пле-
		кат пимашiи лȣй, ши аш фи ꙟ-
		тоарсȣ мъна мѣ спре ей.
	ѕі	Чей че оурък пре дȣмнȣл, а брȣт
		минцй лȣй ши аȣ брȣт фи врѣма
ем о. в. с. гі.	зі	лор ꙟвѣк. Ши лау брȣт съ тȣ-
		ра пре ей кȣ гръу гра, ши де пiатръ
		кȣ мiаре ла брȣт сътȣр пре ей. Сла.
		ѱАЛОМЪ, па.
Сȣмма:		Ачѣстъ ѱалом порȣнчѣще дȣмнезъу дирегъторiлор,
		съ факъ дирептате ꙟ дирегъторiа лор, С, в, г, д.
		Ачѣста требȣаще съ факъ, пiетрȣ къ дȣмнезъȣ ꙟ

стрȣ

11		156
de la cuptoriu* să luară.		*sculele ce lucra la cărămidă
Întru scârbă chematu-M-ai și te-am izbăvit pre tine; auzitu-te-am întru ascunsul tunetului**, ispititu-te-am la apele*** Meribei.	8	Ex. 14:14 **stâlp de nuor ***de prigoană
Ascultaț, oamenii Miei, și voiu mărturisi Ție, Israile, să Mă veri asculta pre Mine.	9	Ex. 17:7
Și să nu va fi întru tine Dumnedzău striin, nici te vei închina cătră Dumnezeu striin.	10	Ex. 15:25
Că Eu-s Domnul Dumnezeul tău, Careie te-am scos den pământul Eghipetului. Deșchide gura ta și o voiu împlea.	11	
Și nu ascultară oamenii Miei cuvântul Mieu și Israil nu Mă socoti pre Mine.	12	

		CATHISMA
Fapt. 14:16	13	Pentru aceaea slobozii pre ei întru tăria inimiei lor și îmblară în sfeaturile sale.
	14	O, de-au vrut asculta oamenii Miei de Mine, și Israil s-au vrut îmbla în căile Meale,
	15	îndegrabă aș fi plecat pizmașii lui și aș fi întorsu mâna Mea spre ei".
	16	Cei ce urăsc pre Domnul au vrut minți Lui și au vrut fi vreamea lor în veac.
Deut. 2:13	17	Și l-au vrut sătura pre el cu grâu gras; și den piatră cu miare l-au vrut sătura pre el. Slava.
		Psalom 81
Summa		În cest psalom porânceaște Dumnezău deregătorilor să facă direptate în diregătoria lor, stih 2, 3, 4. Aceasta trebuiaște să facă pentru că Dumnezău-i în-

ѧі. | рнз.

тръ сн, ш̃ привѣщѣ чѐ фак, шѝ ка́ріи воѣ сѣрбѣза дирѣ-
та́та, прѣ ачѣѧ пѣдѣпсѣи́ва. С̃, а̃.

Ѱа́ломъ, па̃.

Ѱа́ломъ, Да́те лꙋй Асафъ. С̃,

Думнезъꙋ стъ̀ ꙟтрꙋ̀ адꙋна́ре а̃.
дѐ думнезъи́, ꙟмилокꙋль
думнезе́енлоръ џюдекъ. (є мо: а̃. с. зі. е па: аі. є, ѕ. з.)
Пънъ кънд џюдека́ц стръмбъта́- в̃.
те; шѝ ве́ци къꙋта̀ фа́ца пъкъто́-
шилоръ? Џюдека́ци сꙋрꙋма́нꙋй г̃.
шѝ съра́кꙋль, Сꙋрꙋма́нꙋль шѝ ли̑-
се́нтꙋль ꙟдерепта́циль. (пръ, кд. с, аі.)
Шѝ скоа́теци Сꙋрма́нꙋль шѝ ли̑- д̃.
се́нтꙋль де̑ мъ́нꙋле пъкъто́сꙋлꙋй,
шѝ изба́вѝциль. Нꙋ́ щіꙋ ничѝ е̃.
ꙟцеле́гъ, къ̀ ꙟмблъ ꙟтрꙋ̀ ꙟтꙋнѣ-

ѳ ıв

ка̃ :

рекъ нѐ ꙟчета́ть: клъте́скꙋсе тоа́-
те темелі́нале пъмъ́нтꙋлꙋй.
(Іо: т. ... аі.) ѕ̃. Еꙋ зи́шь, думнезъ́и сѣ́нтеци,
шѝ фіи́ ꙟнълца́тꙋлꙋй вой тоци.
з̃. Іаръ вой ка̀ ѡа́менїи веци мꙋри,
шѝ ка̀ оу́нꙋль де̑ боѧ́ри веци къда̀.
и̃. Скоа́лъ Дꙋ́мне, џюдекъ пъмъ́н-
тꙋль: къ̑ тꙋ̀ мощене́щи спрѐ тоа́-
те ли́мбиле.

Ѱа́ломъ, пв̃.

(Сѵна:) Скрисꙋй ачест Ѱа́ломъ рꙋгъчюнъ Жидовилѡ, ка́рїи ꙟзилеле лꙋй Іѡсафа́тъ Кра́ю, пъци́ндꙋ мꙋ́лте сꙋпъръри де пима́шїи лоръ рꙋга̀ прѣ дꙋмнезъ сѣй пїазъ шѝ сѣй рꙋшинѣзе, ачѣстъ поѵтъ але ачесте кꙋприндѣ, С̃, в̃, г̃, аі, ві, гі, ді, єі, ѕі, иі.
А доаоа па́рте ачесте кꙋпри́ндѣ, С̃, зі, иі.
Ачеста прꙋ пе́нтрꙋ чѣсте, д̃, лꙋкрꙋри:
а̃. Къ ачѣѧ пима́шь сънтъ пима̃ шѝ лꙋй дꙋмнезъꙋ, С̃,
г̃,

11		157
tru ei și priveaște ce fac; și carii vor strâmba direp-		
tatea, pre aceia pedepsi-i-va, stih 1.		
Psalom 81		
Psalom dat lui Asaf	Stih	
Dumnezău stă întru adunare	1	
de dumnezăi; în mijlocul		
dumnezeilor giudecă.		
Până când giudecaț strâmbăta-	2	Deut. 1:17
te și veț căuta fața păcăto-		2 Cron. 19:6,7
șilor? Giudecați surumanul	3	
și săracul; surumanul și lip-		
situl îndereptați-l.		
Și scoateți surumanul și lip-	4	Prov. 24:11
situl den mânule păcătosului		
și izbăviți-l. Nu știu, nici	5	
înțeleg că îmblă întru întunea-		

		CATHISMA
		rec neîncetat; clătescu-se toa-
		te temeliile pământului.
Ioan 10:34	6	Eu ziș: „Dumnezăi sânteți
		și fii<i> Înălțatului voi toți”.
	7	Iară voi, ca oamenii veț muri;
		și ca unul den boiari veț cădea.
	8	Scoală, Doamne, giudecă pămân-
		tul; că Tu moștenești spre toa-
		te limbile!
		Psalom 82
Summa		Scrisă-i în cest psalom rugăciunea jidovilor,
		carii în zilele lui Ioasafat craiu pățind
		multe supărări de pizmașii lor, ruga pre Dumnezău
		să-i piarză și să-i rușineaze; această pohtă a lor
		easte cuprinsă stih 2, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18.
		A doaoa parte easte cuprinsă stih 17, 18.
		Aceastea ceru pentru ceaste 4 lucruri:
	1	Că ceia pizmaș sânt pizmaș și lui Dumnezău, stih

г҃, ѕ҃, ді. Къ ні мати́ни, с҃, г҃. в.
Пі́нтрꙋ нꙋ сꙋ сфътꙋ́еск съ піа́ръ ж пе крединчоші г.
лꙋ́й Дмнезъꙋ̀, с҃, д҃, е҃, ѕ҃, ді. Къ пе́нтрꙋ пе є.
тра лóрь съва̀ а̂ръта̀ пꙋте́ра ши̇ сла́ва лꙋ́й Дꙋм
незъꙋ̀, з҃і, аі.

Ѱа́ломъ, пв. с҃,

Кѫнтекꙋ ши ѱа́ломꙋ Да́те лꙋй Асафꙋ. а.

ДОа́мне ( ) нꙋ̀ тъча̀, нꙋ̀ в.
фі́й сꙋ́рдъ, ничи тѐ ѡдихнѝ
Дмне. Къ̀ ꙗ́тъ низ- г.
ма́шїи тъ́й гълчевéскъ, ши̇ чéа чѐ
оу̂ръ́скъ прѐ ти́не ръдика́ръ ка́пꙋл.
Спрѐ ѡ̂а́менїи тъ́й съ̀ сфътꙋ́ескъ д.
ѫ̂хикленїе, ши̇ съ̀ сфътꙋ́ескъ спрѐ
а̂скꙋ́ншїи тъ́й. Зи́серъ вени́- е.
ци, съ дъ зръдъчи́нъ дé трѐ лимби,
съ нꙋ́съ помене́скъ нꙋ́меле лꙋ́й Іль

чине
съ аѕа
мънъ
ції,
Жи:нꙋ

 дѣ

ѕ. дѣ чі́м. Къ̀ съ̀ сфътꙋ́иръ дѣ
преꙋ́нъ, ши̇ ѫ̂протива та̀ лега́ръ
з. легътꙋ́ръ. Кóртꙋрїле Ідꙋмéн-
лоръ, ши̇ А̂измаилитѣнилоръ,
Мѡавітѣнїи, ши̇ А̂гарѣнїи.
и. Гевалитѣнїи, ши̇ А̂мѡнитѣнїи,
ши̇ А̂маликтѣнїи, ши̇ Палистинѣ-
нїи, ши кꙋ лъкꙋитóрїи Тꙋ́рꙋлꙋй.
ѳ. Ꙗ̂нкъ ши̇ А̂ссꙋръ сáꙋ ѫ̂преꙋнатъ
кꙋ̀ є́й, фꙋ́ръ ажютóрю фі́илоръ лꙋ́й
і. Лѡтъ. Фъ̀ лóръ кꙋ́мъ ай фъ-
кꙋ́тъ лꙋ́й Мадіáмъ, ши̇ кꙋ̀ Сісáрю:
ши кà лꙋ́й Іавíн, ла ръꙋл лꙋ́й Кисéсъ.
аі Кáрїи перирь ла А̂ендѡръ, ши̇ фꙋ́ръ
ка гꙋнóюлъ пъмѫнтꙋлꙋй.
ві Пꙋ́че прѐ Капитáнїи лóръ, ка прѐ

Сꙋ: з҃. Сꙋг, д. с, еі.

Сꙋ: з҃. е кв, н. с, еі.

ѡ и

11		158
3, 6, 13. Că-s nemilostivi, stih 3.	2	
Pentru că să sfătuiesc să piarză pre credincioșii	3	
lui Dumnezău, stih 4, 5, 6, 13. Că pentru pe-	4	
rirea lor să va arăta putearea și slava lui Dum-		
nezău, 17, 19.		
Psalom 82	Stih	
Cântec și psalom dat lui Asaf	1	
Doamne ( )*, nu tăcea, nu	2	*Cine să
fi surd, nici Te odihni,		asamănă Ție;
Doamne. Că iată, piz-	3	jidoveaște nu e
mașii Tăi gâlcevesc; și ceia ce		
urăsc pre Tine rădicară capul.		
Spre oamenii Tăi să sfătuiesc	4	
în hiclenie și să sfătuiesc spre		
ascunșii Tăi. Ziseră: „Veniți,	5	
să-i dăzrădăcinăm dentre limbi,		
să nu să pomenească numele lui Israil		

		CATHISMA
	6	deacia. Că să sfătuiră dem-
		preună și împrotiva Ta legară
	7	legătură: Corturile idumei-
		lor și a izmailteanilor,
		moaviteanii și agareanii,
	8	ghevaliteanii și amoniteanii,
		și amalichiteanii și palistinea-
		nii și cu lăcuitorii Tirului.
Judec. 7:13 și 4:15	9	Încă și Assir s-au împreunat
		cu ei, fură agiutoriu fiilor lui
	10	Lot. Fă lor cum ai fă-
		cut lui Madiam și cu Sisariu,
		și ca lui Iavin la râul lui Chiss.
Judec. 7:25 și 12	11	Carii periră la Aendor și fură
		ca gunoiul pământului.
	12	Pune pre capitanii lor ca pre

		рнд.
Ѡрива, ши ка пре Зіва, ши Зевеа,		
ши Салмана: ши пре тоци повъ-		
цуиторіи лорь. Каріи зисерж,	гі	
съ моштеним, сълашнле луй Дмнеzъ.		
Дмнеzъул міеу, пуне пре ей, ка	ді	
ѡ волбуръ, ши ка пл'евеле ꙟнаин-		
та вънтулуй. Ка фокуль че	еі	
априиде пъдура, ши ка пожаруль че		
априиде монціи. Аша гон'еще	ѕі	Ѫрдѧ
пре ей ку вихоруль тъу, ши ку во-		
бура та, турбуръй пре ей.		
Ꙟмпле фецеле лорь де рушине,	зі	
ка съ каute нумеле тъу Дмне.		
Съсе рушинезе ши съсе турбуре	иі	
ꙟвекь, рушинезесе ши съпіаръ.		
Ши същіе къ ту ещи кърумъй ка-	ѳі	
ѳ г	ті	

	ꙗ Ка: ꙗ	
	те нумеле Дмнуль, нумаи ту	
	сингурь ꙟнълцат престе тот пъмънтул.	
	Ψалом, пг.	
Сумма:	Ачіесть Ψалом [illegible] рутъчюна луй Давидь,	
	кара фъкуkъндъ фуцита [illegible] луй Авесалом,	
	ши пофтіа дела Дмнеzъу, ка съ ꙟтоаркъ [illegible]	
	Ієрлимь, ка съ поатъ служи акола луй Дмнеzъ	
	С, ді. Ачіаста ꙟтърещіе ꙟтъ, ді, е, ѕ,	
	пънъ ꙟ, еі. Дупъ аче ѡарата ши маи	
	апоі, ѕ, еі, гі. Рутъчюна луй ꙟтърещіе	
а.	кутеsте, г, лукрури. Къ ель дорещіе, де сах	
в.	ка Думнеzъеска, ѕ, г, д. Къ Дмнеzъу, пъ	
	сърилорь мънуницълє ꙟкъ ле дъ съ лъш, петру аче	
	съкувине съ дъ ши міе, фіинд еу слуга лу Дмнеzъу,	
г.	ѕ, д. Къ дъдь ꙟсте оумилуль луй Дмнеzъу,	
	ш кема ш але де Дмнеzъ спре ꙟпъръціа луй Ілъ, ѕі.	
д.	Дакалулуй кънтарило, а лу Гудан петру фіилуи Коріе Ψалом.	
в.	Къту сь де юбите, съ лашеле	
	тале Дмнеzъ путерникь.	
		Дсі

11		159
Oriva, și ca pre Ziva, și Zevea,		
și Salmana, și pre toți povă-	13	
țuitorii lor, carii ziseră:		
„Să moștenim sălașile lui Dumnezeu!”		
Dumnezăul mieu, pune pre ei ca	14	
o volbură și ca pleavele înain-		
tea vântului. Ca focul ce	15	
aprinde* pădurea și ca pojarul ce		*arde
aprinde* munții, așea gonește	16	
pre ei cu vihorul Tău; și cu vol-		
bura Ta turbură-i pre ei.		
Împle feațele lor de rușine,	17	
ca să caute numele Tău, Doamne.		
Să se rușineaze și să se turbure	18	
în veac; rușineaze-se și să piară.		
Și să știe că Tu ești Căruia-i eas-	19	

		CATHISMA
		te numele Domnul, numai Tu
		singur Înălțat preste tot pământul.
		Psalom 83
Summa		În cest psalom scrie-se rugăciunea lui David,
		carea făcu când fugiia denaintea lui Avesalom
		și poftiia de la Dumnezău ca să-l întoarcă iară la
		Ierusalim, ca să poată sluji acolea lui Dumnezău,
		stih 9, 10. Aceasta întărește-o întâi den 2 stih,
		până în 12. După aceaea o arată și mai
		aiave, stih 12, 13. Rugăciunea lui întărește-o
		cu ceaste 3 lucruri: Că el doreaște de sluj-
	1	ba dumnezăiască, stih 3, 4. Că Dumnezău pa-
	2	sărilor mănunțeale încă le dă sălaș, „pentru aceaea
		să cuvine să-m dea și mie, fiind eu sluga lui Dumnezău”,
		stih 4. Că David easte unsul lui Dumnezău
	3	și chemat și ales de Dumnezeu spre împărăția lui Israil, stih 10.
		Dascalului cântărilor lui ghithit pentru fii<i> lui Corie psalom
	1	Câtu-s de iubite sălașele
	2	Tale, Dumnezău putearnic!

лі. | ѕі.

Дорѣще ши сѫ сфѫршаще сꙋфле- г҃.
тꙋл мїеꙋ, де (пофта) сѫлашꙋлꙋй
Дмнꙋлꙋй: ꙟнима мѣ, ши трꙋпꙋл
мїеꙋ веселѣскꙋсе де Дмнꙁеꙋль вїꙋ.
Кѫ ши пасѫра ꙟфлѫшь касѫ, ши д҃.
рѫдꙋрѣꙋ ꙟфлѫ шїе кꙋйбꙋ ꙟкареле
пꙋне пꙋїй сѫй, ла олтареле тале
Дмнꙁѫꙋ пꙋтѣрникь, ꙟпѫратꙋл
мїеꙋ ши Дмнꙁѫꙋл мїеꙋ.
Ферічици лѫкꙋиторїи касей тале, е҃.
ꙟвѣкь лаꙋдѫ пре тине.
Ферічить бѫрбатꙋль чей тѣрїа ѕ҃.
ꙟтрꙋ тине, шꙟтра кѫрора ꙟнимѫ
сѫнт кѫрѫриле тале. Карїи трекь з҃.
прей валѣ плѫнџерїей, фѫкѫндош
пре ꙟ фѫнтѫнѫ, шиш ꙟмпле плоа(м)

валѣ нито деꙋ дифа мꙋре

де

ка:

де дестꙋль, (ши блвенїе дѫ чела
и҃. че дѫ лѣџе.) Ши мерꙋ де шипрѣг
ꙟшипрѣ фїеть кареле сѫсе арате ꙟна-
инта лꙋй Дмнꙁѫꙋ ꙟСїонь.
ѳ҃. Дмне дмнꙁѫꙋ пꙋтѣрник, аскꙋ-
лтѫ рꙋгѫчюна мѣ, аскꙋлтѫмѫ
Дмнꙁѫꙋль лꙋй Іакѡв.
і҃. Скꙋтꙋль нострꙋ Дмне везй,
ши привѣще спре фаца оусꙋлꙋй тѫꙋ.
аі҃. Кѫ бꙋнѫй мїе оꙁи, ꙟсѫлашꙋрле тале
де кѫть аира ѡмїе: май врѣрешꙋ
сѫфїꙋ ла прагꙋл касей дмнꙁеꙋлꙋй мїеꙋ,
декѫть ꙟлѫкꙋи ꙟсѫлашꙋле пѫкѫ-
ві҃. тошилорь. Кѫ соаре нїй ши
павѫцѫ ноаѡ Дмнꙋль дмнꙁѫꙋ,
милѫ ши славѫ дѫ Дмнꙋль, ни

кон

11		160
Doreaște și să sfârșaște sufle- tul mieu de (pohta) sălașului Domnului; inima mea și trupul mieu veselescu-se de Dumnezeul viu.	3	
Că și pasărea află-ș casă, și rândureaoa află șie cuiubu în carele pune puii săi, la oltarele Tale, Dumnezău putearnic, Împăratul mieu și Dumnezăul mieu.	4	
Fericiți-s lăcuitorii casei Tale, în veac laudă pre Tine.	5	
Fericit bărbatul ce i-i tăria întru Tine și într-a cărora inimă	6	
sânt cărările Tale. Carii trec pren valea plângeriei*, făcându-o pre ea fântână, și o împle ploaia	7	*valea secetoasă unde să fac mure

		CATHISMA
		den destul (și blagoslovenie dă Cela
	8	ce dă leage). Și mergu den șireag în șireag, fietecarele să se arate îna- intea lui Dumnezău în Sion.
	9	Doamne, Dumnezău putearnic, ascul- tă rugăciunea mea! Ascultă-mă, Dumnezăul lui Iacov!
	10	Scutul nostru, Doamne, vezi, și privească spre fața unsului Tău!
	11	Că bună-i mie o zi în sălașele Tale, decât aiurea o mie; mai vrea-reșu să fiu la pragul casei Dumnezeului mieu, decât a lăcui în sălașăle păcă-
	12	toșilor. Că soare ni-i și pavăță noao Domnul Dumnezău, milă și slavă dă Domnul, nici

ді. | ха.

коꙟ тинѣще бинеле дела чеа че ꙟмх-
блѫ ꙟтрѣци. Дмне дмнезъ гі бн. в, ѕ, ві. нлв.
пꙋтерникь, феричить де ѡмꙋль ѕ, д.
че сънъдъдꙋѣще ꙟтрꙋ тине.

Ѱаломь, пд.

Честь Ѱаломь ѫсте рꙋгъторю ши мъгънторю, Сꙋмма:
къ ꙟтъю кꙋпринде рꙋгъчюна жидовилѡр, ꙟкарѫ
потеес ка сѫи избъвѣскъ де ръмѣрица лꙋ Антіѡ
Епѵфаніе, сѫ поатѫ фи ꙟ локꙋль дентъю, ді, в.
ѕ, пънѫ ꙟ, д. Търіѫ рꙋгъчюнілей лорь стѫ
ꙟтѣсте, в, лъкрꙋри. Къ пре мамаріи ло а.
ꙟкѫ ѫи избъви де робіѫ Вавѵлѡнꙋлꙋй, і, в, г, д.
Къ деава избъви ей ꙟкѫ събѡрь бꙋкꙋра ши ворь в.
мꙋлцими сфинціи лꙋй, ѕ, з.
Дꙋпѫ ачеста мъгъеіе жидѡвіи кꙋ нъдѣжде
къва ачкꙋлта рꙋгъчюна лорь, ѕ, д, ипрочаѫ.

Ѱаломь, пд. ѕ,

Ѱалом дать Даскалꙋлꙋй кънтърилорь. Пентрꙋ фіи д,
лꙋй Кѡре.

Ѵ Бине

кд:

в. Мнє ай врꙋть Дмне пъмѫ-
тꙋлꙋй тъꙋ: ꙟтѡрсай робіѫ
лꙋй Іаковь.
г. Ертатай стръмбътата ѡаменн-
лорь тъй, акоперітай тоть пъка-
д. тꙋль лорь. Лꙋасешь тоатѫ
мъніѫ та: ꙟтѡрсꙋтей де мъніа
е. оурџіей тале. Ꙟтоарчене пре
ной Дмнезъꙋль спсніей ноастре: ши
пъръсѣще мъніѫ та де спре ной.
ѕ. Аꙋ доарѫ пънѫ ꙟвѣкь, те вей
мъніѫ спре ной? аꙋ тидевей мъніа
та де ꙟнѣмь ꙟнѣмь?
з. Аꙋ нꙋ те вей ꙟтꙋрна (Дмне) ши
вери ꙟвіѫ пре ной ши ѡменіи тъй съ-
ворь весели ꙟтрꙋ тине?

з. ратѫ

11		161
contineaște binele de la ceia ce îm-		
blă întregi. Doamne, Dumnezău	13	Ps. 2:12; 32:9
putearnic, fericit de omul		
ce să nădăjduiaște întru Tine!		
Psalom 84		
Cest psalom easte rugătoriu și mângâitoriu,		Summa
că întâiu cuprinde rugăciunea jidovilor în carea		
pohtesc ca să-i izbăvească de răzmirița lui Antioh		
Epifanie, să-ș poată fi în locul dentâiu, den 2		
stih, până în 9. Tăria rugăciuniei lor stă		
în ceaste 2 lucruri: Că pre mai marii lor	1	
încă i-au izbăvit den robia Vavilonului, stih 2, 3, 4.		
Că de-i va izbăvi, ei încă să vor bucura și vor	2	
mulțemi sfinți<i> Lui, stih 7.		
După aceastea, mângâie-se jidovii cu nădeajde,		
că va asculta rugăciunea lor, stih 9 *i pročaę*		
Psalom 84	Stih	
Psalom dat dascalului cântărilor, pentru fii<i>	1	
lui Corie		

		CATHISMA
	2	Bine ai vrut, Doamne, pămân-
		tului Tău; întors-ai robia
		lui Iacov.
	3	Iertat-ai strâmbătatea oameni-
		lor Tăi, acoperit-ai tot păca-
	4	tul lor. Luaseș toată
		mânia Ta, întorsu-Te-ai den mânia
	5	urgiei Tale. Întoarce-ne pre
		noi, Dumnezăul spăseniei noastre, și
		părăseaște mânia Ta despre noi.
	6	Au doară până în veac Te vei
		mânia spre noi? Au tinde-vei mânia
		Ta den neam în neam?
	7	Au nu Te vei înturna, (Doamne), și
		veri învia pre noi și oamenii Tăi să
		vor veseli întru Tine?

Арáтъ Дмне ноаѡ мíла та, ши дъ ноаѡ спсніа та. н

Аꙋзíвои чѐ ва зи́че Дмнꙋл дꙋмнезъꙋ, къвà зи́че пáче ѿ менíло съ ѳ.

ши мило́шилорь съи́, ши нꙋ съвоо

ѫтоа́рче кътрж небꙋнíе.

Кꙋ адевъ́дис апроа́пей спсніа лꙋи́ і.

кътрж чѐа чѐ сътеме дѐ є́ль, ка съ

лъкꙋи́скж сла́ва ѫпъмъ́нтꙋль но-

стрꙋ. Ми́ла ши адевърꙋль ді

тимпинáръсе, дрептатѧ ши пачѧ

съ рꙋтáръсе. Адевърꙋль дѐ пъ- ві

мъ́нть ръсáре, ши дерептáтѧ дѐ че́-

рю прив́ище. Ѫ́нкж ши Дꙋм- гі

незъꙋ ва да би́не, ши пъмъ́нтꙋл

но́стрꙋ ва дà ро́дꙋль съꙋ.

ді Ши ва фáче съ ѫбле дерептáтѧ ѫ-

наи́нтѧ лꙋи́, ши фíєте чи́не ва пꙋ-

не ѫкáле пáшии́ съи́. Слáва:

Ка́ѳісма, ві. Рꙋгъчю́нѧ

лꙋи́ Двдь, Ѱалом, пе.

Сꙋмма. Роа́гъсе лꙋи́ Дмнезъꙋ ѫчѣсть ѱáломь Двдь,

съ и́збъвѣскж дєгонитóріи лꙋи́, ши съльповъца́

скж пре є́ль кꙋ дхꙋль сфнть, і, в, г, д, ѕ, ві, зі.

Ѫтъѣщи рꙋгъчю́нѧ лꙋи́ кꙋ чѣсті, гі, лꙋкрꙋри:

а. Къ є́лꙋ фърж ацюторю, с, а. А, в, Къ є́лꙋ мáти,

г. с, в. Къ є́лꙋи слꙋ́га лꙋи́ дмнзъ, с, ві, ѕі.

д. Къ тоатж нъдѣждѧ лꙋи́ єсте ѫтрꙋ дмнзъ, с, д.

є. Къ є́л кїаѧж пре дмнзѣ ѫтрꙋ ацютóрю, с, г.

ѕ. Къ дмнзєꙋ мати́ннк кътрж чѣѧ чѐ съ роа́гж лꙋи́,

з. с, є, єі. Къ дмнзѣ маи де мꙋлт ѫкж лаꙋ ааскꙋ

и. тáт пре єл, с, з. Къ дмнзєꙋл поате и́збъви

ѳ, пре є, с, и. Къ ва съ дѣ кáрь лꙋи́ Дмнзъ, і, ві.

11		162
Arată, Doamne, noao mila Ta, și dă noao spăsenia Ta.	8	
Auzi-voiu ce va zice Domnul Dumnezău, că va zice pace oamenilor Săi și miloșilor Săi, și nu să vor întoarce cătră nebunie.	9	
Cu de-adins aproape-i spăsenia Lui cătră ceia ce să tem de El, ca să lăcuiască slava în pământul nostru.	10	
Mila și adevărul timpinară-se, direptatea și pacea sărutară-se.	11	
Adevărul den pământ răsare și dereptatea den ceriu priveaște.	12	
Încă și Dumnezău va da bine și pământul nostru va da rodul său.	13	

		CATHISMA
	14	Și va face să îmble dereptatea înaintea Lui și fietecine va pune în cale pașii Săi. Slava.
Summa		
		Cathisma 12. Rugăciunea lui David. Psalom 85
	1, <2>	Roagă-se lui Dumnezău în cest psalom David să-l izbăvească de gonitorii lui și să-l povățască pre el cu Duhul Sfânt, stih 2, 3, 4, 6, 16, 17.
	3	Întăreaște rugăciunea lui cu ceaste 13 lucruri:
	4	Că elu-i fără agiutoriu, stih 1.
	5	A 2, că elu-i milostiv, stih 2.
	6	Că elu-i sluga lui Dumnezău, stih 12, 16.
	7	Că toată nădeajdea lui easte întru Dumnezău, stih 4.
	8	Că el cheamă pre Dumnezeu întru agiutoriu, stih 3.
	9	Că Dumnezeu-i milostivnic cătră ceia ce să roagă Lui, stih 5, 15. Că Dumnezeu mai demult încă l-au ascultat pre el, stih 7. Că Dumnezeu-l poate izbăvi pre el, stih 8. Că va să dea har lui Dumnezău, stih 12.

Къ маиинте ѫкжлаѵ скоѕь пре ѥль дерьштате і.
маре, с, гі. Къ гониторїи лѹи сънть ѿа аі
мени фъаш ши пъкътоши, ши нимътиви, ѕ, ді.
Къ дмнезъѹи дирѣть ѫфегъдѹинца са, с, єі. ві
Къ делва мъгѹи пре ѥль, гониторїи лѹи съвор рѹ гі
шина ши слава лѹи съва нъаца, с, зі.

Ѱаломь Двдвъ, пє.

Рѹгъчюна. лѹи Двдъ.

Плѣкъ Дмне оурѣкѧ та, ши аѹзимъ: а.
къ сѹрѹмань сънть ши липсить.
Пъзѣще сѹфлетѹл в.
мїеѹ, къ милось сънть, спеѫще
слѹгата Дмнезъѹль мїеѹ, каре нъ-
дъждѹѫще ѫтрѹ тине.
Милѹѫщемъ Дмне, къ стриг г.

къ тръ тине тоатъ ѕїша.
д. Веселѣще сѹфлетѹл слѹџїи тале:
къ рѣдикь къ тръ тине сѹфлетѹл
Їѡн, в. є. мїеѹ. Къ тѹ дмне бѹнь єшї
ши рѣбдѹрїѹ, ши мѹлть мътивь
тѹтѹрѡрь карїи кїамъ пре тине.
ѕ. Аскѹлтъ Дмне рѹгъчюнѧ мѧ,
ши ѫ амите гласѹл рѹгъчюнеи мѣле:
з. Ѫ зѹа сѹпърърїеи мѣле кемѹте пре
тине, къ маи аскѹлтать пре мине.
и. Нѹ ѥсте ѫтрѹ дѹмнезъи ка тине
дмне, ничись лѹкрѹри асѣменѧ
кѹ лѹкрѹриле тале.
ѳ. Тоате аимбиле кътѣи фъкѹт
вениворь, ши съворь ѫкина ѫнаин-
тѧ та Дмне, ши вѡрь прославї

12		163
Că mainte încă l-au scos pre el den răotate	10	
mare, stih 13. Că gonitorii lui sânt oa-	11	
meni făloș și păcătoși și nemilostivi, stih 14.		
Că Dumnezău-i dirept în făgăduința Sa, stih 15.	12	
Că de-l va mântui pre el, gonitorii lui să vor ru-	13	
șina și slava lui să va înălța, stih 17.		
Psalomĭ Dv(d)vŭ 85	Stih	
Rugăciunea lui David		
Pleacă, Doamne, urea-	1	
chea Ta și auzi-mă,		
că suruman sânt		
și lipsit.		
Păzeaște sufletul	2	
mieu, că milos sânt; spăseaște		
sluga Ta, Dumnezăul mieu, carele nă-		
dăjduiaște întru Tine.		
Miluiaște-mă, Doamne, că strig	3	

		CATHISMA
		cătră Tine toată dzioa.
	4	Veseleaște sufletul slugii Tale,
		că rădic cătră Tine sufletul
Ioel 2:13	5	mieu. Că Tu, Doamne, bun ești
		și răbduriu și mult milostiv
		tuturor carii cheamă pre Tine.
	6	Ascultă, Doamne, rugăciunea mea
		și ia aminte glasul rugăciunei meale.
	7	În dzua supărăriei meale chemu-Te pre
		Tine, că m-ai ascultat pre mine.
	8	Nu easte întru dumnezăi ca Tine,
		Doamne, nici-s lucruri aseamenea
		cu lucrurile Tale.
	9	Toate limbile câte-ai făcut
		veni-vor și să vor închina înain-
		tea Ta, Doamne; și vor proslăvi

ві.

рѯд.

Нꙋмеле тъꙋ. Къ маре ѥщи і.
тꙋ, ши фачи минꙋне, тꙋ ѥщи
Дмнꙁъꙋ сингꙋрь. Ꙟвацъмъ аі вн: ке. г, д. нкз. о. аі. нн: рні. о. лв.
дмне ꙟтрꙋ калѧ та, съ ꙟблꙋ ꙟ-
ꙟдевърꙋл тъꙋ, томꙋ веще инима мѧ
съсе тѣмъ де Нꙋмеле тъꙋ.
Исповедимꙋвоиꙋ ціе Дмне дмне- ві
ꙁъꙋл мієꙋ кꙋ тоатъ инима мѧ,
ши воиꙋ слъви Нꙋмеле тъꙋ ꙟвѣкь.
Къ мила та марей спре мине, ши гі
ай скось сꙋфлетꙋль мієꙋ де гроа-
пъ де десꙋпть.
Дмне фъл҃оший скꙋларъсе спре ми- ді
не, ши сфатꙋл пꙋтєрничилор къꙋ-
тарѧ сꙋфлетꙋл міеꙋ, ши нꙋ пꙋсеръ
пре тине ꙟнаинтѧ лор.

ка:

Іс҃х: аі. о. ѕ. ѱн: аі. о. ві. нп: рв. о. н. н. мд. е. н.

ѥі Ши тꙋ дмне, ѥщи дмнꙁеꙋ милостив
ши ꙟдꙋра, ꙟделꙋнг ръбдъториꙋ, ши
мꙋлт ꙟмилъ, ши ꙟ адевърь.
ѕі Катъ спре мине шѿ милꙋѧщемъ,
дъ търіѧ та слꙋџій тале, ши сп-
сѧще фій слꙋжничіи тале.
зі Фъ кꙋ мине семнꙋ ꙟтрꙋ бине, ши
съ вадъ чѣѧ че мъ оурѣскь пре ми-
не ши съсе рꙋшинеѕе: къ тꙋ дмне
ацюци пре мине шѿ мѧ мъгъѧ.

Ѱаломь. пѕ.

Сꙋмма,

Ꙟчієсть Ѱаломь, даꙋ харь лꙋй Дмнꙁъꙋ, двдь аꙋ алции крещинии латтини, пітрꙋ частє, в, лꙋкрꙋрі:
а. Ꙟнтъію, Пєнтрꙋ къ леꙋ ꙟгъдꙋить съ май ꙟтемелюѧскъ Бесѣрика дꙋпъ изгънирѧ лорь ди Вавꙋ
в. лонь. Дꙋпъ ачѣѧ пітрꙋ къ аꙋкемать пре пъгъни ꙟсоціѧ кредінчошилорь, с, а, в.

Ѱалом

12		164
numele Tău. Că mare ești Tu și faci minune, Tu ești	10	
Dumnezău singur. Învață-mă, Doamne, întru calea Ta, să îmblu în adevărul Tău; tocmeaște inima mea, să se teamă de numele Tău.	11	Ps. 25:4; 27:11; Ps. 118:35
Ispovedi-mă-voiu Ție, Doamne, Dumne- zăul mieu, cu toată inima mea și voiu slăvi numele Tău în veac.	12	
Că mila Ta mare-i spre mine și ai scos sfatul mieu den groa- pă de desupt.	13	
Doamne, făloșii sculară-se spre mi- ne și sfatul putearnicilor cău- tară sufletul mieu și nu puseră pre Tine înaintea lor.	14	

		CATHISMA
Ex. 14:6; Num. 14:18; Ps. 102:8; 44:8	15	Și Tu, Doamne, ești Dumnezeu milostiv și îndurat, îndelung răbdătoriu și mult în milă și în adevăr.
	16	Caută spre mine și miluiaște-mă, dă tăria Ta slugii Tale și spă- seaște fiiul slujnicii Tale.
	17	Fă cu mine semnu întru bine, și să vază ceia ce mă urăsc pre mi- ne și să se rușineaze, că Tu, Doamne, agiuți pre mine și m-ai mângâiat.
Summa		**Psalom 86** În cest psalom dau har lui Dumnezău David au alți creștini israilteani, pentru ceaste 2 lucruri:
	1	Întâiu, pentru că le-au făgăduit să mai înte- meliuiască besearica după izbăvirea lor den Vavi-
	2	lon. După aceaea, pentru că au chemat pre păgâni în soția credincioșilor, stih 1, 2.

Ψалом, ПЅ. С̃,

Ψалом ши кънтик, ал фиилор луй Корие.

Шемелиа луй ѫтре мунцїи а.
сфинци.
Юбеще Дмнул порциле б.
Сiѡнулуй ма вѣртос декът то-
ате сълашиле луй Іаковь.
Прѣ слъвите съ гръеск де тине, г.
четатеа луй Дмнезъу.
Поменивои Егупетул ши Вавv- д.
лѡнуль, ѫтре куноскуцїи мїей,
иатъ Палvстина, ши Тvрул, ши
ку Арапїа, честа ау нъскут акола.
Ши де Сiѡн зичесева, ом ши е.
ом нъскутау ѫтру ел, ши сін-
гурь ѫнъцатул ѫтърива пре е.

ѕ. Дмнул нумърава скрїинд пре
ѡамени зикънд, ачеста ау нъ-
скут ѫтру ел.
з. Петру ачѣа кътъ ши депреунъ
съвеселеск, тоате фъгъниле вїеций
мѣле дела тине сънт.

Ψалом, ПЗ:

Сума: Честь Ψалом купринде ругъчюна луй Двд,
ау алтуи кредин(ч)ос Інатѣн, ѫкаре потеще изъ-
вире де трей фелюри де невои:
а. Ѫтѣю де боалъ фѣръ нъдѣжде девѣдникаре.
б. Де екутремурътуриле куноскуцїи суфлетещи,
г. Пентру къ ла пъръсит пре ел прїатинїи луй,
ѫтеста похтаций пентру ачеасте, в, лукрури:
а. Къ ел ѫругъчюнеле луй стъ не ѫчетат,
б. Къ съ нуласа избъви пре ел нуви пуга да харь лу
Дмнезеу, пъръ сева избъви пуруреа вада ха сфин-
ций луй, ѫтеста ле спуне пре рънд,
а. Спуне пентру чї чѣре. С, в.

12		165
Psalom 86		
Psalom și cântec al fiilor lui Corie	Stih	
Temelia lui – între munții sfinți,	1	
Iubeaște Domnul porțile Sionului mai vârtos decât toate sălașile lui Iacov.	2	
Preaslăvite să grăiesc de tine, cetatea lui Dumnezău.	3	
Pomeni-voiu Eghipetul și Vavilonul între cunoscuții miei; iată Palistina și Tirul și cu Arapia, cesta au născut acolea.	4	
Și de Sion zice-se-va: „Om și om născut-au întru el și singur Înălțatul întări-l-va pre el".	5	

		CATHISMA
	6	Domnul număra-va, scriind pre oameni, zicând: „Acesta au născut întru el".
	7	Pentru aceaea cântă și dempreună să veselesc: „Toate fântânile vieții meale de la Tine sânt".
		Psalom 87
Summa		Cest psalom cuprinde rugăciunea lui David au altui credincios israiltean, în care pohteaște izbăvire de trei fealiuri de nevoi:
	1	Întâiu, de boală fără nădeajde de vendicare.
	2	De cutremurăturile cunoștinții sufletești.
	3	Pentru că l-au părăsit pre el priatenii lui.
		Aceastea pohteaște pentru aceaste 2 lucruri:
	1	Că el în rugăciunele lui stă neîncetat.
	2	Că, să nu-l va izbăvi pre el, nu va putea da har lui Dumnezău; iară să-l va izbăvi, pururea va da har Sfinții<i> Lui. Aceastea le spune pre rând:
	1	Spune pentru ce ceare, stih 2.

Дупъ аtѣ адуче ꙟнаинте пофта луй, с, г.
Сльне невоиле луй динтру кариле пофтеще ачъй
Збъви, ꙟтѫю ꙟте, с, д, е, з. а.
а, в, Невое ꙟте, с, и, ꙟтрея ꙟте, с, д. г.

Ѱаломъ, пз. с,

Кѫнтекуле ши ѱаломуле, фiилорь луй Корѣ, дат Дасъ а.
лулуй Кънтърилорь, деспре сумпърари, кънтек де ꙟвъцътуръ
ал луй Еммане Iзраилтуле.

Доамне Дмнезъуль спниiей в.
меле, зuа стригь, ши ноп-
та ꙟнаинта та, (мъ руг.)
Съ ꙟтре ꙟнаинта та, рugъчю- г.
на ма, плекъ оурѣка та, кътръ
стригарѧ ма: Къ сау сътурать д.
де ръутъци суфлетуль мieу, ши
вiаца ма сау апропiѧ де моментъ.
Асъмънатумам челора че погорѫ е.
ꙟгроапъ: фуи ка омуль фъръ де

ѕ. ацинтори. Сокотить фуи
ꙟтре морци, ка оморъцiи че
дорму ꙟмомънть, де спре карiи
нуте май поменещи; ши ачея де
мъна та сѫть тъяци.
з. Пусумай ꙟгроапъ де десупть; ꙟ-
тру ꙟтунерiче, ꙟтру адъкури.
и. Спре мине зачe оурцiѧ та: ши
тоате валуриле тале адусешь спре
ѳ. мине. Дъпъртатай делa
мине куноскуцiи мieй, ши мъ пусь
пре мине оуръчюне лорь: ꙟкись фуи
ши нупочи еши.
i. Окиуль мieу тъжащие де скърбъ:
кемуте пре тине Дмне тоть зuа,
ръдий кътръ тине мъниле меле.

12		166
După aceaea aduce înainte pohta lui, stih 3.	<2>	
Spune nevoile lui, dentru carele pohteaște a să iz-	1	
băvi. Întâiu easte stih 4, 5, 6.		
A 2 nevoie easte stih 8. A treia easte stih 9.	<2>, 3	
Psalom 87	Stih	
Cântecul și psalomul fiilor lui Corie, dat dasca-	1	
lului cântărilor, despre supărare, cântec de învățătură		
al lui Emman izdraitul		
Doamne, Dumnezăul spăseniei	2	
meale, zua strig și noap-		
tea înaintea Ta (mă rog).		
Să între înaintea Ta rugăciu-	3	
nea mea; pleacă ureachea Ta cătră		
strigarea mea. Că s-au săturat	4	
de răotăți sufletul mieu și		
viața mea s-au apropiat de mormânt.		
Asămănatu-m-am celora ce pogor	5	
în groapă; fuiu ca omul fără de		

		CATHISMA
	6	agiutoriu. Socotit fuiu
		între morți, ca omorâții ce
		dormu în mormânt, despre carii
		nu te mai pomenești; și aceia de
		mâna Ta sânt tăiați.
	7	Pusu-m-ai în groapă dedesupt, în-
		tru întunearice, întru adâncuri.
	8	Spre mine zace urgia Ta și
		toate valurile Tale aduseș spre
	9	mine. Dălungat-ai de la
		mine cunoscuții miei și m-ai pus
		pre mine urâciune lor; închis fuiu
		și nu pociu ieși.
	10	Ochiul mieu tânjaște de scârbă.
		Chemu-Te pre Tine, Doamne, toată zua,
		rădic cătră Tine mânule meale.

Ꙋ морцилорь вє фаче минꙋне; Ꙋ аі
морцїи ворь ꙟвїѧ ши съсе испове-
дꙋѧскъ цїе? Ꙋ спꙋнесева ꙟмо- ві
мꙋнть милата; ши адевърꙋл тъꙋ
ꙟперире? Ꙋ кꙋноащесева гі
ꙟтрꙋ ꙟтꙋнерикь минꙋнѧ та; ши
дирепта́тѧ та ꙟпъмънтꙋл оуйтат?
Ꙗръ еꙋ кътръ тине стригь доне, ді
ши де диминѣцъ рꙋгъчюнѧ мѧ
венищва ꙟнаинте.
Пентрꙋ че Дмне лепеꙁи сꙋфле- еі
тꙋль миеꙋ? ши аскꙋнꙁи фаца та
де мине? Сꙋрꙋмань сѫнт еꙋ, ѕі
ши ма морт де тинерецилє мѣле,
пꙋртатамъ кꙋтремꙋрилє тале, ши нѣкипитю
мъ доеснь. Престе мине пре- зі

кꙋржъ мънїеле тале, ши кꙋтремꙋ-
риле тале тꙋрбꙋраръмъ.
иі Ꙟнкꙋнꙋраръмъ ка апа, тоатъ
зꙋа, ꙟкꙋнюраръмъ пре мине деп-
ѳі преꙋнъ. Делꙋнгата дела
мине, соцꙋл ши приѧтинꙋл миеꙋ,
ши кꙋноскꙋцилорь миеи сътꙋле
ꙟтꙋнерекь. СЛАВА:

ѰАЛОМЬ, пи.

Сꙋмма: Честь ѰАлом ѥсте мъꙟгъиторю ши желꙋиторю ши
дътъторю де хвалъ, ꙟтрꙋ ачест ѰАлом гръеск оамении
крединчоши де Їоудеѧ карии аꙋ вїат ꙟзилеле робїи
ꙟтрꙋ Вавѵлоань, кꙋм ꙟчелалтꙋ, е, ді.
Оунде се поменеще рꙋптꙋра зидꙋлꙋи Ієрꙋсалимꙋлꙋи
питрачѣ съмъгъе крединчошїи дин Їоудеѧ фїинд ꙟ
робїѧ Вавѵлоанꙋлꙋи кꙋ нъдеждѧ фъгъдꙋинцеи кꙋ
рѧ ера фъгъдꙋитъ лꙋи Дв̃д де съмънцѧ ꙟпъръ
а. цїи лꙋи пънъ ꙟвѣка. Ꙟтїю вестеск де

12		167
Au morților vei face minune? Au	11	
morții vor învia și să se ispove-		
duiască Ție? Au spune-se-va în mor-	12	
mânt mila Ta și adevărul Tău,		
în perire? Au cunoaște-se-va	13	
întru întunearic minunea Ta și		
direptatea Ta, în pământul uitat?		
Iară eu cătră Tine strig, Doamne,	14	
și de dimeneață rugăciunea mea		
veni-Ț-va înainte.		
Pentru ce, Doamne, leapezi sufle-	15	
tul mieu și ascunzi fața Ta		
de mine? Suruman sânt eu	16	
și mai mort den tinereațile meale;		
purtat-am cutremurile Tale și		
mă-ndoiesc*. Preste mine tre-	17	*nu pociu

		CATHISMA
		cură mâniele Tale și cutremu-
		rile Tale turburară-mă.
	18	Încu<n>giurară-mă ca apa, toată
		zua, încu<n>giurară-mă pre mine dem-
	19	preună. Delungat-ai de la
		mine soțul și priatinul mieu;
		și cunoscuților miei sântu-le
		întunearec. Slava
		Psalom 88
Summa		Cest psalom easte mângâitoriu și jeluitoriu și
		dătătoriu de har. Întru acest psalom grăiesc oamenii
		credincioși den Iudeea, carii au viat în dzilele robii<i>
		întru Vavilon, cum să înțeleage, stih 14,
		unde să pomeneaște ruptura zidului Ierusalimului.
		Pentr-aceaea să mângâie credincioșii din Iudeea, fiind în
		robia Vavilonului, cu nădeajdea făgăduinței ca-
		rea era făgăduită lui David de rămânearea împără-
	1	ții<i> lui, până în veac. Întâiu, vestesc de-

ритата ши адевѣрул луй Дмнзѣу, С, в, г.
Помениѥсь фъгъдуинца кары ера фъгъдуитъ в.
луй Двдь, С, д, е. Съмъигъе ку нъдѣжде г.
къва ръскѫпъра пре ей Дмнзѣу де скърба лор, ѕ.
Ѧтърѥсь нъдѣжда лорь ку путѣра луй Дмнзѣу д.
къ путерникь съ избъвеаскъ, С, ... ре.
Ши арата путѣра луй Дмнзѣ... ...есте лу:
Ѧтѣю къ ефѵпцїи ѧцери служїеск... луй, С, и. а.
къ Дмнзѣу аукоконтенит валуриле мърїей, С, і. в.
Къ ефѵпцїа луй аучекат егѵптѣнїи ѧмаре, г.
С, аі. Кау ръсипит пе машїи лорь. д.
Кау ѧтемеиать лумя ефѵпцїа еа. е.
Дупъ аиаста побѣтѣиѥ сѫпърарѣ лорь карѣ аре,
з, пърци: Ѧтѣю къ цара лорь жете ръсипи а.
тъ, С, м, ме, мз. Ръсипиря шрашулу в.
Ієрлимулуй, С, ма. Пръдаря Ієрлмулуй, г.
е, мв. Батиокъра Жидовилорь, е, мг. д.
Де бъкурїа пимашилорь лорь, е, мв, мѕ. е.
Де слъвичюна лорь лѧрѣзѥю, е, мд. ѕ.
Къ пимашїи лорь сау ѧнълцать ши съ бъкура де з.
невоя лорь. ѧна, г, Парте съ роагъ луй

Дмне

Дмнзѣу съ избъваскъ де ачѣсте ръутѣци пентру
а. ачесте, в, лукрури. Къ ачѣсте ръотѣци
сѫнть де демулть, е, мѕ.
в. Кѣсь фоарте грѣле ши арду ка фокуль, е, мѕ.
г. Къ вїаца шмулуй скурта ѧсте, е, мн, мд.
д. Къ ау фъкут кумаи марїи лорь, е, н.
е. Къ ло ака леу фъгъдуи къле ва фаче бине, е, ма.
ѕ. Къ ей ѧкъ слуцнае луй Дмнзѣу, е, на.
з. Къ хулѥсь пре ей пимашїи лорь, е, нв.
и. Къ ачѣа хулъ каде спре Дмнзѣу, пентру къ ей
сѫнть шамении луй Дмнзѣу, ши Краюль ло ѧсте
ръндуить де Дмнзѣу, е, нв. ѧна, д, Пате
Дау харь луй Дмнзѣу, ши лаудъ Нумеле лу.

ѕ;

Ѱаломь, пи.

а; Кѫнтаре ѧвѣцъторїю, алъ луй Єѳамъ Ізраилтѣнуль.

в. Милеле Дмнулуй ѧвѣк ле вою
къита: де нѣм ѧнѣм вою ве-
сти адевърул тъу ку ростуль
г. мїеу. Къ ай зись къ мила та

ѧвѣ

12		168
reptatea și adevărul lui Dumnezău, stih 2, 3.		
Pomenesc făgăduința carea era făgăduită	2	
lui David, stih 4, 5. Să mângâie cu nădeajdea	3	
că-i va răscumpăra pre ei Dumnezău de scârba lor, stih 6.		
Întăresc nădeajdea lor cu putearea lui Dumnezău,	4	
că-i putearnic să-i izbăvască, stih 8, până în 15.		
Și arată putearea lui Dumnezău cu aceaste lucruri:		
Întâiu, că sfinții îngeri slujescu Lui, stih 8.	1	
Că Dumnezău au contenit valurile măriei, stih 10.	2	
Că Sfinția Lui au înecat eghipteanii în mare,	3	
stih 11. C-au răsipit pizmașii lor.	4	
C-au întemeiat lumea Sfinția Sa.	5	
După aceastea, povestesc supărarea lor, carea are		
7 părți: Întâiu, că țara lor easte răsipi-	1	
tă, stih 40, 45, 46. Răsipirea orașului	2	
Ierusalimului, stih 41. Prădarea Ierusalimului,	3	
stih 42. Batgiocura jidovilor, stih 43.	4	
De bucuria pizmașilor lor, stih 42, 46.	5	
De slăbiciunea lor la războiu, stih 44.	6	
Că pizmașii lor s-au înălțat și să bucură de	7	
nevoia lor. În a 3 parte să roagă lui		

		CATHISMA
		Dumnezău să-i izbăvască de ceaste răutăți pentru
		ceaste 8 lucruri: Că aceaste răotăți
	1	sânt de demult, stih 46.
		Că-s foarte greale și ardu ca focul, stih 46.
	2	Că viața omului scurtă easte, stih 48, 49.
	3	Că au făcut cu mai marii lor, stih 50.
	4	Că lor încă le-au făgăduit că le va face lor bine, stih 49.
	5	Că ei încă-s slugile lui Dumnezău, stih 51.
	6	Că hulesc pre ei pizmașii lor, stih 52.
	7	Că aceaea hulă cade spre Dumnezău, pentru că ei
	8	sânt oamenii lui Dumnezău și craiul lor easte
		rânduit de Dumnezău, stih 52. În a 4 parte
		dau har lui Dumnezău și laudă numele Lui.
		Psalom 88
	Stih	Cântec învățătoriu al lui Etham izdraitul
	1	Milele Domnului în veac le voiu
	2	cânta: den neam în neam voiu ves-
		ti adevărul Tău cu rostul
	3	mieu. Că am zis că mila Ta

ѕі. | рѯа.

ꙟвѣк съвꙟ зидн: ꙟчериори ай ꙟтъ-
ріит адевърꙋл тъꙋ.
Легътꙋрѫ ам лега кꙋ алесꙋл мїе, д. ѥсаїе. с. аі.
цюраюмѫ лꙋй Двд слꙋгїй мѣле.
Пънѫ ꙟвѣк вой ꙟтъри съмънца є.
та, ши вой зиди де нѣм ꙟнѣмь
скаꙋнꙋл тъꙋ. Їарѫ черюриле во ѕ.
вести минꙋниле тале Дмне: ши а-
девърꙋл тъꙋ ꙗсте ꙟ адꙋнарѣ сфи-
цилорь. Къ чине ꙟчерю съвꙟ а- з.
съмъна Дмнꙋлꙋй; ши чине ꙗсте
асѣмена Дмнꙋлꙋй ꙟтре фїїи Дмнзе-
лорь? Дмнзъꙋ ꙗсте ꙟфри- и.
кошъторю, ꙟтрꙋ мꙋлтѫ адꙋнаре
а сфиицилорь, ши ꙟфрикошеторю
спре тоци чей пре ꙟпрежюрꙋл лꙋй.

Ка:

ѳ. Дмне Дмнзъꙋ пꙋтѣрникь, чи-
не съ асамънѫ цїе? пꙋтѣрнїй ѥщи
Дмне ши адевърꙋль тъꙋ ꙟпрецю-
ї. рюль тъꙋ. Тꙋ домнещи спре
лъцїѧ мърїей: кѫдь съръдикѫ ва-
лꙋриле ѥй тꙋ ле ашезн.
аі Тꙋ ай зaробить ка пре оун ръниь
Єгѵпетꙋль, кꙋ брацꙋль търїей тале
ръсфирашн пимашїи тъй.
ві Але тале сꙋнть Черюриле, ши
ал тъꙋ пъмѫнтꙋль, лꙋма ши
плинꙋль ѥй тꙋ ай ꙟтемелїать.
гі Мїазѫ ноапте, ши амїазъза
тꙋ ай зидить, Ѳавсѡ, ши Єрмсѡ
нꙋль ꙟнꙋмеле тъꙋ събꙋкꙋрѫ:
ді. Брацꙋль тъꙋ ꙗсте кꙋ пꙋтѣре,

12		169
în veac să va zidi; în ceriuri ai întă-		
rit adevărul Tău.		
„Legătură am legat cu alesul Mieu,	4	2 Sam. 7:11
giuraiu-Mă lui David, slugii Meale:		
Până în veac voiu întări sământa	5	
ta și voiu zidi den neam în neam		
scaunul tău". Iară ceriurile vor	6	
vesti minunile Tale, Doamne, și a-		
devărul Tău easte în adunarea sfin-		
ților. Că cine în ceriu să va a-	7	
sămăna Domnului? Și cine easte		
aseamenea Domnului între fii<i> dumnezei-		
lor? Dumnezău easte înfri-	8	
coșătoriu întru multă adunare		
a sfinților și înfricoșetoriu		
spre toți ce-s pre împregiurul Lui		

		CATHISMA
	9	Doamne, Dumnezău putearnic, ci-
		ne să asamănă Ție? Putearnic ești,
		Doamne, și adevărul Tău – împregiu-
	10	rul Tău. Tu domnești spre
		lăția măriei; când să rădică va-
		lurile ei, Tu le așezi.
	11	Tu ai zdrobit ca pre un rănit
		Eghipetul; cu brațul tăriei Tale
		răsfirași pizmașii Tăi.
Ps. 23; 50:12	12	Ale Tale sânt ceriurile și
		al Tău-i pământul; lumea și
		plinul ei Tu ai întemeliat.
	13	Miazănoapte și amiazăzea
		Tu ai zidit; Thavor și Ermo-
		nul în numele Tău să bucură.
	14	Brațul Tău easte cu puteare,

пꙋтерникъй мѫна та, ши ꙟнѫ-
цатъй дирептатѧ. Дирептатѧ ві
ши џидеката ѥсте темеліѧ скаꙋ-
нꙋлꙋй тъꙋ, міла ши адевърꙋль
мергꙋ ꙟнаинтѧ феціи тале.
Ферічіци шамеіни каріи щіꙋ кѫ- ѕі
таре, Дмне ꙟлꙋміна феціи тале
ꙟблаворь. Ꙟнꙋмеле тъꙋ ве- зі
селисевор тоатѫ зꙋа, ши ꙟдирепт-
татѧ та ꙟнѫлцасъвоpь:
Къ слава пꙋтерій лорь ѥщи, ши иі.
ꙟбоѧ та ꙟнълцасъво коанеле ноастре.
Дела дмнꙋль ѥсте скꙋтꙋль но- ѳі.
стрꙋ, ши дела сфнтꙋль іилꙋь ѥсте
Краюль ностру. Атꙋнче аи к. ꙟ пъра тѣль
гръит ꙟведере милоснлꙋй тъꙋ,

ши аи зись пꙋсамь аџюторю спре че
пꙋтерникь, ꙟнъцатамь алесꙋль
динтре шамени.
кв Афлатам пре Двдь слꙋга мѧ ши
кꙋ оулоюл сфнцій мѣле оунсꙋлам
кг пре ѥль: Кꙋ кареле мѫна мѧ
таре ва фи, ши брацꙋл міеꙋ ва ꙟ-
въртоша пре ѥль.
кд Немикѫ нꙋва лꙋа пизмашꙋл лꙋй
дела ѥль, ши фіюл фъръ леџіей нꙋл-
ке ва сꙋпъра пре ѥль. Ши вою зъдро-
би ꙟнаинтѧ феціей лꙋй пизмашій
лꙋй, ши вою бате пре чеѧ че оурѫ-
кѕ кь пре ѥль. Ши адевърꙋль
міеꙋ ши міла мѧ кꙋ ѥлꙋй, ши
ꙟнꙋмеле міеꙋ ꙟнълцасева корнꙋл лꙋй.

12		170
putearnică-i mâna Ta și înăl-		
țată-i direapta Ta. Direptatea	15	
și giudecata easte temelia scau-		
nului Tău, mila și adevărul		
mergu înaintea feații Tale.		
Fericiți – oamenii carii știu cân-	16	
tare, Doamne; în lumina feații Tale		
îmbla-vor. În numele Tău ve-	17	
seli-se-vor toată zua și în direp-		
tatea Ta înălța-să-vor.		
Că slava puterii lor ești și	18	
în voia Ta înălța-să-vor coarnele noastre.		
De la Domnul easte scutul nos-	19	
tru și de la sfântul Israil easte		
craiul* nostru. Atunce ai	20	*împăratul
grăit în vedeare milosului Tău		

		CATHISMA
		și ai zis: „Pus-am agiutoriu spre cel
		putearnic, înălțat-am alesul
		dentre oameni.
	21	Aflat-am pre David, sluga Mea, și
		cu uloiul Sfinții<i> Meale unsu-l-am
	22	pre el. Cu carele mâna Mea
		tare va fi, și brațul Mieu va în-
		vârtoșa pre el.
	23	Nemică nu va lua pizmașul lui
		de la el; și fiiul fărălegiei nu-l
	24	va supăra pre el. Și voiu zdro-
		bi înaintea feației lui pizmașii
		lui și voiu bate pre ceia ce urăsc
	25	pre el. Și adevărul
		Mieu și mila Mea cu elu-i, și
		în numele Mieu înălța-să-va cornul lui

ѯї. | ро̄л.

Шѝ пꙋневою спрѐ ма́ре мъна луй, кѕ.
шѝ спрѐ рыꙋри дирепта луй.
А҆ чела мъва кемъ пр мине (зикъ) кз.
пъринтеле миеꙋ е҆ши тꙋ, Дмнѕъꙋл
миеꙋ шѝ стинка спсіей меле.
Е҆ꙋ ѫкж вою пꙋне прѐ е҆л пъскꙋ- ки.
тꙋль миеꙋ дътъю, шѝ ѫнълцат
спрѐ ѫ Ꙟпърацїи пъмънтꙋлуй.
Пънж ѫвечи вою пъзѝ луй ми- кѳ.
ла мѧ, шѝ легътꙋра мѧ вѧ фѝ кре-
динчоасж луй. Шѝ вою пꙋне л.
ѫвечи съмънца луй шѝ скаꙋнꙋл
луй ка зилеле черюрилорь.
Съвор лъса̀ фїй луй лецѧ мѧ, ши ла.
ѫцю декърнле меле нꙋворь ѫбла̀:
Съворь спꙋрка̀ дерептъцилле меле лв.

Бег шѝ

Іс Х: ка С, ка. Е са, н. и г.

Е са, з. С, дг. | шѝ порꙋнчиле меле нꙋлево пъзи.
лг А҆тꙋнче вою черка̀ кꙋ тоягꙋл фъ-
рж де лециле лорь, шѝ кꙋ бътъ нѐ
дрептъцилле лорь.
лд Їаржж мила мѧ нꙋшвою луа̀ дела
е҆ль нечи вою минцѝ ѫтрꙋ адевърꙋ-
ль миеꙋ: нечи вою спꙋрка̀ легътꙋ-
ле ра мѧ. Шѝ че аꙋ е҆шить дн
гꙋра мѧ нꙋвою скимба̀.
лѕ Ѡ҆датж мамъ цюрать прѐ сфнцїа
мѧ, съ̀ вою минцѝ луй Двдь, (нꙋ-
Е са з. С: ѕі. Лꙋ: а. С, лг. Іѡ: ѕі. С, лд. | вою фѝ Дмнѕъꙋ.)
лз Съмънца луй вѧ фѝ пънж ѫвек
шѝ скаꙋнꙋль луй ка̀ соареле ѫнаин-
ли та мѧ. Шѝ ка̀ лꙋна стъ-
тътоаре ѫвекь, шѝ мъртꙋріе

ѫ чїрю

12		171
Și pune-voiu spre mare mâna lui	26	Ex. 24:21
și spre râuri direapta lui.		2 Sam. 8 și 10
Acela Mă va chema pre Mine (zicând):	27	
Părintele mieu ești Tu, Dumnezăul		
mieu și stinca spăseniei meale!	28	
Eu încă voiu pune pre el născu-		
tul Mieu dentâiu și înălțat		
spre împărații pământului.		
Până în veaci voiu păzi lui mi-	29	
la Mea, și legătura Mea va fi cre-		
dincioasă lui. Și voiu pune	30	
în veaci sămânța lui; și scaunul		
lui, ca zilele ceriurilor.		
Să vor lăsa fii<i> lui leagea Mea și	31	
în giudecările Meale nu vor îmbla,		
să vor spurca dereptățile Meale	32	

		CATHISMA
		și porâncile Meale nu le vor păzi,
2 Sam. 7:14	33	atunce voiu cerca cu toiagul fă-
		rădelegile lor și cu bătăi, ne-
		direptățile lor.
	34	Iară mila Mea nu o voiu lua de la
		el, neci voiu minți întru adevărul
		Mieu, neci voiu spurca legătu-
	35	ra Mea. Și ce au ieșit din
		gura Mea nu voiu schimba.
	36	O dată M-am giurat pre sfinția
		Mea; să voiu minți lui David, (nu
		voiu fi Dumnezău).
	37	Sămânța lui va fi până în veac;
2 Sam. 7:16;		și scaunul lui, ca soarele înain-
Luca 1:33;	38	tea Mea și ca luna stă-
Ioan 12:34		tătoare în veac și mărturie

ѕі. | рѯб.

ꙟчерн кредннчоасъ.
лѳ. Ꙗръ тꙋ лаи лепъдать шѝ ла оу- рѫть пре оунсꙋль тъꙋ.
м. Лепъдатаи пачѧ слꙋџїи тале, спꙋр- катаи (лепъдъдꙋ) ла пъмѫнть стема лꙋи.
ма Рꙋптаи тоате гардꙋрнле лꙋи шѝ аи пꙋс търіиле лꙋ ръсипитꙋръ.
мв Жехꙋиръ пре ꙟ тоцꙵ трекъторїи пре кале: бацокꙋ- ръи вечинилоръ съи.
мг Ꙟнълцатаи дїрепта пнмашилѡр лꙋи шѝ аи веселить пре тоцн пнзмашїн лꙋи.
мд Шѝ аи тъмпит аскꙋцитꙋль армей лꙋи, шѝ нꙋлаи ацнтать пре ꙟль ꙟ ръзбоин.
ме Ꙟчетатаи дела ꙟль кꙋръцїа лꙋи,

шѝ

Ка:

шѝ аи ѡборжт ла пъмѫнт скаꙋнꙋл
мѕ лꙋи. Скꙋртатаи зилеле тн-
нерецелоръ лꙋи, коперитꙋлаи пре ꙟ
Ѳн: ѻн. ѻх. е. мз кꙋ рꙋшине. Пънъ кѫндь
тевереи аскꙋнде Дѡмне, (аꙋ пънъ)
ꙟвекь? шѝ ва арде ка фокꙋль мѫ-
ми нїа та? Адꙋцн аминте чѐ ꙟ
статꙋль мїеꙋ, аꙋ ꙟдешерть аи зн-
дить тоцн фїи ѡаменилоръ?
мѳ Чинеи ѻмꙋль чѐ віїаѕъ, шѝ сънꙋ
ваѕъ моарте? ка съ избъвяскъ сꙋ-
флетꙋл съꙋ дин мѫна момѫнтꙋлꙋ.
н. Ꙋндесь милеле тале чѣле деде-
мꙋлть Дѡмне, кареле аи цирꙋит лꙋи
Дꙋвдь ꙟтрꙋ адевърꙋль тъꙋ?
на Адꙋцꙵ аминте Дѡмне де бацокꙋра

слꙋ

12		172
în ceriu credincioasă.”		
Iară Tu l-ai lepădat și l-ai u-	39	
rât pre unsul Tău.		
Lepădat-ai pacea slugii Tale, spur-	40	
cat-ai (lepădându) la pământ		
stema lui. Rupt-ai toate	41	
gardurile lui și ai pus țăriile lui		
răsipitură. Jehuiră pre el	42	
toț trecătorii pre cale, batgiocu-		
ră-i vecinilor săi.		
Înălțat-ai direapta pizmașilor	43	
lui și ai veselit pre toți piz-		
mașii lui. Și ai tâmpit	44	
ascuțitul armei lui și nu l-ai		
agiutat pre el în războiu.		
Încetat-ai de la el curăția lui	45	

		CATHISMA
		și ai oborât la pământ scaunul
	46	lui. Scurtat-ai zilele ti-
		nereațelor lui, coperitu-l-ai pre el
Ps. 78:5	47	cu rușine. Până când
		Te veri ascunde, Doamne, (au până)
		în veac, și va arde ca focul
	48	mânia Ta? Adu-Ți aminte ce e
		statul mieu; au în deșert ai zi-
		dit toți fii<i> oamenilor?
	49	Cine-i omul ce viază și să nu
		vază moarte, ca să izbăvască su-
		fletul său din mâna mormântului?
	50	Unde-s milele Tale ceale de de-
		mult, Doamne, carele ai giuruit lui
		David întru adevărul Tău?
	51	Adu-Ț aminte, Doamne, de batgiocura

бі. — рог

слꙋжило таае, каре пот ꙟсьнꙋл міе,
ѡ кара ꙟтꙋтꙋро аиенило мари.
Кꙋ кара те хꙋлирѫ пизмашій тѣй нв
дмне, къ батџокорирѫ оурмеле оу- — фатіл
сꙋлꙋй тѣ: Блвит дмнꙋл ꙟвѣк. нг
Фіе, фіе. Слава:

Ѱалмь, па.

Чест ѱаломь кꙋпринде рꙋгъчюнѫ ѡаменилорь лꙋй — Сꙋмма:
Інль, ꙟ кара поѫтеск, г, лꙋкрꙋре дела дмнезѣꙋ:
ꙟтію съле да ꙟцелеџіе, кꙋ кара съ поатѫ ꙟде а.
шпта веацалорь, с, бі. Черь изъбъвире де тоа в.
те ръутъцилле, с, гі, ѕі. Съроагъ съле да дм г.
нзъ бине, с, ді, пъ, зі. ꙟтрачаста съвѣде къ
ачесть ѱалом аре, д, пъцй. ꙟтію мъртꙋрисеск а.
депрекредиџа лꙋй кара аꙋ ꙟтрꙋ дмнѣзѣꙋ, с, в.
Поменѣще де моартѫ ѡаменилорь карѫ ѡ ара в.
тѫ, ꙟ, д, асъмънъндꙋри: ꙟтію съ асамънѫ оу а.
делорь апелорь. Скꙋртѣрій де зонꙋ, с, е. в.
Ерѣтен оу скате, с, ѕ. ꙟ, д, зберарь. ꙟна, г, г.

вв — пар

ка:

Кара ꙟ скри ѡаме нилорь лꙋ Інл кꙋй съ вѣдѣ ꙟ в, закон лг. Бсі: г. с, ді. ꙟпъ мѣть е Пе: г. с, н.

г. Пірте арата кѫтꙋй де скꙋртѫ веаца ѡмꙋлꙋй,
ши ѡ асамънѫ ворбаселорь ѡаменилорь, с, д, г.
д. ꙟна, д, Спꙋне скърба веѣцїей ѡменіщи.

Ѱаломь, пд.

с, Рꙋгъчюна лꙋй Мѡѵсїи, ѡмꙋлꙋ лꙋй Дмнезѣꙋ.

а. Доамне скъпаре неꙋй фость
ноаѡ, ден нѣмь ꙟнѣмь.
в. Маинте дече фъкꙋш мꙋн-
цій, ши зидишь пъмѫнтꙋль ши
тоатѫ лꙋмѫ: ши ди вѣкь пънѫ
ꙟвѣк тꙋ ещи (дмнезѣꙋ).
г. ꙟторчи ѡмꙋл пънѫ ꙟ ръсипире:
ши зичи ꙟтоарчецивѫ фіи ѡаме-
д. нилорь. Къ ѡ міе де ани ꙟна-
интѣ ѡкилорь тѣй (дмне,) ка
зꙋа де ер че трекꙋ, ши стража нопцїей.

ка ꙋн

12		173
slugilor Tale, carei port în sânul mieu,		
ocara a tuturor limbilor mari,		
Cu carea Te hulіră pizmașii Tăi,	52	
Doamne, că batgiocoriră urmele* un-		*faptele
sului Tău. Blagoslovit – Domnul în veac!	53	
Fie, fie! Slava.		
Psalm 89		
Cest psalom cuprinde rugăciunea oamenilor lui	Summa	
Israil, în carea pohtesc 3 lucrure de la Dumnezău:		
Întâiu, să le dea înțelepție, cu carea să poată înde-	1	
repta viața lor, stih 12. Cer izbăvire de toa-	2	
te răotățile, stih 13, 16. Să roagă să le dea Dum-	3	
nedzău bine, stih 14, până 17. Într-aceasta să veade că		
acest psalom are 4 părți: Întâiu mărturisesc	1	
despre credința lui carea au întru Dumnedzău, stih 2.		
Pomeneaște de moartea oamenilor carea o ara-	2	
tă în 4 asămănături: Întâiu să asamănă un-	1	
delor apelor. Sculării den somnu, stih 5.	2	
Ierbiei uscate, stih 6. A 4, zburare. În a 3	3	

		CATHISMA
	3	parte arată câtu-i de scurtă viața omului
		și o asamănă voroavelor oamenilor, stih 9, 10.
	4	În a 4, spune scârba vieței omenești.
		Psalom 89
*carea au scris	Stih	Rugăciunea* lui Moisi, omul lui Dumnedzău
oamenilor lui Israil,	1	Doamne, scăpare ne-ai fost
cum să veade în 2		noao, den neam în neam.
Zacon 33	2	Mainte de ce făcuș mun-
		ții și zidiș pământul și
		toată lumea, și din veac până
		în veac Tu ești (Dumnezău).
Gen. 3:19	3	Întorci omul până în răsipire
**în pământ		și zici: „Întoarceți-vă**, fii<i> oame-
2 Petru 3:8	4	nilor!” Că o mie de ani îna-
		intea ochilor tăi, (Doamne), – ca
		zua de ieri ce trecu și straja nopției.

Ка оуна да ръпїивей пре Ей: ка со- е.
нул сънть, димниѣца сънть ка
ѥрба че вещезѣще. ж
Кара димниѣца ꙟфлѹрѣще, ши ѕ.
дѹпъ ачѣа сара Тасе ши съоуска.
Къ нетопим де оурџїа Та, ши де з.
мънїа та неспъмънтъмь.
Пѹсай стрыбътъциле ноастре ꙟ и.
наинта та, ши грешалеле ноастре
ꙟ лѹмина фацей тале.
Ши тоате зилеле ноастре съ ꙟ- ѳ.
пѹцинаръ, де мънїа та, сфършин-
тамь анїи ношри ка шповѣсте.
Зилеле анилорь ноштри ꙟкареле і.
вїемь, о, де ани: іаръ де во фи мань
ꙟпѹтѣре, п, де ани: ши фала лѡ

 віє

іасте шстенѣлъ ши дѹрѣре: къ
трѣче кѹрѫндь ши збѹръмь.
аі Чине щи пѹтѣра мънїей тале?
ши дѹпъ фрика та мънїа та ꙟ-
вацъне съ щимь нѹмърѹль зиле-
лѡрь ноастре, ка съ ꙟблъмь кѹ
инимъ ꙟцелѣптъ.
ві Ꙟтоарчете Дмне, пънъ кѫндь?
(вей пести) ши плакъ слѹџиле
гі тале. Сатѹръ пре ной де димни-
нѣцъ де мила та (Дмне) ши
незомь бѹкѹра, ши невомь весели,
ꙟтоате ѕилеле ноастре.
ді Веселѣщене дѹпъ зилеле ꙟкареле
нѣй сѹпърат, ши дѹпъ анїи ꙟтрѹ
карїи амь възѹть рѫѹ.

Арате

12		174
Ca unda răpi-i-vei pre ei; ca somnul sânt; dimineața sânt ca iarba ce veștezeaște*.	5	*<veşte>j<eaşte>
Carea dimineața înflureaște și după aceaea, sara, taie-să și să uscă.	6	
Că ne topim de urgia Ta, și de mânia Ta ne spământăm.	7	
Pus-ai strâmbătățile noastre înaintea Ta și greșealele noastre în lumina feaței Tale.	8	
Și toate zilele noastre să împuținară de mânia Ta, sfârși-t-am anii noștri ca o poveaste.	9	
Zilele anilor noștri în carele viem – 70 de ani; iară de vor fi mai în puteare – 80 de ani; și fala lor	10	

		CATHISMA
		easte osteneală și dureare, că treace curând și zburăm.
	11	Cine ști<e> putearea mâniei Tale? Și după frica Ta, mânia Ta; învață-ne să știm numărul zilelor noastre, ca să îmblăm cu inimă înțeleaptă.
	12	Întoarce-Te, Doamne! Până când (vei pesti)? Și placă-Ț slugile
	13	Tale! Satură pre noi de dimineață de mila Ta, (Doamne); și ne vom bucura și ne vom veseli în toate dzilele noastre.
	14	Veseleaște-ne după zilele în carele ne-ai supărat și după anii întru carii am văzut rău.

Ꙟрата-сѧ ꙟслꙋџиле тале лꙋкрꙋль ЕI
тъꙋ ши слава та ꙟтрꙋ фiiй лоръ.
Ши фiе фрꙋмсѣцѧ Дмнꙋлꙋй Дмн- ЅI
ѕъꙋлꙋй ностръ спре ной, ши лꙋкрꙋль
мънилор ноастре ꙟдирѣптѣзъ спре
ной, лꙋкрꙋ мънилор ноастре ꙟдирѣптѣзъ.

ѰАЛОМЪ, Ч.

Сꙋмма:

Честь ѱалом ꙗсте ꙟвъцътерꙗ, къ ꙟвацъ пре
кредiнчошь де паза лꙋй Дмнзъꙋ къ кареи пъзѣ
ре ꙟвремѣ де невое ши ꙟвремѧ чѣлмей, ши ꙟтъ
рѣще а тѣста ꙟвъцътꙋра кꙋ честь лꙋкрꙋ.
Къ Дмнзъꙋ адевърать ꙟтоате фъгъдꙋинцe
ле сале, ши пъзѣще пре чiи кредiнчошiи ꙟтоате скъ
беле лоръ. Дереть а чѣстѧ шꙋмѧ чѣстꙋй ѱало
мъ ꙗсте: съ ꙟдемне пре кредiнчошии, съ пꙋе нъдѣжда
ꙟтрꙋ Дмнзъꙋ ꙟтоате скърбеле лоръ.

А.

Б.

С,

А.

Ꙟреле вiiазъ ꙟтрꙋ аскꙋнсꙋль
ꙟналтꙋлꙋй, ши ꙟ оумбра

Вѣѣ. пꙋ

пꙋтѣрникꙋлꙋй Дмнезъꙋ съ сълъ-
Б. шлꙋѧще. Зиче-вои Дмнꙋлꙋй:
скꙋтꙋл мieꙋ ещи, ши нъдѣждѧ
мѧ, Дмнзъꙋль мieꙋ ꙟтрꙋ каре-
ле мъ нъдъжꙋеск.
Г. Къ ачела те ва скоате де лацꙋль
вънъторилꙋй, ши де чꙋмъ вени-
Д. ноасъ. Кꙋ аремиле сале акопери-
те-ва, ши сꙋпт аремиле лꙋй нъдъжди-
теве: скꙋт ши павъцъ, адевърꙋл лꙋй.
Е. Ши нꙋ те вей тѣме де фрика нопцiи,
ши де съцѧта че збоаръ ѕꙋа.
Ѕ. Ши де чꙋма че ꙟблъ ꙟтрꙋ негꙋ-
ръ, ши де чꙋма пꙋстiитоаре ꙟтрꙋ
З. амiаzъzи. Къдѣворь де ла-
тꙋра та мiiи, ши зѣче мiй дѣ де-

ръ

12		175
Arate-să în slugile Tale lucrul	15	
Tău; și slava Ta, întru fii<i> lor.		
Și fie frâmseațea Domnului Dumne-	16	
dzăului nostru spre noi și lucrul		
mânilor noastre îndireaptă-l spre		
noi; lucrul mânilor noastre îndireaptă-l.		
Psalom 90		
Cest psalom easte învățătoriu, că învață pre		Summa
credincioș de paza lui Dumnezău cu carea-i păzeaș-		
te în vreame de nevoie și în vreamea ciumei; și întă-		
rească această învățătură cu cest lucru:		
Că Dumnezău-i adevărat în toate făgăduințe-	1	
le Sale și păzeaște pre cei credincioși în toate scâr-		
bele lor. Derept aceaea șuma cestui psalom	2	
easte să îndeamne pre credincioși să-ș puie nădeajdea		
întru Dumnezău în toate scârbele lor.		
	Stih	
Carele viază întru ascunsul	1	
Înălțatului, și în umbra		

		CATHISMA
		putearnicului Dumnezău să sălăș-
	2	luiaște. Zice-voiu Domnului:
		„Scutul mieu ești și nădeajdea
		mea, Dumnezăul mieu întru Care-
		le mă nădăjduiescu!”
	3	Că acela te va scoate den lațul
		vânătoriului și de ciumă veni-
	4	noasă. Cu arepile Sale acoperi-
		te-va și supt arepile Lui odehni-
		te-vei. Scut și pavăță – adevărul Lui.
	5	Și nu te vei teame de frica nopții
		și de săgeata ce zboară dzua
	6	Și de ciuma ce îmblă întru negu-
		ră și de ciuma pustiitoare întru
	7	amiazăzi. Cădea-vor de la-
		turea ta mii și zeace mii de-a di-

ві. | рѻѕ.

рѣпта та̀: ꙗ̃ръ дѐ тине нꙋсъва
а̂пропїа̀. Нꙋмай чѐ вей прївѝ н.
кꙋ ѡ̃кїи тъй, шѝ вéри ведѣ плá-
тъ пъкътóшилоръ.
Къ̀ тꙋ ѐщи Дмне нъдѣжда мѧ, ѳ.
пꙋсай прѐ ѫ̂налтꙋл съла́шꙋл тъꙋ.
Нꙋва вени къ̀тръ тине ръꙋ, шѝ і.
бътáе нꙋсъва а̂пропїа̀ кътръ съла́-
шꙋль тъꙋ. Къ̀ ѫ̂нџериилоръ аі | м. мѳ. е. лꙋ. д. і.
съй порꙋнчита̀ꙋ детїне съ̀те пъзѣ-
скъ прѐ тине ѫ̂тоате къ́йле тале. ві
Спрѐ мъни пꙋртáтеворъ, съ̀нꙋ
кꙋмва съ̀ ѫпїадечѐ дѐ пїатръ пи-
чорꙋль тъꙋ. Спрѐ леꙋ шѝ спрѐ гі
василїскъ вей къ̀лка, шѝ спрѐ кълцелꙋл
леꙋлꙋй шѝ а̂ балаꙋрꙋлꙋй вей кълка̀.

къ̀

ка:

ді. Къ̀ мїнъ ꙋбѣще фоарте, пентрꙋ
а̂чѣѧ избъвѝ-воиꙋ шѝ воиꙋ ѫ̂нълца̀
прѐ ѐль, къ̀ кꙋноаще нꙋмеле мїеꙋ.
еі. Кемава прѐ мине, шѝ воиꙋ а̂скꙋл-
та̀ прѐ ѐль, шѝ кꙋ ѐль воиꙋ фѝ ѫ̂-
скърбе, скоате-лвоиꙋ, шѝ воиꙋ слъвѝ
ѕі. прѐ ѐль. Кꙋ ѕиле лꙋнџи сътꙋ-
равоиꙋ прѐ ѐль, шѝ воиꙋ а̂ръта̀ лꙋй
спсенїа мѧ. Слава:

Катісма, гі. Псаломъ, ча.

Стихома: а. Ѫчесть псаломъ даꙋкаръ тълтѣнїи лꙋй Дмн
зеꙋ пентрꙋ бꙋнътатѧ лꙋй, къкарай пъзїа шїй ѫ
дерѣта прѐ ѐй депъмъшии лоръ.
в. Ѫтѣста ле а̂ратъ преръд пънъ ѫкапъ, шѝ ѫ
деиъ прѐ кредин̃чоши спре лаꙋда лꙋй Дмнезеꙋ.

Псало̃

12		176
reapta ta, iară de tine nu să va		
apropia. Numai ce vei privi cu ochii tăi, și veri vedea pla- ta păcătoșilor.	8	
Că Tu ești, Doamne, nădeajdea mea; pus-ai pre înaltul sălașul Tău.	9	
Nu va veni cătră tine rău și bătaie nu să va apropia cătră săla- șul tău. Că îngerilor	10	
Săi porâncit-au de tine să te păzeas- că pre tine în toate căile tale.	11	Mat. 44:5; Luca 4:10
Spre mâni purta-te-vor, să nu cumva să să împiadece de piatră pi- ciorul tău. Spre leu și spre	12	
vasiliscă vei călca, și spre cățelul leului și a bălaurului vei călca.	13	

		CATHISMA
	14	„Că Mă iubeaște foarte, pentru aceaea izbăvi-l-voiu și-l voiu înălța pre el, că cunoaște numele Mieu.
	15	Chema-va pre Mine și voiu ascul- ta pre el; și cu el voiu fi în scârbe, scoate-l-voiu și-l voiu slăvi
	16	pre el. Cu dzile lungi sătu- ra-voiu pre el și voiu arăta lui spăsenia Mea". Slava.
		Cathisma 13. Psalom 91
Summa	1	În cest psalom dau har israilteanii lui Dumne- zău pentru bunătatea Lui cu carea-i păziia și-i în- derepta pre ei de pizmașii lor.
	2	Aceastea le arată pre rând până în cap și în- deamnă pre credincioși spre lauda lui Dumnezău.

Ѱалѡмȣль кѫнтекȣлȣй, ꙟзїа симбетей. а.

Бине е а лъȣда пре Дмнѕъ, в.
ши а кѫнта нȣмелȣй тъ
ꙟнъцате. А вести де г.
диминѣцѫ мила та, ши адевъ-
рȣль тъȣ ꙟтоате нопциле.
Ꙟзѣче стрȣне а ѱалтѵрїей, кȣ д.
кѫтаре ꙟлъȣтѫ:
Къ веселитȣмаи премине Дмне е.
ꙟтрȣ фаптеле Тале, ши ꙟлȣкрȣриле
мѫнилорь тале бȣкȣрȣмѫ.
Кѫтȣ де мари лȣкрȣриле тале дом- ѕ.
не? фоарте сь адѫнчи гѫндȣриле Тале.
Омȣль небȣнь нȣ кȣноаще, ши з.
не ꙟцелептȣль нȣ ꙟцелѣце ачѣста:
Къ ꙟфлореськь пѫкътоши ка ꙗрба, и.

ши лъсѫ флоѿри тоцї фъкѫторїи
фъръ де лѣџе, ка съсе ресипѣскѫ
ѳ. ѐй ꙟвѣчи. Їаръ тȣ Дмне,
ꙟнѫлцать ѐщи ꙟвѣкь.
і. Къ ꙗтѫ пизмашїи тъй Дмне,
ꙗтѫ пизмашїи тъй; перивор; ши
съвор ръскира тоцї фъкѫторїи
аі фъръ де лѣџе. Ши ве ꙟнѫлца
ка аль Їнорогȣлȣй корнȣл мїеȣ, оу
гѫндȣмѫ кȣ оулсю вѣрде.
ві Ши ва веда окюль мїеȣ чѐ воескь
пизмашилорь мїей: де чѣ че съ
скоалъ спре мине хиклениидь, аȣз-
ворь оурѣкиле мѣле, (лȣкрȣ кеи.)
гі Дрептȣль ка фїникȣль ва ꙟфло-
ри, ши ка кедрȣл Лѵванȣлȣй съва

ꙟмȣлцї

13		177

Psalomul cântecului, în dzua sâmbetei 1
Bine e a lăuda pre Dumnedzău 2
și a cânta numelui Tău,
Înălțate! A vesti de 3
dimeneață mila Ta, și adevă-
rul Tău în toate nopțile,
în zeace strune a psaltiriei, cu 4
cântare în lautǎ.
Că veselitu-m-ai pre mine, Doamne, 5
întru faptele Tale și în lucrurile
mânulor Tale bucuru-mă.
Câtu-s de mari lucrurile Tale, Doam- 6
ne! Foarte-s adânci gândurile Tale.
Omul nebun nu cunoaște și 7
neînțeleptul nu înțeleage aceasta.
Că înfloresc păcătoșii ca iarba 8

		CATHISMA

și lasă flori toț făcătorii
fărădeleage, ca să se răsipească
9 ei în veaci. Iară Tu, Doamne,
înălțat ești în veac.
10 Că iată, pizmașii Tăi, Doamne,
iată, pizmașii tăi peri-vor; și
să vor răşchira* toț făcătorii
11 fărădeleage. Și veri înălța
ca al inorogului cornul mieu, un-
gându-mă cu uloiu vearde.
12 Și va vedea ochiul mieu ce voiesc
pizmașilor miei; de ceia ce să
scoală spre mine hiclenind auzi-
vor urechile meale (lucru iubit).
13 Direptul ca finixul va înflu-
ri și ca chedrul Livanului să va

*<ră>sf<ira>

гї.

ꙟмꙋлцї. Ръсъдицїи ꙟ Каса ді
Домнꙋлꙋй, ꙟ търнацїле Дмнзеꙋлꙋй
ностру ꙟфлорива. Ꙟ бътрънеце єі
ꙟкъ вор роди граши вѣрзи вор фи:
Авести къ дирептꙋй Домнꙋль, ѕі
търїа мѧ, ничи ꙟ есте недерептате
ꙟтрꙋ ѥль:

Ѱалом, чв:

Ꙟчесть Ѱаломь даꙋ кѫрь лꙋй Дмнзеꙋ ꙟнатѣ
нїи, пентрꙋ ачѣсте, в, лꙋкрꙋри.

Ꙟтѫй пентрꙋ къ й избъви пре ей де пимѫшїи лор. а.
Пентрꙋ къ й мꙋ сфинцить пре ей дин мила лꙋй. в.

Ѱаломь Двдъ, чв.

*Лаꙋда кънтикꙋлꙋй лꙋй Двдъ ꙟнаинте де зꙋа съмбетей кѫнд
саꙋ ꙟтемеять пѫмѫнтꙋль.

Домнꙋль ꙟпърѫцїе, ши а.
ꙟтрꙋ славѫ саꙋ ꙟбръкать,

Ггв Дом

Сꙋмара:

*Жидовнѣ

ка:

Домнꙋль ꙟтрꙋ пꙋтѣре саꙋ ꙟбръ-
кать, ши саꙋ ꙟчинс: ши ꙟтъри
лꙋмѫ съ нꙋсѫ клътѣскъ.
в. Съ тъторїй скаꙋнꙋль тъꙋ де
атꙋнчи, дин вѣкь тꙋ ѥши.
г. Ръдикарѫ апеле Дмне, рѫдикарѫ
апеле сꙋнетꙋль съꙋ, рѫдикарѫ апеле
д. оунделе сале. Мари вътось де
сꙋнетꙋль апелорь мꙋлте ши де оу-
деле мърїей ꙟналте, минꙋнать ѥй
ꙟтрꙋ ꙟнълцими Домнꙋль.
е. Мъртꙋрїиле тале крединчоасе фо-
арте, Касей тале кꙋвинѣсѫ сфинцїе
Дмне, ꙟтрꙋ лꙋнꙁи зиле.

Ѱалом, чг.

Роагѣсѫ Ѱалонникꙋль скарїле съ арате каꙋ

фо

13		178
înmulți. Răsădiții în casa	14	
Domnului, în târnațile Dumnezeului		
nostru înflori-vor. În bătrâneațe	15	
încă vor rodi, graș și verzi vor fi,		
a vesti că direptu-i Domnul,	16	
tăria mea; nici easte nedereptate		
întru El.		
Psalom 92		
În cest psalom dau har lui Dumnezău israiltea-nii pentru aceaste 2 lucruri:		Summa
Întâi, pentru că i-au izbăvit pre ei de pizmașii lor.	1	
Pentru că i-au sfințit pre ei din mila Lui.	2	
Psalomĭ Dv(d)vŭ 92		
Lauda* cântecului lui David înainte de dzua sâmbetei, când s-au întemeiat pământul	Stih	*jidoveaște nu e
Domnul împărățeaște și	1	Ps. 95:10; 96:1;
întru slavă S-au îmbrăcat;		98:1

		CATHISMA
		Domnul întru puteare S-au îmbră-
		cat și S-au încinsu; și întări
		lumea să nu să clătească.
	2	Stătătoriu-i scaunul Tău, de
		atunci, din veac Tu ești.
	3	Rădicară apele, Doamne, rădicară
		apele sunetul său, rădicară apele
	4	undele sale. Mai vârtos de
		sunetul apelor multe și de un-
		dele mării înalte, minunatu-i
		întru înălțimi Domnul.
	5	Mărturiile Tale credincioase-s foar-
		te, casei Tale cuvine-să sfinție,
		Doamne, întru lungi dzile.
		Psalom 93
Summa		Roagă-să psalomnicul (carele să arată c-au

фоість Дѣдь. Атъи луи Дмнзъу ка съ а.
изъвъанскѫ пре крединтошїи луи Їналь карти ѫбилі
ле луи Саоуль, фоарте съ сьпъра де боѧри ши де
дрегъторь ши роагѫ ка съ пїарзѫ пре еи. диптъю,
С, пънѫ, и. Дупѫ ачѣа чѣртѫ пре дерегъ в.
торїи чеи недирепци, пентру къ тъгъдуѫ соко
тинца луи Дмнзъу, ши ле пъра къ немътканнитїа
лорь ва фи непедепсиитѫ, С, в, пънѫ, ві.
Мънгъе пре крединтошии, С, ві, пънѫ ѫкапь, г.
ши съ аратѫ къ атеиеть ѱаломь аре, г, пърци.

Ѱаломь, чг.

ѱаломуль луи Дѣдь ѫна. а. ши десеѣптѫ. Ниекрие де жудасови. С,

Дмнезъуль изъбъделорь Домнуль, Дмнезъуль изъбъндлорь аратъте. а.

Ѫнаицъте цьюдекъторюль пъмънтулуи, плътѣще плата фълошилорь. в.
Пънѫ кънды пъкъто- г.

Ггг шїи

шїи дмне, пънѫ кънд пъкътошїи
д. съворь ѫнъаца? Ръспундуеж
ворь гръи недерептате, ѫнъацасъ
ворь тоци фъкъторїи де стрьмбъ
е. тате Пре ѿменїи тъи дмне зро
бескуи, ши мошїѧ та сьпъръ.
ѕ. Въдува ши венитуль ѿморъворь,
ши пре съравїи ѫкъи ворь ѿморъ,
бн, т, ѳ, аі, гі. нн, С, н. з. Ши зисъръ нува ведѧ Дмнуль,
ниче ва ѫцелѣце Дмнзъуль луи
и. Їаковь. Луаци амините
не ѫцелепцилор ѫтре ѿамени, ши
небуниилорь кънд вьвец ѫцелепци?
Їс, а. С, аі. аі. Чела че аy съдит оурѣкѧ, ау нува
аузи? ши чела че ау зидит окюл, а
аі. нува ведѧ? Чела че чартѫ ли-

билі

13		179
fost David): Întâi, lui Dumnezău, ca să	1	
izbăvască pre credincioșii lui Israil carii în dzile-		
le lui Saul foarte să supăra de boiari și de		
deregători și roagă ca să-i piarză pre ei, dintâiu		
stih, până 8. După aceaea ceartă pre deregă-	2	
torii cei nedirepți pentru că tăgăduia soco-		
tința lui Dumnezău și le părea că nemilostivnicia		
lor va fi nepedepsită, stih 8, până 12.		
Mângâie pre credincioși, stih 12, până în cap.	3	
Și să arată că acest psalom are 3 părți.		
Psalom 93		
Psalomul lui David în a 4 dzi de sâmbătă. Nescris de jidovi	Stih	
Dumnezăul izbândelor, Dom-	1	
nul Dumnezăul izbânde-		
lor, arată-Te!		
Înalță-Te, Giudecătoriul pămân-	2	
tului, plătească plata fălosi-		
lor! Până când păcăto-	3	

		CATHISMA
		șii, Doamne, până când păcătoșii
	4	să vor înălța? Răstindu-să,
		vor grăi nedereptate, înălța-să-
		vor toți făcătorii de strâmbă-
	5	tate. Pre oamenii Tăi, Doamne, zdro-
		bescu-i; și moșia Ta supără-o.
Ps. 10:11,13;	6	Văduа și venitul omorî-l-vor;
58:8		și pre săracii încă-i vor omorî.
	7	Și zisără: „Nu va vedea Domnul,
		nice va înțeleage Dumnezăul lui
	8	Iacov”. Luați aminte,
		neînțelepților între oameni și
		nebunilor! Când vă veț înțelepți?
Ex. 4:11	9	Cela ce au zidit ureachea au nu va
		auzi? Și Cela ce au zidit ochiul au
	10	nu va vedea? Cela ce ceartă lim-

биле, аȣ нȣвѣва чертà? чела чè ꙟвá-
цѫ пре ѿ ꙟцелечюне, аȣ нȣва ꙟце-
лѣцє? Дмнȣл щїе кȣцетеле ѿ- аı
аменилѡр, късѫ ꙟдешарте.
Ферїче де ѡмȣл, пре кареле чецй, вı
дмне, шй пре кареле ꙟвѣць, ꙟтрȣ
лѣцѧта. Ка сѫй дай лȣй ѡдй- гı
нѣлѫ де зилеле юцй, пънѫ съва
съпа пъкътосȣлȣй гроапѫ.
Къ нȣва лепъда дмнȣл ѡаменїй дı
сѫй, шй мошїѧ са нȣва лъса:
Шй пънѫ ла дирептате съва ꙟтȣ- єı
на цюдецȣл, шй вор мѣрџе дȣпѫѧ
тоць дирепцїй кȣ ниима.
Чине съва скȣла кȣ мине ꙟпротї- ѕı.
ва виклѣнилѡр? чине ва ста лъгѫ

мине ꙟпротива фъкъторилѡр де рѫу?
зı Къ де нȣмїарѫ фи фост мїе дм-
нȣл ꙟтрȣ аџюторю, пȣцине а фост
де на врȣт сълъшлȣй дедеѧдȣт сȣ-
иı. флетȣл мїеȣ. Съ зича клътй-
тȣса пичорȣл мїеȣ: мила та дмне
ѳı. циниȣтȣма. Ꙟмȣлцима кȣџе-
телѡр мѣле, ꙟ инима мѧ, мъгъе-
риле тале веселирѫ сȣфлетȣль мїеȣ.
к. Аȣ ꙟсоцисъва кȣ тине скаȣнȣль
фърѫ леџилѡрь? чела че зидѣще
ѡстенѣлѫ спре порȣнкѫ?
ка Адȣнѫ ширѣг спре сȣфлетȣл ди-
рептȣлȣй, шй сѫнџе невиновац юдекѫ.
кв Шй фȣ мїе Дмнȣль скъпаре, шй
Дмнезъл мїеȣ є ꙟтрȣ аџюторю нъ-

13		180
bile au nu vă va certa? Cela ce înva-		
ță pre om înțelepciune au nu va înțe-		
leage? Domnul știe cugetele oa-	11	
menilor, că-s îndeșearte.		
Ferice de omul pre carele-l cerți,	12	
Doamne, și pre carele-l înveț întru		
leagea Ta, ca să-i dai lui odih-	13	
neală de zilele iuți până să va		
săpa păcătosului groapă.		
Că nu va lepăda Domnul oamenii	14	
Săi și moșia Sa nu va lăsa.		
Și până la direptate să va întur-	15	
na giudețul și vor mearge după ea		
toț dirępții cu inima.		
Cine să va scula cu mine împroti-	16	
va vicleanilor? Cine va sta lângă		

		CATHISMA
		mine împrotiva făcătorilor de rău?
	17	Că de nu mi-ară fi fost mie Dom-
		nul întru agiutoriu, puținel au fost
		de n-au vrut sălășlui dedesupt su-
	18	fletul mieu. Să zicea: „Clăti-
		tu-s-au piciorul mieu", mila Ta, Doamne,
	19	ținutu-m-au. În mulțimea cuge-
		telor meale, în inima mea, mângâie-
		rile Tale veseliră sufletul mieu.
	20	Au însoți-să-va cu Tine scaunul
		fărălegilor, cela ce zideaște
		osteneală spre porâncă?
	21	Adună șireag spre sufletul di-
		reptului și sânge nevinovat giudecă.
	22	Și-m fu mie Domnul scăpare; și
		Dumnezăul mieu e întru agiutoriul

нъдеждеей мѣле. Ши ва да кг
лоръ (дмнꙋль) стрыбътата лоръ,
ши пентрꙋ сртымбътата лоръ
пѣрдейва пре ей, пѣрдейва дмнꙋл
Дмнзъꙋль нострꙋ. Слава:

Ѱалом, чд.

Ачѣсть ѱалом ѫдемна Двдъ пре Iнатѣнии; Сꙋмма:
съ лаꙋде ши съ роаџе пре Дмнзъ, ши съфiе ѫгъдꙋи
тори кꙋвинтелоръ лꙋй, С̃, а̃, в̃, ѕ̃.

Лаꙋда кънтекꙋлꙋй лꙋй Двде. С̃, жiдѡвнꙋ скрiтꙋтꙋ ахиꙋл

Венiци съне бꙋкꙋрѣмь До- а.
мнꙋлꙋй, съ кънтъмь лꙋй дꙋ-
незъꙋ мънтꙋиторюлꙋй но-
стрꙋ. Сътъпинъ фаца лꙋй кꙋ в.
лаꙋдѫ, ши кꙋ ѱаломи съй кънтѫм
лꙋй. Къ маре дмнзъꙋе домнꙋл г.

Да ше

ши е ѫпъратъ маре престе тоцй
д. дꙋмнезъiи. Къ ѫтрꙋ а лꙋй
мънѫ сънть тоате адъчиле пъ-
мънтꙋлꙋй, ши въpфꙋриле мꙋн-
цилоръ алелꙋй сыть.
е. Къ алꙋй асте мара ши ель ѡаꙋ
фъкꙋть, ши оускатꙋль мънꙋле
ѕ. лꙋй зидiрѫ. Венiц съне ѫ-
кинъм ши съне плекъмь лꙋй, ши
съ ѫценꙋкемь ѫнаинта Дмнꙋлꙋ
чине аꙋ фъкꙋть пре ной.
з. Къ ел лꙋй Дмнзъꙋль норꙋ ши но
ѡаменiи пъшꙋней лꙋй, ши ѡиле
евро. г. мънꙋлоръ лꙋй: астъз деве аꙋзи
с. з. нд. и. гласꙋль лꙋй. Съ нꙋвѫ ѫтъ-
е. з.
iсх. зi.
с. с.
рици инима воастрѫ (ка ла мерра

ѫꙋла

13		181
nădeajdeei meale. Și va da lor (Domnul) strâmbătatea lor și pentru strâmbătatea lor piarde-i-va pre ei; piarde-i-va Domnul Dumnăzăul nostru. Slava.	23	
Psalom 94		
În cest psalom îndeamnă David pre israilteani să laude și să roage pre Dumnezău și să fie îngăduitori cuvintelor Lui, stih 1, 2, 6.		Summa
Lauda cântecului lui David	Stih	Jidoveaște nu-i scris titulușul
Veniți, să ne bucurăm Domnului, să cântăm lui Dumnezău, Mântuitoriului nostru.	1	
Să tâmpinăm fața Lui cu laudă, și cu psalomi să-i cântăm Lui.	2	
Că mare Dumnezău e Domnul	3	

		CATHISMA
		și e Împărat mare preste toți dumnezăii.
	4	Că întru a Lui mână sânt toate adâncile pământului și vârfurile munților ale Lui sânt.
	5	Că a Lui easte marea și El o au făcut; și uscatul mânule Lui zidiră.
	6	Veniț, să ne închinăm și să ne plecăm Lui și să îngenuchem înaintea Domnului, Cine au făcut pre noi!
	7	Că Elu-i Dumnezăul nostru și noi – oamenii pășunei Lui și oile mânulor Lui. Astăz de veț auzi
Evr. 3:7; 4:7; Ex. 17:7	8	glasul Lui: „Să nu vă întăriți inima voastră (ca la Merra,

ꙟѕꙋа прнгоаней ꙟпꙋстїе.)

ѳ. Ꙟтрꙋ кара мѫ испитирѫ пре ми-
не пѫрйцїи воцирн, испитирѫмѫ
шй въѕꙋрѫ лꙋкрꙋль мїеꙋ.

і. Ꙟ, м. де ани мамь сꙋпърать де
ачесть нѣмь, шй зишь ѡамени
кꙋ иннимѫ рътъчитѫ сѫть, шй
ей нꙋ кꙋноскꙋрѫ кѫиле мѣле.

аі. Пентрꙋ ачѣа мѫ цюран ꙟтрꙋ
мънїа мѧ, съво ꙟнтра
ꙟръпъшеꙋль мїеꙋ.

Чи, дѣ ѳ. кг, Евре. д. с, ѳ. и прочаа.

Ѱаломь, че.

Сꙋмма:

Честь Ѱаломь кꙋпринде Пррочїѧ де ꙟпърѫцїѧ лꙋй Хс, шй де кемара пѫгѫнилорь, де пре кърїи пррочѣще къ дꙋпѫ ꙟтрꙋпнрѧ лꙋй Хс кемаба дмнзъ ꙟтре соцїѧ Бесѣрецїй лꙋй, шй де пресꙋинѫ къ їнатенїи кредйнтоши, кꙋносѧщевор пре Дмнзѣꙋль

че

тѣль дирепть шй вор ꙋ чисти. шй пре Хс цюдекъторюль чѣль дирепть.

Ѱаломъ Двдь, че.

Ачесть Тꙋтꙋ лаꙋшь жидовїнѫе.

С,

Лаꙋда Кънтекꙋлꙋй лꙋй Двдь, Кѫнд се зидїѧ Бесѣрѣка дꙋпѫ робїе.

а. Кънтаци Дмнꙋлꙋй кънтекь
ноꙋ: кънта Дмнꙋлꙋй тоа
пъмѫнтꙋль.

в. Кънтаци Дмнꙋлꙋй, блвй Нꙋме-
ле лꙋй: вестиц де зи ꙟзи спсенїѧ лꙋй.

г. Спꙋнеци ꙟтре лимби слава лꙋй,
шй ꙟтрꙋ тоци ѡаменїи минꙋнилє

д. лꙋй. Къ мареи Дмнꙋль шй
лъꙋдать фоарте: шй ѧсте ꙟфри-
кошатꙋ спре тоци Дꙋмнезѫи.

е. Къ тоци Дꙋмнезѫин пъгѫнилорь:
сѫть Їдоли: ѧрѫ дмнꙋль фъкꙋ

черю

13		182
în dzua prigoanei în pustie),		
întru carea Mă ispitiră pre Mi- ne părinții voștri; ispitiră-Mă și vădzură lucrul Mieu.	9	
În 40 de ani M-am supărat de acest neam, și ziș: Oameni cu inimă rătăcită sânt. Și ei nu cunoscură căile Meale.	10	
Pentru aceaea Mă giuraiu întru mânia Mea: să vor întra în răpaosul Mieu!".	11	Num.14:23; Evr. 4:70 ș.u.
Psalom 95		
Cest psalom cuprinde prorocia de împărăția lui Hristos și de chemarea păgânilor, despre carii proroceaște că, după întrupirea lui Hristos, chema-i-va Dumnezău între soția besearecii Lui și, dempreună cu israil- teanii credincioși, cunoaște-vor pre Dumnezăul		Summa

		CATHISMA
		cel dirept și-L vor cinsti și pre Hristos, Giudecăto- riul cel dirept.
		Psalomŭ Dv(d)vĭ 95
*acest tituluș jidoveaște nu e	Stih	Lauda* cântecului lui David, când să zidiia beseareca după robie
	1	Cântaț Domnului cântec nou, cântaț Domnului tot pământul!
	2	Cântaț Domnului, blagosloviț nume- le Lui, vestiț den dzi în dzi spăsenia Lui.
	3	Spuneț între limbi slava Lui și întru toți oamenii minunile
	4	Lui. Că mare-i Domnul și-i lăudat foarte și easte înfri- coșătoriu spre toț dumnezăii.
	5	Că toț dumnezăii păgânilor sânt idoli, iară Domnul făcu

чéрюрнле. Слáвѫ шѝ фрꙋмсѣцꙋ ѕ.
ꙟнаинта лꙋй, тѫріе шѝ фрꙋмсѣ-
цє ꙟ сфнцїа лꙋй. — ꙟлокꙋ сфнтꙋ алꙋ
Адꙋчец Дмнꙋлꙋй нѣмꙋрнле оа- з.
меннлорь, адꙋчецн дмнꙋлꙋй сла-
вѫ шѝ чнсте. Адꙋчецн славѫ и.
нꙋмелꙋй дмнꙋлꙋй, адꙋчец дарꙋ-
ре шѝ ꙟтрацꙋ ꙟпритворжле лꙋй. — ꙟ ωгра пюлꙋ
Плекáцивѫ дмнꙋлꙋй ꙟфрꙋмсѣ- ѳ.
ца сфнцїей лꙋй: кꙋтремꙋрнсе де
фаца лꙋй тóть пъмѫнтꙋль.
Зичеци ꙟтре лимби, кѫ дмнꙋл ꙟпъ- і. — Вн: чв. ѳ, а. нн, чѕ, і, а. нчн, і, а.
рѫцѣще, кѫ ꙟтѫри лꙋма сѫнꙋсѫ
клѫтѣскѫ: цюдекава оамeннлор
ꙟдирепꙟтáте. Веселѣскѫсе чéрюрн- аі
ле шѝ бꙋкꙋресе пъмѫнтꙋл сѫ сꙋне

Д дг мáра.

мáра, шѝ плинꙋл ей.
ві Бꙋкꙋресе кꙫмпꙋл, шѝ тóте чей пре ел,
шѝ атꙋнчи сѫ вор веселн тóц копá-
гі чїи пъдꙋрило. Ꙟнаинта фецей — нн, чз. ох, а.
дмнꙋлꙋй, кѫ ва вени, кѫ ва ве-
ни ла цюдекáта пъмѫнтꙋлꙋй: цю-
декáва лꙋма ꙟдирептáте, шѝ оа-
менїи ꙟтрꙋ адевѫрꙋл сѫꙋ.

Ѱалом ѕ, чѕ.

Сꙋмма: Ачест ѱалом кꙋпринде пррочїа де ꙟпърѫцїа лꙋй Хс,
шѝ ꙟдемнѫ де прецꙋнѫ ѱалмникꙋл крединчошїи ꙟ фа-
цѫ нóаш сѫ сѫ бꙋкꙋре шѝ сѫ сѫ веселѣскѫ де ꙟпърѫцїа
лꙋй Хс, с, а, ві. Шѝ сѫ й слꙋжáскѫ лꙋй кꙋ ини-
мѫ дирептѫ, с, г. Шѝ сѫ лаꙋде нꙋмеле лꙋй, і, ві.
а. Пїтрꙋ чѣсти, в, лꙋкрꙋри. Ꙟтѫю кѫ ꙟнзбѫвѣ
пре ей де пнмáшїи лор, с, в, пѫнѫ, д.
е. Пїтрꙋ дестóйничїа лꙋй Хс, с, д.
Изъбира арáтѫш ꙟчести, в, лꙋкрꙋри.

Кѫ

13		183
ceriurile. Slavă și frâmseațe –	6	
înaintea Lui; tărie și frâmsea-		
țe – în sfinția* Lui.		*în loc sfânt a
Aduceț Domnului neamurile oa-	7	Lui
menilor, aduceți Domnului sla-		
vă și cinste. Aduceți slavă	8	
numelui Domnului, aduceț daru-		
re și întraț în pritvoarăle Lui.		
Plecați-vă Domnului în frâmsea-	9	
țea sfinției** Lui. Cutremuri-se de		**în oltariul Lui
fața Lui tot pământul.		
Ziceț între limbi că Domnul împă-	10	Ps. 92:1; 96:1;
rățeaște, că întări lumea să nu să		98:1
clătească; giudeca-va oamenilor		
în direptate. Veselească-se ceriuri-	11	
le și bucure-se pământul; să sune		

		CATHISMA
		marea și plinul ei.
	12	Bucure-se câmpul și tot ce-i pre el
		și atunci să vor veseli toț copa-
Ps. 97:9	13	cii pădurilor înaintea feaței
		Domnului când va veni; când va ve-
		ni la giudecata pământului, giu-
		deca-va lumea în direptate și oa-
		menii, întru adevărul Său.
		Psalom 96
Summa		În cest psalom cuprinde prorocia den împărăția lui Hristos
		și îndeamnă dempreună psalomnicul credincioșii în Lea-
		Noao să se bucure și să se veselească de-mpărăția
		lui Hristos, stih 1, 12. Și să-I slujască Lui cu ini-
		mă direaptă, stih 10. Și să laude numele Lui, stih 12,
	1	pentru ceaste 2 lucrure: Întâiu, că i-au izbăvit
		pre ei de pizmașii lor, stih 2, până 9.
	2	Pentru destoinicia lui Hristos, stih 9.
		Izbăvirea arată-o în ceaste 6 lucruri:

Кѫ ꙗ избъвит де гроаза мꙋчнаорь ши апъмѣнтꙋ а.
лꙋи, с҃, д҃, є҃. Къ дирептатѧ лꙋи ладъш ꙟцеріи в.
лꙋи дмнзъ, с҃, ѕ҃. Къ слава лꙋи хс арътасъва г.
кътрѫ тоц ѡамеиіи, с҃, д҃. Къ Ідѡліи съборь д.
рꙋшина, с҃, з҃. Къ лꙋи хс съвѡ ꙟкина тоци ꙟце є.
ріи лꙋи дмнзеи, с҃, з҃. Къ съвѡ бꙋкꙋра лꙋи тоц жи ѕ.
дѡвіи крединтоши, с҃, и.

Ѱалом Двдъ, чѕ.

Кънтекꙋл лꙋи деде, кънд ꙋнеж де де лꙋи пъмънтꙋл.
Ла ѡбрѣи нꙋи скрисе, (Тꙋтꙋ ахшꙋл ачеста.) с҃,

вн, нє. с҃, а. н҃д. є҃, і, г.

ДОмнꙋл ꙟпърцѣще бꙋкꙋ- а.
ресѫ пъмънтꙋл веселѣскъ-
сѫ ѡстроаве мꙋлте.
Нꙋѡри ши негꙋрѫ ꙟпрецюрꙋл лꙋ: в.
дерептате ши цюдеката ѧсте те-
меюл скаꙋнꙋлꙋи лꙋи.
Фок ꙟнаинтѧ лꙋи мѣрце ши г.
арде ꙟпрецюрь пре пизмашіи лꙋи.

Лꙋми:

д. Лꙋминарѫ фꙋлцереле лꙋи тоатѫ
лꙋмѧ, вѣде ши съ кꙋтремꙋрѫ пъ-
є. мънтꙋл. Мꙋнціи ка чара
съ топеск де фаца дмнꙋлꙋи: де
фаца дмнꙋлꙋи тот пъмънтꙋл.
ѕ. Съ вестѧскѫ чериюриле дерептатѧ
лꙋи, ши съвазѫ тоц ѡаменіи
з. слава лꙋи. Съсѫ рꙋшинѣзе
тоц слꙋжиторіи де бози, каріи
съ лаꙋдѫ кꙋ идѡліи съи, ꙟки-
нацивѫ лꙋи тоц дꙋмнезъіи.
и. Аꙋзи ши съ бꙋкꙋрѫ Сіѡнꙋл,
ши съ веселирѫ фѣтеле Іꙋдеи,
пентрꙋ цюдекъциле тале дмне.
ѳ. Къ тꙋ Дмне ꙟнълцать ещи
спре тот пъмънтꙋл, фоарте

ꙟнъл

13		184
Că i-au izbăvit de groaza munților și a pământu-	1	
lui, stih 4, 5. Că direptatea Lui laudă-o îngerii	2	
lui Dumnezău, stih 6. Că slava lui Hristos arăta-să-va	3	
cătră toț oamenii, stih 4. Că idolii să vor	4	
rușina, stih 7. Că lui Hristos să vor închina toți înge-	5	
rii lui Dumnezeu, stih 7. Că să vor bucura Lui toț ji-	6	
dovii credincioși, stih 8.		
Psalomĭ Dvdvŭ 96		
Cântecul lui David cându i să deade lui pământul		
La ovreai nu-i scris (titulușul acesta)	Stih	
Domnul împărățeaște, bucu-	1	Ps. 52:1,9;
re-să pământul, veselească-		5:10
să ostroave multe!		
Nuori și negură – împregiurul Lui,	2	
dereptate și giudecata easte te-		
meiul scaunului Lui.		
Foc înaintea Lui mearge și	3	
arde împregiur pre pizmașii Lui.		

		CATHISMA
	4	Luminară fulgerele Lui toată
		lumea, veade și să cutremură pă-
	5	mântul. Munții ca ceara
		să topesc de fața Domnului, de
		fața Domnului tot pomântul.
	6	Să vestească ceriurile dereptatea
		Lui și să vază toț oamenii
	7	slava Lui. Să să rușineaze
		toț slujitorii de bodzi carii
		să laudă cu idolii săi. Închi-
		nați-vă Lui, toț dumnezăii!
	8	Audzi și să bucură Sionul
		și să veselíră featele Iudeei
		pentru giudecățile Tale, Doamne.
	9	Că Tu, Doamne, Înălțat ești
		spre tot pământul, foarte

ꙟнъꙁцат єщи спре тоц д҃мнезъїй.
Чѣ че юбиц пре Д҃мнꙋль, оурѫц ї. | амо т. с. ѥі др҃. ꙁ. с. ꙁ.
стрыбътата, пъзѣще (Д҃мнꙋл)
сꙋфлетеле милошилѡ съй, дй мъ-
на пъкътошилор избъвѣщей пре є.
Лꙋминъ стръꙋчй дирепцилорь, аі
шй чело дерепци кꙋ ймима бꙋкꙋріе.
Бꙋкꙋрацивъ дерепцй ꙟ Д҃мнꙋль, ві
лъꙋдаць пре єль пентрꙋ по-
мана сфнціен лꙋй. Слава:

Ѱалома, чз.

Ачеєсть Ѱаломь ꙟкъ кꙋпринде ка шй чѣлщи, в. | Сꙋмма:
маи десꙋсь Прр҃чіа де ꙟпърьціа лꙋй Хс҃ ꙟкара
ꙟдємнъ Ѱаломникꙋль, пре кредничошїи лецїей
ноаш съ лаꙋде пре Хс҃: пентрꙋ нвнита лѡ чей ꙟ
чепꙋтъ, с҃, а. Шй пентрꙋ аратара спнїен
лорь, с҃, в. Шй маи апои пентрꙋ плиниръ
спнїен лорь, кара съ ва плинй ꙟвртма єй, с҃, д.

Єє Ѱало

С҃,

Ѱаломь Дв҃въ, чз.

ѥсл, ѥг. с, є. | а. Къꙁнтаци Д҃мнꙋлꙋй кънтек
ноꙋ, къ минꙋни фъкꙋ:
(Д҃мнꙋль) избъви пре єль
дирѣпта лꙋй, шй брацꙋл сфнціей
ѥсл, нє. с, і. | в. лꙋй. Арътъ д҃мнꙋл спнїа са, шй
ꙟнаинта окилѡ лимбилѡ дескопери
г. дерептатѣа са. Помениꙋса де ми-
ла са, шй де адевърꙋл съ касєй лꙋй
Іл҃ь: възꙋръ тоате марџиниле пъ-
мънтꙋлꙋй спнїа д҃мнезєꙋлꙋй нострꙋ.
д. Бꙋкꙋрацївъ д҃мнꙋлꙋй тоѡ пъмъ-
тꙋл, ѣрингаци шй въ бꙋкꙋраць шйй
кънтаць. Кънтаць д҃мнꙋлꙋй ꙟлъ-
є. ꙋтъ, ꙟлаꙋтъ шй ꙟ гла де кънтек.

ꙟтрꙋ

13		185
înălțat ești spre toț dumnezăii.		
Ceia ce iubiț pre Domnul urâț strâmbătătea; păzeaște (Domnul) sufletele miloșilor Săi, din mâna păcătoșilor izbăveaște-i pre ei.	10	Amos 5:15; Rom. 11:9
Lumină străluci direpților, și celor derepți cu inima – bucurie.	11	
Bucurați-vă, dereptii în Domnul, lăudaț pre El pentru pomana sfinției Lui! Slava.	12	
Psalom 97		
Acest psalom încă cuprinde, ca și ceşti 2 mai de sus, prorocia de împărăția lui Hristos, în carea îndeamnă psalomnicul pre credincioșii Legiei Noao să laude pre Hristos, pentru ispăsenia lor ce-i începută, stih 1, și pentru arătarea spăseniei lor, stih 2, și mai apoi, pentru plinirea spăseniei lor carea să va plini în vreamea ei, stih 9.		Summa

		CATHISMA
	Stih	*Psalomĭ Dv(d)vŭ 97*
Isa. 63:5	1	Cântați Domnului cântec nou, că minuni făcu (Domnul:) izbăvi pre el direapta Lui și brațul sfinției Lui.
Isa. 52:10	2	Arătă Domnul spăsenia Sa și înaintea ochilor limbilor descoperi dereptatea Sa.
	3	Pomenitu-s-au de mila Sa și de adevărul Său casei lui Israil; văzură toate marginile pământului spăsenia Dumnezeului nostru.
	4	Bucurați-vă Domnului tot pământul, strigați, și vă bucuraț, și-I cântaț.
	5	Cântaț Domnului în lautǎ, în lautǎ și în glas de cântec.

Ѫтръбите ши ѫ гла де бѹчине: ѕ.
кътаць ѫнаинта ѫ Пъратѹлѹи до-
нѹлѹи. Сѹне мара ши плинѹл ей, з.
лѹма ши лъкѹиторіи ѫтрѹ ѫ.
Ѧпеле плеснѣскъ кѹ мѫнѹле, де и. ви: че. ѕ. гі.
превънъ мѹнцін бѹкѹресе: (де фаца
дмнѹлѹи:) Къ вине съ цюдече ѳ.
пъмѫнтѹл, цюдекава лѹма дирепт
ши ѡаменіи ѫдирептате.

Ѱаломъ, чи.

Ачест ѱалом ѫдемнѫ ѱалмникѹл пре Іиатѣни, Сѹмма.
съ да харь лѹи дмнзъ пентрѹ кѫ нѹ мътѹит пре
ей де пизмашіи лор, ши съ кіаме ѫтрѹ аюторю.
Ѫденътѹра съ кѹпринде, с, а, пъна, ѕ, и д.
Дѹпъ ачѣа ѫдемнъй съ кіаме пре дмнзъ ѫтрѹ
аюторю, каре-л ѫтрѣще, кѹ тѣте лѹкрѹрі,
Ѫтѣю къ ласа фи де фолось ши лева аскѹлта рѹ а.
гъчюна лор. Къ пре алцій ефици ѫкъ са аскѹлт в

тат, ка пре Мѡѵсін, ка пре Ааронъ, ши ка пре Са-
мѡилъ. с, в, з, и.

Ачесть тѹтѹ лѹшь жидові нѹе

с, Ѱаломъ Деѹи, чи.

а. Дмнѹль ѫ Пъръцѣще пентрѹ
ачѣа съ кѹтремѹръ ѡаме-
ніи, чела че шаде спре Херѹвімн
клътѣще пъмѫнтѹль.
в. Дмнѹль де Сіѡнъ марей, ши е
ѫнълцат спре тоци ѡаменіи.
г. Лѫде нѹмеле тъ чел маре ши гро-
зник: къ сфнт ѥсте.
прюлѹ
д. Ши пѹтѣра ѫ Пъратѹлѹи юбѣ-
ще цюдецъ, тѹ гътещи дирептата:
цюдеката ши дерептата ѫ Іаков
тѹ аи фъкѹть.
е. Ѫнълцаць пре дмнѹль Дмнзъл

ностру

13		186
În trâmbite și în glas de bucine	6	
cântaț înaintea Împăratului, Dom-		
nului. Sune marea și plinul ei,	7	
lumea și lăcuitorii întru ea.		
Apele plesnească cu mânule, dem-	8	Ps. 95:13
preună munții bucure-se (de fața		
Domnului). Că vine să giudece	9	
pământul; giudeca-va lumea dirept		
și oamenii, în direptate.		
Psalom 98		
În cest psalom îndeamnă psalomnicul pre israilteani		Summa
să dea har lui Dumnezău pentru că i-au mântuit pre		
ei de pizmașii lor și să-L cheame întru agiutoriu.		
Îndemnătura să cuprinde stih 1, până 6 *i* 9.		
După aceaea, îndeamnă-i să cheame pre Dumnedzău întru		
agiutoriu, carea o întărească cu ceaste lucrure:		
Întâiu, că le va fi de folos și le va asculta ru-	1	
găciunea lor. Că pre alți sfinți încă i-au ascul-	2	

		CATHISMA
		tat, ca pre Moisi, ca pre Aaron și ca pre Sa-
		moil, stih 6, 7, 8.
*acest tituluș	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vi 98****
jidovească nu e	1	Domnul împărățeaște: pentru
		aceaea să cutremură oame-
		nii; Cela ce șeade spre heruvimi
		clăteaște pământul.
	2	Domnul den Sion mare-i și e
		înălțat spre toți oamenii.
	3	Laude numele Tău cel mare și groaz-
		nic, că sfânt easte.
**Craiului	4	Și putearea Împăratului** iubeaș-
		te giudeț. Tu gătești direptatea;
		giudecata și dereptatea în Iacov
		Tu ai făcut.
	5	Înălțaț pre Domnul Dumnezăul

но́стрꙋ, шѝ въ̀ ꙟкинаци кътръ̀
ра́зима пичоарелоръ лꙋ́й къ̀ сфи́нтъ
ѧ́сте. Мѡѷси шѝ Аарѡнъ | ѳ҃. | Еѵꙗ҃, еі.
ꙟтре преѡцїи лꙋ́й, шѝ Самꙋилъ | ѳ҃: а҃.
ꙟтре чѣ̀ ке кїа́мъ нꙋ́меле лꙋ́й,
кема̀ пре Дмнꙋлъ шѝ єлъ аскꙋлта | і҃, ле.
пре єй. Де стъ́лпъ денꙋѡр | з҃. | ѳ҃, аі.
гръи́а кътръ єй, къ̀ пъзїа мъ- | чи҃, аі.
тꙋрїиле лꙋ́й, шѝ порꙋнчиле лꙋ́й челе | ѳ҃, гі. ѕ:
дѣде лоръ. Дмне Дмнезъль | ѳ. кв мв.
но́стрꙋ тꙋ́й аскꙋлтай пре єй, доа- | и҃. | са҃. бі.
не тꙋ́ле єра мли́лꙋ лоръ, шѝ нъвън- | ѳ. кд.
дїа пентрꙋ фаптеле лоръ.
Ѫнълцаци пре Дмнꙋлъ Дмнезъл | і҃ѳ: лг.
но́стрꙋ: шѝ въ̀плекаци кътръ мъ- | ѳ҃. | ѳ. д.
гꙋра сфи́нтъ алꙋ́й, къ̀ сфи́нтꙋ́й до- | чи: ѕі.
| є, кв.

нꙋлъ Дмнезъꙋлъ но́стрꙋ.

Ѱалом, ча:

Сꙋ́мма. ꙟчесть Ѱа́лом ꙟдеамнъ пре тоцѝ крединчо́шїи
пре ла́ꙋда лꙋ́й Дмнезъꙋ, ѳ, а҃.
Шѝ а́ратъ чѣсте, в҃, лꙋ́крꙋри.

а҃. ꙟтъ́й ла́ꙋда лꙋ́й Дмнезъꙋ кꙋмь трѣбꙋа́ще съ фїе,
съ̀ фїе лъцъ́тъ ꙟтоате пъ́рциле, шѝ трѣбꙋе съ ѡ
фа́къ кꙋ поть маре алъ̀ нъдѣде ꙟ Дмнезъꙋ, съ
фїе кꙋ бꙋкꙋрїе, шѝ къ̀ кꙋноaщинцъ дереапта ꙟдꙋм
в҃. незъꙋ. Спꙋ́не лꙋ́крꙋриле пентрꙋ кареле
трѣбꙋа́ще съ̀ лаꙋде пре Дмнезъꙋ.
а҃. ꙟтъ́й къ̀ Дмнꙋлъ пре кареле лъꙋдъмъ ѧ́сте ꙋнъ
Дмнезъꙋ адевърать, ѳ, г҃.
в҃. Къ̀ єлъ сїнгꙋръ ѧ́сте мънтꙋито́рюлъ но́стрꙋ шѝ
дъ́тъто́рю де би́не, ѳ, г҃, є҃.

Ѱа́ломъ Двдъ, ч҃ѳ.

ѳ, Ѱа́ломꙋлъ лꙋ́й Двде дътъто́рю де Ха́ре.

а҃. Кꙋ́нтаць Дмнꙋлꙋ́й то́тъ пъ-
мъ́нтꙋлъ.

13		187
nostru și vă închinați cătră razima-picioarelor Lui, că sfânt easte.		
Moisi și Aaron, între preoții Lui, și Samoil, între ceia ce cheamă numele Lui, chema pre Domnul și El asculta-i pre ei.	6	Ier. 15:1
Den stâlp de nuor grăiia cătră ei; că păziia mărturiile Lui și porâncile Lui, ce le deade lor.	7	Ex. 32:11; Num. 14:13,16; 22:43
Doamne, Dumnezăul nostru, Tu-i ascultai pre ei, Doamne; Tu le erai milostiv lor și izbândiia pentru faptele lor.	8	<1> Sam. 12:<1>9
Înălțați pre Domnul, Dumnezăul nostru, și vă plecaț cătră măgura sfântă a Lui; că sfântu-i Dom-	9	Ex. 33:9; Num. 16:22

		CATHISMA
		nul Dumnezăul nostru.
		Psalom 99
Summa		În cest psalom îndeamnă pre toț credincioșii spre lauda lui Dumnezău, stih 1.
		Și arată ceaste 2 lucruri:
	1	Întâi, lauda lui Dumnezău cum trebuiaște să fie, să să lățească în toate părțile; și tribuie să o facă cu pohtă mare, avân<d> nădeajde în Dumnezău, să fie cu bucurie și cu cunoștință dereaptă în Dumnezău.
	2	Spune lucrurile pentru carele tribuiaște să laude pre Dumnezău:
	1	Întâi, că Domnul pre Carele lăudăm easte un Dumnezău adevărat, stih 3.
	2	Că El sângur easte mântuitoriul nostru și dătătoriu de bine, stih 3, 5.
		Psalomĭ Dv(d)vŭ 99
	Stih	Psalomul lui David, dătătoriu de har
	1	Cântaț Domnului, tot pământul!

Служиць домнулуй ку букурıе, в.
ши ꙟтра ꙟнаинта луй ку веселıе.
Съ щиць къ домнул ꙟнсуше Домне- г.
зъул ностру: ел ау фъкуть пре
ной, ꙟр ну ной нем фъкуть,
ной оамений луй, ши ои пъшуний луй.
Ꙟтраць пре порциле луй ку лаудъ, д.
ши ꙟтъначеле луй ку кънтаре: лъ-
даць пре ел ши бинекувынтаць нумеле луй.
Къ бун ꙟй домнул, пънъ ꙟвекуй е.
мила луй, ши дин нем пънъ
ꙟн нем адевърул луй.

Псалом Дѣви, р.

Ꙟчеп псалм Дав. фъче, в, лукрури. Сумма
Ꙟтъю дъ харь луй домнезеу пентру къ ла изъвит а.
пре ел де голана луй ѣвуль, С, а, фъгъдуинцe луй в.
домнезъ, къ дейзадаъ луй ꙟпътъцие луй ши цара ла

мънъ

мънъ, ел ва ꙟпърцй кꙋ дирептате.

Псалом: р. а. Милъ ши юдекатъ къ тавою:
в. ціе Доамне кънтавою. Ꙟцелеӂ-
евою ꙟтру кале невинова-
тъ къндꙋ вей вени кътръ мине, ꙟ-
блавою ꙟтрециа инимией меле ꙟ-
милокꙋл касей меле.
г. Нꙋвою пуне ꙟнаинта окилор мией
лꙋкру не дирепт, лꙋкрꙋл рътъчито-
рилор урѫкꙋл, нꙋсъва лиги кътръ
д. мине. Инима ꙟдъръпник де-
пъртасева де мине, ши виклѣнꙋл
е. нꙋлꙋвою кꙋноаще. Чела че клеве-
теще ꙟтру асꙋнс пре приятенꙋ-
л сеꙋ пре ачела лепъдаꙋвою, окий
фълош, ши инимъ ꙟнълцатъ, нꙋ-

швою

13		188
Slujiț Domnului cu bucurie și întraț înaintea Lui cu veselie.	2	
Și să știț că Domnul easte Dumne- zăul nostru; El au făcut pre noi, iară nu noi ne-am făcut; noi – oamenii Lui și oamenii pășunii Lui.	3	
Întraț pre porțile Lui cu laudă și în târnațele Lui, cu cântare; lău- daț pre El și blagosloviți numele Lui.	4	
Că bunu-i Domnul; până în veacu-i mila Lui; și din neam până în neam, adevărul Lui.	5	
Psalomĭ Dv(d)vi 100		
În cest psalom David face 2 lucruri:		Summa
Întâiu, dă har lui Dumnezău pentru că l-au izbăvit	1	
pre el de goana lui Saul, stih 1. Făgăduiaște lui Dumnezău că, de-i va da lui împărăția lui și țara la	2	

		CATHISMA
		mână, el va împărăți cu direptate.
Psalom 100	1	Milă și giudecată cânta-voiu,
	2	Ție, Doamne, cânta-voiu. Înțelea- ge-voiu întru calea nevinova- tă; când vei veni cătră Mine? Îm- bla-voiu în <în>tregia inimiei meale în mijlocul casei meale.
	3	Nu voiu pune înaintea ochilor miei lucru nedirept; lucrul rătăcito- rilor urăscu-l, nu să va lipi cătră
	4	mine. Inima îndărăpnică de- părta-se-va de mine și vicleanul
	5	nu-l voiu cunoaște. Cela ce cleve- teaște întru ascunsu pre priatenul său, pre acela lepăda-l-voiu; ochii făloș și inimă înălțată nu

ꙟꙟ гі. ꙟꙟ | рп.а.

ѡвою съ фери. Окїй мїей съ спре | ѕ.
кредничошїй пъмѫнтꙋлꙋй, съ шазъ
кꙋ мине: кареле ва ꙟбла ꙟтрꙋ ка-
ле невїноватъ, ачела слꙋжи мїе.
Нꙋ ва лъкꙋи ꙟмижлокꙋль касей | з.
меле чела че фаче ꙟшелъчюне, ш
чела че гръеще минчюнъ нꙋ ва фи
стътъторю ꙟнаинта окїлор мїей.
Деминецилe вѡй пїерде тѡц | и.
пъкътѡшїи пъмѫнтꙋлꙋй,
ка съй сфършеск де чꙗта
домнꙋлꙋй тоцй фъкъторїй
фъръ леџе.

СЛАВА:

жж КАѲІ

КАѲІСМА, ДІ. Ѱаломъ, ра.

а. Честь ѱалом аре, в, пърци. Ѫпарта динтѫй,
Сꙋлма. съ роагъ Їꙋдеꙗнїи кредничошїи лꙋй дꙋмнезъꙋ,
съй изъбъвакъ де робїа Вавилѡнꙋлꙋй, дин, в, стих
в. пѫнъ, гі. Рꙋгъчюна лѡрь интре скриеꙗ. Ст, в, г.
шй ѡ ꙟтърїескъ спꙋиндꙋ греꙋтатъ скърбей лѡрь,
де кара съ жилꙋна съ ꙗ изъбъвꙗскъ. Скърбеле ло
а. ле аратъ ꙟтѫїстїе, ѕ, лꙋкрꙋри: Ѫтѫй къ ен
сънть фоарте ꙟпресꙋрации де невоѣ. Ст. г.
в. Къ сау топить пꙋтѣрꙗ трꙋпꙋлꙋй лѡрь. Ст, д, е.
г. бі. Къ ей цїмь шй съ бантъ. Ст, ѕ, з, и.
д. Къ пїтрїскь ноапта фъръ сомнь. Ст, и.
е. Къ съ фъ рїскь батцѡскꙋри, Ст, ѳ. Ꙟ, ѕ, Пазиръ шй
съпчинъ, ачаста тоате ле рабдъ дела мѫнїа лꙋй
дꙋмнезъꙋ. Ꙟ, в, парте съ мѫнгъе кредничошїи
де ꙟ Їѡдїа авѫндъ нъдежде де изъбъвире де нь
Вавилѡнь шй ꙟтърїескь нъдѣжда лорь къ тати, д

лꙋрꙋ

13		189
o voiu suferi. Ochii miei-s spre credincioșii pământului, să șază cu mine; carele va îmbla întru ca- le nevinovată, acela-m va sluji mie.	6	
Nu va lăcui în mijlocul casei meale cela ce face înșelăciune; și cela ce grăiaște minciună nu va fi stătătoriu înaintea ochilor miei.	7	
Deminețile voiu piarde toț păcătoșii pământului, ca să-i sfârșesc den cetatea Domnului toț făcătorii- fărăleage. Slava.	8	

Summa		
	1	**Cathisma 14. Psalom 101** Cest psalom are 2 părți: În partea dintâi să roagă iudeeanii credincioși lui Dumnezău să-i izbăvască den robia Vavilonului, din 2 stih,
	2	până 13. Rugăciunea lor easte scrisă, stih 2, 3, și o întăresc spuind greotatea scârbei lor, de carea să jeluiia să să izbăvască. Scârbele lor
	1	le arată în ceaste 6 lucruri: Întâi, că ei sânt foarte împresurați de nevoie, stih 3.
	2	Că s-au topit putearea trupului lor, stih 4, 5,
	3	12. Că ei gem și să vaită, stih 6, 7, 8.
	4	Că petrec noaptea fără somn, stih 8.
	5, <6>	Că suferesc batgiocuri, stih 9. A 6, plâng și suspină. Aceastea toate le rabdă de la mânia lui Dumnezău. A 2 parte, să mângâie credincioșii den Iudeea, având nădeajde de izbăvire den Vavilon, și întăresc nădeajdea lor cu ceaste 4

лъкрѹри. Ѫчѣй къ дмнезеѹ нѹй скѫнтъто кѹмъ а.
ѫ фирѣа, ѫшаи ши ѫтрѹ фъгъдѹинца ши квѣн-
тѹль сфинцїей сале дирипть. с҃, гі, ді. кє, ѕ.
з. и. Къ кѹ маре дорь потѣиса съ маргѫ ла б.
Їѹдѣа съ зидѣскѫ Їерѹсалимѹль ши бесѣрика. с҃, єі.
Къ дмнезеѹ пѫнтрѹ темеюль ѿрашѹлѹй ши г.
бесѣрїчїи че ворь зиди ѥи, чорь лъѹда пъгѫнїи пре
дмнезеѹ, с҃, ві. пънъ, кг. Къ ѥи ѫкѫ во д.
лъѹда нѹмеле дмнѹлѹй. с҃, кє.

Ѱаломъ, ра. с҃,

Рѹгъчюнѧ сърѹманѹлѹй кѫнд пате скѫрбе, ши ѿ варсъ ѫна- а.
интеа лѹй дмнезеѹ рѹгъчюна са.

Доамне аскѹлтъ рѹгъ- б.
чюна ма, ши стри-
гарѣ ма съ вїе кътръ
тине. Нѹ аскѹнде г.
фаца та де мине, ѫ зѹа ѫ пресѹрърї-
рїй мѣле, плѣкъ кътръ мине оу-

Жж ѕ рѣка

рѣка та: ѫ зѹа че те кемь, де
сѫргѹ аскѹлтъмъ.
д. Къ съ сфърширъ ка фѹмѹль зи-
леле мѣле, ши оаселе мѣле арсеръ
е. ка фокѹль. Бътѹть фѹй ка
їарба, ши съ оускъ инима ма, къ
мъ оуитаи ѿ да мѫнкаре пѫинѣ ма.
ѕ. Де гласѹль цѣмѫтѹлѹй мїеѹ,
съ липиръ оаселе мѣле де пїеле ма.
з. Асемънаимъ пеликанѹлѹй пѹ-
стїей; ши фѹй ка хѹхѹрезѹль пѹ-
и. стїилорь. Привегю ши съть
ка пасъра сѫнгѹръ ѫ подь.
ѳ. Тоатъ ѕѹа ѿкъръкь пре мине пи-
змашїи мїей, карїи мѫ клевѣтекь
спре мине съ џоаръ.

пи

Пѣли
ка ат
пасъре
дн [illegible]
[illegible] къ
[illegible] п
и къ сѣ
целе съ
фїндь
ѿморъ
деша
пе.

14		190
lucruri: Întâi, că Dumnezău nu-i schimbătoriu; cumu-i	1	
în firea Sa, așa-i și întru făgăduința și cuvân-		
tul sfinției Sale, dirept, stih 13, 14, 25, 6,		
7, 8. Că cu mare dor pohtesc să margă la	2	
Iudeea, să zidească Ierusalimul și beseareca, stih 15.		
Că Dumnezău, pentru temeiul orașului și	3	
besearecii ce vor zidi ei, vor lăuda păgânii pre		
Dumnezău, stih 16, până 23. Că ei încă vor	4	
lăuda numele Domnului, stih 22.		
Psalom 101	Stih	
Rugăciunea surumanului, când pate scârbe și-ș varsă îna-	1	
intea lui Dumnezău rugăciunea sa		
Doamne, ascultă rugă-	2	
ciunea mea, și stri-		
garea mea să vie cătră		
Tine! Nu ascunde	3	
fața Ta de mine în zua împresură-		
rii meale! Pleacă cătră mine u-		

		CATHISMA
		reachea Ta: în zua ce Te chem, de
		sârgu ascultă-mă!
	4	Că să sfârșiră ca fumul zi-
		lele meale și oasele meale arseră
	5	ca focul. Bătut fuiu ca
		iarba și să uscă inima mea, cât
		mă uitaiu și de a mâncarea pâinea mea.
	6	De glasul geamătului mieu
		să lipiră oasele meale de pialea mea.
*pelican easte pasăre	7	Asămănaiu-mă pelicanului* pus-
din Eghipet, carea-ș		tiei și fuiu ca huhurezul pus-
învie puii cu sângele	8	tiilor. Priveghiu și sânt
său, fiind omorât de		ca pasărea sângură în pod.
șearpe	9	Toată dzua ocărăsc pre mine piz-
		mașii miei; carii mă clevetesc
		spre mine să gioară.

ДІ.   рҁа.

Пе́нтрꙋ а̂чѣ́ла пъ́йне ка̀ ченꙋ́ша г.
мъ̃ка́ю, шѝ бъꙋ́тꙋ́ра ма̂ кꙋ̀ плъ́нъ-
џере местека́ю. Дѐ фа́ца мъ̃- ді
нїе́й та́ле шѝ оўрџїе́й та́ле; къ̀ ма́й
ръдика́ть шѝ ма́й лепъда́ть.
Ꙁи́леле мѣ́ле ка̀ оўбра плека́тъ, ві
шѝ е̂ꙋ ка̂ ıа́рба оу̂ска́мъвою.
Їаръ тꙋ̂ дм̂не пъ̂нъ ⁀ꙟвѣ́къ пе- гі
тре́чи, шѝ помана̂ та̀ дин̂ нѣ́м пъ̂-
нъ ꙟнѣ́мъ. Тꙋ̂ скоа́лъ шѝ ді
милꙋи́ци Сїѡ́нꙋл къ̀ врѣ́ма ми́-
леи́й, ка̀ ꙋ венит̂ врѣ́ма ръ̂дꙋи́тъ.
Къ̀ фоа́рте ю̂бе́скъ слꙋ́џиле та́ле еі
пїе́триле лꙋ́й шѝ лїе ми́лъ дѐ пꙋ̆л-
бера лꙋ́й. Шѝ съво́ръ тѣ́ме ѕі
ли́мбиле дѐ нꙋ́меле дм̂нꙋлꙋ́й, шѝ

Жж г   тоц

КА:

тоц ⁀ꙟ Пъра́цїи пъм̂ъ̂нтꙋлꙋ́й дѐ сла́-
зі ва та̀. Пе́нъ ва̂ зиди̂ дм̂нꙋл
Сїѡ́нꙋл, шѝ съва̀ арътѧ̀ ꙟ сла́ва са̀.
ні Шѝ ва̂ къꙋ́та̀ спрѐ рꙋ́гъчю́на сме-
ри́цилоръ, шѝ нꙋ̀ва сꙋ́ръ̀ рꙋ́гъчю-
ді на ло́ръ. Скрїе́съва а̂чѧ́ста
пе́нтрꙋ нѣ́мꙋл венито́рю, шѝ ѡа́-
менїи чеѹ̆бо́ръ зиди̂ вор̀ лꙋ́да̀ прѐ
к. Дм̂незъꙋ́. Къ̀ пени̂ди̂ дин̂ нъ̂л-
цїа сфн̂цїе́й са́ле, Дм̂нꙋль дин̂ Чѣ́рю
спрѐ пъм̂ъ̂нть къꙋ́тъ̀:
ка. Съ̀ аꙋ́ꙁъ цѣ́мътꙋль пре̂цилоръ,
шѝ съ̀ деꙁлѣ́ге фїи́й морцїе́й.
кв Ка̀ съ вести́скъ ꙟ Сїѡ́нъ нꙋ́меле
дм̂нꙋлꙋ́й, шѝ ла́ꙋда лꙋ́й Їерли́мъ.
кг Кꙋ̂дъ съво́ръ а̂дꙋна̀ ѡа́менїи ꙟпрѐ

оу

13		191
Pentru aceaea pâine ca cenușa	10	
mâncaiu și băutura mea cu plân-		
gere mestecaiu de fața mâ-	11	
niei Tale și urgiei Tale, că m-ai		
rădicat și m-ai lepădat.		
Dzilele meale – ca umbra plecată,	12	
și eu ca iarba usca-mă-voiu.		
Iară Tu, Doamne, până în veac pe-	13	
treci, și pomana Ta – din neam pâ-		
nă în neam. Tu scoală și	14	
miluiaște Sionul, că-i vreamea mi-		
leei, c-au venit vreamea rânduită.		
Că foarte iubesc slugile Tale	15	
pietrile lui și li-e milă de pul-		
berea lui. Și să vor teame	16	
limbile de numele Domnului și		

		CATHISMA
		toț împărații pământului de sla-
	17	va Ta, până va zidi Domnul
		Sionul și Să va arăta în slava Sa.
	18	Și va căuta spre rugăciunea sme-
		riților și nu va urî rugăciu-
	19	nea lor. Scrie-să-va aceasta
		pentru neamul venitoriu și oa-
		menii ce să vor zidi vor lăuda pre
	20	Dumnezău. Că privi din năl-
		ția sfinției Sale Domnul; din ceriu
		spre pământ căută,
	21	să auză geamătul prinșilor
		și să dezleage fii<i> morției.
	22	Ca să vestească în Sion numele
		Domnului și lauda lui <în> Ierusalim
	23	când să vor aduna oamenii împre-

оунъ, ши църъле съ слꙋжаскъ до-
нꙋлꙋй. Сꙋпъратаꙋ ꙟкале кд
върътꙋтъ ма, ши а скꙋртать зи-
леле меле. Зикь дмнзъꙋлꙋ ке
мїеꙋ нꙋмъ скоате ꙟмиїлокꙋль зи- тъ фарък
лело меле, дин неам пънъ ꙟн неам
аниї тъй. Д'инчепꙋть ай ꙟ- кв Евре, а, ї.
темеиать пъмънтꙋль ши лꙋкрꙋл
мънꙋлорь тале сънть черюриле.
Ачеста во пери іаръ тꙋ ве рэмъ- кг але
на: ши тоате ачеста ка веммънтꙋл
ꙟвекисъвор, ши ка ꙟферекъмън-
тꙋль леве скимба, ши съво скимба.
Іаръ тꙋ ачелашь ещи, ши аниї кн
тъи нꙋсъвор сфърши.
Фїй слꙋжилорь тале лъкꙋиворь: кд

(латине) ши съмънца лорь ꙟвечь
ва ръмъна.

Ѱалома, ра.

Сꙋмма: Дадь ꙟчїесть ѱаломь лаꙋдъ пре дмнзеꙋ пентрꙋ
мꙋлте бꙋнътъц але лꙋй, каре ле аꙋ фъкꙋть кꙋ ель,
ши кꙋ неамꙋл лꙋй Ізраиль, ши кꙋ алции ѡамени.
Бꙋнътъциле че аꙋ фъкꙋть сънть, е, лꙋкрꙋре.
а. Атъи ертъчюна пъкателор, с, г. А, в, Нащера
г. деноꙋ, і, г. Изъвъирора дин ръꙋтъцн, і, д.
д. Сацꙋꙋль трꙋпескꙋ, і, е. А, е, Сънътата
ши върътꙋта трꙋпꙋлꙋй, і, е. Бꙋнътъциле че аꙋ
фъкꙋт кꙋ Ізраїтенїи адꙋчеле ꙟнаинте къ съ ть, г.
а. лꙋкрꙋри. Атъи арътаре пентрꙋ кꙋвънтꙋль
в. ши минꙋна, і, з. Ертъчюна пъкателорь,
г. і, д. і, ві. Сꙋпъраре пїеръ ламъсꙋръ, і, г.
ді, гі. Бꙋнътата че аꙋ фъкꙋть кꙋ немꙋль
ѡменеск ачаста а ти къшь изъвъндъ тере прече
че аꙋ сꙋпъраре фъръ де винъ. і, в.

с, Ѱаломь Двдь, рв.

14		192
ună și țărâle să slujască Dom-		
nului. Supărat-au în cale	24	
vârtutea mea și au scurtat dzi-		
lele meale. Zic: Dumnezăul	25	
mieu, nu mă scoate* în mijlocul zi-		*tăia afară
lelor meale, din neam până în neam –		
anii Tăi! Din ceput ai în-	26	Evr. 1:10
temeiat pământul, și lucrul		
mânulor Tale sânt ceriurile.		
Aceastea** vor peri, iară Tu veri rămâ-	27	**eale
nea; și toate aceastea ca veșmântul		
învechi-să-vor, și ca îmbrăcămân-		
tul le veri schimba și să vor schimba.		
Iară Tu acelaș ești și anii	28	
Tăi nu să vor sfârși.		
Fii<i> slugilor Tale lăcui-vor	29	

		CATHISMA
		(la Tine) și sămânța lor în veaci
		va rămânea.
		Psalom 102
Summa		David în cest psalom laudă pre Dumnezău pentru
		multe bunătăț ale Lui carele au făcut cu el
		și cu neamul lui Israil și cu alți oameni.
		Bunătățile ce au făcut sânt 5 lucrure:
	1, <2>	Întâi, iertăciunea păcatelor, stih 3. A 2, nașterea
	3	de nou, stih 3. Izbăvirea din răutăți, stih 4.
	4, <5>	Sațiul trupescu, stih 5. A 5, sănătatea
		și vârtutea trupului, stih 5. Bunătățile ce au
		făcut cu israilteanii aduce-le înainte, că sânt 3
	1	lucruri: Întâi, arătare pentru cuvântul
	2	și minunea, stih 7. Iertăciunea păcatelor,
	3	stih 9, 10, 12. Supărarea până la măsură, stih 10,
		11, 13. Bunătatea ce au făcut cu neamul
		omenesc aceasta easte, că-ș izbândeaște pre ceia
		ce au supărare fără de vină, stih 6.
	Stih	***Psalomĭ Dv(d)vĭ 102***

а. Лаудъ суфлетул мїеу пре Дмнул: ши тоате дин- лъунтрул мїеу пре нумеле сфнть ал луй. — Блвещ
Блгвѫще су- в.
флетул мїеу пре Дмнул, ши ну-
те уйта де тоате бунътъциле луй.
Чела чеци ерт тоате стръмбътъ- г.
циле тале, ши виндекъ тоате не-
путинциле тале.
Чела че изсъвѣще дин моарте д.
вїаца та: чела чете кунунъ ку
милъ ши ку ндураре.
Кареле сатуръ де бине гура та, ши е.
нноѫще ка а вултурулуй тинерецї-
ле тале. Деретъц фаче До- ѕ.
мнул, ши џюдекатъ тутуро супъ-

ѕ6 рацй

ѕ. рацилорь. Аратата у кълеле
сале луй Мωѵси, ши фїилор луй
Їиль фаптеле сале.
н. Мило ши млтивуй Дмнул, н-
делунгь ръдъторю ши мулть ми-
д. лостивь. Ну чатъ пнъ н-
вѣкь, ничь съмънїе пнъ нвѣк.
г. Ниче фаче дупъ пъкателе ноастре
ноаш, ни неплътѣще дупъ гре-
шалеле ноастре ноаш.
аі Къ кумуй нъцїа черлуй де
пъмѫнть, аша у нтърить До-
мнул мила са спре чеа че съ те де е.
ві Кътуй де департе ръсъритул де
апусь, атъта у депъртать фъръ
де лецїле ноастре де ла ной.

Кум

14		193
Laudă*, sufletul mieu, pre	1	*blagoslovește
Domnul și toate din		
lăuntrul mieu pre numele		
sfânt al Lui! Blagoslovească, su-	2	
fletul mieu, pre Domnul și nu		
te uita de toate bunătățile Lui,		
Cela ce-ț iartă toate strâmbătă-	3	
țile tale și vindecă toate ne-		
putințile tale,		
Cela ce izbăvească din mormânt	4	
viața ta, Cela ce te cunună cu		
milă și cu îndurare,		
Carele satură de bine gura ta și	5	
înnoiaște ca a vulturului tinereați-		
le tale. Dereptăț face Dom-	6	
nul și giudecată tuturor supă-		

		CATHISMA
Ex. 34:7; Num.	7	raților. Arătat-au căile
14:18; Deut. 5:10;		Sale lui Moisi și fiilor lui
Neem. 9:17; Ps.		Israil faptele Sale.
67:15; Ier. 32:18	8	Milos și milostivu-i Domnul, în-
		delung-răbdătoriu și mult-mi-
	9	lostiv. Nu ceartă până în
		veac, nici Să mânie până în veac.
	10	Nice face după păcatele noastre
		noao, nici ne plătească după gre-
		șealele noastre noao.
	11	Că cumu-i înălția ceriului de
		pământ, așea au întărit Dom-
		nul mila Sa spre ceia ce să tem de El.
	12	Câtu-i de departe răsăritul de
		apus, atâta au depărtat fără-
		delegile noastre de la noi.

 ріа.

Кꙋмꙋй мілъ пъріитєлꙋй дє фіі, гі
ашаӑй мілъ дмнꙋлꙋй дє чѣ чє съ
тємь дє ѥль. Къ ѥль кꙋноꙋ- ді
ще зидіра ноастръ, адꙋчешй амін-
тє къ пꙋлбєрє сътємь.
Зилєлє омꙋлꙋй сънть ка ѣрба: еі
ка флора кыпꙋлꙋй аша ꙟфлорєще.
Къ вънтꙋль трєчє прє ѥль, ши ѕі
нꙋва май фи, ши дє ѧꙋм нꙋсъ май
кꙋноаще локꙋль лꙋй.
Іаръ мила дмнꙋлꙋй дін вєк пъ- зі
нъ ꙟвѣкь спрє чѣ чє съ тємь дє
ѥль, ши дірєптатѣ лꙋй спрє фії а мо, а, с, з.
фіилорь: Спрє чѣ чє пъзєск иі
пача лꙋй, ши чѣ чє адꙋк амінтє
дє порꙋнчилє лꙋй ка сълє факъ прє ѧ:

ді Дмнꙋль ꙟчєрю гъті скаꙋнꙋль съꙋ,
ши ꙟпъръціѧ лꙋй спрє тоѧ домнєще.
к. Блгвіци прє дмнꙋль тоци ꙟцєріи
лꙋй, вътоший кꙋ пꙋтѣрѣ каріи
фачєци кꙋвънтꙋль лꙋй, аскꙋлтънд
гласꙋль кꙋвънтꙋлꙋй лꙋй.
ка Лъꙋдаци прє дмнꙋль тоатє пꙋтє-
рилє лꙋй, ши слꙋгилє лꙋй каріи фа-
чєци воѧ лꙋй.
кв Блгвіци прє дмнꙋль тоатє фап-
тєлє лꙋй ꙟтоатє локꙋрилє бирꙋин-
цєй лꙋй, лаꙋдъ сꙋфлєтꙋль міеꙋ прє
дмнꙋль. СЛАВА.

ѰАЛОМЬ, рг.

Ачєсть Ѱаломь ꙟкъ кꙋпрінде лаꙋда лꙋй Ѹмма,
дмнєзєꙋ ка ши ачєсть май дє съсь, къ лаꙋдъ прє

14		194
Cumu-i milă părintelui de fiiu, așea-i milă Domnului de ceia ce să tem de El.	13	
Că El cunoaș- te zidirea noastră, aduce-Ș amin- te că pulbere sântem.	14	
Dzilele omului sânt ca iarba; ca floarea câmpului, așea înflorește.	15	
Că vântul treace pre el și nu va mai fi și deacii nu să mai cunoaște locul lui.	16	
Iară mila Domnului – din veac pâ- nă în veac spre ceia ce să tem de El, și direptatea Lui – spre fii<i>	17	
fiilor, spre ceia ce păzesc pacea Lui și ceia ce-ș aduc aminte de porâncile Lui, ca să le facă pre eale.	18	Gen. 9:7

		CATHISMA
	19	Domnul în ceriu găti scaunul Său și împărăția Lui spre toț domnește.
	20	Blagosloviți pre Domnul, toți îngerii Lui, vârtoșii cu putearea carii faceți cuvântul Lui, ascultând glasul cuvântului Lui.
	21	Lăudaț pre Domnul, toate pute- rile Lui și slugile Lui carii fa- ceți voia Lui.
	22	Blagosloviți pre Domnul, toate fap- tele Lui, în toate locurile biruin- ței Lui. Laudă, sufletul mieu, pre Domnul. Slava.
		Psalom 103
Summa		Acest psalom încă cuprinde lauda lui Dumnezău, ca și în cest mai de sus: că laudă pre

дмнезъ пентру мърира, ши ꙟцелепчюна ши путе-
ра ши бунътата Сфинцїей луй, кареле ле арата
ꙟ зидира лумїей, ши ꙟдерептара ши цинера
фаптелѡр кареле ꙟтрѫ а, С, а, б, пънѫ ка.
Фаптеле лумїей че ау фъкут дмнезъу ле скрїе
пре рънд. Поменеще фаптул зилей дентъй а.
кареи лумина лумїей, С, б, Фаптул че б.
ау фъкут а, б, зи кареи черюл, С, б. Ши
нуорїи, С, г. Фаптул че фъку а, г, зи, г.
кареи пъмънтул, С, е. Пъмънтул, мара,
ши апеле, дин, ѕ, С, пънѫ ꙟ, ві. Ши то
че креще дин пъмънт. дин, гі, С, пънѫ ꙟ, ді.
Фаптул чеу фъкута а, д, зи, кареле стелеле д.
ши планителе, С, ді, пънѫ, кі. Фаптул е.
де а чинчеа зи кареи пещїи, С, кі, кѕ.

Ѱалом Двдъ, рг. С,

Де фапта лумїей.

Блвеще суфлетул мїеу пре а.
Дмнул, Дмне Дмнезеул мїеу
мъритутєй фоарте: ꙟсла-

Бн, а, С, г, и ѕ

ши ꙟтру фрѫмсеце ꙟбръкатутєй.
б. Кареле те ꙟбракъ ꙟлумина,
ка ꙟтру ун вешмънт, кареле ай
ꙟтинсу черюл ка ѡ пїеле.
г. Чела че пусе сълашеле сале спре
апе, чела че пусе нуорїи каруле съ,
чела че ꙟблѫ спре арипїле вънтулуй.
д. Чела че фъку ꙟнгерїй сьй вънть
ши слуџиле сале парѫ де фок.
е. Чела че урзи пъмънтул спре
търіа луй, съ нусѫ клътѣскѫ ꙟ
вечїи вечилѡр.
ѕ. Куадънк ай акоперит пре ел
ка ши ку ун вешмънт, спре мун-
з. ци стътусе апе. Ши де чер-
тара та пїер, ши де сунетул туне-

Каун котъ

Бн, а. с, з, Ерѣ, а. с, з.

Бн, а. с. а, е. Бн, а. е, а, і.

14		195
Dumnezău pentru mărirea și înțelepciunea și puterea și bunătatea sfinției Lui, carele le arată în zidirea lumiei și îndereptarea și ținearea faptelor carele-s întru eale, stih 1, 2, până 21.		
Faptele lumiei ce au făcut Dumnezău le scrie		
pre rând. Pomenească faptul zilei dentâi,	1	
carea-i lumina lumiei, stih 2. Faptul ce	2	
au făcut a 2 zi, carele-i ceriul, stih 2, și		
nuorii, stih 3. Faptul ce făcu a 3 zi,	3	
carele-i pământul, stih 5, pământul, marea și apele, din 6 stih, până în 12, și tot ce creaște din pământ, din 13 stih, până în 19,		
Faptul ce-au făcut a 4 zi, carele-s stealele	4	
și planitele, stih 19, până 25. Faptul	5	
de a cincea zi, carii-s peștii, stih 25, 26.		
Psalomĭ Dv(d)vŭ 103	Stih	
De fapta lumiei	1	Gen. 1:3,8,6
Blagosloveaște, sufletul mieu, pre Domnul! Doamne, Dumnezeul mieu, măritu-Te-ai foarte! În sla<vă>		

		CATHISMA
		și întru frâmseațe îmbrăcatu-Te-ai.
	2	Carele Te-ai îmbrăcat în lumină ca întru un veșmânt, Carele ai
*ca un cort		întinsu ceriul ca o piale*,
Gen. 1:7; Evr. 1:7	3	Cela ce puse sălășele Sale spre ape, Cela ce puse nuorii carul Său,
		Cela ce îmblă spre arepile vântului,
	4	Cela ce făcu îngerii Săi vânt și slugile Sale, pară de foc,
	5	Cela ce urzi pământul spre tăria lui, să nu clătească în veacii veacilor.
	6	Cu adânc ai acoperit pre el ca și cu un veșmânt; spre munți
Gen. 1:1,2; Gen. 1: 9,10	7	stătuse ape. Și de certarea Ta pier și de sunetul tune-

❦ ді. ❦ | рѯв.

тꙋлꙋй тъꙋ съръсъпѣскь..
Атꙋнчи сꙋе спрѣ мꙋнци ши съ и.
погорж спрѣ въй, лъкꙋль че лей
темеать лwрь.
Хотарь ай пꙋсь лорь кареле нꙋль ѳ. | Іѡ: ли. с, і, аі. ебе, є с, кг.
трекь, ниче съ торкь съ акопере
пъмънтꙋл. Слобоаде извоаръле і.
въй, съкꙋрж тре мꙋнци.
Кареле адапж тоате фиерилле кым- аі
пилорь, ши стыпъръж сѣтѣ асинꙋ-
лꙋй сълбатекь. Лѣгж мълѣ па- ві | лънгл апе
сърииле черюлꙋй лъкꙋескь.
Динтре фрꙋнзе дау гласъ, чела че гі
адапж мꙋнцїи дин съклашеле сале, ши
де родꙋль фаптелорь тале сатꙋра-
съва пъмънтꙋль.

Чела

❦ ка: ❦

ді Чела че крѣще фънꙋль добито-
аче лорь, ши ѣарбж спрѣ фолосꙋ wаме-
нилоръ съ адꙋкж пъине дин пъмънт.
єі Ши винь кареле веселѣще инима
омꙋлꙋй, ши оуолїю кареле нелезѣ-
ще фаца омꙋлꙋй ши пъне кареа ꙟ- | Де мъ лине
търѣще инима wмꙋлꙋй.
ѕі Сатꙋра се-вж арбꙋрїи ꙟнаци, Кедрїи
Ливанꙋлꙋй карїи аꙋ съдить.
зі Ка съ се-вж ꙟкꙋибꙋрѣскж аколо па-
сърииле: ши стърчїи къꙋрора лїй ка-
иі са арбꙋрїи. Мꙋнцїи ꙟналци
капрелоръ събатече, пїетриле съла
ѳі шпꙋриилwрь. Фъкꙋ Лꙋна аръ- | Бт, а. с, аі
таре времїлорь, соареле кꙋноаще
к. апꙋсꙋль съꙋ. Пꙋй ꙟтꙋнѣрече

съ фїе

14		196
tului Tău să răsâpesc.		
Atunci suie spre munți și să	8	
pogoară spre văi, în locul ce le-ai		
întemeiat lor.		
Hotar ai pus lor, carele nu-l	9	Iov 38:10,11;
trec, nice să întorc să acopere		Ier. 5:22
pământul. Sloboade izvoarăle	10	
în văi, să cură între munți.		
Carele adapă toate fierile câm-	11	
pilor și stâmpără seatea asinu-		
lui sălbatec. Lângă eale* pa-	12	*lângă ape
sările ceriului lăcuiesc;		
dintre frunze dau glas. Cela ce	13	
adapă munții din sălășele Sale, și		
de rodul faptelor Tale sătura-să-va pământul,		

		CATHISMA
	14	Cela ce creaște fânul dobitoa-
		celor și iarbă spre folos oame-
		nilor, să aducă pâine din pământ.
	15	Și vin carele veseleaște inima
*de măsline		omului, și uloiu* carele netezeaș-
		te fața omului, și pâine carea în-
		tăreaște inima omului.
	16	Sature-să arburii înalți, chedrii
		Livanului carii au sădit.
	17	Ca să să încuiuburească acolo pa-
		sările și stârcii cărora li-i ca-
	18	sa arburii. Munții înalți –
		caprelor sălbatece; pietrile – sălaș
Gen. 1:14	19	iepurilor. Făcu luna – ară-
		tare vremilor; soarele cunoaște
	20	apusul său. Pui întunearece

съ фіе ноапте ши ꙟтрꙋ ꙗ є тоате
фіериле дꙋмбръвилорь.
ка Пꙋій леꙋлꙋй оурлъ спрє ръпире, ... лорь
ши че дела Дмнꙃъꙋ хранъ шіє.
кв Ръсаре соареле ши съ адꙋнъ, ши
кг ꙟпещирїле сале зак. Атꙋнчи ꙗсе
омꙋл ла лꙋкрꙋ съ, ши ла лꙋкрарѧ са
кд пънъ сара. Кътꙋсе де мꙋлте лꙋ-
крꙋриле тале дмне, тоте лєй фъ-
кꙋт кꙋ мъдрїе: плинꙋй пъмънтꙋл
ке де фаптеле тале. Ачаста маре є
маре ши латъ, акола живїне фъ-
ръ нꙋмъръ, гадине мичи кꙋ мари. ... іѡ: м. с, п.
кѕ Акола ꙟблъ корабиле, Кꙋтꙋль
ачеста чей фъкꙋт съсе жоче ꙟтрꙋ ꙗ. ... пи. ра. с, еі.
кз Тоате аче́ста пре тине ашей-

тъ съле дай хранъ лор ꙟвремѧ лор.
ки Дай тꙋ лор, ши кꙋлег: дешкизи
мъна та ши съсатꙋръ де біне.
кѳ Аскꙋнзи фаца та ши сътꙋрбꙋръ,
лей сꙋфлетꙋл лор, ши съсфършеск,
ши съ ꙟторк ꙟпꙋлбера са.
л. Тримец дꙋхꙋл тъ ши съ зидеск:
ши ꙟноещи фаца пъмънтꙋлꙋй.
ла Фіе слава дмнꙋлꙋй ꙟвєчи, веселі-
сева дмнꙋл де фаптеле сале.
іс: лі. с. пє. лв Чела че катъ спре пъмънт ши кꙋ-
тремꙋръ, атінџе мꙋнцїи ши фꙋмгъ.
лг Кънта-вои дмнꙋлꙋй ꙟвїаца мѧ,
кънта-вою дмнꙋлꙋй мїеꙋ пънъ кънд
лд вою фи. Дꙋлче фіе лꙋй кꙋвънтꙋ
мїеꙋ, ши єꙋ мъ вою бꙋкꙋра ꙟдмнꙋл.

14		197
să fie noapte, și întru ea ies toate		
fierile dumbrăvilor.		
Puii leului urlă spre răpire	21	
și cer de la Dumnezău hrană șie*.		*lor
Răsare soarele, și să adună și	22	
în peștirile sale zac. Atunci iase	23	
omul la lucrul său și la lucrarea sa		
până sara. Câtu-s de multe lu-	24	
crurile Tale, Doamne, toate le-ai fă-		
cut cu mândrie. Plinu-i pământul		
de faptele Tale! Aceasta mare e	25	
mare și lată, acolea-s jivine fă-		
ră număr, gadine mici cu mari.		
Acolea îmblă corabiile, chitul	26	Iov 40:2
acesta ce-ai făcut să se gioace întru ea.		
Toate aceastea pre Tine așteap-	27	Ps. 144:15

		CATHISMA
		tă să le dai hrană lor în vreamea lor.
	28	Dai Tu lor, și culeg; deșchizi
		mâna Ta, și să satură de bine.
	29	Ascunzi fața Ta, și să turbură;
		iai sufletul lor, și să sfârșesc
		și să întorc în pulberea sa.
	30	Trimeț Duhul Tău, și să zidesc;
		și înnoiești fața pământului.
	31	Fie slava Domnului în veaci, veseli-
		Se-va Domnul de faptele Sale,
Ex. 19 :18	32	Cela ce caută spre pământ și-l cu-
		tremură, atinge munții, și fumegă.
	33	Cânta-voiu Domnului în viața mea,
		cânta-voiu Domnului mieu până când
	34	voiu fi. Dulce fie Lui cuvântul
		mieu; și eu mă voiu bucura în Domnul.

Сфършіаксе пъкътошіи де пре
пъмѫнть, ши недирепцїи ка съну
май фіе: блгвеще суфлетуле мїеу
пре дмнуль. СЛАВА:

Аллилуїа, рд.

Чїеть ψаломь лаудѫ шаменїи луи Їиль пре дмнезъу, пентру бунътата че ау фъкут ку ей, ши пре атаста лаудѫ адемнъи ψаломникуль, с, ди тѫи, пѫнѫ а, з. Дупѫ ачеа адуче аминте пре рънд бунътъциле че ау фъкут ку ей, ди, з, с, пѫнѫ а сфършит. Бунътъциле пре рънд сѫнть ачесте, в. Фъгъдуинца пъмѫнтулуи Ханаанулуи ди, и, с, пѫнѫ а, ві. Избъвиреа пъринцилор лорь дин трачїель пъмѫнть, ди а, ві, с, пѫнѫ а ѕі. Хрънитау пре ей а Егупет пентру Їосифь. с, ѕі. пѫнѫ а, кд.
Ку еау скос пре ей ди Егупеть. ди, кд, с. пѫнѫ а лд. Ку еау пуртать ши еау хрънить пре ей а пустїе. с, лд, пѫнѫ а мг. Ку еау

Сумма: алли: зиче, лъудаци нумеле дмну луи,

ле
а.
в.
г.
д.
е.
ѕ

лучь пре ей а пъмѫнтул Ханаанулуи. ди, мг, с, пѫнѫ а сфършить.

ψаломь, рд.

с,
а. Лъудаци пре дмнуль, ши кемаци нумеле луи, вестиц
а тру лимби лукруриле луи.
в. Кънтацїи луи, ши лъудаци пре
ель: ши спунец тоате минуниле
г. луи. Лъудациве а тру сфѫнт
нумеле луи, веселяскъсе инима
челора че каутѫ пре дмнуль.
д. Каутац пре дмнуль, ши пре тъ-
рїа луи, каутац фаца луи пурурѣ.
е. Адучецїве амин[те] де минуниле
луи че фъку, де минуниле ши де
жудецуль роступлуи луи.

а пар: ѕі. с, н. рса, ві. о, а.

ѡ сам

14		198
Sfârșască-se păcătoșii de pre pământ și nedirepții, ca să nu mai fie. Blagosloveaște, sufetul mieu, pre Domnul! Slava.	35	
Alliluia 104		Summa
În cest psalom laudă oamenii lui Israil pre Dumnezău păntru bunătatea ce au făcut cu ei; și spre această laudă îndeamnă-i psalomnicul, stih dintâi, până în 7. După aceaea aduce î-nainte, pre rând, bunătățile ce au făcut cu ei, din 7 stih, până în sfârșit. Bunătățile, pre rând,		Alliluia zice: Lăudaț numele Domnului
sânt ceaste 6: Făgăduința pământului	1	
Hanaanului, din 8 stih, până în 12. Izbăvirea părinților lor dintr-acel pământ, din 12	2	
stih, până în 16. Hrănit-au pre ei în Eghipet păntru Iosif, stih 16, până în 24.	3	
Că i-au scos pre ei din Eghipet, din 24 stih,	4	
până în 39. Că i-au purtat și i-au hrănit	5	
pre ei în pustie, stih 39, până în 43. Că i-au	6	

		CATHISMA
		dus pre ei în pământul Hanaanului, din 43 stih, până în sfârșit.
	Stih	**Psalom 104**
1 <Cron> 16:8; Isa. 12:4	1	Lăudați pre Domnul și chemați numele Lui, vestiț întru limbi lucrurile Lui.
	2	Cântați-I Lui și-L lăudați pre El și spuneț toate minunile
	3	Lui. Lăudați-vă întru sfânt numele Lui, veselească-să inima celora ce caută pre Domnul.
	4	Căutaț pre Domnul și pre tă-ria Lui, căutaț fața Lui pururea.
	5	Aduceți-vă aminte de minunile Lui ce făcu, de minunile și de giudețul rostului Lui.

Ѡ҃ Сꙟмꙟнца лꙋй Авраа́м слꙋџіей ѕ҃.
лꙋй, ѡ҃ фіи лꙋй Іако́в але́шіи лꙋй.
Ачела́й Дмнꙋль дмнꙁꙗꙋль но́- з҃.
стрꙋ, спре то́тꙟ пꙟмꙟнтꙋль џюде-
кꙟрнле лꙋй. Адꙋчеші амнте и҃.
ꙟвꙗкь де пачꙗ лꙋй, де кꙋвꙟнтꙋл
че порꙟчіесе ꙟміе де неꙗмꙋри.
Чє фꙟкꙋ кꙋ Авраа́мь, ші џюрꙟ- ѳ҃.
мꙟнтꙋль сꙟꙋ кꙟтрꙗ Ісаа́кь.
Ка́релеꙟ ꙟтꙟри лꙋй Іакѡвь сꙟ- і҃.
тꙟіо́рю, ші лꙋй Ісраи́л легꙟтꙋрꙗ ꙟвꙗкь.
Зикꙟнд, даꙟ воꙋ џіе пꙟмꙟнтꙋль аі҃.
Хананꙋлꙋй, ка́рлй фꙋнꙗ моші́е
коа́стре. Фіинд ѡа́мени ві҃.
пꙋцннѣй ꙟнꙋмꙟрь, ші нꙋ мꙋлци
венійц ꙟтрꙋ нꙗ: Ші мерџꙗ дн- гі҃.

Бт: ві. пана ꙟ срꙗшн. и зі, еі, кв. с, ѕі. лоѵ, а. с, ог. Бт. кѕ. с, г. и ле с, аі, Бт: гі. с. еі. и еі. г. н. Бт: ві. и гі. нк. нкѕ. ле. Бт: ві. в зі. и к. г.

тро́ѡ ꙟнꙗ ла алтꙗ, ші днтро́ѡ
ца́рꙗ ꙟтре алци ѡа́мени.
ді҃ Ші нꙋ лꙟсꙗ ѡм сꙟ ѡбидꙋа́скꙗ
пре еі, ші чертꙗ пентрꙋ еі пр ꙟпꙟрацї.
еі҃ Нꙋ атінџерецн пре оуншіи міей,
ші Прррочіло міей нꙋле фа́черецї рꙟꙋ.
ѕі҃ Ші кемꙗ фоа́мете пре пꙟмꙟнть:
ші то́ть са́цїꙋль пꙟйней лꙋѡ́ль,
трнмѣсе ꙟнаинта ло́рь ѡмь: ꙟ-
робіе вꙟндꙋть фꙋ Іѡ́сифь.
зі҃ Педепсирꙗ кꙋ легꙟтꙋрꙗ пічоа́реле
лꙋй, ші фіерꙋль стрꙟбꙟтꙋ сꙋфле-
иі҃ тꙋль лꙋй. Пꙟнꙗ ꙟврѣме че
вени кꙋвꙟнтꙋль лꙋй, кꙋвꙟнтꙋль
Дмнꙋлꙋй лꙟмꙋри пре ель.
ѳі҃ Тримѣсе Кра́ю, ші слобоꙁи пре еі:

Акро́ ѕі. с, кѕ. Бт: ма. Бт, мѕ. с, е. к. с. к. Бт, лѕ, кн. и лз. Бт: ла. с. к. нм. с, а.

14		199
O, sămânța lui Avraam, slugiei	6	
Lui! O, fii<i> lui Iacov, aleșii Lui!		
Acela-i Domnul Dumnezăul nos-	7	
tru; spre tot pământul – giude-		
cările Lui. Aduce-Ș aminte	8	Gen. 15 până în sfârșit, și 17:
în veac de pacea Lui, de cuvântul		2,5; 22:16
ce porâncise în mie de neamuri,		
ce făcu cu Avraam și giură-	9	Luca 1:73; Gen. 26:3 și 35:11
mântul Său cătră Isaac.		
Carele-l întări lui Iacov stă-	10	Gen. 13:15 și 15:8
tătoriu și lui Israil legătură în veac,		Gen. 12 și 13 și 20 și 26:35
zicând: „Dat-voiu ție pământul	11	Gen. 12:17 și 20:3
Hanaanului, carea-i funea moșiei		
voastre!" Fiind oameni	12	
puținei în număr și nu mulți		
veniț întru ea. Și mergea din-	13	

		CATHISMA
1 Cron. 16:26		tro o limbă la alta și dintro-o
		țară între alți oameni.
	14	Și nu lăsă om să obiduiască
		pre ei și certă pentru ei pre împărat:
Gen. 41: <54>	15	„Nu atingereți pre unșii Miei
Gen. 46:5; 50:20		și prorocilor Miei nu le facereți rău!"
	16	Și chemă foamete pre pământ
		și tot sațiul pâinei luo-l.
		Trimease înaintea lor om, în
		robie vândut fu Iosif.
Gen. 3<7>:28 și 37:36	17	Pedepsiră cu legătură picioarele
		lui și fierul străbătu sufle-
Gen. 39: 20 și 40:<15>	18	tul lui. Până în vreame ce
		veni cuvântul Lui, cuvântul
		Domnului lămuri-l pre el.
	19	Trimease craiu și-l slobozi pre el.

цидекъторюль ѡаменилоръ, ши
слобози пре ель.

к. Шилъ пусе пре ель домнъ касеи са-
ле, ши боярїи спре тоатѫ авуціа са.

ка Ка съпльѣче боярїи луй дупѫ вон-
са, ши пре бътрънїи луй съй ꙟцелепцѣскѫ.

кв Ши ꙟтрѫ Їилъ ꙟ Їегvпеть, ши Їаковъ фу немѣрникъ ꙟпъмѫнтулъ луи Хам.

кг Ши спори ѡаменїи съй фоарте, ши ꙟтъри пре ей май върто съ декътъ пимашїи ло.

кд Ꙟтоарсе инима лоръ, съ урѫскѫ ѡаменїи луй: ши съ факѫ ꙟшелъчюне ꙟслуцинле луй.

ке Ꙟтунчи Їримѣсе пре Мѡvси слу-

га

Бы: ма. є, дг.
Бы. ма. є. ма.
Бы. ма. є, аг. и про:
Бы: мѕ. є, ѕ.
Їсх: а. є. з, и бі.
Їсх: а, є. и, ипро:

га са, ши пре Ааронъ алесулъ съу.

кѕ Карїи пусеръ ꙟтру ей кувинтеле семнелоръ луй, ши минуниле луй ꙟпъмѫнтулъ луй Хамъ.

кз Тримѣсе ꙟтунѣрек ши ꙟтунекѫ: нич съпротивиръ кувънтулуй луй.

ки Ꙟтоарсе апеле лор ꙟсънце ши оморѫ пещїи лоръ.

кѳ Ши адусе ꙟпъмѫнтул лор броаще: ши ꙟвистїарееле ꙟпърацилоръ.

л. Зисе, ши венїѫ мьстекътурѫ де муще мултѫ, ши пъдуки ꙟтоате хотаръле лоръ.

ла Ши деде плоиле лоръ гриндине, ши парѫ де фок спре пъмѫнтул ло.

лв Ши бътуviнле лоръ, ши смокин-

жїи

Їсх: г. є. г. нд. є. і.
Їсх: з. є, д.
Їсх. і. є. ка.
Їсх. з. є. к.
Їсх: и. є. ѕ.
Їсх. и. с, кд.
Їсх: и. с. зі.

14		200
giudecătoriul oamenilor și-l slobozi pre el.		
Și-l puse pre el domn casei sale și boiarin spre toată avuția sa.	20	Gen. 41:14
Ca să pleace boiarii lui după voia sa și pre bătrânii lui să-i înțelepțească.	21	Gen. 41:49
Și întră Israil în Ieghipet și Iacov fu nemearnic în pământul lui Ham.	22	Gen. 41:33 ș.u.
Și spori oamenii Săi foarte și întări pre ei mai vârtos decât pizmașii lor.	23	Gen. 46:6
Întoarse inima lor, să urască oamenii Lui și să facă înșelăciune în slugile Lui.	24	Ex. 1:7,12
Atunci trimease pre Moisi, slu-	25	Ex. 1:8 ș.u.

		CATHISMA
		ga Sa, și pre Aaron, alesul Său.
Ex. 3:5 și 4:5	26	Carii pusără întru El cuvintele seamnelor Lui și minunile Lui în pământul lui Ham.
Ex. 7:9	27	Trimease întunearece și-i întunecă; nice să protivіră cuvântului Lui.
Ex. 10:21	28	Întoarse apele lor în sânge și omorî peștii lor.
Ex. 7:20	29	Și aduse în pământul lor broaște, și în vistiarele împăraților.
Ex. 8:6	30	Zise, și veniră mestecătură de muște multă și păduchi în toate hotarăle lor.
Ex. 8:24	31	Și deade ploile lor, grindine și pară de foc spre pământul lor;
Ex. 8:17	32	Și bătu viile lor și smochi-

д҃і. | са.

нїи лоръ, шѝ здробѝ ꙟрбꙋрїи хотарълоръ лоръ. Зисе, шѝ бенирѫ лг
лъкꙋсте, шѝ ѡмиде фъръ нꙋмъръ.
Шѝ мънкарѫ тоатѫ ꙗрба пъмъ- лд
тꙋлꙋй лꙋй, шѝ мъкарѫ тот родꙋл
пъмъ́нтꙋлꙋй лꙋй. Шѝ ѡморѫ лѕ
пре тот нъкꙋтꙋл дінтъй ꙟпъмъ-
тꙋль лоръ пърга търїилѡръ.
Шѝ скоасе пре ѥй кꙋ арџинть шѝ ле
кꙋ аꙋръ, шѝ нꙋ ѥра ꙟнеꙋмꙋль лоръ
чиневà болнавъ. Бꙋкꙋръсѫ лз
Егѵ́петꙋл де еширѧ лоръ: къ нъвъ-
лисе фрика лꙋй спре ѥй. Тинсе нꙋор ли
ꙟконерѧмънт лꙋй, шѝ фок съ ле лꙋмі-
нѣзе лꙋй ноаптѧ. Черꙋ, шѝ адꙋсе лѳ
лꙋй потърнике: шѝ кꙋ пъйне де чѣри

і | сътꙋ

Іс: хѡ: а: с: кг.
Іс: хѡ: г: с: кз.
Іс: хѡ: еі: с: кд.
Іс: хѡ: кі: с: ле.
Іс: хѡ: ві: с: ла.
Іс: хѡ: гі: с: кд.

к҃а

м. сътꙋрѫ пре ѥй. Деширсе пїатра
шѝ кꙋргърѫ апе: кꙋрсерѫ прин локꙋ-
ре оускате ка ꙟзвоаръле.
ма Къ са помени де кꙋвънтꙋл сфинціе
сале, (кареле зисѣсе) лꙋй Аврам
мв слꙋџїей сале. Шѝ скоасе ѡаменїй
съй ꙟбꙋкꙋрїе, шѝ алешїй съй ꙟве-
мг лїе. Шѝ дѣде лор пъмънтꙋриле
пъгъннилоръ, шѝ ꙟтрꙋ ѡстенѣ-
леле ѡаменнилоръ мощенирѫ.
мд Ка съ пъзаскѫ порънчи
ле лꙋй, шѝ лѣџѧ
лꙋй съ цїе.
СЛАВА:

Вн: ѻз. с: ле. Іс: хѡ: ѕі. с: еі: ді. Іс: зі. б: ѕ. Нн: и. с: аі. Вн: ѻз. с: ві. Бн: еі: аі. Іс: хѡ: еі. Нн: аг. в: г. Енм: ѕ. ѳ: і: аі. ипрот:

каі

14		201
nii lor, și zdrobi arburii hota-		
rălor lor. Zise, și veniră	33	Ex. 9:23
lăcuste și omide fără număr.		
Și mâncară toată iarba pămân-	34	Ex. 10:13
tului lor; și mâncară tot rodul		
pământului lor. Și omorî	35	
pre tot născutul dintâi în pămân-		
tul lor, pârga tăriilor.		
Și scoase pre ei cu argint și	36	Ex. 12:24
cu aur; și nu era neamul lor		
cineva bolnav. Bucură-să	37	Ex. 12:35
Eghipetul de ieșirea lor, că năvă-		
lise frica lor spre ei. Tinse nuor,	38	Ex. 12:31
acoperemânt lor, și foc, să le lumi-		
neaze lor noaptea. Ceru, și aduse	39	Ex. 13:21
lor potârniche; și cu pâine den ceriu		

		CATHISMA
Ps. 77:14; Ex. 16:13,14;	40	sătură pre ei. Deșchise piatra
Ex. 17:6		și cursără ape; curseră prin locu-
		re uscate, ca izvoarăle.
Num. 20:11; Ps. 77:15	41	Că s-au pomenit de cuvântul Sfinției
		Sale, (carele zisease) lui Avraam,
Gen. 15:14	42	slugiei Sale. Și scoase oamenii
		Săi în bucurie; și aleșii Săi – în vese-
Ex. 15; Num. 33:3	43	lie. Și deade lor pământurile
		păgânilor, și întru ostenea-
		lele oamenilor moșteniră.
Deut. 6:10,11 ș.u.	44	Ca să păzască porânci-
		le Lui și leagea
		Lui să o ție.
		Slava.

Сꙋ.

КАѲІСМА, ЄІ. АЛЛИЛꙋІА, РЕ.

Ѧ чієсть ѱалом Жꙋдовіи карїи ера Ѧвинаціі Маккавеїлорь. Атꙋнчи дау хар лꙋи Дꙋ а. Сꙋммарь

мнезеꙋ, пентрꙋ бинеле че ꙋ фъкꙋт кꙋ ей, с, а, в, г. в.

Дꙋпъ ачѣа ꙗрꙋ роагъ лꙋи Дꙋмнезеꙋ пентрꙋ спитале с, е. г.

Й споведꙋіескъ пъкателе лор ши а пъринцилор: ши де прєꙋна а помѣнескъ дела ешитꙋл лор де

Єгипет: ши спꙋне кꙋм дат Дꙋмнезеꙋ прє єи ꙗпт пꙋте

ра пимаштелор, ши апои шрѣкꙋ ши нзеꙋи прє єи д.

де пимаштилорь, ди, в, с, мз. Дꙋпа ачѣста

сфършаще ѱаломꙋл кꙋ ладъ ши кꙋ мꙋлцъмире, пъ

кат єле лоле адꙋк ꙗнаинте прє рѣдь тѣєте, гі.

Ѧ тѣю, апърикѣра лор ꙗпротива лꙋи Мѡѵсеи ши а.

а лꙋи Ааронь ла мара рошїє, де, з, с, пъ, гі.

Ѧ Пꙋтарѣ лорь пентрꙋ сѣте ла Мара, с, гі. в.

Ѧ Пꙋтарѣ пентрꙋ кꙋ на ва карне, е, ді. г.

Ръдикарѣ лꙋи Кѡрѣ кꙋ соціа лꙋи спре Мѡѵсеи д.

ши спре Ааронь, с, ві, з, иі. Ідѡлїа кꙋ да є.

фъкꙋрѣ вицѣль де арцинть, ди ді, с, пъ, кд.

в. Тꙋнжїа амтрꙋце ꙗпъмѣнтꙋль фъгъдꙋита, ди

з. кд, с, пъ, ки. Ідѡлїа че фъкꙋрѣ кꙋ

и. Веелфегорь, с, ки. Кꙋрвїа кꙋ мꙋїериле Мѡ

авитѣнилорь ши Амедїатѣнилѡрь, є, кѳ, ла, л.

ѳ. Ѧ Пꙋтарѣ пентрꙋ сфъшитꙋ ап ꙗпъстїї, є, лв, лг.

і. Атѣне апїарде прє Хаванїи, с, лд.

аі Кꙋмиъцїа кꙋ Хананейи, с, ле.

ві Ѧпреꙋнарѣ лорь кꙋ Ідѡлїа Хананеилор, є, лѕ.

гі Жиевїра кꙋ фечорїи лор, Ідѡлїло Хананеилор, є, лз.

АЛЛИЛꙋІА, РЕ.

с,

ни: рѕ. с, а, ни: зі с, а. нр аі. с, а.

а. Лъꙋдаци прє Дмнꙋл къ бꙋнꙋи,

къ пъ ꙗ вѣкꙋи мїла лꙋи.

в. Чїне в грѣи пꙋтєрїл Дмнлꙋ?

чїне ва спꙋн са ва вести тоатъ лад лꙋ?

г. Ферничици карї пъзѣскъ цꙋдкат,

ши карїи фак дерепътате ꙗ тоа-

д. тъ врѣма. Адꙋци аминте

де нои

		202
Cathisma 15. Alliluia 105	1	Summa
În cest psalom jidovii carii viase în dzilele		
maccoveilor: Întâi dau har lui Dum-		
nezău pentru binele ce-au făcut cu ei, stih 1, 2, 3.		
După aceaea, să roagă lui Dumnezeu pentru spăsenia lor,	2	
stih 5. Ispoveduiescu-ș păcatele lor și a părinților	3	
lor: Și dempreună le pomenesc de la ieșitul lor den		
Eghipet și spun cum i-au dat Dumnezău pre ei supt putea-		
rea pizmașilor lor, și apoi iară cum i-au izbăvit pre ei		
de pizmașii lor, din 6 stih, <până> 47. După aceastea,	4	
sfârșaște psalomul cu laudă și cu mulțămire, pă-		
catele lor le aduc înainte pre rând, ceaste 13.		
Întâiu, împărechearea lor împrotiva lui Moisi și	1	
a lui Aaron la Marea Roșie, den 7 stih, până 13.		
Împutarea lor pentru seate la Marrah, stih 13.	2	
Împutarea pentru că n-avea carne, stih 14.	3	
Rădicarea lui Corie cu soția lui spre Moisi	4	
și spre Aaron, stih 16, 17, 18. Idolia, când	5	

		CATHISMA
		făcură vițel de argint, din 19 stih, până 24.
	6	Tânjia, a mearge în pământul făgăduit, din
	7	24 stih, până 28. Idolia ce făcură cu
	8	Veelfegor, stih 28. Curvia cu muierile mo-
		aviteanilor și a mediateanilor, stih 29, 31, 30.
	9	Împutarea pentru sfârșitul apei în pustie, stih 32, 33.
	10	Leane, a piarde pre hananei, stih 34.
	11	Cumnăția cu hananeii, stih 35.
	12	Împreunarea lor cu idolia hananeilor, stih 36.
	13	Jirtvirea cu feciorii lor idolilor hananeilor, stih 37.
	Stih	**Alliluia 105**
Ps. 106:1 și 117:1 și 135:1	1	Lăudaț pre Domnul, că bunu-i,
		că până în veacu-i mila Lui.
	2	Cine va grăi puterile Domnului?
		Cine va spune sau va vesti toată lauda Lui?
	3	Fericiți-s carii păzesc giudecata
		și carii fac dereptate în toa-
	4	tă vreamea. Adu-Ți aminte

де нои Дмне, пентру бунѫ воѧ та
че аи кѫтрѫ ѡамении тѣи: соко-
тѣще пре нои ку спсеніѧ та.
Ка сѫ вѫзь бинеле алешилор тѣи, е.
ши сѫ мѫ букур ꙟбукуріѧ нѣму-
луи тѣу, ши сѫ мѫ лауду ку мо-
шіѧ та. Грешитам ку пѫрин- ѕ.
цїи ноштри, стрѫмбѫтате ам
фѫкут ши недерептате.
Пѫринцїи ноштри ну ꙟцелѣсерѫ ꙟ з.
Еѵипеть минуниле тале ничеш
адусерѫ аминте де мулцимѧ ми-
лелор тале: че те мѫніѣрѫ ла марѧ
рошіе. Чеи спѫсй пре еи пентру и.
нумеле сѫу, ка сѫш арате путѣрѧ
луи. Ши четѫ пре марѧ рошіе, ѳ.

Іс х: аі. с. кд.

ши сѫкѫ, шии фѫку сѫ ꙟмбле прі
адѫнкури ка прін пустіе.
і. Шии мѫнтуи пре еи дин мѫна урѫ-
торилор, шии избѫви пре еи дин
мѫна пизмашулуй.
аі Ши акоперирѫ апеле пре супѫрѫто-
рїи лор, кѫть ниче унуль де еи
ві ну рѫмасе. Атунче крезурѫ
кувинтелор луй, ши кѫнтарѫ лау-
гі да луй. Адеграбѫ уитарѫ
лукруріле луй ну ашептарѫ сфатул
ді луй. Ши пофтирѫ пофтѫ ꙟ
пустіе, ши испитирѫ пре Дмнезѣ
еі ꙟ пустіе. Ши ле дѣде лорь
черерѧ лор, тримисе сацїу ꙟ суфле-
ѕі тул лор. Ши пизмуіѫ пре

Іс х: ді. е. кз. еі. с. е.
Іс х: а. е. лд. еі. с. д.
Іс х: еі. е. кд. кз. с. е.
Іс х: ѕі. е. г. ви: оѕ е. е.
д Ко: і. с. ѕ.
Мѡѵсѣи
ѳѕ
Неѵ ѕі гі чи, ле. лд. чи, ал. лг.

15		203
de noi, Doamne, pentru bunăvoia Ta		
ce ai cătră oamenii Tăi; soco-		
tească pre noi cu spăsenia Ta.		
Ca să văz binele aleșilor Tăi	5	
și să mă bucur în bucuria neamu-		
lui Tău și să mă laud cu mo-		
șia Ta. Greșit-am cu părin-	6	
ții noștri; strâmbătate am		
făcut și nedereptate.		
Părinții noștri nu înțeleaseră în	7	
Eghipet minunile Tale, nice-ș		
adusără aminte de mulțimea mi-		
lelor Tale; ce Te mâniară la Marea		
Roșie. Ce-i spăsi pre ei pentru	8	Ex. 14:21
numele Său, ca să-Ș arate putearea		
Lui. Și certă pre Marea Roșie,	9	

		CATHISMA
		și săcă; și-i făcu să îmble prin
		adâncuri, ca prin pustie.
Ex. 14:27; 15:5	10	Și-i mântui pre ei din mâna urâ-
		torilor și-i izbăvi pre ei din
		mâna pizmașului.
Ex. 4:31; 15:1	11	Și acoperiră apele pre supărăto-
		rii lor, cât nice unul de ei
Ex. 15:24 și 17:2	12	nu rămase. Atunce crezură
		cuvintelor Lui și cântară lau-
Ex. 16:3; Ps.77:2	13	da Lui. Îndegrabă uitară
		lucrurile Lui, nu așteptară sfatul
1 Cor.10:6	14	Lui. Și pohtiră pohtă în
		pustie și ispitiră pre Dumnezău
*mârșevire	15	în pustie. Și le deade lor
Ex.16:13; Num.11:31; 11:33		cearerea lor, trimease sațiu* în sufle-
	16	tul lor. Și pizmiia spre

Моѵ́сѝ ꙟта́бъръж, шѝ спрѐ Аарѡ́нъ
сфн҃тꙋль дмнꙋлꙋй.
Атꙋ́нчи съ дешки́се пъмъ́нтꙋль з҃і
шѝ ꙟгицѝ пре Да́да́нь, шѝ акоперѝ
пре́ адꙋна́рѣ лꙋй Авирѡ́нь.
Шѝ съ априсе фо́к ꙟтрꙋ адꙋна́- н҃і | Чис: ѕі. е҃, гі.
рѣ ло́рь, пара а́рсе пъкъто́шїи.
Шѝ фъкꙋ́ръж вицѐль ꙟХори́вь, шѝ ѳ҃і | Чис: ѕі. лд. Е мо: ді. е. ѕ.
съ ꙟкина́ръж Їдолꙋлꙋй.
Шѝ скимба́ръж сла́ва лꙋй ꙟки́пь к҃. | Їс: лд. е, ѳ.
дѐ вице́ль чѐ мънъ́нкъ ѣ́рбъ.
Шѝ оуйта́ръж пре́ дмнезъꙋл мънтꙋ-
нїторюл ло́, ка́реле фъкꙋ́се (лꙋкрꙋри) к҃а
ма́ри ꙟЕгѵ́петъ. Минꙋни ꙟпъ-
мъ́нтꙋл лꙋй Ха́мь, ꙟгрози́ре ꙟма́рѣ к҃в | Їс: лв. е, лв. лг. Е мо: і. е, і.
ро́шїе. Шѝ зѝсе къ́й ва пїа́рде к҃г

прѐ

прѐ е́й, съ на ꙋ вроꙋт (ꙋ) Мѡ́ѵсѝ алѐсꙋл
лꙋй ꙟзъдробире ꙟна́йнтѣ лꙋй, съ
ꙟто́ркъ мънїа лꙋй ка̀ съ нꙋй пїа́р-
зъ прѐ е́й. Оуръ́ръж шѝ пъмъ- к҃д | Чис: ді. е, і. і.
нтꙋл дорїтъ, нꙋ крезꙋ́ръж кꙋвъ́нтꙋлꙋй
лꙋй. Шѝ ръпщи́ръж ꙟко́ртꙋрилѐ к҃е
ло́рь, шѝ̀ нꙋ̀ аскꙋлта́ръж кꙋвъ́нтꙋл | Чис: ді. ки. Е мо: е. е. ді. еі
дмнꙋлꙋй. Шѝ рѣдикъ̀ мъ́на са̀ к҃ѕ
спрѐ е́й, ка̀ съ́й пїа́рзъ прѐ е́й ꙟпꙋ-
стїе. Шѝ съ̀ пїа́рзъ съмъ́нца к҃з
ло́рь ꙟтре лимби, шѝ̀ съ́й ръшки́ре
прѐ пъмъ́нть. Шѝ съ̀ липи́ръж к҃и | Чис: ке. г.
къ́тръ Веелфегѡ́рь шѝ мъ́нка́ръж
жъ́ртвеле моцилѡ́р. Шѝ мъ̀нїа́ръж к҃ѳ | Чис: ке. е, д. е.
прѐ дмнезъꙋ кꙋ фаптеле са́ле, шѝ съ ꙟ
мꙋлцѝ бъта́я спрѐ е́й. Шѝ стътꙋ л҃. | Чис: ка. з.

фїни

15		204
Moisi în tabără și spre Aaron,		
sfântul Domnului.		
Atunci să deșchise pământul	17	
și înghiți pre Dathan și acoperi		
pre adunarea lui Aviron.		
Și să aprinse foc întru aduna-	18	Num. 16:13
rea lor, para arse păcătoșii.		
Și făcură vițel în Horiv și	19	Num. 16:31; Deut.11:6
să închinară idolului.		
Și schimbară slava Lui în chip	20	Ex. 31:4
de vițel ce mănâncă iarbă.		
Și uitară pre Dumnezăul Mântu-	21	
itoriul lor, Carele făcuse (lucruri)		
mari în Eghipet, minuni în pă-	22	
mântul lui Ham, îngrozire în Marea		
Roșie. Și zise că-i va piarde	23	Ex. 32:11; 33; Deut. 10:10

		CATHISMA
		pre ei, să n-au vrut sta Moisi, alesul
		Lui, în zdrobire înaintea Lui, să
		întoarcă mânia Lui ca să nu-i piar-
Num.14:1,2	24	ză pre ei. Urâră și pămân-
		tul dorit, nu crezură cuvântului
	25	Lui. Și răpștiră în corturile
		lor și nu ascultară cuvântul
Num.14:28; Deut. 2:14,15	26	Domnului. Și rădică mâna Sa
		spre ei, ca să-i piarză pre ei în pus-
	27	tie. Și să piarză sămânța
		lor între limbi și să-i rășchire
Num. 25:3	28	pre pământ. Și să lipiră
		către Veelfegor și mâncară
Num. 25:4,5	29	jârtvele morților. Și mâniară
		pre Dumnedzău cu faptele sale și să în-
Num. 21:7	30	mulți bătaia spre ei. Și stătu

фунеесь ши йзбъди ши ѫчетъ
зътала. Ши нежъ мени луй ѫдї- ла
єтате де нѣм ѫнѣ пънъ ѫвѣк.
Ши мънїарж пре єл ла апеле прн- лв
гонїй, ш фу ѫръ мойсн петру єй.
Къ ѫпървътаръ духул луй, ш гръи лг
фъръ сокотнцъ ку ротул сѣу.
Ну пїердуръ пре ѡамєнїн депре ка- лд
рїн грънсе дмнул ло. Че съмете- лє
ка ѫлнбн, ш ѫвъцаръ лукрурїле ло.
Шн служнръ Їдолнло ло, шн ле лѕ
фуръ ло дєпїедекаре. Къ жъртвн- лз
ръ фїй ло шн фетеле ло драчнло.
Шн връсаръ сънџе невнновъ, сънџеле ли
фїнло шн фетело сале, карїн жъ-
тфїръ Їдолнлорь Ханаиєнлорь,

И н ... шн

шн съспуркъ пъмътуль де сънџе.
лд Шн съспуркаръ ку фаптеле ло ш
курвнръ ку фаптеле сале.
м Шн съмънїе урџїа дмнулуй спре
ѡаменїн сън шн уръ мошїа са.
ма Шн дєде пре єй ѫмъна пъгънн-
лорь, шн домнръ спре єй урътс-
мв рїн лорь. Шн ѫпресураръ пре
єй пнмашїн ло ш съсмернръ супт
мг мъна лорь. Де мулте ѡ нзбъ-
вн пре єй іаръ єй мънїаръ пре єль
ку сфатуль лорь шн съплекаръ пе-
тру стрълбътата лорь.
мд Шнй възу дмнуль кънд єра ѫ-
скърбъ, кънд аскулта ругъчюна
ме лорь. Шн съпомени де пре ле

гъту

15		205
Finees și izbândi și încetă		
bătaia. Și i să meni lui în di-	31	
reptate, den neam în neam, până în veac.		
Și-L mâniară pre El la Apele Pri-	32	Num. 20:11,12
goanii, și fu în rău Moisi pentru ei.		
Că întărâtară duhul lui, și grăi	33	Num. 20:10
fără socotință cu rostul său.		
Nu pierdură pre oamenii despre ca-	34	Judec. 1:12; Deut. 7:1,2
rii grăise Domnul lor. Ce să meste-	35	Judec. 21 și 2:11; 3:5,6
ca în limbi și învățară lucrurile lor.		
Și slujiră idolilor lor și le	36	2 Regi 16:3; 17:17; 21:6
fură lor de-mpiedecare. Că jârtvi-	37	2 Cron. 28:3 și 33:6; Amos
ră fii<i> lor și featele lor dracilor.		5:25
Și vărsară sânge nevinovat, sângele	38	
fiilor și featelor sale, carii jârt-		
viră idolilor hananeilor;		

		CATHISMA
		și să spurcă pământul de sânge.
	39	Și să spurcară cu faptele lor și
		curviră cu faptele sale.
	40	Și să mânie urgia Domnului spre
		oamenii Săi și urî moșia Sa.
	41	Și deade pre ei în mâna păgâni-
		lor; și domniră spre ei urâto-
	42	rii lor. Și împresurară pre
		ei pizmașii lor; și să smeriră supt
Judec. 2:16	43	mâna lor. De multe ori izbă-
		vi pre ei; iară ei mâniară pre El
		cu sfatul lor și să plecară pen-
		tru strâmbătatea lor.
Deut. 30:1	44	Și-i văzu Domnul când era în
		scârbă, când asculta rugăciunea
	45	lor. Și Să pomeni despre le-

гътꙋра са, ши съ къи лꙋпъ ꙟмꙋ-
цима милелорь сале.
Ши дѣде пре є ꙟмила ꙟнаинтѣ мѕ
тꙋтꙋрора, карій дꙋсѣсей пре є прі
ши. Мънтꙋѣще пре ной доа- мз
не дмнѕъꙋль нострꙋ, адꙋнъ пре
ной дин пъгъни: съ лъꙋдъм нꙋме-
ле сфинцієй тале, ши съне лъꙋдъм
де лаꙋда та. Благословить дмнꙋль мн
Дмнѕъꙋль лꙋй Їиль, дин вѣк пъ-
нъ ꙟвѣкь: ши зикъ тоѹ шамеиін
фие. фіе. Слава:

Аллилꙋіа, рв.
Чтеть ѱаломь алть ꙟвъцъторю де пре іокоти
ца ши къщинга лꙋй дмнзеꙋ де лꙋкрꙋриле шамени
лорь: изъвинд ꙋй дин скърби мꙋлте, ши пътънд де
... тꙋтꙋрорь кара ш арат ꙟтрѣсти, д, лх:

а. ко: зі. бі, лє.

Сꙋмма:

Ииб — ꙟтън

кн:

а. ꙟтьюкъ ꙋ коси дин привецие, дн, г, с, пъ, і.
в. Къ ꙋ коси дин пригоаре дн, і, с, пънъ, зі.
г. Къ ꙋ мънтꙋить де боала, дн, зі, с, пъ, кг.
д. Къ ꙋ изъвить де рѣсипира корабиєи пре маре
дн, кг, с, пънъ, лг.

с, Аллилꙋіа, рѕ.

кн: ге. а. н, ѕз. а. о рлв. а.

а. Лъꙋдаць Дмнꙋль къ бꙋнꙋй
къ ꙟвѣкꙋй мила лꙋй.
в. Съ зикъ рьскꙋмпърацін
Дмнꙋлꙋй, карій ꙋ избъвить дин
г. мъна пизмашилор; Карій ꙋ адꙋ-
на дин цъ, дела ръсърит, дела апꙋсь,
ши дела амѣзъзи ши дела маре.
д. Къдь ръгъчиіа ꙟпꙋстіє, фъръ
де кале ꙟпꙋстіє, ши ораш де-
лъкꙋире нꙋ афла.

ѕ...

15		206
gătura Sa și Să căi după înmulțimea milelor Sale.		
Și deade pre ei în milă înaintea tuturora carii dusease-i pre ei prinși.	46	
Mântuiaște pre noi, Doamne, Dumnezăul nostru, adună pre noi din păgâni; să lăudăm numele Sfinției Tale și să ne lăudăm de lauda Ta.	47	
Blagoslovit – Domnul Dumnezăul lui Israil, din veac până în veac! Și zică toț oamenii: „Fie, fie!" Slava.	48	1 Cor.17:16,35
Alliluia 106		
Cest psalom easte învățătoriu despre socotința și căștiga lui Dumnezău de lucrurile oamenilor, izbăvindu-i din scârbe multe și purtând grija tuturor, carea o arată în ceaste 4 lucruri:		Summa

		CATHISMA
	1	Întâiu, că i-au scos din pribegie, din 3 stih, până 10.
	2	Că i-au scos din prinsoare, din 10 stih, până 17.
	3	Că i-au mântuit de boală, din 17 stih, până 23.
	4	Că i-au izbăvit de răsipirea corabiei pre mare, din 23 stih, până 33.
	Stih	**Alliluia 106**
Ps. 105:1; 117:1 și 135:1	1	„Lăudaț Domnul, că bunu-i; că în veacu-i mila Lui"
	2	să zică răscumpărații Domnului, carii i-au izbăvit din mâna pizmașilor.
	3	Carii i-au adunat din țări, de la răsărit, de la apus și de la amiazăzi și de la mare,
	4	când rătăciia în pustie, fără de cale, în pustie, și oraș de lăcuire nu afla.

Флъмѫѕи ера ши ѫсетошаць къ є.
нꙋ се фръшиѧ сꙋфлетꙋл лор ѫтрꙋ є.
Ши сѫ стригарѫ кътрѫ Дмнꙋль ѫ- ѕ.
сꙋпърарѧ лорь, ши дин неволѧ лорь
ѝзбъвіи пре єи: Шіи ѫдерептѫ з. Л꙽: а. с, нг.
пре єи пре кале дирѣптѫ, кѫ съмѫ-
гѫ ѫѻрашь де лъкꙋїре.
Лаꙋде пентрꙋ ачѣѧ мила Дмнꙋ и.
лꙋи ши минꙋнилє лꙋи фіилорь ѻ-
аменилорь. Къ сътꙋрѫ сꙋфле- ѳ.
тꙋль сътось, ши сꙋфлетꙋль фль-
мѫдь ѫплꙋль де бине.
Лъкꙋиторіи ѫтꙋнерече ши ѫоубра і.
морціи легацїи кꙋ сꙋпъраре ши к фіе.
Къ ѫдъръпинѣ фѫрѫ кꙋвинтеле аі.
лꙋи Дмнезеꙋ, ши сфатꙋль ѫнъ-

ві цатꙋлꙋи оуръ. Дерепт ачѣѧ
смери ѫоустенѣлѫ ініма лор, къ-
зꙋрѫ ши наꙋ аџюторїи.
гі Ѧтꙋнчи стригарѫ кътрѫ дмнꙋл
ѫсꙋпърарѧ лор, ши деневолѧ лор мѫ-
ді тꙋи пре єи. Скоасе пре єи динтꙋ-
нерече ши дин оубра морцїеи ши ле-
еі гътꙋрїле лор рꙋмпселе. Лаꙋде пентрꙋ
ачѣѧ мила дмнꙋлꙋи ши минꙋнїле
лꙋи, (повестѣскѫ) фіилор ѡменілор.
ѕі Къ здроби порціле чѣле де арамѫ,
ши рътѣѕеле де фіер фрѫтꙋлъѹ.
зі Небꙋнїи пентрꙋ калѧ недіреп тъціеи
лор, ши пентрꙋ стръмбътъциле лорь
иі сꙋпърасъсе. Ѧша къ тоатѫ мѫ-
карѧ оурѣщеш сꙋфлетꙋл лор ши се-

15		207
Flămânzi era și însătoșaț, cât	5	
nu să sfârșiia sufletul lor întru ei.		
Și strigară cătră Domnul în	6	
supărarea lor și din nevoia lor		
izbăvi-i pre ei. Și-i îndereptă	7	Luca 1:23
pre ei pre cale direaptă, ca să mar-		
gă în oraș de lăcuire.		
Laude pentru aceaea mila Domnu-	8	
lui și minunile Lui fiilor oa-		
menilor! Că sătură sufle-	9	
tul sătos; și sufletul flă-		
mând împlu-l de bine,		
lăcuitorii în tunearece și în umbra	10	
morții, legații cu supărare și cu fier.		
Că îndărăpnici fură cuvintelor	11	
lui Dumnezău și sfatul înăl-		

		CATHISMA
	12	țatului urâră. Derept aceaea
		smeri în usteneală inima lor; că-
		zură, și n-au agiutoriu.
	13	Atunci strigară cătră Domnul
		în supărarea lor; și den nevoia lor mân-
	14	tui pre ei. Scoase pre ei din tu-
		nearece și din umbra morției și le-
	15	găturile lor rumse-le. Laude pentru
		aceaea mila Domnului, și minunile
		Lui (povestească-se) fiilor oamenilor!
	16	C-au zdrobit porțile ceale de cioaie
		și răteadzele de fier frâmtu-le-au.
	17	Nebuni-i pentru calea nedireptăției
		lor; și pentru strâmbătățile lor
	18	supărară-se. Așea cât toată mân-
		carea ureaște-o sufletul lor și so-

еі. Сп.

сиръ пънъ ла поарта морцієй.
Атѹнчи стригаръ кътръ домнѹлъ ді Іѡ. аг. с. л.
ꙟ сѹпърарѣ лѡ, ши де невоѧ лѡ мън-
тѹи пре єи. Тримѣтє кѹвънтѹлъ к.
сѣѹ ши виндекъ пре єи ши скоасе пре
єи дин перирѣ лоръ.
Лаѹде пентрѹ ачѣѧ мила домнѹ- ка
лѹи, ши минѹниле лѹи фїилоръ о-
аменилоръ (вестѣскъ.)
Ши жъртвѣскъ лѹи жъртвеле ла- кв
ѹдей, ши съ вестѣскъ лѹкрѹриле
лѹи ꙟтрѹ бѹкѹріе.
Карїи погоръ пре маре ꙟ корабіє кг
карїи факъ лѹкрѹ ꙟтрѹ апе мѹлте.
Ачеѧ воръ ведѣ лѹкрѹриле домнѹ- кд
лѹи, ши минѹниле лѹи ꙟтрѹ адънк.

ка:

кє Зисе, ши фъкѹ съ сѹфле вънтѹ кѹ
вихоръ, ши ꙟнълцъ ѹнделе єи.
кѕ Рьдикъсе пънъ ла чєри, ши
погоръ пънъ ла адѣнкѹ, ꙟша къть
нѹсе топѣще де рѣѹ нимъ лоръ.
кз Арѹнкъсе ши съ клътѣск ка ѹн
бѣтъ, ши тоатъ ꙟцелецїѧ лѡ ꙟнекасе
ки фѹ. Атѹнчи стригаръ кътръ до-
мнѹлъ, ꙟтрѹ сѹпърарѣ лѡ, ши дин не-
кѳ вола лѡ скоасей пре єи. Ши фъ-
кѹ съ стѣ вифорѹл линище ши тъ-
л. кѹръ ѹнделе єи. Атѹнчи съ весе-
лиръ къ тъкѹръ ши повѣци пре єи
ла ла църмѹріле че врѣ єи. Съ лаѹде
мила домнѹлѹи ши минѹниле лѹи
фїилѡ ѡаменилѡ (вест... .)

15		208
siră până la poarta morției.		
Atunci strigară cătră Domnul în supărarea lor; și den nevoia lor mântui pre ei.	19	Iov 33:30
Trimeate cuvântul Său și vindecă pre ei și scoase pre ei din perirea lor.	20	
Laude pentru aceaea mila Domnului și minunile Lui fiilor oamenilor (vestească)!	21	
Și jârtvească Lui jârtvele laudei și să vestească lucrurile Lui întru bucurie!	22	
Carii pogor pre mare în corabie, carii fac lucru întru ape multe:	23	
Aceia vor vedea lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc.	24	

		CATHISMA
	25	Zise, și făcu să sufle vântul cu vihor și înălță undele ei:
	26	Rădică-să până la ceriu și pogor până la adâncu, așea cât nu să topeaște de rău inima lor.
	27	Aruncă-să și să clătesc ca un beat, și toată înțelepția lor înecată fu.
	28	Atunci strigară cătră Domnul întru supărarea lor; și din nevoia lor scoase-i pre ei.
	29	Și făcu să stea volbura liniște și tăcură undele ei.
	30	Atunci să veselиră că tăcură și povăți pre ei la țărmurile ce vrea ei.
	31	Să laude mila Domnului și minunile Lui fiilor oamenilor (vestească)!

ѳі. | са.

лв Съ ѫнаце пре ѥ, ѫ адꙋнарѧ ѡа-
менилѡ, ши ѫ скаꙋнꙋл бътрънилѡ
лг лаꙋде пре ѥл. Пꙋне рꙑꙋриле ѫ пꙋ-
стїе, ши извоаръле апелѡ ѫ сете.
лд Ши пъмѫнтꙋл родиторю ѫ съръбтꙋрѫ,
пентрꙋ рѫꙋтатѧ лъкꙋиторилѡ спре ѥ.
ле Пꙋсꙋ пꙋстїѧ ѫ ѩзе де апѫ, ши пъ- Ісаі: ма. с, иг.
мѫнтꙋл пꙋстїи ѫ извоарѫ де апѫ.
лѕ Ши сълъшлꙋѧще аколо флъмѫн-
зии, ши гътѣще ѡраше де лъкꙋить.
лз Ши сѣмънѫ холде ши съдеск вїи, ка-
реле родеск родꙋ дестꙋл.
ли Ши блгвѣще пре ѥи, ши съ ѫмꙋ-
цеск фоарте, ши добитоачеле лѡ
нꙋле ѫпꙋцинѣзѫ.
лѳ Іарѫ дꙋпѫ ачѣѧ съ ѫпꙋцинарѫ

шисъ

ка:

ши съ смерирѫ де немѫнтїеꙋ ши
де рѫꙋ ши де дꙋрѣрѧ (ѫннимїеи).
м Върсѫ окарѫ спре боѧрїи лѡръ, ши
фъкꙋ съ ръттъчѣскѫ ѫ пꙋстїе ѫ каре
ма нꙋ ѧ те кале. Іарѫ пре сꙋрꙋманꙋл
ръдикѫ де сꙋрꙋмънїе, ши пꙋне фъ-
меле лꙋи ка тꙋрмеле.
мв Вѣдѣ ачѣстѧ дирепцїи ши съ ве-
селеск ши тоатѫ фъръ де лѣцѧ
астꙋпѫ гꙋра са.
мг Чинеи ѫцелѣгъ ши ва пъзи ачѣ-
стѧ, ши ва лꙋа аминте милеле
домнꙋлꙋи? СЛАВА:

Асаі. е. с, н. ин, ркг. с, з, н. Іоѳ: кв. с, ле. Іоѳ: е. с. ѕі.

ѰАЛОМЪ, рз.

Сꙋмма: а. Ачѣста ѱаломъ дѣдѣ да харъ лꙋи Дмнезѣꙋ,
пїтрꙋкъ лаꙋръдика пре ѥ ѫкрънирѧ лꙋ. і, в, г, д, е.
в. Добъ ачѣа роагѫ пре Дмнзъ съи да цара а...

ає

15		209
Să înalțe pre El în adunarea oa-	32	
menilor; și în scaunul bătrânilor		
laude pre El! Pune râurile în pus-	33	
tie și izvoarăle apelor, în seate.		
Și pământul roditoriu, în sărătură,	34	
pentru răutatea lăcuitorilor spre El.		
Pus-au pustia în iazer de apă și pă-	35	Isa. 41:18
mântul pustiiu, în izvoară de apă.		
Și sălășluiaște acolo flămân-	36	
zii și găteaște oraș de lăcuit.		
Și samănă holde și sădesc vii, ca-	37	
rele rodesc rod destul.		
Și blagosloveaște pre ei, și să înmul-	38	
țesc foarte, și dobitoacele lor		
nu le împuținează.		
Iară după aceaea să împuținară	39	

		CATHISMA
		și să smeriră de nemilostivnicie și
		de rău și de durearea (inimiei).
	40	Vărsă ocară spre boiarii lor și-i
		făcu să rătăcească în pustie în care
1 Sam. 2:8;	41	nu easte cale. Iară pre surumanul
Ps. 112:7,8		rădică-l den surumănie și pune fă-
		meile lui, ca turmele.
Iov 22:19	42	Văd aceastea direpții și să ve-
Iov 5:16		selesc; și toată fărădeleagea
		astupă gura sa.
	43	Cine-i înțelept și va păzi aceas-
		tea și va lua aminte milele
		Domnului! Slava.
		Psalom 107
Summa	1	În cest psalom David dă har lui Dumnezău
		pentru că l-au rădicat pre el în crăirea lui, stih 2, 3, 4, 5.
	2	După aceaea, roagă pre Dumnezău să-i dea țara lui

ЄІ. СІ.

дэ плинь, С, Ѳ, З. Съ лаѹдж де кънтѣдѣ, г,
із авѣ аѡн ла Пърцїа лѹй, дн, и, С, пъ, гі. С,

Кѫнтікѹль, шй ѱаломѹль лѹй Двдь, рз. а.

Гатай йнима мѧ Дмне, га- в. Єѵ: кѕ. с, н.
тай йнима мѧ, кънт шй
вой кѫнта ѿ слава мѧ. Жнасѣ. къмамѣ
Дешщѧптъте ѱалтїре шй лаѹтж, г.
де диминѣцж превегю.
Лъѹдавой пре тине ѫтре ѡамени д.
Дмне, шй вой кѫнта цїе ѫтре лимби
Къ марей спре черюри мила та, шй е. Єѵ: ле. і, ѕ и кѕ
пънж ла черюри адевърѹль тъѹ.
Ѫнълцъте спре черюри Дмне, шй ѕ.
преспе то пъмѫнтѹль слава та.
Ка съ сж избъвяскж иѹбиції тъй, з
спѣсеще кѹ дерѣапта та, шй аѹзїмж

Кк в пре

КА:

еѵ.иа.и ѫкотъ съѹ

н. пре мине. Дмнезъѹ гръи ѫтрѹ
сфинцїа са, веселимъвою шй вою
ѫпърци Сикимѹл, шй вой мъсѹра
ѳ. вала лѹй сѹкоть. Ал міеѹ ѩсте
Галаадѹль, шй ал міе Манасїа: шй
Єфрем търіа капѹлѹй міеѹ: шй
Іѹда е адѹкъторюль леџїей.
і. Моавѹл медениц спълъторїй мѣл,
спре Їдѹмѣю вой лепъда ѫкълцъмин-
тѹл міе, спре Палестини мъвой бѹкѹ-
аі. ра. Чине мъва дѹче пре мине ѫ ораш
таре? сау чине мъва дѹче пънж ла
ві. Їдѹмѣю? Ѹ нѹ тѹ Дмне?
кареле не лепъдасеши пре ной? не
ешіай а фарж Дмне кѹ ширеагѹри-
гі. ле ноастре? Дъне ноаш аџюторю

ѫ ...

15		210
deplin, stih 6, 7. Să laudă de nădeajde ce avea a sosi la împărăția lui, din 8 stih, până 13.	3	
	Stih	
Cântecul și psalomul lui David 107	1	
Gata-i inima mea, Doamne, gata-i inima mea; cânt și voiu cânta, o, slava mea!	2	Ps. 56:8 Jidoveaște nu-i mai mult
Deșteaptă-te, psaltire și lautâ: de dimineață preveghiu.	3	
Lăuda-voiu pre Tine între oameni, Doamne, și voiu cânta Ție între limbi!	4	
Că mare-i spre ceriuri mila Ta și până la ceriuri – adevărul Tău.	5	Ps. 35:6 și 56:<6>
Înalță-Te spre ceriuri, Doamne, și preste tot pământul – slava Ta!	6	
Ca să să izbăvască iubiții Tăi, spăseaște cu dereapta Ta și auzi-mă	7	

		CATHISMA
Ps. 59:8 *în cortul Său	8	pre mine! Dumnezău grăi întru sfinția Sa*: „Veseli-Mă-voiu și voiu împărți Sihimul și voiu măsura
	9	Valea lui Suhot. Al Mieu easte Galaadul, și al Mieu Manasia, și Efrem easte tăria capului Mieu, și Iuda e aducătoriul legiei.
	10	Moavu-i medelnița spălăturii Meale, spre Idumeiu voiu lepăda încălțămân-tul mieu, spre Palistina Mă voiu bucu-
	11	ra". Cine mă va duce pre mine în oraș tare? Sau cine mă va duce până la
	12	Idumeiu? Au nu Tu, Doamne, Carele ne lepădaseș pre noi? Neci ieșiiai afară, Doamne, cu șireaguri-
	13	le noastre? Dă-ne noao agiutoriu

ꙟнево: къ мӂниноасъй спниа ѡ-
менеаскъ. Дѹмнезъ фаче пѹ-
тере, ще ѥ ва къка пимаші нори. дї

(margin: ꙟтру ꙟтоарѣ)

Ѱалом, рн:

Честь Ѱаломъ кѹпринде рѹгъчюна лѹй Двдъ, ꙟкаре съроагъ лѹй Дмнезѹ ка съ ла мӂичѹіаскъ прѣ єль де ръѹтатеа ши оуръчюна ѡфтътничилѡ лѹ Сиѡль, ши май въртос де алѹй доиг: ши съ роагъ съй піаръ прѣ єй пентрѹ ѥтръѹъ тата лоръ.

(margin: Сѹмма:)

Честь Ѱаломъ съ ꙟпарте ꙟ, г, пърци.

Пїрта дитѫй кѹпринде търїва лѹ дв, дн, ѥ, д, пънъ, ѕ. а.
Пенеѫ ѫнѹмепїардира пимаши б.
лоръ лѹй, май въртѡ алѹй доиг, дин, ѕ, пъ, ка.

ꙟтърѣще пота са прѣ рънде кѹ чтете, н, лѹ:
Съроагъ съ фїе доъндить досе де пимаштїи лѹй а.
ꙟтоагъ връма, с, ѕ. Съїе пъгѹбаскъ б.
ла цюдкатъ, с, з. Съфїе рѹгъчюна лѹ г.
ꙟпъкать, с, з. Съ ѥ ꙟпѹцинезе зилеле д.
вїецїи лѹй, с, н. Съ ѥ ѫ деа ѥ дерегъто є.
рїа лѹй ѥъкъ да алтѹа, с, н.

ѕ. Съ ѥ сеаскъ фъмеа лѹй прѣ сѹрѹмъни, с, д,
з. г, дї, бі. Съ пїаръ де тоть фъмеа лѹй,
н. с, г. Ꙟкъ ши нѹмеле фъмей лѹй Съ пїаръ
де пре пъмѫнт, с, д, еі. ꙟ г, Пате съ кѹпринде
пота лѹй ꙟтрѹ кара потѣще съ амънтѹїаскъ де
пимаштїи лѹй ши ѡ ꙟтърѣще арътѫнде ꙟчесте,
а. є, лѹкрѹри. Къ сърѹманъ ши лип'сить, с, кв.
б. Къ нимма лѹй ѥсте цюнгїата де дѹрори, с, кв.
г. Къ лѹїй ѥсте афѹри ꙟдеграбъ с, кд.
д. Къ търіа трѹпѹлѹй лѹй аѹ слъбить, с, кд.
є. Къ прѣ єл досъдїескѹ ши ѡкъръсе пимаштїи лѹй, с, кє.

Ѱаломъ, рн.

с, Ѱаломѹл лѹй Двдъ дате Дасклалѹлѹй Кѫнтърилоръ.

а. Дмнезъѹл лаѹдей меле нѹ тъ-
б. чѣ: Къ ротѹл пъкътосѹ-
лѹй ши ротѹл вїклѣнѹлѹй
прѣ мине деакисъръсъ, гръирѫ спре
мине кѹ лимбъ ꙟшълътоаре.

(margin: Мӂтюподесъ)

15		211
în nevoie*; că minciunoasă-i spăsenia o-		*în strimtoare
menească. În Dumnezău facem pu-	14	
teare și El va călca pizmașii noștri.		
Psalom 108		
Cest psalom cuprinde rugăciunea lui David		Summa
în carea să roagă lui Dumnezău ca să-l mântuiască		
pre el de răutatea și urâciunea sfeatnicilor lui		
Saul, și mai vârtos de a lui Doeg; și să roa-		
gă să-i piarză pre ei pentru strâmbătatea lor.		
Cest psalom să împarte în 3 părți:		
Partea dintâi cuprinde cearerea lui David, din stih 1,	1	
până 6. Pune-să anume piarderea pizmași-	2	
lor lui, mai vârtos a lui Doeg, din 6 stih, până 21.		
Întărească pohta sa pre rând cu ceaste 8 lucruri:		
Să roagă să fie dosădit Doeg de pizmașii lui		
în toată vreamea, stih 6. Să se păgubască	1	
la giudecată, stih 7. Să fie rugăciunea lui	2	
în păcat, stih 7. Să să împuținează zilele	3	
vieții lui, stih 8. Să să ia de la el deregăto-	4	
ria lui, să să dea altuia, stih 8.	5	

		CATHISMA
	6	Să sosească fămeaia lui spre surumănie, stih 9,
	7	10, 11, 12. Să piară de tot fămeaia lui,
	8	stih 3. Încă și numele fămei<i> lui să piară
		de pre pământ, stih 14, 15. A 3 parte să cuprinde
		pohta lui întru carea pohtează să-l mântuiască de
		pizmașii lui și o întărează arătând în ceaste
	1	5 lucruri: Că-i suruman și lipsit, stih 22.
	2	Că inima lui easte giunghiată de durori, stih 22.
	3	Că lui i easte a fugi îndegrabă, stih 24.
	4	Că tăria trupului lui au slăbit, stih 24.
	5	Că pre el dosădescu-l și-l ocărăsc pizmașii lui, stih 25.
		Psalom 108
	Stih	Psalomul lui David dat dascalului cântărilor
	1	Dumnezăul laudei meale, nu tă-
	2	cea! Că rostul păcătosu-
		lui și rostul vicleanului
		spre mine deșchisără-să; grăiră spre
*minciunoasă		mine cu limbă înșălătoare*.

ѕі:		єѕі.

Шѝ кꙋвинте оурыте ꙟпрецꙋрарѫмѫ г.
ш҃ сѣрдікарѫ спрѐ міне фъръ вінѫ.
Пе҃трꙋ драгоста мꙗ клеветіамѫ д.
прѐ мине: іаръ є҆ мѫ рꙋгѫ.
Шѝ пꙋсърѫ спрѐ мине рѫ пе҃трꙋ бин- е.
не, ш оурѫчюне пе҃трꙋ драгостѣ мꙗ.
Пꙋне спрѐ єла пъкътосꙋл, шѝ діа- ѕ.
волꙋл съста да дирепта лꙋи.
Кѫд съва цюдека єл съ іасѫ ѡсъ- з.
дит: шѝ рꙋгъчюна лꙋи съфіе ꙟпъкат. Іѡ: з҃, ѕі.
Фіе зілеле віецієи лꙋи пꙋцінеле, ш и. дѣа: а, п.
дерегъторіа лꙋи съѡ ꙗ алтꙋль.
Съфіе фечорін лꙋи сърачі, шѝ мꙋ- ѳ.
ѧрѧ лꙋи въдꙋвѫ. Ка сѣѫ ръкнрѣ і.
фечорін лꙋи шѝ съ чере: съш кате
хранѫ єшінд дин каселе лор пꙋстін.

съ

ка:

аі Съвъне зе къманникꙋл то че аре
єл: шѝ съ ръспесѣскѫ стреинин ѡсте-
ві нела лꙋи. Съ нꙋ фіе чине съ фа-
кѫ милѫ кꙋ є, не съфіе кꙋи съ н
фіе милѫ де сърачин лꙋи.
гі Шѝ съ мъшиц лꙋи съ фіе де перире,
ꙟтр'ант нем съ се сфъръшакѫ нꙋмеле
Іс҃х. п. є. ді лꙋи. Съвіе ꙟпоманѫ стрымъте-
та пърінцилор лꙋи ꙟнаинтѧ дмнꙋ-
лꙋи: шѝ пъкатꙋл маичеи лꙋи съ
єі нꙋсѫ кꙋръцѣскѫ. Съфіе ꙟнаин-
тѧ дмнꙋлꙋи пꙋрꙋрѧ, шѝ съсе сфъ-
шаскѫ де прѐ пъмънт помана лор:
ѕі Пентрꙋ къ нꙋс помениⷮ съ факѫ
милѫ, шѝ а гонит прѐ омꙋл сърман
шѝ аисн, шѝ смерит кꙋ инима ка съ

ѡм...

15		212
Și cuvinte urâte împregiurară-mă;	3	
și să rădicară spre mine fără vină.		
Pentru dragostea mea clevetiia-mă	4	
pre mine; iară eu mă ruga.		
Și pusără spre mine rău pentru bi-	5	
ne ș-urâciune pentru dragostea mea:		
„Pune spre el păcătosul; și dia-	6	
volul să stea de-a direapta lui!		
Când să va giudeca el, să iasă osân-	7	Iov 17:12
dit; și rugăciunea lui să fie în păcat.		
Fie zilele vieției lui puțineale, și	8	Fapt. 1:20
deregătoria lui să o ia altul!		
Să fie feciorii lui săraci și mu-	9	
iarea lui, văduo! Ca să să rășchire	10	
feciorii lui și să ceaie; să-ș caute		
hrană ieșind din casele lor pustii!		

		CATHISMA
	11	Să vâneaze cămatnicul tot ce are
		el; și să răsipească streinii oste-
	12	neala lui! Să nu fie cine să fa-
		că milă cu el, neci să fie cui să-i
		fie milă de săracii lui!
	13	Și rămășița lui să fie de perire;
		într-alt neam să se sfârșască numele
Ex. 20:5	14	lui! Să vie în pomană strâmbăta-
		tea părinților lui înaintea Domnu-
		lui; și păcatul maicei lui să
	15	nu să curățească! Să fie înain-
		tea Domnului pururea; și să se sfâr-
		șască de pre pământ pomana lor!
	16	Pentru că nu s-au pomenit să facă
		milă și au gonit pre omul suruman
		și lipsit și smerit cu inima, ca să-l

ѿмо́арѫ.   Шѝ ю҆би́та бълстѫ ши́й з҃.
венѝ лꙋ́й, шѝ нꙋ врꙋ блвѐніє, шѝ сѣ
дела́ꙋнгѫ дѐ є҆ль.   Шѝ сѫ ꙟпърѫкѫ̀ н҃і.
ꙟблѫ́тѣ ка̀ ꙟтрꙋ оу̑ вемѫ́т, шѝ
ꙟтрѫ̀ ка̀ а҆па ꙟлѫꙋнтрꙋриле лꙋ́й ш
ка̀ оу̑ло́юл ꙟѿсел лꙋ́й.   Фіє́й лꙋ́й д҃і.
ка̀ вемѫ́тꙋл, кꙋ ка́реле сѫ а҆копере, ш
ка̀ брѫ́л кꙋ ка́рел сѫ ꙟчингѫ пꙋ́рꙋра.
А҆ча́тай пла́та пизма́шило міє́й к҃.
дела̂ дмнꙋл, ш грѣнто́ріло дѐ рѫ спрѐ
сꙋфлатꙋл міє́.   Ꙗ҆рѫ тꙋ дмне дꙋ- к҃а
незѫл міє́ꙋ фѫ̀ кꙋ̀ ми́не пе́трꙋ нꙋ-
меле тѫ: кѫ̀ бꙋ́нѫй ми́ла та̀ и҆збѫ-
вѣщемѫ прѐ ми́не.   Кѫ̀ є҆ сꙋрꙋ- к҃в
мѫ шѝ лисѝ сѫ́т, шѝ и҆нима мѫ рѫ-
ни́тѫй ꙟтрꙋ̀ ми́не.   Шѝ ка̀ оу̑бра к҃г

вн, л, г

кѫд сѫ̀ плѣкѫ сфлекꙋмѫ сѫ̀ мерь
к҃д а҆рꙋнкꙋмѫ ка̀ лѫкꙋтел.   Ценꙋкеле
мѣле слѫбирѫ дѐ по̀т шѝ трꙋпꙋл
к҃є міє́ꙋ мѫшеви дѐ грѫсиме.   Шѝ є҆
фꙋи ѿкарѫ ло: кѫд вѫд клѫтекь
к҃ѕ кꙋ̀ капетеле сале.   А҆џютѫмѫ доа-
не дмнезѫл міє́ꙋ, шѝ спсѣщемѫ
к҃з дꙋпѫ мила та̀.   Шѝ сѫщіє кѫ̀
мѫ́на та̀ є҆ а҆часта, шѝ тꙋ дмне ай
к҃и фѫкꙋ́т а҆ча́ста.   Блѫ́стеме є҆й ꙗ҆рѫ
тꙋ блвѫщѐ, рѫдика́сѫво спре ми́не
шѝ сѫво рꙋшина, ꙗ҆рѫ слꙋга та̀ бꙋ-
к҃ѳ кꙋра́сѫва.   Сѫсѫ ꙟбра́че бацоко-
ритѡ́ріи міє́й ꙟрꙋши́не, шѝ сѫсе а҆ко́-
пере ка̀ кꙋ̀ оу̑ вемѫ́т кꙋ̀ рꙋшина са.
л҃. Лѫда́вои прѐ дмнꙋл кꙋ̀ ротꙋл міє́

фо́ар

15		213
omoară. Și iubit-au blăstăm; și-i	17	
veni lui; și nu vru blagoslovenie; și să		
delungă de el. Și să îmbrăcă	18	
în blăstăm ca întru un veșmânt și		
întră ca apa în lăuntrurile lui și		
ca uloiul, în oasele lui. Fie-i lui	19	
ca veșmântul cu carele să acopere și		
ca brâul cu carele să să încingă pururea!"		
Aceasta-i plata pizmașilor miei	20	
de la Domnul și grăitorilor de rău spre		
sufletul mieu. Iară Tu, Doamne, Dum-	21	
nezăul mieu, fă cu mine pentru nu-		
mele Tău, că bună-i mila Ta, izbă-		
veaște-mă pre mine. Că eu suru-	22	
man și lipsit sânt, și inima mea ră-		
nită-i întru mine. Și ca umbra	23	Ps.101:11

		CATHISMA
		când să pleacă, silescu-mă să merg;
	24	aruncu-mă, ca lăcustele. Genunchele
		meale slăbiră de post și trupul
	25	mieu mârșevi de grăsime. Și eu
		fuiu ocară lor: când văd, clătesc
	26	cu capetele sale. Agiută-mă, Doam-
		ne, Dumnezăul mieu, și spăseaște-mă
	27	după mila Ta. Și să știe că
		mâna Ta e aceasta și Tu, Doamne, ai
	28	făcut aceasta. Blasteme ei, iară
		Tu blagosloveaște! Rădica-să-vor spre mine
		și să vor rușina, iară sluga Ta bu-
	29	cura-să-va. Să să îmbrace batgioco-
		ritorii miei în rușine și să se aco-
		pere ca cu un veșmânt cu rușinea sa.
	30	Lăuda-voiu pre Domnul cu rostul mieu

Сді.

фоате, ши милокуль амуаци люу-
давою пре е. Къ сѧ дѫ дирепта лa.
суруманулуй ка съ мътуакъ пре
де чем че осъдекь суфлетул луй. Слава

КАѲІСМА ѮІ. АЛЛИЛУІА. р. ѳ.

Честь ѱалом есте Пррꙋнтьорю къ купрінде Пррочіа
луй двдь де Хс карѧ аре, в, пърци. Сумма:

Парта динтъи есте де кемарѧ луй Хс ла дере
гъторіе кръіаскѫ ши преѡцѣскѫ, є, а, в, г, д. а.

Пате дерѣду дерегъторіи луй кум ѡаупурта в.
ни, д, с. пъ: з. Ѱаломул луй Дводь. ѕ,

Зисе Дмнул Дмнулуй а.
мїеу, ше дѫ дирепта
мѫ, пънъ всѣ пуне
пимашїи тъй супть

м. ке. мд. ди. кі. лѕ. лу. в. ме. дта. деле. евре. а. гі.

Еуаїа ді. є. г. | в. | личоареле тале: Тоіагул путе-
ріей тале тримателва Дмнул ди
Сіѡнь: ши доминѣще пре мижло-
кул пизмашилорь тъй.
бътікреди тош кайти акътъ Еуаїа | г. | Ѡамений тъй гата кутине ѫ-
зуа путерій тале, ѫ стрълучира
сфинцієй тале: ди згъу ши ди зу-
ори роша нащерій тале.
д. Цюръсѧ Дмнуль, ши нусѧ къй,
ту ещи прешть ѫвѣк дупѫ обн-
чанил луй Мелхиседекь.
е. Дмнулуй деа дирепта та, ѫ-
зуа мънїи сале ва зроби пре ѫпъра.
ѕ. Цюдекава лимбиле, ши ва ѫплѧ
локурнле де трупуре моарте зро-
биндь капетеле амуаци пре пъмѫнт.

Ди

15		214
foarte, și <în> mijlocul a mulți lăuda-L-voiu pre El. Că stă de-a dereapta surumanului, ca să mântuiască pre el de ceia ce osândesc sufletul lui.	31	Slava
		Summa
Cathisma 16. Alliluia 109	1	
Cest psalom easte prorocitoriu, că cuprinde prorocia lui David de Hristos, carea are 2 părți.	2	
Partea dintâi easte de chemarea lui Hristos la deregătorie crăiască și preoțească, stih 1, 2, 3, 4.	Stih	
Parte <2>, de rândul deregătoriei lui, cum o au purtat, din 4 stih, până 7.	1	Mat. 22:44; Mar. 14:36; Luca 2:42; Fapt. 4:35; Evr.1:13
Psalomul lui David		
Zise Domnul Domnului mieu: „Șez de-a direapta Mea, până voiu pune pizmașii Tăi supt		

		CATHISMA
*evanghelia Isa. 2:3	2	picioarele Tale. Toiagul* puteriei Tale trimeate-l-va Domnul din Sion. Și domnează pren mijlocul pizmașilor Tăi!"
*sânt credincioși, carii ascultă evanghelia	3	Oamenii* Tăi gata-s cu Tine în zua puterii Tale, în strălucirea sfinției Tale, din zgău și din zuori rooa nașterii Tale.
Evr. 5:6 și 6:20; 7:17 și 9:14 și 10:1; Evr. 7:1; Ps. 2:12 și 2:9; Apoc. 14:14 și 16:14 și 23:8	4	Giură-Să Domnul, și nu Să căi: „Tu ești preot în veac, după obiceaiul lui Melhisedec."
	5	Domnulu-i de-a direapta ta; în zua mânii<i> Sale va zdrobi pre împărat.
	6	Giudeca-va limbile și va împlea locurile de trupure moarte, zdrobind capetele a mulți pre pământ.

ѕı.

сѕı.

Дин извор дин кале ва бѣ пентрꙋ а- з. фїан. к. а.
чѣма ва ꙟнълца капꙋль. єврѣ. а. г. нг. ѕı.

Аллилꙋїа, рı.

ꙟчеть ѱаломь дав Харь ꙟналтатнтїи лꙋи Дмне- Сꙋптма:
зъꙋ, пентрꙋ мꙋлте бꙋнътъцъ тѣꙋ фъкꙋтъ кꙋ ма-
марїи лорь, кареле леи нꙋмъръ пре рѫндь, дин, а, с,
пънѫ, капь. Шї маи вѫртось адꙋ ꙟнаинтѣ,
лꙋкрꙋрїи, кареле аꙋ фъкꙋть кꙋеи.

Кѫ ꙗꙋ ꙗкось дин Єгипеть, с, д, ѯ. а.
Кѫ ꙗꙋ повъцꙋить ꙟпꙋстїе, с, є. в.
Кѫ ꙗꙋ дꙋсь ꙟпъмѫнтꙋль Хананꙋлꙋи, с, ѕ. г.

Исповедѣскꙋмѫ цїе Дмне кꙋ а.
тоатѫ инима мѣ, ꙟсфатꙋ
шѝ ꙟадꙋнарѣ дерепцилор.

Марї сѫнт лꙋкрꙋрїле дмнꙋлꙋи, шѝ в.
алѣсе тꙋтꙋрора челора че воескь пре
ꙟле. Славѫ шѝ ꙟфрꙋмсѣце лꙋ- г.

крꙋ

ка:

крꙋ ꙗ лꙋи шѝ дерептатѣ лꙋи ва рѫ-
д. мъна ꙟвѣчи. Фъкꙋ сѣ сѫ
поменѣскѫ минꙋнилe лꙋи, мнлосѣ
шѝ милостивꙋи Дмнꙋль.
їх. ѕı. лѣ є. Дѣде хранѫ челора че сѫ темь д
єль: поменѣщесѫ пънѫ ꙟвѣкь
ѕ. де легътꙋра са. Търїа фаптелоръ
сале ве(сти)ти ѡаменилорь съи, дѫд лорь
з. мошїа пъгѫнилорь. Фаптеле мѫ-
нилорь лꙋи дерептате ши џюде, кредин-
чоасе тоате порѫнчиле лꙋи: ꙟтърите
и. ꙟвѣчи де вѣк. Фъкꙋте ꙟаде-
ѳ. вѫ шѝ ꙟдерептате. Ръскꙋмпърарe
тримѣсе ѡаменилорь съи, порѫнчи
съцїе ꙟвѣк легътꙋра лꙋи, сфѫнтꙋи
шѝ ꙟфрикошатꙋ нꙋмеле лꙋи.

ꙟчепꙋ

16		215
Din izvor din cale va bea, pentru a- ceaea va înălța capul.	7	Filip. 2:9; Evr.1:3 și 2:22
Alliluia 110		
În cest psalom dau har israilteanii lui Dumne- zău pentru multe bunătăț ce-au făcut cu mai marii lor, carele le numără pre rând, din 1 stih, până cap. Și mai vârtos aduc înainte 3 lucrurile, carele au făcut cu ei:		Summa
Că i-au scos din Eghipet, stih 4, 9.	1	
Că i-au povățit în pustie, stih 5.	2	
Că i-au dus în pământul Hanaanului, stih 6.	3	
Ispovedescu-mă Ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul și în adunarea dereptilor.	1	
Mari sânt lucrurile Domnului și-s aiave tuturora celora ce voiesc pre	2	
eale. Slavă și frâmseațe lu-	3	

		CATHISMA
		crul Lui; și direptatea Lui va ră-
	4	mânea în veaci. Făcu să să pomenească minunile Lui; milos și milostivu-i Domnul.
Ex. 16:35	5	Deade hrană celora ce să tem de El; pomeneaște-Să până în veac
	6	de legătura Sa. Tăria faptelor Sale vesti oamenilor Săi, dând lor
	7	moșia păgânilor. Faptele mâ- nilor Lui – direptate și giudeț; credin- cioase-s toate porâncile Lui, întărite-s
	8	în veaci de veac, făcute în ade-
	9	văr și în dereptate. Răscumpărare trimease oamenilor Săi, porânci să ție în veac legătura Lui; sfântu-i și înfricoșat numele Lui.

Ꙟчєпєрѧ ꙟцєлєцїєй фрика дмну- і. | ѿ кн. пм прі а҃. з҃. и д҃. є҃. г҃. єкаі ві г҃.
луй, ꙟцєлє бунѣ тутуро чє фа прє ѧ,
лауда луй ва рѫмѫна ꙟ вѣкь.

Аллилуїа, ѱаі.

Чєст ѱалом єстє ꙟвъцъторїю, къ купрїндє ꙟвъцъ- | Сѵмвол:
ра дє плата слуѕбєй дмнєзъєщи, с҃, а҃, пъ, і҃.
Дупъ ачєѧ пїдѫ ꙟнаинтє пїдєсє чєлора чє нуаїн
фрика дє дмнєзъ, с҃, г҃. Фєричиї ай крєдинтошилор
ши карїи съ тѣ дє дмнєзъ купрїндє чєстє, є҃, лукрурі:
Къ рѫмѫшицєлє лор во фи фєричитє, с҃, в҃. а҃.
Къ авуцїнлє лор во фи стътъторє, с҃, г҃. А҃, г҃, Къ в҃.
съвоа мєга ꙟскъбєлє лор, с҃, з҃, и҃. Къ съвоа нєзъ д҃.
ви дн нєвоилє лор, с҃, ѕ҃. Къ во фи ꙟтъистє прє пъ- є҃.
мѫнт, с҃, д҃. Пїдєсє нєкрєдинтошилор анєж дє ꙟ-
наинтє ꙟчєстє, в҃, лукрури: Ꙟтѫю ꙟпима ши ꙟ- а҃.
тъжира инимїи лор пїтру бинєлє крєдинтошилор:
Дєшєрцїа пїєрїи лор, с҃, г҃. Ꙟторєрѧ Аггєй ш Захарїй. в҃.

Фєричє дє бърбатул чє сѣ тємє а҃. | ѱа҃. а҃. а҃. в҃.
дє дмнул, ши ꙟ порѫнчїлє луй

в҃. съдємїадє фоартє. Путѣрник-
къ ва фи прє пъмѫнт сѣмѫнца луй,
нѣмул дирєпцилор бласлва.
г҃. Богъцїє ши авуцїє ꙟ каса луй: ши
дирєптатѧ луй рѫмѫнє ꙟ вѣкь.
д҃. Стрълучєщє ши ꙟ тунѣрєк лу-
мина дирєпцилор, мѫтивник ши ми-
є҃. лостив ши дирєпт ѣй дмнєзъ. Бърбатул
бун милуєщє ши ꙟпрумутѣзъ:
ꙟ дирєптѣзъ лукрурилє салє ку цю-
ѕ҃. дєкатъ. Къ нусъва клъти ꙟ-
вѣчї, ꙟ помѫнъ дє вѣчї ва фи дирє-
з҃. тул. Дє вѣстѧ рєа нусъва тѣ-
мє, къ гата ѣй инима луй аныдъжуй
и҃. спрє дмнул. Ꙟтърїтъй инима
луй нусъва тѣмє: пънъ нуюа вєдѣ

16		216
Înceaperea înțelepției – frica Domnu-	10	Iov 28:28;
lui, înțeles bun tuturor ce fac pre ea.		Prov. 1:71 și
Lauda Lui va rămânea în veac.		9:10; Ecl.
		12:13
Alliluia 111		
Cest psalom easte învățătoriu, că cuprinde învățătu-		Summa
ra de plata slujbei dumnezăiești, stih 1, până 10.		
După aceaea, ne dă înainte pedeapsa celora ce nu li-i		
frică de Dumnezău, stih 10. Fericia-i a credincioșilor		
și carii să tem de Dumnedzău, cuprinde ceaste 5 lucruri:		
Că rămășițele lor vor fi fericite, stih 2.	1	
Că avuțiile lor vor fi stătătoare, stih 3. A 3: Că	2,<3>	
să vor mângâia în scârbele lor, stih 7, 8. Că să vor izbă-	4	
vi din nevoile lor, stih 6. Că vor fi în cinste pre pă-	5	
mânt, stih 9. Pedeapsa necredincioșilor li să dă î-		
nainte în ceaste 2 lucruri: Întâiu, în pizma și în	1	
tânjirea inimii lor pentru binele credincioșilor.		
Deșerția pohtei lor, stih 10. Întoarcerea Anghei și Zahariei.	2	
Ferice de bărbatul ce să teame	1	Ps. 1:2
de Domnul și în porâncile Lui		

		CATHISMA
	2	să dezmiardă foarte. Putearni-
		că va fi pre pământ sămânța lui;
		neamul direpților blagoslovi-să-va.
	3	Bogăție și avuție – în casa lui și
		direptatea lui rămâne în veac.
	4	Străluceaște și în tunearec lu-
		mina direpților, milostivnic și mi-
	5	los și direptu-i Dumnedzău. Bărbatul
		bun miluiaște și împrumutează:
		îndireptează lucrurile sale cu giu-
	6	decată. Că nu să va clăti în
		veaci; în pomană de veaci va fi direp-
	7	tul. De veastea rrea nu să va tea-
		me, că gata-i inima lui a nădăjdui
	8	spre Domnul. Întărită-i inima
		lui, nu să va teame, până nu va vedea

перїрѫ. пимашило съ. Лъпагеши дъ д.
сурумаинило, дирептатѫ луй ва ръ-
мънѣ ѫвѣк, корнул луй сьва ѫнъ-
цѫ ѫсларѫ. Ведѣва пъкътосул г.
ши съва мъниѫ, скъшкава ку дин-
ции съй, ши съва топи: пофта пъкъ-
тошило перива. Слава:

Аллилуїа, рві.

Дъдь лаудъ пре Домнуль ѫпт ѱало Пїтрѹ мърирѫ
луй, ши пе гробынытата чеаъ фъку куиемѣл ѡ
мѣнїн: акум: ку смериции ши ку скъпицїн, <с> а, в, г.

Лъудаци слуџи пре Домнул, а.
лъудаци нумеле Домнулуй.
Фїе нумел Домнулуй блгсн в.
де акму ши пънъ ѫвѣкь.
Де ла ръсъритул соарелуй пънъ ла г.

апусь, лъудатуй нумел Домнулуй.
д. Ѫнълцатуй спре тоате лимбиле До-
е. мнул, спре черюрїй слава луй. Чинеи
кѫ Домнул Дмнезъул ностру? кареле
ѕ. лъкуеще ѫнълциме? Ши кареле
съсмерѣще авѣдѫ кареле ѫчерюри ши
з. пре пъмънт? Кареле рѣдикъ сєрѹ-
манул де пе пулберѣ, ши рѣдикъ де гу-
н. нои лпискул. Съл факъ пре ел
ашедѫ ку боѧрїи ши ку цюдечїи ѡ-
ѳ. менилор. Кареле фаче чѣ че єра
сѣпъ ѫфъмѣе, съшазъ мумъ бу-
курънду се фечорилорь.

Аллилуїа, рґі.

Ѫчепт ѱало де кареле жидовїи фак, б.
съкупени дубнътїцили чеу фъку Дмнезъу куруда луй

а. ка. е. н. ан. рб. ма.

Сумма:

16		217
perirea pizmașilor săi. Împarte și dă	9	2 Cor. 9:9
surumanilor; direptatea Lui va ră-		
mânea în veac, cornul Lui să va înăl-		
ța în slavă. Vedea-va păcătosul	10	
și să va mânia, scârșca-va cu din-		
ții săi și să va topi: pohta păcă-		
toșilor peri-va. Slava.		
Alliluia 112		
David laudă pre Dumnedzău în cest psalom pentru mărirea		Summa
Lui și pentru bunătatea ce au făcut cu neamul o-		
menesc, anume cu smeriții și cu scârbiții, stih 1, 2, 3.	Stih	
Lăudați, slugi, pre Domnul,	1	
lăudaț numele Domnului!		
Fie numele Domnului blagoslovit	2	Dan. 2:20;
de acmu și până în veac!		Mal. 1;11
De la răsăritul soarelui până la	3	

		CATHISMA
		apus lăudatu-i numele Domnului.
	4	Înălțatu-i spre toate limbile Dom-
	5	nul, spre ceriuri-i slava Lui. Cine-i
		ca Domnul Dumnedzăul nostru, Carele
	6	lăcuiaște în nălțime? Și Carele
		Să smereaște a vedea carele-s în ceriuri și
1 Sam. 2:8;	7	pre pământ, Carele rădică suru-
Ps. 106:41		manul den pulbere și rădică den gu-
	8	noiu lipsitul, să-l facă pre el
		a ședea cu boiarii și cu giudecii oa-
	9	menilor, Carele face ceaea ce era
		starpă în fămeaie să șază mumă bu-
		curându-să feciorilor.
		Alliluia 113
Summa		În cest psalom, din carele jidovii fac 2,
		să cuprind bunătățile ce-au făcut Dumnedzău cu ruda

ѳі. | сні.

лꙋй Їиль карєлꙋ ачѣста: Къ ѧкоі дін єгѵпєт а.
сп, а. Къ ѧ алєсь прє єй дін тоатє лємнєлє, а. в.
Къ ѧ трікꙋт прєстє марѧ рошїє ші прєстє Їѡрдан, г.
в, з. Къ лъꙋ дат лоагꙋ ꙟмꙋнтєлє Сїнаін, з, д. д.
Къ ѧ адъпат кꙋ апѫ дін піатрѫ. Дꙋпѫ ачѣста є.
ꙟтїт ѱалос чѣл фѫкꙋ жидовїн, в, рдг. Іарѫ ачѣста
жєтє тоатє ꙋнꙋл кꙋ алꙋ ꙟтоць чїн, ов, дє дака.
Съ кꙋпріндє ꙟшꙋмѫ, ꙟрꙋгъчюні ші ꙟмъгъярі.
Къ ꙟтїю ролгѫ Їилтєнїи прє дꙋмнєзєꙋ съ нꙋ ѧзбъ а
вѣскѫ прє єй дє Їдєѡлїи пъгънилѡ карїи єра ꙟпрє
жꙋрꙋл лѡ, в, д, і. Дꙋпѫ ачѣа съмъгъ кꙋнъ в
дєдє къмва ѧзбъвн прє єй, ꙟтєлѫ алатє, сті.

Аллилꙋїа, ргі. сп,

Єшітꙋл Їилєлѡ дє Єгѵпє, а: нєх. г, г.
ші фъмѣѧ лꙋй Їакѡв дін-
трє ѡамєнїи пъгъни:
Фꙋ Їꙋда сфінцітꙋра лꙋй, Їиль в. кх. ді ка
пꙋтєра лꙋй. Марѣ възꙋ, ші г. кѵна: г.
фꙋџи, Їѡрданꙋл съ ꙟтꙋрнѫ ꙟдърѣпт. і. гі. ѕі.

М мв | мꙋџі

ка

а. Мꙋнцїи съріа ка бєбєчїи: ші мъ-
є. гꙋріле ка мїєй ѡїлѡ. Чє ць фꙋ ма-
рє дє фꙋџи? ші ціє Їѡрданє дє тє ꙟ-
ѕ. тꙋрна ꙟдърѣпт? Ші вой мꙋнц
дє съри ка бєбєчїи: ші вой мъгꙋри
з. ка мїєй ѡїлѡ? Дє фаца дꙋмнє-
лꙋй кꙋтрємꙋръсѫ пъмѫнтꙋл, дє фа-
ца дꙋмнєзъꙋлꙋй лꙋй Їакѡвь.
кх. ѯі ѕ | н. Чєіа чє ꙟторсє піатра ꙟ ѧзєрє дє
чиса. к аі | апѫ, ші стїнка ꙟ ѧзвоарѫ дє апѫ.
жн: | а. * Нꙋ ноаѡ дꙋмнє, нꙋ ноаѡ, чє нꙋ-
ѧнта | мєлꙋй тѫ дѫ славѫ, пєнтрꙋ мїла та
їста | і. ші пєнтрꙋ адєвѣрꙋл тѫ. Съ нꙋ кꙋва-
ѱалѡ, | вѫ зікѫ пъгънїи ꙋдє ѧстє дꙋмнє-
рді. | зъꙋль лорь. Іарѫ дꙋмнєзъꙋл нос-
кн. ма. аі | аі. трꙋ ꙟчє (ші прє пъмѫнт) ...
н он. і. |

рі

16		218
lui Israil, carele-s aceastea: Că i-au scos den Eghipet,	1	
stih 1. Că i-au ales pre ei den toate limbile, stih 2.	2	
Că i-au trecut preste Marea Roșie și preste Iordan,	3	
stih 7. Că le-au dat lor leage în muntele Sinaii, stih 4.	4	
Că i-au adăpat cu apă din piatră. După aceastea,	5	
în cest psalom ce-l fac jidovii, 2, 114 – iară acicea		
easte tot unul, cum l-au întors cei 72 de dascali –,		
să cuprinde în șumă, în rugăciune și în mângâiare.		
Că întâiu roagă israilteanii pre Dumnedzău să-i izbă-	1	
vească pre ei de idolii păgânilor carii era împre-		
jurul lor, stih 9, 10. După aceaea, să mângâie cu nă-	2	
deajde că-i va izbăvi pre ei, în cealealalte stihuri.		
Alliluia 113	Stih	
În ieșitul israililor den Eghipet,	1	Ex. 13:3
și fămeaia lui Iacov din-		
tre oamenii păgâni,		
fu Iuda sfințitura Lui, Israil –	2	
putearea Lui. Marea-L văzu și	3	Ex. 14:21;
fugi, Iordanul să întumă îndărăpt.		Ios. 3:13,16

		CATHISMA
	4	Munții săriia ca berbecii și mă-
	5	gurile, ca miei<i> oilor. Ce-ț fu, ma-
		re, de fugiș? Și ție, Iordane, de te în-
	6	turnaș îndărăpt? Și voi, munți,
		de sărit ca berbecii; și voi, măguri,
	7	ca miei<i> oilor? De fața Domnu-
		lui cutremură-să pământul, de fa-
		ța Dumnezăului lui Iacov,
Ex. 17:6; Num. 20:11	8	Cela ce întoarse piatra în iazere de
		apă și stinca, în izvoară de apă.
*Jidoveaște aicea	9	*Nu noao, Doamne, nu noao, ce nu-
cest psalom 114		melui Tău dă slavă pentru mila Ta
	10	și pentru adevărul Tău. Să nu cum-
		va zică păgânii: „Unde easte Dumne-
Ps. 41:11 și 78:10	11	dzăul lor?" Iară Dumnedzăul no-
		stru-i în ceriu (și pre pământ) și toa-

нпрд.є. єі.ѕі.ѕ. ні.ді.к.

те че вроу фѣче. Їаръ Їдолїи лѡ ві.
сътъ аџиптъ ши аоур лоукроул мънилорь
ѡ́аменилѡ. Гоуръ а ши ноу грѣеск, гі.
ѡки аоу ши ноу въ. Оурекин а ши ді
ноу аоуд, нари аоу ши ноу миросеск:
Мъни аоу ши ноу пипъеск, пїчоаре еі
аоу ши ноу ѫблъ, ши ноу стригъ коу
гроумазїи лѡ. Асѣмена съле фїе ѕі.
лѡ карїи фа пре еи, ши тоць чеѧ че
съндъдоуеск ѫтроу еи. Їаръ чоу зі.
Каса лоуи Їиль нъдъдоуаще ѫтроу
дмноул: къ аџоутори лѡ ши скоутоул
лѡ ѥсте. Каса лоуи Аарѡн, нъдъ- ні.
доуаще ѫтроу дмноул: къ аџоуторюл
лѡ ши скоутоул лѡ ѥсте. Чеѧ че въ- ѳі.
тѣмець де дмноул, нъдъждоуиць ѫтроу

дмноул, къ аџоутори лѡ ши скоутоул
к. лѡ ѥсте. Дмноул поменитоуса де
ной, Блгсва пре ной: Блгсва каса
лоуи Їил, Блгсва Каса лоуи Аарѡн.
ка Блгсва пре чеѧ че сътемъ де дмноул,
кв пре мичїи коу марїи. Адаоџева дꙋ-
мноул спре вой, спре вой ши спре фечо-
кг рїи воштри. Блгсвиць вой де дмноул
чел че фъкоу чер ши пъмънтоул.
рилѡ кд Черюл черюлоуи (зик) а Дмноулоуи
ѥсте, йа пъмънтоул дѣде фїилѡ ѡа-
ке менилѡ. Къ ноу морцїи тебѡ лъоу-
да пре тине дмне, не то чеѧ че по-
кѕ го ѫ мормънт. Че ной вїи блгсим
дмноул де акоум пънъ ѫ вѣк.

Аллилоуїа, рдг.

ѫтѣт

16		219
te ce vru feace. Iară idolii lor	12	Ps. 134:15,16
sânt argint și aur, lucrul mânilor		17,18,19,20
oamenilor: Gură au, și nu grăiesc;	13	
ochi au, și nu văd. Urechi au, și	14	
nu aud; nari au, și nu mirosesc.		
Mâni au, și nu pipăiesc; picioare	15	
au, și nu îmblă; și nu strigă cu		
grumazii lor. Aseamenea să le fie	16	
lor carii fac pre ei și toț ceia ce		
să nădăjduiesc întru ei! Iară tu,	17	
casa lui Israil, nădăjduiaște întru		
Domnul! Că agiutoriul lor și scutul		
lor easte. Casa lui Aaron, nădăj-	18	
duiaște întru Domnul, că agiutoriul		
lor și scutul lor easte! Ceia ce vă	19	
teameț de Domnul, nădăjduiț întru		

		CATHISMA
		Domnul, că agiutoriul lor și scutul
	20	lor easte! Domnul pomenitu-S-au de
		noi, blagoslovi-va pre noi: Blagoslovi-va casa
		lui Israil. Blagoslovi-va casa lui Aaron.
	21	Blagoslovi-va pre ceia ce să tem de Domnul,
	22	pre micii, cu marii. Adaoge-va Dom-
		nul spre voi, spre voi și spre fecio-
	23	rii voștri. Blagosloviț – voi de Domnul
		Ce-au făcut ceriul și pământul!
*rilor	24	Ceriul ceriul* (zic) a Domnului
		easte, iară pământul deade-l fiilor oa-
	25	menilor. Că nu morții Te vor lău-
		da pre Tine, Doamne, neci toț ceia ce po-
	26	gor în mormânt. Ce noi, vii<i>, blagoslovim
		Domnul, de acum până în veac.
		Alliluia 114

ѕі:	ск.

Ачест ѱало мъцъмъще дꙋдъ лꙋй дмнезъ, къ
лаꙋ ръдикат пре ел спре кръниръ църъй, ши дѫ ка
пътрꙋ чи лаꙋ мѫтꙋит пре е де гоана лꙋй Саꙋль.

Сꙋмма:

Алилꙋіа, рді. С,

Ю Битам къ аꙋ аꙋзит дм- а.
нꙋл гласꙋл міеꙋ, ши рꙋгъ-
чюніле меле. Къ плекѫ б.
оурека са міе, ши ꙟзилеле меле
кемꙋл. Апрецꙋрасьмѫ пре ми- г.
не дꙋрориле моцііей, ши невоіле ꙗ-
дꙋлꙋй афласемѫ: скърбѫ ши дꙋре-
ре афлаю. Ши нꙋмеле дмнꙋлꙋй д.
кемаю, рогꙋте дмне изъбъвеще сꙋ-
флетꙋл міеꙋ. Мілъ стивꙋй дмнꙋл е.
ши дрепт, ши дмнезъꙋл нострꙋй
міло. Смерііціи пъзеще дмнꙋл: ѕ.
сърꙋмънит ера ши май мѫнтꙋит.

а, са. кѕ. г, е, и ѕ.

ꙟтоар

кі:

зі. Ꙟтоарчете сꙋфлетꙋл міеꙋ ꙟръпа-
оусꙋл тъ, къ дмнꙋл бине фъкꙋ цее.
иі. Къ ай изъбъвит сꙋфлетꙋл міеꙋ де
моарте, ши окїи міеꙋ де лакрьми:
ши пічорꙋл міеꙋ де лꙋнекаре.
ді. Ꙟмблаꙗ ꙟнаинта дмнꙋлꙋй ꙟ-
пъмѫнтꙋл віилор. СЛАВА:

Аллилꙋіа, реі.

Сꙋмма:

Ачест ѱало спꙋне пѣтрꙋ чи лаꙋ мѫнтꙋит дмнезъꙋ
де искъбе ши де ꙗй періре пре пѣтрꙋ къ аꙋ кредзꙋт ꙟпрꙋ
ел, С, а. Ши ꙗрата кредінца лꙋй ꙟтъ ист, і,
кипꙋри. Атъю аꙋ кредзꙋт лꙋй дмнезъ кинд аꙋ а-
вꙋт искꙋба маріе, С, а. Аꙋ кредзꙋ кꙋн въ ꙟ доиа, ѕі, б.

* живѣ
чіеть
ѱало
ꙟпреꙋ
нъ кꙋ
те ма
де сꙋсь
тоꙋнъ

а. Р* Резꙋю пѣтрꙋ ачѣла гріин: сꙋ
б. сꙋпъраті ера фоате. Иза-
С, е зи ꙟграба ма тот ѡмъ-
а. міте. Че віи ла дмнꙋлꙋй, пѣтрꙋ
б.
г.

тоар

16		220
În cest psalom mulțămeaște David lui Dumnezău că l-au rădicat pre el spre crăirea țărâei și dă har pentru ce l-au mântuit pre el de goana lui Saul.		Summa
Alliluia 114	Stih	
Iubit-am că au auzit Dom-	1	
nul glasul mieu și rugă-		
ciunile meale. Că plecă	2	
ureachea Sa mie; și în zilele meale		
chemu-L. Împregiurasă-mă pre mi-	3	1 Sam. 22:5 și 6
ne durorile morției și nevoile ia-		
dului aflase-mă; scârbă și durea-		
re aflaiu. Și numele Domnului	4	
chemaiu: „Rogu-te, Doamne, izbăveaște su-		
fletul mieu!" Milostivu-i Domnul	5	
și dirept; și Dumnedzăul nostru-i		
milos. Smeriții păzeaște-i Domnul;	6	
surumănit eram și m-ai mântuit.		

		CATHISMA
	17	Întoarce-te, sufletul mieu, în răpa-
		osul tău, că Domnul bine făcu ție.
	18	Că ai izbăvit sufletul mieu de
		moarte, și ochiul mieu, de lacrămi,
		și piciorul mieu, din lunicare.
	19	Îmbla-voiu înaintea Domnului în
		pământul viilor. Slava.
		Alliluia 115
Summa		În cest psalom spune pentru ce l-au mântuit Dumnezău
		den scârbe și den perire, pentru că au crezut întru
	1	El, stih 1. Și-ș arată credința lui în ceaste 2
	2	chipuri: Întâiu, au crezut lui Dumnezău când au a-
		vut scârbă mare, stih 1. Au crezut când să îndoiia, stih 2.
*Jidoveaște,	Stih	
cest psalom	1	Crezuiu, pentru aceaea grăiiu: „Eu
împreună-l cu	2	supărat era foarte." Iară
cel mai de sus		eu zis în graba mea: „Tot omul
tot unul	3	minte." Ce voiu da Domnului pentru

ѕі.

тоате бꙋнътъціле чаꙋ фъкꙋт кꙋ | ска.
мине? Пъхарꙋл спѫсенїей вою лꙋа, д. | к. ко. д. г. м. н. г. д.
ши нꙋмеле лꙋй дмнезеꙋ вою кема.
Фъгъдꙋинцеле меле дале вою домнꙋ- є.
лꙋй, ꙟнаинта тꙋтꙋрор ѡаменилор лꙋй.
Чинстиитъ ꙟнаинта дмнꙋлꙋй ѕ.
моартѣ милошилор лꙋй. Ѡ Дмне єꙋ з.
сѫнт слꙋга та, єꙋсь слꙋга та, ши
фїю слꙋжничїин тале: дезлегатай ле-
гътꙋриле меле. Цїе вою жъртви и.
жертва лаꙋдей, ши нꙋмеле дмнꙋ-
лꙋй вою кема. Фъгъдꙋинцеле ѳ.
меле дале вою дмнꙋлꙋй, ꙟнаинта
тꙋтꙋрор ѡаменилор лꙋй. Ꙟ прит- і.
воареле касей дмнꙋлꙋй, ꙟмижло-
кꙋл тъꙋ Їерслиме.

Ни Алли

Ка:

Аллилꙋїа, рѕі.

Сꙋмма: Ꙟтиест ѱалом пророчеще ѱалмистꙋл де кемарѣ пъгъ
нилор, кѫ вина ке мѫ пре єи дмнезеꙋ ши ꙟва ꙟпрїꙋна кꙋ
алешии Ізраилꙋлꙋй, кѫ съ ꙟ спѫсѫ ши єи пентрꙋ ачест
бине чи ва фаче кꙋ єи, ꙟдемнъ спре лауда лꙋ дмнезеꙋ.

с,
рн. єі. аі а. Лъꙋдаці пре дмнꙋл тоате лим-
біле, лъꙋдаці пре єл тоате ѡаменїи.
в. Кѫ съ ꙟтърит мила лꙋй спре
ной, ши адевърꙋл домнꙋлꙋй рѣмѫне ꙟвѣк.

Аллилꙋїа, рзі.

Сꙋмма: Ꙟтиест ѱалом дъ хвалѫ лꙋй дмнезеꙋ, пентрꙋ чѣте-
ва лꙋкрꙋ. Ꙟтѫю пентрꙋ кѫ ла изъбѣвит пре єл де рѫ
а. тъц мꙋлці. Кѫ лаꙋ ꙟнълцат пре єл спре ꙟпърѫціе
в. Дꙋпѫ ачѣста пророчеще де ꙟпърѫцїа лꙋй Хс, кꙋм
съ ꙟкипꙋѣ ꙟпърѫціи лꙋй двдь, изъбѣвирѣ дин пери-
ре ѿ арат, днн, є, с, пънѫ, ка. Їарѫш кꙋкарѣ спре
крънире арѫтѫ, де, кв, с, пънъ, кн. Дꙋпѫ ачѣ
ста дѫ хвалѫ лꙋй дмнезеꙋ пентрꙋ алте бꙋнътъці чѣꙋ
фъкꙋт кꙋ єл, с, кд, ке, и прочаѧ:

Алли

16		221
toate bunătăţile ce-au făcut cu		
mine? Păharul spăseniei voiu lua	4	2 Cor. 4:3; Rom. 3:4
şi numele lui Dumnedzău voiu chema.		
Făgăduinţele meale da-le-voiu Domnu-	5	
lui înaintea tuturor oamenilor Lui.		
Cinstită-i înaintea Domnului	6	
moartea miloşilor Lui. O, Doamne, eu	7	
sânt sluga Ta, eu-s sluga Ta şi		
fiiul slujnicii Tale; dezlegat-ai le-		
găturile meale. Ţie voiu jârtvi	8	
jirtva laudei şi numele Domnu-		
lui voiu chema. Făgăduinţele	9	
meale da-le-voiu Domnului înaintea		
tuturor oamenilor Lui, în prit-	10	
foarăle casei Domnului, în mijlo-		
cul tău, Ierusalime.		

		CATHISMA
		Alliluia116
Summa		În cest psalom proroceaşte psalomnicul de chemarea păgâ-
		nilor, că-i va chema pre ei Dumnedzău şi-i va împreuna cu
		aleşii israililor; ca să să spăsească şi ei pentru acest
		bine ce va face cu ei, îndeamnă-i spre lauda lui Dumnezău.
	Stih	
Rom. 15:11	1	Lăudaţ pre Domnul toate lim-
		bile, lăudaţ pre El toţ oamenii,
	2	Că să întări mila Lui spre
		noi; şi adevărul Domnului rămâne în veac.
		Alliluia 117
Summa		În cest psalom dă har lui Dumnedzău pentru ceaste
	1	2 lucruri: Întâiu, pentru că l-au izbăvit pre el de rău-
	2	tăţ multe. Că l-au înălţat pre el spre împărăţie.
		După aceastea, proroceaşte de împărăţia lui Hristos, carea
		să închipuia împărăţiei lui David; izbăvirea den peri-
		re o arată, din 5 stih, până 22. Rădicare spre
		crăire arată-o, den 22 stih, până 28. După aceas-
		tea dă har lui Dumnedzău pentru alte bunătăţ ce-au
		făcut cu el, stih 24, 25 *i pročaę.*

ѕі.

Ӑллилꙋїа, рзі. ҁ

Исповѣдицивъ дмнꙋлꙋй къ а. ѕє. а. ѕ. а. ни рлє

бꙋнꙋй, къ ꙟвѣкꙋй мілалꙋй.

Ка съзикъ акꙋм Касалꙋй в.

Ісрл, къ є бꙋн шій ꙟвѣк міла лꙋй.

Зикъ акмꙋ каса лꙋй Аарѡн, къ г.

бꙋнꙋй, къ є ꙟвѣк мила лꙋй.

Зикъ акмꙋ чѣ че съте де домнꙋл д.

къ бꙋнꙋй къ є ꙟвѣк мила лꙋй.

Де скъбе кемаю дмнꙋл, ш аꙋзи- е. вн нєє.

мъ ꙟтрꙋ лъциме. Дмнꙋлꙋй кꙋ ѕ. ві.

мине, ши нꙋмъвою тѣме, че съм

фáкъ міе ѡмꙋл? Дмнꙋл кꙋ з. єрє гіѕ

минеи ꙟтрꙋ ацитъторіи міеи, пе-

трꙋ ачѣ вою веда че потеск пи- ни. рлв. г

змашіи міеи. Къ маи біне а- и.

Ни в .... че а

ка:

те анъдъдꙋи ꙟтрꙋ дмнꙋл декът

анъдъдꙋи ꙟтрꙋ ѡмени:

а. Маи бинеи асъннедъдꙋи ꙟтрꙋ до-

мнꙋл, декъ анедъдꙋи спре бо͡ери.

і. Тоате лимбиле ꙟкꙋнцюрасемъ че

ꙟнꙋмеле дмнꙋлꙋй (нъдъдꙋеск)

аі. къи вою піарде пре ей. Ӑкꙋнцю-

рáръмъ пре мине, ши мъ лꙋаръ ꙟ-

прецюр, ши ꙟнꙋмеле дмнꙋлꙋй (нъ-

дъдꙋеск,) къ вою піарде пре ей.

ві. Ӑкꙋнцюрáръмъ пре мине ка аби-

неле, ши състинсъръ ка фоскꙋл де

спини: нъдъдꙋеск ꙟнꙋмеле дмн-

гі. лꙋй, піедеивою пре є. Фоате мъ

ꙟпесеш ши мъ плекаю съкаꙁ: че

ц. ѕ. ді. дмнꙋл мъ ацютъ. Търіа м-

ши

16		222
Alliluia 117	Stih	
Ispovediți-vă Domnului, că	1	Ps. 105:1 și 106:1;
bunu-i, că în veacu-i mila Lui!		135:1
Ca să zică acum casa lui	2	
Israil că e bun și-i în veac mila Lui.		
Zică acmu casa lui Aaron că	3	
bunu-i, că e în veac mila Lui.		
Zică acmu ceia ce să tem de Domnul	4	
că bunu-i, că e în veac mila Lui.		
Den scârbe chemaiu Domnul și auzi-	5	
mă întru lărgime. Domnulu-i cu	6	Ps. 55:5,12
mine și nu mă voiu teame; ce să-m		
facă mie omul? Domnul cu	7	Evr. 13:6
mine-i întru agiutătorii miei, pen-		
tru aceaea voiu vedea ce pohtesc piz-		
mașii miei. Că mai bine eas-	8	Ps. 145:3

		CATHISMA
		te a nădăjdui întru Domnul, decât
		a nădăjdui întru oameni.
	9	Mai bine-i a să nedăjdui întru Dom-
		nul, decât a nedăjdui spre boiari.
	10	Toate limbile încungiurase-mă; ce
		în numele Domnului (nădăjduiesc)
	11	că-i voiu piarde pre ei. Încungiu-
		rară-mă pre mine și mă luară îm-
		pregiur; și în numele Domnului (nă-
		dăjduiesc) că voiu piarde pre ei.
	12	Încungiurară-mă pre mine ca albi-
		nele și să stinsără ca focul de
		spini: nădăjduiesc în numele Domnu-
	13	lui, piarde-i-voiu pre ei. Foarte mă
		împenseși și mă plecaiu să caz; ce
Ex. <15>:6	14	Domnul mă agiută. Tăria mea

шѝ кѫтара маѝ дмнꙋлꙋ: шѝмѝ фꙋ
міе ѫспние, Гласъ де бꙋкꙋріе шѝ де еі
веселіе ѫкортꙋріле дирепцилор, дира-
пта дмнꙋлꙋй фаче пꙋтѣре.
Дирапта дмнꙋлꙋй ѫнъцатѫ: ди- ѕі.
рѣпта дмнꙋлꙋй кꙋ пꙋтѣре.
Нꙋ вою мꙋри че вою віа шѝ вою спꙋ- зі.
не лꙋкрꙋріле дмнꙋлꙋй. Чертънд иі.
чертъмѫ пре мине дмнꙋлꙋ, шѝ мор-
ціей нꙋмѫ дѣде пре мине.
Дѣскидеціми міе поарта дирептъ- ді.
цией, съ ѫтрꙋ ѫтрꙋ ѫнса съмѫ испо-
ведꙋеск дмнꙋлꙋй. Ачаста поарт к.
дмнꙋлꙋй, шѝ дірепцій во ѫтра прин ѫнса.
Исповедимъ вою ціе къ маѝ аскꙋ- ка.
лта пре мине, шѝ міаи фост міе ѫ-

Іса. кв. ѕ. / м. ка. мв / м. бг. г. / лк. к. зі / діа. д. аі / рн. д. лг / а. пв. б. / а. ѕ. з.

кв трꙋ ажꙋтор. Піатра че нꙋ сокотіръ
зидиторіи, ачаста фꙋ капꙋл оу-
кг гюлꙋй. Дела дмнꙋл фꙋ ачаста,
шѝ аце минꙋне ѫтре окіи ноштри.
кд Ачаста зꙋа каре фъкꙋ дмнꙋл,
съне бꙋкꙋрѫм шѝ съне веселим ѫтрꙋ ѫнса.
ке О дмне мѫтꙋаще, о дмне спо-
м. ка. н. кѕ рѣще: Бласловит каре вине ѫнꙋ-
меле дмнꙋлꙋй, бласловим пре вой де ка-
кз са дмнꙋлꙋй. Тарей дмнꙋл шѝ
сълꙋчи ноаъ: легаці міелꙋл кꙋ фꙋ-
ни пънѫ ла корнꙋл олтарюлꙋй.
ки Дмнезеꙋл міе ести тꙋ шѝ мъ вою испо-
веди ціе, дмнезеꙋл міе ести тꙋ шѝ те
кѳ вою ѫнъца пре тине. Исповедіеткꙋ-
мѫ ціе къ маѝ аскꙋлта, шѝ фꙋсеши

16		223
și cântarea mea-i Domnul și-m fu		
mie în spăsenie. Glas de bucurie și de	15	
veselie în corturile direpților: „Direap-		
ta Domnului face puteare.		
Direapta Domnului – înălțată, di-	16	
reapta Domnului – cu puteare.”		
Nu voiu muri, ce voiu via, și voiu spu-	17	
ne lucrurile Domnului. Certând,	18	
certă-mă pre mine Domnul, și mor-		
ției nu mă deade pre mine.		
Deșchideți-mi mie poarta direptă-	19	
ției, să întru întru ea, să mă ispo-		
veduiesc Domnului! Aceasta-i poarta	20	
Domnului: și direpții vor întra prin ea.		
Ispovedi-mă-voiu Ție, că m-ai ascul-	21	
tat pre mine și mi-ai fost mie în-		

		CATHISMA
Isa. 22:6; Mat. 21:42;	22	tru agiutoriu. Piatra ce nu socoti-
Mar. 12:10; Luca 20:17;		ră ziditorii, aceasta fu capul un-
Fapt. 4:11; Rom. 9:33;	23	ghiului. De la Domnul fu aceasta
1 Petru 2:4,6,7		și easte minune între ochii noștri.
	24	Aceasta-i zua carea făcu Domnul:
		să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.
	25	O, Doamne, mântuiaște! O, Doamne, spo-
Mat. 21:8	26	reaște! Blagoslovit carele vine în nu-
		mele Domnului! Blagoslovim pre voi den ca-
	27	sa Domnului! Tare-i Domnul și
		străluci noao! Legaț mielul cu funi,
		până la cornul oltariului.
	28	Dumnedzeul mieu ești Tu, și mă voiu ispo-
		vedi Ție; Dumnedzăul mieu ești Tu, și Te
	29	voiu înălța pre Tine. Ispovedescu-
		mă Ție, că m-ai ascultat și-m fuseș

міе ѫсꙋпніе. Исповедніцнѣ (л.)
Дмнꙋлꙋй кѫ бꙋнꙋй кѫ ѫвѣкꙋй
міла лꙋй. Слава:

Каѳісма, ѕі. Аллилꙋіа, рні.

Ачѣсть ѱаломь кꙋпрінде лꙋкрꙋри фрꙋмоасе шй мꙋлте, кѫ ле дѫ ѫнаінте фолосꙋль кꙋвін- (Сꙋмма:)
тꙋлꙋй Дмнзѫꙋ, карелей кꙋпрінсе ѫскріптꙋра
Сфнтѫ: ѫпѫне мꙋлте фелюри де рꙋгѫчюни: лаꙋ
деле лꙋй Дмнзѫꙋ: мꙋлцѫмире: желꙋире, шй алте
лꙋкрꙋри, кареле сѫкꙋвине сѫле цїе крединчошїи.
Жꙋдсовїи лаꙋ ѫпѫрцит ачест ѱаломь дꙋпѫ, а б. (Жꙋдсо:)
Шй сꙋпта фіінде каре словѫ сѫкꙋпринде, и, с.
Сꙋпта (Алефь, кареле фаче ла нои, азь, (Алефь.)
а, сѫкꙋпринде, чѣсте, г, лꙋкрꙋри.
Ѫтѫю ѫпѫне кѫ кꙋвінтꙋль лꙋй Дмнзѫꙋ фаче (а.)
пре оамени ферічици, карїи ѫ дирѣпте віаца

(в.) лорь дꙋпѫ денеѣ, с, а, в, г, д. Сѫ роагѫ
лꙋй Дмнзѫꙋ ѱаломникꙋль ка сѫ ѫдирѣпте віаца
са дꙋпѫ кꙋвѫнтꙋль лꙋй Дмнзѫꙋ, с, е, ѕ.
(г.) Сѫфѫгѫдꙋаще кѫ ва фи мꙋлцимитор лꙋ Дмнезѫ.
(Беть) Сꙋпта (Беть,) Б. Сꙋпта чѣсте, в, лꙋ:
(а.) Ѫтѫй дѫле ѫнаінте обичаю віецїи ноастре, а.
(в.) Роагѫсе Дмнзѫꙋ сѫл лꙋминезе пре ель шй сѫл ѫдн
рѣптезе ѫвіацаꙋ. Ѫчѣла лалте стиꙋри,
(Гімель) Сꙋпта, (Гимель) Г. Пꙋне рꙋгѫчюне ѫ
каре се роагѫ Дмнзѫꙋ сѫл цїе пре ель віꙋ шй сѫл лꙋ
минезе кꙋ кꙋвѫнтꙋль сѫꙋ шй ѡкара че пѫцїа пін
трꙋ кꙋвѫнтꙋль лꙋй Дмнзѫꙋ сѫѡ депѫртезе де ель.
(Далеть) Сꙋпта (Далеть,) Д. Роагѫсе Дмнзѫꙋ
лꙋй Дмнзѫꙋ сѫл ѫвіезе кꙋ кꙋвѫнтꙋль лꙋй, пе
сѫль мѫнгѫе, шй сѫль лꙋминезе, шй сѫль ѫдирѣпте,
шй сѫл пѫзѣскѫ де ѫвѫцѫтꙋрѫ стрѫмбѫ.
(Хе) Сꙋпта, (Хе,) Х. Сѫкꙋпринде рꙋгѫчюна ѫ
каре се роагѫ сѫль ѫвеце пре кꙋвѫнтꙋль лꙋй Дм
незѫꙋ шй сѫль пѫзѣскѫ пре ель ѫнтрꙋ кꙋвѫнтꙋлꙋй,
сѫл пѫзѣскѫ де ѫвѫцѫтꙋрѫ стрѫмбѫ сѫ ѡкара

16		224
mie în spăsenie. Ispovediți-vă Domnului, că bunu-i, că în veacu-i mila Lui! Slava.	30	
Cathisma 17. Alliluia 118		
Cest psalom cuprinde lucruri frumoase și multe, că le dă înainte folosul cuvântul lui Dumnezău, carele-i cuprins în Scriptura Sfântă: spune multe fealiuri de rugăciuni, laudele lui Dumnezău, mulțămire, jeluire și alte lucruri carele să cuvin să le ție credincioșii.		Summa
Jidovii l-au împărțit acest psalom după A, B. Și supt fietecare slovă să cuprind 8 stihuri. Supt (Alef), carele face la noi Az, A, să cuprind ceaste 3 lucruri:		Jidovește: Alef
Întâiu spune că cuvântul lui Dumnezău face pre oameni fericiți, carii-ș îndireaptă viața	1	

		CATHISMA
	2	lor după Dâns, stih 1, 2, 3, 4. Să roagă lui Dumnezău psalomnicul ca să-ș îndireapte viața sa după cuvântul lui Dumnezău, stih 5, 6.
	3	Să făgăduiaște că va fi mulțemitoriu lui Dumnezău.
Bet		Supt (Bet), B, sânt ceaste 2 lucruri:
	1	Întâi, dă-le înainte obiceaiul vieției noastre, stih 9.
	2	Roagă-să David să-l lumineaze pre el și să-l îndirepteaze în viața lui. În cealealalte stihuri:
Ghimel		supt (Ghimel), G: Pune-să rugăciune, în carea să roagă David să-l ție pre el viu și să-l lumineaze cu cuvântul Său și ocara ce pățiia pentru cuvântul lui Dumnezău să o depărteaze de el.
Dalet		Supt (Dalet), D: Roagă-să David lui Dumnezău să-l înviaze cu cuvântul Lui, și să-l mângâie, și să-l lumineaze, și să-l îndireapte, și să-l păzească de învățătură strâmbă.
He		Supt (He), H: Să cuprinde rugăciunea în carea să roagă să-l înveațe spre cuvântul lui Dumnezău și să-l pleace spre ținearea cuvântului, să-l păzească de-nvățătură strâmbă, să ia ocara

де пре ѥль ши сѫль бꙋкꙋре кꙋ избꙋвира лꙋй.

Сꙋпть, (Вафь,) В. Аичѧ сꙋпꙋн, в, лх: Вафь
Атѣю рꙋгꙋчюнѧ пентрꙋ избꙋвирѧ ден скꙋрбе, ши пентрꙋ непоседанта стꙋтꙋтоаре ѫкꙋвꙋнтꙋлꙋй лꙋй а:
Дмнезѣꙋ, ден с, ма, пѕ, мз.
Спꙋне кꙋ те иннимѧ ши кꙋ те вое ѫсте ѥ кꙋтрѫ в
ꙋвꙋнтꙋль лꙋй Дмнезѣꙋ, с, мз, ми.

Сꙋпть, (Заинь,) З, Аичѧ ѫкѣ, в, лх: Заине
Атѣю рꙋгꙋчюнѧ ѫкарѧ сꙋроагꙋ ѫ ѫмпле Дмне а.
зѣꙋ фꙋгꙋдꙋинца, с, мд. Спꙋне кꙋмꙋсѫ в.
мꙋнгѫе ѥль ѫскꙋрба лꙋй ши теꙋ пꙋцить ѥль пен
трꙋ мꙋртꙋрїа кꙋвꙋнтꙋлꙋй лꙋй Дмнезѣꙋ ши кꙋм
аꙋ пꙋртїть ѫтратꙋла лꙋкрꙋ, с, н, ипро:

Сꙋпть, (Хеть,) Х. Спꙋне, в, лꙋкрꙋри. Хете
Атѣю кꙋмь аꙋ пꙋртать ѥль ѫскꙋбеꙋ лꙋй, днй, а.
нз, с, пꙋнѫ, ѯд. Роагꙋсѫ лꙋй Дмнезѣꙋ в.
сꙋль ѫвеце пре ѥль ѫкꙋвꙋнтꙋль лꙋй, с, ѯд.

Сꙋпть, (Теть,) Т. в, лꙋ, сꙋть аичи, Тете
Атѣю дѫ харь лꙋй Дмнезѣꙋ пентрꙋ бꙋнꙋтѫ а.
циле лꙋй, с, ѯз. Роагѫ пре Дмнезѣꙋ сѫль в

о о ѫвеце

г ѫвеце пре ѥль, с, ѯѕ. Спꙋне чи фолосꙋ аре
д ѥль пентрꙋ скꙋрбе, с, ѯз, ѯи. Спꙋне кꙋмь
аꙋ пꙋртать ѫпротива мꙋнчиниилорь пизмашилорь
лꙋй, с, ѯд, о, оа. Мꙋртꙋрисѣще де дра
е. гостѣ лꙋй кꙋтрѫ кꙋвꙋнтꙋль лꙋй Дмнезѣꙋ, с, ов.

Иодъ Сꙋпть, (Иодь,) І. Аичѧ сꙋт, г, лꙋ:
а Атѣю сꙋроагѫ лꙋй Дмнезѣꙋ сꙋль ѫвеце ши сꙋла
мꙋнтꙋаскѫ де перире, в, ог, од.
в Лаꙋдѫ чертꙋриле лꙋй Дмнезѣꙋ кареле иѫ тꙋ
г. плаче лꙋй. Роагꙋсѫ сѫль мꙋнгѫе Дмнезѣꙋ пре
ѥль ши сꙋтꙋбере пре пизмашии лꙋй сꙋпꙋзꙋтскѫ пре
крединчош, ши пре ѥль сꙋль ѫдерепте кꙋ Дхꙋль
Сфнть, с, оѕ, ипрочаа.

Кафь Сꙋпть, (Кафь,) К. в, лꙋкрꙋри сꙋт аича,
а. Атѣю сꙋжелꙋѫще пентрꙋ каꙋ де пꙋртать Дмне
зѣꙋ дела ѥль мꙋнгꙋарѧ ши ажюториꙋль, ши делꙋ
гѫ избꙋнда депре пизмашии лꙋй, с, па, пв, пѕ.
в Рꙋгꙋчюна пентрꙋ ажюто ши пентрꙋ мꙋнгꙋаре, пи.

Ламедъ Сꙋпть, (Ламедъ,) Л. Аичѧ лаꙋдѫ пре
кꙋвꙋнтꙋль лꙋй Дмнезѣꙋ ши сꙋроагѫ сꙋль избꙋвѫскѫ

де

17		225
de pre el și să-l bucure cu izbăvirea Lui.		
Supt (Vaf), V: Aicea să pun 2 lucruri:		Vaf
Întâiu, rugăciunea pentru izbăvirea din scârbe și pen-	1	
tru ispoveadania stătătoare a cuvântului lui		
Dumnezău, din stih 41, până 47.		
Spune cu ce inimă și cu ce voie easte el către	2	
cuvântul lui Dumnezău, stih 47, 48.		
Supt (Zain), Z: Aicea încă-s 2 lucruri:		Zain
Întâiu, rugăciunea în carea să roagă să-i împle Dumne-	1	
zău făgăduința, stih 49. Spune cumu să	2	
mângâie el în scârba lui și ce-au pățit el pen-		
tru mărturia cuvântului lui Dumnezău și cum		
s-au purtat într-acealea lucruri, stih 50 *i pro(č).*		
Supt (Het), H: Spune 2 lucruri:		Het
Întâiu, cum s-au purtat el în scârbele lui, din	1	
57 stih, până 64. Roagă-să lui Dumnezău	2	
să-l înveațe pre el în cuvântul Lui, stih 64.		
Supt (Tet), T: 5 lucruri sânt aici:		Tet
Întâiu, dă har lui Dumnezău pentru bunătă-	1	
țile Lui, stih 65. Roagă pre Dumnezău să-l	2	

		CATHISMA
	3	înveațe pre el, stih 66. Spune ce folos are
	4	el pentru scârbe, stih 67, 68. Spune cum
		s-au purtat împrotiva minciunilor pizmașilor
	5	lui, stih 69, 70, 71. Mărturisească de dra-
		gostea lui către cuvântul lui Dumnezău, stih 72.
Iod		Supt (Iod), I: Aicea sânt 3 lucruri:
	1	Întâiu să roagă lui Dumnezău să-l înveațe și să-l
		mântuiască de perire, stih 73, 74.
	2	Laudă certările lui Dumnezău, carele i să tâm-
	3	plase lui. Roagă-să să-l mângâie Dumnezău pre
		el și să turbure pre pizmașii lui, să păzească pre
		credincioș și pre el să-l îndereapte cu Duhul
		Sfânt, stih 76 *i pročaę.*
Kaf		Supt (Kaf), K: 2 lucruri sânt aicea:
	1	Întâiu, să jeluiaște pentru c-au depărtat Dumne-
		zău de la el mângâiarea și agiutoriul și delun-
		gă-izbânda despre pizmașii lui, stih 81, până 86.
	2	Rugăciunea pentru agiutoriu și pentru mângâiare, 88.
Lamed		Supt (Lamed), L: Aicea laudă pre
		cuvântul lui Dumnezău și să roagă să-l izbăvască

дє пимашіи лꙋй. Сꙋпть, (Мєм,) М. — Мємь

Сꙋчі драгостѧ лꙋй кътрѫ кꙋвънтꙋль лꙋй дїн
єзꙋ дин трꙋ кареле аꙋ ꙟвъцать ꙟцелєпцїиле де
фолось. Сꙋпть, (Нꙋнь,) Н. — Нꙋнь

Кꙋпринде, а, лꙋкрꙋри. ꙟтѣю лаꙋда кꙋвън — а.
тꙋлꙋи лꙋй Дмнєзєꙋ, є, рє. Мъртꙋрисѧщє — в.
къ ꙋ съ ꙟѧзє дꙋпѫ кꙋвънтꙋль лꙋй Дмнзъ, є, рѕ.
Роагъсѫ съль мънгъє шй съ примѣскѫ рꙋгъчюнѧ — г.
лꙋй, с, рз, ри. Спꙋне къгєндꙋль лꙋй пꙋрꙋ — д.
рѧ ѧсте де аꙋцѧ лꙋй Дмнзъꙋ, є, ипротѧ.

Сꙋпть, (Самєх,) С. Аичи ꙟкъ, д — Самєхь
ꙟтѣй спꙋне драгостѧ лꙋй кътрѫ кꙋвънтꙋль — :
Дмнзъꙋ, є, рі, рдї, реі. Съ роагѫ съль Хръ
скѫ прє єль Дмнзєꙋ, рѕі, рзї. Лаꙋдъсѫ пъ
къ тошилорь, рні, рѳі. Мъртꙋрисѣщє де — д.
фрикалꙋй че аре кътрѫ Дмнзъꙋ.

Сꙋпть, (Аинь,) Аичѧ роагѫ прє Дмнє — Аинь
зъꙋ съль мънтꙋѧскѫ прє єль де гонитории лꙋй,
с, рка, ркв. шй съл ꙟвѣце прє єль, ркд, рке.
Дꙋпѫ ачѣстѧ спꙋне нѫдѣждѧ лꙋй, шй дрꙋаго

Сов — стѧ

КА:

Пє — стѧ лꙋй че аре кътрѫ кꙋвънтꙋль лꙋй Дмнзъꙋ,
є, ркг, ркѕ. Сꙋпт, Пє, П.

а. Аичѧ ꙟкъсь, г, лꙋкрꙋри. ꙟтъй лаꙋдѫ кꙋ
вънтꙋль лꙋй Дмнзъꙋ, є, ркѳ, рл.

в. Мъртꙋрисѣщє драгостѧ лꙋй че аре кътрѫ кꙋ
г. вънтꙋль лꙋй Дмнзъꙋ, є, рла. Роагѫ прє
Дмнєзъꙋ съль избъвѣскѫ шй съль ꙟвѣце, є, рлв:

Цаде — Сꙋпть, (Цаде,) Ц. Лаꙋдѫ дрєптатѧ
шй адєвърꙋль лꙋй Дмнзъꙋ: спꙋне драгостѧ са къ
трѫ кꙋвънтꙋль лꙋй Дмнзєꙋ шй съ роагѫ съ ꙟвѣце.

Кофь — Сꙋпть, (Кофь,) К. Роагъсѫ съль ꙟдє
рѣпте кꙋ Дꙋхꙋль сфинть, съль скоацѫ дин скъбє
шй съль мънгъє, спꙋне нѫдѣждѧ лꙋй шй кꙋцєтꙋль
лꙋй деспрє кꙋвънтꙋль лꙋй Дмнзєꙋ: шй съплъчє
де пимашїи лꙋй. Сꙋпть, Рєшь, Р.

Рєшь — Роагъсѫ дин съл мънтꙋѧскѫ де пимашїи лꙋй:
Спꙋне пофта лꙋй шй драгостѧ лꙋй кътрѫ аꙋцѧ
лꙋй Дмнзъꙋ. Шинь, Ш.

Шинь — Мъртꙋрисѣщє къ єль аꙋ цинꙋть кꙋвънтꙋль лꙋй
Дмнзъꙋ кꙋ дѣдинсь шй аре дин трꙋ єль бꙋкꙋрїє

маре

17		226
de pizmașii lui. Supt Mem, M:		Mem
Spune dragostea lui cătră cuvântul lui Dumnezău, dintru carele au învățat înțelepciune de folos. Supt (Nun), N:		Nun
Cuprinde 4 lucruri: Întâiu, lauda cuvântului lui Dumnezău, stih 105.	1	
Mărturisească că va să viaze după cuvântul lui Dumnezău, stih 106.	2	
Roagă-să să-l mângâie și să priimască rugăciunea lui, stih 107, 108.	3	
Spune că gândul lui purure easte de leagea lui Dumnezău, stih <109> *i pro(č)ę*.	4	
Supt (Sameh), S: Aici încă-s 4 lucruri:		Sameh
Întâi spune dragostea lui cătră cuvântul lui Dumnezău, stih 113, 114, 115.	1	
Să roagă să-l hrănească pre el Dumnezău, 116, 117.	2	
Laudă-să păcătoșilor, 118, 119.	3	
Mărturisească de frica lui ce are cătră Dumnezău.	4	
Supt (Ain): Aicea roagă pre Dumnedzău să-l mântuiască pre el de gonitorii lui, stih 121, 122. Și să-l înveațe pre el, 124, 125.		Ain
După aceastea, spune nădeajdea lui și dragos-		

		CATHISMA
Pe		tea lui ce are cătră cuvântul lui Dumnezău, stih 123, 126. Supt (Pe), P:
	1	Aicea încă-s 3 lucruri: Întâi laudă cuvântul lui Dumnezău, stih 129, 130.
	2	Mărturisească dragostea lui ce are cătră cuvântul lui Dumnezău, stih 131.
	3	Roagă pre Dumnezău să-l izbăvască și să-l înveațe, stih 132.
Ceade		Supt (Ceade), C: Laudă dereptatea și adevărul lui Dumnezău, spune dragostea sa cătră cuvântul lui Dumnezău și să roagă să-l înveațe.
Kof		Supt (Kof), K: Roagă-să să-l îndereapte cu Duhul Sfânt, să-l scoață din scârbe și să-l mângâie, spune nădeajdea lui și cugetul lui despre cuvântul lui Dumnezeu și să plânge de pizmașii lui.
Reș		Supt Reș, R: Roagă-să David să-l mântuiască de pizmașii lui: spune pohta lui și dragostea lui cătră leagea lui Dumnezău.
Șin		(Șin), Ș: Mărturisească că el au ținut cuvântul lui Dumnezău cu de-adins și are dintru el bucurie

мάре: пентру ачеа арътάшка кътръ дмнезъу мулцемиръ ши плекάрѣ. Супть, Тάфь, Т. Зафь
роагъ луй дмнезъу съль авеце ши съль изъбъвяскъ де перири ши де скъреб ши съль абертпте къ ш шае рътъчитъ. Аллилуиа, рие. с.

Ф
Ерич де чей невиновάци ткάле, кάрии тблъ тлѣ- а. Алифъ
ца дмнулуй. Фериччи- в.
циеь чеа че пъзееке мъ-
турииле луй: ку тоатъ инима ка-
тъ пре еа. Ши кάрии нуфа стръ- г.
бътάте, че ткъиле луй тблъ.
Ту ай порънчит порънчиле тάле, съ- д.
лѣ пъзескъ фоарте. О тдирептъ е.
къиле меле спре пάза дирептъциило
тάле. Атунчи нумъвою руши- s.
на, къд вою къута спре тоате по-

о ог ръй

з. ръчиле тάле. Исповедекумъ цие
тдирептάтѣ инимией, къд мъвою
твъца цюдекъциле дирептъцие тάле.
и. Порънчиле тάле пъзе:к, нумъ лъса
пре мине нечи одатъ.
Бетъ ѳ. Л трув чева курънци тинъруй кά-
ла сакъд вапъзи пре а дупъ
і. кувънтул тъу. Ку тоатъ ине-
ма мѣ къутάю пре тине, нумъ
лъса съ ръ тъчек ди порънчиле тάле.
аі. Атру инима мѣ аскунсеу кувъ-
тул тъу, ка съ ну грешек цие.
ві. Бласловит еши дамне, твацъмъ т-
гі. дирептъциле тάле. Ку роту мие
вестию тоате цюдецъриле ротулуй
ді. тъу. Акάла мътуриило тάле

17		227
mare: pentru aceaea arăta-ș-va cătră Dumnezău		
mulțemirea și plecarea. Supt (Taf), T,		Taf
Roagă-să lui Dumnezău să-l înveațe și să-l izbă-		
vască de periri și de scârbe și să-l îndereapte		
ca o oaie rătăcită.		
Alliluia, 118	Stih	
Ferice de cei nevinovați	1	Alef
în cale, carii îmblă în lea-		
gea Domnului! Ferici-	2	
ți-s ceia ce păzesc măr-		
turiile Lui, cu toată inima cau-		
tă pre El. Și carii nu fac strâm-	3	
bătate, ce în căile Lui îmblă.		
Tu ai porâncit porâncile Tale să	4	
le păzească foarte. O, îndireaptă	5	
căile meale spre paza direptăților		
Tale! Atunci nu mă voiu rușI-	6	
na, când voiu căuta spre toate po-		

		CATHISMA
	7	râncile Tale. Ispovedescu-mă Ție
		în direptatea inimiei, când mă voiu
		învăța giudecățile direptăției Tale.
	8	Porâncile Tale păzesc; nu mă lăsa
		pre mine neciodată!
Bet	9	Întru ce-ș va curăți tinărul ca-
		lea sa? Când va păzi pre ea după
	10	cuvântul Tău. Cu toată ine-
		ma mea căutaiu pre Tine; nu mă
		lăsa să rătăcesc din porâncile Tale!
	11	Întru inima mea ascunșu cuvân-
		tul Tău, ca să nu greșesc Ție.
	12	Blagoslovit ești, Doamne; învață-mă în
	13	direptățile Tale. Cu rostul mieu
		vestiiu toate giudecările rostului
	14	Tău. În calea mărturiilor Tale

букурату-ма ка ѫтру ѫтоате богъ-
цііле. Ѫтру поръчиле тале гъ- ёі.
декума, ши вою сокоти кала та.
Ѫпоръчіле тале дезміердума ши ѕі
ну вою уйта кувинтеле тале.
Дъ слуџии тале съ віазе, ши пъ- зі. Гимел
зіе вою кувѫнтул тъу. Дескиде иі:
окии міей, ши вою превии минуни-
ле дин леџеа та. Немерник сѫнт ѳі
еу пре пъмѫнт, ну аскунде де мине
поръчиле тале. Пофтитаꙋ инима к.
ма ку до циндекъріле тале, ѫтоатъ
времеа. Ръшкрата-й фълошіи ка
блъстъмаци, карии съ депъртѫ де по-
ръчиле тале. Иа де ла мине окаа- кв
ра ши бацокура, къ мъртуріиле та-

ле

кг ле пъзіи. Къ божіи ѫкъ шезъ
ши спре мине клевета, іаръ слуга
та гъндеаще ѫдерептъциле тале.
кд Мъртуріиле тале дезміердъчюниле
меле сѫнт, ши сфѣтничіи міей
(дирептъциле тале)
Далеѳ кѳ Липісе де пулбере суфлетул міеу,
ѫвіеазъ-мъ дупъ кувѫнтул тъу.
кѕ Къиле меле спусеуца-м, ши аскулта-
тумай, ѫвацъ-мъ ѫтру поръчиле
кз тале. Кала поръчилор тале фъ-
къ-мъ съ ѫцелег, ши гъндимъ-вою ѫтру
ки минуниле тале. Топеаще су-
флетул міеу де ѫтристаре: ѫтъ-
реаще-мъ пре мине дупъ кувѫнтул
кѳ тъу. Кала недерептъціей абате де-

ла

17		228
bucuratu-m-am ca întru în toate bogă-		
țiile. Întru porâncile Tale gân-	15	
descu-mă; și voiu socoti calea Ta.		
În porâncile Tale dezmierdu-mă; și	16	
nu voiu uita cuvintele Tale.		
Dă slugii Tale să viaze; și pă-	17	Ghimel
zi-voiu cuvântul Tău. Deșchide	18	
ochii miei; și voiu previ minuni-		
le din leagea Ta. Nemearnic sânt	19	
eu pre pământ; nu ascunde de mine		
porâncile Tale. Pohtit-au inima	20	
mea cu dor giudecările Tale, în toată		
vreamea. Rășchirat-ai făloșii;	21	
blăstămați-s carii să departă de po-		
râncile Tale. Ia de la mine oca-	22	
ra și batgiocura; că mărturiile Ta-		

		CATHISMA
	23	le păziiu. Că boiarii încă șed
		și spre mine clevetesc; iară sluga
		Ta gândeaște-să în dereptățile Tale.
	24	Mărturiile Tale dezmierdăciunile
		meale sânt, și sfeatnicii miei –
		(direptățile Tale).
Dalet	25	Lipi-să de pulbere sufletul mieu;
		învie-mă după cuvântul Tău.
	26	Căile meale spusu-Ț-am și asculta-
		tu-m-ai; învață-mă întru porâncile
	27	Tale. Calea porâncilor Tale fac
		să înțeleg; și gândi-mă-voiu întru
	28	minunile Tale. Topeaște-să su-
		fletul mieu de întristare; întă-
		reaște-mă pre mine după cuvântul
	29	Tău. Calea nedereptăției ia-o de

Ка:

ла мине ши лѣцѧ та милоєсѫ дъ-
міш міє. Кѧлѧ адевърулуи але- ‾л
са ши цюдекърнле тале пуса ꙟнаи-
тѧ мѧ. Ꙟнпнтума де мъту- ‾лⷶ
ріле тале Дмне, нумѫ рушина
пре мине. Ꙟкалѧ поръччи- ‾лв
лорь тале алергъ, къд вей дефъта
инима мѧ.
Ꙟвацъмѫ пре мине Дмне калѧ ‾лг Хе
поръччилорь тале, ши ѡвою
пъзи пре а пънѫ ꙟсфършить.
Ꙟцелепцѣщемѫ ши вою пъзи ‾лд
лѣцѧ та, ши ѡвои пъзи ку то
тѫ инима мѧ. Ꙟдерѣптѫ ‾ле
мѫ пре мине, ꙟкърарѧ поръччи-
лорь тале къ ачѣѧ воеску.

Стд

Пп Пре.

ЗI.

‾лѕ Плѣкѫ инима мѧ кътрѫ мъту-
ріле тале ши ну спре лъкоміє.
‾лз Ꙟтоарче окій міей съ ну вазѫ
ꙟдешерть: ꙟвіемѫ ꙟтру калѧ
‾ли та пре мине. Ꙟмпле слуѫій тале
кувънтуль тъу кареле съ лнпѣщ
‾лѳ кътрѫ фріка та. И дела ми-
не ѡкара декарѧ мамь темуть:
къ цюдекъциле тале буне сь.
‾м. Итѫ потеескь поръччиле тале:
ꙟдерептата та ꙟвіемѫ.
Вафе ‾мА Віемь міе милеле тале Дмне, ши
спсеніѧ та дупѫ кувънтул тъу:
‾мв Ши вою ръспунде ѡкъзъторнлуи
міеу кувънт, къ мѫ недедуеск спре
кувънтуль тъу.

Ши

CATHISMA		229
la mine; și leagea Ta miloasă dă-		
mi-o mie. Calea adevărului ales-	30	
am; și giudecările Tale pus-am înain-		
tea mea. Lipitu-m-am de mărtu-	31	
riile Tale, Doamne; nu mă rușina		
pre mine. În calea porânci-	32	
lor Tale alerg, când vei desfăta		
inima mea.		
Învață-mă pre mine, Doamne, calea	33	He
porâncilor Tale; și o voiu		
păzi pre ea până în sfârșit.		
Înțelepțește-mă; și voiu păzi	34	
leagea Ta, și o voiu păzi cu toa-		
tă inima mea. Îndereaptă-	35	
mă pre mine în cărarea porânci-		
lor Tale, că aceaea voiescu.		

		17
	36	Pleacă inima mea cătră mărtu-
		riile Tale, și nu spre lăcomie.
	37	Întoarce ochii miei, să nu vază
		în deșert; învie-mă întru calea
	38	Ta pre mine. Împle slugii Tale
		cuvântul Tău, carele să lipeaște
	39	cătră frica Ta. Ia de la mi-
		ne ocara de carea m-am temut;
		că giudecățile Tale bune-s.
	40	Iată, pohtesc porâncile Tale;
		în dereptatea Ta învie-mă.
Vaf	41	Vie-m mie milele Tale, Doamne, și
		spăsenia Ta, după cuvântul Tău;
	42	Și voiu răspunde ocărâtoriului
		mieu cuvânt, că mă nedejduiesc spre
		cuvântul Tău.

КГ·　　　　　　　　　　　　　　　Сл·

Шй нꙋ лꙋа дй ростꙋл мїеꙋ кꙋвѫ- лг
тꙋль чел адевърать пънъ ꙟсфъ-
шйт: къ ꙟюдекъцили тале ащепт.
Шй вою пъзи лѣџа та пꙋрꙋрѧ мд
дй вѣкь пънъ ꙟвѣкь.
Шй вою ꙟбла ꙟлъргъмъйть къ ме
порънчителе тале къꙋтан.
Шй вою гръи де мъртꙋрїиле тале мѕ
ꙟнайнтѧ ꙟпърацилорь шй нꙋмъ-
вою рꙋшина. Шй мъ вою ꙟ- мз
вѫца ꙟпорънчиле тале чѣле че ю- мн
бескь фоарте. Рѫдикавою па-
меле мѣле кътръ порънчиле тале,
кареле юбескь шй мъ вою гъндй д
порꙋнчиле тале.
Адꙋци амйнте де кꙋвънтꙋль тъꙋ мѳ　　Зйнкь

къатръ слꙋга та де кареле мїай да
п· недѣжде. Ачастай мъгъмъра
мѧ, ꙟскърба мѧ, къ кꙋвънтꙋл
тъꙋ ꙟвїамъва пре мине.
на Фъломшїн фоарте мъ баџокори-
ръ пре мине: йаръ деласа лѣџа та
нв нꙋмъ плекан. Адꙋшꙋмй а-
минте де џндѣцеле тале чѣле дй
вѣкь Дмне, шй мъ мъгъай.
нг Кꙋтремꙋрь мъ лꙋѡ пентрꙋ пъ-
кътошй карїй лъсаръ лѣџа та.
нд Кътекь фꙋръ мїе порънчиле тале
ꙟлокꙋль нименичїей мѣле.
не Поменїюмъ ноапта де нꙋмеле
тъꙋ Дмне, шй пъзїю лѣџа та.
нѕ Ачаста фꙋ мїе пентрꙋ къ пъзїю

CATHISMA		230
Și nu lua din rostul mieu cuvân-	43	
tul cel adevărat, până în sfâr-		
șit; că giudecățile Tale aștept.		
Și voiu păzi leagea Ta pururea,	44	
din veac până în veac.		
Și voiu îmbla în lărgământ, că	45	
porâncitele Tale căutaiu.		
Și voiu grăi de mărturiile Tale	46	
înaintea împăraților și nu mă		
voiu rușina. Și mă voiu în-	47	
văța în porâncile Tale, ceale ce iu-		
besc foarte. Rădica-voiu pal-	48	
mele meale cătră porâncile Tale,		
carele iubesc, și mă voiu gândi de		
poruncile Tale.		
Adu-Ți aminte de cuvântul Tău	49	Zain

		17
		cătră sluga Ta, de carele mi-ai dat
	50	nedeajde. Aceasta-i mângâiarea
		mea în scârba mea, că cuvântul
		Tău învia-mă-va pre mine.
	51	Făloșii foarte mă batgiocori-
		ră pre mine; iară de la leagea Ta
	52	nu mă plecaiu. Adușu-mi a-
		minte de giudeațele Tale ceale din
		veac, Doamne, și mă mângâiaiu.
	53	Cutremur mă luo pentru pă-
		cătoși, carii lăsară leagea Ta.
	54	Cântec fură mie porâncile Tale
		în locul nimerniciei meale.
	55	Pomeniiu-mă noaptea de numele
		Tău, Doamne, și păziiu leagea Ta.
	56	Aceasta-m fu mie, pentru că păziiu

порѫ́нчиле та́ле.
Па́ртѫ мѧ є́ши Дмне зи́шꙋ сѫ пъ- ѯз. Хе́те
зе́ескь кꙋвѫ́нтꙋль тѫ́ꙋ.
Рꙋга́тꙋмамꙋ фѣ́цей та́ле кꙋ то- ѯи
тѫ и́нима мѧ, милꙋа́щемѫ дꙋ-
пѫ кꙋвѫ́нтꙋль тѫ́ꙋ.
Кꙋџеть кѫ́иле мѣ́ле, сѫ ꙟто́кь ѯд
пичо́реле мѣ́ле кѫтрѫ мѫртꙋрї́н-
ле та́ле. Грѫбе́нтамь ши на- ѯ.
зъбови́тꙋ ꙟпъзи порѫ́нчиле та́ле.
Шир є́гꙋриле пѫкѫто́шилорь прѫ- ѯа
да́рѫмѫ ши лѣџа та нꙋ оуи́та́ю.
Мі́азѫ но́апте ско́лꙋмѫ ши мѫ ѯв
ꙟповеде́скꙋ цїе де џюдекѫ́риле де-
ре́птѫцилорь та́ле.
Соꙋ сѫ́нть є́ꙋ тꙋтꙋро́рь че́лора ѯг

Пп г че

че сѫ те́мь де ти́не, ши пѫзѫ́ескь
ѯд порѫ́нчиле та́ле. Де мила та
Дмне пли́нꙋй пѫмѫ́нтꙋль; ꙟва́-
цѫмѫ спре порѫ́нчиле та́ле.
Че́те ѯе Би́не а́й фѫкꙋ́т кꙋ слꙋ́га та доа́н
дꙋпѫ кꙋвѫ́нтꙋль тѫ́ꙋ. м е
ѯѕ Ацелеꙋ бꙋнь ши щи́йцѫ ꙟва́цѫмѫ
пре ми́не; кѫ порѫ́нчиле та́ле а крезꙋт. е м х
ѯз Маи́нте де че мѫ смерї́ю є грешиа:
ꙗ́рѫ а́кмꙋ кꙋвѫ́нтꙋль тѣꙋ пѫзе́скꙋ. х
ѯи Бꙋ́н є́ши тꙋ дмне, ши фѫкѫто
де би́не: ꙟва́цѫмѫ спре порѫ́нчиле та-
ѯа ле. Кꙋџета́рѫ спре мі́не фѣле́ши
ми́чи́и, ꙗ́рѫ є кꙋ то́тѫ и́нима мѧ
о пѫзе́к порѫ́нчиле та́ле. Ꙟгреша́тꙋ-
са́ꙋ ка грѫси́мѧ и́нима ло: ꙗ́рѫ є́ꙋ

ѿле

CATHISMA		231
porâncile Tale.		
Partea mea ești, Doamne; ziș să pă-	57	Het
zesc cuvântul Tău.		
Rugatu-m-am feaței Tale cu toa-	58	
tă inima mea; miluiaște-mă, du-		
pă cuvântul Tău.		
Cuget căile meale, să întorc	59	
picioarele meale cătră mărturii-		
le Tale. Grăbit-am, și n-am	60	
zăbovit a păzi porâncile Tale.		
Șireagurile păcătoșilor pră-	61	
dară-mă; și leagea Ta nu uitaiu.		
Miazănoapte scolu-mă și mă	62	
ispovedescu Ție, de giudecările de-		
reptăților Tale.		
Soț sânt eu tuturor celora	63	

		17
		ce să tem de Tine și păzăsc
	64	porâncile Tale. De mila Ta,
		Doamne, plinu-i pământul; înva-
		ță-mă spre porâncile Tale.
Tet	65	Bine ai făcut cu sluga Ta, Doamne,
		după cuvântul Tău.
	66	Înțeles bun și știință învață-mă
		pre mine; că porâncile Tale am crezut.
	67	Mainte de ce mă smeriiu, eu greșiia;
		iară acmu cuvântul Tău păzescu.
	68	Bun ești Tu, Doamne, și făcătoriu
		de bine; învață-mă spre porâncile Ta-
	69	le. Cugetară spre mine făloșii
		minciuni; iară eu cu toată inima mea
	70	păzesc porâncile Tale. Îngrășatu-
		s-au ca grăsimea inima lor; iară eu

Ка:

Слв.

ꙟлѣцка та мъ ꙟвъць. Бинемїе — оа
мїе къ май смеритъ ка съ ꙟвъц по-
ръчиле тале. Май бунъй мїе лѣ- — ов
ца ротулуй тъу декъ мїй де аур — вн. пі. ал
ши де арџинт. Слав: Стара, ꙟтѣю.

Мѫнуле тале фъкурѫ шимѫ — ог. — Іодъ
мѫ ꙟфръсецарѫ: ꙟцелеџеци-
мѫ съ ꙟвъц порѫчиле тале.
Атунчи мъ во веда чеи че съ тем — од.
де тине ши съ во весели: къ спре ку-
вънтул тъу ам нъдѫ[illegible]дуит.
Щїй Дѫмне къ дерепте сѫ порѫчиле — ое
тале, ши ку адевър май смеритъ.
Фїе ку мине мила та, ка съ мъ- — оѕ
гъе дупѫ кувънтул тъу кътрѫ слу-
га та. Съ віе спре мине милеле — оз

тале

ꙁі.

тале, ши вою віа: къ лѣџа та де-
ои — мїерд ъчюна ма ате. Рушинѣ-
зесе фълошїи къ фъръ де вінѫ мъ
супъръ пре мине: Ꙗрѫ еу мъ гъ-
дек ꙟтру порѫчиле тале.
оѳ — Атоаркъсе кътрѫ мине чеи че сѫ
тем де тине, ши чїи мъртурїиле
п — тале. Фїе инима ма ꙟтрегъ ꙟтру
порѫчїле тале, ка съ ну мѫ рушинезь.
Кафъ — па — Сфършасе сѫ суфлетул мїеу (де
пофта) спрѣ[illegible]тале, кувънтул тъу
пв — ащепть. Сфършекусѫ окїи мїей
(де пофта) кувънтулуй тъу зикънд
пг — кънд мъвей мъгъя? Съва къ
фуи ка оу фоале ꙟфоум, ꙟкѫ порѫ-
пд — чїле тале ну оуітаи. Кьте ꙁилеле

слꙋџи

CATHISMA		232
în leagea Ta mă învăț. Bine mi-e	71	
mie că m-ai smerit ca să învăț po-		
râncile Tale. Mai bună-i mie lea-	72	Ps. 18:11
gea rostului Tău, decât mii de aur		
și de argint. Slava.		
Starea întâiu		
Mânule Tale făcură-mă și	73	Iod
mă înfrâmsățară; înțelepțeaște-		
mă, să învăț porâncile Tale.		
Atunci mă vor vedea ceia ce să tem	74	
de Tine și să vor veseli; că spre cu-		
vântul Tău am nădăjduit.		
Știi, Doamne, că dereapte-s porâncile	75	
Tale și cu adevăr m-ai smerit.		
Fie cu mine mila Ta, ca să mân-	76	
gâie după cuvântul Tău cătră slu-		
ga Ta. Să vie spre mine milele	77	

		17
		Tale, și voiu via; că leagea Ta dez-
	78	mierdăciunea mea easte. Rușinea-
		ze-se făloșii, că fără de vină mă
		supără pre mine! Iară eu mă gân-
		desc întru porâncile Tale.
	79	Întoarcă-se cătră mine ceia ce să
		tem de Tine și știu mărturiile
	80	Tale. Fie inima mea întreagă întru
		porâncile Tale, ca să nu mă rușinez.
Kaf	81	Sfârșaște-să sufletul mieu (de
		pohta) spăseniei Tale; cuvântul Tău
	82	aștept. Sfârșescu-să ochii miei
		(de pohta) cuvântului Tău, zicând:
	83	„Când mă vei mângâia?" Săva că
		fuiu ca un foale în fum, încă porân-
	84	cile Tale nu uitaiu. Câte-s zilele

З҃І. | Слг.

слꙋжиій тале, кѫнд веи џюдека сꙋпъ-
рътѡрїй мїей. Съпарѫ мїе гроа- пе
пъ ѳълошїи, чѐ нꙋи дꙋпъ леџѧ
та (дмне.) Тоате порѫнчиле [illegible]- пѕ
ле адевърате: фъръ вінъ мѫ гонѣ-
прѐ мине аџюттъми. Пꙋцин денꙋ- пз
мъ сфърширъ прѐ міне пре пъмѫнт
ꙗръ еꙋ нꙋ лъсаю порѫнчиле тале.
Дꙋпъ міла та̀ ѫвіемъ ши пъзі- пи
вою мъртꙋрїѧ рогꙋлꙋи тъꙋ.
Ꙟвек дмне кꙋвънтꙋл тъꙋ ва ръ- пѳ Ламедъ
мънѣ ѫчери. Ди нѣм пъ- ч
ѫнѣмꙋи адевърꙋл тъꙋ ѫтемеиаті
пъмѫнтꙋл ши стѫ. Дꙋпъ поръ- ча
нчиле тале стаꙋ пънъ астъзи, къ
тоате иїе слꙋжеск. Къ де нар хі чв

ф.

К҃А:

фи леџѧта ѫвъцътꙋра мѧ, атꙋн-
чи аш хі пері ѫ сꙋпърарѣ мѧ.
чг Ꙟвек нꙋвою ꙋита порѫнчиле тале,
къ ѫтрꙋ ѣле ѫвіатꙋмаи. Стара, в.
чд Алъ тъꙋ сѫнт еꙋ мѫнтꙋіещемъ:
къ порѫнчиле тале амꙋ кътат.
че Аштептаръмъ пре мине пъкъ-
тошїи съмъ пїарзъ, мъртꙋрїиле
чѕ тале сокотїю. Възꙋю сфършеніѧ а-
тот лꙋкрꙋл: порꙋнка та латтъи фоарте.
Мема чз Кѫтꙋмїи де драгъ леџѧта дмнезеꙋ:
тоатъ зꙋа ѫвъцътꙋръмїи.
чи Маи вѫртос де пизмашїи мїеи ѫ-
целецитꙋмаи кꙋ порѫнчиле тале,
къ пънъ ѫвекꙋсь кꙋ мине.
чѳ Маи вѫртос де тоц ѫвъцъторїи мїеи

ѫцелес

17		233
slugii Tale? Când vei giudeca supă-		
rătorii miei? Săpară mie groa-	85	
pă fălosii; ce nu-i după leagea		
Ta (Doamne). Toate porâncile Ta-	86	
le adevărate-s; fără vină mă gonesc		
pre mine, agiută-mi! Puţin de nu	87	
mă sfârşiră pre mine pre pământ;		
iară eu nu lăsaiu porâncile Tale.		
După mila Ta învie-mă; şi păzi-	88	
voiu mărturia rostului Tău.		
În veac, Doamne, cuvântul Tău va ră-	89	Lamed
mânea în ceriu. Din neam până	90	
în neamu-i adevărul Tău; întemeiat-ai		
pământul, şi stă. După porân-	91	
cile Tale stau până astăzi; că		
toate Ţie slujesc. Că de n-au vrut	92	

		CATHISMA
		fi leagea Ta învăţătura mea, atunci
		am vrut peri în supărarea mea.
	93	În veac nu voiu uita porâncile Tale;
		că întru eale înviatu-m-ai.
		Starea 2
	94	Al Tău sânt eu, mântuiaşte-mă;
		că porâncile Tale am căutat.
	95	Aşteptară-mă pre mine păcă-
		toşii, să mă piarză; mărturiile
	96	Tale socotiiu. Văzuiu sfârşenia a
		tot lucrul; porunca Ta lată-i foarte.
Mem	97	Câtu mi-i de dragă leagea Ta, Doamne;
		toată zua învăţătură mi-i.
	98	Mai vârtos de pizmaşii miei în-
		ţelepţitu-m-ai cu porâncile Tale,
		că până în veacu-s cu mine.
	99	Mai vârtos de toţ învăţătorii miei

 | С͞лд.

ꙟцеле̑, къ̀ мъ̆ртꙋрі́нле та́ле ꙟвъ-
цътꙋрѫ мі́е сы́т. Ма́й въ̆ртос̑ ρ.
дѐ бътрѣ́нїи ꙟцеле́гь къ̀ порꙋ́нчил̑е
та́ле пъ̆зъ̆скь. Дѐ тоа́тѫ ка́- ρа
лѧ ρρѧ̀ ко̑тенита̑ пичоа́реле мѣ́ле,
ка̀ сѫ̀ пъзе́скь кꙋвъ́нтꙋль тъ́ꙋ.
Дѐ циде́къциле та́ле нꙋ̆мамь де ρв
лꙋ́нга́т, къ̀ тꙋ̀ ма́й ꙟвъца̑ прѐ мн̑:
Къ̀тꙋ̑ дѐ дꙋ̆лчи грꙋма́ѕнилорь мі́ей ρг бн. ні.
кꙋвн̑теле та́ле, ма́й въ̆ртос̑ дѐ къ́т с, аі.
мі́ѧрѧ ро̑тꙋлꙋй мі́еꙋ. Дн̑ поръ̆- ρд п, н: аі.
чиле та́ле ꙟцеле́г: пе̑трꙋ̆ а̑чѧ́ ꙋръ̆-
кꙋ то̑тѫ ка́лѧ недирѣ́тъціей.
Лꙋми́на пичо́рꙋлꙋй мі́еꙋ кꙋвъ̑тꙋ ρе Н͞ѵна
тъ́ꙋ, шѝ лꙋми́на къ́ръ́рило̑ мѣ́ле.
Цꙋра́юмѫ шѝ вою цинѧ̀ циюде́къ- ρѕ

ρ ρв̄ рилі

рꙋле дерѣ̑тъ́цїей та́ле.
ρз Сꙋ̆пъра́тꙋмам̆ фоа́рте Д͞мне ꙟ-
вїемѫ дꙋ̆пѫ кꙋвъ́нтꙋль тъ́ꙋ.
ρи Жы́твеле ро̑тꙋлꙋй мі́еꙋ фі́ець̆ дра́-
ци Д͞мне, шѝ циюде́къ̆рꙋле та́ле
ρѳ ꙟва́цъмѫ. Сꙋ̆флетꙋль мі́е̑
ꙟмъ́нꙋле та́ле пꙋ̆рꙋрѧ шѝ лѣ́цѧ
ρі та̀ нꙋ̀ оўйта́ю. Пꙋ̆серъ пъкъ-
то́шїи ла́ць̆ мі́е: шѝ дн̑ порꙋ̆нчиле
ρаі та́ле нꙋ̀ ръ̆тъчі́ю. Моші́е мн̑
мъ̆ртꙋрі́нле та́ле ꙟвѣ́къ, къ̀ бꙋкꙋ-
рі́е и̑нимн̑ мѣ́ле сы́нть.
ρві Плека́тамь и̑нима м͞ѧ съ̀ фа́кѫ
по̆ръ̆нчиле та́ле дн̑ вѣ́к пъ̑нѫ ꙟвѣ́к.
Самех ρгі Гъ́ндꙋриле (рѣ́ле) оу̑ръ̆скь, ꙗръ̆
лѣ́цѧ та̀ и̑бъ́скь.

Скъ

17		234
înțeleg, că mărturiile Tale învă-		
țătură mie sânt. Mai vârtos	100	
de bătrânii înțeleg, că poruncile		
Tale păzăsc. De toată ca-	101	
lea rrea contenit-am picioarele meale,		
ca să păzesc cuvântul Tău.		
De giudecățile Tale nu m-am de-	102	
lungat, că Tu m-ai învățat pre mine.		
Câtu-s de dulci grumazilor miei	103	Ps.18:11; Prov.<8>:11
cuvintele Tale; mai vârtos decât		
miarea – rostului mieu. Din porân-	104	
cile Tale înțeleg; pentru aceaea urăs-		
cu toată calea nedireptăției.		
Lumina piciorului mieu – cuvântul	105	Nun
Tău, și lumina cărărilor meale.		
Giuraiu-mă și voiu ținea giudecă-	106	

		CATHISMA
		rile dereptăției Tale.
	107	Supăratu-m-am foarte; Doamne, în-
		vie-mă după cuvântul Tău!
	108	Jârtvele rostului mieu fie-ț dragi,
		Doamne; și giudecările Tale
	109	învață-mă. Sufletul mieu –
		în mânule Tale pururea; și leagea
	110	Ta nu uitaiu. Pusără pănă-
		toșii laț mie; și din poruncile
	111	Tale nu rătăciiu. Moșie mi-s
		mărturiile Tale în veac, că bucu-
		rie inimii meale sânt.
	112	Plecat-am inima mea, să facă
		porâncile Tale din veac până în veac.
Sameh	113	Gândurile (rreale) urăsc; iară
		leagea Ta iubăsc.

Скъпарѧ мѧ ши скѹтѹль мїєѹ єщи тѹ, спрє кѹвънтѹль тъѹ нєдєдѹєскь. ρді
Дєпъртацивъ дє минє виклѣнилорь, ши воιѹ пъзи порънчилє дмнѕъѹлѹи мїєѹ. ρєі
Ѫтърѣщємъ дѹпъ кѹвънтѹль тъѹ, ши воιѹ вїѧ ши съ нѹмъ рѹшинєзи дин нєдѣждѧ мѧ. ρѕі
Ѧџютъми ши мъ воιѹ мънтѹи: ши мъ воιѹ дємїєрда ѫпорънчилє талє пѹрѹрѧ. ρзі
Кълкатаи прє тоц прє чєѧ чє съ ръътъчєскь дин порънчилє талє: къ минчюнъи виклєнїѧ лорь. ρиі
Лєпъдатаи ка згѹра тоц пъкътошии пъмънтѹлѹи, пєнтрѹ ачєѧ ιѹбєскѹ мъртѹрїилє талє. ρѳі

ρк. Кѹтрємѹръсъ дє фрика та трѹпѹл мїєѹ къ дє џюдєкърїлє талє мъ тємѹю.
Ѧнич ρка Фъкѹю џюдєкатъ ши дєрєптатє ши нѹмъ да прє минє ѫмъна сѹпъръторилорь мїєи.
ρкв Прїимѣщє слѹга та ѫбинє, ка съ нѹмъ сѹгѹшъ прє минє фълошїи.
ρкг Окїи мїєи съ сфъръширъ, (дєспрє спасєнїєи) спинїєи талє, ши дє кѹвънтѹль дєрєптъцїєи талє.
ρкд Фъ кѹ слѹга та дѹпъ мила та, ши џюдєкърилє талє ѫвацъмъ.
ρкє Слѹга та сынть єѹ, дъми ѫцєлєгє съ щїѹ мъртѹрїилє талє.
ρкѕ Врѣмєи афачє дмнє (чєи фъръ) лєџи ъ гъдѹить: къ спасъръ лѣџѧ та.

17		235
Scăparea mea și scutul mieu	114	
ești Tu; spre cuvântul Tău ne-		
dejduiesc. Depărtați-vă de	115	
mine, vicleanilor; și voiu păzi		
porâncile Dumnezăului mieu.		
Întărească-mă, după cuvântul	116	
Tău, și voiu via; și să nu mă ru-		
șinezi din nedeajdea mea.		
Agiută-mi, și mă voiu mântui; și	117	
mă voiu dezmierda în porâncile Tale		
pururea. Călcat-ai pre toț	118	
pre ceia ce să rătăcesc din porân-		
cile Tale; că minciună-i vicle-		
nia lor. Lepădat-ai ca zgura	119	
toț păcătoșii pământului;		
pentru aceaea iubescu mărturiile Tale.		

		CATHISMA
	120	Cutremură-să de frica Ta trupul
		mieu, că de giudecările Tale mă temuiu.
Ain	121	Făcuiu giudecată și dereptate;
		și nu mă da pre mine în mâna
		supărătorilor miei.
	122	Priimească sluga Ta în bine, ca să
		nu mă sugușă pre mine fălоșii.
	123	Ochii miei să sfârșiră (de
		pohta) spăseniei Tale și de cuvân-
		tul dereptăției Tale.
	124	Fă cu sluga Ta după mila Ta
		și giudecările Tale învață-mă.
	125	Sluga Ta sânt eu; dă-mi înțeles, să
		știu mărturiile Tale.
	126	Vreame-i a face, Doamne (ce-ai fă-
		găduit: că sparsără leagea Ta)!

ркз Пентрꙋ ачѣа юбіи порѫнчиле тале
ма вѫртос де арꙋл ши де Топазіа.
ркн Пентрꙋ ачѣа тоате порѫнчиле
лециин тале ле зичѣ дерѣпте, ши
оурѫск тоатѫ калѣ недерѣптѫ.
ркѳ Минꙋнате мѫртꙋріиле тале пентрꙋ
ачѣа ле пѫзѣще сꙋфлетꙋл мїе.
рл Ꙟграра ꙟкꙋвѫнтꙋл тѫꙋ лꙋмн-
нѣзѫ, ши ꙟцелѣще тинерии.
рла Дешкиш гꙋра ма ши рѫсꙋфлаꙋ кѫ по-
тѣск порѫнчіле та. Сла: Стара, г.

рлв Каꙋтѫ спре мине ши мѫ ми-
лꙋѣще дꙋпѫ нѫравꙋл тѫꙋ
кꙋ чѣа че юбѣск нꙋмеле тѫꙋ.
рлг Пашіи мїеи ꙟдирѣптѫ дꙋпѫ кꙋ-
вѫнтꙋл тѫꙋ, ка сѫ нꙋ домнѣскѫ спре

мине:

Пе

мине нечи ѡ стрымбѫтате.
рлд Избѫвѣще-мѫ де нѫпаста ѡаме-
нилор, ши вои пѫзи порѫнчиле тале.
рле Фаца та лꙋминѣзѫ спре слꙋга та:
ши ꙟвацѫ-мѫ пре мине томѣлеле
рлѕ тале. Изворѫ де апѫ кꙋр де окии
мїеи пентрꙋ чѣ че нꙋ пѫзіа лѣџеа та.
рлз Дерепт ещи Доамне ши дерепте сꙋнт џꙋ-
децеле тале. Порѫнчитаи дерепта-
рлн те, мѫртꙋріиле тале ши адевѫрате
рлѳ фоарте. Топимѫ пре мине ѡ рѣвн-
да мѣ, пентрꙋ кѫ оуитарѫ ꙟпимаши
рм мїеи кꙋвѫнтꙋл тѫꙋ. Лѫмꙋріт ѣсте
кꙋвѫнтꙋл тѫꙋ фоарте, ши слꙋга та
рма юбѣще. Мик сѫнт еꙋ ши оуницит:
че ле порѫнчиле тале нꙋ ле оуит.

Чіале

Дрѣ

17		236
Pentru aceaea iubiiu porâncile Tale	127	Ps. 18:11; Prov. 8:11
mai vârtos de a<u>rul și de topazia.		
Pentru aceaea toate porâncile	128	
legii Tale le zic dereapte și		
urăsc toată calea nedereaptă.		
Minunate-s mărturiile Tale; pentru	129	Pe
aceaea le păzeaște sufletul mieu.		Ps. 18:9
Întrarea* în cuvântul Tău lumi-	130	*arătare sau ușa
nează și înțe<le>pțeaște tinerii.		
Deșchiz gura mea și răsuflu; că poh-	131	
tesc porâncile Tale. Slava.		
Starea 3		
Caută spre mine și mă mi-	132	
luiaște, după năravul Tău,		
cu ceia ce iubăsc numele Tău.		
Pașii miei îndireaptă după cu-	133	
vântul Tău, ca să nu domnească spre		

CATHISMA		
mine neci o strâmbătate.		
Izbăveaște-mă de năpastea oame-	134	
nilor; și voiu păzi porâncile Tale.		
Fața Ta luminează spre sluga Ta;	135	Num. 6:25,26 și 79:20
și învață-mă pre mine tocmealele		
Tale. Izvoară de apă cur den ochii	136	
miei pentru ceia ce nu păziia leagea Ta.		
Derept ești, Doamne; și direptu-i giu-	137	Ceade
dețul Tău. Porâncit-ai derepta-	138	
te; mărturiile Tale și-s adevărate		
foarte. Topi-mă pre mine obi-	139	
da mea, pentru că uiutară pizmașii		
miei cuvântul Tău. Lămuritu-i	140	2 Sam. 22:31; Ps. 11:7 și
cuvântul Tău foarte; și sluga Ta		17:18; Prov. 30:5
iubeaște-l. Mic sânt eu și urgisit;	141	
ce de porâncile Tale nu mă uiut.		

зі.

СЛЗ

Дерептата та дерептатей ѫвѣк, рм
ши лѣцѧ та адевъратъй. Скърбѫ рмг
ши невое афларъмѫ: че порѫчїле тале
демїедъчюне фѹрѫ. Дерептаїе сѫт рмд
мъртѹрїнле тале ѫвѣк: дъм ѫцеле-
цїе ши вой вїѧ.
Стрїгаю кѹ тотѫ инимъ мѧ, аѹзї- рме Кѡѳ
мѫ дмне: ши дерептъцїле тале
вой пъзи. Стригаю кътрѫ ти- рмѕ
не, мънтѹѧщемѫ: ши пъзївой
мъртѹрїнле тале. Ѫтрекѹи де рмз
димїнѣцъ ши стригаю къ спре кѹ-
вїнтеле тале недеждѹїю. Ѫтрекѹрѫ рми
окїи мїей превегетѹрїле, спре ѫвъ-
цътѹра кѹвїнтелор тъ. Гласѹл рмѳ
мїе аскѹлтѫ дмне дѹпѫ мїла та:

С · дѹпѫ

ка:

дѹпѫ цюдеката та ѫвїемѫ.
рн. Апропїарѫсѫ де мине фъкъторїи
фърѫ де лѣце депъртарѫсѫ де лѣ-
рна цѧ та. Апроапе ещи тѹ дмне,
ши тоте порѫчїле тале адевърате.
рнв Де мѹлт тѣм кѹноскѹт дин мъ-
тѹрїнле тале, къ ѫвѣк лай ѫтемеїа.
Рѣш рнг Вези скърба мѧ ши мѫ избъвѣ-
щѣ, къ лѣцѧ та нѹ оуйтаю.
рнд Пьрѫще пьра мѧ ши избъвѣще-
мѫ пентрѹ кѹвънтѹл тъ ѫвїемѫ.
рне Депатей де пъкътоши спнїѧ, къ по-
рнѕ рѫчїле тале нѹ каѹтѫ. Мїлеле
тале мѹлте дмне, дѹпѫ цюдекъ-
рнз цїле тале ѫвїемѫ. Мѹлци гони-
торїи, ши сѹпъръторїи мїей дин мъ-

ртѹрїи

17		237
Dereptatea Ta dereptate-i în veac	142	
și leagea Ta adevărată-i. Scârbă	143	
și nevoie aflară-mă; ce porâncile Tale		
dezmierdăciune-m fură. Dereptate sânt	144	
mărturiile Tale în veac; dă-mi înțelep-		
ție și voiu via.		
Strigaiu cu toată inima mea; auzi-	145	Cov
mă, Doamne, și dereptățile Tale		
voiu păzi. Strigaiu cătră Ti-	146	
ne; mântuiaște-mă, și păzi-voiu		
mărturiile Tale. Întrecuiu de	147	
dimineață și strigaiu, că spre cu-		
vintele Tale nedejduiiu. Întrecură	148	
ochii miei prevegheturile, spre învă-		
țătura cuvântului Tău. Glasul	149	
mieu ascultă, Doamne, după mila Ta;		

		CATHISMA
		după giudecata Ta învie-mă.
	150	Apropiară-să de mine făcătorii-
		fărădeleage, depărtară-să de lea-
	151	gea Ta. Aproape ești Tu, Doamne;
		și toate porâncile Tale adevărate-s.
	152	Demult Te-am cunoscut din măr-
		turiile Tale, că în veac le-ai întemeiat.
Reș	153	Vezi scârba mea și mă izbăveaș-
		te; că leagea Ta nu uiutaiu.
	154	Pâraște pâra mea și izbăveaște-
		mă; pentru cuvântul Tău învie-mă.
	155	Departe-i de păcătoș spăsenia, că po-
	156	râncile Tale nu caută. Milele
		Tale multe-s, Doamne; după giudecă-
	157	țile Tale învie-mă. Mulți-s goni-
		torii și supărătorii miei; din măr-

тȣрїнле тале нȣмъ плекаю.
Възȣю пъкълоший ши тъжїю ге- рни
трȣ къ нȣ пъзеск кȣвънтȣл тъȣ.
Везй къ юбеск порѫнчиле тале, рнѳ
дмне: дȣпъ мила та ꙟвїемъ.
Ꙟчепенїа кȣвънтȣлȣй тъȣ адевъ- рѯ
рȣй ши ꙟвѣкь тоатъ цюдеката
дирептъцїей тале.
Боарїй гонирѫмъ фъръ винъ, ши рѯа Шінп
де кȣвинтеле тале сперїесъ инима мѧ.
Бȣкȣрȣмъ еȣ де кȣвънтȣл тъȣ, рѯв
ка чине афлъ добъндъ мȣлтъ.
Недерептата оурѫск ши пȣте, iаръ рѯг
лѣцѧ та юбеск, Де 7 ωри ꙟ- рѯд
зи лаȣд пре тине, де цюдекъциле
дирептъцїей тале. Паче мȣлтъ рѯе

челора че юбеск лѣцѧ та ши нȣй
рѯѕ ло ꙟпїедекаре. Ащептам спсенїа т
дмне, ши порѫнчиле тале фъкȣю.
рѯз Пъзита сȣфлетȣл мїеȣ мъртȣ-
рїнле тале ши ле юбеск фоарте.
рѯи Пъзїю порѫнчиле тале, ши мър-
тȣрїиле тале: къ тоате къиле меле
ле ꙟнаинта та дмне.
Зіфо рѯѳ Апропїесе рȣгъчюна мѧ ꙟнаинта
та дмне, дȣпъ кȣвънтȣл тъȣ
ро дъмй мїе ꙟцелѣчюне. Съ віе рȣ-
гъчюна ꙟнаинта та дмне, дȣпъ
кȣвънтȣл тъȣ избъвѣщемъ.
роа Избȣкнѣще ростȣл мїеȣ лаȣдъ
кънд мъвей ꙟвъца дерептъцїле тале.
ров Спȣнева лимба мѧ кȣвънтȣл тъȣ:

17		238
turiile Tale nu mă plecaiu.		
Văzuiu păcătoșii și tânjiiu pen-	158	
tru că nu păzesc cuvântul Tău.		
Vezi că iubăsc porâncile Tale,	159	
Doamne; după mila Ta învie-mă.		
Începenia cuvântului Tău adevă-	160	
ru-i; și în veac – toată giudecata		
direptăției Tale.		
Boiarii goniră-mă fără vină; și	161	Șin
de cuvintele Tale spăre-să inima mea.		
Bucuru-mă eu de cuvântul Tău,	162	
ca cine află dobândă multă.		
Nedereptatea urăsc și-m pute; iară	163	
leagea Ta iubăsc. De 7 ori în	164	
zi laud pre Tine, de giudecățile		
direptăției Tale. Pace multă –	165	

		CATHISMA
		celora ce iubăsc leagea Ta; și nu-i
	166	lor împiedecare. Așteptaiu spăsenia Ta,
		Doamne; și porâncile Tale făcuiu.
	167	Păzit-au sufletul mieu mărtu-
		riile Tale; și le iubăsc foarte.
	168	Păziiu porâncile Tale și măr-
		turiile Tale; că toate căile mea-
		le – înaintea Ta, Doamne.
Taf	169	Apropii-se rugăciunea mea înaintea
		Ta, Doamne! După cuvântul Tău
	170	dă-m mie înțelepciune. Să vie ru-
		găciunea înaintea Ta, Doamne; după
		cuvântul Tău izbăveaște-mă.
	171	Izbucneaște rostul mieu laudă,
		când mă vei învăța dereptățile Tale.
	172	Spune-va limba mea cuvântul Tău;

къ тоате порѫнчиле тале дирепте.
Фіе мѫна та ꙟтрꙋ аџюторю міе: роѓ
къ порѫнчиле тале міам алесь.
Потекси спѣніа та дмне, ши лѣ- родѕ
џа та демієрдъчюна мѣй.
Віѧба сꙋфлетꙋл мієꙋ ши тева лѫ- ре
да, ши џюдецеле тале во аџюта
пре мине. Рѫтъчит'амь каш шае роѕ
перитѫ: каꙋтѫ пре слꙋга та къ по-
рѫнчіле тале нꙋ оуитаю. СЛАВА:

КА: НІ. ПѢНЙ СТЕПЕННАА. РОІ.
Честь ѱаломь купринде рꙋгъчюна лꙋй Двдь, а. Сꙋмма:
ръсара ꙟттю съ роагѫ лꙋй Дмнѕтꙋ сѫль изб-
ъвѣскѫ де ꙟшкарѫ ши де ръꙋтатеа сфетниилорь

в. лꙋй Саꙋль, с, в, г, д, . Роагъсѫ ши пін-
трꙋ ачаста сѫль ꙟтоарие дин прибеџіа чи ера ꙟтре
фꙋлистій, с, ипротча.
Честь ѱаломь, къчеле, гі, чесь пре рѫдь дꙋ-
пѫ ѥль съкемѫ кѫнтікꙋль Трептелорь, кꙋмь
арата Тꙋтꙋлꙋшꙋль пінтрꙋ фрѫмсѣцѫ ши кꙋвін-
џа чи єсте ꙟкътіка, ши ꙟкꙋвиньте, ши ꙟфирѫ ѱа-
ломꙋлꙋй, воатій лꙋй Двдь ꙟчесть ѱаломь сѫ ꙟ-
вѣце пре крединчоши кꙋмь сѫкаде а вѣта ши асѫ пꙋ-
та кѫндꙋсь ꙟтрꙋ скърбе.

Кѫнтікꙋль трептелорь. рк.

а. Ѫтрѫ Дмнꙋл ꙟскѫ-
ба мѫ стригаю, ши
аꙋзимѫ.
в. Дмне избѫвеще сꙋ-
флетꙋль мієꙋ де бꙋзе недирепте,
ши де лимбѫ ꙟшелѫтоаре.
г. Чеува даціе, аꙋ чеува адаꙋце

Пслм. ка. с, і. кѕ. ѳ. в.

17		239
că toate porâncile Tale direapte-s.		
Fie mâna Ta întru agiutoriu mie; că porâncile Tale mi-am ales.	173	
Pohtesc spăsenia Ta, Doamne; și lea- gea Ta dezmierdăciunea mea-i.	174	
Via-va sufletul mieu și Te va lău- da; și giudeațele Tale vor agiuta pre mine.	175	
Rătăcit-am, ca o oaie perită; caută pre sluga Ta, că po- râncile Tale nu uiutaiu. Slava.	176	
Cathisma 18. ***Pě(ѕ)n stepen(n)aa 119*** Cest psalom cuprinde rugăciunea lui David în carea întâiu să roagă lui Dumnezău să-l izbă- vască de ocara și de răutatea sfeatnicilor	1	Summa

		CATHISMA
	2	lui Saul, stih 2, 3, 4. Roagă-să și pen- tru aceasta: să-l întoarne din pribegia ce era între filistei, stih <5> *i pročaę*. Cest psalom, cu ceale 13 ce-s pre rând du- pă el, să cheamă Cântecul treaptelor, cum arată titulușul, pentru frâmseațea și cuviin- ța ce easte în cântec și în cuvinte și în firea psa- lomului. Voia i-i lui David în cest psalom să în- veațe pre credincioși cum să cade a via și a să pur- ta, cându-s întru scârbe.
	Stih	**Cântecul treaptelor 119**
	1	Cătră Domnul în scâr- ba mea strigaiu, și auzi-mă.
1 Sam. 24:10; 26:9	2	Doamne, izbăvește su- fletul mieu de buze nedireapte și de limbă înșelătoare.
	3	Ce-ț va da ție, au ce-ț va adauge

ціе лимба ꙟшелътоаре?
Кареи ка съӂеціле путерникулуи аскуціт ши ка кърбуні брадулуи. д.
Ваи де мине къ ть демулть прибецеск ꙟ мешехь, ши лъкуи ꙟко турниле Кударилсорь. є.
Мулть лъкуи суфлетуль мієу, ку уръторіи пъчіи. ѕ.
Єу сънть омул пъчіи: ши кънд гръеск лорь, іаръ єи мие потривеск фъръ винъ. з.

*Кріг къмъ мокуль каріне мундї рудлу афет
бі. і. д.
Гадръ дгелмъ цалуи Іемаіл
бі. ке. гі.

Песна, рк.

Доаш, перци аре чість псалом, ꙟпарта дин тъю съмъгіе Двдь ку нъдежда че аре ꙟ Дмнзъу ꙟпротива пимашилорь луи: ꙟпа, в, парте чере аџюторію дела Дмнзъу спре пимашіи луи. а.
Ачість аџюторію ꙟкинуащіль кучесте, д, лу-

Сумма:

ꙟгъю

а. Ꙟтію асамънъ стръжиторилорь, с, д.
в. Ку умбра, с, є. а, г. Кей стъ Дмнуль пурурѣ дедирепта, а, д, ꙟкинуаще пъсорулу.
с, Кънтекуль Трептелорь. рк.

Кнт: рк. Сх. н.

а. Гъдик окій мієй спре мунци
де унде вине аџюториа міє.
в. Аџюторію мієу дела домнуль
каре а фъкут чери ши пъмънтул.
г. Кареле нуба лъса съ лунече пичо-
рул тъу, нече ва дурмита пъзи-
д. торюль тъу. Іатъ нуба
дурмита не ва дурми пъзиторул
є. луи Іиль. Дмнул пъзитева,
Дмнулуи умбра та, стъдь де-
ѕ. дирѣпта та. Зуа нутева арде
пре тине соареле не луна ноаптеа.
з. Дмнуль пъзитева пре тине де

тоатъ

118		240
ție limba înșelătoare!		
Carea-i ca săgețile putearnicu- lui ascuțite și ca cărbunii bradului!	4	 *carei să cheamă
Vai de mine, cât de mult pri- begesc în Meșeh* și lăcui în cor- turile Chidarilor**!	5	Moscul, care neamu-i din ruda lui Afet Gen. 10:9
Mult lăcui sufletul mieu cu urâtorii păcii.	6	**Gadarean din semânța lui Ismail
Eu sânt omul păcii; și când grăiesc lor, iară ei mi să potri- vesc fără vină.	7	
Pěsnĭ 120		Gen. 25:13
Doao părți are cest psalom. În partea din- tâiu să mângâie David cu nădeajdea ce are în Dumnezău împrotiva pizmașilor lui; în a 2 parte ceare agiutoriu de la Dumnezău spre pizmașii lui. Acest agiutoriu închipuiaște-l cu ceaste 4 lucruri:	1	Summa

		CATHISMA
	1	Întâiu asamănă-l străj<u>itorilor, stih 4.
	2	Cu umbra, stih 5. A 3: Că-i stă Domnul pururea de-a direapta. A 4: Închipuiaște nuorului.
	Stih	**Cântecul treaptelor 120**
	1	Rădic ochii miei spre munți; de unde vine agiutoriul mieu?
Ps. 120:8	2	Agiutoriul mieu – de la Domnul, Carele au făcut ceriul și pământul.
	3	Carele nu va lăsa să lunece picio- rul tău, nece va durmita păzi-
	4	toriul tău. Iată, nu va durmita, neci va durmi Păzitoriul
	5	lui Israil. Domnul păzi-te-va; Domnulu-i umbra ta, stând de-a
	6	direapta ta. Zua nu te va arde pre tine soarele, neci luna noaptea.
	7	Domnul păzi-te-va pre tine de

ні.

тóть рѣꙋль, пѫзи́ва сꙋфлетꙋль
тѣꙋ дмнꙋль. Дмнꙋль ва пѫзи з.
єшитꙋль тѣꙋ ши ꙟтрáтꙋль тѣꙋ
де акꙋм ши пѫнѫ ꙟвѣкь.

Смá.

Пѣснь, рка.

Сꙋмма:

Дв҃дь ꙟчєсть ѱáломь ꙟтїю спꙋне чє сꙋкꙋрте
аре є дни ꙟтрꙋ слꙋжба дмнєзѣєаскѫ ши де обичáю
лєџи кáрꙗ єрà ꙟ Їерлимь, с, а, в.
Дꙋпѫ ачѣа лáꙋдѫ ѡрáшꙋль Їерлимꙋлꙋй, пєн
трꙋ чєсте, г, аꙋкрꙋри. ꙟтѣю кѣи фрꙋмо а.
ши ꙟфрꙋмсѫцáть, с, г, в. Пентрꙋ кѫ ако в.
лѫ ачєї ѡчинтáюль лєџией ши слꙋжбе Дмнєзѣєщи,
Пентрꙋ џюдєкѫцилє чє сѫ фѫча ꙟтрꙋ єль, г, є. г.
Дꙋпѫ ачєѣста фѫгѫдꙋєщє пре крєдинчоши сѫлє воа
скѫ бинє вїецꙋиторилорь Їерлимꙋлꙋй, с, ѕ, з.
Єль ꙟскѫ лє потáџиє ло пáче ши бꙋнѫтáтє, г, и.

Кѫнтєкꙋль трєпьтєлорь, ркв. с,

Нꙋкꙋрáтꙋмам кꙋ чєа чємь а.
зича мїє, сѫ мєрџєм ꙟ кáса

тт дом

ка:

в. Дмнꙋлꙋй. Стѫтѫтоаре
фꙋрѫ пичоареле ноáстре ꙟпорцилє
тáлє ѡ Їерлимє.
г. Їерлимє кáрєлє сѫзидѣщє ка ѡрá
шꙋль, ꙟкáрєлє дєпрєꙋнѫ сѫ ꙟсо-
цєскь ѡáменїи. Кѫ аколо сꙋ-
д. ирѫ семенцїилє, семенцїилє До-
мнꙋлꙋй кáрєи мѫртꙋрїє лꙋй Їиль,
спре лáꙋда нꙋмєлꙋй Дмнꙋлꙋй.
є. Кѫ аколѣсь пꙋсе скáꙋне спре џю-
дєц, скáꙋнелє кáсєй лꙋй Двдь.
ѕ. Чєрєць пáче Їерлимꙋлꙋй: ши нѫ-
рочиць фїє ѡбитѡрїи тѣй.
з. Фїє пáче ꙟтрє зидꙋль тѣꙋ, ши
дєтꙋлїє ꙟполѫцилє тáлє.
и. Пєнтрꙋ фрáцїи мїей ши пєнтрꙋ

прїа

18		241
tot răul; păzi-va sufletul		
tău Domnul. Domnul va păzi	7	
ieșitul tău și întratul tău,		
de acum și până în veac!		
Pěsnĭ 121		
David în cest psalom întâiu spune ce bucurie		Summa
are el dintru slujba dumnedzăiască și din obiceaiul		
legii carea era în Ierusalim, stih 1, 2.		
După aceaea laudă orașul Ierusalimului pen-		
tru ceaste 3 lucruri: Întâiu, că-i frumos	1	
și înfrâmsățat, stih 3, 4. Pentru că aco-	2	
lea easte obiceaiul legiei și slujbei dumnezăiești.		
Pentru giudecățile ce să făcea întru el, stih 5.	3	
După aceastea, îndeamnă pre credincioși să le voias-		
că bine viețuitorilor Ierusalimului, stih 6, 7.		
El încă le pohteaște lor pace și bunătate, stih 8.		
Cântecul treaptelor 121	Stih	
Bucuratu-m-am cu ceia ce-m	1	
zicea mie: „Să meargem în casa		

		CATHISMA
	2	Domnului!" Stătătoare
		fură picioarele noastre în porțile
		tale, o, Ierusalime!
	3	Ierusalime, carele să zideaște ca ora-
		șul în carele dempreună să înso-
	4	țesc oamenii. Că acolo su-
		iră semențiile, semențiile Dom-
		nului; carea-i mărturie lui Israil,
		spre lauda numelui Domnului.
	5	Că acolea-s puse scaune spre giu-
		deț, scaunele casei lui David.
	6	Cereț pace Ierusalimului; și nă-
		rociț fie iubitorii tăi!
	7	Fie pace între zidul tău și
		destulie în polățile tale!
	8	Pentru frații miei și pentru

прїатинїи мїеи, грьивоу акмꙋ пачѣ
д. детине. Пентрꙋ каса Дмнꙋлꙋи Дмнзъл ностръ, кътабою
бинеле тъꙋ.

ПѢСНА, ркв.

а. Сумма: Чест Ѱалом есте де рꙋгъчюне къ се роагъ
дтрꙋ ель лꙋи Дмнзъꙋ шамениїи лꙋи Їиль, къй
изъбъвескъ прѣ ей де скърбеле пимашилорь.
в. Пентрꙋ къ ей аꙋ нъдѣжде нꙋмаи д Дмнзъꙋ ши
ладънсъ вин пентрꙋ аџюторю кꙋм се арата кꙋ
пилда слꙋџилорь ши слꙋжитерилорь кареї ишь пꙋнь
нъдѣжда спре стъпьнїи сьи, С, в. Дꙋпа
ачеста арата черерѣ лорь, С, а, д.

с, Кънтикꙋл Трептелорь. ркв.

а. Кътръ тине рьдик окїи
мїеи, чела че лъкꙋещи д чериꙋри.
в. Ята ка окїи
слꙋџилорь спре мъннꙋле стъпьниило

сьи, ши ка окїи слꙋжиничело спре
мъна стъпьнии сале, аша окїи
ноџри (каꙋтъ) кътрѣ Дмнꙋл
Дмнзъꙋл ностръ пънъ кънд
не ва милꙋи.
г. Милꙋещене Дмне: милꙋещене:
къ фоарте нѣмь сътꙋра де окаръ.
д. Фоарте съ дплꙋ сꙋфлетꙋл ностръ де батџокꙋра богаџилорь,
ши де окара фълошилорь.

ПѢСНЬ, ркг.

Сумма: а. Ачест Ѱалом Двдъ дъ харь лꙋи Дмнзъꙋ ш
а тъмина ши прѣ Їиатѣпи съда ши ей Харь лꙋи
Дмнзъꙋ пентрꙋ изъбъвира лорь та минꙋната де
пимашилорь, С, дн, а, пънъ, в.
в. Дꙋпъ ачеста арата д че кип требꙋеще съ мъ
цъмаскъ, С, в, з, и.

18		242
priatinii miei grăi-voiu acmu pace de tine. Pentru casa Domnului, Dumnezăul nostru, căuta-voiu binele tău.	9	
Pěsnĭ 122		
Cest psalom easte de rugăciune, că să roagă întru el lui Dumnezău oamenii lui Israil, să-i izbăvască pre ei de scârbele pizmașilor.	1	Summa
Pentru că ei au nădeajde numai în Dumnezău și la Dâns vin pentru agiutoriu, cum să arată cu pilda slugilor și slujnicelor carii-ș pun	2	
nădeajdea spre stăpânii săi, stih 2. După aceastea arată cearerea lor, stih 1, 4.	<3>	
Cântecul treaptelor 122	Stih	
Cătră Tine rădic ochii miei, Cela ce lăcuiești în ceriuri.	1	
Iată, ca ochii slugilor spre mânule stăpânilor	2	

		CATHISMA
		săi, și ca ochii slujnicelor spre mâna stăpânii sale, așea ochii noștri (caută) cătră Domnul Dumnezăul nostru, până când ne va milui.
	3	Miluiaște-ne, Doamne! Miluiaște-ne; că foarte ne-am săturat de ocară.
	4	Foarte să împlu sufletul nostru de batgiocura bogaților și de ocara făloșilor.
		Pěsnĭ 123
Summa	1	În cest psalom David dă har lui Dumnezău și îndeamnă și pre israilteani să dea și ei har lui Dumnezău, pentru izbăvirea lor cea minunată de pizmașii lor, stih din 1, până 6.
	2	După aceastea arată în ce chip tribuiaște să mulțămască, stih 6, 7, 8.

ні. Смг.

Кꙋ́нтекꙋл трéптелорь. рк҃г. С҃,

Къ сѣ нꙋ́ аꙋ врꙋ́ть фѝ Д҃мнꙋл а҃.
кꙋ нóи, зикъ акмꙋ І҃ль :
Къ сѣ нꙋ́ аꙋ врꙋт фѝ Д҃мнꙋл в҃.
кꙋ нóи, кѫ́нд сѣ скꙋлà ѡаменїи
спрè нои. Атꙋ́нчи вїи не- г҃.
врѣꙋ ѫгницѝ прè нои, кѫнд сѣ мѫнїа
оурџїа лóрь спрè нои.
Атꙋ́нчи апеле нѣꙋ врꙋть акопе- д҃.
рѝ прè нои, рѫꙋ аꙋ врꙋть трѣче пре-
те сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
Атꙋ́нчи аꙋ врꙋть трѣче прете сꙋ- е҃.
флетꙋль нóстрꙋ апѫ нè ѫзетатѫ.
Бл҃витꙋй Д҃мнꙋль, чéла че нꙋ не- ѕ҃.
адѣде прè нои ѫвънарꙗ динцилорь
лóрь. Сꙋфлетꙋль нóстрꙋ з҃.

Тт г скъ

кд҃:

скъпѫ̀ кà пасърꙗ дин лáцꙋл вѫнѫто-
рилꙋй : лáцꙋль сѣ рꙋ́мсѫ шѝ нои
и҃. скъпъмь. Ажꙋтóрюль нó-
стрꙋ ѫнꙋмеле Д҃мнꙋлꙋй чéла чѣꙋ
Сл҃а: фъкꙋть чéрюль шѝ пъмѫ́нтꙋль.

ПѢСНЬ, ркд.

Сꙋмма: а҃. Чѣсть ѱáломꙋй ѫвъцътóрю ши рꙋгътóрю: къ
ѫтѫю ѱалóмникꙋль ѫвáцѫ шѝ арáтѫ къ прè а
дꙋнáрꙗ крединтóшилорь, ѫтóатѫ врѣмꙗ ѡва из-
в҃. бъвѝ Д҃мнзъ, С҃, в҃, г҃. Дꙋпа ачѣа рѣагѫ
прè Д҃мнзѣꙋ сѣ факѫ бине кꙋ крединтошїи, ꙗрѫ
прè некрединтóши сѣй пїáрзѫ, С҃, д҃, е҃.

С҃, Кꙋ́нтекꙋл трéптелорь. ркд.

а҃. Чéꙗ че сѣ нѣдъждꙋеск спрè До-
мнꙋль сѫнт кà мꙋнтеле Сїѡ-
нꙋлꙋй кáреле нꙋсѫ клътѣ-
ще, чè ръмѫне ѫвѣкь.

кꙋм

18		243
Cântecul treaptelor 123	Stih	
Că să n-au vrut fi Domnul cu noi – zică acmu Israil –	1	
Că să n-au vrut fi Domnul cu noi, când să scula oamenii spre noi!	2	
Atunci vii ne vrea înghiți pre noi, când să mânia urgia lor spre noi.	3	
Atunci apele ne-au vrut acoperi pre noi, râu au vrut treace preste sufletul mieu.	4	
Atunci au vrut treace preste sufletul nostru apă neîncetată.	5	
Blagoslovitu-i Domnul, Cela ce nu ne deade pre noi în vânarea dinților lor.	6	
Sufletul nostru	7	

		CATHISMA
		scăpă ca pasărea din lațul vânătoriului; lațul să rumsă, și noi scăpăm.
	8	Agiutoriul nostru – în numele Domnului, Cela ce-au
Slava		făcut ceriul și pământul.
		Pěsnĭ 124
Summa	1	Cest psalomu-i învățătoriu și rugătoriu; că întâiu, psalomnicul învață și arată că pre adunarea credincioșilor în toată vreamea o va izbăvi Dumnezău, stih 2,3.
	2	După aceaea, roagă pre Dumnezău să facă bine cu credincioșii, iară pre necredincioși să-i piarză, stih 4, 5.
	Stih	**Cântecul treaptelor 124**
	1	Ceia ce să nădăjduiesc spre Domnul sânt ca muntele Sionului, carele nu să clăteaște, ce rămâne în veac.

ни.

		Стд.
Кꙋмь аꙋ ꙟпрещюрать Ієрлимꙋль	в.	
мꙋнцїи, ашай дмнꙋль ꙟпрещюрю		
ѡамениꙵ сѫ де акмꙋ ши прѫ ꙟвѣк.		
Кѫ нꙋва лѣса дмнꙋл тоягꙋл пѫ-	г.	
кѫтошилѡ спре соарта дирєпцилѡ		
ка сѫ нꙋш тиꙁѫ дирєпцїи спре недн-		
рєтате мѫнꙋле сале. Фѫ бине	д.	
дмне кꙋ бꙋнии ши кꙋ дирєпцїи ꙟ-		
трꙋ инїмиле сале. Іарѫ плекꙋто-	є.	
рїи спре рѫꙋтѫцїі лѡ мѫна ꙟ домнꙋл		
кꙋ фѫкѫторїи де рѫꙋ, паче спре Ілль.		
ПѢСНЪ, ркє.		
г, Лꙋкрꙋри сѫнт ꙟтеїст ѱало: ꙟтѫю жидовїи	а.	Сꙋмма:
карїи єра єшиц ди робїа Вавꙋлѡнꙋлꙋи спꙋн кꙋм		
лєꙋ фост де бꙋкꙋрїє ши фѫрѫ нꙋде изббѫвирѫ		
лѡ ди Вавꙋлѡнь, с, а, г. Дꙋпѫ ачѣа сѫрог	в.	
сѫ лꙋи дмнꙋѫ сѫ адꙋкѫ ши пре чѣ карїи єоі рѫма		
ꙟ ꙁа		

ка:

г.	ꙟ Вавꙋлѡ. А, г, Лаꙋдѫ бꙋнѫтатеа лꙋи дмнꙋ-
	чи фѫкꙋкꙋ би изббѫвиндꙋи ди робїє, с, є, s.
с,	Кѫнтикꙋль трєптелѡр. ркє.
а.	Кѫнд аре ꙟтꙋрна Дмнꙋль робїа
	Сїѡнꙋлꙋи, фꙋмь ка чѣа че ви-
в.	сѣꙁѫ. Атꙋнчи сѫ ꙟплꙋ ро-
	стꙋль ностꙋ де бꙋкꙋрїє ши лимба
	ноастрѫ де веселїє: атꙋнч зїсерѫ ꙟ-
	тре погѫни, лꙋкрꙋри мари фѫкꙋ
	дмнꙋль кꙋ ꙟчєщиа.
г.	Лꙋкрꙋ маре фѫкꙋ дмнꙋль кꙋ но
	пентрꙋ ачѣа невеселимь.
д.	Ꙟтоарче дмне робїа ностꙋ кꙋм
	ай ꙟтоарче апе спре цинꙋтꙋри оу-
є.	скате. Чѣа че сѫмѫна кꙋ
	лакрѫмни кꙋ бꙋкꙋрїє ворь сечєра.
	Мѫр

18		244
Cum au împregiurat Ierusalimul	2	
munții, așea-i Domnul împregiuriul		
oamenilor Săi, de acmu și până în veac.		
Că nu va lăsa Domnul toiagul pă-	3	
cătoșilor spre soartea direpților,		
ca să nu-ș tinză direpții spre nedi-		
reptate mânule sale. Fă bine,	4	
Doamne, cu bunii și cu direpții în-		
tru inimile sale. Iară plecăto-	5	
rii spre răutățile lor, mâna-i-va Domnul		
cu făcătorii de rău. Pace spre Israil!		
Pěsnĭ 125		
3 lucruri sânt în cest psalom: Întâiu, jidovii	1	Summa
carii era ieșiț din robia Vavilonului spun cum		
le-au fost de bucurie și fără nădeajde izbăvirea		
lor din Vavilon, stih 1, 2, 3. După aceaea, să roa-	2	
gă lui Dumnezău să aducă și pre ceia carii era rămaș		

		CATHISMA
	3	în Vavilon. A 3, laudă bunătatea lui Dumnedzău,
		ce făcu cu ei, izbăvindu-i din robie, stih 5, 6.
	Stih	**Cântecul treaptelor 125**
	1	Când are înturna Domnul robia
		Sionului, fum ca ceia ce vi-
	2	sează. Atunci să împlu ros-
		tul nostru de bucurie și limba
		noastră, de veselie; atunci ziseră în-
		tre pogâni: „Lucruri mari făcu
		Domnul cu aceștea!"
	3	Lucru mare făcu Domnul cu noi;
		pentru aceaea ne veselim.
	4	Întoarce, Doamne, robia noastră, cum
		ai întoarce ape spre ținuturi us-
	5	cate. Ceia ce sămăna cu
		lacrămi, cu bucurie vor secera.

Смє.

ни.

Мъргѫндь мєрџєва ши плъгѫнд поартѫ съмѫнца са, іарѫ вінд вєнінд ку букуріє, адукѫнд снопіи сѫй. ѕ.

ПѢСНѢ, рк҃в.

Сума:

Ачіст ѱалом ачєст аѵъцъторіу, къ купріндє, в҃,
фєлюри дє ѫвъцътури: Оуна дє рѫдуѧ ши дє фолосул дирєгъторіуй, карєи ѫцарѫ ѿ ѫфъмътє, в҃, а҃, в҃. а҃.
Алта ачєсті дєспрє ѫвъцътура поробочилор, г҃, д҃, є҃. в҃.

Кѫнтєкул трєптєлор. рк҃в.

С҃.

Дѣ ну ва зіди Домнул каса, ѫдєшърт во ѡстєні зидиторіи: Съ нува стрєжуи Домнул ѡрашул, ѫдєшърт ва стрєжуи стрєжиторіи. а҃.
Ѫдєшърт уй воаш амъникарє дє диминєцѫ, ши авѣ кулкарє тѫрзіу, мѫнкѫнд пѫинє ку ѡстєнѣлѫ, кѫндь ва да иубитулуй сѫу сомн. в҃.

ӑӑ ... чі.

кѧ҃:

Іатѫ мошіѧ Домнулуй фіи сѫть: ши плата родулуй згѫулуи. г҃.
Ка сѫџєцилє ѫмѫна путѣрнєкулуй, аша фіи тинєрѣцєлорь. д҃.
Фєричитуй дє чинєш ѫплє тулбаса дє єй, ну съвор рушина кѫнд вор грѣи ку пизмашіи сѫи ѫпоарцѫ. є҃.

ПѢСНѢ, рк҃з.

Сума:

Чєсть ѱаломь купріндє ѫвъцътура ши ѫдємнътура спрє віаца крєщинєаскѫ, пєнтру къ сѫть крєщинѣніи юбиці дє Домнєзъу ачѣста сѫ арата. С҃, а҃, д҃.
Ши стѫ ачєсті, а҃, лукрури.
Ачєю, кѫндуш каутѫ храна луй ку ѡстєнѣлѫ. а҃.
С҃, в҃. Ѫдємѫнєрдъчюнѫ сфинтѫ дєвєдєра поробочилорь луй, С҃, д҃. в҃.
Дин вєдєра фєрєкъчюнєи вєчєрічін. г҃.
Дин вєдєра непоменило, С҃, ѕ҃. д҃.
С҃,

Кѫнтєкул трєптєлор. рк҃з.

Фєричітуй тоц чєла чє сѫ тѣмє а҃.

ѯє

18		245
Mărgând mearge-va și plângând poartă sămânța sa; iară viind veni-vor cu bucurie, aducând snopii săi.	6	
Pěsnĭ 126		Summa
Acest psalom easte învățătoriu, că cuprinde 2 fealiuri de învățături: Una, de rândul și de folosul deregătoriei carea-i în țară și în fămeaie, stih 1, 2.	1	
Alta easte despre învățătura porobocilor, stih 3, 4, 5.	2	
Cântecul treaptelor 126	Stih	
Să nu va zidi Domnul casa, în deșărt vor osteni zidi-torii; să nu va strejui Domnul o-rașul, în deșărt va strejui streju-itoriul.	1	
În deșărtu-i voao a mânica de dimeneață și a vă culca târziu, mâncând pâine cu osteneală, când iubitului Său dă somn.	2	

		CATHISMA
	3	Iată, moșia Domnului fii<i> sânt, și plata rodului zgăului.
	4	Ca săgețile în mâna putearnecului, așa-s fii<i> tinereațelor.
	5	Fericitu-i de cine-ș împle tulba sa de ei; nu să vor rușina când vor grăi cu pizmașii săi în porți.
Summa		*Pěsnĭ 127*
		Cest psalom cuprinde învățătura și îndemnătura spre viața creștinească, pentru că sânt creștinii iubiț de Dumnezău; aceasta să arată, stih 1, 4. Și stă în ceaste 4 lucruri:
	1	Întâiu, cându-ș caută hrana lui cu osteneală, stih 2.
	2	În dezmierdăciunea sfântă de vedearea porobocilor lui, stih 1.
	3	Din vedearea ferecăciunii besearecii.
	4	Din vedearea nepoților, stih. 6.
	Stih	**Cântecul treaptelor 127**
	1	Fericitu-i tot cela ce să teame

де Дмнꙋль, ши чела че ꙟкъле лꙋй
ꙟмблъ. Кꙋ ѡстенѣ- в.
ла мѫнилорь тале вери мѫнка,
ферничить ещи ши бине ва фи ціе.
Мꙋерѣ та ва фи ка ѡвіцъ роди- г.
тоаре ꙟлатꙋриле касей тале: ши
фіий тъй ка съдирѣ маслинилорь
ꙟпрецюрꙋль мѣсей тале.
Ятъ аша съ блгвѣще омꙋль че д.
сътѣме де Дмнꙋль.
Блгвитева Дмнꙋль дин Сіѡнь: е.
ши ве ведѣ бинеле Ієрлмꙋлꙋй ꙟ-
тоате зилеле віецій тале. Ши ве ѕ.
ведѣ фіий фіилѡ тъ, ш пач спре Іилъ.

Пѣснѣ, ркн.

Чѣсть Ѱаломь алтре мънгъиторю къ соламинти Сꙋмма:

лꙋй Іилъ фіинда ꙟкъръ ши деспъраре де пизма
шилорь съ мъгъе кꙋ нъдѣжде че аꙋ ꙟтрꙋ Дмне
зеꙋ кїй ва изъбави пре ей: ши ꙟтърикъ нъдѣжда
лорь кꙋ ачаста къ Дмнзеꙋ дерепть кꙋм аꙋ из
бъвить дин тоѫ сламеніи сей, аша ва избъви ши
де ачѣ ꙟкола ши ва плъти пизмашилорь лорь дꙋ
пъ фаптеле лорь, С, д.

С- Кантикꙋль Трептелорь. ркѳ.

а. Де мꙋлте ѡ съ лꙋптарѫ кꙋ
мине дин тинерецеле мѣле,
зикъ акмꙋ Іилъ.

в. Де мꙋлте ѡ съ лꙋптарѫ кꙋ ми-
не дин тинерецеле мѣле, че нꙋмѫ
ꙟвъргꙋрѫ пре мине.

г. Спре спателе мѣле арарѫ аръто-
ріи ши трасерѫ бразде лꙋнгѫ.

д. Дмнꙋлꙋй дерепть ши таѥ легъ-
тꙋриле пъкътошилорь.

18		246
de Domnul, și cela ce în căile Lui		
îmblă. Că ostenea-	2	
la mânilor tale veri mânca;		
fericit ești și bine-ț va fi ție.		
Muiarea ta va fi ca o viță rodi-	3	
toare în laturile casei tale; și		
fii<i> tăi, ca sădirea maslinilor,		
împregiurul measei tale.		
Iată, așea să blagosloveaște omul ce	4	
să teame de Domnul.		
Blagoslovi-te-va Domnul din Sion;	5	
și veri vedea binele Ierusalimului în		
toate zilele vieții tale. Și veri	6	
vedea fii<i> fiilor tăi, și pace spre Israil.		
Pěsnĭ 128		
Cest psalom easte mângâitoriu, că oamenii		Summa

		CATHISMA
		lui Israil, fiind în scârbă și în supărare de pizma-
		șii lor, să mângâie cu nădeajde ce au întru Dumne-
		zău, că-i va izbăvi pre ei: și-ș întăresc nădeajdea
		lor cu aceasta, că Dumnezău-i derept; cum au iz-
		băvit dintâi oamenii Săi, așea va izbăvi și
		de icea încolea și va plăti pizmașilor lor du-
		pă faptele lor, stih 4.
	Stih	**Cântecul treaptelor 128**
	1	De multe ori să luptară cu
		mine, din tinereațele meale –
		zică acmu Israil –,
	2	De multe ori să luptară cu mi-
		ne, din tinereațile meale; ce nu mă
		învângură pre mine!
	3	Spre spatele meale arară ărăto-
		rii, și trasără brazdă lungă.
	4	Domnulu-i dirept și taie legă-
		turile păcătoșilor.

нг.

Смз.

Рꙋшинѣсево ши сево ꙟтꙋрнѣ ꙟдзрзт е.
тоц чѣ́ла че ꙋрзск Сіѡ́нꙋл.
Ши вор фи ка ѥ́рба спре зиди, ѕ.
кáра сáкъ маи на́нте де рꙋ́мпере.
Де кáра нꙋш ꙟмплє сечерзтóрюл з.
мъна са, нéчи брáцꙋл сзꙋ чѣла че
стрънџе мзнꙋ́нке.
Ши нꙋ вор зиче трекзтóріи, благо- и.
вéніѧ Дмнꙋлꙋи спре вой, благословиму-
въ ꙟнꙋмеле Дмнꙋлꙋи. Сла́ва:

ПѢСНЬ, ркд.

Сꙋммѣ

Ачéсте Псало́мъ стзгь, г, лꙋкрꙋри.
Атѣю, псаломникꙋл се роагъ лꙋи Дмнзѣꙋ пен- а.
трꙋ ертзчюна пзкзтелор, с, а, в, г, д.
Дꙋпъ ачѣѧ спꙋне нздѣжда са чѣ аре де аскꙋлтаре б.
ра рꙋгзчюнилор лꙋи, с, е, ѕ.
А дꙋѧ прекредитоши се пꙋне ши ѥ нздѣжда спре г.
Дмнзѣꙋ, с, ѕ, з, и.

Хꙋг Кан

ка:

с. Кантикꙋл зрептелор, ркд.
а. Дин адънкꙋ стригꙋ къ тръ
тине Дмне, Дмне аскꙋлтъ
б. гласꙋл мѣꙋ: Фіе ꙋрéкиле тáле,
сокотитóаре гласꙋлꙋи рзгзчюнии
г. мѣле. Сзве сокоти стрзвзтъ-
циле ноастре Дмне, Дмне чине ва
ста? къ ла тине ѧте єстáра ка съ
д. те чинстещи. Ащептáта пре Дом-
нꙋл: ши а ащепта сꙋфлетꙋл мѣꙋ,
ши ꙟкꙋвинтеле лꙋи ма нздзꙋит.
з. Сꙋфлетꙋл мѣꙋ ащептъ пре Дом-
нꙋл маи вътóт де къ стрежꙋитó-
ѕ. ріи димзнѣца. Ащептъ Ісраиль
пре Дмнꙋл: къ ла Дмнꙋлꙋи мила,
ши мꙋлтъ избзвиреи ла днꙋсꙋл.

ен

18		247
Rușina-să-vor și să vor înturna îndărăpt toț ceia ce urăsc Sionul.	5	
Și vor fi ca iarba spre zid, carea sacă mainte de rumpere.	6	
De carea nu-ș împle secerătoriul mâna sa, neci brațul său cela ce strânge mănunche.	7	
Și nu vor zice trecătorii: „Blagoslovenia Domnului – spre voi; blagoslovimu-vă în numele Domnului!" Slava.	8	
Pěsnĭ 129		
În cest psalom sânt 3 lucruri:		Summa
Întâiu, psalomnicul să roagă lui Dumnezău pentru iertăciunea păcatelor, stih 1, 2, 3, 4.	1	
După aceaea, spune nădeajdea sa ce are de ascultarea rugăciunii lui, stih, 5, 6.	2	
Îndeamnă pre credincioși să-ș puie șie nădeajdea spre Dumnezău, stih 6, 7, 8.	3	

		CATHISMA
	Stih	**Cântecul treaptelor 129**
	1	Dintru adâncu strigu cătră Tine, Doamne! Doamne, ascultă glasul mieu!
	2	Fie urechile Tale socotitoare glasului rugăciunii meale.
	3	Să veri socoti strâmbătățile noastre, Doamne, Doamne, cine va sta? Că la Tine easte iertarea, ca să Te cinstești.
	4	Așteptat-am pre Domnul; și au așteptat sufletul mieu și în cuvintele Lui m-am nădăjduit.
	5	Sufletul mieu așteaptă pre Domnul mai vârtos decât strejuitorii dimăneața.
	6	Așteaptă Israil pre Domnul; că la Domnulu-i mila și multă izbăvire-i la Dânsul.

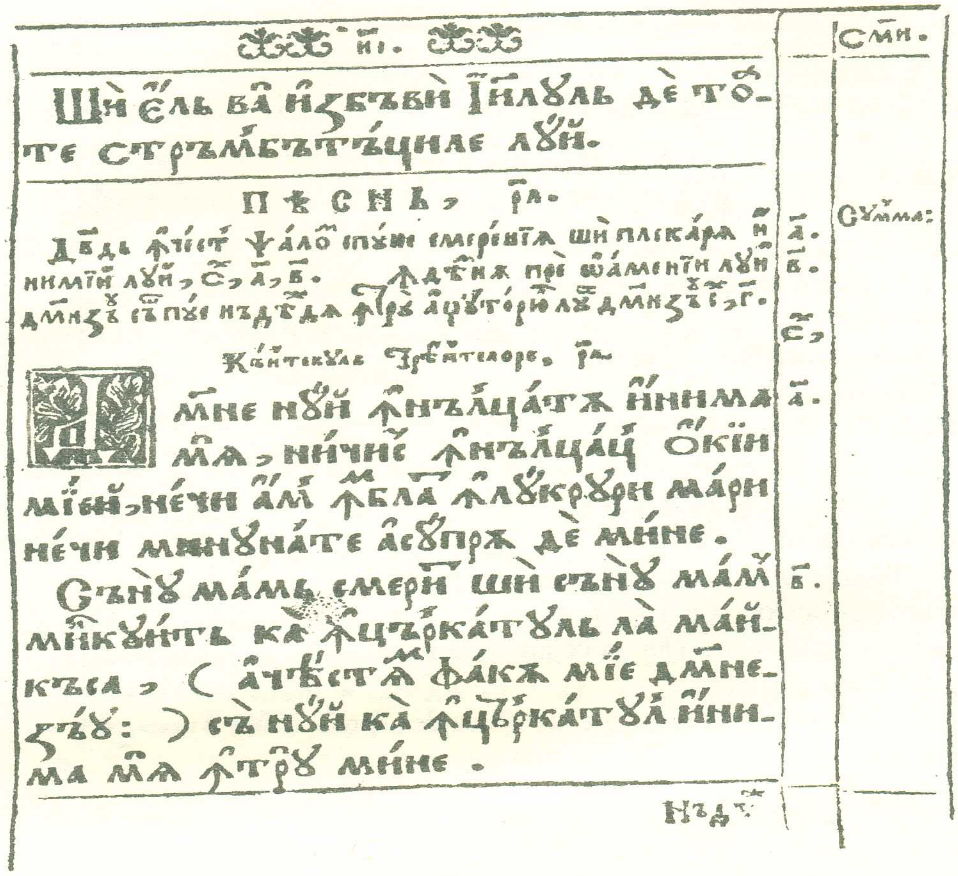

ні.

Ші ель ва изъбви Інлуль де тоте стръмбътъцінле луй.

Пѣснь, ра.

Дѣдь ачїесть Ѱалом спуне смеренїа ші плекара и нимїй луй, С, а, в. Адечия пре ѡаменїи луй дмнезъ съ пуе нъдѣжда пр аґюторю луй дмнезъ, г.

Кантікул Тръептелор, ра.

Дмне нуй анълцатъ инимама, ничине анълцаці окїи мїей, нечи ам амбла алукрури марі нечи минунате асупръ де мине.

Съну мамь смерит ші съну мам мікшорать ка ацъркатул ла маїкъса, (ачеста факъ мїе дмнезъу:) съ нуй ка ацъркатул инима ма атру мине.

Съм.

Сума:

а.
в.
С,
а.
в.

Нъд

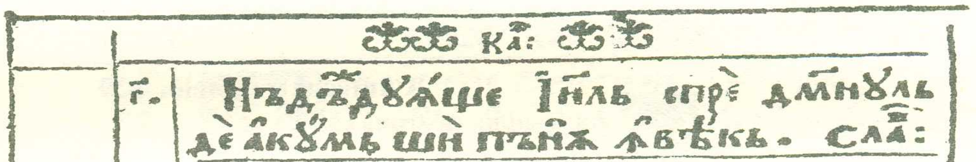

ка:

Нъдъдующе Інль спре дмнуль де акумь ші пънъ авѣкь. Сла:

Пѣснь, рла.

Ачеста ѱаломь Дѣдь сърогъ луй Дмнезеу съ ариюте луй Солимѡн ла зидира бесѣрїчїй фъкара пуне кувѡтул: чѐ съзиче, Лада пътїи: ші съ ѕибаска служба Пресѡщилорь, ші дїреґъторїа църъий, С, а, пт, аг. Дупъ ачеа спуне нъдѣжда чи аре атру Дмнезеу къ ле ва плини ачеле лукрури, тере кѣ ѡс ші фъгъдуит, С, і, пт, рка.

Кантікул Тръептелор, рла.

Адуці аминте Дмне де Дѣдь, ші де тоатъ супърара луй.

Къ съ цюръ Дмнулуй, ші съ фъгъдуй дмнезъулуй луй Іакѡв, (зикъдь,) Съ вою атра асълашул касей мѣле, ау съвою съ спре ашернутул патулуй мїе,

Сума:

г.
а.
в.
С,
а.
в.
г.

Съ

18		248
Și El va izbăvi Israilul de toa- te strâmbătățile lui.		
Pěsnĭ 130		
David în cest psalom spune smerenia și plecarea i-	1	Summa
nimii lui, stih 1, 2. Îndeamnă pre oamenii lui	2	
Dumnezău să-ș puie nădeajdea întru agiutoriul lui Dumnezău, stih 3.		
Cântecul treaptelor 130	Stih	
Doamne, nu-i înălțată inima mea, nici-s înălțat ochii miei, neci am îmblat în lucruri mari, neci minunate, asupră de mine.	1	
Să nu m-am smerit și să nu m-am milcuit, ca înțărcatul la mai- că-sa (aceastea-m facă mie Dumne- zău), să nu-i ca înțărcatul ini- ma mea întru mine.	2	

		CATHISMA
	3	Nădăjduiaște Israil spre Domnul, de acum și până în veac! Slava.
		Pěsnĭ 131
Summa	1	În cest psalom David să roagă lui Dumnezău să agiute lui Solomon la zidirea besearecii în carea puse chivotul, ce să zice „lada păcii", și să blagoslovască slujba preoților și deregătoria ță-
	2	râei, stih 1, până 11. După aceaea, spune nădeajdea ce are întru Dumnezău, că le va plini aceale lucruri; ceare, cum i-au și făgăduit, stih 10, până în cap.
	Stih	**Cântecul treaptelor 131**
	1	Adu-Ț aminte, Doamne, de David și de toată supărarea lui.
	2	Că să giură Domnului și să făgădui Dumnezăului lui Iacov
	3	(zicând): „Să voiu întra în sălașul casei meale, au să voiu sui spre așternutul patului mieu,

ѯі.

Сфн.

Съвою де сонь окилор мїей, сау д.
спръчѣнело мѣле дурмїтаре, (ши-
цѣнело мѣле ръпаѡ съва съпїен.)
Пънъ нувою афла ло Дмнулуй, е.
ши сълаш Дмнезеулуй луй Їаков.
Їатъ аузимь кънд ꙟ Ефрафь: ѕ.
афлатулам ꙟкъпїи думбръвило.
Ꙟнтрабомь ꙟсълашеле луй, ши з.
невом плека кътръ разима пичо-
арелорь луй. Скоалъ Дмне и.
сввїн ꙟръпаѡсул тъу: ту ши
Кївотул сфнцїей тале.
Прєѡцїй тъй съ ꙟбраче ꙟдерєта- ѳ.
те, ши сфнцїй тъй съ букуре.
Пентру Двдь слуга та, съну ꙟ- і.
торчи фаца де кътръ унсул тъу.

Ефратулуй цинꙋт

фф ... фюрь

ка:

Цюрѫсъ Дмнул луй Двдь аде- аі
върь, ши нусъ лепъдъ де ѥль,
(зикъндь) дин родул вентрелуй
тъу вою пуне ꙟскаунул тъу.
Съворь пъзи фїий тъй легътура ві
мѧ, ши мъртурїа мѧ часта чей
ꙟвъць пре ей, ꙟкъ ши фїий лорь
пънъ ꙟвѣкь ворь шеде ꙟскаунул
тъу. Къ ау алесь Дмнул гі
Сїѡнул, ши лау воит шїе сълаш.
Ачестай ръпаѡсул мїеу пънъ ді
ꙟвѣкь, аича вою лъкуи къ ламь
воить пре ѥль. Храна луй еі
благословинд ѡвой благослови, ши съраціи
нїи луй сътурайвой де пъине, пре-
ѡцїи луй ꙟбръкавою ꙟспасеніе, ши

сфн

18		249
Să voiu da somn ochilor miei sau sprânceanelor meale durmitare (și geanelor meale răpaos, săva să pieiu!),	4	
până nu voiu afla loc Domnului și sălaș Dumnezeului lui Iacov!"	5	
Iată, auzim că-i în Efrath*: aflatu-l-am în Câmpii Dumbrăvilor.	6	*Efratulu-i ținut
Întra-vom în sălașele Lui și ne vom pleca cătră razima-picioa-relor Lui.	7	
Scoală, Doamne, să vii în răpaosul Tău, Tu și chivotul sfinției Tale.	8	
Preoții Tăi să să îmbrace în derepta-te și sfinții Tăi să să bucure.	9	
Pentru David, sluga Ta, să nu în-torci fața de cătră unsul Tău!	10	1 Regi 12:12; 2 Regi 19:34

		CATHISMA
2 Sam. 7:12; 1 Regi 8:25; 2 Cron. 6:16; Luca <1>:69	11	Giură-Să Domnul lui David ade-văr, și nu Să lepădă de el, (zicând): „Din rodul ventrelui tău voiu pune în scaunul tău.
	12	Să vor păzi fii<i> tăi legătura Mea și mărturia Mea ceasta ce-i învăț pre ei, încă și fii<i> lor până în veac vor ședea în scaunul tău."
	13	Că au ales Domnul Sionul și l-au voit Șie sălaș:
	14	„Acesta-i răpaosul Mieu până în veac; aicea voiu lăcui, că l-am voit pre el.
	15	Hrana lui blagoslovindo-o o voiu blagoslovi, și suruma-nii lui sătura-i-voiu de pâine, pre-oții lui îmbrăca-i-voiu în spăsenie, și

Сфи́нції лꙋ́й кꙋ̀ бꙋкꙋрі́е вор бꙋкꙋра̀.
ѕ. Аколѧ̀ ва̂ кре́ще ко́рнꙋль лꙋ́й Да-
вид ако лѧ̀ вои́ гъта̀ лꙋми́нѫ оу́нсꙋлꙋ́й
з. мі́еꙋ. Пре вражмá́шии лꙋ́й ꙟ́вербка-
вои ꙟ́рꙋши́не: їáрѫ спрѐ ѥ́ль ва̂ ꙟ́-
флꙋрѝ сте́ма лꙋ́й.

П Ѣ С Н Ѣ, рлв.

Сꙋ́мма: Адемѝнѧ Двдь а́чѣсть Ѱа́ломь прѐ тоци ка́ртї съцѝнь де сощі́а Бесѣрчѝи лꙋ́й Дмнзъꙋ, ши ма́й върто́сь прѐ чѣа че а̂ꙋ дерегъто́рїе, ꙟкрънѝре а̂ꙋ ꙟ
Пресоціе съ а̂вѫ, ꙟтрѐ сѝне па́че ши драгосте, а́та
а. ста Фара́тѫ къ, в, лꙋкрꙋ́ри. Ꙟтѣю къ па́чѧй къ
в. дезмѣрдъчю́не. Кáй де фоло́сь, ѕ, а. А́часта
а. съ ꙟкипꙋѣщ къ, в, лꙋкрꙋ́ри. Ꙟтѣ съ ꙟкипꙋа́ще
оу́нсо́рїи скꙋ́мпе, а̂ꙋ мѵ́рꙋлꙋй къ ка́реле съ оу́н
ца Кра́їи ши По́пїи, Стн, в.
в. Ро́аѡ че ро́уръзъ мꙋ́нцїи, Стн, г.

Кѫ́нтекꙋль Трепте́лорь. рлг.

а. Итѫ къ́тꙋй бѝне ши къ́тꙋй де

мїердáть, ꙟлъкꙋѝ фра́цїи ꙟпа́че
в. депреꙋ́нѫ. Ка̀ оу́нсоа́рѧ скꙋ́мпъ
спрѐ ка́пь, погоръ́дь спрѐ ба́рбѫ,
ба́рба лꙋ́й Аа́рѡнь, ка́рѧ погоа́рѫ
спрѐ ма́рџиниле ве́ментелорь лꙋ́й:
г. Ши ка̀ ро́уа Ермѡ́нꙋлꙋ́й че по-
го́арѫ спрѐ мъгꙋ́рїле Сіѡ́нꙋлꙋ́й къ̀
а̂коло̀ а̂ꙋ порꙋнчит Дмнꙋл блве-
нїе ши віа́цѫ пъ́нѫ ꙟвѣ́къ.

П Ѣ С Н Ѣ, рлг.

Сꙋ́мма: А́чѣсть Ѱа́ломь ꙟдемѝнѫ Двдь прѐ прѣꙋци ши
прѐ Дїа́кѡни се ѥ полрте къ кꙋвїи́нцѫ ꙟдерегъ
то́рїѧ лорь ма́й върто́сь ꙟлаꙋ́да лꙋ́й Дмнзъꙋ ши
ѕ, ꙟрꙋгъчю́ пе́нтрꙋ крединчо́ши.

Кѫ́нтекꙋль Трепте́лорь. рлг.

а. Итѫ а̂кмꙋ блвѝцї прѐ Дмнꙋл
тоа́те слꙋ́ѕиле Дмнꙋлꙋ́й,

18		250
sfinții lui cu bucurie să vor bucura.		
Acolea va creaște cornul lui David,	16	
acolea voiu găta lumină unsului		
Mieu. Pizmașii lui îmbrăca-i-	17	
voiu în rușine; iară spre el va în-		
fluri stema lui."		
Pěsnĭ 132		Summa
Îndeamnă David în cest psalom pre toți carii		
să țin de soția besearecii lui Dumnezău, și mai		
vârtos pre ceia ce au deregătorie, în crăire, au în		
preoție, să aibă între sine pace și dragoste; aceas-		
ta o arată cu 2 lucruri: Întâiu, că pacea-i cu	1	
dezmierdăciune. Că-i de folos, stih 1. Aceastea	2	
să închipuiesc cu 2 lucruri: Întâi, să închipuiaște	1	
unsorii scumpe, au mirului, cu carele să un-		
gea craii și popii, stih 2.		
Roao-i ce roorează munții, stih 3.	2	
Cântecul treaptelor 132		
Iată câtu-i bine și câtu-i dez-	1	

		CATHISMA
		mierdat a lăcui frații în pace
		dempreună! Ca unsoarea scum-
	2	pă spre cap, pogorând spre barbă,
		barba lui Aaron, carea pogoară
		spre marginile veșmentelor lui.
		Și ca roaoa Ermonului, ce po-
	3	goară spre măgurile Sionului; că
		acolo au poruncit Domnul blagoslove-
		nie și viață până în veac.
		Pěsnĭ 133
Summa		În cest psalom îndeamnă David pre preuți și
		pre diaconi să se poarte cu cuviință în deregă-
		toria lor; mai vârtos în lauda lui Dumnezău și
		în rugăciuni pentru credincioși.
	Stih	**Cântecul treaptelor 133**
	1	Iată, acmu blagosloviț pre Domnul,
		toate slugile Domnului,

карии стаць ꙟ каса дмнѹлѹи, ꙟтъ-
нациле касей дмнезъѹлѹи нострѹ
ꙟ тоате нопциле. Рѣдикаць в.
мѫнѹле воастре кътръ сфінціе ши
благвици пре Дмнѹль.
Бл҃гослѣскъте Дмнѹль дин Сіѡнь г.
кареле а фъкѹт черю ши пъмѫнтѹл. Слав:

КД: ѲІ. АЛЛИЛѸІА. РЛД.

Чеіть ѱаломь ꙟкъ есте адінъторю къ ꙟдемна ѱаломникѹль, ꙟпарта дин тѫю пре Преѹци а.
ши пре сѫменти лѹи Іилъ, ши пре лаѹделе лѹи дмнезъѹ
стіи, а, в, г. Парте ашѹне лѹкрѹриле пе- в.
тоѹ каре съ каде а лъѹда пре Дмнезъѹ, ді, д, пѫ, ді
а, г, Парте а фъшъще ꙟдинътура, С, ѕі, ка, кє. Сѹмма:

Аллилѹіа, рлд.

С, Лъѹдаць Нѹмеле Дмнѹлѹи,
а. лъѹдаць слѹгиле дмнѹлѹи:
в. Карии стаць ꙟ каса дмнѹлѹи
ꙟ търнаціле касей дмнезъѹлѹи но-
г. трѹ. Лъѹдаци пре дмнѹль,
къ бѹнѹй дмнѹль: кѫнтаци нѹме-
лѹи лѹи къ бѹнѹй.
д. Къ лѹѡ ѹие дмнѹл пре Іаков шіе,
е. ши Іилїи мошіе лѹиш. Къ еѹ щіѹ
къ марїе дмнѹл: ши дмнѹл нострѹй
ѕ. спре тоць дѹмнезеіи, Тоате къте
врѹ дмнѹл фъче ꙟ черю ши пре пъ-
мѫнт: ꙟ мъри ши ꙟ тоате адѫнкѹриле.
з. Каріле скоате нѹѡрій дин марџинії-
ле пъмѫнтѹлѹи, кариле фаче фѹл-

18		251
carii staț în casa Domnului, în târ-		
națele casei Dumnezăului nostru,		
în toate nopțile! Rădicaț	2	
mânule voastre către sfinție și		
blagosloviți pre Domnul!		
Blagoslovească-te Domnul din Sion,	3	
Carele au făcut ceriul și pământul!		Slava
Cathisma 19. Alliluia 134	1	Summa
Cest psalom încă easte îndemnătoriu, că îndeam-		
nă psalomnicul în partea dintâiu pre preuți		
și pre oamenii lui Israil spre laudele lui Dumnezău,	2	
stih 1, 2, 3. <A 2> parte spune lucrurile pen-		
tru care să cade a lăuda pre Dumnezău, stih 4, până 19.	<3>	
A 3 parte sfârșaște îndemnătura, stih 19, 21, 22.		

		CATHISMA
	Stih	**Alliluia 134**
	1	Lăudaț numele Domnului,
		lăudaț, slugile Domnului,
	2	carii staț în casa Domnului,
		în târnațele casei Dumnezăului nos-
	3	tru! Lăudați pre Domnul,
		că bunu-i Domnul; cântați nume-
		lui Lui, că bunu-i.
	4	Că au ales Domnul pre Iacov Șie,
	5	și Israil i-I moșie Luiș. Că eu știu
		că mare-i Domnul; și Domnul nostru-i
Ps. 114:3	6	spre toț dumnezeii. Toate câte
		vru Domnul feace în ceriu și pre pă-
		mânt, în mări și în toate adâncurile:
Ier. 10:13	7	Carile scoate nuorii din margini-
		le pământului, Carile face ful-

ді.

ѳереле кꙋ плоаѥ, ши скоате вѫнтꙋл
дин вистїарѣле сале. Карѣле ꙋмо- н. Їсх: ві. с, кд.
рѫ ѫнтъи нъскꙋцїи Єгѵпетꙋлꙋи
дин ѡм пънѫ ѫ добиток. Тримѣсе ѳ.
семне ши минꙋни ѫмилоꙋ де тине
Єгѵпте, спре фараѡн ши спре тоте
слꙋжиле лꙋи. Чела че бътꙋ лим- і. Їсꙋнав.
би мꙋлте, ши ꙋморѫ кранꙋ тари.
Сисѡнь Кранꙋль Аморенилоꙋ ши пре аі чи, кс, с. а. нкг.
Їѡг Кранꙋл Васаанꙋлꙋи, ши тоатѫ с, г. Їсꙋ: ві.
ѫпъръцїѧ Хананеилорь. с, ѕ.
Ши дѣде пъмѫнтꙋл мошїѧ лор, ві
мошїе лꙋи Їсраиль ѡаменилорь съи.
Дѡмне нꙋмеле тъꙋ ѫ вѣк, Дѡмне гі
помана тай дин нѣм пънѫ ѫ нѣм.
Къ ва жꙋдека Дѡмнꙋл ѡменїи съи, ді

ши

ка:

ши де слꙋжиле сале ва фи милѫ.
еі Їдолїи лимбилор арцинт ши аꙋр, вн, рлі. с, а, є.
лꙋкрꙋл мѫнилор ѡаменилор. ѕ, з.
ѕі Гꙋрѫ аꙋ ши нꙋ грѫеск, окии аꙋ ши с, г.
зі нꙋ вѣд. Оурекии аꙋ ши нꙋ аꙋд
ничи нꙋ ѥсте рѫсꙋфларе ѫ ротꙋл лор.
иі Фїе ка єи чеи че ѥи фак ши тоци чеи
че сѫ нѫдѫждꙋеск ѫ трꙋ єи.
ѳі Каса лꙋи Їсраил благословици пре Дѡмнꙋл:
Каса лꙋи Аарѡн благословици пре Дѡмнꙋл.
к. Каса лꙋи Левїи благословиц пре Дѡмнꙋл,
чеи че въ темеци де Дѡмнꙋл благословиц
ка пре Дѡмнꙋл. Благословит ꙋи Дѡмнꙋл де
Сиѡн чела че вїазѫ ѫ Їерꙋсалим.

Аллилꙋїа, рлв.

Слава: Чест ѱалом ѧсте ѫдїнъторїю, къ ѫ... ѱалом

мнкꙋ

19		252
gerele cu ploaie și scoate vântul din vistiarile Sale. Carile omo- rî întâiu-născuții Eghipetului,	8	Ex. 12:29
din om până în dobitoc. Trimease seamne și minuni în mijloc de tine, Eghipte, spre Faraon și spre toate	9	
slugile lui. Cela ce bătu limbi multe și omorî crai :ari:	10	Ios. 12:<7>
Sion, craiul amoreilor, și pre Iog, craiul Vasaanului, și toată împărăția hananeilor.	11	Num. 22:1 și 23:3; Ios. 12:6
Și deade pământul moșia lor, moșie lui Israil, oamenilor Săi.	12	
Doamne, numele Tău-i în veac; Doamne, pomana Ta-i din neam până în neam.	13	
Că va giudeca Domnul oamenii Săi	14	

		CATHISMA
		și de slugile Sale-i va fi milă.
Ps. 114:4,5,6,7,8, 9,10; Ier. 10:3	15	Idolii limbilor – argint și aur, lucrul mânilor oamenilor.
	16	Gură au, și nu grăiesc; ochi au, și
	17	nu văd. Urechi au, și nu aud; nici easte răsuflare în rostul lor.
	18	Fie ca ei ceia ce-i fac și toț ceia ce să nădăjduiesc întru ei.
	19	Casa lui Israil, blagosloveaște pre Domnul! Casa lui Aaron, blagosloveaște pre Domnul!
	20	Casa lui Levie, blagosloviț pre Domnul; ceia ce vă teameț de Domnul, blagosloviț
	21	pre Domnul! Blagoslovitu-i Domnul den Sion, Cela ce viază în Ierusalim!
Summa		**Alliluia 135** Cest psalom easte îndemnătoriu, că îndeamnă psalom-

никѹлъ прі Інатѣни єталєдѣ прі дмнезѣѹ нітрѹ бѹ
нътата ѿ мърира лѹй, кара ѡ арата дитрѹ мъте
фатє а ефиціей лѹй, ши ѫтъю мърира лѹй дꙋнє
зъ арѫтъ дин тъєте, д, лд. Ѫтъю късе пре дѹ а.
нєзъл нѹмєлє дмнь, с, а. Кѫмъ дмнѹлъ дꙋнє в.
зінлѡ, с, в. Дмнѹл домннлѡ, с, г. г.
Дмнєзѣѹль черюлѹй, с, кѕ. Бѹнътата лѹй д.
дмнєзѣѹ кътрѫ Інатѣни арѫтъ дин мѹлтє фатє
алє лѹй, карілє лє нѹмъръ пре рѫнд, с, е, пѣ, г, нпро:

Аллилѹїа, рлє. с,

Исповєдицівъ дмнѹлѹй къ а.
бѹнѹй: къ ѫвѣкѹй мілъ лѹй.
Лъѹдаць дмнєзѣѹл дѹмнєзє в.
йлѡ, къ ѫвѣкѹй мила лѹй.
Лъѹдаць дмнѹл домнилѡ: къ ѫвѣ г.
кѹй мила лѹй. Чєла чє фаче ми д.
нѹнє марє сингѹр, къ ѫвѣкѹй мила
лѹй. Чєла чє фѣкѹ черюрилє кѹ є.

вн: рє. с, а. рѕ. с, а. рзі. с, а.

XX ѫцлє

Бн: д. а. нн. гг. є. Бн: а. ді. єі. ді.

ѫцєлєцїє, къ ѫвѣкѹй мила лѹй.
ѕ. Чєла чє ѫтърісє пъмѫнтѹл єпрє апє,
з. къ ѫвѣкѹй мила лѹй. Чєла чє
фъкѹ лѹмінъри мари сингѹр: къ ѫ
и. вѣкѹй мила лѹй. Соарєлє съ
домнѣскъ спрє зи: къ ѫвѣкѹй мі
д. ла лѹй. Лѹна ши стєлєлє съ до
мнѣскъ спрє ноаптє: къ ѫвѣкѹй мі
і. ла лѹй. Чєла чє бътѹ єгѵптєнѹл
ѫнъскѹцій лѡ дѫнтъи: къ ѫвѣкѹй
аі мила лѹй. Чєла чє скоасє Ізраіл
дин мижлокѹл лѡ: къ ѫвѣкѹй мила
ві лѹй. Кѹ мѫнъ тарє ши кѹ брац
гі тінсѹ: къ ѫвѣкѹй мила. Чєла чє
ѫпърци марєа роши ѫтрѹ ѫпъ
цірє, къ ѫвѣкѹй мила лѹй.

нєх: ві. с. кд. Іех. ві. в. аа. аг. нєх. аг. гі. аа. кє

ми

19		253
nicul pre israilteani să laude pre Dumnezăul pentru bu-		
nătatea și mărirea Lui, carea o arată dintru multe		
fapte a Sfinției Lui. Și întâiu, mărirea lui Dumne-		
zău arată-o din ceaste 4 lucruri: Întâiu, că pre Dum-	1	
nezău-L numesc Domn, stih 1. Cheamă-L Domnul dumne-	2	
zeilor, stih 2. Domnul domnilor, stih 3.	3	
Dumnedzăul ceriului, stih 26. Bunătatea lui	4	
Dumnedzău către israilteani arată-o din multe fapte		
ale Lui, carele le numără pre rând, stih 5, până 10 *i pro(č).*		
Alliluia 135	Stih	
Ispovediți-vă Domnului, că	1	Ps. 105:1;106:1;
bunu-i; că în veacu-i mila Lui.		117:1
Lăudaț Dumnedzăul dumneze-	2	
ilor; că în veacu-i mila Lui.		
Lăudaț Domnul domnilor; că în vea-	3	
cu-i mila Lui. Cela ce face mi-	4	
nune mare singur; că în veacu-i mila		
Lui. Cela ce făcu ceriurile cu	5	

		CATHISMA
		înțelepție; că în veacu-i mila Lui.
Gen. 1:1; Ps. 23:2	6	Cela ce întinse pământul spre ape;
Gen. 1:14,15,19	7	că în veacu-i mila Lui. Cela ce
		făcu luminări mari singur; că în
	8	veacu-i mila Lui: Soarele, să
		domnească spre zi; că în veacu-i mi-
	9	la Lui. Luna și stealele, să dom-
		nească spre noapte; că în veacu-i mi-
Ex. 12:29	10	la Lui. Cela ce bătu Eghipetul
		în născuții lor dintâiu; că în veacu-i
Ex. 12:31,33	11	mila Lui. Cela ce scoase israilii
		din mijlocul lor; că în veacu-i mila
	12	Lui. Cu mână tare și cu braț
Ex. 14; 13:21,22	13	tinsu; că în veacu-i mila <Lui>. Cela ce
		împărți Marea Roșie întru o împăr-
		țire; că în veacu-i mila Lui.

ді.

Сп҃д.

Шѝ трекꙋ прѐ Їиль прѐ милокꙋль ді

сѣи, кѫ ꙟвѣкꙋи мила лꙋи.

Шѝ ꙟнекѫ прѐ фараѡ́н шѝ то́ шин- еі нех: д. е. кд.

рѣгꙋл лꙋи ꙟма́рѫ ро́шїе: кѫ ꙟвѣ-

кꙋи ми́ла лꙋи. Чѣла чѐ повъцѝ ѕі нех: ѕі. с: ве.

ѡ́аменїи сѫи ꙟпꙋстїе: кѫ ꙟвѣ-

кꙋи ми́ла лꙋи. Ка́реле бътꙋ зі вн: ла. ка. кд. кв. лд. лѕ.

ꙟпъра́ць ма́ри: кѫ ꙟвѣкꙋи ми лꙋ.

Шѝ ѡморѫ̀ ꙟпъра́ць пꙋтѣрничь: иі вп: вл. д. с. г. лі.

кѫ ꙟвѣкꙋи ми́ла лꙋи.

Прѐ Сіѡ́нь ꙟПъра́тꙋл аморе́илѡ: ѳі

кѫ ꙟвѣкꙋи мила лꙋи.

Шѝ прѐ Їѡ́гь ꙟПъра́тꙋл Васа́- к.

іꙋлꙋи: кѫ ꙟвѣкꙋи ми́ла лꙋи.

Шѝ дѣде пъмѫ́нтꙋль ло́рь мошїе, ка

сѫ ꙟвѣкꙋи ми́ла лꙋи.

Хд. Мол.

ка:

кв Мо́шїе лꙋи Їиль слꙋ́жїи са́ле: кѫ

кг ꙟвѣкꙋи ми́ла лꙋи. Кѫ ꙟтрꙋ

смере́нїа но́астрѫ поменитꙋсаꙋ де

но́и (Дмнꙋль) кѫ ꙟвѣкꙋи ми-

кд ла лꙋи. Шѝ нѣꙋ избъвит прѐ

но́и де пизма́шїи но́щри: кѫ ꙟ-

ке вѣкꙋи ми́ла лꙋи. Чѣла чѐ дѫ

хра́нѫ а то́ть трꙋпꙋл: кѫ ꙟвѣкꙋи

кѕ ми́ла лꙋи. Исповеди́цивѫ дꙋм-

незеꙋ чєрюлꙋи, кѫ ꙟвѣкꙋи мила лꙋ

Семне. Ѱалóмꙋль лꙋи Дв҃дь пе́нтрꙋ Їеремїа, рлѕ.

а. ꙟтѣсть Ѱа́ломь Пѡпїи шѝ Левиціи, ꙟтїю спꙋ

пъцїра ло́рь чѐ пъцїѫ ꙟробїа Вавилоѡнꙋлꙋи, пе-

трꙋ ръзнипира Бесѣрічїи лꙋи Дмнзъꙋ, с, а, пъ, з.

в. Роагѫ прѐ Дмнзъꙋ ка сѫ батѫ прѐ пизма́шїи ло́р

прѐ Идꙋме́и шѝ прѐ Вавилонѣни, карїи сꙋпъра́ прѐ

ѣи, с, з, пѣи, ꙟкапъ.

Ѱа́ло

19		254
Și trecu pre Israil pre mijlocul ei; că în veacu-i mila Lui.	14	
Și înecă pre Faraon și tot și- reagul lui în Marea Roșie; că în vea- cu-i mila Lui. Cela ce povăți	15	Ex. 14:24
oamenii Săi în pustie; că în vea- cu-i mila Lui. Carele bătu	16	Ex. 15:22
împărat mari; că în veacu-i mila Lui.	17	Num. 31:21,24,25,34,35
Și omorî împărat putearnici; că în veacu-i mila Lui:	18	Ps. 134:10,11
Pre Sion, împăratul amoreilor; că în veacu-i mila Lui.	19	
Și pre Iog, împăratul Vasaa- nului; că în veacu-i mila Lui.	20	
Și deade pământul lor moșie; că în veacu-i mila Lui.	21	

		CATHISMA
	22	Moșie lui Israil, slugii Sale; că
	23	în veacu-i mila Lui. Că întru smerenia noastră pomenitu-S-au de noi (Domnul); că în veacu-i mi-
	24	la Lui. Și ne-au izbăvit pre noi de pizmașii noștri; că în
	25	veacu-i mila Lui. Cela ce dă hrană a tot trupul; că în veacu-i
	26	mila lui. Ispovediți-vă Dum- nezeului ceriului; că în veacu-i mila Lui!
Summa		**Psalomul lui David pentru Ieremia, 136**
	1	În cest psalom popii și leviții întâiu spun plângerea lor, ce plângea în robia Vavilonului, pen- tru răsipirea besearecii lui Dumnezău, stih 1, până 7.
	2	Roagă pre Dumnezău ca să bată pre pizmașii lor, pre idumei și pre vaviloneani, carii supăra pre ei, stih 7, până în cap.

Ѱóломь Двдъ, рлѕ. с҃,

Лъ́нгъ апеле Вавѵлоꙍ́нꙋлꙋй ако- а҃.
лъ шедя ши плъ́нџе́мь, кънд
недꙋчя́мь ами́нте де Сіо́нь.
Спре сълчи спъ́зꙋрръ́мь алъꙋтеле в҃.
но́астре ꙟмилокꙋль лꙋй.
Къдь потія дела ной чя че не- г҃.
дꙋсесе пре ной приници, съзи́чемь
кꙋвинте декънтекь -- зикъдь кънта
ноаш декънтечеле Сіо́нꙋлꙋй:
Кꙋм во́мь кънта кънтекꙋль до́м- д҃.
нꙋлꙋй ꙟпъмънтꙋль стрейнь?
Съмъ вой оуйта де ти́не ѡ̑ Іер- е҃.
ли́ме: оуйтесе дирепта мя (де- ѕ҃.
сꙋнаря ꙟстрꙋне.) Лнпяскъсъ
лимба мя де грꙋмазꙋль міеꙋ сънꙋ

мъ вой помени де ти́не: съ нꙋ ва
фи ꙟчепе́ніа веселі́ей меле Іерли-
з҃. мꙋль. Адꙋ́ци ами́нте Дмне
де фій Ідоꙍмꙋлꙋи, де зꙋа Іерлі-
мꙋлꙋй ка́рии зичя: декоперици де
коперици пънъ ꙟтемеліа лꙋй.
и҃. Фа́та Вавѵлоꙍнꙋлꙋй че те ве пꙋ-
стіа ферични́тꙋй чи́нева плъти ціе
ръсплата та чей а́дꙋсь ноаш.
Іса: г҃і. с҃, ѕ҃і. ѳ҃. Феричитꙋй чела че ва апꙋка ши
ва зароби поробочіи тъ де піатръ.

Ѱ А Л О М В, рлз.

Сла́ва: ꙟчеста Ѱалом Двдь дъ хар лꙋй Дмнꙁеꙋ,
пентрꙋ къ лаꙋ избъвитъ пре єль дин мꙋлте пери,
ши лаꙋ рідика́ть пре єль спре ꙟпъръціа лꙋй Ілъ,
ши де прекꙋм пома́нт нъдежда чє аре ꙟ Дмнꙁъ
фи де бꙋнътъциле чеꙋ фъкꙋть кꙋ єль.

19		255
Psolomĭ Dv(d)vĭ 136	Stih	
Lângă apele Vavilonului, aco- lea ședeam și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion.	1	
Spre sălci spânzurăm alăutele noastre, în mijlocul lui.	2	
Când pohtiia de la noi ceia ce ne dusease pre noi prinși, să zicem cuvinte de cântec, zicând: „Cântaț noao de cântecele Sionului!”	3	
Cum vom cânta cântecul Dom- nului în pământul strein?	4	
Să mă voiu uita de tine, o, Ierusa- lime, uite-să direapta mea (de-a	5	
sunarea în strune)! Lipască-să limba mea de grumazul mieu, să nu	6	

		CATHISMA
		mă voiu pomeni de tine, să nu va fi începenia veseliei meale Ierusali-
	7	mul! Adu-Ț aminte, Doamne, de fii<i> Idomului, de zua Ierusali- mului, carii zicea: „Descoperiți, des- coperiți, până în temelia lui!”
	8	Fata Vavilonului, ce te veri pus- tia, fericitu-i cine va plăti ție răutatea ta ce ne-ai adus noao!
Isa. 13:16	9	Fericitu-i cela ce va apuca și va zdrobi porobocii tăi de piatră!
		Psalom 137
Summa		În cest psalom David dă har lui Dumnezău pentru că l-au izbăvit pre el din multe periri și l-au rădicat pre el spre împărăția lui Israil; și dempreună pomeneaște nădeajdea ce are în Dumnezău și de bunătățile ce-au făcut cu el.

Ѱалом8ль л8й Двдь, рЗІ. ѕ҃.

Исповедѣсk8мѫ ціе Дмне к8 то- а҃.
тѫ инима ма: ши ӑнаинта
доуньезъилорь кънтабою ціе, (къ ↑цілѣ
ӑуѕитай тоате к8вйнтеле рост8- съкраі
л8й міе8.) Плек8мѫ кътрѫ в҃. ш ↑пъ
бессѣрека сфнтѫ ӑта ши лаудѣ н8- рацін,
меле тъ8, пентр8 мила та ши
ӑдевър8ль тъ8: къ мърй спре то-
те н8меле тъ8 ши к8вйнт8ль тъ8.
Ӑзуа че тѣм кемат, ӑуѕит8ма г҃.
ӑтърит8май ӑтр8 инима ма к8
търіе. Исповедністъвор ціе д҃.
Дмне то ӑпъраціи пъмѫнт8л8й:
къ ӑуѕирѫ тоате граюриле рост8л8
тъ8. Ши ворь кънта депре є҃.

кънйле Дмн8л8й, (зикъд) къ
марей слава Дмн8л8й:

ѕ҃. Къ ӑналт8й Дмн8ль, ши ӑкѫ
ка8тѫ спре чей смериц, ши пре чей
фъло деде парте ӑй вѣде.

з҃. Съвой ӑбла пре милок8л скърбей
ӑвіѫмъвей: ӑпротйва мъніей пи-
машилорь міей тйдевей мъна та
ши спъсимъза дреѣпта та.

н҃. Дмн8ль испръвйва пентр8 мине
л8кр8ль съ8: Дмне мила та ӑвѣк:
л8кр8ль мън8ло тале н8лве пъръсй.

ВН: ЛГ, Є. | Ві. КА | С, Б.

ѰАЛОМЬ, РАИ.

Сѵмма: Двдь ӑчіесть ѱаломь ӑдуче пре Дмнзъ8 шіе мърт8ріе пентр8 невйна л8й ӑпротива пизмашилорь съи, дреапта мърт8ріен л8й ӑратъ ӑтра честа, къ Дмнзъ8 ле щіе тоате ши мите спрет8

19		256
Psalomul lui David 137	Stih	
Ispovedescu-mă Ție, Doamne, cu toa-	1	
tă inima mea; și înaintea		
dumnezăilor* cânta-voiu Ție (că		*înțeleg<u>-să craii și
auzit-ai toate cuvintele rostu-		împărații
lui mieu). Plecu-mă cătră	2	
beseareca sfântă a Ta și laud nu-		
mele Tău, pentru mila Ta și		
adevărul Tău; că măriș spre toa-		
te numele Tău și cuvântul Tău.		
În zua ce Te-am chemat auzitu-m-ai;	3	
întăritu-m-ai întru inima mea cu		
tărie. Ispovedi-să-vor Ție,	4	
Doamne, toț împărații pământului;		
că auziră toate graiurile rostului		
Tău. Și vor cânta despre	5	

		CATHISMA
		căile Domnului, (zicând) că
		mare-i slava Domnului.
Ps. 33:19,21; 66:2	6	Că înaltu-i Domnul; și încă
		caută spre cei smeriț și pre cei
		făloș de departe-i veade.
	7	Să voiu îmbla pre mijlocul scârbei,
		învia-mă-vei; împrotiva mâniei piz-
		mașilor miei tinde-vei mâna Ta
		și spăsi-mă-va direapta Ta.
	8	Domnul isprăvi-va pentru mine
		lucrul Său: Doamne, mila Ta – în veac;
		lucrul mânulor Tale nu-l vei părăsi.
		Psalom 138
Summa		David în cest psalom aduce pre Dumnezău șie
		mărturie pentru nevina lui împrotiva pizmași-
		lor săi. Dereptatea mărturiei lui arată-o într-a-
		ceastea, că Dumnezău le știe toate și easte pretu-

тиндирила, Сти, в, г, д, е, ѕ, ипроча.

Ѱаломул луй Двдъ, рлн. е,

Дмне испититумай ши ку- а.
носкутумай пре мине.
Ту щийй шъдѣра ма, ши в.
скулара ма, ту ѫцелеци куцетул
миеу май дедемулту. (дечѣа кущита)
Кърара ма ши кулкара ма ѫ- г.
прециратушай, ши тоате кълиле
мѣле щийле. Ѫкъ нефиинд д.
кувънть ѫлимба ма ѧтъ ту дмне
щийле тоате. Чѣле денайнте е.
ши динапоїте ту май зидит ши
ай пусь пре мине мъна та.
Май минунатъй щиинца та де ѕ.
кътъ кумь ѡашь пута купринде.

Ши май ѫнълцатъй де кум ѡ а-
з. пута атинџе. Оунде мъ вой
дуче денаинта духулуй тъу? ши
денаинта фѣцеи тале оунде вою фуџи?
(ѫмо: к: е, в.) и. Съвою суи ѫчери ту аколо ещи
съвой погоръ ѫ iадь аколо ещи.
д. Съ аш лоа арепиле зорилорь ши
аш лъкуи ѫмарџинна мърiей.
г. Аколо ѫкъ мъна та маре дуче
пре мине, ши дерѣпта та маре цина.
аг Съ вой ши зиче доаръ ѫтунѣ-
рекуль мъва акопери: ѫтунѣреку
ѫкъ луминѣзъ прециюрь мине.
бi Къ ѫтунѣрекуль ѫкъ ну поате
аскунде чева де тине, ши ноаптѣ
ка ши зиуа луминѣзъ: ѫтунѣре-

19		257
tindirilea, stih 2, 3, 4, 5, 6 *i pročaę*		
Psalomul lui David 138	Stih	
Doamne, ispititu-m-ai și cu-	1	
noscutu-m-ai pre mine.		
Tu știi șădearea mea și	2	
sculare mea; Tu înțelegi cugetul		
mieu mai de demultu*.		*de ce l-am cugetat
Cărarea mea și culcarea mea îm-	3	
pregiuratu-o-ai, și toate căile		
meale știi-le. Încă nefiind	4	
cuvânt în limba mea, iată, Tu, Doamne,		
știi-le toate, ceale denainte	5	
și dindărăpt; Tu m-ai zidit și		
ai pus pre mine mâna Ta.		
Mai minunată-i știința Ta de-	6	
cât cum o aș putea cuprinde.		

		CATHISMA
		Și mai înălțată-i de cum o aș
	7	putea atinge. Unde mă voiu
		duce denaintea Duhului Tău? Și
		denaintea feaței Tale unde voiu fugi?
Amos 9:2	8	Să voiu sui în ceriu, Tu acolo ești;
		să voiu pogorî în iad, acolo ești.
	9	Să aș lua arepile zorilor și
		aș lăcui în marginea măriei,
	10	acolo încă mâna Ta m-are duce
		pre mine, și dereapta Ta m-are ținea.
	11	Să voiu și zice: „Doară întunea-
		recul mă va acoperi!", întunearecul
		încă luminează pregiur mine.
	12	Că întunearecul încă nu poate
		ascunde ceva de Tine, și noaptea
		ca și zua luminează; întuneare-

кꙋлꙋй ка̀ ꙋмина ши̇ лꙋминаи̇ ка-
ꙟтꙋнерекꙋль. Къ̀ тꙋ бирꙋещі ГІ
търꙋникіи міеи̇, ши тꙋ май̇ акопе-
ріт прѐ мине дин згъ̑ла маічеи мѣле.
ДІ Лаꙋд прѐ тине къ̀ лꙋкрꙋриле тале
сънть ꙟфрикошате, минꙋнатесь
лꙋкрꙋриле тале, ши сꙋфлетꙋл міе
щіінле фоарте. Нꙋ сѫ аскꙋнсе ЕІ
трꙋпꙋль міеꙋ де тине кънд фꙋи
зидит ꙟтрꙋ аскꙋнсꙋ, кꙋ мъдріе
ка̀ ꙟдедесꙋптꙋль пъмънтꙋлꙋй.
ЅІ Окіи тъи̇ въѕꙋрѫ трꙋпꙋль міеꙋ
ꙟкѫ негътить, ши̇ ꙟкарта та
тоате сънть скрісе, съва къ̀ ꙟтрꙋ
иꙋлте зиле саꙋ зидить ши ꙟкѫ
іѫче оунꙋль динтрꙋ ѫле фіиндь.

Пънѫ тъ, съ ꙟцелѣ щ зг- олъ, мъ мъеа

де

ЗІ Дерепть ачѣм міе фоарте мисъ
драци кꙋцетеле тале Дмне, фоарте
саꙋ ꙟмꙋлцить мърирѣ лорь.
ИІ Съле вои нꙋмъра май мꙋлте де
нъсипꙋль, деще̑птꙋмѫ ши ꙟкѫ
ѲІ сънть кꙋ тине. Съве ꙋморѫ
пъкътосꙋль Дмне ши бъбацій ꙟ
крꙋнтътори, (кърора чезі) ае-
пътацивѫ де мине.
К. Каріи зиксърѫ ꙟпротива та ръꙋ,
ши̇ лꙋарѫ ꙟнмашіи тъи̇ нꙋмеле тъꙋ
КА ꙟдешерть. Аꙋ нꙋ оурѫск пре
чѣ че оурѫскь пре тине Дмне ши
пре чѣ че съ скоалѫ пре тине ши
пентрꙋ чѣ че сърѫдикѫ пре тине
КВ тънжескь? Кꙋ оурѫчюне ꙟ-

тре

19		258
culu-i ca lumina, și lumina-i ca		
întunearecul. Că Tu biruiești	13	
rărunchii miei și Tu m-ai acope-		
rit pre mine, din zgăul maicei meale.		
Laud pre Tine, că lucrurile Tale	14	
sânt înfricoșate; minunate-s		
lucrurile Tale și sufletul mieu		
știi-le foarte. N-au fost ascuns	15	
trupul mieu de Tine, când fuiu		
zidit întru ascunsu cu mândrie,		
ca în dedesuptul pământului*.		*pământul să înțeleage
Ochii Tăi văzură trupul mieu	16	zgăul, mumă-sa
încă negătit; și în cartea Ta		
toate sânt scrise, săva că întru		
multe zile s-au zidit, și încă		
neceunul dintru eale fiind.		

		CATHISMA
	17	Derept aceaea mie foarte mi-s
		dragi cugetele Tale, Doamne, foarte
		s-au înmulțit mărirea lor.
	18	Să le voiu număra, mai multe-s de
		năsipul; deșteptu-mă, și încă
	19	sânt cu Tine. Să veri omorî
		păcătosul, Doamne, și bărbații în-
		cruntători (cărora le zic): „De-
		părtați-vă de mine!”
	20	Carii zisără împrotiva Ta rău,
		și luară pizmașii Tăi numele Tău
	21	în deșert! Au nu urăsc pre
		ceia ce urăsc pre Tine, Doamne? Și
		pre ceia ce să scoală pre Tine, și
		pentru ceia ce să rădică pre Tine
	22	tânjesc? Cu urâciune în-

трѣгъ оурътамь прѐ єи҃, ши фꙋрѫ
миє пиимаши. Испитѣщемъ кг
дмне ши кꙋноаще инима мѣ, чѣр-
къмъ ши кꙋноаще кꙋџетеле мѣле.
Ши ве съ вѣде кале ꙟтърътътоаре ꙟтр кд
мине, ши поартъмъ ꙟтрꙋ кале де вѣч.

Кантикꙋл лꙋи Давид дат дѣскалꙋлꙋи кантарилор. рлѳ. Схима:

Чѣть ѱаломꙋль ачесте рꙋгъторю ши мѣгънторю,
Къ ꙟтѣю дѣдь роага прѐ дмнзѣꙋ съ и избъвѣскъ а.
прѐ єль де гонитории лꙋи, е, ди, в, пинъ, г.
ши съпедепсѣскъ прѐ пимашии лꙋи, е, ѳ, ді.
Съ мъгѣє кꙋ нъдѣжда чѐ арѣ къва ачѣста в.
дмнзѣꙋ рꙋгъчюна лꙋи, е, ві, гі, ді. е,

Избъвѣщемъ Дмне де омꙋль а.
виклѣн, де бърбатꙋл немѣтивп
пъзѣщемъ. Карии кꙋџетъ в.
рѣꙋ ꙟтрꙋ инимъ, тоатъ зꙋа ꙟтръ-

г. гь ѡщи. Аскꙋть лимба са ка
шѣрпеле, венинꙋль аспидей сꙋпть
д. бꙋзеле лорь. Пъзѣщемъ дмне
де мънꙋле пъкътошилор де омꙋль
немѣтивь апъръмъ: де чѣ че гъ-
диръ съ ꙟпенгъ пичоареле мѣле.
е. Фълошии аскꙋнсеръ лаць миє ши
фꙋни ꙟтинсеръ мрѣжъ ши лѫнгъ
ѕ. кале пꙋсеръ миє лаць. Зиш дмнꙋ-
лꙋи дмнзѣꙋл миєꙋ єщи тꙋ: аскꙋль-
тъ дмне гласꙋл рꙋгъчюнилор мѣле.
з. Дмне дмнзѣꙋ търиꙗ спсенией мѣле
Кареле акоперн капꙋл миєꙋ ꙟ зи
и. де ръзбои. Нꙋ да дмне поѳта са
пъкътосꙋлꙋи, ши кꙋџетꙋл лꙋи нꙋл
испръви ка съ нꙋсе ꙟналце.

19		259
treagă urât-am pre ei; și-m fură		
mie pizmași. Ispitească-mă,	23	
Doamne, și cunoaște inima mea; cear-		
că-mă și cunoaște cugetele meale.		
Și vez să easte cale întărâtătoare întru	24	
mine; și poartă-mă întru calea de veaci.		
Cântecul lui David dat dascalului cântărilor 139		
Cest psalom easte rugătoriu și mângâitoriu.		Summa
Că întâiu, David roagă pre Dumnezău să-l izbăvască	1	
pre el de gonitorii lui, stih din 2, până 10.		
Și să pedepsească pre pizmașii lui, stih 10, 11.		
Să mângâie cu nădeajdea ce are, că va asculta	2	
Dumnezău rugăciunea lui, stih 12, 13, 14.		
	Stih	
Izbăveaște-mă, Doamne, de omul	1	
viclean; de bărbatul nemilostiv		
păzeaște-mă. Carii cugetă	2	
rău întru inimă, toată dzua strâng		

		CATHISMA
	3	oști. Ascut limba sa, ca
		șearpele; veninul aspidei – supt
	4	buzele lor. Păzeaște-mă, Doamne,
		de mânule păcătoșilor, de omul
		nemilostiv, apără-mă de ceia ce gân-
		diră să împengă picioarele meale.
	5	Făloșii ascunsără laț mie, și
		funi întinseră mreajă, și lângă
	6	cale puseră mie laț. Ziș Domnu-
		lui: Dumnedzăul mieu ești Tu; ascul-
		tă, Doamne, glasul rugăciunilor meale.
	7	Doamne Dumnezeu, tăria spăseniei meale,
		Carele acoperi capul mieu în zi
	8	de războiu: Nu da, Doamne, pohta sa
		păcătosului și cugetul lui nu-l
		isprăvi, ca să nu să înalțe!

Ка́пꙋл ѫпрежꙋрꙋлꙋи орнилор мїей ако- а.
пъръа ръꙋта́та бꙋзелор ло́рь.
Ка́зѫ спре̑ е́й кърбꙋ́нн: ла́ пе́дей г.
ѫ фок, ши ѫ гропе адъчи сънꙋсѫ скола.
Бъба́тꙋл ли́мбꙋт съ нꙋсѫ ѫтърꙋе- аі
скѫ пре пъмѫнт: бъба́тꙋл немилостив
вън ѫтъ ръꙋл ка съ кѫ́зѫ ѫдегра́бѫ.
Щїꙋ къ ва фа́че Дмнꙋл цюдека́тѫ ві
сꙋрꙋма́нꙋлꙋи, ши избъндѫ ми́шеилор.
Ѧрѫ дирепции во лъда нꙋмеле тъ: ши гі
дирепции во лъкꙋи ѫнаинте фа́цеи та́ле. Сла:

ѰАЛОМЪ ДВДВЪ, рм.

Чїеть ѱало́м лити ръꙋгъто́рю: къ ѫтрѫ ел чере двда,
е, лѫпро́ри дела Дмнзъꙋ ѫтїн чере съ аскꙋл- а. Сꙋ...:
ти рꙋгъчюна лꙋи, стх, а, в. Ка съ ѫдирепте ли́мба в.
лꙋи, съ нꙋ се слобо́зѫ ли́мба лꙋи а блъстъма пре пи
мѫшии лꙋи, стх, г. Съ ѫдирепте инима лꙋи, съ г.

нꙋсе

нꙋ се ѫпреꙋне кꙋ пъкътоший въздънд пърекꙋл ло, стх, д.
д. Сънꙋл ласе пре ел ѫперире чи съл апере, стх, г, д.
е. Съ пїа́зѫ пре пимѫшии лꙋи чіа гонѧ пре ел, стх, ѕі.
ѕ, Кꙋ́нтикꙋл лꙋи Двдъ. рм.
а. Дмне кътрѫ тине стрıг, съ-
гꙋѧще кътрѫ мине: аскꙋл-
тѫ гласꙋл мїеꙋ кѫнд стрıг кътрѫ тине.
в. Съсе сꙋе рꙋгъчюна ма, ка ѡ мꙋ-
роде́нїе ѫнаинта та: ши ѧдика-
ра мѫнꙋлорь ме́ле ка жьртва де
г. сѣ́ра. Пꙋне Дмне па́зѫ ротꙋ-
лꙋй мїеꙋ ши пъзъще оуша ротꙋ-
д. лꙋй мїеꙋ. Нꙋ плека инима ма
спре лꙋкрꙋ ръꙋ, ши спре лꙋкрꙋ че съ
фак кꙋ стръбътате, кꙋ ѡаменїи че
фак стръбъта́те: ши съ нꙋ мѫнѫк де
мѫнкарѣ дезмїерда́чюнїи лорь.

зꙋрте

19		260
Capul împrejurătorilor miei acoa- pără-l răutatea buzelor lor.	9	
Cază spre ei cărbuni; leapede-i în foc și în groape adânci, să nu să scoale.	10	
Bărbatul limbut să nu să întăreas- că pre pământ; bărbatul nemilostiv vânează-l răul, ca să cază îndegrabă.	11	
Știu că va face Domnul giudecată surumanului și izbândă lipsiților.	12	
Iară direpții vor lăuda numele Tău și direpții vor lăcui înaintea feaței Tale.	13	Slava
Psalomĭ Dv̈dvĭ 140		
Cest psalom easte rugătoriu, că întru el ceare David		Summa
5 lucruri de la Dumnezău: Întâiu, ceare să ascul-	1	
te rugăciunea lui, stih 1, 2. Ca să îndireapte limba lui, să nu să sloboază limba lui a blăstăma pre piz-	2	
mașii lui, stih 3. Să îndireapte inima lui, să	3	

		CATHISMA
		nu să împreune cu păcătoșii, văzând nărocul lor, stih 4.
	4	Să nu-l lase pre el în perire, ce să-l apere, stih 8, 9.
	5	Să piarză pre pizmașii lui ce-l goniia pre el, stih 10.
	Stih	**Cântecul lui David 140**
	1	Doamne, cătră Tine strig, sâr- guiaște cătră mine; ascul- tă glasul mieu când strig cătră Tine.
	2	Să se suie rugăciunea mea ca o mi- rodenie înaintea Ta; și rădica- rea mânulor meale – ca jirtva de
	3	sara. Pune, Doamne, pază rostu- lui mieu și păzeaște ușea rostu-
	4	lui mieu. Nu pleca inima mea spre lucru rău și spre lucru<ri> ce să fac cu strâmbătate, cu oamenii ce fac strâmbătate; și să nu mănânc de mâncarea dezmierdăciunii lor.

Ꙋ͠атемъ прѐ мине дерепътꙋл шѝ е҃.
мѝлъй ва̑ фи, шѝ черътемъ прѐ
мине шѝ ва̑ фи оунсоаре капꙋлꙋй
мїеꙋ, шѝ нꙋѡ крꙋце дѐ капꙋл мїе,
кѫдѐ чева фїи ачѣ̑а дѣчѣ̑а ва̑ фи
май въртось рꙋгъчюна мѧ ѫтрꙋ
невоѧ лорь. Лѧпедесъ спрѐ ѕ҃.
пїатръ цидечїй лорь, сѫ̀ аꙋзъ кꙋ-
винтеле мѣ̑ле къ дезмїердате.
Кꙋмь тае шѝ депикъ (лѣ̑мнеле) з҃.
прѐ пъмѫнть: аша̑ рꙋкнрате ѡса-
селе нѡстре лѫгъ мормѫ̑нть.
Къ кътръ тине̑ д͠мне д͠мнезъꙋ и҃.
ѻкїй мїеи, ѫтине мѫнъдъдꙋескꙋ,
нꙋ лꙋа̑ сꙋфлетꙋль мїеꙋ.
Пъзѣщемъ дѐ кꙋрса че ацирѫ ѳ҃.

ачѣ шѝ

мїе, ши̑ дѐ лацꙋриле фъкъторилѡ̑ не-
дирептате. Съказъ пъкъто-
шїи ѫмрежиле сале: пънъ во̑ю трѣ-
че еꙋ дей преꙋнъ (кꙋ̑ ай мїей.)

Ѱалом, р͠ма.

Сꙋма: а҃. Кꙋпринде честь Ѱаломь рꙋгъчюна лꙋй Д͠вдь,
кꙋ кара сѫ рꙋгъ лꙋ Д͠мнзъ кѫдь фꙋџїа де фаца
лꙋй Саꙋль шѝ сѫ аскꙋнсе ѫпїещере кѫдь тъе дин поа
леле веш мънтꙋлꙋ лꙋй Саꙋль, Сти, а҃.

в҃. Дꙋпъ ачѣа сѫроагъ сѫ мънтꙋаскъ Д͠мнзѣꙋ
пре ель пентрꙋ къ нꙋ авѫ лоқь де скъпаре шѝ дѐ
фрацїи лꙋй ера пъръсить, с҃, е҃.

г҃. Аратъш нъдѣждѧ че аре ѫтрꙋ Д͠мнзѣꙋ, с҃, ѕ҃.

д҃. По̑та лꙋй ѫтърѣщеѡ кꙋ чѣсте, д҃, лꙋ:

а҃. Къ ѥлꙋй сꙋпърать шѝ вꙋрꙋмань, с҃, з҃.

в҃. Къ пиимашїилꙋй сѫть май пꙋтерни декъ е҃, ѕ҃, з҃.

г҃. Къ ѫтръ пещерѣ зъча ѫкй ка ѫтрꙋ темниця, с҃, и҃.

д҃. Къ де ла ва̑ изъбъви ва̑ лъꙋда нꙋмеле лꙋй д͠мнзъꙋ
ѫкъ шѝ алцѝ кредичѡшѝ ѫпреꙋнъ кꙋ ель.

Кꙋй

19		261
Cearte-mă pre mine dereptul și milă-i va fi, și cearte-mă pre mine, și va fi unsoare capului mieu, și nu o cruțe de capul mieu; că de ce va face aceaea, de-aceaea va fi mai vârtos rugăciunea mea întru nevoia lor.	5	
Leapede-să spre piatră giudecii lor; să auză cu- vintele meale, că-s dezmierdate.	6	
Cum taie și despică (leamnele) pre pământ: așa-s rășchirate oa- sele noastre lângă mormânt.	7	
Că cătră Tine-s, Doamne Dumnezău, ochii miei; în Tine mă nădăjduiesc; nu lua sufletul mieu.	8	
Păzeaște-mă de cursa ce-m lățiră	9	

		CATHISMA
		mie și de lațurile făcătorilor-ne-
	10	direptate. Să cază păcăto- șii în mrejile sale, până voiu trea- ce eu dempreună (cu ai miei).
		Psalom 141
Summa	1	Cuprinde cest psalom rugăciunea lui David cu carea să rugă lui Dumnezău când fugiia de fața lui Saul și să ascunse în peștere; când tăie din poa- lele veșmântului lui Saul, stih 1.
	2	După aceaea, să roagă să-l mântuiască Dumnezău pre el, pentru că nu avea loc de scăpare și de frații lui era părăsit, stih 5.
	3	Arată-ș nădeajdea ce are întru Dumnezău, stih 6.
	4	Pohta lui întăreaște-o cu ceaste 4 lucruri:
	1	Că elu-i supărat și suruman, stih 7.
	2	Că pizmașii lui sânt mai putearnici decât el, stih 7.
	3	Că într-acea peștere zăcea închis ca într-o temniță, stih 8.
	4	Că de-l va izbăvi, va lăuda numele lui Dumnezău; încă și alți credincioș – împreună cu el.

Кѫнтикꙋль лꙋй Дв҃, ѫнвъцътѡрю, Кѫнд єра ѫнпєщєрѣ рꙋгъчюна лꙋй кътръ Дмнꙁъꙋ. рма. С.

Кꙋ гласꙋль мїєꙋ кътръ Дмнꙋль стригь, кꙋ гласꙋль мїє кътръ Дмнꙋль мърогь. а. | Асаф. а. Сѡ. кд.
Върсꙋ ѫнаинта лꙋй рꙋгъчюна ма. в.
шѝ ѫнаинта лꙋй спꙋю сꙋпърара ма.
Кѫнд съ сфършїѧ ѫнтрꙋ мине сꙋфлє- г.
тꙋль мїєꙋ, шѝ тꙋ кꙋноштєй къ-
рара ма ѫнкала чѐ ѫмбла, аскꙋнсє-
ръ кꙋрєѫ мїє. Кѫꙋта спрє д.
дєрєпта шѝ вєда шѝ нꙋ єра чинє
съмъ кꙋноаскъ прє минє: пєрѝ фꙋ-
га ма дєла минє, шѝ нꙋ єра чинє
съ каꙋтє сꙋфлєтꙋль мїєꙋ. (пєн-
трачєма,) Стригаю кътръ тинє є.

Чꙋ в Дмнє

Дмнє шѝ ꙁиш, тꙋ єшти нъдєждѣ
ма шѝ партѣ ма ѫнпъмѫнтꙋль
ѕ. вїилорь. Ѧ аминтє рꙋгъчю-
на ма къ амь скъꙁꙋт фоартє:
избъвєщємѫ дє гонитѡрїи мїєй:
къ май тари дєкѫть минє.
з. Скоатє дин тємницъ сꙋфлєтꙋль
мїєꙋ, ка съ лаꙋдь нꙋмєлє тъꙋ пєн-
трꙋ минє тє ворь лъꙋда шѝ дєрє-
ціи кѫндь вєрь фачє бинє мїє.

ѰАЛОМЬ, рмв.

Сꙋмма: Чєсть Ѱаломь мєтє рꙋгъто къ кꙋпринде рꙋгъ
чюна лꙋй Двдь кꙋ кара сърꙋга кѫндь фꙋџїа дє
фаца лꙋй Саꙋль, шѝ чєре дела Дмнзъꙋ, г, лѫ:
а. Ѫнтїю чєре съль избъвяскъ прє єль Дмнзъꙋ дє
гоана лꙋй Саꙋль, є, динтїю, пънъ, і, аі.
в. Кꙋй съ ѫндєрєптє прє єль кꙋ Дꙋхꙋль сфнт, ві, гі.

Кà

19		262
Cântecul lui David învăţătoriu, când era în peştere, rugăciunea lui cătră Dumnezău 141	Stih	
Cu glasul mieu cătră Domnul strig, cu glasul mieu cătră Domnul mă rog.	1	1 Sam. 1:24
Vărsu înaintea Lui rugăciunea mea și înaintea Lui spuiu supărarea mea.	2	
Când să sfârșiia întru mine sufletul mieu, și Tu cunoșteai cărarea mea; în calea ce îmbla, ascunsără cursă mie.	3	
Căuta spre dereapta și vedea: și nu era cine să mă cunoască pre mine; peri fuga mea de la mine și nu era cine să caute sufletul mieu.	4	
(Pentr-aceaea) Strigaiu cătră Tine,	5	

		CATHISMA
		Doamne, și ziș: Tu ești nădeajdea mea și partea mea în pământul viilor.
	6	Ia aminte rugăciunea mea, că am scăzut foarte; izbăveaște-mă de gonitorii miei, că-s mai tari decât mine.
	7	Scoate din temniță sufletul mieu, ca să laud numele Tău; pentru mine Te vor lăuda și dereptii când veri face bine mie.
		Psalom 142
Summa		Cest psalom easte rugătoriu, că cuprinde rugăciunea lui David cu carea să ruga când fugiia de fața lui Saul; și ceare de la Dumnezău 3 lucruri:
	1	Întâiu, ceare să-l izbăvască pre el Dumnezău de goana lui Saul, stih dintâiu, până 10, 11.
	2	Cum să-l îndereapte pre el cu Duhul Sfânt, stih 13.

ꙮ ѧі. ꙮ

Кѫ сѫ пїаръ пре гонитѡрїи лѹи, Сѫ, вї. — г.
Пота лѹи ѫтърѣщеѡ кѹ тѣсте, е, лѹкрѹри.
Ѫпѹ ю къ Дмнзѣѹ сѫ фѫгъдѹить лѹи ѫпъръцїе, — а.
Сѫ, а. Къ елѹи ѫперире маре, Сѫ, г. — в.
Кѫ ѡпъдра лѹи ѧсте фоарте гра, Сѫ, г, д. — г.
Кѫ нъдѣжда лѹи ѧсте ѫтрѹ Дмнзѣѹ, Сѫ, ѕ, з, и. — д.
Кѫ дела избъви Дмнзѣѹ пре ѡвѫ лъѹда пре дѹ- — е.
мнзѣѹ ши ель ши кредитоши ди пристанѫ кѹ ель.

Ѱалѡмъ Двдвъ, рмв. — Сѫ,

Дмне аскѹлтѫ рѹгъчюна ма, ѫ- — а.
ъмните рѹга ма пентрѹ адевърѹль
тъѹ аскѹлтъмѫ пентрѹ дерептата та:
Ши нѹ ѫтра ѫпърѫ кѹ слѹга та: — в.
къ нѹсъва ѫдерепта ѫнаинта та не
ѹ вїѹ. Къ гонѣще пимашѹль — г. — Асаф. кг, б, вг.
сѹфлетѹл мїеѹ, здробита де пъмѫ-
нтъ віаца ма пѹсемѫ ѫтѹнѣрече
ка пре морцїи дедемѹлт.

ЦЦг — Ши

ꙮ ка: ꙮ

Мк. кз. а, — д. — Ши съмъни ѫтрѹ мине сѹфлетѹл
мїеѹ: ши сѫ тѹрбѹрѫ ѫтрѹ мине
е. — инима ма. Помене скѹмѫ де
зилеле дедемѹлт: кѹџетѹмѫ ѫто
лѹкрѹл тъѹ, ѫлѹкрѹл мънилор тале
ѕ. — гъдескѹмѫ. Тинзѹ кътрѫ тине
мънѹле меле: сѹфлетѹл мїеѹ ка
пъмѫнтѹл сечетос (дорѣще) кътрѫ
з. — тине. Ѫдеграбѫ аскѹлтъмѫ
дмне, къ съсфършаще сѹфлетѹль
мїеѹ нѹ ѫтоарче фаца та де мине
ши мъвои асъмъна челора че погоръ
Асаф. кг, б, кд. — и. — ѫгропѫ. Фѫ мїе сѫ аѹз деди-
минѣцѫ мила та къ ѫтине мѫ
нъдъжъдѹеск: арата мї дмне кала
пре кареа вои ѫмбла, къ кътрѫ тине

Ръдик

19		263
Ca să piarză pre gonitorii lui, stih 12.	3	
Pohta lui întărească-o cu ceaste 5 lucruri:		
Întâiu, că Dumnezău i-au făgăduit lui împărăție,	1	
stih 1. Că elu-i în perire mare, stih 3	2	
Că supărarea lui easte foarte grea, stih 3, 4.	3	
Că nădeajdea lui easte întru Dumnezău, stih 6, 7, 8.	4	
Că de-l va izbăvi Dumnezău pre el, va lăuda pre Dum- nezău și el, și credincioșii dempreună cu el.	5	
Psalomŭ Dv̈dvĭ 142	Stih	
Doamne, ascultă rugăciunea mea, ia aminte ruga mea, pentru adevărul Tău; ascultă-mă pentru dereptatea Ta.	1	
Și nu întra în pâră cu sluga Ta; că nu să va înderepta înaintea Ta neci	2	
un viu. Că goneaște pizmașul sufletul mieu; zdrobit-au de pământ viața mea, puse-mă în tunearece, ca pe morții de demult.	3	1 Sam. 23:23

		CATHISMA
Ps. 27:1	4	Și să mâhni întru mine sufletul mieu; și să turbură întru mine
	5	inima mea. Pomenescu-mă de dzilele de demult: cugetu-mă în tot lucrul Tău, în lucrul mânilor Tale
	6	gândescu-mă. Tinzu către Tine mânule meale; sufletul mieu ca pământul secetos (doreaște) către
	7	Tine. Îndegrabă ascultă-mă, Doamne, că să sfârșaște sufletul mieu; nu întoarce fața Ta de mine, și mă voiu asămăna celora ce pogor
1 Sam. 23:24	8	în groapă. Fă mie să auz de di- mineață mila Ta, că în Tine mă nădăjduiesc; arată-m, Doamne, calea pre carea voiu îmbla, că către Tine

д҃і. | Сх҃д.

ръдик суфлетул мїеу. Избъвѣ- ѳ҃.
щемъ де пизмашїи мїей, Дмне кътръ
тине скап. Ѫвацъмъ пре і҃.
мїне съ фак воя та, къ ту ещи Дум-
незъул мїеу, Духул тъу чель
бунь повъцѣскъмъ пре мине спре
пъмѫнть дирепть. Пентру ну- аі҃
меле тъу Дмне, ѫвїемъ пентру
дерептатя та скоате дин грижe су-
флетуль мїеу, ши пентру мила та
ръсипяще пизмашїи мїей: ши пиа-
де пре тоци пизмашїи суфлетулуй
мїеу, къ еу сѫнть слуга та.

СЛАВА:

КАѲІ

КАѲІСМА, К. Ѱало Дв҃к, рм҃г.

Сумма: а҃. Двдь ѫтїесть Ѱалов, ѫтъю дъ хара луй Дмни-
зъу пентру къ и-у дать луй бирунцъ пре пизма-
б҃. шїи луй, с҃, в҃, г҃, д҃. Дупъ ачея роагъ
пре Дмнзъу съй дя избъдъ ши пре алалци пизма-
г҃. ши ай луй, с҃, е҃, пънъ, ві҃. Съ роагъ пентру
Їнлътени, къ съ фїе вини кувеи, с҃, ві҃. Ши ну-
мъръ, е҃, лукрури че ле потащи ло дела Дмнзъ.
а҃. Ѫтъю ле потѣще съ нъ тате, ши тинерило вътут
г҃. с҃, ві҃. А, в҃, Д есту лїе де хранъ, с҃, гі҃. Спорю ѫ
а҃. припашїи добитоцело, с҃, гі҃, ді҃. Съпъзъска
в҃. тумелe ло, с҃, ді҃. Съ ле да пъче ѫ цара ло.
к с҃л ре с҃, Ѱаломул луй Двдь ѫпротива луй Голїадь, рм҃г.
о, е҃. аз
ен: ѳі҃. а҃. Бл҃вить Дмнул Дмнезеул
с҃, г҃, ді҃. мїеу, чела че ѫвацъ мъ-
нуле меле спре ръзбою,
ши дѣцетеле меле спре ѡасте.

мнаа

19		264
rădic sufletul mieu. Izbăveaș- te-mă de pizmașii miei; Doamne, că- tră Tine scap.	9	
Învață-mă pre mine să fac voia Ta, că Tu ești Dum- nezăul mieu; Duhul Tău cel bun povățească-mă pre mine spre pământ drept.	10	
Pentru nu- mele Tău, Doamne, învie-mă; pentru dereptatea Ta scoate din grije su- fletul mieu; și pentru mila Ta răsipeaște pizmașii miei și piar- de pre toți pizmașii sufletului mieu; că eu sânt sluga Ta. Slava.	11	

Summa	1	**Cathisma 20.** ***Psalo(m) Dv(d)v*** **143** David în cest psalom întâiu dă har lui Dumne- zău pentru că i-au dat lui biruință pre pizma- șii lui, stih 2, 3, 4.
	2	După aceaea, roagă pre Dumnezău să-i dea izbândă și pre alalți pizmași ai lui, stih 5, până 12.
	3	Să roagă pentru israilteani, ca să facă bine cu ei, stih 12. Și nu- mără 5 lucruri ce le pohteaște lor de la Dumnezău:
	1	Întâiu, le pohteaște sănătate și tinerilor, vârtute, stih 12.
	<2>, 3	A 2, destulie de hrană, stih 13. Sporiu în pripașii dobitoacelor, stih 13, 14.
	4	Să păzească turmele lor, stih 14.
	5	Să le dea pace în țara lor.
	Stih	**Psalomul lui David \mprotiva lui Goliath 143**
2 Sam. 22:2,35; Ps. 17:3,35	1	Blagoslovit – Domnul Dumnezeul mieu, Cela ce învață mâ- nule meale spre războiu și deagetele meale, spre oaste!

Сѯе.

Мила м҃а ши скъпара м҃а, ꙟнъл- в.
цара м҃а ши избъвиториюл мїеу,
скутул мїеу ꙟтру ѥл мъ нъдъду-
еску кареле плѣкъ ѡаменїи мїей
сꙋпть мине. Дмне че асте г.
омул, де сокотещи пре ѥл? сау
фїюль омулуй де сокотещи пре ѥ
ѡмул съ асамънъ де шецїен, д.
зилеле луй сꙋть ка оумбра трекъторе.
Дмне плѣкъ черюриле тале ши е.
пого: атинџе мунцїи ши фумъга-
воръ. Слобози фулџере шїй s.
ръкиръ пре ѥй: слобози съџециле
тале ши турбуръ пре ѥи,
Тримѣте мъна та де сус: избъ- з.
вѣщемъ ши скоатемъ дин апе му-

те дин мъна фїилоръ стреинн.
и. Акърора гура гръѥще ꙟдешерт:
ши дирѣпта лоръ, асте дирѣптъ
д. минчюноасъ. Дмне кънтекъ
ноу кът цїе, ꙟ ѱалтире ку, і,
і. струне кътавои цїе. Чела че дай
мънтуире Краилѡ, чела че избъ-
виш пре двдъ слуга та де армъ ра.
аі Избъвѣщемъ ши скоатемъ дин
мъна фїилоръ стреи, акърора гура
гръѥще минчюни ши дирѣпта лор
асте дирѣптъ минчюноасъ.
ві Ка съ фїе фїй ноштри ка ръсадурн-
ле крекътоаре ꙟтинерѣцнле сале:
че ши фїйле ноастре ка пїетриле чо-
плите че ꙟ оугюль бесѣречїи.

20		265
Mila mea și scăparea mea, înăl-	2	2 Sam. 22:48; Ps. 17:48
țarea mea și izbăvitoriul mieu,		
scutul mieu: întru El mă nădăjdu-		
iescu, Carele pleacă oamenii miei		
supt mine. Doamne, ce easte	3	Iov 7:17; Ps. 8:<4>; Evr. 2:6
omul, de-l socotești pre el? Sau		
fiiul omului, de-l socotești pre el?		
Omul să asamănă deșerției;	4	Ps. 38:6; 61:10; Iov 14:2
zilele lui sânt ca umbra trecătoare.		
Doamne, pleacă ceriurile Tale și	5	
pogori; atinge munții și fumăga-		
vor. Slobozi fulgere și-i	6	
rășchiră pre ei; slobozi săgețile		
Tale și turbură pre ei.		
Trimeate mâna Ta de sus; izbă-	7	
veaște-mă și scoate-mă din ape mul-		

		CATHISMA
		te, din mâna fiilor streini:
	8	A cărora gură grăiaște în deșert;
		și direapta lor easte direaptă
	9	minciunoasă. Doamne, cântec
		nou cânt Ție; în psaltire cu 10
	10	strune cânta-voiu Ție, Cela ce dai
		mântuire crailor, Cela ce izbă-
		viș pre David, sluga Ta, de armă rrea.
	11	Izbăveaște-mă și scoate-mă din
		mâna fiilor streini, a cărora gură
		grăiaște minciuni și direapta lor
		easte direaptă minciunoasă.
	12	Ca să fie fii<i> noștri ca răsaduri-
		le crescătoare în tinereațile sale;
*<fii>ce<le>		și fiiele* noastre, ca pietrile ciop-
		lite ce-s în unghiul besearecii.

К.

Ши вистїареле ноастре плине де ді
храня неҁчетатя, ѡиле ноастре
сяфате ѡ міе ши, ї, мїи: ҁстѫ-
леле ноастре. Боїи ноцри ся- ді
фїе грашн: нечи ѡнъбаля, не ро-
бїе, нечи ѡ желъиниця, сяну фїе ҁ-
оулицеле ноастре.
Ферич̃їц де ѡменїи кърора ае сьт еі
ачѣста, феричє де ѡаменїи че ліє
Дмнул Дмнезъул лорь.

Ψалом, рмд.

Азїсть Ψалом лаудж дедь пре Дмнезъу пе а.
тру путѣра ши мърира ши бунътата луи тѣу
аръта кътря тоци ѡаменїи, чи май вьртось
кътрѫ кредин̃чошь бунътата кътрж тоць ѡаме
нїи сякуприиде, с, з, н, д, ді, еі, ѕі.
Бинеле тѣу фъкъ ку кредин̃чошїи ѫсте, і, ні, ді, к. в.

Ч . г Ла у

Сѕ.

н: лв.
с еі. ха
с. є.

Сумма:

Ка:

Лауда луи Дедь, рмд.
с.

а. налцу те Дмнезъул міе,
ҁ Пъратул міеу, ши
бласку Нумеле тъу ҁ-
в. вѣчїи девѣкь. Тоатж ѕуа
бласкь пре тине, ши лауды нуме-
ле тъу ҁвѣчїи де вѣкь.
г. Мареи Дмнул ши лъудатуи фо-
рте ши мърира луи ѫсте некуприн-
д. сж. Унь нѣмь алтуи нѣмь
ва спуне лукруриле Тале, ши търїи-
ле тале ле во вести.
е. Фрьмсѣцѫ славеи ши мърирей
тале ши минунате лукруриле тале
ѕ. гръеск. Ши путѣра ҁфри-
кошате лукрурилорь тале гръиво-

ши

20		266
Și vistiarele noastre – pline de hrană neîncetată; oile noastre să feate o mie și 10 mii în staulele noastre.	13	
Boi<i> noștri să fie grași; neci o năvală, neci robie, neci o jeluință să nu fie în ulițele noastre.	14	
Fericiț de oamenii cărora le sânt aceastea, ferice de oamenii ce li-e Domnul Dumnezăul lor!	15	Ps. 32:12; 64:5
Psalom 144		
În cest psalom laudă David pre Dumnezău pentru putearea și mărirea și bunătatea Lui ce-au arătat cătră toți oamenii, ce mai vârtos cătră credincioș; bunătatea cătră toț oamenii să cuprinde, stih 7, 8, 9, 14, 15, 16.	1	Summa
Binele ce-au făcut cu credincioșii easte stih 18, 19, 20.	2	

		CATHISMA
	Stih	**Lauda lui David 144**
	1	Înalțu-Te, Dumnezăul mieu, Împăratul mieu; și blagoslovescu numele Tău în veacii de veac.
	2	Toată dzua blagoslovesc pre Tine; și laud numele Tău în veacii de veac.
	3	Mare-i Domnul, și lăudatu-i foarte; și mărirea Lui easte necuprinsă.
	4	Un neam altui neam va spune lucrurile Tale; și tăriile Tale le vor vesti.
	5	Frâmseațea slavei și mărirei Tale și minunate lucrurile Tale grăiesc.
	6	Și putearea înfricoșeate lucrurilor Tale grăi-vor.

Ши мърира та воїи спꙋне, помана з.
мꙋлцимєи бꙋнътъцилѡ тале ворь
избꙋкни, ши дерептата та ворь
стрига. (зикъдь)
Ѧдꙋрать ши мѫтивꙋи Дмнꙋл, и.
ѧделꙋнгь ръбдъторю ши мꙋлть
мѫтивь. Бꙋнꙋи Дмнꙋль ѳ.
тꙋтꙋрора, ши милеле лꙋи спре то-
те фаптеле лꙋи. Лаꙋдетє пре і.
тине Дмне тоате фаптеле тале:
ши милошии тъи блꙗскъте пре тине.
Слава ѧпърѫцїеи тале зи ши пꙋ- аі
терѣ та грѫеск. Сѫ арате фїилѡ ві
ѡаменилѡ пꙋтериле лꙋи ши слава
стрълꙋчирїи ѧпърѫцїеи лꙋи.
Ѧпърѫцїѧ та ѧпърѫцїе ѧтє ѧтоа гі

Ісх. лд. с. з. чи. аі. е. иі. вп. ча. о. е.

чїеть і жи ну

вѣчїи, ши бирꙋира та ѧтоатє нѣмꙋл
ді ши нѣмꙋл. (Крединчосꙋи Дмнꙋл
ѧтоате кꙋвинтеле сале, ши милост ѧ-
еі тоате фаптеле сале.) Дмнꙋл радї-
мѫ тоцї чѣ че вор съкадѣ ши ръдї-
ѕі кѫ пре тоцї плекацїи. Окїи тꙋ-
тꙋрора ѧтрꙋ тине нъдъдꙋеск, ши тꙋ
лє дай лор хранѫ ѧврѣме детребѫ.
зі Дешкизи мѫна та ши сатꙋри тот
иі чє вїи спре воє. Дрептꙋи Дмнꙋл
ѧтоате кѫиле сале, ши сфѫнт ѧто-
ѳі те лꙋкрꙋрїле сале. Ѧпроапе Дмнꙋл
дє тоцї чє кїамѫ пре ел, тꙋтꙋрор чєи кїамѫ
к. пре ел ѧ адевър. Фаче воѧ челор че
сѫ тем де ел ши рꙋгѫчюнѣ лор аскꙋлтѫ ѡ,
ка ши спасѣще пре еи. Пъзѣще дом-

20		267
Și mărirea Ta voiu spune, pomana	7	
mulțimei bunătăților Tale vor		
izbucni; și dereptatea Ta vor		
striga (zicând).		
Îndurat și milostivu-i Domnul;	8	Ex. 34:7; Num. 14:18;
îndelung răbdătoriu și mult		Ps. 94:15
milostiv. Bunu-i Domnul	9	
tuturora; și milele Lui – spre toa-		
te faptele Lui. Laude-Te pre	10	
Tine, Doamne, toate faptele Tale;		
și miloșii Tăi blagoslovească-Te pre Tine.		
Slava împărăției Tale zic; și pu-	11	
tearea Ta grăiesc. Să arate fiilor	12	
oamenilor puterile Lui și slava		
strălucirii împărăției Lui.		
Împărăția Ta împărăție easte în toț	13	

		CATHISMA
		veacii; și biruirea Ta – în tot neamul
Cest stih jidoveaște nu-i	14	și neamul. (Credinciosu-i Domnul
		în toate cuvintele Sale; și milos în
	15	toate faptele Sale). Domnul razi-
		mă toț ceia ce vor să cază; și rădi-
	16	că pre toț plecații. Ochii tu-
		turora întru Tine nădăjduiesc; și Tu
		le dai lor hrană în vreame de treabă.
	17	Deșchizi mâna Ta și saturi toate
	18	ce-s vii spre voie. Direptu-i Domnul
		în toate căile Sale și-i milostiv în toa-
	19	te lucrurile Sale. Aproape-i Domnul
		de toț ce cheamă pre El, tuturora ce cheamă
	20	pre El într-adevăr. Face voia celora ce
		să tem de El și rugăciunea lor ascultă-o;
	21	și spăseaște pre ei. Păzeaște Dom-

к. | Сх҃и.

нꙋлъ пре то чеѧ чеѧ нбек пре ел, ши
то пъкътошии ръсипещей.
кв. Лада дмнꙋлꙋй гръѧще ротꙋлъ міе,
ши съ блвеекъ то трꙋпꙋлъ нꙋмеле
сфнт а лꙋй, ꙟвекъ ши ꙟвекꙋ де векъ. Сла:

Аллилꙋїа, рме.

Ꙟчест ѱало деда, дъ ꙟвъцътꙋръ тꙋтꙋро ꙟ- Сꙋмма:
трꙋ чине тревꙋѧще съ пꙋе нъдежда нꙋ нечи ꙟтръ
ѡ сава каръ фи пꙋтерник, чи нꙋмай ꙟсингꙋрь ꙟдꙋ
мнезеꙋ. къ аша нꙋва фи дешарта нъдежда ло, ши а
ша во фи ферицици, с҃, е. Ачаста ѡ ꙟтъреще
кꙋ, г, лꙋкрꙋри. Ꙟтѣю къ дмнезеꙋ пꙋтерник, а.
с҃, в, Кѣи адевърат, с҃, в. А, г, Къ бꙋнътъ- в.
циле лꙋй дмнезеꙋ мꙋте кътръ ѡамени, с҃, з, и, а.
Дꙋпъ ачеста ꙟдемна пре тоци съ лаꙋде пре дꙋ-
мнезеꙋ ши еа ꙟкъ съфъръдꙋѧще къвалъда, с҃, в.

Аллилꙋїа, рме.

с҃, а. Лаꙋдъ сꙋфлетꙋлъ міеꙋ пре домнꙋлъ.
в. Лъдавою пре домнꙋлъ ꙟтрꙋ віаца

ма

ка:

ма: къ та вою Дмнезеꙋлꙋй міеꙋ
пънъ вою фи.
г. Нꙋ въ нъдъждꙋиреци ꙟ пꙋтерничи,
ꙟ фии ѡменилор ꙟтрꙋ карій нꙋе спасеніе.
Євл: г. с҃, аг. Єклес: в. с҃, а.
д. Ешее сꙋфлетꙋлъ лꙋй ши съ ꙟторча-
че ꙟ пъмънтꙋл съꙋ: ꙟтрачѣѧ
зи ворь пери тоате кꙋџетеле лꙋй.
е. Ферічитꙋй чела чей дмнезеꙋлъ лꙋй
Іакѡвъ ажꙋторю лꙋй ши кꙋій нъдѣ-
жда ꙟ дмнꙋль Дмнезеꙋлъ съꙋ.
ѕ. Чела че аꙋ фъкꙋть черюлъ ши пъ-
мънтꙋлъ, маръ ши тоате че ꙟтрꙋ
ѣле: кареле пъзѣще адевърꙋль ꙟ-
з. вѣкъ. Чела че фаче џюдецъ ѡбїдиц-
лорь чела че дъ хранъ фламънзилор:
дмнꙋль дезлѣгъ прїншии.

дмнꙋ

20		268
nul pre toț ceia ce-L iubesc pre El; și		
toț păcătoșii răsipeaște-i.		
Lauda Domnului grăiaște rostul mieu;	22	
și să blagoslovească tot trupul numele		
sfânt al Lui, în veac și în veaci de veac!		Slava
Alliluia 145		
În cest psalom David dă învățătură tuturor în-		Summa
tru cine tribuiaște să-ș puie nădeajdea; nu neci într-un		
om săva c-ară fi putearnic, ce numai în singur în Dum-		
nezău. Că așea nu va fi deșartă nădeajdea lor și a-		
șea vor fi fericiți, stih 5. Aceasta o întăreaște		
cu 3 lucruri: Întâiu, că Dumnezău-i putearnic,	1	
stih 6. Că-i adevărat, stih 6. A 3, că bunătă-	2,<3>	
țile lui Dumnezău multe-s cătră oameni, stih 7, 8, 9.		
După aceastea, îndeamnă pre toți să laude pre Dum-		
nezău; și el încă să făgăduiaște că-L va lăuda, stih 2.		
Alliluia 145	Stih	
Laudă, sufletul mieu, pre Domnul!	1	
Lăuda-voiu pre Domnul întru viața	2	

		CATHISMA
		mea; cânta-voiu Dumnezăului mieu,
		până voiu fi.
	3	Nu vă nădăjduireț în putearnici,
		în fii<i> oamenilor, întru carii nu e spăsenie.
Gen. 3:19; Ecl. 12:9	4	Iase sufletul lui și să întoar-
		ce în pământul său; într-aceaea
		dzi vor peri toate cugetele lui.
	5	Fericitu-i cela ce-i Dumnezeul lui
		Iacov agiutoriu lui, și cui-i nădeaj-
		dea în Domnul Dumnezăul său:
	6	Cela ce-au făcut ceriul și pă-
		mântul, marea și toate ce-s întru
		eale; Carele-ș păzeaște adevărul în
	7	veac, Cela ce face giudeț obidiți-
		lor, Cela ce dă hrană flămânzilor;
		Domnul dezleagă prinșii.

ка:

Сѹ҃а.

н҃. Дмнѹль лѹминѣзъ ѡ҆бїи, до-
нѹль рѣдикъ кѫзѹцїи, Дмнѹль
а҃. ю҆беще дерепцїи. Дмнѹль пъ- нн҃, рмѕ с҃, ѕ.
зѣще нимѣрничїи стрѣкѹль шѝ
вѣдѹва сокотѣщей: шѝ кала пъ-
кътошилорь пїардеѡва. Їех, еі. с҃, нї.
г҃. Ѫпъръцива Дмнѹль ѫвѣкь:
Дмнзѣѹль тѣѹ Сїѡне дин нѣм
пънъ ѫн нѣмь.

Ѧллїлѹїа, рмѕ.

Дѣдь ѫ҆ чість ѱаломь ѫдемнъ пре Їнлтєни, Сѹма:
съксъните лаѹдєлє лѹй Дмнзѣѹ, пентрѹ къ лаѹда
лѹй Дмнзѣѹй лѹкрѹ де фолось шѝ фрѹмо, с҃, а҃.
Шѝ съкѹвине пентрѹ бънътъцилє лѹй тѣѹ фъкѹ
кѹ тоцї ѡ҆аменїи, май вьртось кѹ Їнатєнїи: ка-
а҃. реле ле арата преоръзь, в҃. Ѫтѫїѹ къ ѡраша
Їерлимѹлѹй лаѹ зидит кареле ѣ ръсипїесѣ Халдеи, г҃, в҃.
в҃. Кѣ лаѹ ѫтѹрнать пре Їнатєни дин робїе.

Шш

ка:

г. Мъгъитѹл кѹ кѹвѫнтѹль лѹй, с҃, г҃.
з. Сокотитѹлѹ, с҃, в҃. а҃, е҃, Їаѹ ѫ богъцит
пре пъмѫнть шѝ лѣѹ дать пачє шѝ хранъ.
ѕ. Аѣѹ дать кѹвѫнтѹль сѣѹ лорь.

Ѱалѡм в҃, рмѕ.

с҃,
а. Лѫѹдаци пре Дмнѹль къ бинєй
акътѫ Дмнзѣѹлѹй ностръ, шѝ
дѹлчей, шѝ ѫфрѣмъсѣцатъй лаѹда
в. лѹй. Дмнѹль зидѣще Їер-
лимѹль шѝ ръшкирацїи лѹй Їнль
г. адѹнъй. Виндекъ пре фрѫм-
цїи кѹ инима, шѝ лѣгъ дѹрориле
д. лорь. Чела че нѹмъръ нѹмъ-
рѹль стѣлелорь шѝ тѹтѹрорь ле
е. зиче пре нѹме. Марей дмнѹл
ностръ, шѝ марей търїа лѹй шѝ
ѫцелепцїа лѹй нарє нѹмърь.

зидч

8 Domnul luminează orbii, Dom-
nul rădică căzuții, Domnul
9 iubeaște dereptii. Domnul pă- Ps. 146:6
zeaște nimearnicii; săracul și
văduа socoteaște-i; și calea pă-
cătoșilor piarde-o-va.
10 Împărăți-va Domnul în veac: Ex. 15:18
Dumnezăul Tău, Sioane – din neam
până în neam.

Alliluia 146

David în cest psalom îndeamnă pre israilteani Summa
să cânte laudele lui Dumnezău, pentru că lauda
lui Dumnezău-i lucru de folos și frumos, stih 1.
Și să cuvine pentru bunătățile Lui, ce-au făcut
cu toț oamenii, mai vârtos cu israilteanii, ca-
1 rele le arată pre rându, 6: Întâiu, că orașul
Ierusalimului l-au zidit, carele-l răsipise haldei<i>, stih 2.
2 Că au înturnat pre israilteani din robie.

CATHISMA

3 Mângâiatu-i-au cu cuvântul Lui, stih 3.
4, <5> Socotitu-i-au, stih 6. A 5, i-au îmbogățit
pre pământ și le-au dat pace și hrană.
6 Le-au dat cuvântul Său lor.

Stih Psalom 146

1 Lăudați pre Domnul; că bine-i
a cânta Dumnezăului nostru și
dulce-i; și înfrâmsățată-i lauda
2 Lui. Domnul zideaște Ierusa-
limul și răschirații lui Israil
3 adună-i. Vindecă pre frâm-
ții cu inima și leagă durorile
4 lor. Cela ce numără numă-
rul stealelor și tuturor le
5 zice pre nume. Mare-i Domnul
nostru și mare-i tăria Lui; și
înțelepția Lui n-are număr.

К.

		СО.
Рѫдикѫ блѣзїй Дмнꙋль, ши сме-	ѕ.	бн. рме с, ѕ.
рєцїи пѣкѣтоши пѫнѫ ла пѫмѫнть.		
Кѫнтаци Дмнꙋлꙋй кꙋ лаꙋдѫ,	з.	
кѫнтаци Дмнезеꙋлꙋй нострꙋ ѫн-		
трꙋ алѫꙋтѫ. Чела че акоапере	и.	
черюль кꙋ нꙋорн, ши гѫтєще пѫ-		
мѫнтꙋлꙋй плоае: ши крєще ѫнмꙋн-		
цн їарбѫ, (ши їарбѫ де слꙋжбѫ		
ѿаменилорь:) Чела че дѫ до-	ѳ.	ѳ: ла. с, г.
битокꙋлꙋи храна лꙋй: ши пꙋилорь		
кꙋбилорь хранѫ челора че стрїгѫ		
кѫтрѫ єль. Нꙋ ѫнтрꙋ путєра	і.	
калꙋлꙋй є воѧ лꙋй, нїчѣ ѫнпичїореле бѫ-		
батꙋлꙋй є воѧ лꙋй. Юбєще	аі.	
Дмнꙋль пре чеѧ че сѫ тєм де є ши пре		
чеѧ че сѫнъдѫждꙋєскь ѫнмила лꙋй.		
Ши а б... Сꙋм		

К.

		АЛЛІЛꙋІА, рмз.
Сꙋмма:		Сꙋмма честꙋй Ѱаломь ѿамь пꙋсь ѫнчесть май
		десꙋсь пентрꙋ кѫ Жꙋдовїи ѫлчещи, б, Ѱаломи
		фѫкꙋй ѫмондой оунꙋль, їарѫ ной лѫсѫмь кꙋмь
		їаꙋ ѫнпѫрцить чей, ов, де даскали, Їєроним,
	з,	ши алци Даскали Гречи.
	а.	Лаꙋдѫ Їєрлиме пре Дмнꙋль, ла-
		дѫ пре Дмнезеꙋл тѣꙋ Сїѡане.
	б.	Кѫ аꙋ ѫнтѫрить цѫцѫнеле порцилор
		тале: блгвсеще фїи тѫй ѫнтре тине.
є мо, лв с, г.	г.	Чела че пꙋсе ѫнхотарꙋль тѣꙋ па
		ши кꙋ грѫсима грѫꙋлꙋй сѫтꙋрѫ те.
	д.	Чела че тримите кꙋвѫнтꙋль сѣꙋ
алѫгѣ		пре пѫмѫнть ши ѫндеграби кꙋрѫ кꙋ-
	є.	вѫнтꙋль лꙋй. Чела че дѫ зѫ-
		пада ка ланѫ ка лѫна, ши брꙋмѫ ка
		ченꙋша рѫсфирѫ.
		Чела

20		270
Rădică blânzii Domnul; și sme-	6	Ps. 145:6
rează păcătoșii până la pământ.		
Cântați Domnului cu laudă;	7	
cântați Dumnezăului nostru în-		
tru alăută, Cela ce acoapere	8	
ceriul cu noori și găteaște pă-		
mântului ploaie; și creaște în munți		
iarbă (și iarbă de slujbă		
oamenilor). Cela ce dă do-	9	Iov 39:3
bitocului hrana lui și puilor		
corbilor hrană, celora ce strigă		
cătră El. Nu întru putearea	10	
calului e voia Lui; neci în picioarele băr-		
batului e voia Lui. Iubeaște	11	
Domnul pre ceia ce să tem de El și pre		
ceia ce să nădăjduiesc în mila Lui.		

		20
		Alliluia 147
Summa		Summa cestui psalom o am pus în cest mai
		de sus, pentru că jidovii acești 2 psalomi
		facu-i amândoi unul; iară noi lăsăm cum
		i-au împărțit cei 72 de dascali și Ieronim
		și alți dascali greci.
	Stih	
	1	Laudă, Ierusalime, pre Domnul; lau-
		dă pre Dumnezăul Tău, Sioane!
	2	Că au întărit țâțânele porților
		tale; blagosloveaște fii<i> tăi între tine.
Deut. 32:10	3	Cela ce puse în hotarul tău pace;
		și cu grăsimea grâului sătură-te.
	4	Cela ce trimite cuvântul Său
*aleargă		pre pământ; și îndegrabi cură* cu-
	5	vântul Lui. Cela de dă ză-
		pada Sa albă ca lâna; și brumă ca
		cenușea răsfiră-o.

ѕ. Чела че лѣпъдъ гѣца са ка ꙟбꙋ-
кътꙋриле, ꙟпротива фригꙋлꙋй єи
чине ва ста? з. Тримѣте кꙋвъ-
тꙋль сѫꙋ ши ле тоpѣще сꙋфлъ въ-
тꙋль лꙋй ши кꙋрь апеле.
и. Вестѣще кꙋвѫнтꙋль сѫꙋ лꙋй
Їаковꙋ ши дерептъциꙗ ши џюдѣце-
ле сале лꙋй Їиль. ѳ: Нꙋ фъкꙋть
аша не кꙋ ѡ лимбъ: ши џюдѣцеле
сале нꙋ арътъ лорь. СЛАВА.

АЛЛИЛꙊЇА, р҃мн.

ꙟтрꙋѡ, р҃мн. де ѱаломи деде ꙟдѣмнъ тоате Сꙋмма:
фаптеле съ лаꙋде пре Дмнезъꙋ, пентрꙋ мърира
ши бꙋнътата лꙋи, чеꙋ фъкꙋть кꙋ Їнатѣнїи
фаптеле кареле ле ꙟдѣмнъ анꙋме съ лаꙋде пре дꙋ
незъꙋ: сѫть ачѣста: ꙟцерїи, С҃, а҃, в.
Соареле, лꙋна, ши стѣлеле, С҃, г.
Черюль чель май дессꙋпра, С҃, д.

Шш г҃ ꙟпе

Апеле де пре черю кареле ꙟ ноѡри, Гадинеле пъ
мѫнтꙋлꙋй, С҃, з. Живиниле дин апъ, ши фꙋлџериле
ши тꙋнетеле, ш про: С҃, и. Мꙋнцїи, ши мѣгꙋриле,
Арборїи, С҃, д. Фѣриле, ши пасъриле, С҃, ї.
Ѻаменїи, С҃, аї, вї.

ѕ҃, АЛЛИЛꙊЇА, р҃мн.

а. Лъꙋдаꙉ пре Дмнꙋл че дин черю
лъꙋдаꙉ пре ел ꙟтрꙋ ꙟнъцїе.
в. Лъꙋдаꙉ пре ел тоꙉ ꙟцерїи
лꙋй лъꙋдаꙉ пре ель тоате ширѣ-
г. гꙋриле лꙋй. Лъꙋдаꙉ пре ель со-
ре, ши лꙋнъ, лъꙋдаꙉ пре ель тоте
стѣлеле лꙋминате.
ꙟцелѣ гѣєк нꙋѡ к плоаѥ, Б҃г. ѕ. з. и. д. Лъꙋдаци пре ел черю черюрилор, ши
апеле че сь пре черюри.
е. Лъꙋдаци нꙋмеле Дмнꙋлꙋй къ ел
(ѕисе ши фꙋръ) ель порѫчи ши

CATHISMA		271
Cela ce leapădă gheaţa Sa ca îmbu-	6	
căturile; împrotiva frigului ei		
cine va sta? Trimeate cuvân-	7	
tul Său şi le topeaşte; suflă vân-		
tul Lui şi cur apele.		
Vesteaşte cuvântul Său lui	8	
Iacov; şi dereptăţile şi giudeaţe-		
le Sale – lui Israil. N-au făcut	9	
aşea neci cu o limbă; şi giudeaţele		
Sale nu arătă lor. Slava.		
Alliluia 148		
Întru 148 de psalomi David îndeamnă toate		Summa
faptele să laude pre Dumnezău pentru mărirea		
şi bunătatea Lui, ce-au făcut cu israilteanii.		
Faptele carele le îndeamnă anume să laude pre Dum-		
nezău sânt aceastea: Îngerii, stih 1, 2.		
Soarele, luna şi stealele, stih 3.		
Ceriul cel mai desupra, stih 4.		

		CATHISMA
		Apele de pre ceriu, carile-s în noori, gadinile pă-
		mântului, stih 7. Jivinile din apă şi fulgerile
		şi tunetele *i proči*, stih 8. Munţii şi măgurile,
		arburii, stih 9. Fierile şi pasările, stih 10.
		Oamenii, stih 11, 12.
	Stih	**Alliluia 148**
	1	Lăudaţ pre Domnul, ce-i din ceriuri;
		lăudaţ pre El întru înălţie.
	2	Lăudaţ pre El, toţ îngerii
		Lui; lăudaţ pre El, toate şirea-
	3	gurile Lui. Lăudaţ pre El, soa-
		re şi lună; lăudaţ pre El, toate
		stealele luminate.
*înţelegu-să nuori	4	Lăudaţi pre El, ceriul ceriurilor, şi
cu ploaie		apele* ce-s pre ceriuri.
Gen. 1:6,7,8	5	Lăudaţi numele Domnului, că El
		(dzise, şi fură). El porânci, şi

сѫ ꙁидирѫ. Ши ле ꙟтъри сѫ ѕ҃.
стѫ ꙟвѣчь девѣкь дѣ деле порѫн-
кѫ че нꙋ ѡ трекь.
Лъꙋдаць Дмнꙋль де пре пъмѫнть з҃.
бълаꙋрїи ши тоате адѫнкꙋриле.
Фокꙋль ши гриндина, зъпада ши и҃.
гѣца, вѫнть кꙋ вихорь кареле фаче-
ци кꙋвѫнтꙋль лꙋй. Мꙋнцїи ши ѳ҃.
тоате мъгꙋриле лѣмнеле родито-
аре, ши тоци Кедрїи.
Фїериле, ши тоть добитокꙋль, і҃.
живиниле, ши пасериле че збоарѫ.
Ꙟпърацїи пъмѫнтꙋлꙋй, ши то аі.
ѡамении боарїи ши тоци џюдекъ-
торїи пъмѫнтꙋлꙋй.
Тинерїи ши фечоареле бътрѫнїи ві.

кꙋ

гі кꙋ тинерїи. Съ лаꙋде нꙋмеле
Дмнꙋлꙋй, къ ꙟнълцатꙋй нꙋмеле
лꙋй сингꙋрь ши слава лꙋй спре пъмѫн-
ть ши спре черю.
ді Ши ꙟнълцѫ корнꙋ ѡаменило съй
ладѫ тꙋтꙋро милошило лꙋй, фїило
лꙋй Їиль, ѡаменило че апроапе де ел.

Ꙟ Л Л И Л Ꙋ І А, рма҃.

Сꙋмма: Чїестъ Ѱалом ꙟкъ есте лъꙋдъторю ка ши чел май
де сꙋс къ Ѱалмникꙋл ꙟдѣмнѫ фїи лꙋй Їиль, спре ла-
ꙋда лꙋй дꙋпъ че пентрꙋ мꙋлте бꙋнътъци але лꙋй чеꙋ
фъкꙋт кꙋ ей: май вѫртос пентрꙋкъ аꙋ кемат ши але
пре ей динтр алте лимби, ст҃, в҃. Ши аꙋ пъзит пре
ей, ст҃, д҃. Ши дꙋпъ ачеста аꙋ ꙟнълцат кꙋвѫн
С҃, тꙋл сеꙋ ꙟтрꙋ ей, ѕ҃. Ипро:
а҃. Кънтаць Дмнꙋлꙋй кѫнтек но-
ꙋ лада лꙋй ꙟтрꙋ адꙋнарѣ ми-
в҃. лошило. Бꙋкꙋреасѫ Їиль

ꙟтрꙋ

20		272
să zidiră. Și le întări să stea în veaci de veac; deade-le porân- că, ce nu o trec.	6	
Lăudaț Domnul, despre pământ: Bălaurii și toate adâncurile;	7	
Focul și grindinea, zăpada și gheața, vânt cu vihor, carele faceți cuvântul Lui.	8	
Munții și toate măgurile, leamnele roditoa- re și toți chedrii.	9	
Fierile și tot dobitocul, jivinile și pasările ce zboară.	10	
Împărații pământului și toț oamenii, boiarii și toți giudecă- torii pământului.	11	
Tinerii și fecioarele, bătrânii	12	

		20
	13	cu tinerii. Să laude numele Domnului, că înălțatu-i numele Lui singur și slava Lui spre pământ și spre ceriu.
	14	Și înălță cornu oamenilor Săi. Laudă tuturor miloșilor Lui, fiilor lui Israil, oamenilor ce-s aproape de El!
Summa		**Alliluia 149** Cest psalom încă easte lăudătoriu, ca și cel mai de sus; că psalomnicul îndeamnă fii<i> lui Israil spre la- uda lui Dumnezău, pentru multe bunătăți a Lui ce-au făcut cu ei: Mai vârtos pentru că i-au chemat și i-au ales pre ei dintr-alte limbi, stih 2. Și i-au păzit pre ei, stih 4. Și după aceastea au înălțat cuvân- tul Său întru ei, 6 *i pro(č)ę*
	Stih	
	1	Cântaț Domnului cântec nou; lauda Lui – întru adunarea mi-
	2	loșilor. Bucure-să Israil

Сог.

ѫтрꙋ фъкъторіа лꙋй ши фій Сі-
оѡнꙋлꙋй веселѣскъсѫ ѫ Пъратꙋ-
лꙋй съꙋ. Сълаꙋде нꙋмеле лꙋй г.
ѫ чіпой ши ѫ тъмпене, ши ѫ лъ-
ꙋтѫ съкъте лꙋй. Къ бине вроу д.
Дмнꙋль ѫтрꙋ ѡаменій съй, ши
ѫнъцѫ блъзій ѫ спѫсеніе.
Лъꙋдасъвор милоший ѫ славѫ, е.
ши съвор весели ѫ ащернꙋтꙋриле
сале. Гласꙋриле ѫнъцътоаре ѕ.
пре Дмнезъꙋ ѫ гръꙋмазій лор, ши
армѫ де ѫмбе пъциле аскꙋцитѫ
ѫ мъннꙋле лор. Ка съ факѫ з.
изъбъндѫ ѫ пъгъни ши чертъри ѫ-
тре ѡамени. Съ лѣге пре ѫ- и.
Пърацій лор кꙋ лацꙋри ши пре бо-

евр. д. с, ѕ.ві апо: а. с, ві. Ко: і. с, ді. ма: иі. с, иі. амин долѡ

Ѱ ψ ꙗрій

ꙗрій лор кꙋ кътꙋши де фіерь.
а. Съ факѫ ѫтрꙋ ей жюдекатѫ скрісѫ,
ачаста ей слава тꙋтꙋрор милоширор лꙋй.

Аллилꙋіа, рн.

Сꙋмма: ѫчесть ѱаломъ Двдъ, ка ши ѫ чела де май сꙋс ѫдемнѫ пре Ізраилтѣни съ лаꙋде пре Дмнзеꙋ кꙋ тоате фелюль де чиꙋгіи ши де кънтече пентрꙋ путѣра ши пентрꙋ мърира лꙋй чеꙋ аратать кътрѫ ѡаменій, май вътос кътрѫ фій лꙋй Ізль.

с,
а. Лъꙋдаци пре Дмнезеꙋ ѫтрꙋ сфин-
циа лꙋй: лъꙋдаци пре ел ѫтрꙋ търіа
б. путерій лꙋй. Лъꙋдаци пре ел ѫ путерни-
ле лꙋй: лъꙋдаци пре ел дꙋпѫ ѫмꙋлцима
г. мърирей лꙋй. Лъꙋдаци пре ел
ѫ гласъ де бꙋчине, лъꙋдаци пре ел
ѫ ѱалтире ши ѫ лаꙋтѫ.
д. Лъꙋдаци пре ел ѫ тъмпънѫ ши

ѫчи

20		273
întru Făcătoriul lui, și fii<i> Si-		
onului veselească-să Împăratu-		
lui său. Să laude numele Lui,	3	
în cimpoi și în tâmpene și în la-		
ută să cânte Lui. Că binevru	4	
Domnul întru oamenii Săi; și		
înălță blânzii în spăsenie.		
Lăuda-să-vor milosii în slavă	5	Evr. 4:6,12; Apoc.1:16;
și să vor veseli în așternuturile		2 Cor. 10:14; Mat. 18:18
sale. Glasurile înălțătoare	6	
pre Dumnezău – în grumazii lor; și		
armă de îmbe* părțile ascuțită –		*amândoao
în mânule lor: Ca să facă	7	
izbândă în păgâni și certări în-		
tre oameni. Să leage pre îm-	8	
părații lor cu lanțuri și pre bo-		

		CATHISMA
		iarii lor, cu cătuși de fier.
	9	Să facă întru ei giudecată scrisă;
		aceasta-i slava tuturor miloșilor Lui.
		Alliluia 150
Summa	1	În cest psalom David, ca și în cela de mai sus,
		îndeamnă pre israilteani să laude pre Dumnezău cu tot
		fealiul de cinghii și de cântece pentru putearea
		și pentru mărirea Lui, ce-au arătat cătră oa-
		menii, mai vârtos cătră fii<i> lui Israil.
	Stih	
	1	Lăudați pre Dumnezău întru sfin-
		ția Lui; lăudaț pre El întru tăria
	2	puterii Lui. Lăudaț pre El în puteri-
		le Lui; lăudaț pre El după înmulțimea
	3	măririi Lui. Lăudaț pre El
		în glas de bucine; lăudați pre El
		în psaltire și în lăută.
	4	Lăudați pre El în tâmpănă și

ꙟчипои, лъѹдацй пре є҆ль ꙟстрѹне
є. ши ꙟѻргане. Лъѹдацй пре єль ꙟ
цинбѹле ръсѹнътоаре, лъѹдацй пре
єль ꙟцимбѹле веселитоаре.
ѕ. Тоатъ ръсѹфларѧ съ лаѹде
пре Дмнѹл. Слава:

Чѣтѧ Історіѥ, че скріе Двдъ: де кинѥ ши де лѹптарѧ лѹй чѣ аѹѫть кѹ Голіадъ, кѫте скріе ꙟтрїи ꙟкарта лѹй Самоил, зі, капете. Че нѹй аша дискѹвѫнтѣ, пінъ ꙟкѹвѫтъ, кѹмѫ аичѧ, зикѫндъ: Мичь єра ꙟтрѹ фраціи мїєй, ши тримісеѹ ꙟџерѹль сеѹ ла мине: ипрочаѧ. Че аѹм адаѡсѣ кѫтръ диниале кѫсъ арате аколо..

Кънтекѹлъ лѹй Моѵси

карелѣ аѹ кънтат кѫндъл трекѹ

Дмнзеѹ пре оѵскат, прин мара роше: ши ꙟнекъ пре фараѡнь ꙟмара роше кѹ тоате шиертгѹриле лѹй, кѹм нѹй скріе ꙟ Ісхо, єі, Капете.

с, Кънтекѹлъ. Динтъю.

Ѱа: зі. с, а. зі. с, кі. Іса, ві. с, в.

а. Кѫнть Дмнѹлѹй, кѫ
мърйдъ сеѹ мърить,
кѫ пре калѹл ши чел
че шедѧ пре єль арѹн-
в. кѫль ꙟмаре. Търіѧ мѧ ши
кѫнтекѹль мїеѹ ѧсте Дмнѹль:
кѫ міаѹ фость міе спсніе: ачеста
Дмнзеѹль мїеѹ, Пентрачѣа

20		274
în cimpoi; lăudaț pre El în strune și în organe. Lăudaț pre El în țimbule răsunătoare; lăudați pre El în țimbule veselitoare.	5	
Toată răsuflarea să laude pre Domnul! Slava.	6	
<Psalom 151> Ceastă istorie, ce scrie David de sine și de luptarea lui ce-au avut cu Goliath, easte scrisă întâi în cartea lui Samoil, 17 capete. Ce nu-i așea din cuvânt până în cuvânt, cumu-i aicea, zicând: „Mic eram între frații miei, și trimes-au îngerul Său la mine" *i pročaę.* Ce au mai adaos către dinsele, cum să arată acolo.		

		CATHISMA
		Cântecul lui Moisi, carele au cântat cându-l trecu
	Stih	**Dumnezău pre uscat, prin Marea Roșie, și înecă**
Ps. 17:1; 117:14; Isa. 12:2	1	**pre Faraon în Marea Roșie cu toate șireagurile lui, cumu-i scris în Ishod, 15 capete**
		Cântecul dintâiu
	2	Cânt Domnului, că mărind, S-au mărit, că pre calul și cela ce ședea pre el arun- că-l în mare. Tăria mea și cântecul mieu easte Domnul, că mi-au fost mie spăsenie; acesta-i Dumnezăul mieu. Pentr-aceaea

Пѣ: а.

Сое-

ла́ꙋдъ пре є҆́лъ. Дꙋмнеꙁѣꙋй ѿцꙋ- г.
то́рю, дмнꙋлꙋй нꙋмеле лꙋй.
Ка́рѫле лꙋй Фараѡ́нъ ши ширѣ- д.
гꙋлъ лꙋй лепѫдѫле ꙟма́ре: ши кѫ-
питани́и чей але́шй ꙟнекѫй ꙟма́рѣ
ро́шїє. Адѫкꙋриле коперирѫ є.
пре ей погорѫрѫ ꙟтрадѫкꙋ ка пїа́-
тра. Дерѣпта та Дмне мѫри- ѕ.
сѫ ꙟтрꙋ тѫрїє: дерѣпта та До́-
амне зароби пизма́шии.
Ши кꙋ мꙋлци́мѣ сла́вей тале зро- з.
биший пизма́шии: тримесай мѫнїа
та пре ей ши ꙟгицитꙋиаꙋ ка пꙋз-
де́рїиле. Ши кꙋ сꙋфла́рѣ нѫри- и.
лоръ та́ле адꙋна́ши апеле, стѫтꙋрѫ
ка ѡгрѫма́дѫ апеле, ꙟкега́рѫсѫ ѿ

Ѱ ѱ г адѫ

Пѣсни:

адѫкꙋриле ꙟмилокꙋлъ мѫрїи.
ѳ. Зисе пизма́шꙋлъ гонїиндꙋ ши ꙟвсю
ацинџе ши вою ꙟпѫрци добѫдѫ,
ꙟплѣсъва сꙋфлетꙋлъ мїеꙋ, ꙋчиде-
вою арма мѣ ши ꙟ пїарде мѫна мѣ.
і. Сꙋфла́тай вѫнтꙋлъ тѫꙋ ши й
акопери пре ей ма́рѣ ꙟгицїи апа ка
плꙋмбꙋлъ, ꙟтрꙋ апе мꙋлте.
аі Чинеи асѣмена кꙋ тине ꙟтрꙋ
дꙋмнеꙁѫй Дмне? чинеи асѣмѫнѫ
цїе? мѫрить ꙟтрꙋ сфинцїеи, ми-
нꙋнат ꙟсла́вѫ карел фа́че минꙋне?
ві Ꙟтинсай дерѣпта та, ши й ꙟгици
гі пре ей пѫмѫнтꙋлъ. Повѫцита
пентрꙋ мила та ѡаменїи ачещи,
пре карїи ай избѫвить, повѫцищи

кꙋ

laud pre El. Dumnezău-i oști- 3
toriu, Domnulu-i numele Lui.
Carăle lui Faraon și șirea- 4
gul lui lepădă-le în mare; și că-
pitanii cei aleș înecă-i în Marea
Roșie. Adâncurile coperiră 5
pre ei, pogorâră într-adâncu, ca pia-
tra. Dereapta Ta, Doamne, mări- 6
să întru tărie; dereapta Ta, Doam-
ne, zdrobi pizmașii.
Și cu mulțimea slavei Tale zdro- 7
biși-Ț pizmașii; trimes-ai mânia
Ta pre ei și înghițitu-i-au, ca puz-
deriile. Și cu suflarea nări- 8
lor Tale adunaș apele; stătură
ca o grămadă apele, închegară-să și

adâncurile în mijlocul mării.
9 Zise pizmașul: „Goni-i-voiu și-i voiu
agiunge și voiu împărți dobândă;
împlea-să-va sufletul mieu, scoate-
voiu arma mea și-i va piarde mâna mea."
10 Suflat-ai vântul Tău și-i
acoperi pre ei marea, înghiți-i apa ca
plumbul, întru ape iuț.
11 Cine-i aseamenea cu Tine întru
dumnezăi, Doamne? Cine să asamănă
Ție? Mărit întru sfinție-i, mi-
nunat în slavă, Carele face minune!
12 Tins-ai dereapta Ta și-i înghiți
13 pre ei pământul. Povățit-ai
pentru mila Ta oamenii aceștea
pre carii ai izbăvit; povățești-i

л.

Соѕ-

кꙋ търіѧ та ꙟсълашꙋль єфинціей
тале. Аꙋзиворь ꙟнимле ши съ- дı
ворь мъніѧ кꙋпрйдева дꙋрере пре
лъкꙋиторій ꙟфꙋлистимь.
Атꙋнчи съ вор тꙋрбꙋра боѧрій Ідꙋ- єı
мꙋлꙋй, ши цѭдечій Моавꙋлꙋй кꙋ-
тремꙋрасъ вор, ши се вор топи тоці лъ-
кꙋиторій ханаанꙋлꙋй. Къдеава ѕı
пре ей фрикъ ши кꙋтремꙋр де мъ-
рирѧ брацꙋлꙋй тъꙋ тъчеавор ка піа-
тра: пънъ вор трече ѡаменій тъй
дѡамне, пънъ вор трече ѡаменій а-
чеща че ай къщигат. Дꙋчевей зı
ши-й веи съди пре ей ꙟмъгꙋра мошіей
тале: ꙟлокꙋл че ай гътит дѡамне, съ-
шезꙋ ꙟтрꙋ ел ꙟсфинціа чеꙋ гътит

мъ

Пѣснь.

ѱа: рме. сх. г.

ні мъноуле тале. Атꙋнчи дѡмнꙋль
ва ꙟпъръци ꙟвечи де векꙋ.
ді Къ ꙟтраръ каій лꙋй фараѡн кꙋ ка-
рьле лꙋй ши кꙋ кълърашій лꙋй ꙟ-
маре, ши адꙋсе дѡмнꙋл спре ей апеле
мъріей: іаръ фій лꙋй Ісраиль ꙟблаъ
пре ꙋскат пре мижлокꙋль мъріей.

с, а, в, Къ тарі алꙋі мѡꙋсій, дн, в, закѡн, гла, лв.

а. Аскꙋлтаці черюри, ши вою гръи
ши аскꙋлте пъмѫнтꙋл граюрі-
в. ле ротꙋлꙋй міеꙋ. Каꙃъ ка
плоаѧ цинца мѧ: ши погоаръ ка роѡ
граюл міеꙋ, ши ка плоаѧ спре пажиці,
г. ши ка повоаи спре іарбъ. Къ нꙋмеле
дѡмнꙋлꙋй кемаꙋ, даці мърире дꙋмнеꙃеꙋ-
д. лꙋй ностꙋ. Лꙋкрꙋриле лꙋй дѡм-

неꙃеꙋ

1		276
cu tăria Ta în sălașul sfinției		
Tale. Auzi-vor limbile și să	14	
vor mânia, cuprinde-va dureare pre		
lăcuitorii în Filistim.		
Atunci să vor turbura boiarii Ido-	15	
mului, și giudecii Moavului cu-		
tremura-să-vor, și să vor topi toț lă-		
cuitorii Hanaanului. Cădea-va	16	
pre ei frică și cutremur de mă-		
rirea brațului Tău, tăcea-vor ca pia-		
tra, până vor treace oamenii Tăi,		
Doamne, până vor treace oamenii a-		
ceștea ce i-ai câștigat. Duce-i-vei	17	
și-i vei sădi pre ei în măgura moșiei		
Tale; în locul ce-ai gătit, Doamne, să		
șezi întru el, în sfinția ce-au gătit		

		PĔSNĬ
Ps. 145:10	18	mânule Tale. Atunci Domnul
		va împărăți în veaci de veac.
	19	Că întrară caii lui Faraon cu ca-
		răle lui și cu călărașii lui în
		mare și aduse Domnul spre ei apele
		mării; iară fii<i> lui Israil îmblară
		pre uscat pre mijlocul mării.
	Stih	**A 2 cântare a lui Moisei, din 2 Zacon, glava 32**
	1	Ascultaț, ceriuri, și voiu grăi;
		și asculte pământul graiuri-
	2	le rostului mieu! Cază ca
		ploaia știința mea; și pogoară ca rooa
		graiul mieu și ca ploaia spre pajiște
	3	și ca povoiul spre iarbă. Că numele
		Domnului chem; daț mărire Dumnezeu-
	4	lui nostru. Lucrurile lui Dum-

нез̃ъ съ̑т ꙟтрє́цй, шѝ тоа́тє къй
лє лꙋ́й цйдє́ц, дмнз̃ꙋ́й крєднйчо̑
шѝ нꙋ́й нєдєрє̑таїє ꙟтрꙋ̀ є̑, дйрє́пӣ
шѝ мєрє́ꙋй дмнꙋ́л.   Аче̑г не̑м е҃.
ꙟдъръ̑ник шѝ ръвръ̑тит̑, стрика́
тꙋ́й, нꙋ́є фій лꙋ́й ꙟвиновъцїа ло̑.
Аꙋ̑ дмнꙋлꙋ́й даѵ̑ ача̑та ѿа́мєни ѕ҃.
нєбꙋ́ни шѝ нѐ ꙟцєлє́пцй? аꙋ̑ нꙋ́й є̑л
пъри̑тєлє тъ̑, ка́рєлє тє̑ бїрꙋ́ицє прѐ
ти́нє, є̑л тє̑ фъкꙋ̀ш є̑ тѐ зїдѝ прѐ
тинє?   Адꙋ́ц а̑ми́тє дє ѕилєлє з҃.
дє̑ в̑є́к, а̑дꙋчєцивъ а̑ми́тє дє а̑нїи
а̑фїєтє чє нѣм, ꙟтрєбъ прѐ пъри̑
тєлє тъ́ꙋ шѝц ва̑ спꙋ́нє цїє, шѝ бъ
тръ̑нїи тъй шѝ во̑ зичє цїє.
Къ̑д а̑ ꙟпъ̑цѝ ꙟна̑гꙋл мошїилє и҃.

ли̑бнло̑ шѝ къ̑д а̑ ръкира̑ фїй ѿа́
мєнило̑, пꙋ́се хота́р ли̑бнао̑ дꙋ́пъ
нꙋ́мърꙋл фїнло̑ лꙋ́й Їль.
ѳ҃. Къ̀ па̑та дмнꙋлꙋ́й ѿа́мєнїи лꙋ́й,
Їа́кѡ̑ соа́рта мѡшїєй лꙋ́й.
і҃. Афлъ̀ прѐ є̑ ꙟпъмъ̑тꙋл пꙋстїи, ш̑
ꙟпꙋстїє гроа́знйкъ ꙟкꙋ́нцюръ̀ прѐ
є̑ шѝ ꙟвъцъ̀ прѐ є̑ шѝ пъзѝ прѐ є̑
аі҃. ка̀ лꙋми́на о̑кюлꙋ́й.   Ка̀ бꙋл̑тꙋ
рꙋл чє́ш фа́чє кꙋ́кꙋл съꙋ, шєз̃ъдь
прѐ пꙋи́й съи, тиндє а̑рєпилє са́лє, ꙟ
прѐ є̑й шїй поа́ртъ прѐ а̑рєпилє са́лє.
бі҃. Дмнꙋ́л си̑гꙋр а̑ поа̑тъ прѐ є̑й, шѝ
на́ꙋ фо̑ кꙋ̀ є̑ дꙋмнєз̃ъ стрєи̑.
гі҃. Пꙋ́сєа прѐ є̑ спрѐ пъмъ̑т ꙟна̑т, ш̑
сътꙋ́ръ прѐ є̑й дє хра́на къ́мпꙋлꙋ́й

2		277
nezău sânt întregi și toate căi-		
le Lui, giudeț; Dumnezeu-i credincios		
și nu-i nedereptate întru El, dirept		
și mereu-i Domnul. Acest neam	5	
îndărăpnic și răzvrătit strica-		
tu-i; nu-s fii<i> Lui în vinovăția lor.		
Au Domnului daț aceasta, oameni	6	
nebuni și neînțelepți? Au nu-i El		
Părintele tău Carele te biruiaște pre		
tine, El te făcu și El te zidi pre		
tine? Adu-ț aminte de dzilele	7	
den veac, aduceți-vă aminte de anii		
a fietece neam; întreabă pre părin-		
tele tău, și-ț va spure ție, și bă-		
trânii tăi, și-ț vor zice ție.		
Când au împărțit Înaltul moșiile	8	

		PĔSNÍ
		limbilor și când au rășchirat fii<i> oa-
		menilor, puse hotar limbilor, după
		numărul fiilor lui Israil.
	9	Că partea Domnului – oamenii Lui;
		Iacov – soartea moșiei Lui.
	10	Află pre el în pământul pustiiu, și
		în pustie groaznică încungiură pre
		el, și învăță pre el, și păzi pre el
	11	ca lumina ochiului: Ca vultu-
		rul ce-ș face cuiubul său șezând
		pre puii săi, tinde arepile sale, ia
		pre ei și-i poartă pre arepile sale.
	12	Domnul singur au poartă pre ei și
		n-au fost cu el dumnezău strein.
	13	Puse-l pre el spre pământ înalt, și
		sătură pre ei de hrana câmpului,

ѕ. | Сѻп.

шїй дꙗ̆де свѣ́ргѫ мїа́ре дин пїа́трѫ,
ши ѹ҆ла́ю дин пїа́трѫ вꙋ̑рто́асѫ.
Оу̑нт де ва́кѫ, ши ла́пте де ѡ̑и, кꙋ ді.
грѣсима мїелꙋлѡ̑ ши кꙋ бербе́чїи фїи-
лѡ̑ лꙋ̑й васа́н, ши кꙋ грѫсима ца́-
пїлѡ̑ ши а̑ грѫꙋлꙋ̑й, ши сѫ́нџе де стрꙋ-
гꙋри бѫꙋ̑тꙋ ай вин. Ши сѫ̂ нгрѫшѫ еі.
Їа́ков ши збѫла̂ ндѫрѫ̑т: нгрѫшѫ-
се, ши сѫ̂ нгрошѫ, ши сѫ̂ нбогѫци,
ши лѫсѫ̀ пре Дꙋмнезѫꙋ̑ че̑ фѫкꙋ̀се пре
е̑, ши пре Дꙋмнезѫꙋ̑л спꙋнто́рю сѫꙋ̑.
Мѫнїа́рѫ̑ пре е̑л стрѣи́ни, ши кꙋ ѕі.
спꙋркѫчю́неле са́ле а̑мѫрѫ̑рѫ̑. Їмѣс зѫ̑й стрѣи
Жрѣ̑ тва́рѫ дра́чилѡ̑, нꙋ лꙋ̑й Дꙋмне- зі.
зѫ̑, Дꙋмнезѫ̑илѡ̑ че̑ нꙋ̑й кꙋнѡкꙋ̑рѫ,
нои ши скони́ци де кꙋ̑рѫ̑нд пре ка́рїи

Ѫ ѣ нꙋ̑

Пѣ́снь,

нꙋ кꙋнѡскꙋ̑рѫ пѫрі́ници вое́щи нꙋ̀ ꙗ̆ꙋ
иі. чи́стї. Де Дꙋмнезѫꙋ̑л че те̑ нѫскꙋ
оу̑и́татꙋ̑й: ши пре Дꙋмнезѫꙋ̑л че
те̑ нѫскꙋ̑т оу̑и́татꙋ̑лай.
ѳі. Ши вѫзѫ̑ Дꙋмнезѫ̑ сѫ мѫнїе пе-
трꙋ кѫ̀ нтѫрѫ̑та́рѫ спре мѫнїе фїи
к. ши фе́теле лѡ̑. Ши зи́се: нтѡрче вою
фа́ца ма̀ де кѫтрѫ е̑, ши вою веда̂
че ле ва фи лѡ̑ май а̑по́й: кѫ нѣ́амь
рѫзврѫ̑тит ꙗ̆сте, ши фїй ка́рїи нꙋ̀й
Рм̃. і. е, аі. ка. кредин́ци нтрꙋ е̑й. Е̑й мѫ̀ н-
тѫрѫ̑та́рѫ пре ми́не кꙋ че нꙋ̀й Дꙋм-
незѫ̑, мѫнїа́рѫмѫ кꙋ Їдѡ̑лий сѫй:
е̑ нкѫ вою мѫнїа̀ пре е̑й нтрꙋ нꙋ̀и
ѡ̑амени нтрꙋ̀ нїа́м небꙋ̑н вою мѫнїа̂
[illegible] кв. пре е̑й. Кѫ фо̑кꙋ̑ сѫ̂ ба̑ нчи́нсе де

мѫ̑ніа

2		278
și-i deade să sugă miare din piatră		
și uloiu din piatră vârtoasă,		
unt de vacă și lapte de oi, cu	14	
grăsimea mieilor și cu berbecii fii-		
lor lui Vasan și cu grăsimea ța-		
pilor și a grâului; și sânge de stru-		
guri băut-aț vin. Și să îngrășă	15	
Israil și zvârli îndărăpt: îngrășă-		
se și să îngroșă și să îmbogăți		
și lăsă pre Dumnedzăul Ce-l făcuse pre		
el și pre Dumnedzăul spăsitoriul său.		
Mâniară-L pentru streini* și cu	16	*dumnezăi streini
spurcăciunele sale amărâră-L.		
Jirtviră dracilor, nu lui Dumne-	17	
zeu, dumnezăilor ce nu-i cunoscură,		
noi și scornit de curând, pre carii		

		PĚSNĬ
		nu cunoscură părinții voștri, nu i-au
	18	cinstit. De Dumnedzăul Ce te născu
		uitatu-te-ai; și pre Dumnezeul Ce
		te-au născut uitatu-L-ai.
	19	Și văzând, Dumnezău Să mânie pen-
		tru că-L întărâtară spre mânie fii<i>
	20	și featele lor. Și zise: Întoarce-voiu
		fața Mea de cătră ei și voiu vedea
		ce le va fi lor mai apoi; că neam
		răzvrătit easte și fii carii nu-i
Rom. 10:19	21	credință întru ei. Ei Mă în-
		tărâtară pre Mine cu ce nu-i Dum-
		nezău, mâniară-Mă cu idolii săi.
		Eu încă voiu mânia pre ei în ce nu-s
		oameni, în neam nebun voiu mânia
Ier. 15:14	22	pre ei. Că foc să va încinge de

мъніа меа, ші ва арде пънъ десуптул іадулуі ші ва мънка пъмънтул ші родул лъї, ші ва апринде
темеліїле мунцилор.
Адуна-воі спре еі рыутъці ші съџеціле кг.
меле ле воі сфърші ântрэ еі.
Топі-съ-вор де фоаме ші вор пери кд.
де боалъ фіербінте ші ку боалъ амаръ ші дінції фіерилор воі слобозі спре еі ку венинул шерпілор
че съ траг пре пъмънт.
Динафаръ ва съръчі пре еі сабіа ші ке.
дінлъунтру кутремурул дінкъмърілор: тънърул ку фечоара
ші пърсеокул ку бътрънул кърунт.
Зісерам кѕ

съ-і ръсіпеск пре еі, пре оамені:
ші съ щерг помана лор дінтре оамені.
кз деніа кънд мъніа пізмашілор
съ ну кумва съ поарте пізмашії
лор кътръ еі стрїінеще ші съ
ну зікъ, мъна ноастръ ânълцатъ
ау фъкут ачеста тоате,
ки ші ну Домнул. Къ неам че
шау пїердут сфатул, ші наре
кѳ ânцелеџере. Де аръ фі ânцелепці
аръ ânцелеџе ачеста тоате ші
аръ луа аминте сфършітул лор.
л. Кум ар гоні унул пре о міе ші доі пре зече міі, съ
ну аіб вро віна пре еі Думнезеул лор, ші съ ïаі вэрът да

2		279
mânia Mea, și va arde până dede- suptul iadului, și va amistui pă- mântul și rodul lui, și va aprinde temeliile munților.		
Aduna-voiu spre ei răutăț și săgea- tele Meale le voiu sfârși întru ei.	23	
Topi-să-vor de foame și vor peri de boală fierbinte și cu boală a- mară; și dinții fierilor voiu slo- bozi spre ei, cu veninul șerpilor ce să trag pre pământ.	24	
De-afară-i va săraci pre ei arma și dinlăuntru cutremurul în așternu- tul lor: tânărul cu fecioara și porobocul sugătoriu cu bă-	25	
trânul căruntu. Zice-reaș	26	

		PĚSNĬ
		să rășchir pre ei prin unghiuri: și să ștergu pomana lor dintre oameni.
	27	De n-aș căuta mânia pizmașilor, să nu cumva să poarte pizmașii lor către ei striineaște și să nu zică: „Mâna noastră înălța- tă au făcut aceastea toate,
	28	și nu Domnul!" Că-i neam ce ș-au pierdut sfatul și n-are
	29	înțelepție. De-ară fi înțelepți, ară înțeleage aceastea toate și ară lua aminte sfârșitul lor.
	30	Cum au vrut goni unul de ei pre o mie și 2 pre 10 mii, să nu i-au vrut vinde pre ei Dumne- zăul lor și să i-au vrut da

Дмнꙋль пре єй? Кѫ ноѝ дѫмне- ла
зеꙋль ностръ ка дѫмнезѫи лорь:
ѧрѫ пимѧшии ноцерн сѫт цюдечи.
Кѫ дин віѧ содомꙋлꙋй ѧсте віѧ лв
лорь, ши дин вицеле Гомѡрꙋлꙋй:
стрꙋгꙋріи лор стрꙋгꙋри ѧмаре стрꙋ-
гꙋри акри. Венинꙋль бѫлаꙋрн лг
лорь: винꙋль ло: ши венинꙋл аспи-
деи немлтивь. Аꙋ нꙋсь аскꙋнсе лд
ачѣста тоате ла мине, ши пече-
лꙋите ѫвистїарииле меле?
Амеи изъвѫда, ши плата сѫ- ле
плѫтеск кѫнд сѫворь клѫти пи-
чоареле ло: кѫ апроапе ѕꙋа перирей
лорь, ши стаꙋ гата ѫнаинта ло.
Кѫ юдекѫ Дмнꙋль ѡамении ло лѕ

рн. ві. сл. ді. Евр. г. сл. а Пе. к. сл. кг. Кареле гѫти тело

сѫи, ши сѫва кѫи де слꙋциле сале,
вѫзѫнд слѫбичюна ло ши нꙋи не
лз ѫкии нече лѫсать. Кѫнд ва зиче,
оуйдесь дꙋмнезѫи лорь, Дмнзѫꙋ
лн ѫтрꙋ кареле сѫнѫдѫжа? Акѫрорь
грѣсиме мѫкарѫш ѫжитве ши бѣ-
ꙋрѫ винꙋль ло ѫжитве? скоалесѫ
ши вѫ ацюте воаш, ши вѫ фїе всо
лѳ скѫпаре. Веде акмꙋ кѫ єꙋ сѫ-
ть, ши нꙋсь алцин дꙋмнезѫ фѫрѫ
мине, єꙋ ѡмо ши єꙋ ѫвію: ватѫм
ши єꙋ виндекь ши ниме нꙋй сѫ ѫ
м. дела мѫна ма. Кѫнд воїю рѫ-
дика мѫна ма кѫтрѫ чери ши воїю
зиче віє зь єꙋ ѫвѣкь.
ма Сѫ воїю аскꙋци сѫлꙋчаскѫ армеле

Е мос. д. сл. ле. Їса. ме. сл. ні. ве. а сл. в. в. ѕ.

2		280
Domnul pre ei? Că nu-i Dumne-	31	
zăul nostru ca dumnezăi<i> lor;		
iară pizmașii noștri sânt giudeci.		
Că din via Sodomului easte via	32	
lor, și din vițele Gomorului –		
strugurii lor, struguri amari, stru-		
guri acri. Veninul bălauri-	33	
lor – vinul lor, și veninul aspi-		
dei nemilostiv. Au nu-s ascunse	34	
aceastea toate la Mine, și-s pecet-		
luite în vistiarile Meale?		
A Mea-i izbânda și plata să	35	Rom. 12:19; Evr. 3:30
plătesc când să vor clăti pi-		1 Petru 2:23
cioarele lor: că aproape-i dzua perirei		
lor și stau gata înaintea* lor.		*carele-s gătite lor
Că giudecă Domnul oamenilor	36	

		PĚSNĬ
		Săi și Să va căi de slugile Sale,
		văzând slăbiciunea lor și nu-i neci
	37	închis, nece lăsat. Când va zice:
		Unde-s dumnezăi<i> lor, Dumnezău
	38	întru Carele să nădăjduia? A cărora
		grăsime mâncară-o în jirtve și bă-
		ură vinul lor în jirtve? Scoale-să
		și vă agiute voao și vă fie voao
Deut. 4:35;	39	scăpare. Vedeț acmu că Eu sânt,
Isa. 45:18,22;		și nu-s alți dumnezăi fără
2 Sam. 2:6		Mine: Eu omor și Eu înviiu; vatăm
		și Eu vindec și nime nu-i să ia
	40	de la mâna Mea, când voiu ră-
		dica mâna Mea cătră ceriu și voiu
		zice: „Viez Eu în veac.”
	41	Să voiu ascuți să lucească armele

мѣле ши ва луа цюдец мъна ма,
ши вою избъди пре пимашии мїей
ши вою пльти чѣлора че оуръск пре
мине. Ѫбътабою съцеціле мѣле мв
де сънце, ши арма мѧ ва мъка
карне де сыйцеле ѿморъцилорь ши
пріншилорь, (ѫбълаьва ама мѧ,)
съм избъндеску ку пимашии мїей Рм: еі. с, і.
пентру грешалеле дитъю.
Веселйцивъ пъгъни ку ѡаменіи мг чѣ е ну
луй, къ пентру сыцеле слуцилорь ѫкате
сале фаче избъндъ, ши избъдѣ- лу мо
ще пре пимашии ло, ши ва куръци съе ве
пъмѫтуль съу ши оаменіи съ. селѣк черюри:

Атрачесть кътекь ал луй N, сонсій май сънть ши-
алте кувинте че но лъм скрись пентру къ ну сънт

ѫкарта луй Мωусій.

с Ал, Г, къитек ал Аннеи а маичеи
луи Самоуль прркь,

а, Ст: Гл: в.
а. Бухуръсе инима ма ѫ-
Дмнуль, ѫнълцъсе ко-
Ау. а.. с, а.м5 нуль мїеу ѫ Дмнзъуль
мїеу: дескисесе гура мѧ спре пима-
шии мїей, къ веселескумъ ѫспсніа
Е мо: в. г. кд. Ψл: пе. с, н.
в. та. Нуй сфинть ка Дмнуль
ши нуй алтуль фъръ тине, не дум-
незъу таре ка Дмнзъул ностру:
Іс Х: ла. с, г. да: а. зі
г. Ну гръиреци де нича ѫкола ку-
винте фълоасе, не съ ясъ кувът
мърец дин ростуль востру къ Дмне-
зъуй Дмнуль щиинцелорь, ши ел
томеще куцетеле.

20		281
Meale și va lua giudeț mâna Mea și-M voiu izbândi pre pizmașii Miei și voiu plăti celora ce urăsc pre Mine, îmbăta-voiu săgețile Meale de sânge și arma Mea va mânca carne de sângele omorâților și prinșilor (îmbăta-să-va arma Mea), să-M izbândescu cu pizmașii Miei, pentru greșealele dintâiu.	42	Rom. 15:10
Veseliți-vă, păgâni, cu oamenii Lui, că pentru sângele slugilor Sale face izbândă și-Ș izbândeaș-te pre pizmașii lor, și va curăți pământul Său și oamenii Săi.	43	Cest stih nu-i în carte lui Moisi, „să se veselească ceriurile”
Într-acest cântec al lui Moisii mai sânt ș-alte cuvinte, ce nu le-am scris, pentru că nu sânt		

		PĚSNĪ
		în cartea lui Moisii.
	Stih	**Al 3 cântec al Annei, a maicei lui Samoil proroc**
1 Sam. 2; Luca 1:46	1	Bucură-să inima mea în Domnul, înălță-să cornul mieu în Dumnezăul mieu: deșchise-se gura mea spre pizmașii miei, că veselescu-mă în spăsenia Ta.
Deut. 2:3,24; Ps. 85:8	2	Nu-i sfânt ca Domnul și nu-i altul fără Tine, neci Dumnezău tare ca Dumnezăul nostru.
Ex. 31:3; Fapt. 1:17	3	Nu grăireți de icea încolea cuvinte făloase, neci să iasă cuvânt măreț din rostul vostru, că Dumnezău-i Domnul științelor și El tocmeaște cugetele.

Арчеле путерничилорь с'аѹ фрѫнт д.
ши непутинчошии ꙟчинсѹсаѹ кѹвѫ-
тѹта. Сътѹй пентрѹ питѫ є. ѱа: лг. с. аі. лѹ: а. нг.
лѹкраре, ши флъмѫнзіи съ пѫрѫ-
сирѫ, аша къ стѣрпа нѫскѹ, з. ш
кара мѹлціа фечорїи слъби.
Дмнѹль омоарѫ ши ꙗрѫ ꙟвіе, ѕ. є мо: лє. с. лд.
ꙟпеница пънъ ꙟ ꙗдь ши ꙗрѫ скоате.
Дмнѹль сѹрѹмънѣще, ши ꙟбо- з
гъцѣще, смерѣще ши ꙟнаца.
Рѣдикъ дела пъмѫнть мишелѹль
ши дин гѹноію рѣдикъ сѹрѹманѹл ш
пѹне пре ел аш'да кѹ богаціи ши
ꙟскаѹнѹль славей, къ а Дмнѹлѹй
сыть стъпіи пъмѫнтѹлѹй ши зи- ѱ. рві.
ди пре ей лѹмеа. Пъзѣще пи- и.

чоареле фъкъторилорь де бине, ꙗ
пъкътошіи ꙟтрѹ ꙟтѹнерече во
амѹци: къ нѹсъва ꙟтъри бърбатѹ
Іє: а. ѳ. є. ко кв. д. ꙟвътѹта са. Зисе Дмнѹль
съ нѹсе лаѹде мъдрѹль кѹ мъдріа
лѹй, нечи съсе лаѹде путерникѹл
кѹ путѣра лѹй, не съ лаѹде бога-
тѹль кѹ богъцїиле лѹй, че чине съ
ладъ, лаѹдесѫ къ ꙟцелѣце ш кѹноаще
пре мине, къ еѹ сыть Дмнѹль ка-
реле фак милѫ, ши џюдекатѫ ши
дерептате пре мижлокѹль пъмѫнтѹ-
г. лѹй. Дмне зъробаскъсе пи-
машіи тъй, спре е ва тѹна дин чер
Дмнѹль, ши ва џюдека хотаръле
пъмѫнтѹлѹй, ши ва да путере ꙟ-

3		282
Arcele putearnicilor s-au frâmt	4	
și neputincioșii încinsu-s-au cu vâr-		
tutea. Sătui pentru pită	5	Ps. 33:11; Luca 1:53
lucrară și flămânzii să pără-		
siră; așea cât starpa născu 7 și		
carea mulțiia feciorii slăbi.		
Domnul omoară și iară învie,	6	Deut. 32:39
împenge până în iad și iară scoate.		
Domnul surumănește și îmbo-	7	
gățește, smerește și înalță.		
Rădică de la pământ mișelul		
și din gunoiu rădică surumanul și		
pune pre el a ședea cu boiarii și		
în scaunul slavei; că a Domnului		Ps. 112:7
sânt stâlpii pământului și zi-		
di pre ei lumea. Păzește pi-	8	Ps. 90:11

		PĚSNĬ
		cioarele făcătorilor de bine, iară
		păcătoșii întru întunearece vor
		amuți: că nu să va întări bărbatul
Ier. 9:22,24	9	în vârtutea sa. Zise Domnul:
		„Să nu să laude mândrul cu mândria
		lui, neci să să laude putearnicul
		cu putearea lui, neci să să laude boga-
		tul cu bogățiile lui; ce cine să
		laudă laude-să că înțeleage și cunoaște
		pre Mine, că Eu sânt Domnul Ca-
		rele fac milă și giudecată și
		dereptate pre mijlocul pământu-
	10	lui.” Doamne, zdrobască-să piz-
		mașii Tăi, spre el va tuna din ceriu
		Domnul și va giudeca hotarăle
		pământului și va da puteare îm-

г.

спг.

Пърꙋтꙋлꙋй ши ꙟнъцꙋ Корнꙋль Хрⷭ҇тосꙋлꙋй сѣꙋ. Слаⷡ҇: Инн҃е: ѱа: пи. с. кѕ.

А, д, кътікь, рꙋгъчюна сфинтꙋлꙋй Авбакꙋмь Прⷪ҇рка, гла, г. с,

Дмне аꙋзїю вѣстата ш мъ а. ꙟцълег сꙋ роб дин Вавилон.
темꙋю, дмне ꙟцелеꙋ лꙋкрꙋль тъꙋ
ꙟмиѩлокꙋл анилорь ꙟвіѥ, ꙟмиѩло-
кꙋл анилор арътъц мила та: ꙟмъніа
та адꙋц аминте де мила та.

Дмнꙁъꙋ деспре амиазъзь ва вени, б. ѥ мѡ лг. с, б.
ши сфнтꙋл дин мꙋнтеле лꙋй Пара.

Атꙋнчи ва копери чериꙋриле слава г.
лꙋй, ши лаꙋда лꙋй ꙟплꙋ пъмън-
тꙋль. Ши стрълꙋчира лꙋй фꙋ д.
ка лꙋмина сорелꙋй, коарнеле ꙟмъна
лꙋй ш аколо ѥй аскꙋнсꙋ търіа лꙋй.

ꙟнаи

Пѣснь,

е. ꙟнаинта фецеи лꙋй ꙟмерѥ чꙋмъ,
ши ꙟнаинта пичоареле лорь ѥшіа
ѕ. боꙋбе ꙟфокате. Стътꙋ ши
мъсꙋрꙋ пъмънтꙋль: кътъ ши
з. съ топирꙋ анбиле: Здробирѣсꙋ
мꙋнцїи вѣкꙋлꙋй, плекарѣсꙋ мъ-
гꙋрѣле вѣкꙋлꙋй, ꙟвѣкꙋсь ꙟмблъри-
и. ле лорь. Въꙁꙋю де немикꙋ ко-
тꙋрꙋле Ефиопилорь, темꙋрѣсꙋ ко-
тꙋрꙋле пъмънтꙋлꙋй Мадиамꙋлꙋй.
ѳ. Аꙋ нꙋ спре рѫꙋри са мъніа дмнꙋле!
аꙋ нꙋ спре апе саꙋ ꙟчинсꙋ оурџіа та!
аꙋ нꙋ спре маре съ ꙟхебътꙋ мъніа
та? къ сꙋиш спре каіи тъи ши фꙋ-
рꙋ каръле тале ꙟспинѥ.
і. Арътъдꙋ съ арътꙋ аркꙋль тъꙋ,

ши

3		283
păratului și înălță cornul		
hristosului Său. Slava *innĕ*.		Ps. 88:25
A 4 Cântec, rugăciunea sfântului Avvacum proroc, glava 3	Stih	
Doamne, auziiu veastea Ta și mă	1	*înțelegu-să
temuiu, Doamne, lucrul* Tău		robii din Vavilon
în mijlocul anilor învie-l, în mijlo-		
cul anilor arată-Ț mila Ta: în mânia		
Ta adu-Ț aminte de mila Ta.		
Dumnezău despre amiazăz va veni	2	Deut. 33:20
și sfântul – din muntele lui Paran.		
Atunci va coperi ceriurile slava	3	
Lui și lauda Lui împlu pămân-		
tul. Și strălucirea Lui fu	4	
ca lumina soarelui, coarnele – în mâna		
Lui; și acolea-i ascunsă tăria Lui.		

		PĔSNĬ
	5	Înaintea feaței Lui îmbla ciumă
		și înaintea picioarelor lor ieșiia
	6	bube înfocate. Stătu și
		măsură pământul: căută și
	7	să topiră limbile. Zdrobiră-să
		munții veacului, plecară-să mă-
		gurile veacului, în veacu-s îmblări-
	8	le lor. Văzuiu de nemică cor-
		turile ethiopilor, temură-să cor-
		turile pământului Mediamului.
	9	Au nu spre râuri S-au mâniat Domnul?
		Au nu spre ape s-au încinsu urgia Ta?
		Au nu spre mare să înherbântă mânia
		Ta? Că suiș spre caii Tăi și fu-
		ră carăle Tale în spăsenie.
	10	Arătându să arătă arcul Tău

шѝ цюрѫмѫ́нтꙋл че фѫкꙋшь нѣ-
мꙋрилорь кꙋ кꙋвѫ́нтꙋл, шѝ ꙟрѫꙋри
ꙟпѫрцишь пѫмѫ́нтꙋль.
аі. Вѫзꙋрѫте шѝ сѫ̀ кꙋтремꙋрарѫ
мꙋнцїи, шѝ оунда апелорь трекꙋ,
дѣде адѫ́кꙋль гласꙋль сѫꙋ, шѝ
ꙟнѫлцима рѫдикѫ мѫнꙋле сале. Ісъ: ı. ві. ді. і.
ві. Соареле шѝ лꙋна стѫтꙋрѫ ꙟло-
кꙋль лорь, ꙟлꙋмина сѫӂецилор тале
ꙟмбла́ю, шѝ ꙟстрѫлꙋчира сꙋлицѣ
гі тале. Кꙋ мѫнїе кѫлка́ю пре пѫ-
мѫнтꙋ, шѝ кꙋ оурџїе трїера́ю пѫгѫ-
ді нїи. Єшитай ꙟспѫсенїа ѡамени-
лорь тѫи, зи ꙟспѫсенїе кꙋ Хрⷭ҇тосꙋль
тѫꙋ: здробитай капꙋль ꙟкаса
пѫкѫтосꙋлꙋи, голиндꙋ темелїа пѫнѫ

ꙟгрꙋ

єі ꙟгрꙋмази. Здробитай кꙋ бѫлѫ-
тꙋриле лорь капꙋль шир ѣгꙋрилорь
лꙋи ка ѡ волбꙋрѫ нѫвѫлирѫ спре
перира ма: шѝ бꙋкꙋрїа лор ера ка
челора че кꙋра ꙟтрꙋ аскꙋнсь сѫмѫ-
ѕі нѫче сѫрꙋманꙋль. Кѫлкатай
пре маре кꙋ каии тѫи спре грѫмадѫ
де апе мꙋлте.
зі Аꙋзитамь кꙋвѫнтꙋль тѫꙋ шѝ
сѫ спѫмѫнтѫ инима ма, де гла-
сꙋль тѫꙋ кꙋтремꙋрарѫсѫ оуснеле
мѣле шѝ ꙟтрѫ пꙋтрецїоне ꙟоа-
селе мѣле шѝ мѫ спѫмѫнтаю ꙟтрꙋ
мине, а чѣстам фꙋрѫ мїе сѫмѫ
одихнеск ꙟѕꙋа грижїи мѣле кѫнд
ва сꙋи ꙟпротива ѡаменилорь тѫи

пиⷥ

4		284
și giurământul ce făcuș nea-		
murilor cu cuvântul și în râuri		
împărțiș pământul.		
Văzură-Te și să cutremurară	11	
munții și unda apelor trecu,		
deade adâncul glasul său și		
înălțimea rădică mânule sale.		Ios. 10:12;11:10
Soarele și luna stătură în lo-	12	
cul lor, în lumina săgeților Tale		
îmblaiu și în strălucirea suliței		
Tale. Cu mânie călcaiu pre pă-	13	
mântu și cu urgie trieraiu păgâ-		
nii. Ieșit-ai în spăsenia oameni-	14	
lor Tăi, zic în spăsenie cu hristosul		
Tău: zdrobit-ai capul în casa		
păcătosului, golind ᵗemelia până		

		PĔSNĬ
	15	în grumazi. Zdrobit-ai cu bătă-
		turile lor capul șireagurilor
		lui, ca o volbură năvăliră spre
		perirea mea: și bucuria lor era ca
		celora ce cura întru ascuns să mă-
	16	nânce surumanul. Călcat-ai
		pre mare cu caii Tăi spre grămadă
		de ape multe.
	17	Auzit-am cuvântul Tău și
		să spământă inima mea, de gla-
		sul Tău cutremurară-să usnele
		meale și întră putregiune în oa-
		sele meale și mă spământaiu întru
		mine; aceastea-m fură mie să mă
		odihnesc în dzua grijii meale, când
		va sui împrotiva oamenilor Tăi

пимáшꙋл кꙋ ширѣгꙋри съ робáкъ.
Къ смокинꙋль нꙋва ꙟфлꙋри, ши зі
нꙋва фи нечи оунь рѡд ꙟвіи, мниꙋцива
лꙋкрꙋл маслинꙋлꙋи, ши кѫпии нꙋ-
ворь фаче хранъ, перивоꙋ ѡшнле ди-
стаꙋль, ши нꙋва фи боꙋ ꙟгражди.
Ꙗръ еꙋ мъ веселéскь ꙟдмнꙋль, ши иі.
мъ бꙋкꙋр ꙟтрꙋ дмнꙁъꙋл спсеніе мѣл.
Дмнꙋль дмнꙁъꙋи пꙋтѣра мѣ, ді
ши пꙋне пичоареле мѣле ка а чербилорь,
ши мъ поартъ ꙟлокꙋри ꙟ-
нáлте, атꙋнчи вои кѫнта лада лꙋ
ꙟстрꙋнеле мѣле. Слв: Ини:

а, ѳ, кѫтáре, ꙟсфнтꙋлꙋи Ісаіа Прркь, Гла, кв. с,
Сꙋфлетꙋл міеꙋ потрѣще пре тине а.
(Дмне,) ноапта кꙋ сꙋфлетꙋл

е Сд: ке.
ѕ, лд.
Ѱа. к.
ѕ, лд.

міꙋ, че ꙟтрꙋ мине каꙋ пре тине:
кѫдь сѫнть циделкѫциле тáле пре
пѫмѫнть, ꙟвáцъ деретáте лѫкꙋи-
і. торіи лꙋміей. Фіе милъ пъ-
кѫтосꙋлꙋи ши нꙋва ꙟвъца деретá-
те: ꙟпѫмѫнтꙋль дерепцилоꙋ стрѫ-
бѫтáте ва фáче, ши нꙋва веда слá-
аі. ва Дмнꙋлꙋи. Дмне ꙟнѫлцá-
тъи мѫна та ши нꙋѡ вѫдь: ве-
дѣ ѡворь ши съ воꙋ рꙋшина, кáріи
оурѫскь ѡ áменіи тъи, ши ꙟкъ
фокꙋл ꙟкъи ва áминтꙋи пре єи.
ві. Дмне тꙋ дáи ноаѡ пáче: ши то-
те лꙋкрꙋриле ноастре тꙋле испрѫвеци.
гі. Дмне дмнꙁеꙋл ноастрꙋ, домни-
таꙋ спре нои домнии, ꙟкъ ши фъръ

4		285
pizmașul cu șireaguri, să-i robască.		
Că smochinul nu va înfluri și nu va fi neci un rod în vii, minți-va lucrul maslinului și câmpii nu vor face hrană, peri-vor oile din staul și nu va fi bou în grajd.	17	
Iară eu mă veselesc în Domnul și mă bucur întru Dumnezăul spăseniei meale.	18	
Domnul Dumnezău-i putearea mea și pune picioarele meale ca a cerbi- lor și mă poartă în locuri î- nalte; atunci voiu cânta lauda Lui în strunele meale. Slava *innĕ*.	19	2 Sam. 22:34; Ps. 20:34
A 5 cântare a sfântului Isaia proroc, glava 26 Sufletul mieu pohteaște pre Tine, (Doamne), noaptea cu sufletul	Stih 9	

		PĚSNĬ
		mi<e>u ce-i întru mine caut pre Tine; când sânt giudecățile Tale pre pământ, învață dereptate lăcui-
	10	torii lumiei. Fie milă pă- cătosului și nu va învăța derepta- te; în pământul dereptilor strâm- bătate va face și nu va vedea sla-
	11	va Domnului. Doamne, înălța- tă-i mâna Ta, și nu o văd; ve- dea-o-vor și să vor rușina carii urăsc oamenii Tăi și încă focul încă-i va amistui pre ei.
	12	Doamne, Tu dai noao pace: și toa- te lucrurile noastre Tu le isprăvești.
	13	Doamne, Dumnezeul nostru, domnit- au spre noi domni încă și fără

де тине, че нȣмай ꙟтрȣ тине,
нѣмь поменит де нȣмеле тъȣ.
ді Мȣрита-ȣ ши нȣ ꙟвіаꙁѫ, моцїй
ши нȣ сѫ скоалѫ: пентрȣ ачѣа че
кѫтȣай ши ай рѫсипить пре ей,
ши ай пїердȣть тоатѫ поманалор.
еі Адѫшеѣсеш ачастѫ рȣдѫ Дмне,
адѫшеѣсешиѡ, че те сȣпѫрѫ пен-
трȣ ачѣа рѫшкирашїи ꙟтоате
хотарѫле пѫмѫнтȣлȣй.
ѕі Дмне ꙟсȣпѫраре кѫтарѫ пре ти-
не, ши вѫсарѫ рȣгѫчюне кѫнд ера
бичюл тъȣ кѫтрѫ ей.
зі Ка грешѡалѫ кѫнд сѫ апропїе врѣма
ей сѫнаскѫ, стригѫ ꙟдȣрориле ей
аша а фост ꙟнаинта та Дмне.

ні Лȣатамь ꙟзгѣȣ, ши амь болн,
кȣм амь врȣт наще вѫт, ши мѫ-
тȣире пѫмѫнтȣлȣй нȣ фѫкȣмь,
ниче кѫꙁȣрѫ лѫкȣиторїи пѫмѫнт-
ді. лȣй. Ꙟвїаво морцїи тїне,
ши скȣласѫвор кȣ трȣпȣль мїеȣ
де преоунѫ, десфѣтацивѫ ши кѫнта
чей че лѫкȣици ꙟпȣлбере: ш роаоа-
та ка роаша ербилор, дȣпѫ чеве зро-
би не мѫтнивїи де пѫмѫнть.
к. Мѣрцец ѡаменїи мїей, ꙟтраць
ꙟкѫмѫрѫле воастре ши ꙟкидеци
оуша воастрѫ, аскȣндецивѫ пȣци-
нел кѫт ѡ клипалѫ пънѫ ва трѣ-
че мѫнїа Днȣлȣй.

С̃, А, ѕ, кънтари рȣгѫчюна лȣй Іѡна Прркȣ кѫнд

5		286
de Tine, ce numai întru Tine ne-am pomenit de numele Tău.		
Murit-au și nu înviază, morți-s, și nu să scoală; pentru aceaea cer- catu-i-ai și i-ai răsipit pre ei și ai pierdut toată pomana lor.	14	
Adăoseaseș această rudă, Doamne, adăoseaseși-o, ce Te supără; pen- tru aceaea răschirași-i în toate hotarăle pământului.	15	
Doamne, în supărare căutară pre Ti- ne și vărsară rugăciune când era biciul Tău cătră ei.	16	
Ca greoaia, – când să apropie vreamea ei să nască, strigă în durorile ei, – așa am fost înaintea Ta, Doamne.	17	

		PĚSNĬ
	18	Luat-am în zgău și am bolit, cum am vrut naște vânt, și mân- tuire pământului nu făcum, nice căzură lăcuitorii pământu-
	19	lui. Învia-vor morții Tăi și scula-să-vor cu trupul mieu dempreună. Deșteptați-vă și cântaț, cei ce lăcuiți în pulbere! Și roaoa Ta – ca roaoa ierbilor, după ce vei zdro- bi nemilostivii de pământ.
	20	Meargeț, oamenii miei, întraț în cămărâle voastre și închideți ușea voastră; ascundeți-vă puți- nel, cât o clipală, până va trea- ce mânia Domnului.
	Stih	**A 6 cântare. Rugăciunea lui Iona proroc, când**

Ѕ.

саѹ рѹгатъ дин маціле кѹтꙋлѹй.

Гла: в. а Ко. еі с. а. ѱа: фаг. с. а.

Г. Стригаи ꙟтрꙋневоа мѣ къ-
тръ дмнꙋль мїеѹ, шй аѹзи-
мъ, дин рѣза іадꙋлꙋй стри-
гаи шй аѹзи гласꙋль мїеѹ.

Д. Арꙋнкатꙋмай ꙟтрадънкꙋль ми-
локꙋлꙋй мърилор, шй апеле ꙟк-
щюраръмъ, тоате ꙋнделе тале,
шй тоате валꙋриле тале, трекꙋръ
престе мине.

Е. Иаръ еѹ зїча лепъ-
дать сънт, де наинтѣ окилор тъй:
ꙟкъ нꙋвой ꙟчета акъꙋта кътръ
бесѣрека сфинціей тале.

Ѕ. Ꙟпрещюраръмъ пре мине апеле пъ-
нъ ла сꙋфлетꙋл мїеѹ, адънкꙋл мъ ꙟ-
прещюръ, ші съ ꙟкъ прещюр капꙋ мїеѹ.

ѣ ѣ г · · · пого

З. Погоръю ла ръдъчинеле мꙋнцилор
ши мъ ꙟкꙋе пъмънтꙋл кꙋ ръкле-
ѕеле лꙋй ꙟвѣк: иаръ тꙋ дмне ско-
сеші віаца мѣ, дин пꙋтрещюне дмне-
Н. зеꙋл мїеѹ. Кънд съсфършиѣ сꙋ-
флетꙋл мїеѹ дин мине: помениіамъ
де дмнꙋл, шй ꙟтръ кътръ тине
рꙋгъчина мѣ, ꙟбесѣрикъ сфинтъ
Ѳ. а та. Карїи ꙟблъ дꙋпъ мъчюни
дешарте, де мила та съпъръсеск.
І. Иаръ еѹ кꙋ гласъ де исповеданіе
жертвеск цїе, шй чѣм фъгъдꙋи
давою цїе, а дмнꙋлꙋй асте спсеніѣ.

Слава: Иннѣ:

С, а, з, Кътекъ рꙋгъчюна а, г, Кеѫкони сфинци.

ѳа. гл: г. КѲ. Благословит ещи дмне дмнезъꙋл пъ-

рин

6		287
s-au rugat din mațele chitului		2
Strigaiu întru nevoia mea că- tră Domnul mieu și auzi- mă; din rânza iadului stri- gaiu și auzi glasul mieu.	3	1 Cor. 15:4; Ps. 119:1
Aruncatu-m-ai într-adâncul mij- locului mărilor și apele încu<n>- giurară-mă; toate undele Tale și toate valurile Tale trecură	4	
preste mine. Iară eu zicea: „Lepă- dat sânt denaintea ochilor Tăi; încă nu voiu înceta a căuta cătră beseareca Sfinției Tale!"	5	
Împregiurară-mă pre mine apele pâ- nă la sufletul mieu; adâncul mă îm- pregiură și să încâlci pregiur capul mieu.	6	

		PĚSNĬ
	7	Pogorâiu la rădăcinele munților și mă încuie pământul cu rătea- dzele lui în veac; iară Tu, Doamne, sco- seș viața mea din putregiune, Dumne-
	8	zeul mieu. Când să sfârșiia su- fletul mieu din mine pomeniia-mă de Domnul; și întră cătră Tine rugăciunea mea, în besearică sfântă
	9	a Ta. Carii îmblă după minciuni deșearte de mila Ta să părăsesc.
	10	Iară eu cu glas de ispovedanie jirtvescu Ție și ce-am făgăduit da-Ț-voiu Ție; a Domnului easte spăsenia. Slava *inně*.
	Stih	**A 7 cântec. Rugăciunea a 3 coconi sfinți**
Dan. 3	26	Blagoslovit ești, Doamne, Dumnezăul pă-

рїцилорь ноꙍри, лъꙋдатꙋй ши
слъвить нꙋмеле тъꙋ ꙟвѣкь.
Къ дерепт єщи ꙟтоате лꙋкрꙋрилє кз
чѣй фъкꙋть кꙋ ной: ши тоате л-
крꙋриле тале сънт ꙟдевърате, ши
дерѣпте кълиле тале, ши тоатє
џюдекъциле тале сънть ꙟдевърат.
Ши џюдекъци ꙟдевърате ай фъ- кн
кꙋть, ꙟтрꙋ тоате кꙋ ной ши к
ѡрашꙋль сфнить, ꙟпърицилорь но-
ꙍри Їерлимꙋль: къ кꙋ ꙟдевърь ш
кꙋ џюдецꙋ ай ꙟдꙋсь ꙟчѣстѧ тоатє
спре ной, пентрꙋ пъкателе ностре.
Кам грешит ши ам фъкꙋть фъ- кѳ
ръ де лѣџе, ши нѣмь депъртать
де тине, ши амь грешить цїе ꙟ-

трꙋ

трꙋ тоате, ши порꙋнчиле тале
нꙋ лѣмь ꙟскꙋлтать.
л. Нечи лѣмь пъзит, нече лѣм фъ-
кꙋть, кꙋм нѣй зись ноаѡ ка съне
ла фїє ноаѡ бине. Пентрꙋ ꙟчѣѧ
тоате че нѣй фъкꙋть ноаѡ, ши
тоате че ай ꙟдꙋсь спре ной, џюдє
дерепть ай фъкꙋть.
лв Ши нѣй да пре ной ꙟмъниле пи-
машилѡр стръини, оурꙋци ши лепъ-
дъторй ши ꙟ ꙟпъра недирепт, ши
май ръ де тоци чѣѧ чеє пре пъмъни.
лг Ши акꙋм нꙋ авем ꙟдескиде ротꙋл,
рꙋшине ши ѡкаръ фꙋм слꙋџилорь
тале, ши челора че чинстеск пре тине.
лд Нꙋне лепъда пре ной пънъ ꙟсфъ-

шй

7		288
rinților noștri, lăudatu-i și		
slăvit numele Tău în veac.		
Că derept ești în toate lucrurile	27	
ce-ai făcut cu noi; și toate lu-		
crurile Tale sânt adevărate și		
dereapte-s căile Tale și toate		
giudecățile Tale sânt adevărate.		
Și giudecăți adevărate ai fă-	28	
cut întru toate cu noi și cu		
orașul sfânt a părinților noș-		
tri, Ierusalimul: că cu adevăr și		
cu giudeț ai adus aceastea toate		
spre noi, pentru păcatele noastre.		
C-am greșit și am făcut fă-	29	
rădeleage și ne-am depărtat		
de Tine și am greșit Ție în-		

		PĔSNĬ
		tru toate și porâncile Tale
		nu le-am ascultat.
	30	Neci le-am păzit, nece le-am fă-
		cut, cum ne-ai zis noao ca să ne
	31	fie noao bine. Pentru aceaea
		toate ce ne-ai făcut noao și
		toate ce ai adus spre noi, giudeț
		derept ai făcut.
	32	Și ne-ai dat pre noi în mânule piz-
		mașilor strâmbi, urât și lepă-
		dători și a împărat nedirept și
		mai rău de toț ceia ce-s pre pământ.
	33	Și acum nu avem a deschide rostul,
		rușine și ocară fum slugilor
		Tale și celora ce cinstesc pre Tine.
	34	Nu ne lepăda pre noi până în sfâr-

ши, пентрꙋ нꙋмеле тъ, ши нꙋ спаце
легътꙋра та, ши нꙋ луа мила та
дела ной. Пентрꙋ Аврам йꙋбитꙋл лє
тъ, ши пентрꙋ Исаакъ слꙋга та, ши
Iиль сфинтꙋл тъꙋ. Че грънишь ш лѕ
фъгъдꙋиш къ вей мꙋлци съмънца
ло, ка стелеле черюлꙋй, ши ка нъ-
сипꙋл пре мацина мърїей.
Къ нем ампꙋцинат дамне, май въ- лз
то де тоате лимбиле, ши астъзи
сънтем смериц пентрꙋ пъкателе ноа-
тре прептот пъмънтꙋл.
Нꙋ авем ачастъ време цидекъто- лн
ри, нечи пррокь, нечи повацъ, нечи арсе, нечи
житве, нечи адꙋчере, нечи афꙋмаре,
нечи ло оуде съжертви ꙟнаинта та,

лѳ съ афлъм мила та: Че кꙋ ини-
мъ фрънтъ, ши сꙋфлет зъробит,
ка съ фим примиц де тине.
м Ка тоате арселе мїелло ши авевечи-
ло, ш ка мꙋлте мїй: де мїей грашн,
аша съ фїе житва ноастръ, ꙟнаи-
нта та астъзи, ш съ съ исправаскъ
ꙟнаинта та, къ нꙋй рꙋшине чело-
ра че нъдъждꙋеск ꙟтрꙋ тине.
ма Ши акꙋм вени дꙋпъ тине кꙋ то-
тъ инима, ш не темем де тине,
ши кътъм фаца та, съ нꙋне рꙋши-
мв незй пре ной. Че фъ кꙋ ной дꙋпъ
блъндецеле тале, ши дꙋпъ ꙟмꙋл-
мг цима милей тале. Скоате
пре ной дꙋпъ минꙋниле тале, ши

7		289
șit, pentru numele Tău, și nu sparge		
legătura Ta și nu lua mila Ta		
de la noi, pentru Avraam, iubitul	35	
Tău, și pentru Isaac, sluga Ta, și		
Israil, sfântul Tău. Ce grăiș, și	36	
făgăduiș: că veri mulți sămânța		
lor ca stealele ceriului și ca nă-		
sipul pre marginea mării.		
Că ne-am împuținat, Doamne, mai vâr-	37	
tos de toate limbile și astăzi		
sântem smeriț pentru păcatele noas-		
tre prespe tot pământul.		
Nu avem în ceastă vreame giudecăto-	38	
riu, neci proroc, neci povață, neci arse, neci		
jirtve, neci aducere, neci afumare,		
neci loc unde să jirtvim înaintea Ta,		

		PĚSNĬ
	39	să aflăm mila Ta. Ce -- cu ini-
		mă frâmtă și suflet zdrobit,
		ca să fim priimiți de Tine.
	40	Ca toate arsele mieilor și a berbeci-
		lor și ca multe mii de miei grași,
		așea să fie jirtva noastră înain-
		tea Ta astăzi și să să isprăvască
		înaintea Ta; că nu-i rușine celo-
		ra ce nădăjduiesc întru Tine.
	41	Și acum venim după Tine cu toa-
		tă inima și ne teamem de Tine
		și căutăm fața Ta; să nu ne rușī-
	42	nez pre noi. Ce fă cu noi după
		blândeațele Tale și după înmul-
	43	țimea milei Tale. Scoate
		pre noi după minunile Tale și

дѫ слáвѫ нꙋмелꙋй тъꙋ дмне.

мд Рꙋшинѣзесе чéа чè сꙋпъръ ръ пре слꙋцнле тáле, шѝ съсе рꙋшинѣзе кꙋ тоатъ пꙋтéра ло, шѝ търїа ло съсе здробѣскъ: шѝ ꙟцелѣцеворь къ тꙋ є дѡнꙋл дмнезе сингꙋр, шѝ слъвит прете тóатъ лꙋма.

ме Шѝ нꙋсъ пъръсїа дѣй ꙟрꙋнкáра слꙋџїл ꙟпъратꙋлꙋй, ꙟкꙋтóрю ꙟпрїсꙋ: кꙋ пáскъ, ръшинъ, шѝ пꙋздéрїн, шѝ млъдице кътъ єшїа пáра дн кꙋптóрн, пáтрꙋѕечь шѝ ноѡ, де кѡ. м.ѳ.

мѕ Шѝ ꙟрдѧ прè тѡцн хаддéй чѐ ꙟфл ꙟпрецюрꙋль кꙋптóрюлꙋй.

мз Їарѫ ꙟнџерꙋль Дмнꙋлꙋй, ꙟпреꙋнъ кꙋ соцїн Азáрїе, погорѫ ꙟкꙋп-

ѣ ѣ ѣ — то

тóрю, шѝ ръкиръ пáра фóкꙋлꙋй

мн дн кꙋптóрю. Шѝ фѣкꙋ прѐ мн- локꙋль кꙋптóрюлꙋй ка оун вънть

мѳ ръкоро. Шѝ нꙋсъ ꙟпропїе нéче де оунꙋл дѐ єй фóкꙋл, нéче ꙟле стрн-

н. къ лóрь. Атꙋнчи ꙟчéй, г, къ- тà кà шѝ кꙋ оунь ростъ, шѝ блвїа

шѝ слъвїа прè дмнзе ꙟкꙋптѡ грънд.

С,

Кътáра сфнцилорь чилорь, г, Кѡконн, чѐ кѣта ꙟкꙋптóрю.

на Бл̃вить єщи Дмне, дмзеꙋл пъринцилорь нсщри, шѝ лъ- дáть шѝ слъвить ꙟвѣкь:

нв Бл̃вить Нꙋмеле слáвей тáле шѝ сфнтꙋй фóарте, шѝ лъꙋдáть шѝ

нг слъвить ꙟвѣкь. Бл̃вить єщи

ꙟвѣкь

7		290
dă slavă numelui Tău, Doamne.		
Rușineaze-se ceia ce supără rău pre slugile Tale, și să se rușineaze cu toată putearea lor, și tăria lor să se zdrobească; și înțeleage-vor că Tu ești Domnul Dumnezeu singur și slăvit preste toată lumea.	44	
Și nu să părăsiia de-a-i aruncarea slugile împăratului în cuptoriul aprinsu: cu iască, rășină și puzderii și mlădițe, cât ieșiia para din cuptoriu, patrudzeci și noao de coț.	45	
Și ardea pre toți haldei<i> ce afla împregiurul cuptoriului.	46	49
Iară îngerul Domnului, împreună cu soții Azariei, pogorî în cup-	47	

		PĚSNĬ
		toriu și răschiră para focului
	48	din cuptoriu. Și făcu pre mijlocul cuptoriului ca un vânt
	49	răcoros. Și nu să apropie nece de unul de ei focul, nece le strică lor.
	50	Atunci acei 3 cânta ca și cu un rost și blagosloviia și slăviia pre Dumnezeu, în cuptoriu grăind.
	Stih	**Cântarea sfinților celor 3 coconi, ce cânta în cuptoriu**
	51	Blagoslovit ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și slăvit în veac!
	52	Blagoslovitu-i numele slavei Tale și sfântu-i foarte și lăudat și
	53	slăvit în veac. Blagoslovit ești

ꙟБесꙟрека сфнтъ ꙟславей тале,
лъꙋдать ши слъвить ꙟвѣкь.
Блвить єши чела че вє адꙟкꙋрилє нд
ши шє спрє Херꙋвїми, ши лъꙋда
ши слъвить ꙟвѣкь. Блвить не
єши спрє скаꙋнꙋль славей ꙟПъръ-
цїей тале, ши лъꙋдать ши слъви
ꙟвѣкь. Блви єши спрє търїа нѕ
черюлꙋй, ши лъꙋда ши слъви ꙟвѣк.
Слава: Инѣ:

Гла н. Кънтаре а трелѡ, г, сфнцн отрѡчи. Сⷭ,

Блвицн тоате лꙋкрꙋриле нз
прє дмнꙋль, Дмнꙋлꙋй
кънтаць ши ꙟнълцацй прє
єль ꙟвѣкь. (Блвицн ꙟцери нн

Дмнꙋлꙋй, черюрй дмнꙋлꙋй, дмнлꙋ
кънтаць ши слъвиць прє є ꙟвѣкь:)
нѳ Тоате апеле че прє черю, ши тоте
пꙋтериле: блвиц прє дмнꙋль, дмнꙋ-
лꙋй кънтаць, ши ꙟнълцаць прє є ꙟвѣ.
ѯ Соаре ши лꙋнъ, ши стеллеле че-
рюлꙋй, блвиц прє дмнꙋль, кънтаць
ши ꙟнълцацйль прє єль ꙟвѣкь.
ѯа Тоатъ плоаѧ ши роѹа, ши тоа-
те вънтꙋриле, блвиц прє дмнꙋль, кън-
таць ши ꙟнълцаць прє єль ꙟвѣкь.
ѯв Фокꙋль ши зъдꙋхꙋль, ѥрна ши прй-
пъкꙋль, блвиц прє дмнꙋль, кънтаць
ши ꙟнълцаць прє єль ꙟвѣкь.
ѯг Роаѹа ши ннїа, гѣца ши церꙋль,
блвицн прє дмнꙋль, кънтаць шиль

7		291
în beseareca sfântă a slavei Tale,		
lăudat și slăvit în veac.		
Blagoslovit ești, Cela ce vez adâncurile	54	
și șez spre heruvimi; și lăudat		
și slăvit în veac. Blagoslovit	55	
ești spre scaunul slavei împără-		
ției Tale; și lăudat și slăvit		
în veac. Blagoslovit ești spre tăria	56	
ceriului și lăudat și slăvit în veac.		
Slava *innĕ*.		
A 8 cântare a celor 3 sfinți otroci	Stih	
Blagosloviți, toate lucrurile,	57	
pre Domnul! Domnului		
cântați și-L înălțați pre		
El în veac! (Blagosloviți, îngerii	58	

		PĚSNĬ
		Domnului, ceriurile Domnului; Domnului
		cântați și slăviți pre El în veac)!
	59	Toate apele ce-s pre ceriu și toate
		puterile, blagosloviți pre Domnul, Domnu-
		lui cântați și-L înălțați pre El în veac!
	60	Soare și lună și stealele ce-
		riului, blagosloviți pre Domnul; cântați
		și înălțați-L pre El în veac!
	61	Toată ploaia și roaoa și toa-
		te vânturile, blagosloviți pre Domnul; cân-
		tați și-L înălțați pre El în veac!
	62	Focul și zăduhul, iarna și pri-
		păcul, blagosloviți pre Domnul; cântați
		și-L înălțați pre El în veac!
	63	Roaoa și inia, gheața și gerul,
		blagosloviți pre Domnul; cântați și-L

ꙟнъл҃цаци пре ѧ҆ль ꙟвѣкь.
ѯд Нѣ́гꙋрѫ шѝ чѧ́цѫ, нѡ҆ци, ѡ҆ ѕн-
ле: бл҃вици пре дм҃нꙋль, кънтаць шѝ
ꙟнъл҃цаци пре ѧ҆ль ꙟвѣкь.
ѯе Лꙋми́нѫ шѝ ꙟтꙋнѣрекь, фꙋл҃џер
шѝ Нѡ́ꙋри, бл҃вици пре дм҃нꙋл, кън-
таци шѝ ꙟнъл҃ца пре ѧ҆ ꙟвѣкь.
ѯѕ Пъмѫ́нтꙋ, мъгꙋри, шѝ мꙋнць, ш҃
тѡ́тꙋ че крѣще ꙟтрꙋ ѧ҆й: бл҃виць пре
дм҃нꙋл, кънтаць шѝ ꙟнъл҃цаць пре ѧ҆л
ꙟвѣкꙋ. И҆звоарѫ, мъри, шѝ ръ-
ѯз ри, Кꙋ́ци, шѝ тѡ́тꙋ че съкатѣще
ꙟтра́пѫ, бл҃виць пре дм҃нꙋл, кънтаць
шѝ ꙟнъл҃цаць пре ѧ҆л ꙟвѣкь.
ѯи Тѡ́ате пасъриле чѣрюлꙋй, фіери ш҃
тѡ́ате добитоачеле: бл҃ви пре дм҃нꙋл

кън

Пѣ́inь:

кънтаць шѝ ꙟнъл҃ца пре ѧ҆ль ꙟвѣкь.
ѯѳ Фіи ѡ҆́амeнилорь шѝ І҆л҃ь, лъꙋдаць
пре дм҃нꙋль: кънтаць шѝ ꙟнъл҃ца
о пре ѧ҆ль ꙟвѣкь. Преѡ҆ціи дм҃-
нꙋлꙋй, слꙋџи дм҃нꙋлꙋй, бл҃вици пре
дм҃нꙋль кънтаць шѝ ꙟнъл҃цаць пре
оа ѧ҆ль ꙟвѣкь. Сꙋфлетеле шѝ
нимиле дрепцилѡр, шѝ смериціи кꙋ
инима, бл҃вици пре дм҃нꙋль кънта
шѝ ꙟнъл҃ца пре ѧ҆ль ꙟвѣкь.
ов А҆на́ніа, А҆за́ріа, Мисаил, бл҃ви
пре дм҃нꙋль, кънтаць шѝ ꙟнъл҃цаць
ог пре ѧ҆ль ꙟвѣкь. А҆пли, Пррчи,
шѝ Мчиції дм҃нꙋлꙋй, бл҃вици пре
дм҃нꙋль, кънтаци шѝ ꙟнъл҃цаць пре
ѧ҆ль ꙟвѣкь.

бл҃вн

8		292
înălțați pre El în veac!		
Negură și ceață, nopți și dzi-	64	
le, blagosloviți pre Domnul; cântaț și-L		
înălțați pre El în veac!		
Lumină și întunearec, fulger	65	
și nouri, blagosloviți pre Domnul; cân-		
tați și-L înălțaț pre El în veac!		
Pământ, măguri și munț și	66	
tot ce creaște întru ei, blagosloviț pre		
Domnul; cântaț și-L înălțaț pre El		
în veac! Izvoară, mări și râ-	67	
uri, chiți și tot ce să clăteaște		
într-apă, blagosloviț pre Domnul; cântaț		
și înălțaț pre El în veac!		
Toate pasările ceriului, fieri și	68	
toate dobitoacele, blagosloviț pre Domnul;		

		PĔSNĬ
		cântaț și înălțaț pre El în veac!
	69	Fii<i> oamenilor și Israil, lăudaț
		pre Domnul; cântaț și-L înălțaț
	70	pre El în veac! Preoții Dom-
		nului, slugile Domnului, blagosloviți pre
		Domnul; cântaț și înălțaț pre
	71	El în veac! Sufletele și
		inimile dereptilor și smeriții cu
		inima, blagosloviți pre Domnul; cântaț
		și înălțaț pre El în veac!
	72	Anania, Azaria, Misail, blagosloviț
		pre Domnul; cântaț și-L înălțaț
	73	pre El în veac! Apostoli, proroci
		și mucenicii Domnului, blagosloviți pre
		Domnul; cântați și înălțaț pre
		El în veac!

н. — стг.

Блвимь Татꙋль Фіюль Дхꙋль од
Сфнть: пре дмнꙋль акꙋм ши пꙋ-
рꙋрѧ, ши ѫвечїи де векь аминь.
Лъꙋдъмь, блви ши не ѫкинъмь ое
дмнꙋлꙋй кътъндь ши ѫнъцъдь
пре ель ѫвекь.

А, а, Кътикꙋль Прекꙋратїи, чей дела Сфнть с,
Лоука, Еѵанитъ.

Нѫрещїе Сꙋфлетꙋль мїеꙋ пре мѕ гла. а. за. а.
Дмнꙋль, ши съ бꙋкꙋрѫ Сꙋ-
флетꙋл мїеꙋ, ѫтрꙋ Дмнзъл
Спситорюль мїеꙋ.
Къ къꙋтѫ спре смеренїѧ слꙋжни- мз
чїи сале, ѧтѫ де акꙋм феричимъ-
ворь пре мине тоате нѣмꙋриле.
Къ фъкꙋ мїе мъріре пꙋтерни- мн

ю ю — кꙋм

Пѣснь,

кꙋль, къ сфнтꙋй нꙋмеле лꙋй ши
мила лꙋй ѫтоате нѣмꙋриле, ка-
рїи съ темь де ель.
мд Фъкꙋ цинере брацелꙋ сале, ръсипи
фъльшїи ѫкꙋцетꙋль инимїи лор.
н. Оборѫ пꙋтерничїи дин скаꙋн, ши
рꙋдикѫ смерицї, фльмънзїи ѫплꙋй д
бꙋнътъцї, ши богацїи лъсъни дешерц.
на Прїими Їиль фечорꙋль съꙋ, съ по-
менѣскѫ де мила са, кꙋм аꙋ гръ-
итъ пъринцилорь ноштри, лꙋй Авраам
ши семенцїеи лꙋй пънѫ ѫвекь.

гла. а. зача. а. с, Къгара Сфнтꙋлꙋй Захарїеи Прркь, апринти
лꙋй лꙋй Їоанн Ботезъторюль.

хи Лъвнть Дмнꙋль дмнзъꙋль
лꙋй Їль, къ сокоти ши де

екз

8		293
Blagoslovim Tatul, Fiiul, Duhul Sfânt: pre Domnul, acum și pururea și în veacii de veac, amin.	74	
Lăudăm, blagoslovim și ne închinăm Domnului, cântând și înălțând pre El în veac.	75	
A 9, cântecul Preacuratei, ce-i de la sfânt Luca evanghelist	Stih	
Mărește sufletul mieu pre Domnul și să bucură sufletul mieu întru Dumnezăul spăsitoriul mieu:	46	1:4
Că căută spre smerenia slujnicii Sale, iată, de acum ferici-mă-vor pre mine toate neamurile.	47	
Că făcu mie mărire Putearni-	48	Isa. 22:10 Ps. 33:10

		PĔSNĬ
		cul, că sfântu-i numele Lui și mila Lui – în toate neamurile carii să tem de El.
1 Sam. 2:5; Ps. 43:11;	49	Făcu ţineare braţelor sale, răsipi făloșii în cugetul inimii lor.
Isa. 30:18 și 41:9	50	Oborî putearnicii din scaun și rădică smeriţii, flămânzii împlu-i de bunătăţ și bogaţii lăsă-i deșerţ.
Ps. 24:5; Ier. 31:3,20; Gen. 17:9 și 22:16	51	Priimi Israil feciorul Său, să Să pomenească de mila Sa, cum au grăit părinţilor noștri, lui Avraam și semenţiei lui, până în veac.
	Stih	**Cântarea sfântului Zahariei proroc, a părintelui lui Ioan Botezătoriul**
1:4	68	Blagoslovit – Domnul Dumnezăul lui Israil, că socoti și des-

скумпэрэ ѡаменіи сэй.
ѯѳ Ши рэдикэ корнул спсніе ноаѡ, ткаса луй Двдь Коконулуй сэу.
о. Кум ау грэит прин ростуриле сфнцлор, карїи сэт дн вѣкь, Пррчїи луй.
оа Кэ ніарэ мэнтуи де пимашїи нощри, ши дн мэна тутуро челора че неоурэскь пре ной.
ов Сэфакэ милэ ку пэринцїи нощри, сэ адукэ аминте де легэтура луй чѧ сфнтэ.
ог Ши де цюрэмэнтуль че сэ цюрэ луй Авраамь пэрителуй ностру, сэдѧ ноаѡ сэ служим луй.
од Фэрэ фрикэ избэвнцн, дн мэниле пимашилорь нощри.
ое Ку сфнціе ши ку дерептате ѧн-

нта луй ѧтру тоате зиле віецї
os ноастре. Ѩрэ ту Коконе
Пррокь челуй десусь кемате вей, кэбе
ѧбла ѧнаинта фецей днмнулуй сэ
оз гэтещи кала луй. Ши сэ дай
куноцинца спсніей ѡамениилор луй,
ѧтру ертэчюна пэкателорь.
он Дин маре мила днмнзелуй нострѹ,
ку кара несокоти пре ной аче че еш
оѳ де сусь. Сэ арате челора че ера
пуш ѧтру ѧтунерек, ш ѧтру оумбра
п. моцїи. Сэ дерептезе пичоре-
ле ноастре ѧкале де паче.

Слава Бгу Давшему Начати: Ѝ совѣшти
Книгу сію, Глаголемую Ѱалтирь.

М:С:

9		294
cumpără oamenii Săi.		
Și rădică cornul, spăsenie noao,	69	
în casa lui David, coconului Său:		
Cum au grăit, prin rosturile sfinți-	70	
lor, carii sânt din veac prorocii Lui:		
Că ne-ară mântui de pizmașii noș-	71	
tri și din mâna tuturor celora		
ce ne urăsc pre noi. Să facă	72	
milă cu părinții noștri, să-Ș aducă		
aminte de legătura Lui cea sfântă.		
Și de giurământul ce Să giură	73	
lui Avraam, părintelui nostru.		
Să dea noao să slujim Lui		
fără frică, izbăviți din mâ-	74	
nile pizmașilor noștri,		
cu sfinție și cu dereptate îna-	75	

		intea Lui întru toate zile vieții
	76	noastre. Iară tu, cocoane,
		proroc Celui de sus chema-te-vei, că vei
		îmbla înaintea feaței Domnului, să
	77	gătești calea Lui Și să dai
		cunoștința spăseniei oamenilor Lui,
		întru iertăciunea păcatelor.
	78	Din mare mila Dumnezeului nostru,
		cu carea ne socoti pre noi, Acel ce ești
	79	de sus, să Să arate celora ce era
		puș întru întunearec și întru umbra
	80	morții, să derepteaze picioare-
		le noastre în cale de pace.
		Slava Bḡu davšemu načati i sŭve(r̄)š(i)ti
		knigu siju, glagolemuju Psaltyrĭ
		M S

с҃че

Рꙋгъчюне де тоате зилеле, ꙟтрꙋкаре дъмꙋ харъ лꙋи Дꙋмнезеꙋ
пентрꙋ тоате бꙋнътъцїле, трꙋпещи ши сꙋфлетещи
че амꙋ лꙋат ши ... лꙋомꙋ.

Дꙋмнезеꙋл де вечїе, Татъл пꙋтернїкꙋ, Дꙋмнезеꙋ
ши фъкъторюл, черюлꙋи ши пъмънтꙋлꙋи,
Татъл сфинтꙋ ши слъвитꙋ, а Дꙋмнꙋлꙋи ностꙋ а
лꙋи Ис Хс, Дꙋмнезеꙋл лꙋи Авраам, ши алꙋи Исаак,
ши алꙋи Иаковъ, ши ал ностꙋ Дꙋмнезеꙋ матӣвъ,
маре харъ дъм сфинцїеи тале, кꙋ инима смеритъ
ши кꙋ сꙋфлет плекат, ꙟнꙋмеле фїюлꙋи тъꙋ че сфинт
Ис Хс Дꙋмнꙋлꙋ ностꙋ, пентрꙋ тоате бꙋнътъцїле
тале, дин тоате времиле маи вартос къ неи алесъ
динтъю дин мила та спре вїаца де вечїе ꙟ Ис Хс,
пре кꙋпꙋл тъꙋ, ши пре фаца та ши пентрꙋ фїюл тъꙋ
чел сфинт. неи ръскꙋмпърат ши неи фъкꙋт фечорї
де моштене сфинцїеи тале, кꙋ дꙋхꙋл тъꙋ чел сфинт, неи
съмнат съ фим фечорї моштени сфинцїеи тале, ши
неи адꙋс спре кꙋноштинца та чъ диреаптъ, ши спенторе
ши неи фъкꙋт адевърат де спре вїаца де вечїе, ши
де мꙟпсенїтъ сꙋфлетеле ноастре, ши пънъ ꙟтрачастъ
време неи ферит, ши неи апърат, де тоате ръш

ЖЖ тъц

рꙋгъчюне,

тъцїле трꙋпещи ши сꙋфлетещи, ши неи цинꙋт ꙟ
трꙋ ꙋнїа съверлꙋи сфинцїеи тале. Акꙋм ши дин
трꙋ ꙟтꙋнерекꙋл ноапцїи чеи трекꙋ, неи адꙋс ꙟтрꙋ
лꙋмина зилеи де астъзи, ꙟпаче ши ꙟсънътате.
Пентрꙋ ачеаста пентрꙋ тоате фїе маре харъ ꙟвечїе
сфинцїеи тале. Аше ждере не рꙋгъм сфинцїеи тале, кꙋ
инимъ смеритъ, ши кꙋ сꙋфлет плекат, ꙟнꙋмеле
фїюлꙋи тъꙋ челꙋи сфинт, а Дꙋмнꙋлꙋи ностꙋ, алꙋи
Ис Хс. Динтрꙋ ꙟдемнаре дꙋхꙋлꙋи сфинт, ка съ пли
нещи ноаѡ, тоате фъгъдꙋинцеле тале трꙋпещи,
ши сꙋфлетещи, ши те рꙋгъм съне ерци тоате пъка
теле тинерецелор ноастре, ши тоате хикленїиле вїе
цїи ноастре, ръꙋтътꙋриле, ши грешалеле, ши тоа
те фаптеле ноастре челе реле, ертъле динтрꙋ ма
мила та пентрꙋ сфинт фїюл тъꙋ, ши кꙋ дꙋхꙋл тъꙋ
чел сфинт, ꙟннене пре ной ꙟкꙋноштинца та чъ ди
реаптъ, ши ꙟтрꙋ нъдеждеа спасеи ши вїецїи де
вечїе пънъ ꙟ сфършит. Спорещи ши ꙟмꙋлцещи
спре ной лꙋминаре кꙋвънтꙋлꙋи тъꙋ челꙋи сфинт
ꙟтоате зилеле, ꙟмꙋлцещи Дꙋмне Дꙋмнезеꙋ спре ной
тоате дарꙋриле сфинцїеи тале, ши кꙋ дꙋхꙋл тъꙋ чел

сфинт

Rugăciune de toate zile, întru care dăm har lui Dumnezău pentru toate bunătățile trupești și sufletești ce am luat și vom să luom

Dumnezăul de vecie, Tatăl Putearnic, Domnul
și Făcătoriul ceriului și a pământului,
Tatăl Sfânt și slăvit a Domnului nostru, a
lui Isus Hristos, Dumnezăul lui Avraam și a lui Isaac,
și a lui Iacov, și al nostru Dumnezău milostiv,
mare har dăm Sfinției Tale, cu inimă smerită
și cu suflet plecat, în numele Fiiului Tău cel Sfânt,
Isus Hristos, Domnul nostru, pentru toate bunătățile
Tale, din toate vremile; mai vârtos că ne-ai ales
dintâiu din mila Ta spre viața de vecie în Isus Hristos,
pre chipul Tău și pre fața Ta. Și pentru Fiiul Tău
cel Sfânt ne-ai răscumpărat și ne-ai făcut feciori
de moșie Sfinției Tale; cu Duhul Tău cel Sfânt ne-ai
sămnat să fim feciori moșteani Sfinției Tale și
ne-ai adus spre cunoștința Ta cea direaptă și spăsitoare
și ne-ai făcut adevărat despre viața de vecie și
de ispăsenia sufletelor noastre; și până în ceastă
vreame ne-ai ferit și ne-ai apărat de toate răo-

tățile trupești și sufletești și ne-ai ținut în-
tru soția săborului Sfinției Tale; încă și din-
tru întunearicul nopții ce trecu, ne-ai adus întru
lumina zilei de astăzi, în pace și în sănătate.

Pentr-aceastea, pentru toate, fie mare har în vecie
Sfinției Tale. Așijderi ne rugăm Sfinției Tale cu
inimă smerită și cu suflet plecat, în numele
Fiiului Tău celui Sfânt, a Domnului nostru, a lui
Isus Hristos, dintru îndemnarea Duhului Sfânt, ca să pli-
nești noao toate făgăduințele Tale trupești
și sufletești; și Te rugăm să ne ierți toate păca-
tele tinereațelor noastre și toate hicleniile vie-
ții noastre, rătăciturile și greșalele. Și toa-
te faptele noastre ceale reale iartă-le dintru mare
mila Ta, pentru Sfânt Fiiul Tău. Și cu Duhul Tău
cel Sfânt ține-ne pre noi în cunoștința Ta cea di-
reaptă și întru nădeajdea spăseniei și vieției de
vecie, până în sfârșit. Sporeaște și înmulțeaște
spre noi luminarea cuvântului Tău celui sfânt
în toate zilele. Înmulțeaște, Doamne Dumnezău, spre noi
toate darurile Sfinției Tale și cu Duhul Tău cel

Де тоате зиле.

СІВ.

ефнть, ꙟтоарче пре ной кътрѫ тине ꙟтоатѫ
времѧ, кѫ съне ꙟтȣрнем, ши пре тине май бине
съ те путем кȣноаще, съне темем съ те юбим, съ те
чинстим, ши ꙟтрȣ тоате съ арътѣм ꙟгъдȣинц
ноастрѫ каш жиртвѫ юбитѫ ꙟнаинта фѣцїе
тале. Ꙟкѫ ши пентрȣ чей ръстъчици, не рȣгѣм ефи
цїей тале, съци фїе милѫ де ей съй минȣеци дин
трȣ мила та, ши сѫй адȣчи спре кȣноащинца та
чѣ диреаптѫ, кȣ ши ей кȣ ной деꙟпреȣнѫ, кȣ ѡ кре
динцѫ, кȣ ѡ инимѫ, ши кȣ ун сȣфлеть, съ чинстѣ
скѫ пре ефиціѧ та, ꙟпъръне Дѡмне Дѡмнезѣȣ кȣ кре
щиніи ши кȣ църиле че сѫт ꙟпрежȣрȣл ностру, кȣ ци
нȣтȣрй, кȣ ѡраше, кȣ четѫци, кȣ сате ши ꙟпреȣнѫ
кȣ слȣжбеле, ши кȣ кредин чошїи тѣй, карїй ꙟтрȣ але
пре ной ꙟкѫ кȣ Цара, кȣ Краюль, кȣ крѫеса, ши кȣ
Чинститѫ Каса, ши кȣрта лор кȣ ѡрашеле, Четѫцї
ле, Сателе, Бесѣричиле, ши кȣ тоатѫ фъмѣѧ но
астрѫ ꙟпреȣнѫ де тоате ръȣтѫциле, трȣпещи ши
сȣфлетещи, май върто де дракȣл дехїклентиле лȣй,
де амъцитȣриле лȣй, де ꙟнъцътȣра лȣй чѣ стрѫбѫ,
де непїта лȣй чѣ пѫгȣбитоаре, ши де робїи лȣй чей

Ж Ж в стри

Рȣгъчюне,

стрикъторй, де ѡщи, де ръмірицѫ, де робїе, де же
хȣнре, де фок, де фоамете, де скȣмпете, де боале,
реле, де моарте грабникѫ, де чюмѫ, де вѣкоале,
де пълитȣрѫ, де грийндинѫ, де пїатрѫ, де тȣнет,
де повоае стрикътоаре, де акъдерѧ ꙟпъкате, де
нȣме рѣȣ, де рȣшине, де ѡрбичюне, де ꙟдоире, ши
де пъгȣбитȣра сȣфлетѣскѫ, ꙟпъръне Дѡмне Дѡмне
зѣȣ, акмȣ ши ꙟвреме, че вине, де тоатѫ ꙟпъреке
тȣра, ши ꙟдоитȣра, дитре ной, ши де венирѧ либи
лор стреине спре ной, де пагȣбѫ, ши де армеле лорь,
фїецй милѫ Дѡмне Дѡмнезѣȣ, де тоатѫ сȣпърарѧ
кредин чошилор тѣй, адȣци аминте де рȣшинѧ, де
ръспирѧ, ши де върсарѧ сънцелȣй лорь, кареле нȣ
нȣмай чей стреини, че ꙟкѫ ши фраціи ноштри некрȣ
цинд лаȣ върсат, ка съ нȣ сѫ хȣлѣскѫ нȣмеле тѣȣ
чел ефнт, пентрȣ бирȣинца лорь чѫ немїлостивникѫ
че аȣ лȣат спре ной. Бȣкȣръне Дѡмне Дѡмнезѣȣ, дȣпѫ
атѫцѧ анй, ꙟпълънцерїй, ши аробїей ноастре, кȣ со
котинца, ши кȣ пазата чѫ пȣтерникѫ. ши кȣ тъ
рїѧ пачей ноастре, цине Дѡмне Дѡмнезѣȣ ꙟтоате ло
кȣриле, ши ши ꙟтре ной кредин чошїи тѣй чей ръскȣ

пъ

de toate zilele **296**

Sfânt întoarce pre noi cătră Tine în toată
vreamea. Ca să ne înturnăm și pre Tine mai bine
să Te putem cunoaște, să ne teamem, să Te iubim, să Te
cinstim și întru toate să arătăm îngăduința
noastră, ca o jirtvă iubită înaintea feaței
Tale. Încă și pentru cei rătăciți ne rugăm Sfin-
ții<i> Tale: să-Ți fie milă de ei, să-i miluiești din-
tru mila Ta, și să-i aduci spre cunoștința Ta
cea direaptă; cum și ei cu noi dempreună, cu o cre-
dință, cu o inimă și cu un suflet să cinsteas-
că pre Sfinția Ta. Apără-ne, Doamne Dumnezău, cu creș-
tinii și cu țărâle ce sânt împregiurul nostru, cu ți-
nuturile, cu orașele, cu cetățile, cu satele și împreună
cu slugele și cu credincioșii Tăi, carii-s întru eale:
pre noi încă cu țara, cu craiul, cu crăiasa și cu
cinstită casa și curtea lor, cu orașele, cetăți-
le, satele, beseaicile și cu toată fămeaia noas-
tră împreună, de toate răotățile trupești și
sufletești: mai vârtos de dracul, de hicleniile lui,
de amăgiturile lui, de învățătura lui cea strâmbă,
de ispita lui cea păgubitoare și de robii lui cei

Rugăciune

stricători, de oști, de răzmiriță, de robie, de je-
huire, de foc, de foamete, de scumpeate, de boale
reale, de moarte grabnică, de ciumă, de vicoale,
de pălitură, de grindină, de piatră, de tunet,
de povoaie stricătoare, de a cădearea în păcate, de
nume rău, de rușine, de orbiciune, de îndoire și
de păgubitura sufletească. Apără-ne, Doamne Dumne-
zău, acmu și în vreame ce vine: de toată împăreche-
tura și îndoitura dintre noi, și de venirea limbi-
lor streine spre noi, de pagubă și de armele lor.
Fie-Ți milă, Doamne Dumnezău, de toată supărarea
credincioșilor Tăi; adu-Ți aminte de rușinea, de
răsipirea și de vărsarea sângelui lor, carele nu
numai cei streini, ce încă și frații noștri necru-
țind l-au vărsat, ca să nu să hulească numele Tău
cel sfânt, pentru biruința lor cea nemilostivnică
ce au luat spre noi. Bucură-ne, Doamne Dumnezău, după
atâtea ani a plângerii și a robiei noastre, cu so-
cotința și cu paza Ta cea putearnică și cu tă-
ria pacei noastre. Ține, Doamne Dumnezău, în toate lo-
curile și și între noi, credincioșii Tăi, ce-ai răscum-

пъра, ку съцереле фїюлуй тъу чел юбит, ши чъборул тъу
ку край, ку донїи, ку вїнгъжїи, ку дерегъторїи ку прє
цїи, ши ӑпреуна ку тот мирѣнїи, пентру слава нуме
луй тъу, ку май цинеи, ш май пъзит ку путѣрѣ та. ӑ
тру Егупет ӑпустїе, ӑ Сурїа, ӑ Халдѣа, ӑ Іудѣа
ши ш ӑтрате локурн, ӑпротива тутуро, Дмне дуни
зъ пайоѣще дин трє нои, тотъ оурьчюна, ӑдъръптни
чїа, мънїа, оурцїа, ши не дъруѣще прє нои, ку ӑ
целепчюне днрѣпт.. ъ, ку сфат де фолос, ку търїе,
ку оунийчюне сѣфл.. ѣскъ, ку драгосте фрьцѣскъ
ши ку фрикъ дмнзеѣскъ, ка ӑтоате лукрурилє,
кареле сѫ спре лауда нумелуй тъу, спре пачѣ църъй
ноастре, ши спре ӑтръмаре бесѣричїй тале, ку оу
на съ ӑцелѣџем, оуна съ вом, ши ку о инимъ, ши
ку оу суфлет съ служим. Дмне мативе чел сфнть,
ши юбить ку смеренїе маре не ругъ сфнцїей тале ш
прє ӑчаста ку часть зи де астъз, ӑкъ съ ш пентрѣ
ч.. ..ате, ши ӑсънътате ка съ ӑблъм ӑдерегъто
рїа крещиннъцїи ноастре, ку дерептате ши спре фо
лос, аша фъ ку нои Татъл ноструу чел сфнт, ши
мативь, пентру фїю тъу чел сфнт Дмнул ностру

ӑпрѣу маре

Ж ж Г　　　Іс

Іс Хс, ку ши нои възънд, мила ши паза сфнцїй
тале, дин не.. ӑнем съ лъудъм ши съ ӑнълцъм
нумеле тъу чел сфнт, де акум пънъ ӑвѣк, амин.
Татъ ностру чи ещ ӑчерю сфнцѣскъ нумеле тъу: и про.

РУГЪЧЮНЕ, Д ОСЪРА.

Дмне путѣрниче, пъринте атоатъ мила, каре
ле ай рънд уить ноапта съ.. ӑдихнѣла ӑамє
нилорь, царъ зуа ай фъкут съ ӑбле ӑлукрурилє
ши ӑдерегъторїеле лорь, дела каре съ изворъск,
тоате бунътъцилє, ши дарурилє де пай, де сѫ дин
черю, спрє нои фецїи ши фѣтеле тале, ши дела ка
реле не ащете тоатъ вїаца, ши мишкарѣ ноастръ
карь дъцїе ка пърйнтелуй ши дмнзеулуй ностру,
ӑнумеле дмнулуй ностру Іс Хс, пентру къ не..
зит ши не..й ферит, ӑтоте зилеле вїецїей но..тре
дела нащерѣ ноастръ, пънъ ӑзуа де астъзи, д
тоате ръотъцилє, трупещи ши суфлетещи ..и не..
дать паче ши сънътате, ши не..й ажутат ши не..й

ӑтръ

părat cu sângele Fiiului Tău cel iubit și săborul Tău, cu crai, cu domnii, cu viteajii, cu deregătorii, cu preuții, și împreună cu toț mireanii, pentru slava numelui Tău. Cum i-ai ținut și i-ai păzit cu putearea Ta întru Eghipet, în pustie, în Siria, în Haldeea, în Iudeea și și într-alte locuri, împrotiva tuturor. Doamne Dumnezău, pliveaște dintre noi toată urâciunea, îndărăptnicia, mânia, urgia; și ne dăruiaște pre noi cu înțelepciune dreaptă, cu sfat de folos, cu tărie, cu uniciune* sufletească, cu dragoste frățească, și cu frică dumnezeiască, ca în toate lucrurile carele-s spre lauda numelui Tău, spre pacea țărâi noastre și spre întrămarea besearicii Tale. Cum una să înțeleagem, una să voim și cu o inimă și cu un suflet să slujim. Doamne milostive cel Sfânt și iubit, cu smerenie mare ne rugăm Sfinției Tale și pre aceasta: cum ceastă zi de astăz încă să o petreacem în pace și în sănătate, ca să îmblăm în deregătoria creștinătății noastre, cu dereptate și spre folos. Așa fă cu noi, Tatăl nostru cel Sfânt și milostiv, pentru Fiiul Tău cel Sfânt, Domnul nostru,

*împreunare

Isus Hristos; cum și noi, văzând mila și paza Sfinții<i> Tale, din neam în neam să lăudăm și să înălțăm numele Tău cel sfânt, de acum până în veac. Amin.

„Tatăl nostru ce ești în ceriuri, sfințească-să numele Tău" *i pro(č).*

Rugăciune de seara

Doamne putearnice, Părintele a toată mila, Carele ai rânduit noaptea spre odihneala oamenilor, iară dzua ai făcut să-ș îmble în lucrurile și în deregătoriele lor, de la Carele să izvorăsc toate bunătățile și darurile deplin, de sus, din ceriu, spre noi, fetii și featele Tale, și de la Carele ne easte toată viața și mișcarea noastră, har dăm Ție, ca Părintelui și Dumnezăului nostru, în numele Domnului nostru, Isus Hristos; pentru că ne-ai păzit și ne-ai ferit în toate zilele vieției noastre, de la nașterea noastră până în zua de astăzi, de toate răotățile trupești și sufletești. Și ne-ai

ꙟтрꙿмат кꙋ аџюторюл тѣꙋ, ꙟлꙋмꙑнѣзе ноастре
тѣле крещинещи, ши ꙟвацъ де акꙋм ꙟпаче ши ꙟвъ-
нътате де ѡ пꙋтѣрѫ сꙋфери, пентрꙋ вѣстѣ фїе пꙋ-
мелѣ тѣꙋ сфꙟнт, ши бꙋнътѫ ꙟвѣт, кꙋ смерѣнїе, ши
кꙋ маре надеждѣ, пентрꙋ сфинцїеи тале, ка пъри-
телꙋи ши дꙋмнезеꙋлꙋи ностꙋ чел дꙋлче, ꙟпремѣле
фїюлꙋи тѣꙋ чел сфꙟнт, домнꙋлꙋи ностꙋ ІС ХС, ка съ цїи
мила та ачаста, ши де акꙋм ꙟнаинте, спре ной
фѣрѫ де кънецѫ пънѫ ꙟ сфършит. Ѥртъне ноаѡ
тоате грешалеле вїецїеи ноастре, динтрꙋ мила
та чѫ фѣрѫ сфършенїе, пентрꙋ достоинчїа сфин-
цїюлꙋи тѣꙋ, ши оуйтъ тоате фаптеле ноастре чѣ
ле рѣле, ши кареле ꙟ грешитꙋ ꙟ зїꙋа ачеаста зи, дꙋ-
пъ ꙟвѣцѣдꙋрѫ тѫ чѫ дрѣптъ, съ нꙋ ле май поменещи
чи къ дꙋпъ ꙟпꙋсеꙋ воїа лꙋй тоате фаптеле де пре фаца
пъмѫнтꙋлꙋи акопери, кꙋ ꙟтꙋнерекꙋ нопцей, аша ши
пъкателе ноастре, кꙋ оуйтаре. Ши кꙋ мила та чѫ
де вѣчїе акоперилѣ, съ ни къ сорелѣ не ласъ пре ной
дꙋпъ ꙟпꙋсъ ꙟтрꙋ ꙟтꙋнерек, ꙗръ ту Дꙋмне
не лꙋминѣзѫ минцилѣ ши сꙋфлетеле ноастре кꙋ дꙋха
тѣꙋ чел сфꙟнт, съ вор фи ши ꙟ аша окїи трꙋпꙋлꙋй

ностꙋ, ꙗръ дꙋхꙋл сꙋфлетꙋлꙋи ностꙋ спре тине съ
привѣгезе, ка ши кꙋџетеле ноастре де ноапте,
ши висꙋриле де сомꙋ, кꙋрате, ꙗвите, ши де неспꙋсе
съ не фїе ꙟнаинтѣ сфинцїеи тале, ши ꙟтъ ачи тръ-
пꙋриле ноастре, дꙋпѣ лꙋкрꙋ де зїꙋа съ ѡдихнеск, ши
дꙋпъ оустенѣлѫ, вїртꙋта ноастрѫ ча ръсфира-
тъ ꙗръ съ ꙟдꙋнѫ, аша ши мїнта ноастрѫ ча оусте-
нитъ, де гъндꙋри ши де кꙋџете сѣ се ѡдихнѣскъ, ꙟ-
кѫ ши сꙋфлетеле ноастре, чѣле ꙟгреате де пъкате
ꙟтрꙋ тине съ се ꙟшꙋрезе, ши съ се ꙟшазе, къ ной
дормим, ꙗр тꙋ ка ши моцї, ши нꙋ съ те май де стоинчи
спре паза ноастрѫ, пентрꙋ ачѣѧ те рꙋгъм дꙋлче Дꙋмнезеꙋле
ностꙋ, ка съ стръжꙋещи тꙋ пентрꙋ ной, ши тъбърѫ-
ще сфинцїи ꙟџерїи тъи, прецꙋр ной ка съ не стреџе
ноаѡ ничи оун рѣꙋ, ничи съ се апропїе де кашеле ши де
фъмилїе ноастре ничи ѡ ръщтате, къ съ ни плеврием тꙋ
стрежꙋи ши пъзи, ꙟ дешерт стражꙋиторїи ноштри
ꙟмъйнѣле тале Дꙋмне мънтꙋе де сꙋфлетеле, ши тръ-
пꙋриле ноастре, ши кꙋ тоате бꙋнътъциле трꙋпещи
ши сꙋфлетещи чѣ аве де ла тине, ꙟпрꙋнѫ кꙋ цара
ноастрѫ кꙋ съборꙋ кꙋ краюл, кꙋ Кръиаса, кꙋ ꙗбитъ

[illegible]

de toate zilele 298

întrămat cu agiutoriul Tău în lucrurile noastre
ceale creştineşti şi în ceasul de acmu în pace şi în să-
nătate, de-a o putearea suferi. Pentr-aceastea fie nu-
mele Tău sfânt şi blagoslovit în veaci; cu smerenie şi
cu mare nădeajde ne rugăm Sfinției Tale, ca Părin-
telui şi Dumnezăului nostru cel dulce, în numele
Fiiului Tău cel Sfânt, Domnul nostru, Isus Hristos, ca să ții
mila Ta aceasta şi de acum înainte spre noi,
fără de căință, până în sfârşit. Iartă-ne noao
toate greşalele vieții noastre, dintru mila
Ta cea fără sfârşenie, pentru destoinicia Sfânt
Fiiului Tău. Şi uită toate faptele noastre cea-
le reale şi carele am greşit în zua de astăzi; du-
pă făgădaşul Tău cel direpț, să nu le mai pomeneşti.
Ce, cum după apusul soarelui toate faptele de pre fața
pământului acoperi cu întunearecul nopții, aşea şi
păcatele noastre, cu uitarea şi cu mila Ta cea
de vecie acoperi-le, săva că soarele ne lasă pre noi
după apusul lui întru întunearec. Iară Tu, Doamne,
ne luminează inimile şi sufletele noastre cu Duhul
Tău cel Sfânt; să vor fi şi închiş ochii trupului

Rugăciune

nostru, iară ochii sufletului nostru spre Tine să
privească; încă şi cugetele noastre de noaptea
şi visurile den somnu, curate, iubite şi de ispăsenie
să ne fie înaintea Sfinției Tale. Şi în ce chip tru-
purile noastre după lucrul de dzua să odihnesc şi
după usteneală vârtutea noastră cea răsfira-
tă iară să adună, aşea şi mintea noastră cea uste-
nită de gânduri şi de cugete să se odihnească. În-
că şi sufletele noastre ceale îngreiate de păcate
întru Tine să se iuşureaze şi să se aşaze; că noi,
dormind, sântem ca şi morți şi nu sântem destoinici
spre paza noastră. Pentr-aceaea Te rugăm, dulce Dumnezăul
nostru, ca să străjuieşti Tu pentru noi. Şi tăbăraş-
te sfinți îngerii Tăi pregiur noi, ca să nu ne strice
noao nici un rău, nici să se apropie de casele şi de
fămeile noastre nici o răotate, că să nu ne vei Tu
străjui şi păzi, în deşărtu-s străjuitorii noştri.

În mânule Tale, Doamne milostive, dăm sufletele şi tru-
purile noastre şi cu toate bunătățile trupeşti
şi sufleteşti ce avem de la Tine; împreună cu țara
noastră, cu săborul, cu craiul, cu crăiasa, cu iubită

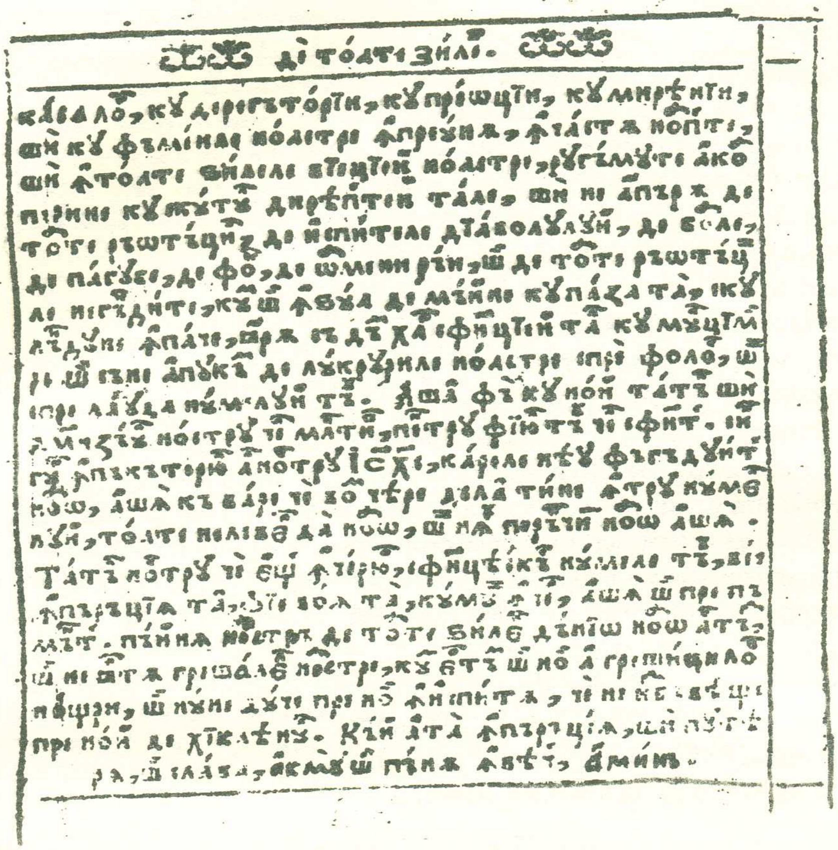

ді тоате зилеле.

каваловъ, кѹ дірегъторіи, кѹ прієщції, кѹ лнирътити,
ши кѹ фъміліа ноастре ѫпреѹнъ, ѫтраста ноапте,
ши ѫтоате зилеле віецеи ноастре, рѹгъмѹте ако
пъзиме кѹ мѫнтъ дирептеи тале, ши не апъръ де
тоате ръѹтъциле, де испитиле дїаволѹлѹи, де боале,
де пагѹбе, де фок, де оамении рѫи, ши де тоате ръѹтъциле
де негъндите, кѹ ши ѫвъца де мѫниле кѹ пака та, ікѹ
лѫѹдъне ѫпаче, пре ка съ дѫ ха сфинціеи та кѹ мъцѹм
ри, ши съне апѹкъ де лѹкрѹриле ноастре спре фоло, ши
спре лаѹда нѹмелѹи тъѹ. Аша фъ кѹ ной Тате ши
Дѹмнезеѹл ностръ чел мари, пентрѹ фїюл тъѹ чел сфинт. Ші
Мѫнтѹиторюл ностръ Іс Хс, кареле неѹ фъгъдѹит
ноѹ, аша къ варе че вор чере дела тине ѫтрѹ нѹме
лѹи, тоате не ле ва да ноѹ, ши не ѫ порѹнчит ноѹ аша.
Тате ностръ чел ѣши ѫ черюри, сфинцаскъ нѹмеле тъѹ, віе
ѫпъръціа та, фіе воа та, кѹм ѫ чер, аша ши пре пъ
мѫнт. пѫйна ноастръ де тоате зилеле дъне ноѹ астъ
зи, ши не ярта гришалеле ноастре, кѹм ертъм ши ной а грешиціилор
ношри, ши нѹ не дѹче пре ной ѫн испита, чи не избъвеще
пре ной де хиклеанѹл. Кѫ а та ѫпърціа, ши пѹте
ра, ши слава, аквм ши пѫнъ ѫ векі, Амин.

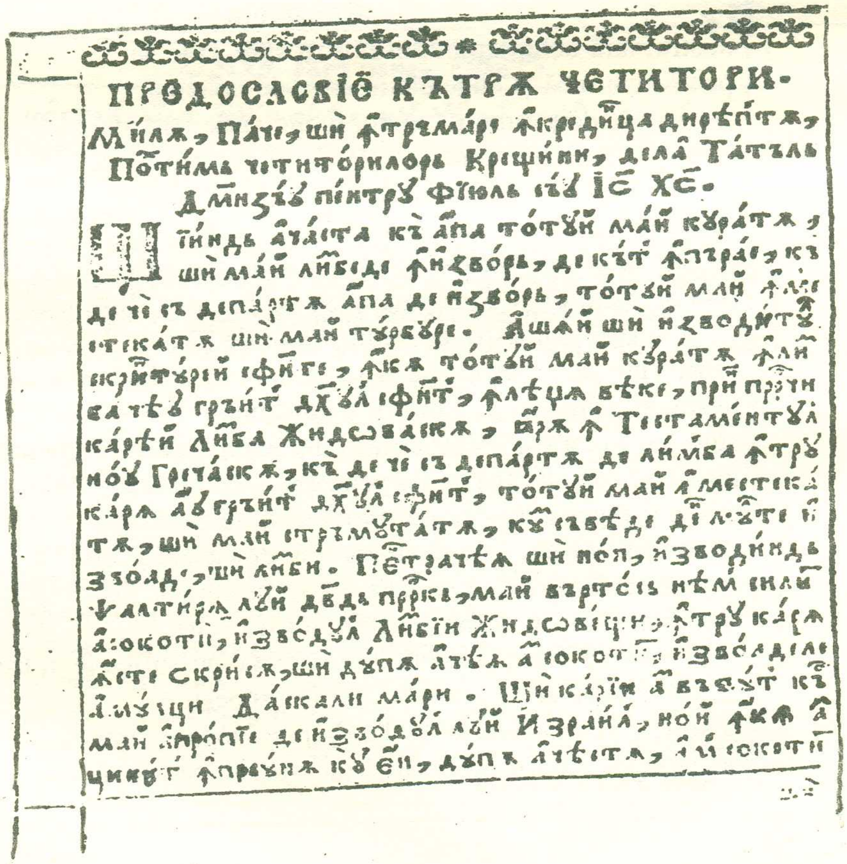

Предословіе кътръ четитори.

Мила, Паче, ши ѫтрамаре ѫкредінца дирептъ,
Потима четиторилор Крещиніи, дела Тател
Дѹмнезеѹ пентрѹ фїюл съѹ Іс Хс.

Штиндъ ачаста къ апа тотѹи май кѹратъ,
ши май лимпеде ѫ извор, декът ѫ пъраѹ, къ
де че съ департъ апа де извор, тотѹи май ѫ ла
стекатъ ши май тѹрбѹре. Аша ши изводителе
скриптѹрій сфинте, ѫкъ тотѹи май кѹратъ ѫ ла
ватѹл гръит дѹхѹл сфинт, ѫ лецеа веке, при пръти
кърціи лімба Жидовеаскъ, ярь ѫ Тестаментѹл
ноѹ Гречаскъ, къ де че съ депъртъ де лимба ѫтрѹ
каре ѫ вагръит дѹхѹл сфинт, тотѹи май ѫ местекъ
тъ, ши май стрѹмѹтатъ, кѹ съведе дела ачасте и
зводе, ши лимби. Петрачеа ши поп, изводиндъ
зоалдъ, ши лимби. ...
Псалтиря лѹи Давид пре ка май вартос нѣм сиалй
ѫ токотии, изводѹл Лимбіи Жидовещи, ѫтрѹ каре
ѫ сокотии, изводеле
ачесте скрисе, ши дѹпъ ачеа ѫ сокотии изводеле
ѫ мѹлци Дъскали мари. Ши кѫріи ѫ възѹт къ
май апропе де изводѹл лѹи Израил, ной ѫкъ ѫ
цинѹт ѫпреѹнъ кѹ ей, дѹпъ ачеста, ѫй сокоти

de toate zilele		299
casa lor, cu deregătorii, cu preoții, cu mireanii și cu fămeile noastre împreună, în ceastă noapte și în toate dzilele vieției noastre rugămu-Te: Acoperi-ne cu scutul direaptei Tale și ne apără de toate răotățile, de ispitele diavolului, de boale, de pagube, de foc, de oameni răi și de toate răotățile negândite. Cum și în dzua de mâine, cu paza Ta, sculându-ne în pace, iară să dăm har Sfinției Tale cu mulțimire; și să ne apucăm de lucrurile noastre spre folos și spre lauda numelui Tău. Așa fă cu noi, Tatăl și Dumnezăul nostru cel milostiv, pentru Fiiul Tău cel Sfânt, singur împăcătoriul al nostru, Isus Hristos. Carele ne-au făgăduit noao așea: că varece vom ceare de la Tine întru numele Lui, toate ne le veri da noao. Și ne-au porâncit noao așea. Tatăl nostru ce ești în ceriuri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, cumu-i în ceriu, așea și pre pământ. Pâinea noastră de toate dzilele dă-ni-o noao astăz și ne iartă greșalele noastre, cum iertăm și noi a greșiților noștri. Și nu ne duce pre noi în ispită, ce ne izbăveaște pre noi de hicleanul. Că-i a Ta împărăția și puterea și slava, acmu și până în veaci. Amin.		

		Predoslovie către cetitori Milă, pace și întrămare în credința direaptă pohtim cetitorilor creștini, de la Tatăl Dumnezău, pentru Fiiul Său, Isus Hristos Știind aceasta, că apa totu-i mai curată și mai limpede în izvor decât în pâraie, că, de ce să departă apa de izvor, totu-i mai înmestecată și mai turbure, așea-i și izvoditul Scripturei Sfinte: încă totu-i mai curată în limba ce-au grăit Duhul Sfânt, în Leagea Veache, prin proroci, carea-i limba jidovască, iară în Testamentul Nou, grecească. Că, de ce să departă de limba întru carea au grăit Duhul Sfânt, totu-i mai înmestecată și mai strămutată; cum să veade den multe izvoade și limbi. Pentr-aceaea și noi, izvodind Psaltirea lui David proroc, mai vârtos ne-am silit a socoti izvodul limbii jidovești, întru carea easte scrisă; și după aceaea, am socotit izvoadele a mulți dascali mari. Și carii am vădzut că să mai apropie de izvodul lui Izrail, noi încă am ținut împreună cu ei. După aceastea, am socotit

Кѣтрѫ ктитори.

шй йзводѫлѫ чело, ов, де Дѣскали. кѫрти аѹ йзводит де лимбѫ Жидовѣскѫ, ѫ Гречаскѫ (ди Гречаскѫ дѹпатѣ ѫмѫлте лимби.) шй [illegible] а вѫзѫт кѫ нѣвлаѹ фоарте депѫртат де йзводѹла, Жидовѣск, пойа ѹ авѣат ѫло, нѹмаи кѫ а ѡснат, кѹм кѣлѫ ѡсевѣще де чеа жидовѣск, шй оу ниле кѹвите лѣмь ле пререна, чи лѣ ѹ аки ѫпаритижи, кѹмѫ тѣста, (.): пѫрѫ ателе лѣ пѹ пре марџине, кѹтѣ ите ѡловѫ, жи-кѫ, чиѣзи, кѫ ѫ йзводѹла жидовѣск нѹмь. шй ла тот ѱаломѫ, ѫтѣю а поѹ Стима. шй пѣрцилѣ ѱаломило, арѫтѣнд каре ѱало кѫте пѫци ари, шй каре пате, пѫнѫ аи, ѕ, а ѡсоралкѫ кѹпринде. шй десвре чи грѫаще пре кѹлѫ. дѹпѫ аче[illegible]та, а пѹ шй Ти гѫчѹшѹла, оу де ла гѫти ѿ жидовѣщ, шй а то минтѫ ѱаломити токѣ вити хѹр, ка сѫ попѣтѫ афла [illegible] ѫ доѹгра чева вра ѫ сѫкате. Дѹ аче[illegible]та щинд, кѫ нимѹ лѹкоѹ ѹе фѫкѫ демѫнѫ де ѡм, нѹ поте фи фѫ грешалѫ, пѣтратѣ а вѫрѹг[illegible] чи га кѫ грешѹ, а кѹвѫт а ѫтѹпа да даминѫ кѹ чи драгосте а скрѝ ко, кѹ ачѣ а сѫчети ѿ вс[illegible] спре ѫтрѣмѫра [illegible] воите, дамнѫ ноѫстрѹ Іс Хс ѕи кѫ [illegible] ѡсѫрѹ, мила ѕи кѫ вѫ Дмн

Кк ш е

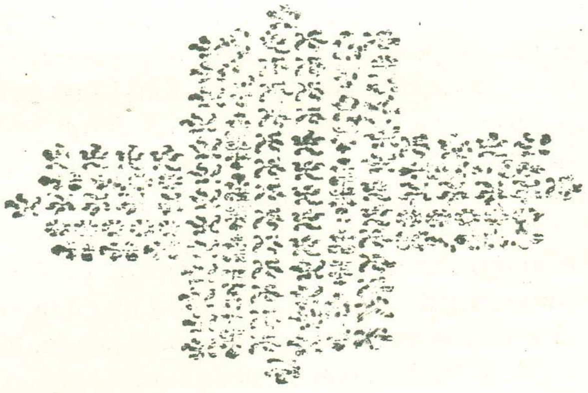

și izvodul celor 72 de dascali, carii au izvodit den limbă jidovască, în grecească (din grecească, dup-aceaea, în multe limbi). Și care am vădzut că nu s-au foarte depărtat de izvodul jidovăsc, noi am lăsat în loc; numai că am sămnat cum că să osibeaște de cel jidovesc și unele cuvente le-am pus pre rând, ce le-am închis în parintijiș, cumu-s ceastea ( ); iară altele le-am pus pre margene cu ceaste slove: *jidovește nu-i,* ce să zice că în izvodul jidovesc nu-s. Și la tot psalomul întâiu am pus *Summa* și părțile psalomilor, arătând care psalom câte părți are și care parte până în ce stih au soroacă cuprinde și despre ce grăiaște prorocul. După acea<s>tea, am pus și titulușul unde l-am găsit și jidoveaște. Și am tocmit psalomii toț cu stihuri, ca să poată afla mai îndegrabă ce va vrea să caute. După aceastea, știind că nici un lucru ce-i făcut de mână de om nu poate fi fără greșală, pentr-aceaea vă rugăm să iertaț ce-am greșit: au cuvânt, au în tipariu.

Dea Dumnezeu cu ce dragoste am scris noi, cu aceaea să cetiț și voi, spre întrămarea sufletelor voastre. Domnul nostru, Isus Hristos, fie cu sufletul vostru, mila fie cu voi! Amin. 2 Tim. 4:1

Glosar

acoperi vb. „a proteja" 7^{v}
adauge vb. „a adăuga" 238^{v}
adânc s.n. „abis; ocean" 75^{v}, 126^{r}
ademană s.f. „camătă" 42^{v}
aducere s.f. „ofrandă, jertfă" 289^{r}
agiun s.n. „post, ajun" 125^{v}
aloe s.n. „extract de aloe" 82^{r}
amistui vb. „a arde" 64^{v}, 125^{v}, 135^{v}-136^{r}, 147^{v}, 150^{r}, 279^{r}, 285^{v}
aplecătoare s.f. „oaie care alăptează" 150^{v}
arbure s.m. „arbore, copac" 196^{v}, 271^{v}
argențit adj. „argintat" 121^{v}
arsă s.f. „jertfă, ofrandă" 31^{r}, 71^{v}, 90^{v}, 93^{v}, 94^{r}, 289^{r}, 289^{v}
ascuns(u) s.n. 1.„ascunzătoare" 24^{r}; 2.„protejat, ocrotit" 158^{r}
aspidă s.f. „viperă" 104^{r}, 259^{v}, 280^{r}
asupră de loc. adv. „mai presus de" 248^{r}

bănui (a-și ~) vb. „a regreta, a se căi " 92^{r}
binevrea vb. „a binevoi" 273^{r}
bogătate s.f. „avuție, bogăție" 87^{v}, 88^{r}
bodz s.m. „idol" 184^{v}
bucen (bucin) s.n. „bucium" 155^{v}
bucena vb. „a buciuma" 155^{v}

cap s.n. „capitol" 274^{r}, 274^{v}
carte s.f. „epistolă" VII^{v}
casie s.f. „scorțișoară" 82^{r}
căce adv. „de ce" 34^{r}
călăraș s.m. „călăreț" 265^{v}
cămatnic s.m. „cămătar" 212^{v}
cățel s.m. „pui (de leu)" 176^{r}
căuta vb. 1.„a privi" 125^{v}, 126^{v}, 143^{r}, 236^{r}, 256^{v}; 2.„a cerceta, a examina" 164^{r}, 227^{r}; 3.„a se îngriji" 262^{r}
câștigă s.f. „grijă" 15^{v}, 17^{v}, 206^{r}
cerbice s.f. „ceafă, gât" 28^{v}
cetârnă s.f. „puhoi, torent, apă de canal" 75^{v}
chedru s.m. „cedru" 46^{v}, 154^{r}, 177^{v}, 272^{r}
chindie s.f. „nume al unui instrument muzical asemănător tobei" 131^{v}
chip s.n. „apariție, miraj" 38^{v}
chit s.m. „balenă" 138^{v}, 197^{r}, 287^{r}, 292^{r}
cin s.n. „rang" 115^{r}
cinghie s.f. „harfă" 273^{v}
cioaie s.f. „aramă" 207^{v}

ciudesă s.f. „minune, miracol" 42^v

clăti (a să ~) vb. 1. „a se mișca" 15^r, 19^r, 21^r, 292^r; 2. „a se clătina" 25^r, 108^r, 111^r, 144^r, 180^v, 208^v, 213^v, 216^v, 243^v, 280^r

clătire s.f. „clătinare" 79^v

clip(e)ală s.f. „clipă" 48^r, 286^v

cocon s.m. „prunc" 287^v, 290^v, 294^r, 294^v

conceni vb. „a distruge, a sfârși" 106^v

conteni *(cunteni)* vb. „a interzice, a opri" XII^r, 234^r

corn s.n. „forță, putere; (fig.) slavă" 24^v, 170^v, 217^r, 250^r, 272^v, 283^r

corună s.f. „coroană" 33^r

crang s.n. „creangă, ramură" 154^v

crunt adj. „însângerat" 70^v

cuceri *(cuciri)* vb. (a să ~) 1.„a se închina" 7^v, 61^r; 2.„a se supune" 148^r

cuiub s.n. „cuib" 277^v

cunteni v. conteni

cura vb. 1.„a alerga" 91^r, 270^v; 2.„a curge" 236^v

curuna vb. „a încorona" 7^v, 12^r

cutremur s.n. „groază, spaimă" 56^r, 98^v, 108^r, 136^r

cutremura (a să ~) vb. „a se îngrozi" 25^r

cuvios adj. „cu jumătate de voce, cu voce scăzută" 102^v, 105^v

da har expr. vb. „a mulțumi" 5^r, 9^v, 116^v, 118^v, 139^v, 155^r, 162^v, 202^r, 209^v, 215^r; 220^r, 221^v, 225^r, 242^v, 255^v, 264^v, 295^r, 299^r

da înainte expr. vb. „a prezenta, a arăta" X^r, 55^v, 134^r, 216^r, 224^r, 224^v

dare de har s. comp. „mulțumire" XI^r, XV^r

de prep. „decât, ca" 234^r, 258^v

delunga (a să ~) vb. „a se depărta" 213^r

descumpăra vb. „a răscumpăra" 293^v-294^r

despre prep. „de pre" 161^v, 272^r

destul în loc. adv. din ~ „cu prisosință" 116^r

destulie s.f. „belșug" 241^v, 264^v

deșert adj. „sărac" 293^v

deșerție s.f. „deșertăciune" 265^r

direpț prep. „pentru" 152^r

dins de demineață loc. adv. „dimineața devreme" 112^r

dosădi vb. „a certa, a pedepsi" 59^r, 211^r, 211^v

dulce adj. „bun" 197^v

durmita vb. „a adormi" 240^v

duroare s.f. „durere" 14^v, 21^v, 25^r, 269^v, 286^r

eiș pron. pers. „ei" 155^r

făcătoriu-fărădeleage s. comp. „răufăcător" 177^v, 237^v

făcătoriu-nedireptate s. comp. „răufăcător" 62^v, 113^v, 261^v

făgădaș s.n. „făgăduială" 298^r

fălie s.f. „îngâmfare" 14^v, 23^v, 50^v, 106^v, 135^r

fămeaie s.f. „familie" 36^v, 121^r, 209^v, 211^v, 218^r, 245^r, 298^v

fărmăcător s.m. „vrăjitor" 104^v

ferecăciune s.f. „fericire” 2o^{v}, 62^{v}, 245^{v}
fiie s.f. „fiică” 82^{v}, 265^{v}
finix s.m. „smochin, finic” 177^{v}
fireți (nu ~) vb. imper. „nu fiți” 111^{v}
foale s.m. 1.„pântece” 101^{v}; 2.„burduf” 232^{v}
frăgar s.m. „sicomor; dud” 148^{v}
frâmseațe s.f. „frumusețe” 22^{v}, 81^{r}, 239^{v}, 266^{v}
fum vb. impf. „furăm” 244^{v}, 288^{v}
fune s.n. „nume al unei unități de măsură de lungime” 22^{r}
fuște s.f. „toiag, bâtă” 58^{r}, 103^{r}

gadină s.f. „animal” 271^{v}
găta vb. 1. „a pregăti” 106^{r}, 116^{r}, 146^{r}, 209^{r}, 276^{r}, 294^{v}; 2. „a se îngriji” 16^{r}
găti vb. „a pregăti” 270^{r}
gâcitoare s.f. „enigmă, ghicitoare” 87^{v}
ghithit cuvânt ebraic cu sens neclar „om din Gat” (după alte surse „teasc de struguri”) 11^{r}, 155^{v}, 159^{v}
gice vb. „a zice” XVI^{v}, XVII^{r}
gioară (să ~) vb. ind. prez. refl. „se jură” 38^{v}, 113^{r}, 190^{v}
giudeci s.m. pl. „judecători” 217^{v}, 262^{r}, 276^{r}, 280^{r}
giudeț s.n. „judecată; justiție” 26^{v}, 142^{r}, 236^{v}, 239^{r}, 241^{v}, 268^{v}, 271^{r}, 277^{r}, 281^{r}, 288^{r}, 288^{v}
giunc s.m. „vițel” 46^{v}, 90^{v}
giurui vb. „a făgădui” 172^{v}
glavă s.f. „capitol” 276^{v}, 283^{r}
gligan s.m. „mistreț” 154^{v}
goni vb. „a prigoni, a urmări” 96^{v}, 233^{r}
grăireți (nu ~) vb. imper. „nu grăiți” 281^{v}
greoaie s.f. „gravidă” 286^{r}
groaznic adj. „minunat” 186^{v}
grumaz s.m. „gâtlej” 125^{r}, 219^{r}, 234^{r}, 255^{r}, 273^{r}

har s.n. „mulțumire” 167^{v}. V. și da har, dare de har
harnic adj. „de mulțumire, care mulțumește” 115^{r}, 116^{v}
hlăpie s.f. „lăcomie” XIII^{v}
hristos s.m. „uns, ales” 3^{r}, 283^{r}

idolie s.f. „idolatrie” 202^{r}, 202^{v}
ieftenșug s.n. „dărnicie, mărinimie” 126^{r-v}
iie s.f. „măruntaie, mațe” 67^{r}
inie s.f. „brumă” 291^{v}
inorog s.m. „unicorn” 46^{v}, 177^{v}
ishod s.n. „exod, ieșire” 274^{v}
isop s.n. „nume al unei plante; săpunel” 93^{r}
ispiti vb. 1. „a cerceta, a pune la încercare, a examina” 117^{r}, 142^{v}, 156^{v}; 2. „a nu crede, a pune la îndoială” 149^{v}

iușoriu adj. „ușor" 111^{v}
iuțime s.f. „asprime" 108^{r}
izbucni vb. „a face să iasă cu forță" 81^{r}

îmbla vb. „a umbla" 162^{v}
îmblare s.f. „pribegie" 283^{v}
împărți vb. „a despărți" 242^{v}
împistrit adj. „ornat, împodobit" 82^{v}
împlea vb. „a îndeplini" 32^{v}, 225^{r}, 229^{v}
împleare s.f. „plin, preaplin" 38^{r}
împutare s.f. „certare, reproș" 202^{r}, 202^{v}
înălție s.f. „înălțime" 27^{v}
încălțământ s.n. în expr. vb. *a lepăda ~ul* „a lua în posesie, a pune stăpânire" 108^{v}
încâștiga (a să ~) vb. „a se îmbogăți, a dobândi avuție" 69^{r}
începenie s.f. „început" XVI^{r}, 238^{r}, 255^{v}
închipui (a să ~) vb. „a se asemăna" 91^{v}
încinde (a să ~) vb. „a se aprinde" 142^{r}
încrunta (a să ~) vb. „a sângera" 122^{v}
încruntătoriu adj. „sângeros" 105^{v}, 258^{v}
încuiubura (a să ~) vb. „a-și face cuib, a se statornici" 196^{v}
îndărăpnic adj. „îndărătnic, pervers" 23^{r}
îndărăpta (a să ~) vb. „a se abate", "a se întoarce" 19^{v}
înfricăciune s.f. „groază, frică" 20^{v}
îngloti (a să ~) vb. „a se aduna, a se strânge în cete, a se îngrămădi" 3^{r}
înmulțime s.f. „mulțime, înmulțire" 206^{r}
înota vb. „a cufunda, a inunda" 8^{v}
întemelia vb. „a întemeia, a crea" 169^{v}
întemelui vb. „a întemeia" 164^{v}
întoarce vb. „a traduce" 218^{r}
întrare s.f. „intrare" 236^{r}
întreg adj. „integru, pur, fără păcat" 26^{v}, 27^{v}, 30^{v}
întregie s.f. „integritate, puritate" 41^{v}, 42^{r}, 67^{r}
înturna vb. „a întoarce" 37^{v}, 80^{r}, 107^{r}, 108^{r}, 138^{v}, 147^{v}, 148^{r}
învâncură (*învângură*) vb. ind. pf.s. 3 pl. „învinseră" 115^{v}, 246^{v}
învâncut (au ~) vb. ind. pf.c. 3 pl. „au învins" 24^{v}
învângă (să ~) vb. conj. prez. 3 pl. „să învingă" 31^{r}
învolbat s.n. „învolburare, tulburare" 83^{r}
învângură v. învâncură

jehui vb. „a jefui" 138^{r}, 141^{r}
jelui vb. „a dori, a tânji" XII^{r}

ladă s.f. „arcă, chivot" 76^{v}
lămuri vb. „a curăța, a purifica" 199^{v}
lămurit adj. „pur, purificat" 236^{v}
lărgământ s.n. „loc larg, spațiu deschis" 26^{v}

lăuntruri s.n. pl. „măruntaie, mațe" 213^r
lânged adj. „neputincios, infirm" 8^r
leage s.f. „credință, religie" XIII^r, 218^r, 226^v; în s. comp. *Leage Noao* „Noul Testament" VII^v; *Leage Ve(a)che* „Vechiul Testament" VII^v, 299^v
legătură s.f. „înțelegere, acord, alianță" 80^r
lemn s.n. „copac" 272^r
leșui vb. „a sta la pândă, a pândi" 15^r, 22^v, 102^v, 105^r, 110^v
leșuire s.f. „pândă" 15^r
leșuitoriu s.m. „persoană care stă la pândă, urmăritor" 130^v
limbă s.f. „neam, popor" XIV^v, 16^r, 78^v, 106^r, 116^r, 117^v, 119^r, 120^r, 133^r, 149^v, 151^v, 152^r, 163^v, 218^r, 222^v, 252^v, 272^v, 276^r, 277^v
liniște s.f. „nemișcare, imobilitate" 208^r
lipi vb. (fig.) „a fi de acord, a adera" 229^r
lua vb., în expr. vb. *a ~ în urechi* „a asculta, a lua aminte" 70^r

mahalath s.m. 95^v
mainte adv. „înainte" 102^v, 163^r
măiestru s.m. adj. „desăvârșit, expert" 104^v
măsură s.f. în loc. adj. *în ~* „abundent" 154^r
măreț adj. „trufaș" 17^v
mândrie s.f. „înțelepciune" 132^r, 197^r, 258^r, 282^v
mândru s.m. „înțelept" 282^v
mânica vb. „a se trezi de dimineață" 245^r
mânu s.f. pl. „mâini" 26^v, 27^r, 27^v, 35^v, 104^r, 112^v, 113^r, 135^v, 155^v, 232^r, 234^v, 242^r, 244^r, 251^r, 256^v, 259^v, 260^v, 263^v, 264^v, 273^r, 276^v
mârșevi vb. „a slăbi" 213^v
mâșcoi s.m. „catâr" 52^v
medelniță s.f. „lighean" X^v, 210^v
meni vb. în expr. vb. *a i să ~ întru direptate* „a i se socoti just" 205^r
micșurare s.f. „micime" 126^v
milcui (a să ~) vb. „a se ruga" 248^r
miloste s.f. „milă" 49^v
mirodenie s.f. „parfum, balsam" 260^v
miroseală s.f. „miros" 81^r
mirosenie s.f. „miros, mireazmă" 118^r
moșie s.f. „moștenire" 205^v 234^v, 245^v, 252^r
moștean s.m. „moștenitor" 295^r

nablă s.f. „harfă" 53^v
nari s.f. pl. „nas" 219^r
nălție s.f. „cer" 91^r, 131^r, 135^r
năpaste s.f. „opresiune, oprimare" 16^r, 236^v
nărocit adj. „fericit, norocos" 241^v
<ne>cucernic adj. „nesupus, necuvios" 17^v
negătit adj. „nepregătit" 258^r
neîncetat adj. „năvalnic, impetuos" 243^r

nemearnic s.m. „pribeag" 125^{v}, 200^{r}, 228^{r}, 269^{r}
nimernicie s.f. „pribegie, înstrăinare" 230^{v}
nuor s.m. „nor" 240^{v}, 251^{v}

obicină s.f. „obicei" IV^{v}
obidui vb. „a obidi" 199^{v}
oborî vb. „a doborî" 106^{v}, 111^{r}, 138^{r}, 293^{v}
ocină s.f. „moșie" 121^{v}
oltariu s.n. „altar" XI^{v}, 42^{v}, 77^{r}, 94^{r}, 160^{r}, 223^{v}
oltoi vb. „a altoi" 29^{v}
organ s.n. „nume al unui instrument muzical" 274^{r}
otroc s.m. „copil" 291^{r}

pace s.f. „legământ" 199^{r}; în expr. vb. *a lepăda ~a* „a rupe un legământ, a nu respecta un acord" 172^{r}
parintijiș s.n. „paranteză" 300^{r}
pavăță s.f. „scut" 141^{v}, 160^{v}, 175^{v}
pâră s.f. „cauză (justă), judecată" 237^{v}, 263^{r}
pârgă s.f. „primele roade oferite ca jertfă" 149^{r}
pârî vb. „a apăra, a pleda, a judeca" 237^{v}
peasnă s.f. „cântare" 240^{r}, 242^{r}
pesti vb. „a întârzia" 72^{v}, 128^{v}, 174^{v}
pil s.n. „fildeș, colț de elefant" 82^{r}
planită s.f. „planetă" 195^{r}
plecare s.f. „supunere" 227^{r}
plesni vb. în expr. vb. *a ~ cu mânule* „a aplauda" 186^{r}
plini vb. „a împlini" 110^{r}
pohtă s.f. „aspirație" 226^{v}
pogân s.m. „păgân" 244^{v}
polat(ă) s.n. și f. „palat" 83^{r}, 127^{r}, 150^{v}, 241^{v}
pomană s.f. „amintire" 212^{v}, 216^{v}, 252^{r}, 267^{r}, 278^{v}
pomazanie s.f. „ungere, încoronare" 43^{r}
pomeată s.f. „livadă" 148^{v}
pomeni vb. (a să ~) „a-și aminti" 13^{v}, 32^{r}, 205^{v}, 212^{v}, 230^{v}, 254^{v}, 263^{v}
poroboc s.m. „prunc, copil" XIII^{v}, XIV^{r}, 11^{v}, 24^{r}, 30^{v}, 64^{v}, 245^{r}, 255^{v}, 279^{r}
povăți vb. „a povățui" 108^{v}, 144^{v}, 215^{r}, 254^{r}
povoiu s.n. „puhoi" 47^{r}, 116^{r}, 133^{r}, 276^{v}, 296^{v}
predoslovie s.f. „prefață, cuvânt-înainte" 144^{v}
prepune (a să ~) vb. „a bănui" 76^{v}
prespe prep. „peste" 12^{r}, 289^{r}
preveghetură s.f. „priveghi, veghe" 237^{r}
prinsoare s.f. „captivitate" 206^{v}
pripas s.m. „pui de animal (domestic)" 264^{v}
pripăc s.n. „arșiță, căldură" 291^{v}
pritfor s.n. „pridvor" 115^{v}
prorocestvie s.f. „prorocie" 29^{v}, 34^{r}, 70^{v}

protivi (a să ~) vb. „a se împotrivi” 7^{v}
psalomnic s.m. „psalmist” 185^{r}, 243^{v}, 272^{v}
psaltire s.f. „ nume al unui instrument muzical” 53^{v}, 265^{v}

razima-picioarelor s. comp. „scăunel special folosit mai ales în biserică; podnojie” 187^{r}, 249^{r}
răbduriu adj. „răbdător” 163^{v}
rădicare s.f. „ofrandă, jertfă” 260^{v}
rămășițe s.f. pl. „florilegiu, culegere” 84^{v}
răpaos s.n. „odihnă” 220^{v}
răpști vb. „a striga, a protesta” 68^{v}, 107^{r}
răpștire s.f. „strigare, protest” 116^{r}
răsfira vb. „a împrăștia” 107^{r}
rășchira vb. „a despărți, a dispersa, a separa” 26^{r},35^{r}, 204^{v}, 212^{r}, 228^{r}, 279^{v}
răteadză s.f. „încuietoare, închizătoare” 207^{v}, 287^{v}
răveneală s.f. „prospețime” 52^{r}
răveni (a să ~) vb. „a se împrospăta” 29^{v}
rod s.n. „neam” 33^{v}
rost s.n. „gură” X^{v}, 11^{v}, 31^{r-v}, 61^{v}, 69^{v}, 91^{r}, 93^{v}, 97^{r}, 104^{v}, 111^{r}, 118^{r}, 130^{r}, 130^{r}, 130^{v}, 145^{r}, 211^{v}, 213^{v}, 227^{v}, 230^{r}, 233^{r}, 234^{r}, 238^{v}, 244^{v}, 252^{v}, 256^{r}, 260^{v}, 268^{r}, 276^{v}, 281^{v}, 288^{v}

samă s.f. „număr” !32^{r}
să conj. „dacă” VII^{r}, XII^{v}, 19^{r}, 245^{r}, 247^{v}, 248^{r}, 255^{r}, 257^{v}, 258^{v}
săbor s.n. „adunare” 42^{r}, 42^{v}, 139^{r}
săbornicesc adj. „sinodal” X^{r}
sădire s.f. „vlăstar” 246^{r}
sălășlui vb. „ a se stabili, a locui” 6^{r}
sămna vb. „a desemna” 295^{r}
săruta vb. „a saluta” 162^{r}
săva(i) că loc. conj. „chiar dacă, măcar că” 21^{r}, 89^{r}, 121^{v}, 130^{v}, 147^{r}, 232^{v}, 258^{r}, 298^{r}
săva(i) să loc. conj. „chiar dacă, măcar că” VIII^{v}, 21^{r}, 249^{r}
sârgu s.n., în loc. adv. *de sârgu* „degrabă” 190^{v}
scaun s.n. „adunare, județ” 209^{r}
scârbă s.f. „necaz, supărare, tristețe” X^{v}, XII^{r}, 5^{v}, 13^{v}, 34^{r}, 57^{r}, 91^{r}, 97^{v}, 105^{v}, 107^{v}, 118^{r}, 121^{r}, 131^{r}, 189^{v}, 205^{v}, 206^{r}, 216^{r}, 220^{r}, 220^{v}, 222^{r}, 225^{r}, 225^{v}, 226^{v}, 227^{r}, 230^{v}, 237^{r}, 237^{v}, 239^{v}, 239^{v}, 242^{r}, 246^{v}, 256^{v}
scârbit adj. „trist” 137^{r}, 217^{r}
scârșca vb. „a scrâșni” 217^{r}
sfârșenie s.f. „sfârșit” 233^{v}
sfinție s.f. „templu, biserică” 31^{v}, 112^{r}, 122^{r}, 123^{v}, 135^{v}, 138^{r}, 273^{v}
smeri (a să ~) vb. 1.„a se supune” 205^{v}; 2.„a fi umilit” 231^{v}
soarte s.f. 1. „soartă” 244^{r}; 2.(la pl.) „sorți, zaruri” 22^{r} marg.
socoti vb. 1. „a avea grijă, a purta de grijă” 117^{r}, 154^{v}, 265^{r}; 2.„a lua în seamă” 156^{r}; 3.„ a cerceta” 265^{r}; 4.„a fi cu luare-aminte” 233^{v}
soție s.f. 1.„însoțire” IV^{r}, 250^{r}, 295^{v}; 2.„însoțitor” 202^{r}

sparge vb. „a rupe, a distruge” 289^{r}
spată s.f. „spadă” 10^{v}, 103^{r}, 142^{v}
spre prep. 1.„asupra” 105^{v}; 2.„contra” 228^{v}; 3.„deasupra, peste” 25^{v}, 27^{v}, 33^{r}, 38^{r}, 246^{v}, 247^{r}, 251^{r}
stactie s.f. „ulei de mirt” 82^{r}
stat s.n. „făptură, statură” 172^{v}
stâlpar s.n. „ram, creangă” 154^{r}, 154^{v}
stemă s.f. (fig.) „slavă” 250^{r}
stih s.n. „verset” VII^{v}, VIII^{r}, VIII^{v}, IX^{r}· 142^{v}, 300^{r}
strat s.n. „așternut” 73^{v}
streade s.f. „fagure; păstură” 31^{r}
sugușa vb. „a gâtui, a sugruma” 235^{v}
summa s.f. „sumar, cuprins” 51^{v}. V. și sumă
suna vb. „a face zgomot” 75^{r}, 76^{r}
suruman s.m. „sărman, sărac” 37^{r}, 127^{r}, 157^{r}, 249^{v}, 260^{r}, 261^{v}

șireag s.n. „oștire, mulțime, ceată” 106^{r}, 108^{v}, 121^{v}, 160^{v}, 210^{v}, 231^{r}, 254^{v}, 271^{v}, 274^{v}, 275^{r}, 284^{v}, 285^{r}
șpan s.m. „comite” II^{r}
șumă s.f. „sumar, cuprins” 218^{r}. V. și summa

tabăr s.n. „tabără” 27^{r}
tărhat s.n. „greutate, povară, sarcină” 155^{v}
tărie s.f. „ firmament, cer” 30^{r}
tâmpănă s.f. „nume al unui instrument muzical” 123^{r}, 155^{v}, 273^{r}, 273^{v}
târnaț s.n. „foișor, pridvor” 178^{r}, 188^{r}, 251^{r}, 251^{v}
timpi vb. „a toci” 172^{r}
timpinare s.f. „întâmpinare” 106^{r}
tină s.f. „noroi, glod” 28^{v}, 71^{r}, 126^{v}
tinde vb. „a întinde” 201^{r}, 256^{v}
tinsu adj. „întins” 253^{v}
tituluș s.n. „titlu” XVI^{r}, 2^{r}, 53^{v}, 129^{v}, 239^{v}
toiag s.n. (fig.) „domnie, supremație” 244^{v}
topazie s.f. „topaz” 236^{r}
trâmbită s.f. „trâmbiță” 186^{r}
trezvie s.f. „trezie” XIII^{v}
Troiță s.f. „Treime” XVIII^{v}
tulbă s.f. „tolbă” 245^{v}
tunearec s.n. „întuneric” 16^{v}, 207^{r}, 207^{v}, 263^{r}
tutindinea adv. „pretutindeni” 140^{r}

țimbulă s.n. „nume al unui instrument muzical; țimbal” 274^{r}

uloiu s.n. „ulei” 37^{v}, 82^{r}, 100^{r}, 213^{r}
unda vb. „a face valuri” 144^{r}
uniciune s.f. „unire, unitate” III^{r}, 297^{r}

unu s.m. „unic moștenitor, singurul urmaș" 59^{v}
unișor s.m. „unic moștenitor, singurul urmaș" 36^{r}
unsoare s.f. „mir" 250^{v}
usnă s.f. „buză" XIII^{v}, XVIII^{v}, 112^{v}, 118^{r}, 131^{v}, 284^{v}

vasiliscă s.f. „nume al unui animal fantastic; vasilisc" 176^{r}
văduo s.f. „văduvă" 121^{r}, 150^{r}, 179^{v}, 212^{r}, 269^{r}
vârtute s.f. „putere, forță" 28^{r}, 32^{v}, 55^{r}, 130^{r}, 134^{v}, 192^{r}, 192^{v}, 264^{v}, 282^{r}, 282^{v}
venit s.m. „venetic, străin" 179^{v}
venitoriu adj. „viitor" III^{r}, 131^{r}, 145^{r}, 145^{v}
ventre vezi vintre
venit s.m. „venetic, străin" 179^{v}
via vb. „a trăi" 88^{r}, 127^{v}, 133^{v}, 152^{v}, 175^{r}, 202^{r}, 223^{r}, 226^{r}, 228^{r}, 232^{v}, 235^{r}, 239^{r}, 252^{v}, 280^{r}
vicol s.n. „viscol" 296^{v}
vihor s.n. „vifor" 159^{r}
vină s.f. „motiv, cauză" XII^{v}, 40^{r}, 59^{v}, 192^{v}
vintre (*ventre*) s.n. „pântece" 67^{r}, 249^{v}
viteaz s.m. „cavaler" 297^{r}
vistiariu s.n. „cămară" 24^{r}, 200^{v}, 266^{r}, 280^{r}
voroavă s.f. „vorbă" 173^{v}
vrăciui vb. „a tămădui, a vindeca" XIII^{r}

zacon s.n. în s. comp. *2 Zacon* „A doua Lege; Deuteronomul" 276^{v}
zgău s.n. „pântece" 35^{r}, 130^{r}, 214^{v}, 258^{r}, 286^{v}
zidit s.n. „acoperiș" 247^{r}
zneamăn s.n. „semn, țintă, piatră de mormânt" 33^{v}

Cuprins

Andrei, Arhiepiscopul Alba Iuliei
Psaltirea de la Alba Iulia.
Monument în spiritualitatea Transilvăneană 5

Iacob Mârza
Dialog cu Europa clasică 11

Remus Onişor
Consideraţii teologice asupra Psaltirii 21

Mihai Moraru
Locul *Psaltirii* de la Alba Iulia (1651)
între traducerile româneşti ale *Cărţii Psalmilor* 37

Eva Mârza
Artă tipografică şi orizont bibliologic 47

Alexandra Moraru
Notă asupra ediţiei 59

Lista de echivalenţe a titlurilor slavone
ale cărţilor biblice 63

Psaltirea (text chirilic şi transcriere) 65

Glosar 703

Tipar executat la
Tipografia Arhiepiscopiei Ortodoxe
Alba Iulia